

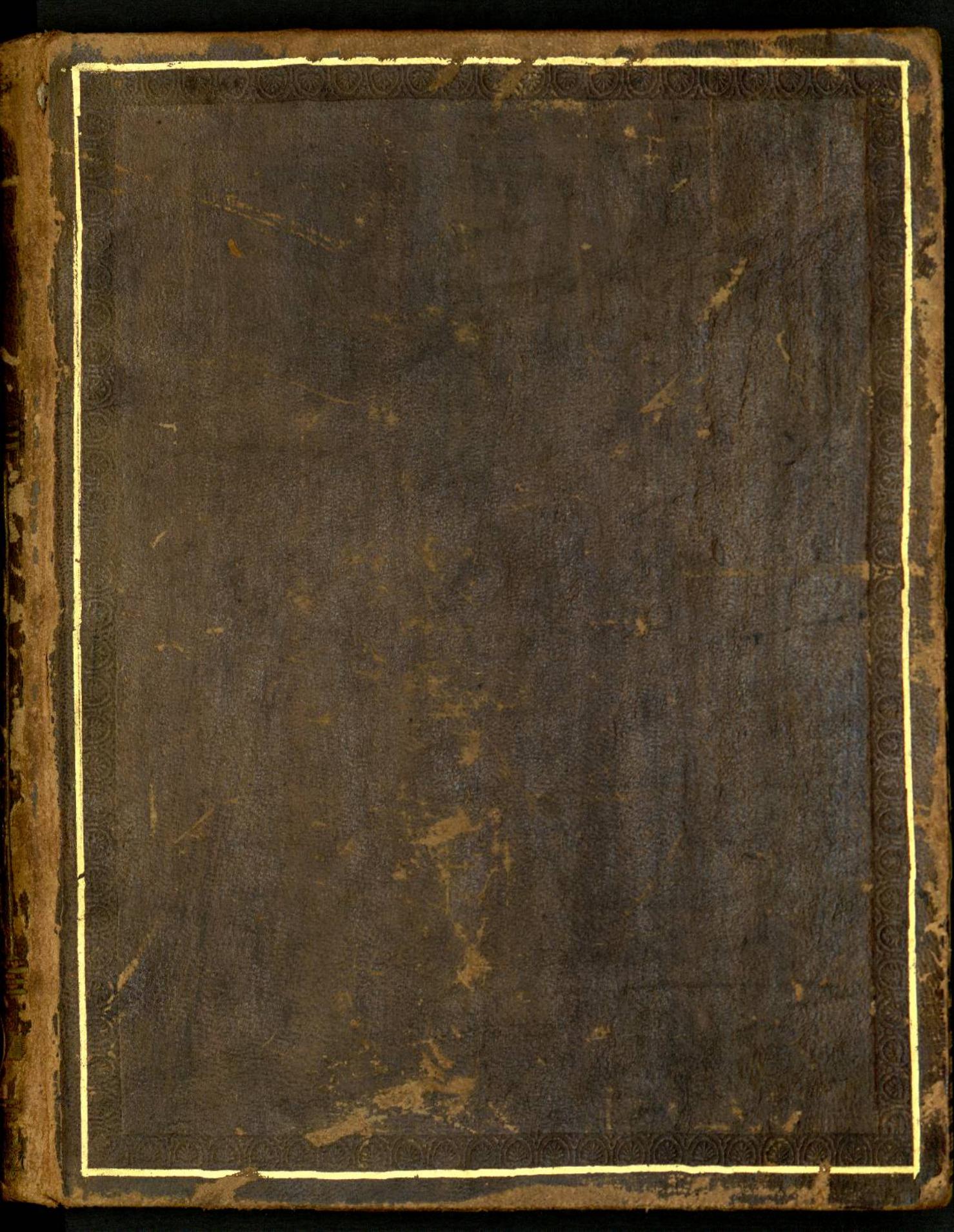
BREVIARIUM

TOLOSANUM

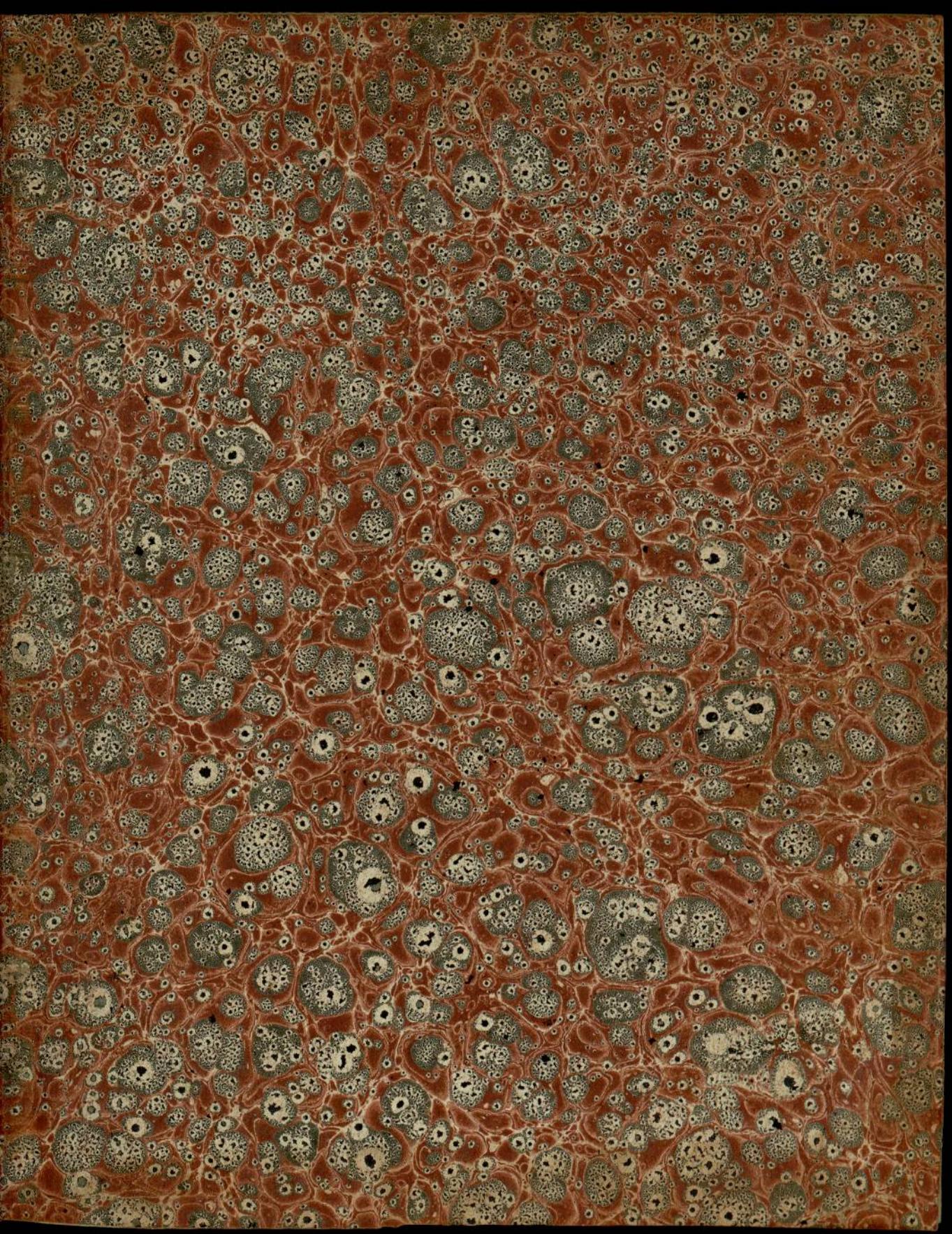
PARIS

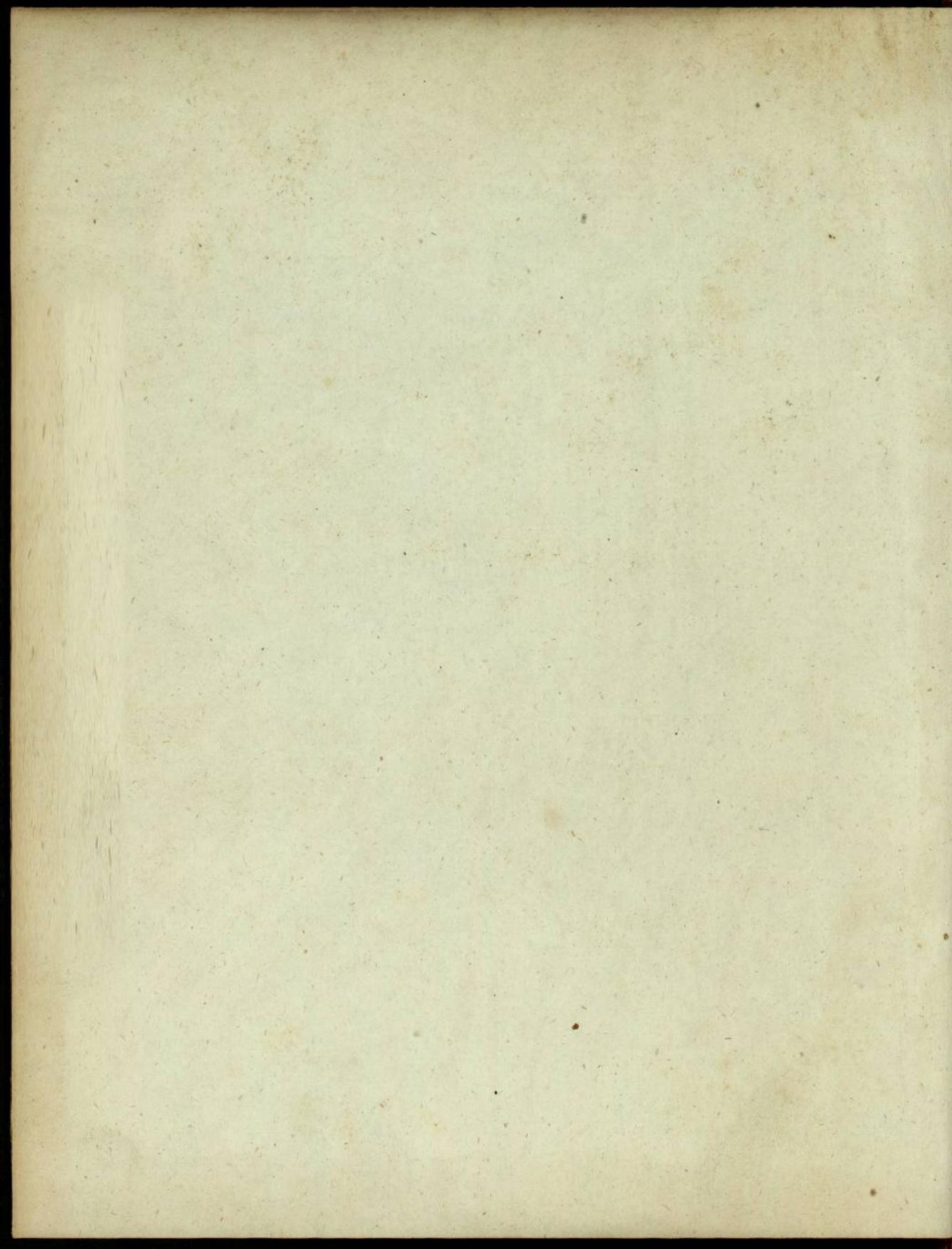
HYEMALIS

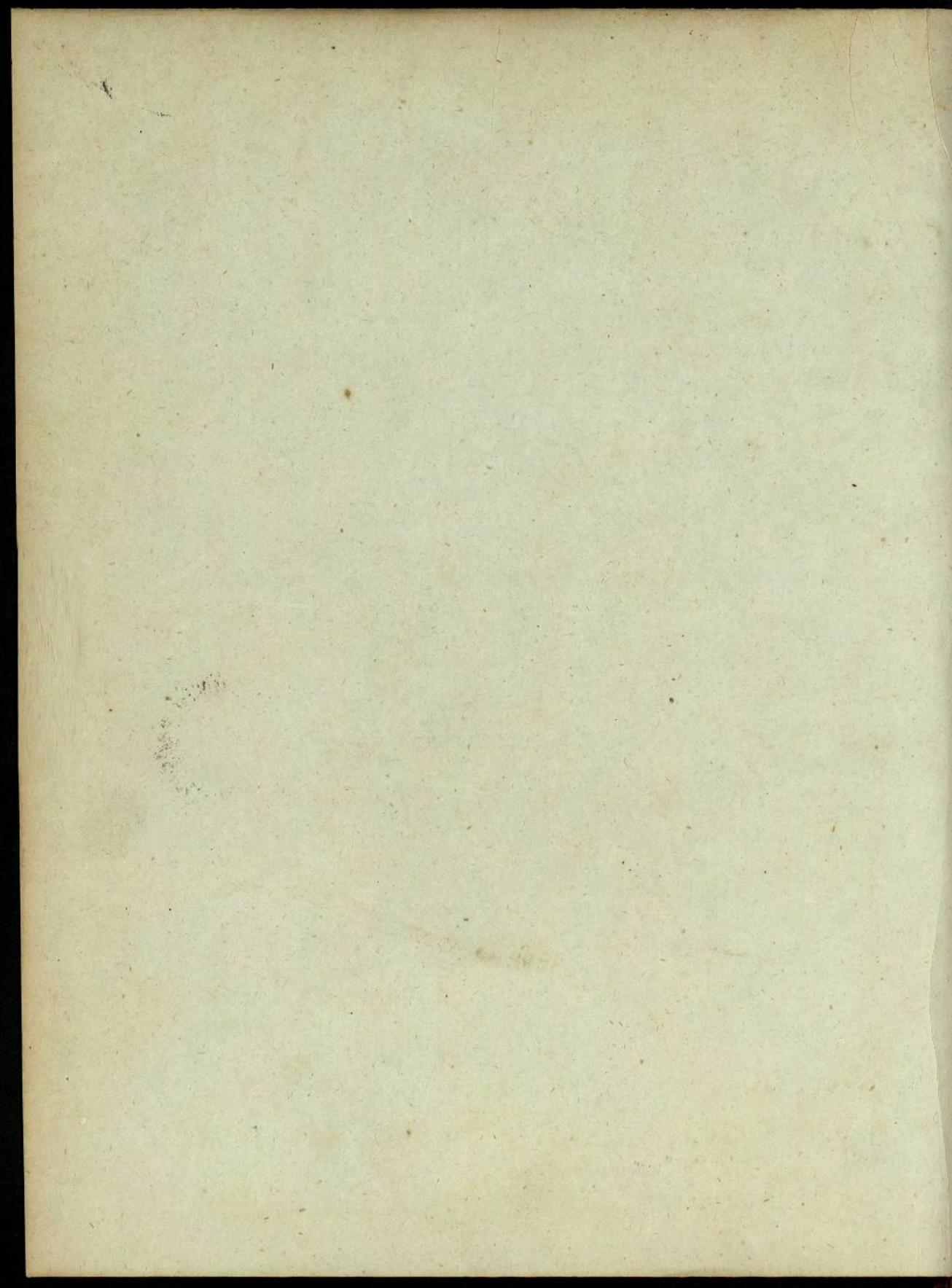

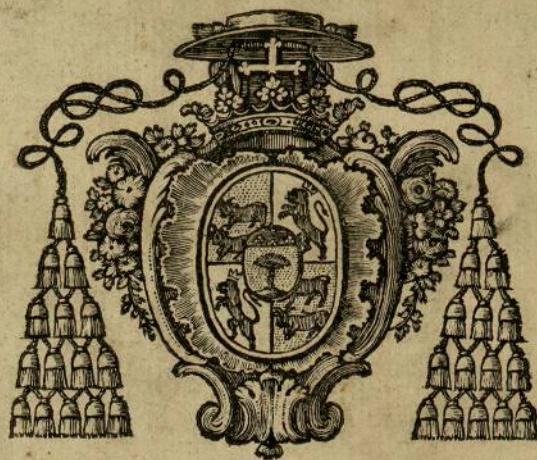

Ras 8151

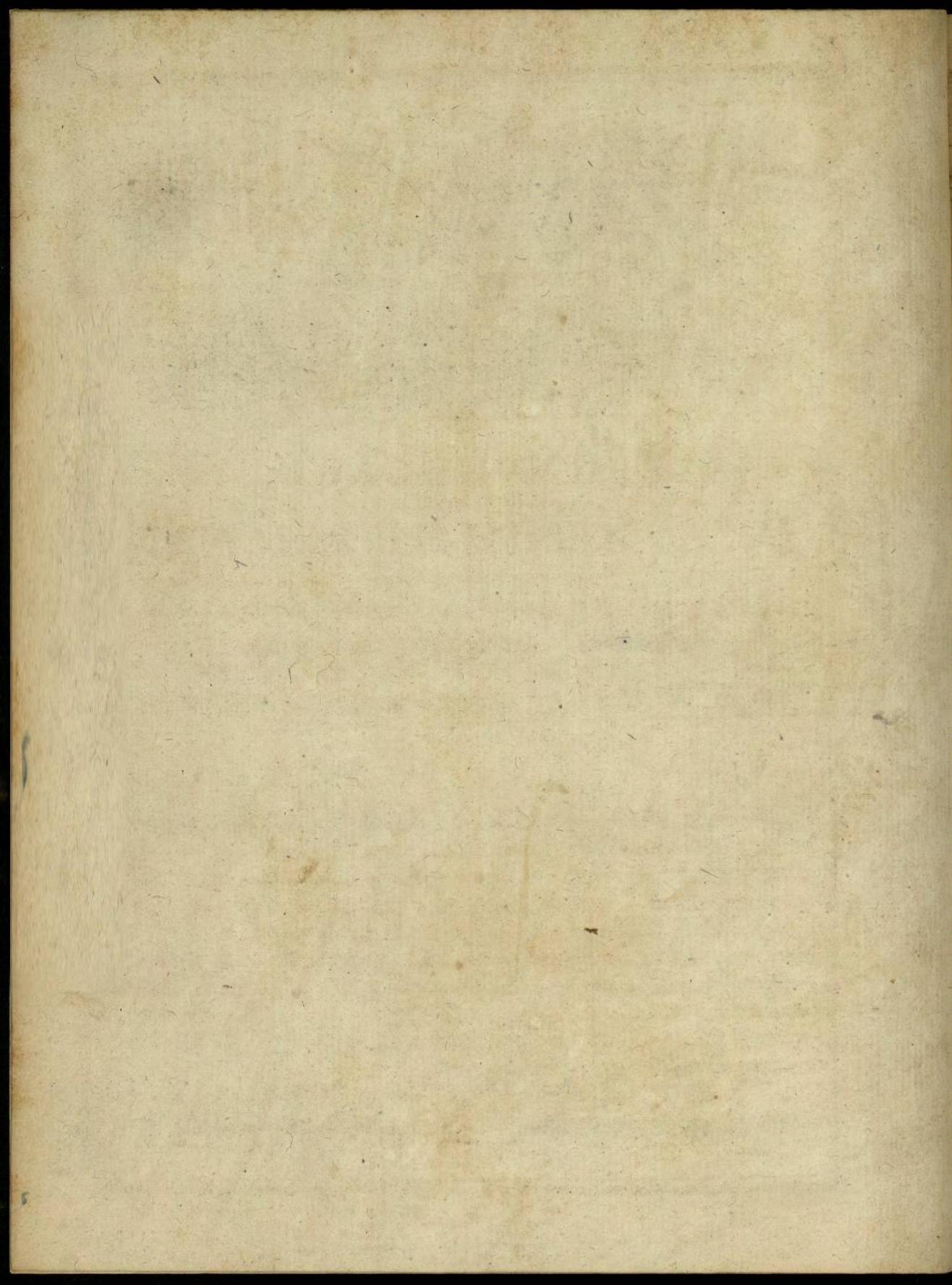
Rs 8151

BREVIARIUM
TOLOSANUM,
ILLUSTRISSIMI ET REVERENDISSIMI
IN CHRISTO PATRIS
D. D. STEPHANI-CAROLI
DE LOMENIE DE BRIENNE,
TOLOSANI ARCHIEPISCOPI,
AUCTORITATE,
AC VENERABILIS EJUSDEM ECCLESÆ CAPITULI CONSENSU
EDITUM.
PARS HYEMALIS.

CARCASSI,
È Typis R. HEIRISSON, Regis Typographi.

M. DCC. LXXVII.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

STEPHANUS-CAROLUS DE LOMENIE DE BRIENNE,

MISERATIONE divinâ, & Sanctæ Sedis Apostolicæ
auctoritate, Archiepiscopus Tolosanus,

CLERO SECULARI ET REGULARI NOSTRÆ DIŒCESEOS

SALUTEM ET BENEDICTIONEM.

CUM ea sit, FRATRES CARISSIMI, naturæ humanæ peccato vitiatae
gravique vulnere afflictæ imbecillitas, ut sibi ipsi relicta, non modò
in tenebris & rerum spiritualium egestate langueat, sed in infanda
quæque continuò præceps delabatur, nihilque omnino facere possit
sibi aperiendæ salutis æternæ viæ idoneum; magnoperè profectò om-
nium hominum interest, ea à Deo, qui (*a*) operatur in nobis velle &
perficere, obtinere auxilia, quibus eadem natura sublevata & impulsa,
reparatæ innocentiae jura adipisci, & ad ea omnia, quæ naturalis &
evangelica lex vel imperant, vel suadent, libero volatu, fremente nec-
quicquam cupiditate, possit assurgere.

Illa porrò divina auxilia assiduae orationi pollicitus est Christus.
Orationi præsertim datum est occlusos hominum iniquitate cœlos

(a) Philipp. 2. 13.

aperire , ex eisque uberem elicere in terras donorum & benedictionum copiam (b). *Voce meâ ad Dominum clamavi* , ait Propheta Rex , & *exaudiuit me de monte sancto suo* (c). Orando justus eam in caritate & bonis operibus constantiam obtinet , cui soli (d) corona justitiae à supremo hominum Judice tribuitur. Orando poenitens eum dolorem impetrat , cujus ope , contrito & immutato corde , expiatifque ritè flagitiis , totus Deo , justitiae , & pretiosæ filiorum Dei libertati redditur. Orando miseri & calamitosi homines lacrymas minùs amaras effundunt , & medios inter dolores , cœlestis gaudii rore perfunduntur. Malè erit animæ superbæ , quæ in se ipsa salutis spem posuit , cœlestemque opem deditur : animæ verò ad Deum supplicanti , suam coràm illo paupertatem agnoscenti , de se nihil , de eo omnia speranti , omnes divinæ misericordiæ thesauri reserabuntur.

Hinc à Christo omnibus fidelibus assiduæ orationis imposta lex (e) , quæ quidem non tam imperantis Domini videtur esse , quam patris tenero filios amore prosequentis. Ea autem lex arctiori etiam vinculo Clericos , cùm ob multa alia , tūm potissimum alligat , quòd oratio una fit è nobilissimis ministerii sacri partibus , nec sine eâ , reliquæ , eo quo par est animo , eo cujus opus est exitu , peragi possint.

Pro populo ad Dominum supplicare , eorum profectò est , qui ex hominibus assumpti (f) , in iis quæ sunt ad Deum pro hominibus constituuntur. *Erit hoc vobis* (g) , aiebat Moïses filiis Aaron , *legitimum sempiternum , ut oretis pro filiis Israël , & pro cunctis peccatis eorum*. Propheta Sacerdotes nobis exhibit inter vestibulum & altare (h) collacrymantes , divinamque misericordiam pro domo Israël implorantes : hæ nimis supplicationes , *vituli labiorum* (i) ab Osea appellatae , è numero erant hostiarum propitiationis , quas quotidiè pro omni populo offerre tenebantur , eaque à corde puro sinceroque profectæ , principem sine dubio inter ceteras locum apud Dominum obtinebant.

(b) Petite & dabitur vobis , pulsate & aperietur vobis. *Luc. 11. 9.*

(c) *Piäl. 3. 5.*

(d) *2. Tim. 4. 8.*

(e) Oportet semper orare , & non deficere. *Luc. 18. 1.*

(f) Omnis Pontifex ex hominibus assumptus , pro hominibus constituitur in iis quæ sunt ad Deum , ut offerat dona & sacrificia pro peccatis. *Hebr. 5. 1.*

(g) *Levit. 16. 34.*

(h) Inter vestibulum & altare plorabunt Sacerdotes , ministri Domini , & dicent : Parce , Domine , parce populo tuo. *Joël. 2. 17.*

(i) *Osee 14. 3.*

Sanctam & incruentam hujuscemodi hostiam novæ legi adscivit Christus , huicque vim infinitam addidit , cum è media cruce , ultimum emissurus spiritum , preces & supplicationes Deo Patri , pro suis , pro inimicis , pro omnibus hominibus , unà cum vita & sanguine obtulit , cuius quidem gemini sacrificii per totam seculorum feriem peragendi , nos Ministros constituit , eâ lege & eo simul invidendo prorsus privilegio , ut , dum ipse , triumphatâ morte , dexteræque Patris assidens , semper vivit *ad interpellandum pro nobis* (l) ; nos , confociatis precibus , ejusque ergâ humanum genus caritatis interpretes & hæredes , per illum & cum illo divinam molliremus iram , imminenteremque terris ultiōnem averteremus (*).

Nec solum pro expiandis populi noxis Sacerdotem orare oportet , sed etiam pro Principum incolumitate , pro pacis publicæ conservatione , pro florenti omnium familiarum , omnium ordinum statu , pro felici totius regni regimine , pro his tandem omnibus populo fideliter procurandis , quæ ad ejus five æternam , five temporalem felicitatem pertinent . Nihil enim humani à sacerdotali caritate , vel à salutis negotio , alienum est : arctissimo inter se vinculo cohærent Ecclesia & Imperium , cœlestis & civilis societas , futura & præsens vita : evenitque sæpiissimè , ut Deus populos malefausto erroris , imprudentiæ , & injustitiæ spiritu corrumpi & in certum exitium præcipites agi patiatur , cùm peccatorum publicorum funesta & imperiosa vox potentiore precum publicarum voce non repellitur .

Id autem officii eò diligenterius adimplendum incumbit Clericis , quod non solum pro populo , sed etiam nomine populi illo fungantur . Hominum siquidem multitudini , vel vietum improbo labore quærere coactæ , vel secularibus implicatae curis , plerumque deest tempus , otium , divinarum rerum peritia , necessaria etiam mentis & labiorum sanctitas , quod solemnes & continuas ad Deum preces effundat . Ergo delegantur sacri Ministri , qui vicariam pietatem & vocem huic commodantes , nomine illius , fidique ejus affectuum interpretes , omnipotentis Dei majestatem adorent , misericordiam implorent , iram flecent , gloriam toto orbe effulgentem prædicent ; qui Deo pro collatis donis gratulentur , & ea quæ etiamnum desunt postulent ; qui

(l) Heb. 7. 25.

(*) Cum sanctarum plebiū Praefules mandatâ sibimet legatione fungantur apud divinam clementiam , humani generis agunt causam , & totâ secum Ecclesiâ congregiscente , postulant & precantur à Domino , ut . . . erutos de potestate tenebrarum , transferat in regnum Filii caritatis suæ , & ex vasis iræ , faciat vasā misericordiæ . Ex Epist. Cœlest. Pap. de gratiâ Dei , Cap. XI.

ejusdem multitudinis preces, gemitus, lacrymas, pia desideria, quidquid tandem boni ex illius egestate colligi potest, superponentes altari, Domino, tanquam purum publici amoris, obsequii publici vestigal, offerant; idque tandem in terris agant, quod in cœlis Angeli, cum nobis à Joanne exhibentur sacris attrectantes manibus, & ad tronum Agni efferentes incensa multa quæ sunt orationes Sanctorum (m).

Hos autem, ut tam nobili muneri implendo pares essent (n), sacrificavit sibi Dominus, & è fidelium vulgo secretos, in domo suâ perpetuos amicos, & quasi contubernales, accepit; Ecclesia ad angelicam vitam, solemni consecratione, evexit; respublica civilium officiorum onere liberavit; magnis cumulavere donis reges & populi.

Undè facilè colligetis, FRATRES CARISSIMI, nullum ex vobis huicce officio deesse posse, quin vocationem divinam abjuret, Deo & Ecclesiæ obligatam fidem violet, spem populorum & principum fallat, factas Ecclesiæ donationes, quantum in illo est, convellat, sacrum ministerium nobilissimâ sui parte immintiat, imò & reliquas eo fraudet adminiculo, quod accedat necesse est, ut ritè, dignè & faustè peragantur.

Nulla quidem sacri ministerii pars est, quæ non postulet divinæ gloriæ studium ardens, vigilantiam insomnem, animum voluptatibus inaccessum, eximios fidei & caritatis sensus, evangelicas denique illas virtutes, quibus sal terræ, lux mundi, Christi bonus odor efficimur. Quonam autem (o) modo hunc perfectionis gradum assequentur sacri Ministri, nisi ad illum fervidæ orationis vi & impulsu evehantur? An, perpetua inter profanorum hominum colloquia, accietur aut retinebitur pietatis & recollectionis ille spiritus, cuius perenni halitu hunc soveri oportet, cui divinorum mysteriorum quotidiana dispensatio commissa est? An Dei apud homines legatione accuratè fungemur, nisi mente & oculis in illum intentis, ab illo quid velit, quid vetet, quid jubeat, quid suo nomine agendum sit, assidue percunctemur? Non benè de cœlestibus sentit & loquitur, nisi is cuius conversatio in cœlis est (p). Ex quotidiano hominum usu, ait sanctus Leo, quodam

(m) Apoc. 5. 8.

(n) Num. 8. v. 13. 14. & 15.

(o) Oportet vos & habere assiduitatem legendi, & instantiam orandi: hæc sunt arma, lectio & oratio, quibus diabolus expugnatur; his armis vitia comprimuntur, his alimentis virtutes comparantur & nutruntur. Theodulph. Aurel. Episc. Lib. 1. C. 2.

(p) Philipp. 3. 20.

velut (*q*) pulvere *etiam religiosa corda sordescunt*. Orationis flamma sordes illas exuret, novos elanguenti pietati addet ignes; & ex illa facrorum Ministrorum animus, non solum purior, sed etiam ad obeunda sacra munia promptior & ardentior evolabit (*r*).

Fervidas ad Deum Patrem precationes, sed tūm potissimē fundebat Christus, cūm magnum & stupendum aliquid patraturus erat, suæ missioni & divinitati manifestandæ idoneum; quo profectō suis Ministris ostenderet, optimam ad sacra mysteria præparationem esse gemitus ex puro corde ante Dominum emissos, nec, nisi ab ore, quod precum assiduitas & ardor priùs consecraverint, dignè Evangelium annuntiari.

Id porrò intellexerant Apostoli, cūm per decem dies *in oratione perseverantes* (*s*), hāc pià exercitatione, sacrīs prælufere laboribus, cūmque, depositā omni rerum temporalium curā, orationi (*t*) & ministerio verbi unicè vacare voluerunt. His geminis armis, alternè adversus inimicos crucis potestatesque tenebrarum dimicabant; imò etiam, ut docent sancti Patres, efficacius oratione, quām verborum, quamvis ingenti & ubique diffuso sonitu, terrarum orbem, ab infando dæmonum cultu, ad puram veri uniusque Dei adorationem adduxere.

Et verò, stans ante Dominum verbi sacri Minister, ejusque misericordiæ folio eos advolvens, quorum ad rectum iter reduendorum fibi cura incumbit, jam medium ergà eos operis sui partem peregit; nondùm illos adiit, & facer Spiritus, *super imperfectos istos* (*u*) invocatus & *insufflans*, prima novæ vitæ elementa iis infudit; nondùm illum audiere, & jam emolliti eorum animi vera salutis desideria, veros pænitentiæ fructus edidere.

Quod quidem manifestius etiam fiet consideranti, ut plantare & irrigare hominis, sic folius Dei esse dare incrementum (*x*); frustra salutari doctrinā circumsonare aures, si à Deo intus agente animi non illustrentur & impellantur; eamque esse orationis vim & efficaciam,

(*q*) S. Leo, Serm. 4. Quadrages.

(*r*) Ideò per certa temporum intervalla etiam verbis rogamus Deum, ut illis signis nos ipsos admoneamus & excitemus. Ideò ab aliis curis & negotiis quibus ipsum desiderium tepeſcit, certis horis ad negotium orandi mentem revocamus; ne quod tepeſcere coperat, omnino frigescat, & penitus extinguiatur, niſi crebrius inflammetur. Aug. Epist. 121.

(*s*) Act. 1. 14.

(*t*) Nos verò orationi & ministerio verbi instantes erimus. Act. 6. 4.

[*u*] Ezech. 37. 9.

[*x*] Ego plantavi, Apollo rigavit; sed Deus incrementum dedit.... Neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat, Deus. 1. Cor. 3. v. 6. & 7.

ut accipiendo divino semini habiles mentes efficiat, acceptum fœcundet, uberrimâque segete facros ditet operarios.

His & tam gravibus momentis, ultimum nec minus grave accedit, quod ea est Precum Clericis præscriptarum compositio, ut eorum animos iis omnibus innutriat, quæ fidelem docere populum jubentur: *Legem credendi*, ait sanctus Cœlestinus (*), *statuit lex supplicandi*. Is enim est in sacram doctrinam Ecclesiæ amor, id studium, ut eam ipsa in singulas singulorum dierum precationes sedulò dispertiatur, atque etiam per gemitus, lacrymas, suspiria, efflagitationes, continuò enuntiet. Juvat illam cum divino Sponso familiarem & assiduum sermonem habere de iis quæ ad ejus cultum & gloriam pertinent, quæ ab illo didicit, vel quæ, eo afflante aut providente, decrevit, ejus oculis continuò subjicere facri & æterni sui conjugii tabulas & jura, & de iis, apud illum, peramanter gloriari. Juvat illam, non minus teneram matrem quam sponsam, communium liberorum victorias & virtutes coram illo recensere, easque, ut totidem pretiosa ejus gratiae dona, facros ante pedes deponere. Amat ipsas sententias, ipsa verba, ejus afferre auribus, quæ, eo dictante, Prophetæ & Apostoli scripsero. Amat tandem in Officio publico seriem exhibere tabellarum, in quibus, vividis expressa coloribus, spiret Christiana Doctrina, & accedente pulchro Templorum ornatu, Cœremoniarum apparatu splendido, divinâ Psalmodiâ dulcedine, altiores in animis radices agat, nec tantum cognoscatur, sed mixtum admiratione amorem excitet.

Id igitur ex quotidianâ Precum publicarum recitatione consequitur Clericus, ut, initâ quâdam & quidem arctissimâ cum sacrâ & Ecclesiasticis Scriptoribus societate, continuò huic sub oculos subjiciantur Religionis Christianæ mysteria, dogmata, præcepta, adhortationes, & usitatæ apud illam loquendi formulæ; ut quotidiè excitetur ad memoriam eorum omnium quæ Sanctos, pro tuendâ fide, adipiscendâve perfectione Evangelicâ, piè & fortiter, vel egisse, vel passos fuisse accepimus; ut in promptu & ad manum semper habeat bona semina Fidelium animis mandanda, tela ignea in vitia & errores emittenda, quidquid tandem est, sive ad erudiendam & excitandam fidem, sive ad confirmandam & inflammmandam pietatem, potentissimum.

Et hæc quidem omnia in votis proposita habuit benè provida mater Ecclesia, cum suis Ministris, etiam à prioribus seculis, non solum peculiarem orandi legem dedit, sed formam proposuit & præscripsit;

[*] Ex Epist. Calest. I. pro Prospero & Hilario, de gratia Dei, Cap. 11.

ita tamen, ut cuique Ecclesiæ liceret præscriptam orandi formam suis attemperare ritibus, huic ea adjungere quæ locorum vel necessitatum suarum lex imperaret, imò etiam ad se transferre (*y*), suumque facere, quidquid super hac re in aliis Ecclesiis fieret, quod majorem spirare pietatem, vel genuinis fidei principiis magis consentire sibi videretur. Fore enim sperabatur, ut ex mutua illa omnium Ecclesiarum æmulatione & in eamdem rem conspiratione, maxima tandem Officio divino perfectio accederet. Hinc variae illæ, diversis locis & temporibus usurpatæ, Precum, Canticorum, Lectionum collectiones, quæ variis olim appellatæ nominibus, jam dudum Breviarii nomen obtinent.

Suum olim peculiare fuisse Ecclesiæ Tolosanæ, tūm Breviarium, tūm Missale, suos proprios ritus, evidenter probatur ex variis, quæ adhuc existant, iisque antiquissimis, Missalis, & Breviarii Tolosani exemplaribus. Verùm cùm, labente decimo sexto seculo, animadversum fuisset, non pauca in hujuscemodi libros irrepsisse emendatione digna, deficere aliundè, quæ sibi Clerus compararet, exemplaria, nec licere per difficiles horumce temporum angustias, ut de novo excuderentur; nostra Provincia, in ultimo Concilio Tolosano (*), suum faciendum esse judicavit Breviarium Romanum à Pio V. summo Pontifice recens reformatum & editum, venerandum quidem multisque titulis commendandum opus, quodque è manibus vestris non tam hodie tollimus, quàm meliori ordine digestum, pluribus nævis expurgatum, & antiquis Ecclesiæ nostræ usibus magis accommodatum, pietati vestræ restituimus.

Id enim Ecclesiæ Tolosanæ dignitas postulare videbatur, ut quos olim in celebrando divino Officio adhibuerat ritus sibi cum illustrissimis Galliarum Ecclesiis communes, & à quibus solâ temporum iniquitate avocata desciverat, illos, statim atque dies sereniores effulgerent, feliciter revocaret.

Illud etiam maximè congruebat, ut quos tūm Ecclesia Gallicana, tūm Tolosana peculiariter Provincia Sanctos colit, & de quibus minima, vel etiam nulla est in Breviario Romano mentio, ii à nobis,

(y) Novit fraternitas tua Romanæ Ecclesiæ consuetudinem, in quâ se meminit innutritum; sed mihi placet, ut five in sancta Romana, five in Galliarum, five in qualibet Ecclesia, aliquid invenisti, quod plus omnipotenti Deo possit placere, sollicitè eligas, & in Anglorum Ecclesia infundas: non enim pro locis res, sed pro rebus bonis, loca nobis amanda sunt. Ex singulis ergò quibusque Ecclesiis, quæ pia, quæ religiosa, quæ recta sunt, elige; & hæc quasi in fasciculum collecta, apud Anglorum mentes, in consuetudinem depone. Ex S. Greg. Pap. Lib. 12. Epist. 31.

(*) Anno 1590.

in Officio publico , non solum non prætermitterentur , sed etiam in pristinum honoris gradum restituerentur.

Accessit ad hæc , pia & religiosa plurium (z) è nostrâ Provinciâ Episcoporum petitio , qui eâdem ac nos , proprii & rectè concinnati tûm Missalis tûm Breviarii penuriâ laborantes , ratique nihil esse concordiâ sacerdotali dignius , nihil ab antiquis Canonibus magis commendatum , quâm ut in unaquaque Provincia , *unus (&) sit Sacrorum ordo , una consuetudo psallendi* , à nobis jampridem efflagitant , ut , ad usum Ecclesiæ nostræ Metropolitanæ , eas Precum sacrarum collectiones , eos lithurgicos libros , edi curemus , quos suâ quisque in Ecclesiâ adoptare , sive juris facere possit .

His & aliis momentis impulsî , nec non plurimorum hujusc regni Præfulum , qui , multa cum laude & fructu non modico , nova ediderunt Breviaria , pietate & exemplo incitati , statim ut regendæ huicce Ecclesiæ Metropolitanæ nos divina præfecit Providentia , id oneris nobis imposuimus , ut , adhibitâ quantâ maximâ diligentia , concinnaretur Breviarium , cui id omne accederet , quod Ecclesiæ nostræ dignitas , divini majestas cultûs , commissique nobis populi salus , postulare videbantur .

Vota nostra abundè cumulavit misericordiarum Pater : admotis huic operi manibus , efficere tandem , assiduo labore , Viri religiosi , & in sacris Litteris versatissimi , ut conceptam spem penitus impletet ; idque eò lubentiùs & celerius vobis offerimus , quod confidimus , vos primo ejus aspectu , vel saltem brevi illius structuræ & formæ descriptione , facile deprehensuros esse , omnia in eo huc tendere , ut alatur pietas & novis semper ignibus exardescat .

De Calendario.

Et primo sic confeatum est Calendarium , ut in ipso locum habeant , non solum Domini , beatæ Mariæ , SS. Angelorum , S. Joannis-Baptistæ , & SS. Apostolorum Festa , verùm etiam celebres non pauci Martyres , quorum passio universam Ecclesiam illustravit , Pontifices ac Doctores plurimi , qui fidem , cruore Martyrum signatam , scriptis ac laboribus per totum orbem propagaverunt , bene multi tandem alii

(z) D. D. Episcopi Montalbanensis , Lombariensis , San-Papulensis , & Apamensis .

(&) Intra Provinciam nostram , unus Sacrorum ordo , & psallendi una sit consuetudo . Ex Conc. Venetico . Can. 15. ann. 465 .

omnium ordinum Sancti, qui, vel in tota Gallia illustres, eo titulo ad nos pertinent, vel in hisce nostris regionibus nati, aut vitâ functi, domestica nobis sanctitatis exempla reliquerunt, vel propter sacras quibus fruimur Reliquias, pro muro nobis sunt & propugnaculo, vel denique ob accepta eorum intercessione beneficia, à Majoribus nostris in Patronos assumpti, à nobis etiam, pio gratoque animo recolendi sunt.

Hinc illa novi nostri Calendarii à Romano Calendario discrepantia, quæ nihil profectò scrupuli afferre debet. Cùm enim singulis Sanctis, in uno eodemque Calendario, dies Festi assignari non possint; certus inter illos delectus habendus est (*a*), & ratio postulat, ut quæque Ecclesia suos, posthabitatis aliis, in sacras Tabulas referat.

Illud autem à nobis provisum est, ut juxta antiquum Ecclesiæ morem, è Quadragesimali Tempore omnes dies Festi amoverentur, servatis tantum iis quibus ab opere servili abstinentia imperatur.

Hoc etiam cautè observatum est, ut Sanctorum celebritati, vel eæ, quâ in terris degentes decorati sunt, dignitati, responderet Officiorum solemnitas.

De Rubricis.

In Rubricis elaborandis, brevitati, facilitati & perspicuitati, quantum licuit, consultum est: quapropter quorundam Officiorum ritus peculiares in propriis locis describere & rectius & commodum magis visum est, quam in Rubricis generalibus, quas, in singulis casibus, interrogare operosum nimis esset & fastidiosum.

De Breviario in genere.

Nunquam ab omni labe & errore magis alienæ erunt Preces (*b*),

(*a*) Festivitates Sanctorum discernere oportet quales & qualiter celebrentur, ne sint nobis fastidiosæ, si superfluè agimus, aut si nimis reticemus, eorum juvamine careamus. *Ex Joann. Abric. Tit. de Fest. Sand.*

(*b*) Summopere necesse est, ut, si verè, absque offendiculo vel hæsitatione, divinas laudes cupimus celebrare, totos nos divinis sermonibus, in quibus nullus est error, nulla ambiguitas, coaptemus. *Agobard. Archiep. Lugd. de divin. Psalmodiâ.*

Omni studio pietatis instandum atque observandum est, ut, sicut ad celebranda Missarum solemnia habet Ecclesia librum mysteriorum, fide purissimâ & concinnâ brevitate digestum; habet & librum lectionum, ex libris divinis congruâ ratione collectum; ita etiam & hunc tertium officiale libellum, idest Antiphonarium, habeamus omnibus humanis figuris & mendacii expurgatum, & per totum anni circulum, ex purissimis sanctæ Scripturæ verbis sufficientissimè ordinatum: quatenus, in sacris Officiis peragendis, juxta probatissimam fidei regulam

nunquam Deo acceptiores, quam cum, non solum Dei ipsius sensus, sed etiam verba ipsa representabunt. Id igitur habebit hocce Breviarium cum aliis Ecclesiæ Gallicanæ Breviariis commune, ut, si excipiatur Hymni, Orationes, Canones, Historiæ sanctorum, Patrum Sermones & Homiliae, singulæ Officii divini partes è Scripturâ sacrâ unicè de promantur.

De Psalterio.

Sanxerat olim Narbonense Concilium (c), ut longior quisque Psalmus in plures Doxologias divideretur; quod pariter S. Benedicti regula prescribit. Illius porrò divisionis adminiculo, plurimis jam in Ecclesiis ita distribuitur Psalterium, ut sui singulis Hebdomadæ diebus, immo etiam Horis, proprii addicantur Psalmi, & sic intra unius Hebdomadæ spatium, sublatâ etiam Officiorum inæqualitate, totum Psalterium perlegatur: quæ laus ut novo huicce Breviario accederet, ea in illo, quæ in Breviario Parisiensi, Psalmorum divisio servata est; si tamen excipiatur Psalmus nonagesimus secundus, quem Laudibus Dominicæ restituendum arbitrati sumus, ut potè qui Christi resurrectionis Canticum, illiusque regni spiritualis præconium meritò habeatur.

De Officio Hebdomadæ.

Eadem utilitatis & varietatis ratio effecit, ut suus cujusque diei Officio esset finis & scopus. Diei igitur Dominicæ, quâ creatam lucem, Christum è tumulo redivivum, promulgatamque fuisse novam legem, à sacris Litteris accepimus, excitatur in Fidelium animis Dei & divinæ legis amor: Feriâ secundâ, Dei ergâ homines continua beneficentia celebratur: tribus proximè sequentibus Feriis, in proximum caritas, spes & fides commendantur: Feriæ sextæ, quæ dies est Passio-nis Christi, Officium ad patientiam in hujuscemodi vitæ laboribus & æruminis refertur: Sabbato denique, propter bona fidelium opera, iisque promissam vel repensam mercedem, grates Deo persolvuntur.

De Invitorio.

Singulorum autem Officiorum propositum, statim ab Invitorio, innotescit, quod verbis Scripturæ selectissimis, & ad rem maximè accommodatis, contextum est.

& paternæ auctoritatis venerabilem disciplinam, una à nobis atque eadem custodiatur forma Orationum. *Idem de correct. Antiphon.*

(c) Ann. 689. Can. 2.

De Hymnis.

Hymnis veteribus locus datus est tantum iis, quibus, ob sententiarum vim acriorem, verborum politiorem elegantiam, tenerioresque pietatis sensus, recentes anteponi satius visum est: istis autem è Breviario Parisiensi depromptis, alii plures adjuncti sunt, nec sermonis nitore, nec pietatis affectu, infrà positi & degeneres; imò omnes eò commendandi, quòd unicuique sua sit Doxologia, affine & congruum aliquid Mysterio, vel Festo, enuntians.

De Lectionibus.

In Lectionibus Officii nocturni, cum legi nequeant libri Scripturæ integri, nullus saltem est silentio prætermissus, & ex quo plurima non excerpta sint. Id etiam habet novum hocce Breviarium, quod in eo multò plus quam in plerisque aliis, è sacris Litteris legatur. Sic autem distributi sunt utriusque Testamenti libri, ut in Officio nocturno, è veteri tantum, è novo verò, ad Completorium, singulis diebus lectio fiat.

Sermones & Homiliæ Patrum, ex genuinis eorum operibus & ad optimorum exemplarium fidem accuratè editis, deprompta sunt, eoque delectu, ut Officiis, in quibus usurparentur, apprimè congruerent.

Historiæ Sanctorum eæ tantum admissæ, quæ ex sinceris eorum Actis, vel probatissimis Scriptoribus excerptæ, authenticis monumentis innituntur.

De Responsoriis.

Responsoria quæ prolixa dicuntur, & quæ post Lectiones in Officio nocturno, aliquando etiam in Vesperis post Capitulum, decantantur, ex veteris novique Testamenti verbis conflata sunt; ut collatis cum veritate figuris, cum eventu promissis & oraculis, mirus utriusque concentus consensusque clariori in luce collocetur. Verum in his omnibus, sacri Codices eâ religione & reverentiâ attrectati sunt, ut, si paucissimæ excipientur explanations & accommodationes ingeniosæ & piæ, minusque fortè accuratæ, sed quas à religiosorum hominum vulgo jamdudum usurpatas & consecratas, jure quodam præscriptio-
nis, sibi habet pietas publica, sedulè à nobis cautum fuerit, ne unquam ullâ vi, à genuina & propria significatione, ad fiētam vel ascitiam, divina verba detorquerentur, nihilque prorsus circa hanc rem

fieret, nisi cujus sancti Patres, vel Interpretes peritissimi, duces ac sponsores se præberent.

De Orationibus.

Orationes quæ *Collectæ* dicuntur, si non omnes ex veteribus Sacramentariis excerptas, saltem ad antiqui stili simplicitatem & uncionem efformatas & conscriptas fuisse, facile deprehendetur. Nihil autem ferè in Orationibus immutatum est, quæ in Dominicis & Festis præcipuis, ex omni memoria, recitari solent.

De Ecclesiæ Tolosanæ ritibus.

Peculiares huic nostræ Ecclesiæ ritus, vetustate sublapſi, revocati sunt & in pristinum jus restituti: hinc Antiphonarum ad *Benedictus* & ad *Magnificat*, in Festis solemnibus, duplicatio: hinc, in primis Vespere Festorum quorundam, Responsorium, & in secundis, Versus *alleluiaticus*: hinc, in Officio nocturno, nonum Responsorium, & post *Te Deum*, Versus Sacerdotalis: hinc, in nocte Nativitatis Domini, Laudes, & in Cœnâ Domini, Vesperæ intra Missarum solemnia decantatæ, & Postcommunione terminatæ: hinc ritus Tridui ante Pascha & totius Hebdomadæ Paschæ; quæ nemo in Ecclesiam Tolosanam recens inventa dicet, nisi in antiquis ejusdem Ecclesiæ libris hospes fuerit & peregrinus.

De Officio Capituli.

Officium quod appellatur Capituli, olim post Primam, extra Chorum, in loco cui Capitulum nomen est, à Canonicis & Monachis peragebatur; quo absoluto, fiebat lectio Regulæ, vel libri cuiusdam ad Canonialis vel Monasticæ vitæ disciplinam pertinentis. Pium hunc usum revocandum vel potius imitandum arbitrati, loco prolixioris Lectionis, Canones ad informandos Clericorum mores, suaque eis præscribenda munia ab Ecclesia editos, in fine Primæ, inseri curavimus, ex quorum collectione, codex Ecclesiasticus efficeretur erudiendæ sacrorum Ministerorum pietati idoneus. Cùm verò jus canonicum & civile, non tantum legibus (*d*), sed & prudentum responsis constet; Conciliorum & Pontificum Decretis intermisceri placuit egregias quasdam sanctorum Patrum sententias, quarum vi & elegantiâ, sancta Canonum simplicitas adjuvetur & illustretur.

De Officiis Festorum.

Festorum gradus & Officia, eo quo, omnium habitâ ratione, par

(*d*) *Inst. lib. 1. Tit. 2. 8. Conſtit.*

erat, ordine digesta sunt. In Mysteriorum Solemnitatibus, figuræ, prophetiæ, promissionesque datæ & impletæ; in Festis vero Sanctorum, natalia, educatio, & si quid in illis mirum futuræque sanctitatis prænuntium effulgit, deinde acta, virtutes, interitus, & gloria gradatim describuntur.

De Officiis de Tempore.

In propriis diversarum anni tempestatum Officiis, ea habetur dispositio, ut tempore Adventus, omnia ad Messiam adumbratum, promissum, expectatum, flagrantibus Justorum votis e cœlo concessum dirigantur; à Circumcisione Domini usque ad Septuagesimam, Christi infantis virtutes, deinde adulti & juvenis vita abscondita, postrem virilem ætatem adepti peregrinationes, prædicationes, miracula commemorentur; in Quadragesimali Officio, sancta poenitentiæ severitas unicè prædicetur; tempore Passionis, Christi injuriæ, dolores, cruciatus, vivis adumbrentur coloribus & meditanda proponantur; tempore tandem Paschali, Resurrectionis Christi veritas adstruatur, resurrectionis nostræ spiritualis natura & effectus describantur, ac denique futuræ corporum, post elapsam omnium seculorum seriem, resurrectionis spes confirmetur.

Quin & toto anno, in Dominicis, suis est Officio, in aliquâ saltem parte, scopus ex Evangelio quod in illa recitur, sumptus. Hinc, in tertio Nocturno, Responsoria quæ dicuntur Evangelica, quia, vel ex ipsomet Evangelio, vel ex aliis sacræ Scripturæ locis Evangelii arguento affinibus conflata sunt; quod etiam in singulis Feriis proprium Evangelium habentibus observatum est.

De Commemoratione B. Mariæ Virginis.

Ob eximiam in Virginem Deiparam pietatem, quam à Majoribus transmissam profitetur & quasi hæreditario jure ad se pertinentem inviolatè servat Ecclesia Tolosana, illius Festorum solemnitati, non solum nihil detraetum est, sed etiam plura addita; cum præter Suffragium commune de Sanctis, in quo præcipuum locum obtinet, fiat de illa peculiaris commemoratio, five in Adventu, five à Circumcisione ad Præsentationem Domini, ac præterea singulis anni Sabbatis, in quibus Officium de sanctissima Virgine celebrari non poterit.

Cum igitur nobis sit omnino sperandi locus, fore ut ex hocce Breviario, quod auctoritate nostrâ & de venerabilis Ecclesiæ nostræ Metropoli-

tanæ Capituli consensu editum est, pietas vestra omne consolationum genus, omnia, tūm salutis æternæ consequendæ, tūm ritè peragendi sacri ministerii, adjumenta hauriat; OMNIBUS nostræ Dioceſeos Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Seminariis, Collegiis, Communitatibus, Ordinibus, nec-non omnibus Clericis qui divini Officii recitandi lege obligantur, mandamus & præcipimus, ut hocce Breviario nostro à nobis, ut sequitur, digesto & concinnato, impoſterūm utan-tur, his districte inhibentes, ne aliud quām hoc nostrum, five pri-vatim, five publicè, recitare præſumant.

De cetero, FRATRES CARISSIMI, ne oratio vestra fiat in pec-catum (e), & cor vestrum longe sit à Deo dum labiis (f) illum hono-ratis; enixè hortamur vos in Domino, ut psallatis spiritu (g), psal-latis & mente; quod quò à vobis accuratiūs fiat, monet Spiritus sanctus, ut, ante Orationem (h) animas vestras præparetis: ea autem præparatio præſertim in bonis moribus & sanctè peractâ vitâ sita est. A vestra quidem infirmitate non potest impetrari, ut semper coram Do-mino prostrati & meditabundi jaceatis, perennesve ore preces evolva-tis; sed à vobis Domino, singulis temporis punctis, offerri potest & debet ea laus, ea adoratio, quæ virtutis & innocentiae excelsa & faustâ voce promittur. Lingua vestra ad horam laudat, vita vestra sem-per laudet.... Cum voce cantaveritis, filebitis aliquando; vitâ sic can-tate, ut nunquam fileatis (i).

DATUM Tolosæ, in Palatio nostro Archiepiscopali, pridie Kalen-das Novembris, anni millesimi septingentesimi septuagesimi.

† STEPHANUS-CAROLUS, Archiepiscopus Tolosanus.

*De Mandato Illustrissimi & Reverendissimi
D. D. Archiepiscopi Tolosani,
M A R T I N.*

(e) *Psalm. 108. 7.*

(f) *Math. 15. 8.*

(g) Orabo spiritu, orabo & mente; psallam spiritu, psallam & mente. 1. *Cor. 14. 8.*

(h) Ante orationem præpara animam tuam. *Ecli. 18. 23.*

(i) *S. Aug. in Psal. 146. n. 1. & 2.*

Notula hæc + quæ in sequenti Tabula Temporaria reperitur in columna Dominicarum post Epiphaniam, juxta numerum illarum Dominicarum quæ occurrunt inter Epiphaniam & Septuagesimam, indicat Officium Dominicæ sequentis cum suâ Missâ anticipandum esse in Sabbatum, aut in aliquam Feriam præcedentem. Et sic quando reperitur eadem notula in columna Dominicarum post Pentecosten.

Anni Bissexiles in eadem Tabula designantur dupli Litterâ Dominicali.

TABULA TEMPORARIA

<i>Anni Do- mini.</i>	<i>Aureus Nume- rus.</i>	<i>Epacte.</i>	<i>Indic- tio.</i>	<i>Littera Domi- cales.</i>	<i>Domi- nica post Epiph.</i>	<i>Septuageſima.</i>	<i>Dies Cinerum.</i>
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Januarii.	12 Februarii.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Februarii.	4 Martii.
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Januarii.	17 Februarii.
1780	14	xxiiij	13	b a	2	23 Januarii.	9 Februarii.
1781	15	iv	14	g	5	11 Februarii.	28 Februarii.
1782	16	xv	15	f	2 †	27 Januarii.	13 Februarii.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Februarii.	5 Martii.
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Februarii.	25 Februarii.
1785	19	xvij	3	b	2 †	23 Januarii.	9 Februarii.
1786	1	*	4	a	5	12 Februarii.	1 Martii.
1787	2	xj	5	g	4	4 Februarii.	21 Februarii.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Januarii.	6 Februarii.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Februarii.	25 Februarii.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Januarii.	17 Februarii.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Februarii.	9 Martii.
1792	7	vj	10	a g	4	5 Februarii.	22 Februarii.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Januarii.	13 Februarii.
1794	9	xxvij	12	e	5 †	16 Februarii.	5 Martii.
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Februarii.	18 Februarii.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Januarii	10 Februarii.
1797	12	j	15	A	5	12 Februarii.	1 Martii.
1798	13	xij	1	g	4	4 Februarii.	21 Februarii.
1799	14	xxiiij	2	f	1 †	20 Januarii.	6 Februarii.
1800	15	iv	3	e	4 †	9 Februarii.	26 Februarii.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Februarii.	18 Februarii.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Februarii.	3 Martii.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Februarii.	13 Februarii.
1804	19	xvij	7	A g	3	29 Januarii.	15 Februarii.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Februarii.	27 Februarii.
1806	2	xj	9	e	3 †	2 Februarii.	19 Februarii.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Januarii.	11 Februarii.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Februarii.	2 Martii.
1809	5	xiv	12	A	3	29 Januarii.	15 Februarii.
1810	6	xxv	13	g	6	18 Februarii.	7 Martii.
1811	7	vj	14	f	4 †	10 Februarii.	27 Februarii.
1812	8	xvij	15	e d	2 †	26 Januarii.	12 Februarii.
1813	9	xxvij	1	c	5 †	14 Februarii.	3 Martii.
1814	10	ix	2	b	4 †	6 Februarii.	23 Februarii.
1815	11	xx	3	A	2	22 Januarii.	8 Februarii.
1816	12	j	4	g f	5	11 Februarii.	28 Februarii.

FESTORUM MOBILIU.M.

<i>Anni Do- mini.</i>	<i>PASCHA. Annuale.</i>	<i>Ascensio Domini. Solemne-maj.</i>	<i>Pentecoste. Annuale.</i>	<i>Festum Cor- poris Christi. Annuale.</i>	<i>Domi- nie&post Pentec.</i>	<i>Dominica I. Adventus.</i>
1777	30 Martii	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Novembris.
1778	19 Aprilis.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Novembris.
1779	4 Aprilis.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Novembris.
1780	26 Martii.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Decembris.
1781	15 Aprilis.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Decembris.
1782	31 Martii.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Decembris.
1783	20 Aprilis.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Novembris.
1784	11 Aprilis.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Novembris.
1785	27 Martii.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Novembris.
1786	16 Aprilis.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Decembris.
1787	8 Aprilis.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Decembris.
1788	23 Martii.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Novembris.
1789	12 Aprilis.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Novembris.
1790	4 Aprilis.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Novembris.
1791	24 Aprilis.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23†	27 Novembris.
1792	8 Aprilis.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Decembris.
1793	31 Martii.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Decembris.
1794	20 Aprilis.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Novembris.
1795	5 Aprilis.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Novembris.
1796	27 Martii.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Novembris.
1797	16 Aprilis.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Décembris.
1798	8 Aprilis.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Decembris.
1799	24 Martii.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Decembris.
1800	13 Aprilis.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Decembris.
1801	5 Aprilis.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Novembris.
1802	18 Aprilis.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Novembris.
1803	10 Aprilis.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Novembris.
1804	1 Aprilis.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Decembris.
1805	14 Aprilis.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Decembris.
1806	6 Aprilis.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Novembris
1807	29 Martii.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Novembris.
1808	17 Aprilis.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Novembris.
1809	2 Aprilis.	11 Maii.	21 Maii.	1 Junii.	27	3 Decembris.
1810	22 Aprilis.	31 Maii.	10 Junii.	21 Junii.	24	2 Decembris.
1811	14 Aprilis.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Decembris.
1812	29 Martii.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Novembris.
1813	18 Aprilis.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Novembris.
1814	10 Aprilis.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Novembris.
1815	26 Martii.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Decembris.
1816	14 Aprilis.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Decembris.

In sequenti Calendario, quantum licuit, notatum est tempus quo quisque Sanctus obiit: ann. significat anno; c. ann. circa annum; f. seculo; init. f. initio seculi; c. med. f. circa medium seculi; c. fin. f. circa finem seculi.

Festa quæ majoribus notantur characteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epaet.	L.D.	Dies Menfis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	<i>CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS IESU, ET OCTAVA NATALIS EJUSDEM, solemnem minus.</i>
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, duplex-majus.
xxvij	c	iij	3	Basilii Magni, Cæsariensis in Cappadocia Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, duplex-min. obiit 1. Jan. ann. 379.
xxvij	d	Prid.	4	Genovefæ, Virginis Parisiensis, simplex: ann. 512.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniae Domini, (sine jejunio,) cum Commemorat. S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ propè Antiochiam: c. ann. 460.
25. xxv.	f	vij	6	<i>EPIPHANIA seu MANIFESTATIO DOMINI, solemnne-majus.</i> [Si inciderit in Dominicam, hâc die nihil fiet de Dominicæ.]
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. semiduplex.
xxij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. semid. cum Commemor. S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis: c. ann. 341.
xix	e	Prid.	12	De Octava Epiphaniæ, semiduplex.
xvij	f	Idib.	13	
xvij	g	xix	14	Octava Epiph. & Baptismus Domini, duplex-maj. Hilarii, Pictaviensis Episcopi & Ecclesiæ Doct. duplex-min. c. ann. 368. cum Commem. S. Felicis, Presbyt. Nolani & Confessoris Christi: c. ann. 265.
xvj	A	xvij	15	Mauri, Glannofoiensis in agro Andegavensi Abbatis, semiduplex: c. fin. vi. f.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruspensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, semiduplex: (è 1.) ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, semid. ann. 356.
xij	d	xv	18	Pontificatus, seu Cathedra S. Petri Apostoli, quâ Antiochia primùm fedit (c. ann. 36.) deinde Romæ (c. an. 43. vel 48.) semiduplex.
xij	e	xiv	19	Prima sedes Septuagesimæ. Sulpitii (Pii,) Bituricensis Episcopi, semiduplex: (è 17.) c. ann. 644.
xj	f	xij	20	Sebastiani, Romæ Martyris, duplex-minus: c. ann. 288.

Cycl. Epaet.	L.D.	Dies Mensis.		JANUARIUS.
x	g	xij	21	Agnetis, Romanæ Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 303 vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæsaraugustani Diaconi, Valentiæ in Hispania Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 303 vel 304.
vij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Ephesini Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 97. cum <i>Commem.</i> S. Titi, Cretensis Episc. i. f.
vj	d	vij	25	Conversio sancti Pauli, Apostoli, <i>duplex-maj.</i> ann. 34 vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, <i>simpl.</i> ann. 404.
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro Libris sacris interierunt, <i>semiduplex</i> : ann. 303.
vij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>semiduplex</i> : (è 27. Jun.) ann. 444.
ij	A	iv	29	Francisci Salesii, Genevensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 28 Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, <i>semid.</i> ann. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolasci, San Papulensis, Instit. Ordin. Beatæ Mariae de Mercede, <i>semiduplex</i> : (è 24. Dec.) ann. 1256.
FEBRUARIUS.				
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 20 Dec.) ann. 107.
xxvij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO BEATÆ MARIAE VIRGINIS, <i>solemne-majus</i> : instit. in Oriente sub Hypapantes nomine ann. 542.
xxvij	f	iij	3	Blasii, Sebasteni in Armen. Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	<i>Prima sedes diei Cinerum.</i>
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanensis Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 251. [In Quadr. <i>Commemoratio</i> ; & sic de aliis semiduplicibus & simplicibus.]
xxij	b	vij	6	Amandi (sive Alani), Trajectensis Episcopi, Vaurensum Patroni, <i>semiduplex</i> : c. ann. 679.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Presb. Paris. Instit. Ordinis SS. Trinitatis, <i>semid.</i> (è 21 Dec.) ann. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniae, Alexandrinae Virginis & Mart. <i>semidupl.</i> ann. 249.
xix	f	iv	10	Scholasticæ, Cassinensis Virginis, <i>simpl.</i> c. ann. 543.
xvij	g	iij	11	Benedicti, Anianensis Abbatis, <i>semid.</i> 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		FEBRUARIUS.
xij	e	xiv	16	
xij	f	xij	17	Sylvini, Tolosæ nati, Episcopi, <i>semiduplex</i> : c. ann. 720.
xj	g	xij	18	Simeonis, Hierosolymitani Episcopi & Martyris, <i>semid.</i> ann. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
vij	c	ix	21	
vij	d	vij	22	
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	
iv	g	v	25	
ij	A	iv	26	
ij	b	ij	27	
j	c	Prid.	28	
*	*	*	29	
				Martyrum qui obierunt in caritatis officio erga pesti- lentiâ afflictatos, Alexandriæ, <i>semid.</i> III. f.
				<i>In anno Bifextiti.</i>
				<i>In annis Bifextilibus (ii sunt quibus in Tabula tem- poraria Festorum mobilium assignatur duplex Littera Do- minicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Marpii, nempe diebus 24 & 25, undè illi anni Bifextiles vocantur; & Festum S. Matthiae, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Bifextili die 25 celebra- tur, nisi occurrat in Quadragesima, & ideo sit anticipan- dum. Littera Dominicalis quæ fuit assumpta mense Januario mutatur in præcedentem.</i>
				<i>Feriâ vj. post Cineres, fit Officium de Quinque Plagis Christi, <i>duplex-majus</i>.</i>
				<i>Feriâ vj. post Dominicam tertiam Quadragesimæ, fit Officium de sancta Corona Spinea Domini, <i>duplex- majus</i>.</i>
M A R T I U S.				
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavensis Episcopi, <i>semidupl.</i> ann. 550.
xxix	e	vj	2	
xxvij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	ij	5	
25. XXV	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuae & Felicitatis, Carthaginensium Martyrum, <i>semiduplex</i> : c. ann. 204.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		M A R T I U S.
xxij	d	vij	8	<i>Prima sedes Novilunii Paschalis.</i>
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum, Sebastæ in Armenia Martyrum, <i>semidup. c. ann. 320.</i>
xxj	f	vj	10	<i>Ultima sedes diei Cinerum.</i>
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xvij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Episcopi, Hibernorum Apostoli, <i>commemoratione</i> : ann. 460.
xij	g	xv	18	Alexandri, Hierosolymitani Episcopi & Mart. <i>commemoratione</i> : ann. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	<i>Prima sedes Paschæ.</i>
vij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	vij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRGINEM, <i>solemne-majus</i> : instit. Romæ ante ann. 496.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
ij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j*	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	
<hr/>				
Feriâ sexta post Dominicam Passionis, fit Officium de Compassione B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> : instit. in Concil. Colon. ann. 1423.				
<hr/>				
A P R I L I S.				
xxix	g	Cal.	1	
xxvij	A	iv	2	Francisci de Paula, Institutoris Ordinis Minimor. <i>semid.</i> ann. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambrosii, Mediolanensis Episc. & Eccl. Doct. <i>duplex-</i> <i>minus</i> : ann. 397. [Si occurrat in Quadrag. transfertur post Pascha; & se de aliis duplicitibus.]

Cycl. Epaet.	L.D.	Dies Mensis.		A P R I L I S.
xxv. xxiv	d	Non.	5	<i>Ultima sedes Novilunii Paschalis.</i>
xxij	e	vij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xvij	c	ij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	Justini, Christianæ Religionis Apologistæ, Romæ Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 167.
xv	f	xvij	14	
xiv	g	xvij	15	
xij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xij	19	
ix	e	xij	20	Joseph, Sponsi B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> : (è 19. Mart.) 1. f.
vij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, in Oriente Martyris, <i>semiduplex</i> : iii. vel iv. f.
v	b	vij	24	Phœbadii, Aginnensis Episcop. (<i>in territorio Tolosano quiescentis</i> ,) <i>semidupl.</i> (è 25.) c. fin. iv. f.
iv	c	vij	25	Marci, Evangelista, <i>duplex-majus</i> : ann. 68.
ij	d	vj	26	<i>Ultima sedes Pasche.</i>
ij	e	v	27	Cleri (seu Anacleti,) Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 91.
ij	f	iv	28	Polycarpi, Smyrnensis Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 26. Mart.) ann. 169.
*	g	ij	29	Martyrum pro Solemnitate Paschali occisorum in Africa, <i>semidupl.</i> (è 5.) ann. 459.
xxix	A	Prid.	30	Mariæ Aegyptiæ, in Palestina Pœnitentis, <i>semiduplex</i> : (è 2.) c. ann. 421.
				Eutropii, primi Santonensis Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : iii. f.

M A I U S.

xxvij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apostolorum, <i>duplex-majus</i> : 1. f.
xxvij	c	vj	2	Athanasi, Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio sanæ Crucis, <i>solemne-minus</i> : ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ Tagastensis, <i>simplex</i> : ann. 387.
xxiv	f	iii	5	Theodardi, (è territorio Tolosano,) Narbonensis Epis-

Cycl. Epaſt.	L.D.	Dies Mensis.		M A I U S.
xxij	g	Prid.	6	copi, <i>semiduplex</i> : (è 1.) ann. 893. Martyrium S. Joannis Apostoli & Evangelistæ, Romæ ante Portam Latinam, <i>semidupl.</i> c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	Translatio S. Stephani, Protomartyris, <i>duplex-majus</i> : ann. 415. & 439.
xxj	b	vij	8	Orientii, Auscitani Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 1.) iv. f.
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Constantinop. Episcopi & Ecclesiarum Doctoris, <i>duplex-minus</i> : ann. 391.
xix	d	vj	10	<i>Prima sedes Pentecostes.</i>
xvij	e	v	11	Mamerti, Viennensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : ann. 475.
xvij	f	iv	12	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, <i>semiduplex</i> : (è 9.) c. ann. 349.
xvj	g	iiij	13	
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xij	c	xvij	16	Germerii, Tolosani Episcopi, <i>duplex-minus</i> : c. ann. 560.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœlestini, Papæ, Congregat. Cœlestinorum Institutoris, <i>semiduplex</i> : ann. 1296.
ix	g	xij	20	Hilarii, Tolosani Episcopi, <i>duplex-minus</i> : iv. f.
vij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Francisci Regis, Presbyteri, <i>simplex</i> : ann. 1642.
iv	e	vij	25	
iii	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmī, Aquitaniæ Ducis, Comitis Tolosani, ac demum Monachi Gellonensis in Diœc. Lodov. <i>semidupl.</i> ann. 812. cum <i>Commem. S. Germani</i> , Parisiensis Episcopi : ann. 576.
*	b	iv	29	
xxix	c	iiij	30	
xxvij	d	Prid.	31	Sylvii, Tolosani Episcopi, <i>duplex-minus</i> : iv. f.

Dominica I. post Pentecosten fit, pro Octava hujus Festi, FESTUM SANCTISSIMÆ TRINITATIS, solemnem majus.

Feriâ quintâ sequenti celebratur FESTUM SACRATISSIMI CORPORIS CHRISTI, annuale: instit. ab Urbano IV. ann. 1264.

Feriâ quintâ in Octava SS. Corporis Christi, fit Officium Sacerdotii D. N. J. C. duplex-majus.

J U N I U S.

Cycl. Epaſt.	L.D.	Dies Menſis.		
xxvij	e	Cal.	1	Pothini, primi Lugdunensis Episcopi, Blandinæ, & quadraginta sex aliorum Martyrum Lugdunensium, <i>semiduplex</i> : ann. 177. cum <i>Commem.</i> SS. Marcellini Presbyt. & Petri Exorcistæ, Romæ Martyrum: ann. 304.
xxvj	f	iv	2	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, <i>semiduplex</i> : ante med. vi. f.
xxv. xxiv	g	iij	3	Norberri, Magdeburgensis Episcopi, Instit. Ordinis Præmonstratenſis, <i>semidupl.</i> ann. 1134.
xxij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xvij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apostoli, <i>duplex-majus</i> : i. f.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
xij	d	xvij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
vij	b	xij	19	
vij	c	xij	20	Gervasii & Protasii, Mediolanensium Martyrum, <i>semiduplex</i> : i. vel ii. f.
vj	d	xj	21	Romualdi, Abbatis, Institutoris Ordinis Camaldulensem, <i>semiduplex</i> : c. ann. 1027.
v	e	x	22	Raymundi, (<i>ex Priori Eccles. S. Saturnini,</i>) Barbantensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : xii. f.
iv	f	ix	23	Paulini, Nolani Episcopi, <i>semiduplex</i> , ann. 431.
iij	g	vij	24	Vigilia, <i>cum jejunio</i> .
ij	A	vij	25	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, <i>solemne-majus</i> : instit. ante v. f.
j	b	vj	26	Translatio S. Saturnini, Martyris, Tolos. Apost. & Protopräfusilis, <i>duplex-majus</i> : ann. 1283.
*	c	v	27	Joannis & Pauli, Romæ Martyrum, <i>semidupl.</i> c. an. 362.
xxix	d	iv	28	Crescentis, primi Viennensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : i. f.
				Irenæi, Lugdunensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, ac Sociorum ejus Martyrum, <i>duplex-minus</i> : c. ann. 202.
				cum <i>Commem.</i> Vigiliæ, <i>cum jejunio</i> .
xxvij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOSTOLORUM, <i>solemne-majus</i> : c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apostoli, <i>duplex-majus</i> ; cum <i>Commem.</i> S. Petri, Apostoli.

J U L I U S.

Cycl. Epaſt.	L.D.	Dies Mensis.		
xxvij	g	Cal.	1	Martialis, primi Lemovicensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 30. Jun.) iii. f. cum <i>Commem.</i> Octavæ SS. Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2	Visitatio B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> : instit. ab Urbano VI. ann. 1389. & iterum in Concil. Basileensi ann. 1441. cum <i>Commem.</i> Octavæ SS. Apostolorum.
xxiv	b	v	3	Raymundi, Presbyt. & Canonici Eccles. S. Saturnini, <i>semiduplex</i> : xi. vel xii. f. cum <i>Cominem.</i> Octav. SS. Apost.
xxij	c	iv	4	{ De Octava SS. Apostolorum, <i>semiduplex</i> .
xxij	d	iij	5	{
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apostolorum Petri & Pauli, <i>duplex-minus</i> .
xx	f	Non.	7	Prosperi Aquitani, Ecclesiæ Doctoris, <i>semiduplex</i> : (è 25. Jun.) c. med. v. f.
xix	g	vij	8	
xvij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & Felicitatis eorum matri, Romæ Martyrum, <i>semiduplex</i> : c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Cassinensis Abbatis, <i>semiduplex</i> : (è 21. Mart.) ann. 543. <i>Translatio hæc die</i> , c. ann. 653.
xv	d	iv	12	Honesti, Presbyteri, Discipuli S. Saturnini, <i>semiduplex</i> : iii. f.
xiv	e	iij	13	
xij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>semiduplex</i> : ann. 1274.
xij	g	Idib.	15	
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Martyrum Scillitanorum, <i>semiduplex</i> : ann. 200.
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : (è 7. Mart.) ann. 1274. <i>Canonisatio hæc die</i> , ann. 1323.
vij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congreg. Mission. Instit. <i>semiduplex</i> : (è 27 Sept.) ann. 1660.
vij	e	xij	20	Margaritæ, Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : fortè iii. f.
vj	f	xij	21	Victoris, Massiliensis Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, <i>duplex-majus</i> : i. f.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
iij	c	vij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apostoli, <i>duplex-majus</i> : ann. 44. cum <i>Commem.</i> S. Christophori, Martyris in Lycia: iii. f.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> .

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis,		J U L I U S .
*	e	vj	27	Pantaleonis , Nicomediensis Martyris , <i>semiduplex</i> : an. 305 vel 306.
xxix	f	v	28	Lupi , Trecensis Episcopi , <i>semiduplex</i> : c. an. 479.
xxviii	g	iv	29	Germani , Autissiodorensis Episcopi , <i>semiduplex</i> : (è 31.) ann. 448.
xxvii	A	iij	30	
xxvi	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ , Presbyteri , <i>semiduplex</i> : ann. 1556.
<hr/>				
A U G U S T U S .				
xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri Apostoli ad Vincula , <i>duplex-majus</i> : (è 20 April.) ann. 44. cum <i>Commem.</i> SS. Septem Fratrum Machabœtorum , & eorum Matris , Antiochiæ Mart. c. ann. 167 ante Christum natum.
xxiii	d	iv	2	Stephani , Papæ & Martyris , <i>semiduplex</i> : ann. 257.
xxii	e	iij	3	INVENTIO CORPORIS S. STEPHANI , PROTO-MART. [Tolosæ & in ejus Suburbanis , <i>annuale</i> ;] per Diœcesim , <i>duplex-maj.</i> ann. 415.
xxi	f	Prid.	4	Dominici , Presbyt. Institut. Ordinis Fratrum Prædicatorum , <i>semidupl.</i> (è 6.) ann. 1221.
				[Tolosæ & in Suburb. De Octava , <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> S. Dominici.]
xx	g	Non.	5	Felicis , Gerundensis in Hisp. Martyris , <i>semiduplex</i> : (è 1.) ann. 304.
				[Tolosæ & in Suburb. De Octava , <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> S. Felicis.]
xix	A	vij	6	Transfiguratio Domini , <i>duplex-majus</i> : ann. 28. vel 32. Hoc Festum , jampridem variis in Ecclesiis receptum , à Calixto III. confirmatum fuit ann. 1457. [Tolosæ & in Suburb. fit <i>Commem.</i> Octavæ.]
xviii	b	vij	7	Xisti , Papæ & Martyris , <i>semiduplex</i> : (è 6) ann. 258.
				[Tolosæ & in Suburb. De Octava , <i>semiduplex</i> , cum <i>Commem.</i> S. Xisti.]
xvii	c	vj	8	Justi & Pastoris , fratrum , Complutensium Martyrum , <i>semiduplex</i> : (è 6.) ann. 304.
				[Tolosæ & in Suburb. De Octava , <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> SS. Justi & Pastoris.]
xvi	d	v	9	Romani , Romæ Martyris , <i>semiduplex</i> : ann. 258.
				[Tolosæ & in Suburb. De Octava , <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> S. Romani.]
xv	e	iv	10	Laurentii , Romani Diaconi & Mart. <i>duplex-maj.</i> an. 258.
				[Tolosæ & in Suburb. Octava Inventionis Corporis S. Stephani , Protomart. <i>duplex-majus</i> .]
xiv	f	iij	11	[Tolosæ & in Suburb. Laurentii , Romani Diaconi & Martyris , <i>duplex-majus</i> .]

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menfis.		A U G U S T U S.
xij	g	Prid.	12	Clarae, Assisi in Umbria Virginis, Clarissarum Abbatisse, <i>semiduplex</i> : ann. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Francorum, Viduæ, <i>semiduplex</i> : ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, <i>cum jejunio</i> .
x	c	xvij	15	ASSUMPTIO B. MARIAE VIRGINIS, <i>annuale</i> : i. f.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Pessulanum, <i>duplex-min.</i> ann. 1327. <i>cum Commem. Octavæ</i> .
vij	e	xvj	17	{ De Octava, <i>semiduplex</i> .
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	Ludovici, Tolosani Episcopi, <i>duplex-min.</i> c. fin. xiii. f. <i>cum Commem. Octavæ</i> .
v	A	xij	20	Bernardi, primi Claravallensis Abbatis, & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-min.</i> : ann. 1153. <i>cum Commem. Octavæ</i> .
iv	b	xij	21	De Octava, <i>semiduplex</i> .
iij	c	xj	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> ; <i>cum Commem. S. Symphoriani</i> , Augustodunensis Martyris : c. ann. 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apostoli, <i>duplex-majus</i> : i. f.
*	f	vij	25	Ludovici IX, Regis Franciæ, <i>duplex-majus</i> : an. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxvij	A	vj	27	Cæsarii, Arelatensis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : ann. 542.
xxvij	b	v	28	Augustini, Hipponeñsis Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-majus</i> : ann. 430. <i>cum Commem. S. Juliani</i> , Brivatensis Mart. ann. 304.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis-Baptistæ, <i>duplex-majus</i> : ann. 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	
Dominicâ ultimâ Augsti, celebratur ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIAE TOLOSANÆ, (ab Eminentissimo Cardinali DE JOYEUSE, Archiepisc. Tolosano, die 30 hujus, ann. 1592.) ET OMNIUM ECCLESIAR. DIOCESES, solempne-majus, cum Octava.				
S E P T E M B E R.				
xxij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, <i>semiduplex</i> : c. ann. 547.
xxij	g	iv	2	Antonini, Martyris, Apamiensium Patroni, <i>semiduplex</i> : iii. f.

S E P T E M B E R.

Cycl. Epaet.	L.D.	Dies Menfis.	
xxj	A	iij	3 Gregorii Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : (è 12. Mart.) ann. 604. <i>Ordinatio hæc die</i> , ann. 590.
xx	b	Prid.	4 Lazari à Christo suscitati, & SS. Mariæ & Martha, Sotorum ejus, Christi Hosptium, <i>duplex-minus</i> : i. f.
xix	c	Non.	5 Clodoaldi, Presbyteri Parisiensis, <i>simplex</i> : ann. 568.
xvij	d	viii	6 NATIVITAS B. MARIAE VIRGINIS, <i>solemne-majus</i> : inst. Romæ c. fin. vii. f.
xvij	e	vij	7 De Octava, <i>semiduplex</i> .
xvj	f	vj	8 Salvii, Albigensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : ann. 584. cum Commem. Octavæ.
xij	b	iij	9
xij	c	Prid.	10 } De Octava, <i>semiduplex</i> .
xj	d	Idib.	11
x	e	xvij	12
ix	f	xvij	13 Exaltatio sanctæ Crucis, (imperante Constantino, ann. 326. vel 327. imperante Heraclio, ann. 629.) <i>solemne-minus</i> ; cum Commem. Octavæ.
vij	g	xvj	14 Octava Nativitatis B. Mariae Virginis, <i>duplex-minus</i> . Joannis Chrysostomi, Constantinop. Episcopi & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : (è 14.) ann. 407.
vij	A	xv	15 Cornelii, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 14.) ann. 252.
vj	b	xiv	16 Camillæ, in territ. Mirapiscensi Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : xii. f.
v	c	xij	17 Cypriani, Carthaginensis Episcopi, Ecclesiæ Doct. & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 14.) ann. 258.
iv	d	xij	18 Matthæi, Apostoli & Evangelistæ, <i>duplex-maj.</i> i. f.
iij	e	xj	19 Mauricii & Sociorum ejus, Martyrum Agaunensium, Mirapisci Patronorum, <i>semiduplex</i> : ann. 286.
ij	f	x	20 Theclæ, Virginis & Protomartyris, <i>semidupl.</i> c. fin. i. f. Yfarni, (è territorio Tolosano,) Abbatis S. Victoris Massiliensis, <i>semiduplex</i> : ann. 1048.
j	g	ix	21 Firmini, primi Ambianensis Episcopi & Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 287.
*	A	vij	22
xxix	b	vij	23 Cosmæ & Damiani, fratrum, in Oriente Martyrum, <i>semiduplex</i> : c. init. iv. f.
xxvij	c	vj	24
xxvij	d	v	25
25. xxvj	e	iv	26
xxv. xxiv	f	iij	27
xxvij	g	Prid.	28 Michaëlis Archangeli, & Omnia SS. Angelorum, <i>solemne-minus</i> . Hoc Festum in Apulia sumpsit initium ann. 493. vel 536.
			29 Hieronymi, Presbyteri Stridonensis & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : ann. 420.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menfis.		O C T O B E R .
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 13. Jan.) c. ann. 533. <i>Translatio primā hāc die</i> , ante ann. 585.
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, <i>duplex-majus</i> : instit. à Paulo V. ann. 1608.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 29. Dec.) quibusd. i. f. aliis iii. f.
xix	d	iv	4	Francisci, Assisianatis in Umbria, Cœnobitæ, Instit. Ordinis Fratrum Minorum, <i>semiduplex</i> : ann. 1226.
xvij	e	iiij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Instit. Ordinis Carthusianorum, <i>semiduplex</i> : ann. 1101.
xvj	g	Non.	7	Fidis, Aginnensis Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 6.) ann. 287. vel 290.
xv	A	vij	8	
xiv	b	vij	9	Dionysii, primi Parisiensis Episc. & Sociorum ejus, Mar- tyrum, <i>semiduplex</i> : iii. f.
xij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iiij	13	Geraldi, Comitis Aureliacensis, Laici, <i>simplex</i> : ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
vij	A	Idib.	15	Theresia, Abulensis Virginis, Instauratricis Ordinis Carmelitarum, <i>semiduplex</i> : ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, (ex Archidiac. Ecclesie Tolos.) Convenarum Episcopi, <i>semiduplex</i> : ann. 1120.
vj	c	xvj	17	Gauderic, Agricolæ in territorio Mirapiscensi, <i>simplex</i> : ix. f.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangelistæ, <i>duplex-majus</i> : i. f.
iv	e	xiv	19	
iiij	f	xiii	20	Caprasii, Martyris Aginnensis, <i>semiduplex</i> : c. fin. iii. f.
ij	g	xij	21	Ursulæ & Sociatum ejus, Virginum, propè Coloniam- Agrippinam Mart. <i>semiduplex</i> : ann. 450.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	Eremberti, Tolosani Episcopi, <i>duplex-minus</i> : c. ann. 678.
xxvij	d	vij	25	
xxvij	e	vij	26	Rustici, Narbonensis Episcopi, <i>semiduplex</i> : c. ann. 462.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv.	g	v	28	Simonis & Judæ, Apostolorum, <i>duplex-majus</i> : i. f.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iiij	30	Quintini, apud Augustam Veromanduorum Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 31.) c. ann. 287. Vigilia, cum jejunio.
xxij	c	Prid.	31	

Cycl. Epaft.	L.D.	Dies Mensis.		N O V E M B E R.
xxj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, <i>annuale</i> : institut. à Gregorio IV. ann. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio Omnis Fidelium Defunctorum, <i>duplex-majus</i> : instit. ann. 998. [<i>Si sit Dominica, transfertur in diem sequentem.</i>]
xix	f	iij	3	Papuli, Discipuli S. Saturnini, in territ. Tolosano Martyris, <i>duplex-majus</i> : in f. cum Commem. Octavæ.
xvij	g	Prid.	4	Caroli Borromaei, Mediolanensis Episcopi & Cardinalis, <i>duplex-minus</i> : (è 3.) ann. 1584. cum Commem. Octavæ.
xvij	A	Non.	5	
xvj	b	vij	6	{ De Octava, <i>semiduplex</i> .
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnis Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, <i>duplex-majus</i> : instit. ann. 1194.
xij	e	v	9	Stremonii, primi Arvernorum Episcopi, <i>semiduplex</i> : (è 1.) iii. f.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Ecclesiæ Doctoris, <i>duplex-minus</i> : c. ann. 461.
xj	g	iij	11	Martini, Turonensis Episcopi, Montalbanensium Patroni, <i>duplex-majus</i> : ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 16. Sept.) ann. 655.
ix	b	Idib.	13	
vij	c	xvij	14	Claudii, Nicostrati, Symphoriani, Castorii, & Simplicii, Romæ Martyrum, <i>semiduplex</i> : (è die 8.) iii. f. <i>Elevatio</i> 13. hujus, ann. 1644.
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Aciscli & Victoriae, Martyrum Cordubensium, <i>semiduplex</i> : 111. vel 14. f.
iv	g	xiv	18	Odonis, Cluniacensis Abbatis, <i>semiduplex</i> : ann. 942.
iii	A	xij	19	
ij	b	xij	20	Eadmundi, Angliæ Regis & Martyris, <i>semiduplex</i> : c. ann. 870.
j	c	xj	21	Præsentatio B. Mariæ Virginis, <i>duplex-majus</i> : instit. in Gallia ann. 1374. & confirm. à Sixto V. ann. 1585.
*	d	x	22	Cæciliae, Virginis & Martyris, <i>semiduplex</i> : iii. vel iv f.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 100.
xxvij	f	vij	24	Chrysogoni, in territ. Aquileiensis Martyris, <i>semiduplex</i> : ann. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, <i>semid. 14. f.</i>
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Martyris, <i>semiduplex</i> : (è 23. Sept.) c. ann. 78.

Cycl. Epaſt.	L.D.	Dies Mensis.		N O V E M B E R .
xxv. xxiv	b	v	27	<i>Prima sedes Adventūs.</i>
xxij	c	iv	28	<i>Vigilia, sine jejunio.</i>
xxij	d	iij	29	SATURNINI, MARTYRIS, TOLOSANORUM APOSTOLI ET PROTOPRÆSULIS, Ecclesiæ Ab- batialis nec-non Urbis Patroni, <i>solemne-maj. c. med.</i> <i>III. f.</i> [<i>Si incidat in Dominicam I. Adventūs, Festum cum Officio transfertur in Feriam II. & Officium S. An- drea Apost. in Feriam III.</i>]
xxj	e	Prid.	30	Andreas, Apostoli, <i>duplex-majus: i. f. cum Commem.</i> Octavæ S. Saturnini.
D E C E M B E R				
xx	f	Cal.	1	De Octava S. Saturnini, <i>semiduplex.</i>
xix	g	iv	2	De Octava, <i>semidupl. cum Commem. S. Francisci Xave- rii, Presbyteri, Indiarum Apostoli: ann. 1552.</i>
xvij	A	iij	3	De Octava, <i>semiduplex.</i> <i>Ultima sedes Adventūs.</i>
xvij	b	Prid.	4	De Octava, <i>semidupl. cum Commem. S. Barbaræ, Vir- ginis & Martyris: III. vel IV. f.</i>
xvj	c	Non.	5	De Octava, <i>semiduplex.</i>
xv	d	vij	6	Octava S. Saturnini, & Festum Omnium Sanctorum Episcoporum Tolosanorum, <i>duplex-majus.</i> [<i>Quando Festum S. Saturnini incidit in Dominicam I. Adventūs, Sabbato sequenti fit Officium de Om- nibus SS. Episcopis Tolosanis.</i>]
xiv	e	vij	7	Nicolai, Myrensis Episcopi, <i>semiduplex: (è 6.) IV. f.</i>
xij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIAE VIRGINIS, <i>solemne- minus: instit. in Concil. Basileensi ann. 1439. & à Sixto IV. confirm. ann. 1476.</i>
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damasi, Papæ, <i>semiduplex: ann. 384.</i>
ix	c	Prid.	12	Pauli, primi Narbonensis Episcopi, <i>semiduplex: (è die 11.) quibusd. I. f. aliis III. f.</i>
vij	d	Idib.	13	Lucia, Syracusanæ Virginis & Martyris, <i>semiduplex: init. IV. f.</i>
vij	e	xix	14	Honorati, Tolosani Episcopi, <i>duplex-minus: III. f.</i>
vj	f	xvij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonensis Episcopi, <i>Commemoratio: III. f.</i>
ij	c	xiv	19	
j	d	xij	20	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Mensis.		DECEMBER.
*	e	xij	21	Thomæ, Apostoli, <i>duplex-majus</i> : i. f.
xxix	f	xj	22	
xxvij	g	x	23	Anastasiæ, Viduæ Romanæ, in Illyrico Martyris, <i>Commemoratio</i> : (è 25.) ann. 304.
xxvij	A	ix.	24	Vigilia, cum jejunio. [<i>Si dies 25. 26. 27. aut 28. incident in Dominicam, illis diebus nihil fit de Dominica; sed tunc de Dominica intra Octavam Natalis Domini fit Officium ritu semiduplici die 30. sine Commemoratione Octave, ut notatur in Proprio.</i>]
xxvj	b	vij	25	NATALE DOMINI, <i>annuale</i> .
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, Ecclesiæ Tolosanæ totiusque Diœcesis Patroni, <i>annuale</i> : an. 33. cum <i>Commem.</i> Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apostoli & Evangelistæ, <i>duplex-majus</i> : init. n. f. cum <i>Commem.</i> Octavar. Natalis Domini & S. Stephani.
xxij	e	v	28	Innocentium Martyrum, <i>duplex-majus</i> : ann. i. cum <i>Commem.</i> Octavar. Nat. Domini & S. Stephani.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> Octavæ S. Stephani, & S. Thomæ, Cantuariensis Episc. & Mart. : ann. 1170.
xxj	g	iij	30	De Octava Natalis Domini, <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> Octavæ S. Stephani.
* 19. xx.	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, <i>semidupl.</i> cum <i>Commem.</i> Octavæ S. Stephani, & S. Sylvestri, Papæ : ann. 335.

* Hæc Epacta 19. nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo Numero xix.

T A B U L A

Continens Officiorum gradus & diversitatem.

A N N U A L E.

S O L E M N E - M A J U S.

S O L E M N E - M I N U S.

D U P L E X - M A J U S.

D U P L E X - M I N U S.

S E M I D U P L E X.

S I M P L E X.

Vigilia.

Feria.

A N N U A L I A.

Natale Domini.

Pascha.

Pentecostes.

Festum principale Patroni primarii , & Titularis Ecclesiae.

Ipsa dies Consecrationis , seu Dedicationis Ecclesiae.

Demum Festa quibus in Calendario vel in Breviario apponitur hæc vox , *ANNUALE.*

Annualia Domini nulli cedunt Festo.

S O L E M N I A - M A J O R A.

Epiphania Domini.

Ascensio Domini.

Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesiae.

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox , *SOLEMNE-MAJUS.*

Solemnia-majora Domini nulli cedunt Festo.
Si tamen eodem die occurrerent , v. g. Inventio S. Crucis ritus etiam *Annualis* , & *Ascensio Domini* ; Inventio S. Crucis transferretur in diem sequentem , quocumque Festo in ea occurrente.

Dies Anniversarius Dedicationis Ecclesia cedit Patrone principalis.

S O L E M N I A - M I N O R A.

Feria II. intra Octavas Paschæ & Pentecostes , & omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox , *SOLEMNE-MINUS.*

D U P L I C I A - M A J O R A.

Dominica I. Adventus.

Dominica I. Quadragesimæ.

Dominica Passionis.

Dominica Palmarum.

Dominica in Albis.

Feria III. Intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium , & *Solemnium-majorum Domini.*

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox , *Duplex-majus.*

D U P L I C I A - M I N O R A.

Dominicæ per annum superius non memoratae.

Feria IV. intra Octavas Paschæ & Pentecostes.

Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini , nisi aliter notetur.

Et Festa quibus apponitur in Calendario hæc vox , *Duplex-minus.*

S E M I D U P L I C I A.

Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes , exceptis Feriis II. III. & IV. intrà easdem Octavas.

[*Dies intrà Octavas Paschæ & Pentecostes nulli cedunt Festo.* Intrà Octavas Natalis Domini & Corporis Christi , non fit de ullo Festo , nisi sit Solemne-minus aut suprà ; excepto tamen primo Triduo intrà Octavam Natalis Domini , quod excludit quocumque Festum , etiam *Annualale* , præterquam SS. Stephani , Joannis Evangelista , & Innocentium. *Dies vero intrà alias Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini non admittunt nisi Duplicia & suprà.* Intrà Octavas Solemnium quæ non sunt Domini fit *Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox , *Semiduplex.*

S I M P L I C I A.

Officium de B. Maria in Sabbato.

Vigiliæ minores quæ anticipari possunt.

Et Festa quibus in Calendario apponitur hæc vox , *Simplex.*

D O M I N I C Æ

P R I V I L E G I A T Æ

I. Classis,

Quæ excludunt quocumque Festæ etiam Annualia.

Dominica I. Adventus.

Prima Quadragesimæ.

Passionis.

Palmarum.

Paschæ.

In Albis.

Pentecostes.

Prima post Pentecosten , in qua fit *Officium SS. Trinitatis.*

D O M I N I C Æ
P R I V I L E G I A T Æ

II. Classis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora.

II.
III. } Adventus.
IV.

D O M I N I C Æ
P R I V I L E G I A T Æ

III. Classis,

Quæ admittunt Solemnia-minora & suprà, & in concurrentia Duplicia-majora.

Septuagesimæ.

Dominicæ } Sexagesimæ.

Quinquagesimæ.

D O M I N I C Æ

IV. Classis,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & suprà, nec non de Die Octava ritus Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

F E R I Æ M A J O R E S
P R I V I L E G I A T Æ,

Quæ excludunt quacumque Festa, etiam Annualia.
Vigilia Natalis Domini.

Ante orationem præpara animam tuam, & noli esse quasi homo qui tentat Deum. *Ecli. 18. 23.*

O R A T I O

Ante recitationem Divini Officii.

A Peri, Dómine, os meum, ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum, ab ómnibus vanis, perversis & alienis cogitationibus: intellectum illúmina, affectum inflamma; ut attente, reverenter & devotè, hoc Officium recitare váleam, & exaudíri mérear ante conspectum divinæ majestatis tuæ: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Feria IV. Cinerum.
Feriae Majoris Hebdomadæ.
Vigilia Pentecestes.

F E R I Æ M A J O R E S

P R I V I L E G I A T Æ,

Quæ non admittunt nisi Solemnia-minora & suprà: Vigiliæ Epiphaniæ Domini, Assumptionis B. M. V. Festi Omnium Sanctorum, & Patroni primarii, si Vigiliam habeat.

F E R I Æ M A J O R E S

N O N P R I V I L E G I A T Æ,

Quæ nullum admittunt Festum nisi festivetur à populo.

Feriae omnes Quadragesimæ.

F E R I Æ M A J O R E S
N O N P R I V I L E G I A T Æ,

Quæ cedunt Officio Semiduplici,

Feriae Adventus.

Feriae Rogationum.

Feria VI. post Octavam Ascensionis.

Feria Quatuor Temporum.

Vigiliæ non privilegiatae, etiam anticipatae.

F E R I Æ M I N O R E S,

Quæ omni cedunt Officio, sunt alia omnes Ferie per annum.

Dómine, in unióne divinæ illius intentiōnis quâ ipse in terris laudes Deo Patri persolvisti, has tibi Horas persolvo.

A L I A O R A T I O

Quæ dici potest ante Horas minores.

Luc. 11. Zach. 12. Rom. 8.

Dómine, doce nos oráre, & effunde super nos Spíritum grátiae & precum, qui ádjuvet infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut oportet, nescimus; ipse autem Spíritus tuus póstulet pro nobis gemítibus inenarrabilius: Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS HYEMALIS.

DOMINICA,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur secretò :

Pater noster, qui es in cœlis; sanctificetur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra: panem nostrum quotidianum da nobis hodie: & dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimittimus débitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentaciónem; sed libera nos à malo. Amen.

AVe, María, gratiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ: Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui conceptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Pónlio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepultus: descendit ad íferos: tértiâ die resurrexit.

à mórtuis: ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotens: inde venturus est judicare vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur, pollice signando sibi os signo crucis:

Domine, + lábia mea apéries; R. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Ps. 50.*

Deinde, signando se à fronte ad pectus, & à sinistro humero ad dextrum :

¶. Deus, + in adjutórium meum intende: R. Dómine, ad adjuvandum me festina. *Ps. 69.*

Glória Patri, & Fílio, & Spíritu sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúa.

Sic dicitur Allelúa. etiam ad alias Horas.

2

Dominicā in I. Nocturno.

[A Septuagesima ad Pascha, loco Alleluia. dicitur Laus tibi, Dómine, Rex æternæ glóriæ.]

Invitatorium in Proprio.

PSALMUS 94.

Christus Rex : ipsi parendum.

VEnite, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus super omnes deos : quóniam non repellat Dóminus plebem suam ; quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines móntium ipse cónspicit.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, & procidámus ante Deum : plorémus coram Dño qui fecit nos, quia ipse est Dñus Deus noster ; nos autem populus ejus, & oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatione, secundùm diem tentatiónis in deserto, ubi tentávérunt me pátres vestri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi : Semper hi errant corde ; ipsi verò non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Hymnus & Antiphonæ in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Asteriscus hic * notat mediatio-nem & pausam.

PSALMUS 1.
Christi & omnium in Christo ius-torum encomium.

BÉatus vir qui non ábiit in consilio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit ; Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secùs decursus aquárum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et fólium ejus non défluet ; * & ómnia quæcumque fáciet, prospé-rabuntur.

Non sic ímpii, non sic ; * sed tanquam pulvis quem prójicit ven-tus à fácie terræ.

Ideò non resurgent ímpii in ju-dicio, * neque peccatóres in concilio iustórum ;

Quóniam novit Dóminus viam iustórum, * & iter impiórum pe-ríbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto :

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

Hi versus Glória Patri. & Sicut erat. dicuntur in fine Psalmorum, Divisionum & Canticorum, nisi aliter notetur.

PSALMUS 2.
Christus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

Quare fremuérunt gentes, * & populi meditati sunt inánia ?

Astiterunt reges terræ, & prín-cipes convenérunt in unum * adver-sus Dóminum, & adversus Chris-tum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, *

Dominicā in II. Nocturno.

3

& projiciāmus à nobis jugum ipfórum.

Qui hábitat in cœlis , irridébit eos , * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua , * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu ; ego hodie génuí te.

Póstula à me ; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam , * & posseſſiónem tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga férrea , * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc , reges , intelligite : * erudímini , qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre , * & exultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplínam , ne quando irascátur Dóminus , * & pereáatis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus , * beáti omnes qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

Christi resurrecťio , spes membrorum ejus.

Dómine , quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt ánime meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem , Dómine , susceptor meus es , * glória mea , & exaltans caput meum.

Voce meā ad Dóminum clamávi , * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi , & soporáitus sum ; * & exurrexi , quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge , Dómine ; salvum me fac , Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa , * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus ; * & super pópulum tuum benedictio tua.

Post ultimam Antiph. cujusque Nocturni , dicitur Verseculus ut in Proprio ; & post Verseculum , dicitur secretò : Pater noster. Altá voce : ¶. Et ne nos indúcas in tentatiōnem ; R. Sed líbera nos à malo.

Absolutiones & Benedicťiones habentur post Psalterium.

Lectiones cum Responsořiis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 17.

Christi resurgentis , & Ecclesiæ à persecutoribus liberatæ , gratiarum actio.

Diligam te , Dómine , fortitudo mea : * Dóminus firmamentum meum , & refugium meum , & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus , & sperábo in eum : * protector meus & cornu salutis meæ , & susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolores mortis , * & torrentes iniquitatis turbavérunt me.

Dolores inferni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatiōne mea invocávi Dóminum , * & ad Deum meum clamávi ;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam ; * & clamor meus in conspectu ejus , introívit in aures ejus.

Commóta est & contrémuit ter-

ra : fundamenta móntium conturbáta sunt , & commóta sunt ; * quóniam irátus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus ; & ignis à facie ejus exarsit : * carbónes succensi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos , & descendit : * & calígo sub pédibus ejus.

Et ascendit super Chérubim , & volávit : * volávit super pennis ventórūm.

Et pósuit ténebras latíbulum suum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Prä fulgóre in conspectu ejus nubes transfiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus , & Altíssimus dedit vocem suam : * grando & carbónes ignis.

Et misit sagittas suas , & dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit , & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárūm , & reveláta sunt fundamenta orbis terrárūm : * ab increpatiōne tua , Dómine , ab inspiratiōne spíritūs iræ tuæ.

Divisio Psalmi 17.

Misit de summo [Dóminus ,] & accépit me , * & assumpsit me de aquis multis.

Eriput me de inimícis meis fortíssimis , * & ab his qui odérunt me ; quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus est Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem : * salvum me fecit , quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus se- cundum justitiā meam , * & se-

cundum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi ;

Quia custodívi vias Dómini , * nec ímpie geffi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judicia ejus in conspectu meo ; * & iustítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo , * & observábo me ab iniquitatē mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secundum justitiā meam ; * & secundum puritátem mánuum meárum in conspectu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris , * & cum viro innocentē innocens eris :

Et cum electo electus eris , * & cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies , * & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam , Dómine : * Deus meus , illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatione , * & in Deo meo transgrédiar murum.

Altera divisio Psalmi 17.
Deus meus , impolluta via ejus ; eloquia Dómini igne examinata : * protector est ómnium spérántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcinxit me virtute , * & pósuit immaculátam viam meam ;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum , * & super excelsa státuens me ;

Qui docet manus meas ad prælium : * & posuisti ut arcum æreum bráchia mea ;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ ; * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finiem , * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus me , * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inímicos meos , & comprehendam illos ; * & non convertar , donec deficiant.

Confringam illos , nec pótérunt stáre : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte ad bellum ; * & supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inímicos meos dedisti mihi dorsum , * & odientes me disperdidisti.

Clamavérunt , nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum , nec exaudiuit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum platerum delébo eos.

Erípies me de contradictionibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi , servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Filií aliéni mentíti sunt mihi : * filii aliéni inveteráti sunt , & claudicávérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus , & benedictus Deus meus ; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus , qui das vindictas mihi , & subdis pópulos sub me , * liberátor meus de inímícis meis iracundis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natióibus , Dómine ; * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus , *

& fáciens misericórdiam Christo suo David , & sémini ejus usque in séculum.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 27.

Inter adversa , spes resurgendi.

Ad te , Dómine , clamábo ; Deus meus , ne sileas à me : * nequandò táceas à me , & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaudi , Dómine , vocem deprecationis meæ , dum oro ad te , * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitatem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo suo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secundùm ópera eórum , * & secundùm nequitiam adinventiōnum ipsórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiōnem eórum ipsís.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini , & in ópera mánuum ejus ; * déstrues illos , & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus , * quóniam exaudiuit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus , & protector meus : * in ipso sperávit cor meum , & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitudo plebis suæ , * & protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum , Dómine , & bénedic hæreditati tuæ ; * & rege eos , & extolle illos usque in æternum.

P S A L M U S 29.

Resurrectionis Psalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, * nec delectasti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanasti me.

Dómine, eduxisti ab inferno ániam meam : * salvasti me à descénditibus in lacum.

Pfállite Dómino, sancti ejus, * & confitémini memóriae sanctitatis ejus ;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínūm lètitia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitisti decórī meo virtútem.

Avertisti fáciem tuam à me ; * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendō in corruptiōne ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & misertus est mei : * Dóminus factus est ad-jútor meus.

Convertisti planctum meum in gaúdium mihi : * conscidisti faccum meum, & circumdedisti me lètitiā ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in æternum confitébor tibi.

P S A L M U S 65.

Canticum Resurrectionis.

JUbiláte Deo, omnis terra; psal-mum dícite nómíni ejus, * date gloriá laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua, Dómine ! * in multitú-

dine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi : * psalmum dicat nómíni tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hó-minum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lètabimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in æternum ; óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exaltentur in semetipſis.

Benedícite, gentes, Deum nos-trum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ániam meam ad vi-tam, * & non dedit in commotiō-nem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus : * igne nos examinasti, sicut exami-nátur argéntum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiōnes in dorso nostro : * im-posuisti hómines super cápita nos-tra.

Transívimus per ignem & aquā ; * & eduxisti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in ho-locaustis : * reddam tibi vota mea,

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribula-tiōne mea.

Holocauſta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fe-cit ániam meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatē si aspexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * &

attendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Deus, * qui non amóvit orationem meam, & misericórdiam suam à me.

Post ultimum Responsorium dicitur Te Deum. si dicendum sit.

TE Deum laudánius, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & universæ potestátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudabilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.

Patrem * immensæ majestatis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paracléatum Spíritum.

Tu Rex * gloriæ, Christe,

Tu Patris * sempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum suscepturnus hóminem, * non horruisti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuisti credéntibus regna cœlorum:

Tu ad déxteram Dei sedes * in gloria Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergò quæsumus, fámulis tuis

súbveni, * quos pretiósos fánguine redemisti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis gloriâ muneráti.

Salvum fac pôpulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditati tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostrî, Dómine; * miserére nostrî.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confundar in æternum.

¶. Sacerdotalis, ut in Proprio.

Si non continuò sequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiscum, R. Et cum spíritu tuo. Orémus. Deinde Oratio propria, cum integrâ conclusione. Et tunc ante Laudes dicitur secretò, Pater. & Ave.

A D L A U D E S.

Deus, + in adjutórium meum intende: R. Dómine, ad adjuvandum me festina. *Ps. 69.*

Glória Patri, &c.

Antiphonæ in Proprio.

P S A L M U S 62.

Æternorum bonorum desiderium.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vigo.

Sitívit in te áнима mea, quam multiplíciter tibi caro mea * in terra deserta, & ívia, & in aquosa.

Sic in sancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & gloriā tuam.

Quóniam mélior est misericórdia

tua super vitas , * lábia mea laudabunt te.

Sic benedícam te in vita mea , * & in nōmine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleáatur ánima mea , * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuī super stratum meum , * in matutínis meditábor in te.

Quia fuisti adjútor meus , * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhaesit ánima mea post te ; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ániam meam , * introíbunt in inferiòra terræ :

Tradentur in manus gládii , * partes vúlpium erunt.

Rex verò létabitur in Deo , laudabuntur omnes qui jurant in eo ; * quia obstructum est os loquéntium iniqua.

P S A L M U S 92.

Christi regnum & eloquia extolluntur.

Dominus regnávit ; decórem indútus est : * indútus est Dominus fortitudinem , & præcinxit se.

Etenim firmávit orbem terræ , * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * à século tu es.

Elevavérunt flúmina , Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluētus suos , * à vóbibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirabilis in altis Dominus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitudo , Dómine , in longitúdinem diérum.

P S A L M U S 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

Jubiláte Deo , omnis terra ; ser-víte Dómino in lètitia : * introíte in conspectu ejus in exultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos , & non ipsi nos.

Pópulus ejus , & oves páscuæ ejus , introíte portas ejus in confessiōne , átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus , * quóniam suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus , * & usque in generatióne & generatióne véritas ejus.

Canticum ut in Proprio.

[In Festis verò proprium Canticum non habentibus , dicitur sequens.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

Benedícite , ómnia ópera Domini , Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Benedícite , Angeli Dómini , Dómino : * benedícite , cœli , Dómino.

Benedícite , aquæ omnes quæ super cœlos sunt , Dómino : * benedícite , omnes virtutes Dómini , Dómino.

Benedícite , sol & luna , Dómino : * benedícite , stellæ cœli , Dómino.

Benedícite , omnis imber & ros , Dómino : * benedícite , omnes spíritus Dei , Dómino.

Benedícite , ignis & æstus , Dómino : * benedícite , frigus & æstus , Dómino.

Benedícite , rores & pruína , Dó-

mino : *

mino : * benedícite , gelu & frigus , Dómino.

Benedícite , gláicies & nives , Dómino : * benedícite , noctes & dies , Dómino.

Benedícite , lux & ténebræ , Dómino : * benedícite , fúlgura & nubes , Dómino.

Benedícat terra Dóminum , * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite , montes & colles , Dómino : * benedícite , universa germinántia in terra , Dómino.

Benedícite , fontes , Dómino : * benedícite , mária & flúmina , Dómino.

Benedícite , cete & ómnia quæ moventur in aquis , Dómino : * benedícite , omnes vólucres cœli , Dómino.

Benedícite , omnes béstiae & pécora , Dómino : * benedícite , filii hóminum , Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet & superexaltet eum in sécula.

Benedícite , sacerdótes Dómini , Dómino : * benedícite , servi Dómini , Dómino.

Benedícite , spíritus & ánimæ justórum , Dómino : * benedícite , sancti & húmiles corde , Dómino.

Benedícite , Ananía , Azaríia , Mífael , Dómino : * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

Hic , loco Glória Patri. dicitur :

Benedicámus Patrem , & Fílium , cum sancto Spíritu ; * laudémus & superexaltémus eum in sécula.

Benedictus es , Dómine , in fir-mamento cœli ; * & laudábilis , & gloriósus , & superexaltátus in sécula .]

P S A L M U S 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

Laudáte Dóminum , de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum , omnes Angeli ejus : * laudáte eum , omnes virtutes ejus.

Laudáte eum , sol & luna : * laudáte eum , omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum , cœli cœlorum : * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt , laudent nomen Dómini ;

Quia ipse dixit , & facta sunt : * ipse mandávit , & créata sunt.

Státuit ea in æternum , & in séculum séculi : * præceptum pósuit , & non præteríbit.

Laudáte Dóminum , de terra ; * dracónes , & omnes abyssi ;

Ignis , grando , nix , gláicies , spíritus procellárum , * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes , & omnes colles , * li-gna fructífera , & omnes cedri ;

Béstiae , & universa pécora ; * ser-pentes , & vólucres pennátæ ;

Reges terræ , & omnes pôpuli ; * príncipes , & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines , senes cum junióribus , laudent nomen Dñi , * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum & ter-ram ; * & exaltávit cornu pôpuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus , * fíliis Israel , pôpulo appropinquanti fibi.

Capitulum , Hymnus , V. & An-tiph. ut in Proprio.

C A N T I C U M Z A C H A R I Æ .

Luc. i.

De Redemptoris adventu gratia-rum actio.

Benedictus Dóminus Deus Israël , * quia visitávit , & fecit redemptiōnem plebis suæ ;

Et erexit cornu salútis nobis * in domo David púeri sui ,

Sicut locútus est per os sanctórum , * qui à século sunt , Prophætárum ejus ,

Salútem ex inimícis nostris , * & de manu ómnium qui odérunt nos ;

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris , * & memorári tef-tamenti sui sancti :

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum , * datúrum se nobis ;

Ut sine timóre , de manu inimi-córum nostrórum liberáti ; * serviá-mus illi

In sanctitáte & justítia coram ip-so : * ómnibus diébus nostris .

Et tu , puer , Prophéta Altíssimi vocáberis ; * praeibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus ,

Ad dandam scíentiam salútis ple-bi ejus , * in remissióne peccatórum eórum ,

Per víscera misericórdia Dei nostri , * in quibus visitávit nos Oriens ex alto ,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis sedent , * ad diri-gendos pedes nostros in viam pa-cis .

Glória Patri .

Antiphona & Oratio , ut in Proprio ; postea dicitur :

Dóminus vobiscum . R. Et cum spíritu tuo .

Benedicámus Dómino . R. Deo grátias .

Post quamlibet Horam ; si aliud Officium non sequatur , dicitur se-cretò : Fidélium ánimæ per miseri-cordiam Dei requiescant in pace .

Amen .

Deinde , Pater noster .

A D P R I M A M .

[Pater. Ave. si separetur ab Of-ficio præcedenti ; & sic ad alias Horas .]

¶. Deus , + in adjutórium , &c.

H Y M N U S .

JAM lucis orto sídere ,
Deum precémur súpplices ,
Nostras ut ipse dírigat ,
Lux increáta , fémitas .

NIL lingua , nil peccet manus ;
Nil mens ináne cágitet :
In ore simplex véritas ,
In corde regnet cáritas .

INCÆPTA dum fluet dies ,
O Christe , custos pérvigil ,
Quas fævus hostis óbsidet ,
Portas tuére fénsum .

PRÆSTA diurnus ut tuæ
Subferviat laudi labor :
Auctóre quæ te cœpimus ,
Da te favente prósequi .

SUPERBA ne nimis caro
Menti licenter ímperet ,
Carnis domet supérbiam
Potûs cibique párcitas .

Doxologia & Antiphona in Proprio .

P S A L M U S 117 .

Gratiarum actio ob Salvatoris manifestacionem .

C Onfitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in séculum misericórdia ejus .

Dicat nunc Israel quóniam bon-us , * quóniam in séculum misericórdia ejus .

Dicat nunc domus Aáron , * quóniam in séculum misericórdia ejus .

Dicant nunc qui timent Dómi-num , * quóniam in séculum misericórdia ejus .

De tribulatióne invocávi Dñum , * & exaudívit me in latitudine Dñus .

Dóminus mihi adjútor , * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor , * & ego despícam inimícōs meos.

Bonum est confídere in Dómino , * quām confídere in homine.

Bonum est sperare in Dómino , * quām sperare in principib⁹.

Omnis gentes circuiérunt me ; * & in nōmine Dómini , quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me ; * & in nōmine Dómini , quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes , & exarférunt sicut ignis in spinis ; * & in nōmine Dómini , quia ultus sum in eos.

Impulsus , eversus sum ut cáderem ; * & Dóminus suscépit me.

Fortitudo mea , & laus mea Dóminus , * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem , déxtera Dómini exaltávit me : * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar , sed vivam , * & narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus , * & morti non trádidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ : * ingressus in eas , confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini ; * iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi , quóniam exau- disti me , * & factus es mihi in salútem.

Lápideum quem reprobavérunt ædificantes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud , * & est miráble in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dómi- nus : * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine , salvum me fac ; ô Dómine , benè prosperare : * benedictus qui venit in nōmine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus , & illuxit nobis.

Constitúite diem solemnem in condensis , * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu , & confitébor tibi : * Deus meus es tu , & exaltábo te.

Confitébor tibi , quóniam exau- disti me , * & factus es mihi in sa- lútem.

Confitémini Dómino , quóniam bonus , * quóniam in séculum mi- sericórdia ejus.

P S A L M U S 118.

Divinæ legis laus & amor.

BÉati immaculáti in via , * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutantur testimónia ejus , * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem , * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cus- todíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas justificatiōnes tuas !

Tunc non confundar , * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiōne cor- dis ; * in eo quod dídicí judícia iuf- titiæ tuæ.

Justificatiōnes tuas custódiam ; * non me derelinquás usquequaque.

In quo córrigit adoleſcentior viam suam ? * in custodiendo fermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me justificatiōnes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.

In mandátis tuis exercébor, * & considerábo vias tuas.

In justificatiōibus tuis meditábor : * non oliviscar sermónes tuos.

Divisio Psalmi 118.

REtribue servo tuo, vivífica me ; * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra ; * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desiderare justificatiōnes tuas * in omni tém pore.

Inrepasti superbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me opprórium & contemptum ; * quia testimónia tua exquisívai.

Etenim sedérunt príncipes, & adversum me loquebantur ; * servus autem tuus exercebátur in justificatiōibus tuis.

Nam & testimónia tua meditatio mea est, * & consilium meum jufificatiōnes tuæ.

Adhæsit pavimento ánima mea : * vivífica me secundūm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me : * doce me justificatiōnes tuas.

Viam justificatiōnum tuárum ins true me ; * & exercébor in mirabili bus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tæ dio ; * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis ámove à me, * & de lege tua miseré mei.

Viam veritatis elégi : * iudicia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis, Dómine : * noli me confundere.

Viam mandatórum tuórum cu curri, * cùm dilatasti cor meum.

Quando fit Officium de Dominicā, nisi aliter notetur, dicitur sequens

S Y M B O L U M.

QUicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatamque serváverit, * absque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate veneremur ;

Neque confundentes persónas, * neque substántiam separantes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris & Fílii, & Spíritus sancti una est divinitas, * æquális glória, coæterna majestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Fílius, * immensus Spíritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres æterni, * sed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immensi, * sed unus increátus, & unus immensus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus ;

Et tamen non tres omnipotentes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus;

Et tamen non tres dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquamque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dómínos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creáitus, nec génius.

Fílius à Patre solo est, * non factus, nec creáitus, sed génius.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creáitus, nec génius, sed procédens.

Unus ergò Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres filii: * unus Spíritus sanctus, non tres spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coæternæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad æternam salútem, * ut incarnatióne quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génius, * & homo est ex substántia Matris in século natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex áнима rationáli, & humána carne subsistens.

Æquális Patri secundùm divinitátem, * minor Patre secundùm humanitátem.

Qui licet Deus sit & homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversiόne divinitatis in carnem, * sed assumptiōne humanitatis in Deum.

Unus omníno, non confusiōne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut áнима rationális & caro unus est homo; * ita Deus & homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descendit ad íferos, * tértiā die resurrexit à mórtuis:

Ascendit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde venturus est judicare vivos & mórtuos:

Ad cujus adventum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de faciis própriis ratióne.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc est fides cathólica; * quam nisi quisque fidéliter firmiterque credíderit, salvus esse non pótterit.

C A P I T U L U M. Ephes. 5.
E Rátis aliquando tenebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis est in omni bonitáte, & justítia, & veritáte: probantes quid sit benéplácitum Deo.

R. breve. Christe, Fili Dei vivi,
* Miserere nobis. Repetitur: Christe,
Fili Dei vivi, * Miserere nobis.
℣. [ut in Proprio.] * Miserere nobis.
Glória Patri, & Fílio,
* & Spirítui sancto. Repet.
Christe, Fili Dei vivi, * Miserere nobis.
Matth. 16. Tob. 8.
Rom. 6.

℣. Exurge, Dómine, áduva nos;
R. Et rédime nos propter nomen
tuum. Ps. 43.

℣. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui
ad princípium hujus diéi nos
pervenire fecisti, tuā nos hodie sal-
va virtute; ut ad nullum decliné-
mus peccátum, sed semper ad tuā
justitiam faciendam nostra procé-
dant elóquia, dirigantur cogitatio-
nes & ópera: Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit & regnat in unitáte
Spíritus sancti Deus, per ómnia
sécula seculórum. R. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. R.
Deo grárias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Prímò fit lectione Martyrologii, in
cujus fine nihil respondetur; sed sta-
tim Hebdomadarius dicit quæ se-
quuntur. Si verò non legatur Mar-
tyrologium, Officium Capituli inci-
pitur absolute sic.

℣. Pretiosa in conspectu Dómini,
R. Mors Sanctórum ejus. Ps. 115.

Sancta María, & omnes Sancti
Ádujuvent nos in orationibus suis
pro nobis ad Deum; ut secundum
eum qui vocávit nos, Sanctum, &
ipfi in omni conversatióne sancti si-

mus. Rom. 15. 1. Petr. 1. R. Amen.
[In Dominicis omittuntur, & Su-
fragium pro Defunctis, (nisi lega-
tur Necrologium), & Preces ad
opus manuum.

Lector, Jube, domne, benedí-
cere. [Lectrrix dicit, domna. Solus
vel sola recitans dicit absolute Be-
nedictionem.]

Bened. Det Dóminus leges suas
in mentem nostram, & in corde
nostro superscríbat eas. R. Amen.
Hebr. 8.

Tum fit lectione Canonis, qui pro
singulis diebus habetur ad calcem
Breviarii; in cuius fine dicitur: Tu
autem, Dómine, miserere nostri.

R. Deo grárias.

Post lectionem, Hebdomadarius
dicit: Adjutorium nostrum in nō-
mine Dómini, R. Qui fecit cœlum
& terram. Ps. 123.

Submissori voce dicit: Benedí-
cite. Lector versus ad eum, Deus.
Hebd. Deus pacis aptet nos in omni
bono, ut faciámus ejus voluntá-
tem, fáciens in nobis quod pláceat
coram se; per Jesum Christum,
cui est glória in sécula seculórum.
Hebr. 13.

Lector, Amen.

Postea, si aliud Officium non se-
quatur, dicitur secretò: Fidélium
ánimæ, &c.

A D T E R T I A M.

℣. Deus, + in adjutorium.

H Y M N U S.

O FONS amoris, Spíritus,
O sancte donorum parens,
Tuas refúsus intimis
Accende flamas córdibus.

Qui caritatis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amoris mítui
Arctis coapta néxibus.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiōnum tuárum; * & exquirám eam semper.

Da mihi intellectum, & scrutábor legem tuam; * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa opprórium meum quod suspicátus sum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in aquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secundùm elóquium tuum.

Et respondébo reprobrántibus mihi verbum, * quia sperávi in sermóníbus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbū veritatis usquequáquè; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in justificatiōnibus tuis.

Divisio Psalmi 118.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hac me consoláta est in humiliaté mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dñe; * & consolátus sum.

Deféctio tenuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuā.

Cantábiles mihi erant justificatiōnes tuæ * in loco peregrinatiōnis meæ.

Memor fui nocte nōminis tui, Dómine; * & custodívi legem tuā.

Hac facta est mihi, * quia justificatiōnes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miseré mei secundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbá tus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confitendum tibi * super judícia justificatiōnis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tuâ, Dómine, plena est terra: * justificatiōnes tuas doce me.

Divisio Psalmi 118.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secundùm verbum tuum.

Bonitatem , & disciplinam , & scientiam doce me ; * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer , ego deliqui : * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu ; * & in bonitate tua doce me justificaciones tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum : * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum : * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me ; * ut discam justificaciones tuas.

Bonum mihi lex oris tui * super millia auri & argenti.

Manus tuae fecerunt me , & plasmaverunt me : * da mihi intellectum , & discam mandata tua.

Qui timent te , videbunt me , & latabuntur ; * quia in verba tua sum sperperavi.

Cognovi , Dómine , quia aequitas iudicia tua , * & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua , ut consoletur me , * secundum eloquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miserationes tuae , & vivam ; * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi , quia in iuste iniquitatem fecerunt in me ; * ego autem exercébor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te , * & qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificacionibus tuis , * ut non confundar.

*Antiphona , Capitulum , R. br.
& v. ut in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

v. Deus , + in adjutorium.

HYMNUS.

JAM solis excelsum jubar
Toto corruscat lumen ;
Sic , Christe , tu mundum novum
Sol verus accendis face.

Fac plena nostris fulgeat
Lux veritatis mentibus ;
Fac nostra plenam caritas
Crescendo surgat ad diem.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

DEFECIT in salutare tuum anima mea , * & in verbum tuum supersperavi.

Defecérunt oculi mei in eloquium tuum , dicentes : * Quando consoláberis me ?

Quia factus sum sicut ute in pruina ; * justificaciones tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui ? * quando facies de persequéntibus me iudicium ?

Narravérunt mihi iniqui fabulationes ; * sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua , veritas : * iniquè persecuti sunt me , adjuvame.

Paulò minus consummaverunt me in terra : * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me , * & custodiam testimonia oris tui.

In aeternum , Dómine , * verbum tuum permanet in celo.

In generationem & generationem veritas tua : * fundasti terram , & permanet.

Ordinatione tuâ per se verat dies ; * quóniam omnia servient tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea

est , *

est , * tunc fortè periissim in humiliatō mea.

In æternū non obliviscar justificatiōes tuas ; * quia in ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego , salvum me fac ; * quóniam justificatiōes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intellexi.

Omnis consummatiōnis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Divisio Psalmi 118.

QUómodo dilexi legem tuam , Dómine ! * totā die meditatiō mea est.

Super inimícōs meos prudentem me fecisti mandátō tuo ; * quia in æternū mihi est.

Super omnes docentes me intellexi , * quia testimónia tua meditatiō mea est.

Super senes intellexi , * quia mandata tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos ; * ut custódiam verba tua.

A judiciis tuis non declinávi ; * quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi : * propertéa odívi omnem viam iniquitatis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum , * & lumen sémitis meis.

Jurávi & státui * custodíre judicia iustitiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque , Dómine : * vivifica me secundūm verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplácita fac , Dómine , * & judicia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper ; * & legem tuam non sum oblitus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandatis tuis non erávi.

Hæreditatē acquisívī testimónia tua in æternū ; * quia exultatiō cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas justificatiōes tuas in æternū , * propter retributiōnem.

Divisio Psalmi 118.

INíquos ódio hábui , * & legem tuam diléxi.

Adjútor & susceptor meus es tu , * & in verbum tuum supersperávi.

Declináte à me , maligni ; * & scrutábor mandata Dei mei.

Súscipe me secundūm elóquium tuum , & vivam ; * & non confundas me ab expectatiōne mea.

Adjuva me , & salvus ero ; * & meditábor in justificatiōnibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis , * quia injusta cogitatiō eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò dilexi testimónia tua.

Confige timore tuo carnes meas : * à judiciis enim tuis tímui.

Feci judicium & iustitiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecérunt in salutare tuum , * & in elóquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundūm misericordiam tuam , * & justificatiōes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intellectum , ut sciam testimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideò dilexi mandáta tua * super aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona, Capitulum, R. br. & y. ut in Proprio.

Oratio conveniens.

A D N O N A M.

y. Deus, + in adjutórium.

H Y M N U S.

PRONO volútus ímpetu,

Inclínat in noctem dies ;

Sic vita supréma cito

Festínat ad metam gradu.

O C HRISTE, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia ,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Psalmo 118.

Mirabília testimónia tua ; *
ideò scrutáta est ea ánima
mea.

Declarátio sermónum tuórum il-
luminat , * & intellectum dat pár-
vulis.

Os meum apérui , & attraxi spí-
ritum ; * quia mandáta tua deside-
rábam.

Aspice in me , & miserére mei , *
secundùm judícium diligéntium no-
men tuum.

Gressus meos dírige secundùm
elóquium tuum ; * & non dominé-
tur mei omnis injustítia.

Rédime me à calúnniis hómi-
num , * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super ser-
vum tuum , * & doce me justifi-
cationes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt ócu-

li mei ; * quia non custodiérunt le-
gem tuam.

Justus es, Dómine , * & rectum
judícium tuum.

Mandasti justítiam testimónia
tua , * & veritátem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus ; *
quia oblíti sunt verba tua inimici
mei.

Ignítum elóquium tuum vehe-
menter ; * & servus tuus dilexit illud.

Adolescéntulus sum ego , & con-
temptus : * justificatiónes tuas non
sum oblítus.

Justítia tua , justítia in æternum ; *
& lex tua véritas.

Tribulátio & angústia invenérunt
me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æter-
nū : * intellectum da mihi , & vivam.

Divisio Psalmi 118.

Clamávi in toto corde meo ,
exaudi me , Dómine : * justifi-
cationes tuas requíram.

Clamávi ad te , salvum me fac ; *
ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitatē , & clamá-
vi ; * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te di-
lúculo ; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secundùm mi-
sericordiam tuam , Dómine ; * &
secundùm judícium tuum vivífica
me.

Appropinquavérunt persequentes
me iniquitáti : * à lege autem tua
longè facti sunt.

Propè es tu , Dómine ; * & om-
nes viæ tuæ véritas.

Initio cognoví de testimóniis
tuis ; * quia in æternum fundasti ea.

Vide humilitátem meam , & éri-
pe me ; * quia legem tuam non
sum oblítus.

Júdica judícium meum , & rédi-

me me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus ; * quia justificatiōnes tuas non exqui-
fiérunt.

Misericórdia tuae multae , Dómi-
ne : * secundūm judícum tuum vi-
vífica me.

Multi qui persequuntur me , &
tríbulant me : * à testimóniis tuis
non declinávi.

Vidi prævaricantes , & tabescé-
bam ; * quia elóquia tua non cus-
todiérunt.

Vide quóniam mandáta tua di-
lexi , Dómine : * in misericórdia
tua vivífica me.

Principiūm verbórum tuórum ,
véritas : * in aeternum ómnia judí-
cia justitiae tuae.

Divisio Psalmi 118.

PRÍNCIPES persecuti sunt me gra-
tis ; * & à verbis tuis formi-
dávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua , *
sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitatem ódio hábui , & abo-
minátus sum : * legem autem tuam
dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi *
super judicia justitiae tuae.

Pax multa diligéntibus legem
tuam ; * & non est illis scán-
dolum.

Expectabam salutare tuum , Dó-
mine ; * & mandata tua dilexi.

Custodívit ánima mea testimónia
tua , * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandata tua & testimónia
tua ; * quia omnes viæ meæ in
conspictu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in
conspictu tuo , Dómine : * juxta
elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspicu-

tuo : * secundūm elóquium tuum
éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum , *
cum docúeris me justificatiōnes
tuas.

Pronuntiabit lingua mea eló-
quium tuum ; * quia ómnia man-
dáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; *
quóniam mandata tua elégi.

Concupívi salutare tuum , Dó-
mine ; * & lex tua meditatio mea est.

Vivet ánima mea , & laudabit te ; *
& judicia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ pérīit : *
quære servum tuum , quia mandata
tua non sum oblítus.

*Antiphona , Capitulum , R. br.
& v. ut in Proprio.*

Oratio conveniens.

A D V E S P E R A S.

v. Deus , + in adjutórium , &c.
Antiphonæ in Proprio.

P S A L M U S 109.

*Christi divinitas , regnum & sa-
cerdotium.*

DIxit Dóminus Dño meo : *
Sede à dextris meis ;
Donec ponam inimicos
tuos , * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuae emittet Dó-
minus ex Sion : * dominare in mé-
dio inimicorum tuórum.

Tecum principiūm in die virtu-
tis tuae in splendóribus sanctórum : *
ex útero ante lucíferum gēnui te.

Jurávit Dóminus , & non pœni-
tébit eum : * Tu es Sacerdos in
aeternum secundūm ordinem Mel-
chisedech.

Dóminus à dextris tuis : * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in natiōibus ; implébit
ruínas : * conquaflabit cárpora in ter-
ra multórum.

De torrente in via bibet: * prop-
téreā exaltábit caput.

P S A L M U S . 110.

*Laus Deo ob sua per Christum
beneficia.*

COnfitébor tibi , Dómine , in
toto corde meo , * in concilio
justórum , & congregatióne.

Magna ópera Dómini , * exqui-
sita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus
ejus : * & justitia ejus manet in sé-
culum séculi.

Memóriam fecit mirabílum suó-
rum * misericors & miserátor Dó-
minus.

Escam dedit timéntibus se : * me-
mor erit in séculum testamenti sui.

Virtútem óperum suórum annun-
tiabit pópulo suo ; * ut det illis hæ-
reditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas &
judícum ; * fidélia ómnia mandáta
ejus :

Confirmáta in séculum séculi , *
facta in veritáte & aequitáte.

Redemptionē misit pópulo suo : *
mandávit in æternum testamentum
suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : *
inítiū sapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus fa-
cientibus eum : * laudátio ejus ma-
net in séculum séculi.

P S A L M U S . 111.

*Christi & omnium in Christo jus-
torum encomium.*

BÉatus vir qui timet Dóminum , *
in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : *
generatio rectórum benedicéatur.

Glória & divitiæ in domo ejus ; *
& justitia ejus manet in séculum
séculi.

Exortum est in ténebris lumen

rectis ; * misericors , & miserátor ,
& justus.

Jucundus homo , qui miserétur &
cómmodat , dispónet sermónes suos
in judício ; * quia in æternum non
commovébitur.

In memória æterna erit justus : *
ab auditíone mala non timébit.

Parátum cor ejus sperare in Dó-
mino , confirmátum est cor ejus : *
non commovébitur , donec despí-
ciat inimícos suos.

Dispersit , dedit paupéribus ; *
justitia ejus manet in séculum sé-
culi : cornu ejus exaltábitur in gló-
ria.

Peccátor vidébit , & irascétur ;
déntibus suis fremet , & tabescet : *
desidérium peccatórum períbit.

P S A L M U S . 112.

*Dei laus ob fidelium per Chris-
tum exaltationem & multiplicatio-
nem.*

LAUDÁTE , puéri , Dóminum ; *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum , *
ex hoc nunc , & usque in sécu-
lum.

A solis ortu usque ad occasum , *
laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dó-
minus , * & super cœlos glória
ejus.

Quis sicut Dóminus Deus nos-
ter , qui in altis hábitat , * & hu-
milia réspicit in cœlo & in ter-
ra ?

Súscitans à terra ínopem , * &
de stércore érigens páuperem ;

Ut collocet eum cum princípi-
bus , * cum princípibus pôpuli
sui.

Qui habitare facit stérilem in
domo : * matrem filiorum lætan-
tem.

PSALMUS 113.

Ecclesiæ per Christum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Israel de Ægypto , * domus Jacob de pôpulo bárbaro ; Facta est Judæa sanctificatio ejus , * Israel potestas ejus .

Mare vidit , & fugit : * Jordánis conversus est retrorsum .

Montes exultaverunt ut aríetes , * & colles sicut agni óvium .

Quid est tibi , mare , quòd fugisti ? * & tu , Jordánis , quia conversus es retrorsum ?

Montes , exultaftis sicut aríetes ? * & colles , sicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota est terra , * à fácie Dei Jacob ;

Qui convertit petram in stagna aquarum , * & rupem in fontes aquarum .

Non nobis , Dómine , non nobis , * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua ;

Nequando dicant gentes : * Ubi est Deus eórum ?

Deus autem noster in cœlo : * ómnia quæcumque voluit , fecit .

Simulácrum géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum .

Os habent , & non loquentur : * óculos habent , & non vidébunt .

Aures habent , & non áudent : * nares habent , & non odorábunt .

Manus habent , & non palpábunt ; pedes habent , & non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo .

Símiles illis fiant , qui fáciunt ea , * & omnes qui confidunt in eis .

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est .

Domus Aáron sperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est .

Qui timent Dóminum , speravérunt in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum est .

Dóminus memor fuit nostri , * & benedixit nobis .

Benedixit dómui Israel : * benedixit dómui Aáron .

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum , * pusillis cum majóribus .

Adjiciat Dóminus super vos , * super vos & super filios vestros .

Benedicti vos à Dómino , * qui fecit cœlum & terram .

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum .

Non mórtui laudábunt te , Dómine , * neque omnes qui descendunt in infernum .

Sed nos qui vivimus , benedícimus Dómino , * ex hoc nunc , & usque in séculum .

Capitulum , Hymnus , ¶. & Antiph. ut in Proprio.

CANTICUM. B. MARIAE VIRGINIS.

Luc. i.

Dei laus ob incarnati Verbi mysterium.

MAgénficat * ánima mea Dóminum ,

Et exultávit spíritus meus , * in Deo salutári meo ;

Quia respexit humilitátem ancilæ suæ : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiōnes .

Quia fecit mihi magna qui potens est ; * & sanctum nomen ejus .

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum .

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispersit superbos mente cordis sui .

Depósuit potentes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esurientes implévit bonis , * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israhel púerum suum , * recordátus misericórdiae suæ ,

Sicut locútus est ad patres nóstros , * Abraham & sémini ejus in sécula.

Deindē dicitur Antiphona , & Oratio , ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube , domne , benedí- cere. [Lectrrix dicit , domna. Solus vel sola recitans dicit absoluē Be- nedictionem.]

Bened. Quicumque hanc régulam secuti fúerint , pax super illos & misericórdia. *Gal. 6. R. Amen.*

Tum fit lectio Novi Testamenti , ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii. In fine lectionis dicitur : Tu autem , Dómine , mi- serére nostrí. R. Deo grárias.

Signando pollice pectus Hebdo- madarius dicit : ¶. Converte nos , + Deus salutáris noster ; R. Et averte iram tuam à nobis. Ps. 84.

Hic facienda est Confessio pec- catorum ut habetur post Psalterium , in Feriis , ad Primam : scilicet me- diocri voce , Confítetur , &c. Com- pletá Confessione , Hebdomadarius elevans vocem , dicit :

¶. Deus , + in adjutorium.

Antiph. in Proprio.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium spes & requies.

Cum invocárem , exaudívit me Deus justitiæ meæ : * in tri- bulatiōne dilatasti mihi.

Miserére mei , * & exaudi ora- tiónem meam.

Fílii hóminum , úsquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitá- tem , & quæritis mendácium ?

Et scítote quóniam mirificávit Dóminus Sanctum suum : * Dómi- nus exaudiet me , cùm clamávero ad eum.

Irafcímini , & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris , in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ , * & speráte in Dómino.

Multi dicunt : Quis ostendit no- bis bona ? * signátum est super nos lumen vultū tui , Dómine.

Dedisti lætitiam in corde meo : * à fructu frumenti , vini & ólei sui multiplicáti sunt.

In pace in idipsum dórmiam & requiescam : * quóniam tu , Dómi- ne , singuláriter in spe constitui- si me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela , nihil per diem vel noctem timendum.

Qui hábitat in adjutorio Al- tíssimi , * in protectione Dei cœli commorábitur.

Dicit Dómino : Susceptor meus es tu , & refúgium meum : * Deus meus , sperábo in eum ;

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium , * & à verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi , & sub pennis ejus sperábis : * scuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre noctur- no , * à sagitta volante in die :

A negótio perambulantē in té- nebris , * ab incursu & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille , & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis confi- derábis , * & retributiōnem pecca- tórum vidébis.

Quóniam , Tu es , Dómine , spes mea , * Altíssimum posuisti refúgium tuum ;

Non accédet ad te malum , * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo ;

Quóniam Angelis suis mandávit de te , * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te , * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basiliscum ambulábis , * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit , libera-rábo eum : * prótegam eum , quóniam cognovit nomen meum.

Clamábit ad me , * & ego exáudiām eum.

Cum ipso sum in tribulatiōne : * erípiam eum , & glorificábo eum.

Longitúdine diérū replébo eum , * & ostendam illi salutáre meum.

P S A L M U S 133.

Deus die & nocte benedicendus.

Ecce nunc benédicite Domi-num , * omnes servi Dómi-ni.

Qui statis in domo Dómini , * in átriis domús Dei nostri ;

In nóctibus extóllite manus ves-tras in sancta , * & benédicite Dó-minum.

Benedícat te Dóminus ex Sion , * qui fecit cœlum & terram.

Antiph. & Hymnus ut in Proprio.

C A P I T U L U M . 1. Thess. 5.

Omnes vos filii lucis estis , & filii diéi : non sumus noctis , neque tenebrárum : ígitur non dormiámus sicut & céteri , sed vigilé-mus & sóbrii simus.

R. br. In manus tuas , Dómi-ne , * Commendo spíritum meum.

In manus . v. Redemisti me , Dó-mine , * Deus veritatis : * Com-mendo. Glória Patri. In manus. Ps. 30.

v. Custódi me , Dómine , ut pu-pillam óculi : R. Sub umbra alá-rum tuárum prótege me. Ps. 16.

Antiph. in Proprio.

C A N T I C U M S I M E O N I S.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum ac-tio.

Nunc dimittis servum tuum , Dómine , * secundum verbum tuum , in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum ,

Quod parafti * ante fáciem ómni-um populórum ,

Lumen ad revelatiōnem gén-tilium , * & glóriam plebis tuæ Israel.

Antiph. in Proprio.

v. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Visita , quæsumus , Dómine , ha-bitatiōnem nostram ; & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle : Angeli tui sancti hábitent in ea , qui nos in pace custódiant , & benedictio tua sit super nos sem-per : Per Dóminum nostrum.

v. Dóminus vobiscum. v. Bene-dicámus Dómino.

Finito Completorio , submissâ voce dicitur signando sé signo cru-cis : Grátia Dómini nostri Jesu Christi , + & cáritas Dei , & com-municatiō sancti Spíritus fit cum ómnibus vobis. 2. Cor. 13. R. Amen.

[Qui solus recitat , loco vobis , dicit nobis .]

[Secréto : Fidélium ánime per misericórdiam Dei requiescant in pace. Amen.]

Postea dicitur Antiphona de B. Maria Virgine, quæ habetur infra ad calcem Psalterii.

Post completum Officium dicitur secretò, Pater. Ave. Credo.

Deinde fit Suffragium pro De-

functis, nisi factum fuerit ad Primam.

Quando Suffragium pro Defunctis fit post Completorium, omittitur, Fidélium animæ. & continuò post Grátia Dómini nostri. dicitur Antiphona de B. Maria.

F E R I A S E C U N D A.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Dómine, lábia. suprà, i.

Invitatorium, Hymnus & Antiph. ut in Proprio; & sic sequentibus Fe-
riis.

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, áнима mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessióne & decóre induisti, * amictus lúmine sicut vestimento;

Extendens cœlum sicut pellem, * qui tegis aquis superiöra ejus;

Qui ponis nubem ascensum tuū; * qui ámbulas super pennis ventorum;

Qui facis Angelos tuos spíritus, * & ministros tuos ignem urentem;

Qui fundasti terram super stabi-
litátem suam: * non inclinábitur in
séculum séculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes sta-
bunt aquæ.

Ab increpatiōne tua fúgient; * à
voce tonítrui tui formidábunt.

Ascendunt montes, & descen-
dunt campi, * in locum quem fun-
dasti eis.

Términum posuisti, quem non

transgredientur; * neque conver-
tentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convál-
ibus: * inter médium móntium per-
transíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: *
expectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitá-
bunt: * de médio petrárum dabunt
voces.

Rigans montes de superiöribus
suis: * de fructu óperum tuórum
satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, *
& herbam servituti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * &
vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, *
& panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * &
cedri Libani quas plantávit.

Illíc pásseres nidificábunt: * he-
ródius domus dux est eórum.

Montes excelsi cervis, * petra
refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol
cognóvit occásium suum.

Posuisti ténebras, & facta est
nox; * in ipsa pertransíbunt omnes
béstiae sylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rá-
piant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti
sunt; * & in cubilibus suis collo-
cabuntur.

Exibit homo ad opus suum,* & ad operationem suā usque ad vēspērum.

Divisio Psalmi 103.

QUām magnificāta sunt ópera tua, Dōmine! * ómnia in sapientia fecisti; implēta est terra posseſſiōne tuā.

Hoc mare magnum, & spatiōsum mānibus; * illīc reptilia, quorum non est númerus, animália pusilla cum magnis.

Illīc naves pertransībunt: * draco iste quem formasti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis escam in tēmpore.

Dante te illis, colligent: * aperte riente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitatē.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * aúferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creábuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera divisio Psalmi 103.

SIt glória Dōmini in séculum: * latabitur Dñus in opéribus suis;

Qui réspicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fūmigant.

Cantábo Dōmino in vita mea: * psallam Deo meo, quāndiu sum.

Jucundum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dōmino.

Defíciant peccatóres à terra, & iniqui, ita ut non sint: * bénedic, áнима mea, Dōmino.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 104.

Beneficia Israēlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

Confitémini Dōmino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus. Cantáte ei, & psallite ei: *

narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nōmine sancto ejus.* lätétetur cor quæréntium Dōminum.

Quærite, Dñum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judicia oris ejus,

Semen Abraham servi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipse Dōminus Deus noster: * in universa terra judícia ejus.

Memor fuit in séculum testamen ti sui, * verbi quod mandávit in mille generatiōnes,

Quod dispósuit ad Abraham; * & juramenti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcep tum, * & Israel in testamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditatis vestræ;

Cùm effent númerō brevi, * pau císsimi, & íncolæ ejus.

Et pertransíerunt de gente in gentem, * & de regno ad pópu lum áltérum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tágere christos meos, * & in prophétis meis nolíte malígnári.

Divisio Psalmi 104. Et
Vocávit [Dōminus] famem su per terram, * & omne firma mentum panis contrívit.

Misit ante eos virum; * in ser vum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pe des ejus: * ferrum pertránsiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dōmini inflammávit eum.

Misit rex, & solvit eum; * prin ceps populórum, & dimísit eum.

Constituit eum dōminum domūs suā, * & príncipem omnis possēs-siōnis suā;

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum, * & senes ejus pru-déntiam doceret.

Et intrávit Israel in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehe-menter, * & firmávit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eórum, ut odí-rent pópulum ejus, * & dolum fá-crent in servos ejus.

Altera divisio Psalmi 104.

Misit [Dóminus] Móysen ser-vum suum, * Aáron quem elegit ipsum.

Pósuit in eis yerba signórum suó-rum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit; * & non exacerbávit sermónes suos.

Convertit aquas eórum in sán-guinem, * & occidit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyía, & cí-nifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándi-nem, * ignem comburentem in terra ipsórum.

Et percussit víneas eórum, & fi-cúneas eórum; * & contrívit li-gnum fínium eórum.

Dixit; & venit locusta & bru-chus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fénūm in ter-ra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percussit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætata est Ægyptus in profectió-ne eórum; * quia incubuit timór eórum super eos.

Expandit nubem in protectionem eórum, * & ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et eduxit pópulum suum in exultatióne, * & electos suos in læti-tia.

Et dedit illis regiōnes géntium: * & labóres populórum possédérunt;

Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 105.

Misericordia Dei celebranda. Israëliticus populus peccata sua agnos-cens & recolens, salutem poscit.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómi-ni, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódint iudícium, * & fáciunt justitiā in omni tém-pore.

Memento nostrī, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutari tuo,

Ad videndum in bonitatē elec-tórum tuórum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditate tua.

Divisio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus nos-tris: * injustè égimus, iniqui-tátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiae tuae.

Et irritavérunt ascendentes in mare , * mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum , * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit mare rubrum , & exsiccátum est : * & deduxit eos in abyssis , sicut in deserto.

Et salvávit eos de manu odiéntium , * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et credidérunt verbis ejus , * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt , obliti sunt óperum ejus , * & non sustinuérint consilium ejus.

Et concupíerunt concupiscéntiam in deserto , * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitionem ipsórum , * & misit saturitatēm in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris , * Aáron sanctum Dómini.

Aperta est terra , & deglutívít Dathan , * & opéruit super congregatióne Abíron.

Et exarsit ignis in synagóga eórum ; * flamma combussit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb , * & adoravérunt scúptile ;

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum qui salvávit eos , * qui fecit magnália in Ægypto , mirabília in terra Cham , terríbia in mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos , si non Móyses electus ejus stetisset in confractiōne , in conspectu ejus , * ut avérteret iram ejus , ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem : * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos , * ut prostérneret eos in deserto,

Et ut dejiceret semen eórum in natiónebus , * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor , * & comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adiventionibus suis ; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees , & placávit ; * & cessávit quaffátio.

Et reputátum est ei in justíiam , * in generatióne & generatióne usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictionis ; * & vexátus est Móyses propter eos ,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus ; * & distinxit in lábiis suis.

Altera divisio Psalmi 105.
Non disperdidérunt gentes , * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes , * & didicérunt ópera eórum.

Et serviérunt sculptílibus eórum ; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos * & filias suas dæmoniis.

Et effudérunt sanguinem innocentem , * sanguinem filiorum suórum , & filiarum suárum , quas sacrificavérunt sculptílibus Cháanaan.

Et infecta est terra in sanguíni-

bus, & contamināta est in opéribus eórum ; * & fornicáti sunt in adinventiōnibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum , * & abomináitus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium ; * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum , * & humiliáti sunt sub máni bus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo , & humiliáti sunt in iniquitáibus suis.

Et vidit , cum tribularentur ; * & audívit oratiōnem eórum.

Et memor fuit testamenti sui , * & pœnituit eum secundūm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias , * in conspectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac , Dómine Deus noster , * & cóngrega nos de natiōnibus ;

Ut confiteámur nómini sancto tuo , * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel à século , & usque in séculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat , fiat.

Versiculus ut in Proprio. Post Versic. dicitur secreto , Pater noster.

Absolutio & Benedic̄tiones , ut ordinantur post Psalterium.

Lectiones cum RRR. habentur in Proprio de Tempore ; & sic in sequentiōibus Feriis.

Non dicitur Te Deum. in Feriis.

¶. Sacerd. ut in Proprio.

ad Laudes.

A D L A U D E S .
¶. Deus , + in adjutórium.
Antiph. ut in Proprio.

P S A L M U S 91 .
Laudandus Deus , in operibus suis magnificus , justus in judiciis .
BOnum est confitéri Dño , * & psállere nómini tuo , Altíssime ,

Ad annuntiandum manè misericórdiam tuam , * & veritátem tuam per noctem ,

In decachordo psaltério , * cum cántico in cíthara ;

Quia delectasti me , Dómine , in factúra tua , * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua , Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitatiōnes tuæ.

Vir insípiens non cognoscet , * & stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres sicut fœnum , & apparuerint omnes qui operantur iniquitátem , * ut intéreant in séculum séculi :

Tu autem Altíssimus * in æternum , Dómine ;

Quóniam ecce inimíci tui , Dómine , quóniam ecce inimíci tui peribunt , * & dispergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicornis cornu meum , * & senectus mea in misericórdia uberi.

Et despexit óculus meus inimicos meos , * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini , * in átriis domús Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in se-
necta úberi, * & bene patientes
erunt,

Ut annúntient quóniam rectus
Dóminus Deus noster, * & non
est iniquitas in eo.

P S A L M U S 135.

*Misericordia Creatoris & Re-
demptoris ob multa in populum
suum beneficia celebratur.*

Confitémini Dómino, quóniam
bonus, * quóniam in æternum
misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus.

Confitémini Dómino dominó-
rum, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna so-
lus, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus;

Qui firmávit terram super aquas, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus;

Qui fecit luminária magna, * quó-
niám in æternum misericórdia ejus;

Solem in potestátem diéi, * quó-
niám in æternum misericórdia ejus;

Lunam & stellas in potestátem
noctis, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus.

Divisio Psalmi 135.

Confitémini Dómino, quóniam
bonus, * quóniam in æternum
misericórdia ejus;]

Qui percussit Ægyptum cum pri-
mogénitis eórum, * quóniam in
æternum misericórdia ejus;

Qui eduxit Israel de medio eó-
rum, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio ex-
celso, * quóniam in æternum mi-
sericórdia ejus;

Qui divídit mare rubrum in divi-
siones, * quóniam in æternum mi-
sericórdia ejus;

Et eduxit Israel per médium
ejus, * quóniam in æternum mi-
sericórdia ejus;

Et excussum Pharaónem & virtú-
tem ejus in mari rubro, * quóniam
in æternum misericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum suum per
desertum, * quóniam in æternum
misericórdia ejus;

Qui percussit reges magnos, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus;

Et occídit reges fortes, * quó-
niám in æternum misericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus;

Et Og regem Basan, * quóniam
in æternum misericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæredi-
tem, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus;

Hæreditátem Israel servo suo, *
quóniam in æternum misericórdia
ejus;

Quia in humilitáte nostra memor
fuit nostri, * quóniam in æternum
misericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis nos-
tris, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus;

Qui dat escam omni carni, * quó-
niám in æternum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quó-
niám in æternum misericórdia
ejus.

Confitémini Dómino dominó-
rum, * quóniam in æternum mis-
ericórdia ejus.

Quando fit Officium de Feria , dicitur Canticum ut in Proprio.

[*In Festis verò dicitur sequens , nisi proprium habeatur.*

C A N T I C U M . Eccli. 39.
Laudandus & benedicendus Deus in operibus suis.

C Ollaudáte cápticum , * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam , * & confitémini illi in voce labiórū vestrórum , & in cápti- cís labiórū , & cítharis ;

Et sic dicétis in confessióne : * Opera Dómini universa bona valde.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries : * & in sermóne oris il- líus sicut exceptória aquárū ;

Quóniam in præcepto ipsius pla- cor fit , * & non est minorátio in salúte ipsius.

Opera omnis carnis coram illo , * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A século usque in séculum réspi- cit , * & nihil est mirábile in con- pectu ejus .]

P S A L M U S 134.

Deus , ob universa in populum suum beneficia , laudandus. Idolo- rum vanitas.

L Audáte nomen Dómini ; * lau- dáte , servi , Dóminum ;

Qui statis in domo Dómini , * in átriis domús Dei nostri ,

Laudáte Dóminum , quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus , quóniam suáve ;

Quóniam Jacob elégit sibi Dó- minus , * Israel in posséssiónem si- bi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus , * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit , Dó- minus fecit , * in cælo , in terra , in mari , & in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo ter- ræ , * fúlgura in pluviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de thesauris suis ; * qui percussit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pe- cus.

Et misit signa & prodígia in mé- dio tuî , Ægypte , * in Pharaónem , & in omnes servos ejus ;

Qui percussit gentes multas , * & occidit reges fortes ,

Sehon regem Amorrhaórum , & Og regem Basan , * & ómnia re- gna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæredi- tátēm , * hæreditatēm Israel pôpulo suo.

Dómine , nomen tuum in æter- num : * Dómine , memoriále tuum in generatióne & generatió- nem ;

Quia judicábit Dóminus pôpu- lum suum , * & in servis suis de- precábitur.

Simulágra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hómi- num.

Os habent , & non loquentur : * óculos habent , & non vidébunt :

Aures habent , & non áudent ; * neque enim est spíritus in ore ip- sorum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea , * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel , benedicte Dó- mino : * domus Áaron , benedi- te Dómino :

Domus Levi , benedicte Dómi- no : * qui timétis Dóminum , bene- dícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion , * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiph. Capitulum, Hymnus, &c. ut in Proprio; & sic in aliis Feriis.

Preces, quando dicuntur, habentur infrā post Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & sic in aliis Horis & Feriis.

A D P R I M A M.

¶ Deus, + in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. infrā post Completorium Sabbati, & sic in aliis Feriis.

Antiphona in Proprio.

P S A L M U S 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

Domine Dóminus noster, * quām admirábile est nomen tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infantium & lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut déstruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloriâ & honore coronasti eum, * & constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves & boves universas, insuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris, qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quām admirábile est nomen tuum in universa terra!

P S A L M U S 76.

Consolatio spiritualis ex benignitate Dei sumpta.

Voce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendent mihi.

In die tribulatiōnis meæ Deum exquisívi, máníbus meis nocte contra eum; * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum; & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in æternum projíciat Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam absindet, * à generatiōne in generatiōinem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mu-tatio déxteræ Excelsi.

Divisio Psalmi 76.
MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéri-bus tuis, * & in adinventiōibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: * quis Deus magnus sicut Deus noster?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecisti in pópolis virtútem tuam:

Redemisti in bráchio tuo pópu-lum tuum, * filios Jacob & Joseph.

Vidérunt te aquæ , Deus , vidérunt te aquæ , & timuérunt ; * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tránseunt ; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiōnes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua , & sémitæ tuæ in aquis multis ; * & vestígia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves pôpulum tuum * in manu Móysi & Aáron.

Antiphona in Proprio.

Capitulum, R. breve , & Preces , quando dicuntur , habentur infra post Completorium Sabbati ; & sic in aliis Feriis.

A D T E R T I A M .

¶. Deus , † in adjutórium.

Hymnus , O fons amoris. infra post Completorium Sabbati.

Antiphona in Proprio.

P S A L M U S 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poscentis propter ipsius bonitatem & nomen.

AD te , Dómine , levávi ánimam meam : * Deus meus , in te confido ,

Non erubescam , * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim universi qui sustinent te , non confundentur : * confundantur omnes iníqua agentes supervácuè.

Vias tuas , Dómine , demonstra mihi , * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritaté tua , & docce me ; * quia tu es Deus salvátor meus , & te sustinui totâ die.

Reminiscere miseratiōnum tuárum , Dómine , * & misericordiárum tuárum quæ à século sunt.

Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memineris : * secundùm misericórdiam tuam me mento mei tu , propter bonitátem tuam , Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus ; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via :

Díriget mansuétos in judício , * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini , misericórdia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum , Dómine , * propitiáberis peccáto meo ; multum est enim.

Divisio Psalmi 24.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via quam éligit.

Anima ejus in bonis demorábitur , * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum ; * & testamentum ipsius , ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum ; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me , & miserére mei ; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiōnes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitáibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum , * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimícos meos , quóniam multiplicatí sunt , * & ódio iníquo odérunt me.

Custodi ánimam meam & érue me : * non erubescam , quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi ; * quia sustinui te.

Líbera, Deus, Israel * ex omnibus tribulatiōnibus suis.

P S A L M U S 95.

Super omnes gentes regnat Christus : judicabit populos in æquitate.

C Antáte Dómino cánticum nōvum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nōmini ejus ; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in omnibus pópolis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis est super omnes Deos :

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dñus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspectu ejus : * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatiōne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dño glóriam & honórem ; * afferte Dño glóriam nōmini ejus.

Tóllite hóstias, & introité in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerfa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicabit pópolos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenítudo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna sylvárum à fácie Dñi, quia venit ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicabit orbem terræ in æquitáte, * & pópolos in veritáte sua.

Antiph. Capitulum, R. br. & ¶ ut in Proprio.

Preces, si dicendæ sint, habentur infra post Completorium Sabatti. Oratio conveniens.

A D S E X T A M.

¶. Deus, + in adjutórium.

Hymnus, Jam solis. infra post Completorium Sabbati.

Antiphona in Proprio.

P S A L M U S 46.

Christus Rex magnus super omnem terram : ipsi psallendum.

O Mnes gentes, pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiōnis ;

Quóniam Dóminus excelsus, terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópolos nobis, * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditatē suam, * spéciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pfállite Deo nostro, pfállite : * pfállite Regi nostro, pfállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pfállite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham ; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

P S A L M U S 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

C Antáte Dómino cánticum nōvum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspectu géntium revelávit iustitiā suam.

Recordátus est misericórdia suæ, *

& veritatis suae domui Israel.

Vidérunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo , omnis terra : * cantate , & exultate , & psallite.

Psallite Dominum in cithara , in cithara & voce psalmi : * in tubis ductilibus & voce tubae cornae , jubilate in conspectu regis Dominii.

Moveatur mare , & plenitudo ejus ; * orbis terrarum , & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu , simul montes exultabunt à conspectu Domini , * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in iustitia , * & populos in æquitate.

PSALMUS 98.

Christi regnum super omnes populos : ipse est cui serviebant patres antiqui.

Dominus regnavit , irascatur populi ; * qui sedet super Cherubim , moveatur terra.

Dominus in Sion magnus , * & excelsus super omnes populos.

Confiteantur domini tuo magno , quoniam terribile & sanctum est ; * & honor regis iudicium diligit.

Tu paraisti directiones : * iudicium & iustitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum , & adorate scabellum pedum ejus ; * quoniam sanctum est.

Moses & Aaron in sacerdotibus ejus , * & Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum , & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimonia ejus , * & præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster , tu exau-

diébas eos : * Deus , tu propitius fuisti eis , & ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum , & adorate in monte sancto ejus ; * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Antiph. Capitulum , R. br. & v. ut in Proprio.

Preces , si dicendæ sint , habentur infra post Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

A D N O N A M.

v. Deus , + in adjutorium.

Hymnus , Prono volutus . infra post Completorium Sabbati.

Antiphona in Proprio.

PSALMUS 52.

Impii frustra sibi dicunt Deum non esse . Christi adventus postulatur.

DIxit insipiens in corde suo : * Non est Deus , Corrupti sunt & abominabiles facti sunt in iniquitatibus : * non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios hominum , * ut videat si est intelligentis , aut requiriens Deum.

Omnes declinaverunt , simul inutiles facti sunt : * non est qui faciat bonum , non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem , * qui dévorant plebem meam ut cibum panis ?

Deum non invocaverunt : * illic trepidaverunt timore , ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent : * confusi sunt , quoniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel ? * cum converterit Deus captitatem plebis suæ , exultabit Jacob , & latabitur Israel.

PSALMUS 72.

Dūm improbi in hac vita videntur felices, probi, quod sua quemque maneant præmia, consolatione levantur.

QUAM bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem penè moti sunt pedes, * penè effusi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos supérbia: * operi sunt iniquitáte & impietáte suâ.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum: * transíerunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti sunt nequitiám: * iniquitátem in excelsó locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus híc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodò scit Deus? * &, Si est sciéntia in Excelsó?

Ecce ipsi peccatóres, & abundantes in século, * obtinuérint di-vítias.

Et dixi: Ergo sine causa justifi-cávi cor meum, * & lavi inter in-nocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & castigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo sic; * ec-ce nationem filiorum tuórum re-probávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc: * labor est ante me, Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intelligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuisti eis: * dejecisti eos, dum alleverarentur.

Quómodò facti sunt in desola-tiónem! * súbitò defecérunt; perié-runt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dó-mine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt; * & ego ad níhilum redactus sum, & nescívi.

Ut jumentum factus sum apud te; * & ego semper tecum.

Divisio Psalmi 72.
TEnuisti [Dómine] manum déx-teram meam, & in voluntáte tua deduxisti me, * & cum glória suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid volui super ter-ram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt: * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam;

Ut annúntiem omnes prædica-tiones tuas * in portis filiæ Sion.

Antiph. Capitulum, R. br. & V. ut in Proprio.

Preces, si dicendæ sint, haben-tur infra post Completorium Sab-bati.

Oratio conveniens.

A D V E S P E R A S.
¶ Deus, + in adjutórium, &c.
Antiph. in Proprio.

P S A L M U S 114.

*Anima Deum beneficū dili-
gens, æterna fiducialiter expectat
præmia.*

DIlexi; quóniam exáudiet Dó-
minus * vocem oratiónis
meæ.

Quia inclinávit aurem suam mi-
hi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdeérunt me dolores mor-
tis, * & perícola inferni invené-
runt me.

Tribulatióne & dolórem invé-
ni; & nomen Dómini invocávi: *
O Dómine, líbera ánimam meam.

Misericors Dóminus, & justus, *
& Deus noster miseréatur.

Custódiens párvulos Dóminus: *
humiliátus sum, & liberávit me.

Convrétere, áнима mea, in ré-
quiem tuam; * quia Dóminus be-
necít tibi;

Quia erípuit ánimam meam de
morte, * óculos meos à lácrymis,
pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in régione
vívorum.

P S A L M U S 120.

*Dominus custos animæ fidelis &
universæ Ecclesiæ suæ.*

LEvávi óculos meos in mon-
tes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, *
qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiōne pedem
tuum, * neque dormítet qui custó-
dit te.

Ecce non dormitábit neque dór-
miet, * qui custódit Israel.

* Dóminus custódit te, Dóminus
protéctio tua * super manum déx-
teram tuam.

Per diem sol non uret te, * ne-
que luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo: * custódiat ánimam tuam
Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum
tuum & éxitum tuum, * ex hoc
nunc, & usque in séculum.

P S A L M U S 123.

*Ecclesiæ à periculis ereptæ gra-
tiarum actio.*

Nisi quia Dóminus erat in no-
bis, dicat nunc Israël; * nisi
quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in
nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in
nos, * fórtisan aqua abforbuſſet
nos.

Torrentem pértransívit áнима
nostra, * fórtisan pértransiſſet áni-
ma nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dóminus, * qui non
dedit nos in captiōnem déntibus
eórum.

Anima nostra sicut paffer erepta
est * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est; * & nos
liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nōmine
Dómini, * qui fecit cœlum & ter-
ram.

P S A L M U S 125.

*In Deo exultant fideles, quia
magnificè cum eis egit.*

IN convertendo Dóminus capti-
vitátem Sion, * facti sumus si-
cut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os
nostrum, * & lingua nostra exul-
tatiōne.

Tunc dicent inter gentes: * Ma-
gnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus facere no-
biscum: * facti sumus lātantes.

Converte , Dñe , captivitatem nostram , * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis , * in exultatione metent.

Eentes ibant & flebant , * mitentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatione , * portantes manípulos suos.

P S A L M U S 136.

Sub hujus mundi Babylone , anima fidelis coram Deo gemit.

Super flúmina Babylónis , illuc sédimus , * & flévimus , cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus , * suspéndimus órgana nostra;

Quia illuc interrogavérunt nos , qui captivos duxérunt nos , * verba cantiónum ;

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliena ?

Si oblítus fuero tuī , Jerúsalem , * oblivíoni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis , * si non memínero tuī ;

Si non proposíero Jerúsalem * in princípio lätítiae meæ.

Memor esto , Dómine , filiorum Edom , * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinaníte , exinaníte * usque ad fundámentum in ea.

Fília Babylónis mísera : * béatus qui retríbuet tibi retributióñem tuam , quam retríbuisti nobis.

Béatus qui tenébit , * & allídet párvulos tuos ad petram.

Capitulum , Hymnus , ¶ . & Antiph. ad Magnificat. ut in Proprio.

Preces , si dicendae sint , & Suffragia , habentur infrà post Completorium Sabbati.

Oratio , quando propria non af-

signatur , dicitur de Dominica præcedenti.

A D C O M P L E T O R I U M .
Jube , domine , &c. ut infrà , post Psalterium.

Antiph. in Proprio.

P S A L M U S 6.

Fidelium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

Domine , ne in furóre tuo árguas me , * neque in ira tua corrípiás me.

Miserére mei , Dómine , quóniam infirmus sum : * fana me , Dómine , quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu , Dómine , úsquequò ?

Convrétere , Dómine , & éripe ániam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam ;

Quóniam non est in morte , qui memor sit tuī : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo , lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est , à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite à me , omnes qui ope-rámini iniquitatem ; * quóniam exaudívit Dñus vocem fletús mei.

Exaudívit Dóminus deprecatió-nem meam : * Dóminus oratióñem meam suscépit.

Erubescant & conturbentur ve-hementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

P S A L M U S 7.

Christi pro nobis patientis oratio. Adjutorium nostrum à Domino.

Domine Deus meus , in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me , & libera me ;

Nequando rápiat ut leo ániam meam , * dum non est qui redimat , neque qui salvum faciat.

Dómine Deus meus , si fecit iſtud ; * si est iniquitas in manib⁹ meis ;

Si redidisti retribuentibus mihi mala , * décidam méritò ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ániam meam , & comprehendat , & conculcat in terra vitam meam , * & gloriām meam in púlverem deducat.

Exurge , Dómine , in ira tua ; * & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exurge , Dómine Deus meus , * in praecepto quod mandaſti.

Et synagóga populorum circundabit te ; * & propter hanc in altum regredere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me , Dómine , secundùm iustitiam meam , & secundùm innocentiam meam super me.

Consumétur nequitia peccatórum : * & díriges iustum , scrutans corda & renes , Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino , * qui salvos facit rectos corde.

Divisio Psalmi 7.

Deus judex iustus , fortis & pátiens , * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fuéritis , gladium suum vibrábit : * arcum suum tendit , & parávit illum ;

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce parturiit iustitiam : * concépit dolorem , & péperit iniquitatem.

Lacum apéruit , & effódit eum : * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitébor Dómino secundùm iustitiam ejus , * & psallam nōmini Dómini altissimi.

Hymnus & Antiph. ad Nunc dimittis. ut in Proprio. Capitulum verò , R. breye , & Preces , quando dicuntur , habentur infrà post Completorium Sabbati ; & sic in ceteris Feriis.

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM. IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam salutis aperit.

Domine , quis habitabit in tabernáculo tuo ? * aut requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula , * & operátur iustitiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde

suo ; * qui non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum , * & opprobrium non accépit adversus próximos suos.

Ad níhilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo suo , & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram , & mūnera super innocentem non accépit.

Qui facit hæc , * non movébitur
in æternum.

P S A L M U S 18.

Natura & lex , Christus & Evangelium , dilectionem proximi commendant.

Celi enarrant glóriam Dei , * &
ópera mánuum ejus annúntiat
firmamentum.

Dies diéi eructat verbum , * &
nox nocti índicat scíentiam.

Non sunt loquélae , neque sermónes , * quorum non audiantur vo-
ces eórum.

In omniēm terram exívit sonus
eórum , & in fines orbis terræ
verba eórum : * in sole pósuit ta-
bernáculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procé-
dens de thálamo suo , * exultávit ut
gigas ad currendam viam.

A summo cœlo egréssio ejus , &
occursus ejus usque ad summum
ejus : * nec est qui se abscondat à
calore ejus.

Divisio Psalmi 18.

LEx Dómini immaculáta , con-
vertens áimas : * testimónium
Dómini fidéle , sapiéntiam præstans
párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ , lætifi-
cantes corda : * præceptum Dó-
mini lúcidum , illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus , pérma-
nens in séculum séculi : * judicia
Dómini vera , justificáta in seme-
tipsa.

Desiderabília super aurum & lá-
pidem pretiósū multum , * &
dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea : *
in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit ? * ab oc-
cultis meis munda me , & ab alié-
nis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti , *
tunc immaculátus ero , & emun-
dábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia
oris mei , * & meditatio cordis mei
in conspectu tuo semper.

Dómine , adjútor meus , * & re-
demptor meus.

I N II. NOCTURNO.

P S A L M U S 71.

*Regnum Christi , qui tanto nos
amore dílexit , prænuntiatur.*

DEUS , judícium tuum regi-
da , * & justitiám tuam fí-
lio regis ;

Judicáre pópulum tuum in justi-
tia , * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópu-
lo , * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli , &
salvos fáciet fílios páuperum , * &
humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante
lunam , * in generatiōne & gene-
ratiōnem.

Descendet sicut pluvia in vel-
lus , * & sicut stílicidia stillántia
super terram.

Oriétur in diébus ejus justitia ,
& abundántia pacis , * donec aufe-
rátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad
mare , * & à flúmine usque ad té-
rminos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes ; *
& inimíci ejus terram lìngent.

Divisio Psalmi 71.

REGES Tharsis & ínsulæ mínera
ófferent : * reges Arabum &
Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges
terræ : * omnes gentes férvient ei ;

Quia liberávit páuperem à po-
tentie , * & páuperem cui non erat
adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum salvas fáciat.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextolléatur super Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte sicut fénus terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dñus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum; * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Christi, qui cunctos in proximum iniquos disperdet, describitur.

Misericórdiam & judícium* can-tábo tibi, Dómine.

Pfallam, & intélligam in via im-maculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cor-dis mei, * in médio domús meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injustam: * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoscébam.

Detrahentem secrétò próximo suo, * hunc persequébar.

Superbo óculo, & infatiábili cor-de, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domús meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non direxit in cons-pectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut disperderem de civitáte Dómini omnes operan-tes iniquitátem.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 106.

Misericordia Dei in populum suum celebranda & imitanda, sub diversis emblematis pingitur.

Confitémini Dómino, quó-niam bonus, * quóniam in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de régiónibus congregávit eos, * à foliis ortu & occásu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in solitúdine, in ina-quóso: * viam civitatis habitáculi non invenérunt.

Esurientes, & sitiéntes; * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de necef-sítatibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitationis.

Confiteantur Dómino misericór-dia ejus, * & mirabília ejus filii hóminum;

Quia satiávit ániam inánem, * & ániam esurientem satiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliatum est in labóribus cor eorum : * infirmati sunt , nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum , cùm tribularentur ; * & de necessitáibus eorum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis , * & víncula eorum disrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdia ejus , * & mirabília ejus filiis hóminum ;

Quia contrívit portas æreas , * & vectes férreos confrégit.

Divisio Psalmi 106.

SUscépit eos [Dóminus] de via iniquitatis eorum : * propter iustítias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est áнима eorum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum , cùm tribularentur ; * & de necessitáibus eorum liberávit eos.

Misit verbum suum , & sanávit eos ; * & eríput eos de interitióibus eorum.

Confiteantur Dómino misericórdia ejus , * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et sacrifícant sacrificium laudis , * & annúntient ópera ejus in exultatione.

Qui descendunt mare in návibus , * facientes operaciónem in aquis multis ;

Ipsi vidérunt ópera Dómini , * & mirabília ejus in profundo.

Dixit : & stetit spíritus procellæ ; * & exaltati sunt fluctus ejus.

Ascendunt usque ad cœlos , & descendunt usque ad abyssos : * áнима eorum in malis tabescébat.

Turbati sunt , & moti sunt sicut ébrius ; * & omnis sapiéntia eorum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum , cùm tribularentur ; * & de necessitáibus eorum eduxit eos.

Et státuit procellam ejus in auram , * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætati sunt , quia siluérunt : * & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Dómino misericórdia ejus , * & mirabília ejus filiis hóminum.

Et exaltent eum in ecclésia plebis , * & in cáthedra seniòrum laudent eum.

Altera divisio Psalmi 106.
Pósuit [Dóminus] flúmina in desertum , * & éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in saliginem , * à malitia inhabitantium in ea.

Pósuit desertum in stagna aquárum , * & terram sine aqua in éxitus aquárum ;

Et collocávit illuc esurientes : * & constituerunt civitatem habitacionis.

Et seminavérunt agros , & plantavérunt víneas ; * & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis , & multiplicati sunt nimis ; * & jumenta eorum non minorávit.

Et pauci facti sunt , * & vexáti sunt à tribulatiōne malorum , & dolore.

Effusa est contémptio super príncipes ; * & errare fecit eos in ínvio , & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia , * & pósuit sicut oves familiás.

Vidébunt recti , & lætabuntur ; * & omnis iniquitas oppilabit os suum.

Quis sapiens , & custódiet hæc ? *

& intellīget misericórdias Dómini?

A D L A U D E S .

P S A L M U S 23.

*Dilectio proximi ad cœlos ducit,
ubi Christus Rex gloriae ingressus
est.*

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui hábitant in eo;

Quia ipse super maria fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascendet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiōnem à Dómino, * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hac est generatiō quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ aternáles: * & introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras; & elevámini, portæ aternáles: * & introíbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex gloriæ.

P S A L M U S 84.

*Regnum Christi expectatum &
promissum, regnum pacis.*

Benedixisti, Dómine, terram tuam; * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ; * operiūsti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam; *

avertisti ab ira indignatiōnis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis? * aut extedes iram tuam à generatiōne in generatiōnem?

Deus, tu conversus vivificábis nos; * & plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmitamen prope timentes eum salutáre ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justitia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

P S A L M U S 96.

Christus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

Dominus regnávit; exultet terra, * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus: * justitia & judicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fá-

cie Dómini , * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus ; * & vidérunt omnes pôpuli gloriām ejus.

Confundantur omnes qui adórant sculptília , * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum , * omnes Angeli ejus.

Audívit , & lætata est Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter iudícia tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum , odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis corde lætitia.

Lætámini , justi , in Dómino , * & confitémini memóriae sanctificatiónis ejus.

In Fériis , Canticum ut in Proprio.

[*In Festis verò proprium Canticum non habentibus , dicitur sequens*

CANTICUM. Eccli. 36.

Patres antiqui pro nobis orabant , nobis caritatis exemplum præbentes.

Miserére nostrí , Deus ómnium , & respice nos , * & ostende nobis lucem miserationum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquisíerunt te ; * ut cognoscant quia non est Deus , nisi tu , & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes alienas , * ut videant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspectu eórum sanctificátus es in nobis , * sic in conspectu nostro magnificáberis in eis ;

Ut cognoscant te , * sicut & nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te , Dómine.

Innova signa , & immúta mirabília : * glorifica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem , & effunde iram : * tolle adversárium , & afflige inimicum.

Festina tempus , & memento finis , * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui salvátur ; * & qui péssimant plebem tuam , invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicorum , * dicentium : Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob ; * ut cognoscant quia non est Deus , nisi tu , & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos , * sicut ab initio.

Miserére plebi tuæ super quam invocátum est nomen tuum , * & Israël quem coæquaſti primogénito tuo.

Miserére civitati sanctificatiónis tuæ Jerúsalem , * civitati requiéci tuæ.

Reple Sion inenarrabilibus verbis tuis , * & gloriâ tuâ pôpulum tuum .]

PSALMUS 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : laudáte eum in firma- mento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & cho- ro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis bene-
sonántibus; laudáte eum in cym-
balis jubilatiónis : * omnis spíritus
laudet Dóminum.

A D. P R I M A M.

P S A L M U S 36.

*Christus pro nobis patiens, nobis
perfec̄tae dilectionis exemplum præbet.*
JUDICA, Dómine, nocentes me: *
expugna impugnantes me.

Apprehende arma & scutum, *
& exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam; & conclúde
adversus eos qui persequuntur me, *
dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur & revereantur *
quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsum, & con-
fundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem
venti, * & ángelus Dómini coarc-
tans eos.

Fiat via illórum tenebræ & lúbri-
cum, * & ángelus Dómini pérse-
quens eos;

Quóniam gratis abscondérunt mi-
hi intéritum láquei sui; * supervácuè
exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat;
& cáptio quam abscondit, appre-
hendat eum; * & in láqueum cadat
in ipsum.

Anima autem mea exultábit in
Dómino, * & delectábitur super
salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dó-
mine, quis símilis tibi?

Eripiens ínopem de manu for-
tiórum ejus, * egénum & páuperem
à diripiéntibus eum.

Divisio Psalmi 34.

SUrgentes testes iníqui, * quæ
ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bo-
nis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti
essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam
meam, * & oráto mea in sínū meo
convertétur.

Quasi próximo, & quasi fra-
trem nostrum, sic complacébam: *
quasi lugens & contristátus, sic
humiliábar.

Et adversum me latasti sunt, &
convenérunt: * congregáta sunt
super me flagella, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti;
tentavérunt me, subsannavérunt me
subsannatióne: * frenduérunt super
me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? *
restítue ánimam meam à maligni-
tate eórum, à leónibus únicam
meam.

Confitébor tibi in ecclésia ma-
gna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui ad-
versantur mihi iníquè, * qui odérunt
me gratis, & ánnunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè
loquebantur; * & in iracúndia ter-
ræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum; *
dixérunt: Euge, euge, vidérunt
óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne síleas: *
Dómine, ne discédas à me.

Altera divisio Psalmi 34.
EXURGE, & intende judício meo,*
Deus meus & Dóminus meus,
in causam meam.

Júdica me secundùm justitiám
tuam, Dómine Deus meus; * &
non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Eu-
ge, euge, ánimæ nostræ; * nec di-
cant: Devorávimus eum.

Erubescant & revereantur simul,
qui gratulantur malis meis.

Induantur confusione & reverētiā, * qui magna loquuntur super me.

Exultent & lætentur qui volunt justitiam meam; * & dicant semper, Magnificetur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, * totā die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam suam servat.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum; * & in Dómino sperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est; * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concilio vanitatis; * & cum iniúqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrém universa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domús tuæ, * & locum habitatiōnis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sanguinum vitam meam,

In quórum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benédicam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Christi adventus prænuntiatur. Non ex cæsis victimis, sed ex animi puritate judicandi homines.

Deus deórum Dóminus locútus est; * & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion spécies decórís ejus: Deus manifeste véniet; * Deus noster, & non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardecet, * & in circúitu ejus tempestas válida.

Advocábit cœlum desursūm, & terram, * discérnere pôpulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui órdinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli justitiam ejus, * quóniam Deus judex est.

Audi, pôpulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ sunt omnes feræ sylvarum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatilia cœli; * & pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis, * & redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiōnis: * éruam te, & honorificábis me.

Divisio Psalmi 49.

PEcclatōri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitiās meas, & assūmis testamentum meum per os tuum?

Tu verò odisti disciplinām, * & projecisti sermōnes meos retrorsūm. Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiōnem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitiā, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebáris, & adversus filium matris tuae ponébas scándalum: * hæc fecisti, & tacui.

Existimasti, inique, quod ero tuī similis: * árguam te, & stātuam contra fāciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliscimini Deum; * nequando rápiat, & non sit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me; * & illuc iter, quo ostendam illi salutare Dei.

A D S E X T A M.

P S A L M U S 36.

Lex Dei perseveranter observanda. Bonorum & malorum quād dispar status & exitus!

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitatem;

Quóniam tanquam fēnum vélōciter arescent, * & quemádmōdūm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitatem; * & inhábita terram, & pacérис in divitiis ejus.

Delectare in Dómino, * & dabit tibi petitiones cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo; * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justitiam tuam, * & judicium tuum tamquam meridiem.

Súbditus esto Dño, * & ora eum. Noli æmulári in eo qui prosperat in via sua, * in hómine faciente injustitiās.

Désine ab ira, & derelinque fúrōrem: * noli æmulári, ut maligneris;

Quóniam qui malignantur, extermiabuntur: * sustinentes autem Dóminum, ipsi hæreditabunt terram.

Et adhuc pusillūm, & non erit peccátor; * & quāres locum ejus, & non invénies.

Mansuēti autem hæreditabunt terram, * & delectabuntur in multitūdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum suum; * ut dejiciant páuperem & ínopem, ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsorum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divitiás peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem justos Dóminus.

Divisio Psalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatōrum; * & hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis saturabuntur; * quia peccatóres peribunt.

Inimici verò Dómini, mox ut

honorificati fuerint & exaltati, *
deficientes, quemadmodum fumus,
deficient.

Mutuabitur peccator, & non
solvet: * justus autem miseretur,
& tribuet.

Quia benedicentes ei heredita-
bunt terram; * maledicentes autem
ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis
dirigentur, * & viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidetur; *
quia Dominus suppónit manum
suam.

Júnior fui, étenim sénui; * &
non vidi iustum derelictum, nec se-
men ejus quaerens panem.

Totâ die miseretur, & commo-
dat; * & semen illius in benedic-
tione erit.

Declina à malo, & fac bonum; *
& inhábita in séculum séculi.

Quia Dominus amat iudicium, &
non derelinquet sanctos suos: * in
æternum conservabuntur.

Injusti punientur; * & semen im-
piorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram,*
& inhabitabunt in séculum séculi
super eam.

Altera divisio Psalmi 36.

OS justi meditabitur sapiéntiam, *
& lingua ejus loquétur iudí-
cium.

Lex Dei ejus in corde ipsius; *
& non supplantabuntur gressus
ejus.

Considerat peccator iustum, *
& querit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet
eum in manibus ejus, * nec dam-
nabit eum, cum judicabitur illi.

Expecta Dominum, * & custodi
viam ejus.

Et exaltabit te, ut hereditate cá-

pias terram: * cum perierint pecca-
tores, vidébis.

Vidi ímpium superexaltatum, *
& elevatum sicut cedros Liba-
ni.

Et transivi, & ecce non erat: *
& quæsivi eum, & non est inven-
tus locus ejus.

Custodi innocéntiam, & vide
æquitatem; * quóniam sunt reliquiæ
homini pacífico.

Injusti autem disperibunt simul: *
reliquiæ impiorum interibunt.

Salus autem iustorum à Domino; *
& protector eorum in tempore tri-
bulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, &
liberabit eos; * & eruet eos à pec-
catóribus, & salvabit eos, quia
speraverunt in eo.

A D N O N A M.

P S A L M U S 108.

*Christus inimicos suos diligens,
injustum eorum odium arguit, &
imminentem Dei in ipsis vindic-
tam prænuntiat.*

DEUS, laudem meam ne tacue-
ris; * quia os peccatóris &
os dolosi super me apertum
est.

Locuti sunt adversum me lingua
dolosâ, & sermonibus ódii circum-
dedérunt me, * & expugnavérunt
me gratiâ.

Pro eo ut me diligerent, detra-
habant mihi: * ego autem orá-
bam.

Et posuérunt adversum me ma-
la pro bonis, * & ódium pro di-
lectione mea.

Divisio Psalmi 108.

Constítue [Dómine] super eum
peccatórem; * & diabolus stet
à dextris ejus.

Cum judicatur exeat condemná-

tus; * & oratio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur filii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substantiam ejus; * & dirípiant alieni labóres ejus.

Non sit illi adjútor, * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memoriá rédeat iniquitas patrum ejus in conspectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper: * & dispéreat de terra memória eorum;

Pro eo quod non est recordátus facere misericórdiam, * & persecútus est hóminem ínopem & mendicúm, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem sicut vestimentum: * & intrávit sicut aqua in interiéra ejus, & sicut óleum in óffibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operítur, * & sicut zona quâ semper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs animam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia suávis est misericórdia tua.

Altera divisio Psalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego sum, * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablatus sum; * & excusus sum sicut locustæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejunio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum opprórium illis: * vidérunt me, & movérunt capita sua,

Adjuva me, Dómine Deus meus: * salvum me fac secundùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, fecisti eam.

Maledícen illi, & tu benedíces: * qui insurgunt in me, confundantur; servus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudore; * & operiantur sicut diploide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia ástigit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ániam meam.

A D V E S P E R A S.

P S A L M U S 119.

Justus, cum his qui oderunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi: * & exaudívit me.

Dómine, líbera ániam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolófa.

Quid detur tibi, aut quid apponáatur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus

prolongátus est ! habitávi cum habitántibus Cedar : * multùm ícola fuit áнима mea.

Cum his qui odérunt pacem , eram pacíficus : * cùm loquébar illis , impugnábant me gratis.

P S A L M U S 121.

Justus , propter fratres & proximos suos , pacem querit.

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis , Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut ci-vitas , * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus , tribus Dómini ; * testimónium Ifrael , ad confitendum nómini Dómini.

Quia illuc sedérunt sedes in ju-dicio , * sedes super domum Da-vid.

Rogáte quæ ad pacem sunt Je-rúsalem , * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua , * & abun-dántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próxi-mos meos , * loquébar pacem de-te.

Propter domum Dómini Dei nostri , * quæsívi bona tibi.

P S A L M U S 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

Ecce quæm̄ bonum , & quæm̄ jucundum * habitare fratres in unum !

Sicut unguentum in cápite , quod descendit in barbam , barbam Aáron ; * quod descendit in oram ves-timenti ejus.

Sicut ros Hermon , * qui descen-dit in montem Sion.

Quóniam illuc mandávit Dómi-nus benedictiōnem , * & vitam us-que in séculum.

P S A L M U S 140.

Orat justus ut sit patiens in tri-bulationibus , & tutus ab inimi-cis.

Domine , clamávi ad te , exau-di me : * intende voci meæ , cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátiō mea sicut incen-sum in conspectu tuo : * elevátiō mánuum méarum , sacrificiūm ves-pertinum.

Pone , Dómine , custódiam ori-meo , * & óltium circumstántiæ lá-biis meis.

Non declínes cor meum in verba malitiæ , * ad excusandas excusatíones in peccatiis cum homínibus operántibus iniquitátem :

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípet me justus in miseri-cordia , & increpábit me ; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátiō mea * in beneplácitis eórum.

Absorpti sunt juncti petræ júdi-ces eórum : * áudent verba mea , quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erupta est super terram , * dissipáta sunt ossa nostra secùs infernum.

Quia ad te , Dómine , Dómine , óculi mei : * in te sperávi , non au-feras ániam meam.

Custodi me à láqueo quem statuérunt mihi , * & à scándalis operán-tium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus pecca-tóres : * singuláriter sum ego , donec tránseam.

PSALMUS 141.

*Justus, humanā ope destitutus,
ad divinum confugit auxilium.*

VOce meā ad Dóminum clamávi: * voce meā ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectū ejus oratiōnem meam, & tribulatiōnem meam ante ipsum pronúntio, * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas: * in via hac quā ambulábam, abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecationem meā; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam, ad confitendum nómīni tuo: * me expectant justi, donec retríbuas mihi.
A D C O M P L E T O R I U M .

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblíviceris me in finem? * úsquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiù ponam consília in ánimā mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur * inimícus meus super me?

Réspice & exaudi me, Dómine Deus meus: * illúmina óculos meos, ne unquam obdormiam in morte:

Nequandò dicat inimícus meus, Præválui adversus eum: * qui tribulant me, exultábunt, si motus fúero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi: * exultábit cor meum in salutari tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómīni Dómini altíssimi.

PSALMUS 31.

Misericordia Dei, hominem peccatorem per gratiam suam justificantis, commendatur.

BÉati quorum remissæ sunt ini-quitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveteravérunt osfa mea, * dum clamárem totā die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cóngnitum tibi feci, * & injüstíam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor adversū me injüstíam meam Dómino; * & tu remisisti impietátem peccati mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.

Verúmtamen in diltívio aquárū multárū, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatiōne quæ circúmdedit me: * exultatio mea, érue me à circum-dántibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac quā gradiéris: * fir-mábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mu-

lus, * quibus non est intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum constringe, * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatóris: * sperantem autem in Dómino misericordia circúndabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, iusti; * & gloriámini, omnes recti corde.

P S A L M U S 78.

Fideles ab Infidelibus vexati opem Dei poscunt.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum escas volatílibus cæli, * carnes sanctórum tuórum béstias terræ.

Effudérunt sanguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem; * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobrium vicínis nostris, * subfannátio & illúsió his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ-

te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum: * citò antícipent nos misericordiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster; * & propter glóriam nóminalis tui, Dómine, líbera nos.

Et propítius esto peccatis nostris propter nomen tuum; * ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum?

Et innotescat in natióibus coram oculis nostris * últio sanguinis servórum tuórum, qui effusus est.

Intróeat in conspectu tuo gémitus compeditórum: * secundum magnitudinem bráchii tui, pósse filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum impropérium ipsérum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem póplus tuus, & oves páscaæ tuæ, * confitébimus tibi in séculum.

In generatiómem & generatiómem * annuntiábimus laudem tuam.

F E R I A Q U A R T A.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. N O C T U R N O.

P S A L M U S 9.

Ecclesia de victoriis jam reportatis grates agit & spem sumit, pro reportandis opem poscit.

Confítabor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrabo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * psal-

lam nóminali tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum; * infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quóniam fecisti judicium meum & causam meam: * sedisti super thronum, qui júdicas iustitiam.

Increpásti gentes, & pérīit ímpius: * nomen eórum delesti in æternum, & in séculum séculi.

Inimici defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum destruxisti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justitia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitáibus, in tribulatióne.

Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dere liquisti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus;

Quóniam requírens sanguinem, eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Divisio Psalmi 9.

Miserere mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis:

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliae Sion; * exultábo in salutári tuo.

Infixa sunt gentes in intéritu quem fecérunt: * in láqueo isto quem abscondérunt, comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus manuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ oblívifuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos; * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Altera divisio Psalmi 9.

Ut quid, Dómine, recessisti longè? * déspicis in opportunitáibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cōgitant.

Quóniam laudáatur peccátor in desidériis ánimæ suæ, * & iniquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secundùm multitúdinem iræ suæ non queret.

Non est Deus in conspectu ejus: * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non móvēbor à generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiōne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * infidiátur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Infidiátur ut rápiat páuperem; * ráper páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliabit eum: * inclinábit se, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus; * avertit fáciem suam, ne videat in finem.

Exurge, Dómine Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in æternum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatióne cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Israélitis à Deo prästita in parabolis enarrantur, ut inde discat Christiana plebs ponere in Deo spem suam, & mandata ejus servare.

Atténdite, pópule meus, le-gem meam: * inclináte aurem velstram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propositiones ab initio:

Quanta audívimus, & cognóvi-mus ea; * & patres nostri narra-vérunt nobis.

Non sunt occultáta à filiis eórum * in generatióne álera.

Narrantes laudes Dómini, & vir-tutes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Ja-cob, * & legem pósuit in Israél:

Quanta mandávit pátribus noſtri, nota fáceret ea filiis suis; * ut cog-noscat generatióne álera:

Fílii qui nascentur, & exurgent, * & narrábunt filiis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliscantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquirant:

Ne fiant sicut patres eórum, * generatióne prava & exásperans,

Generatióne quæ non direxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Divisio Psalmi 77.

Filli Ephrem intendentés & mit-tentes arcum, * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabília ejus quæ ostendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mi-rabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelsum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdi-bus suis, * ut péterent escas ani-mábus suis.

Et malè locúti sunt de Deo: * dixerunt, Númquid pótterit Deus paráre mensam in deserto?

Quóniam percussit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inun-dáverunt:

Numquid & panem pótterit dare, *

aut paráre mensam pôpulo suo?

Ideò audívit Dóminus, & dístu-
lit: * & ignis accensus est in Ja-
cob, & ira ascendit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo, *
nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit nûbibus désuper, *
& jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad mandu-
candum, * & panem cœli dedit
eis.

Panem Angelórum manducávit
homo: * cibária misit eis in abun-
dântia.

Altera divisio Psalmi 77.

TRÁNSTULIT [Dóminus] austrum
de cœlo; * & induxit in vir-
tute sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem
carnes, * & sicut arénam maris
volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castró-
rum eórum, * circa tabernácula
eórum.

Et manducavérunt, & saturáti
sunt nimis; & desidérium eórum
áttulit eis: * non sunt fraudáti à
desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore
ipsórum, * & ira Dei ascendit super
eos.

Et occídit pingues eórum, * &
electos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt
adhuc, * & non credidérunt in mi-
rabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies
eórum, * & anni eórum cum festi-
natione.

Cùm occíderet eos, quærabant
eum; * & revertebantur, & dilúculo
veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus
adjútor est eórum, * & Deus ex-
celsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, *
& linguâ suâ mentíti sunt ei.

Cór autem eórum non erat rec-
tum cum eo, * nec fidéles hábiti
sunt in téstamento ejus.

Ipse autem est misericors, & pro-
pítius fiet peccátis eórum, * & non
disperdet eos.

IN III. NOCTURNO.

Ex Psalmo 77. Et

ABUNDÁVIT [Dóminus] ut avér-
teret iram suam, * & non
accendit omnem iram suam.

Et recordátus est quia caro sunt, *
spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in
deserto? * in iram concitavérunt
eum in inaquóso?

Et conversi sunt, & tentavérunt
Deum; * & Sanctum Israël exacerb-
avérunt.

Non sunt recordáti manús ejus, *
die quâ redémit eos de manu tri-
bulantis:

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, *
& prodígia sua in campo Táneos.

Et convertit in sanguinem flú-
mina eórum, * & imbres eórum,
ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam, & co-
médit eos; * & ranam, & dispér-
didit eos.

Et dedit ærígini fructus eórum, *
& labóres eórum locustæ.

Et occídit in grándine víneas eó-
rum, * & moros eórum in pru-
ína.

Et trádidit grándini jumenta eó-
rum, * & possessiónen eórum igni.

Misit in eos iram indignationis
suæ; * indignationem, & iram, &
tribulacionem, immisiones per án-
gelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ; non
pepercit à morte animábus eórum, *

& jumenta eórum in morte conclúsit.

Et percussit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Divisio Psalmi 77. Et
Abstulit [Dóminus] sicut oves
 pópulum suum, * & perduxit
 eos tanquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, & non
 timuérunt: * & inimícos eórum
 opéruit mare.

Et induxit eos in montem sancti-
 ficationis suæ, * montem quem ac-
 quisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; *
 & sorte divídit eis terram in funí-
 culo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis
 eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavé-
 runt Deum excelsum; * & testimó-
 nia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non serva-
 vérunt pactum: * quemádmodùm
 patres eórum, conversi sunt in ar-
 cum pravum.

In iram concitavérunt eum in
 cóllibus suis, * & in sculptílibus suis
 ad aëmulatioñem eum provocavé-
 runt.

Audívit Deus, & sprevit; * &
 ad níhil redégit valdè Israël.

Et repulit tabernáculum Silo, *
 tabernáculum suum, ubi habitávit
 in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtú-
 tem eórum, * & pulchritúdinem
 eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum
 suum, * & hæreditátem suam spre-
 vit.

Júvenes eórum comédit ignis,
 & vírgines eórum non sunt lamenta-
 tæ.

Sacerdótes eórum in gládio ce-
 cidérunt, * & víduæ eórum non
 plorabantur.

Altera divisio Psalmi 77. Et
EXcitátus est tanquam dórmiens
 Dóminus, * tanquam potens
 crapulátus à vino.

Et percussit inimícos suos in pos-
 terióra: * opprórium sempiter-
 num dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, *
 & tribum Ephraïm non élégit;

Sed élégit tribum Juda, * mon-
 tem Sion quem dilexit.

Et ædificávit sicut unicórnium
 sanctificíum suum, * in terra quam
 fundávit in sécula:

Et élégit David servum suum, *
 & stístulit eum de grégibus óvium.

De post foetantes accépit eum, *
 páscre Jacob servum suum, & Is-
 raël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cor-
 dis sui, * & in intelléctibus má-
 num suárum deduxit eos.

A D L A U D E S.

P S A L M U S 5.

*Ecclesia à Deo summè justo ad-
 versus iniquos opem fiducialiter pos-
 cit.*

VErba mea áuribus pérçipe,
 Dómine: * intellíge clá-
 mórem meum.

Intende voci oratióñis meæ, Rex
 meus & Deus meus; * quóniam ad
 te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem
 meam: * manè astábo tibi; & vidé-
 bo, quóniam non Deus volens ini-
 quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te mali-
 gnus, * neque permanébunt in-
 justi ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur ini-
 quitátem; perdes omnes qui lo-

quuntur mendácium : * virum fán-
guinum & dolósū abominábitur
Dóminus.

Ego autem in multitúdine mi-
sericórdiæ tuæ introíbo in domum
tuam : * adorábo ad templum sanc-
tum tuum in timóre tuo.

Dómine , deduc me in justítia
tua : * propter inimícos meos díri-
ge in conspectu tuo viam meam ;

Quóniam non est in ore eórum
véritas : * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eó-
rum , linguis suis dolósè agébant : *
júdica illos , Deus.

Décidant à cogitatióibus suis :
secundùm multitúdinem impietá-
tum eórum expelle eos ; * quó-
niam irfitavérunt te , Dómine.

Et lètentur omnes qui sperant in
te ; in æternum exultábunt , & ha-
bitábis in eis : * & gloriabuntur in
te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedícies justo : *
Dómine , ut scuto bonæ voluntá-
tis tuæ , coronaſti nos.

PSALMUS 35.

*Impiorum malitia ; justitia Dei ;
iustorum spes & gloria.*

DIxit injustus ut delinquat in
semetipso : * non est timor
Dei ante óculos ejus ;

Quóniam dolósè egit in con-
spectu ejus , * ut inveniáatur iníqui-
tas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas &
dolus : * nóluit intelligere , ut bene
ágneret.

Iníquitatē meditátus est in cu-
bili suo : ásttit omni viæ non bo-
næ ; * malítiam autem non odívit.

Dómine , in cœlo misericórdia
tua , * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : *
judícia tua abyssi multa.

Hómines & jumenta salvábis ,
Dómine ; * quemádmodum multi-
plicasti misericórdiam tuam , Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine
alárum tuárum sperábunt : * ine-
briabuntur ab ubertáte domús tuæ ;
& torrente voluptatis tuæ potábis
eos.

Quóniam apud te est fons vitæ , *
& in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam
sciéntibus te , * & justítiam tuam
his qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbia , *
& manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur ini-
quitatē : * expulsi sunt , nec po-
tuérunt st̄are.

PSALMUS 64.

*Inter adversa , Ecclesia in Dei
promissis spem suam collocat.*

TE decet hymnus , Deus , in
Sion ; * & tibi reddétur votum
in Jerúsalem.

Exaudi oratiónen meam : * ad te
omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt
super nos ; * & impietáibus nostris
tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti , & assump-
sisti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domús tuæ : *
sanctum est templum tuum , mirá-
bile in aequitáte.

Exaudi nos , Deus salutáris nos-
ter , * spes ómnium finium terræ ,
& in mari longè ;

Præparans montes in virtute tua ,
accinctus poténtiâ : * qui conturbas
profundum maris , sonum flúctuum
ejus.

Turbabuntur gentes , & timé-
bunt qui hábitant térmilos à signis
tuis : * éxitus matutíni & vespere
delectábis.

Visitasti terram , & inebrasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis : * parasti cibum illorum , quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria , multipliça genímina ejus : * in stíllicídiiis ejus lætabitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitatis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciosa deserti , * & exultatiōne colles accingentur.

Indúti sunt arietes óvium , & valles abundábunt frumento : * clamábunt , étenim hymnum dicent.

In Feriis , Canticum ut in Proprio.

[*In Festis verò proprium Canticum non habentibus , dicitur sequens*

CANTICUM. Tob. 13.

Deus justus & misericors flagellat & salvat : in ipso sperandum.

MAgnum es , Dómine , in æternum , * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas , & salvas ; dedúcis ad íferos , & redúcis ; * & non est qui effugiat manum tuam.

Confitémini Dómino , filii Ifraél , * & in conspectu géntium laudáte eum ;

Quóniam idèo dispersit vos inter gentes quæ ignórant eum , * ut vos enarrétis mirabília ejus ,

Et faciátis scire eos , * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniqüítates nostraras ; * & ipse salvábit nos propter misericordiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobiscum , & cum timore & tremore confitémini illi ; * Regemque secu-

lórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitatis meæ confitébor illi ; * quóniam ostendit majestátem suam in gentem peccatricem.

Convertímini itaque , peccatóres , & fácite justitiā coram Deo , * credentes quòd fáciat vobiscum misericordiam suam.

Ego autem , & ánima mea , * in eo lætabimur.

Benedícite Dóminum , omnes electi ejus : * ágite dies lætitiæ , & confitémini illi .]

P S A L M U S 146.

Laudandus Deus , cui beneplacitum est in eis qui sperant super misericordia ejus.

LAudáte Dóminum , quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucunda décoraque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dóminus : * dispersiones Ifraélis congregabit.

Qui sanat contrítos corde , * & alligat contritiones eorum.

Qui númerat multitúdiinem stelarum , * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster , & magna virtus ejus ; * & sapiéntia ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus ; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessio-ne : * psallite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cœlum núbibus , * & parat terræ pluviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum , * & herbam servituti hóminum.

Qui dat jumentis escam ipsorum , * & pullis corvórum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit; * nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Dōmino super timentes eum, * & in eis qui sperant super misericordia ejus.

A D P R I M A M.

P S A L M U S 30.

*Vox Christi in cruce morientis,
& spiritum suum Patri fiducialiter
commendantis.*

TN te, Dōmine, sperávi; non confundar in æternum: * in justitia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fáciás;

Quóniam fortitudo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemisti me, Dōmine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitátes supervácuè: * ego autem in Dōmino sperávi.

Exultábo, & lætábor in misericordia tua; * quóniam respexisti humilitátem méam, salvasti de necessitatibus ánimam meam.

Nec conclusisti me in mánibus inimici: * statuisti in loco spatióso pedes meos.

D ivisio Psalmi 30.

Miserere mei, Dōmine, quóniam tríbulator: * conturbátus est in ira óculus meus, áнима mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolore vita

mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea, * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprórium, & vicinis meis valdè; & timor notis meis: * qui vidébant me, forás fugérunt à me.

Oblivióni datus sum tanquam mórtuus à corde: * factus sum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperationem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent simul adversum me, accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dōmine; * dixi; Deus meus es tu; in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meórum, * & à persequéntibus me.

Illustra fáciem tuam super servum tuum: * salvum me fac in misericordia tua.

Dōmine, non confundar, quóniam invocávi te: * erubescant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolósa, * quæ loquuntur adversus justum iniquitátem, in supérbia, & in abusione.

A ltera divisio Psalmi 30.

QUàm magna multitudo dulcédis tuæ, Dōmine, quam abscondisti timéntibus te, * perfecisti eis qui sperant in te, in conspectu filiorum hóminum!

Abscondes eos in abscondito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum: * próteges eos in tabernáculo tuo à contradicitione lingúarum.

Benedictus Dōminus, * quóniam mirificávit misericordiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Projectus sum à facie oculórum tuórum.

Ideò exaudisti vocem oratiōnis
meæ , * dum clamārem ad te.

Dilígite Dóminum , omnes sancti ejus ; * quóniam veritátem requíret Dóminus , & retríbuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite , & confortétur cor
vestrum , * & omnes qui sperátis in
Dómino.

A D T E R T I A M .

P S A L M U S 41 .

In Deo sperandum. Justus in domo Dei epulans exultabit.

Quemádmodūm desíderat cer-
vus ad fontes aquárum ; * ita
desíderat áнима mea ad te ,
Deus.

Sítivit áнима mea ad Deum for-
tem , vivum : * quando véniam , &
apparebo ante fáciem Dei !

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes
die ac nocte , * dum dícitur mihi
quotídie : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , & effúdi in
me ánimam meam ; * quóniam trans-
síbo in locum tabernáculi admirá-
bilis , usque ad domum Dei ,

In voce exultatiōnis & confessio-
nis , * sonus epulantis.

Quare tristis es , áнима mea ? *
& quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc
confitébor illi : * salutare vultus
mei , & Deus meus.

Divisio Psalmi 41.

AD meipsum áнима mea con-
turbáta est : * proptéreà me-
mor ero tuí de terra Jordánis , &
Hermóniim à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat * in vo-
ce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua , & fluctus
tui * super me transíerunt.

In die mandávit Dñus misericór-
diam suam , * & nocte cáanticum ejus.

Apud me orátiō Deo vitæ meæ ; *
dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei , & quare
contristátus incédo , * dum afflítgit
me inimícus ?

Dum confringuntur ossa mea , *
exprobravérunt mihi qui tríbulant
me inimíci mei ,

Dum dicunt mihi per síngulos
dies : * Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es , áнима mea ? *
& quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc
confitébor illi : * salutare vultus
mei , & Deus meus.

P S A L M U S 42 .

In Deo sperandum. Deo duce ad altare ejus introéundum.

JUDICA me , Deus , & discerne cau-
sam meam de gente non sancta : *
ab homíne iníquo & doloso érue me.

Quia tu es , Deus , fortitudo mea : *
quare me repulisti ? & quare tristis
incédo , dum afflítgit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem
tuam : * ipsa me deduxérunt , &
adduxérunt in montem sanctum
tuum , & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altare Dei , * ad
Deum qui lætificat juventútem meā.

Confitébor tibi in cithara , Deus ,
Deus meus : * quare tristis es , áni-
ma mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc
confitébor illi : * salutare vultus
mei , & Deus meus.

A D S E X T A M .

P S A L M U S 20 .

*Christus Rex in Patrem sperans ,
inimicos suos debellat : Ecclesia
gratias agit.*

Domine , in virtúte tua lætá-
bitur rex , * & super salutare
tuum exultábit vehementer.
Desidérium cordis ejus tribuisti

ei , * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum ;

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis , * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretioso .

Vitam pétuit à te , & tribuisti ei : * longitúdinem diérum in séculum , & in séculum séculi .

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum .

Quóniam dabis eum in benedictionem in séculum séculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo .

Quóniam rex sperat in Dómino ; * & in misericordia Altíssimi non commovébitur .

Inveniáatur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt .

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultū tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos , & devorábit eos ignis .

Fructum eórum de terra perdes , * & semen eórum à fíliis hóminum ;

Quóniam déclinavérunt in te mala : * cogitavérunt consilia , quæ non potuérunt stabilíre .

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum .

Exaltáre , Dómine , in virtute tua : * cantábimus & psallémus virtutes tuas .

PSALMUS 102.

Deus ob immensa in populum suum beneficia benedicendus : & inde spes confirmanda.

BEnedic , ánima mea , Dómino ; * & ómnia quæ intrá me sunt , nómini sancto ejus .

Bénedic , ánima mea , Dómino ; *

& noli oblivisci omnes retributiōnes ejus .

Qui propitiátor ómnibus iniquitáribus tuis ; * qui sanat omnes infirmitátes tuas .

Qui rédimít de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in misericordia & miseratiōibus .

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua .

Fáciens misericórdias Dóminus , * & judícum ómnibus injúriam patiéntibus .

Notas fecit vias suas Móysi , * fíliis Israél voluntátes suas .

Divisio Psalmi 102.
MIserátor & misericors Dóminus : * longánimis , & multum misericors .

Non in perpétuum irascétur , * neque in æternum comminábitur .

Non secundūm peccáta nostra fecit nobis , * neque secundūm iniquitátes nostras retríbuit nobis ;

Quóniam secundūm altitúdinem cœli à terra , * corroborávit misericordiam suam super timentes se .

Quantūm distat ortus ab occidente , * longè fecit à nobis iniquitátes nostras .

Quómodò miserétur pater filiorum , * misertus est Dóminus timéntibus se ;

Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum : * recordátus est quóniam pulvis sumus .

Homo , sicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri sic efflorébit ;

Quóniam spíritus pertransíbit in illo , & non subsistet , * & non cognoscet amplius locum suum .

Misericordia autem Dómini ab aeterno & usque in æternum , * super timentes eum .

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus, * & mémores sunt mandatórum ipsíus ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, * ad audiendam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtutes ejus; * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, áнима mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Dii terræ excelsior Deus, omnium Judex: ad eum fiducialiter confugit humiliis.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicatis iniquitatem, * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem justificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini, * & sicut unus de princípiis cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditabis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Ecclesia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo superborum eversore.

Deus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum lliberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem superbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * usquequò peccatóres gloria-buntur?

Effabuntur & loquentur iniquitatem, * loquentur omnes qui ope-rantur in justitiam?

Pópulum tuum, Dómine, hu-miliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ávenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intellíget Deus Ja-cob.

Intellígit, insipientes in pôpulo; * & stulti, aliquando fápite.

Qui plantávit aurem, non áudi-iet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitáções hó-minum, * quóniam vanæ sunt.

Divisio Psalmi 93.

Beatus homo, quem tu erudíe-bris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellat Dóminus ple-bem suam, * & hæreditátem suam non derelinquet;

Quoadusque justitia convertátur in judíciū, * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus

malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minus habitasset in inferno áнима mea.

Si dicébam: Motus est pes meus; misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundūm multitūdinem dolórum meórum in corde meo, * consolationes tuæ lātificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam justi, * & sanguinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum; & in malitia eórum disperdet eos: * disperdet illos Dóminus Deus noster.

A D V E S P E R A S.

P S A L M U S 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

AEcce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum, * sicut óculi ancillæ in mánibus dómiae suæ:

Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, * donec misereátur nostrî.

Miserére nostrî, Dómine, miserére nostrî; * quia multūm repléti sumus despectiōne;

Quia multūm repléta est áнима nostra: * opprobrium abundántibus, & despéctio superbis.

P S A L M U S 124.
Fidelium Deus ipse tutela: ini-
qui perituri.

QUi confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pôpuli sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum; * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiōnes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israël.

P S A L M U S 126.
Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

Nisi Dóminus ædificáverit do-
mum, * in vanum laboravé-
runt qui adfícant eam.

Nisi Dñs custodíerit civitátem, * frustrà vigílat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite, postquam sedéri-
tis, qui manducáatis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excusflórum.

Beátus vir qui implévit desidé-
rium suum ex ipsis; * non confun-
détur, cùm loquéatur inimícis suis
in porta.

P S A L M U S 129.
Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poscentis.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentæ * in vocem deprecationis meæ.

Si iniuriantes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, * & propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * speravit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniuriatibus ejus.

PSALMUS 130.

Non in se, sed in Deo, sperandum est.

Dómine, non est exaltatum cor meum, * neque elati sunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam, sed exaltávi ánimam meam: * sicut ablactátus est super matre sua, ita retribúto in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis securitas.

In Dómino confido; * quómodo dícitis animæ meæ: Tráns-migra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra; * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo: *

Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum & ímpium: * qui autem díligit iniuriam, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias dilexit: * æquitátem vedit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii frustrâ sibi dicunt Deum non esse. Christi adventus postulatur.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospexit super filios hóminum, * ut videat si est intellígens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eórum; linguis suis dolósè agébant: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictiōne & amaritudine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundendum sanguinem.

Contrítio & infelicitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante oculos eórum.

Nonne cognoscunt omnes qui operantur iniuriam, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt: illic trepidavérunt timore, ubi non

erat timor ; * quóniam Dóminus in generatiōne iusta est.

Consilium ínopis confudisti , * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Ifraēl ? * cùm avérterit Dóminus captivitatēm plebis suæ , exultábit Jacob , & lætábitur Ifraēl .

P S A L M U S 15.

Christi pro nobis patientis oratio cum spe resurgendi.

Conserua me , Dómine ; * quóniam sperávi in te .

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * quóniam bonorum meórum non eges .

Sanctis qui sunt in terra ejus , * mirificávit omnes voluntátes meas in eis .

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt .

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ; * nec memor ero nóminalium eórum per lábia mea .

Dóminus pars hæreditatis meæ & cálicis mei : * tu es qui restítues hæreditatēm meam mihi .

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim hæréditas mea præclára est mihi .

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum : * ínsuper & usque ad noctem increpúerunt me renes mei .

Providébam Dóminum in confectu meo semper ; * quóniam à dextris est mihi , ne commóvear .

Propter hoc lætátum est cor meum , & exultávit lingua mea : * ínsuper & caro mea requiescat in spe ;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno , * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem .

Notas mihi fecisti vias vitæ ; adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem .

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

P S A L M U S 19.

Christi sacrificium pro suis acceptari plebs fidelis poscit.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiōnis : * prótegat te nomen Dei Jacob .

Mittat tibi auxílium de sancto , * & de Sion tueátur te .

Memor sit omnis sacrificii tui ; * & holocaustum tuum pingue fiat .

Tríbuat tibi secundūm cor tuum , * & omne consilium tuum confirmet .

Lætabimur in salutari tuo , * & in nóminali Dei nostri magnificábimur .

Impleat Dóminus omnes petitiones tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum .

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentatiis salus dexteræ ejus .

Hi in currribus , & hi in equis ; * nos autem in nóminali Dei nostri invocábimus .

Ipsi obligati sunt , & cecidérunt : * nos autem surréximus , & erecti sumus .

Dómine , salvum fac Regem ; * & exaudi nos in die quâ invocáverimus te .

PSALMUS 32.

Plebs fidelis ad Dei laudem invitatur, ob mundi creationem & redemptionem.

Exultáte, justi, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psálite illi.

Cantáte ei cápticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne;

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judíciū: * misericórdiā Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt; * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Congregans sicut in utre aquas maris, * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem:

Quóniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandávit, & créata sunt.

Dóminus díssipat consília génitum: * réprobat autem cogitatiōnes populórum, & réprobat consilia príncipum.

Consilium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiōnes cordis ejus in generatiōnem & generatiōnem.

Divisio Psalmi 32.

Béata gens, cuius est Dóminus Deus ejus: * pópulus quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respexit Dóminus: * vedit omnes filios hóminum.

De præparato habitáculo suo * respexit super omnes qui hábitant terram;

Qui finxit singillátim corda eó-

rum, * qui intellégit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem; * & gigas non salvábitur in multitúdine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem: * in abundántia autem virtutis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super me tuentes eum, * & in eis qui spe rant super misericórdia ejus;

Ut éruat à morte áimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noster est.

Quia in eo lètabitur cor nos trum, * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, * super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Christi & Ecclesiæ victoriis ab ascensione Christi usquæ ad ultimum ejus adventum.

Exurgat Deus, & dissipentur inimici ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defícient: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epulentur, & exultent in conspectu Dei, * & delectentur in lètitia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui ascendit super occásum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conspectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vincētos in fortitudine , * similiter eos qui exasperant , qui habitant in sepulcris.

Deus , cūm egredere rēris in conspectu populi tui , * cūm pertransires in deserto ;

Terra mota est ; * étenim cœli distillavérunt à facie Dei Sinaï , à facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segregabis , Deus , hæreditati tuæ ; * & infirmata est : tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pâuperi , Deus.

Divisio Psalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus , * virtute multâ . Rex virtutum dilecti , dilecti : * & speciei domis dividere spolia .

Si dormiatis inter médios cleros , pennæ columbae deargentatae ; * & posteriora dorsi ejus in pallore auri .

Dùm discernit cœlestis reges super eam , * nive dealbabuntur in Selmon .

Mons Dei , mons pinguis : * mons coagulatus , mons pinguis .

Ut quid suspicámini montes coagulatos ? * mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : étenim Dóminus habitabit in finem .

Currus Dei decem mǐllibus mǐlplex , mǐllia lètantium : * Dóminus in eis in Sina , in sancto .

Ascendisti in altum , cepisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus .

Etenim non credentes , * inhabitare Dóminum Deum .

Benedictus Dóminus die quotidiè : * prósperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum .

Deus noster , Deus salvos faciens ; * & Dómini Dómini exitus mortis .

Verúmtamen Deus confringet capita inimicorum suorum , * vérticem capilli perambulantium in delictis suis .

Dixit Dóminus : Ex Basan convertam , * convertam in profundum maris ;

Ut intingáatur pes tuus in sanguine , * lingua canum tuorum ex inimicis ab ipso .

Altera divisio Psalmi 67.
Viderunt ingressus tuos , Deus , * ingressus Dei mei , Regis mei qui est in sancto .

Prævenérunt príncipes conjuncti psallentibus , * in medio juvencularum tympanistriarum .

In ecclésiis benedícite Deo Dómino , * de fôntibus Israël .

Ibi Bénjamin adolescentulus in mentis excessu : * príncipes Juda , duces eórum ; príncipes Zabulon , príncipes Néphthali .

Manda , Deus , virtuti tuæ : confirma hoc , Deus , quod operatus es in nobis à templo tuo in Jerusalēm : * tibi offere reges munera .

Increpa feras arúndinis ; congregatio taurorum in vaccis populorum , * ut excludant eos qui probati sunt argento .

Díssipa gentes quæ bella volunt : * vénient legati ex Ægypto ; Æthiopia prævéniet manus ejus Deo .

Regna terræ , cantate Deo ; psallite Dómino : * psallite Deo , qui ascendit super cœlum cœli ad orientem .

Ecce dabit voci suā vocem virtutis : * date gloriām Deo.

Super Israēl magnificētia ejus , * & virtus ejus in nūbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis ; Deus Israēl ipse dabit virtutēm & fortitudinem plebi suā : * benedictus Deus.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 88.

Misericordia & veritas Dei in populum suum celebrandae. Promissiones , quas Christo & Ecclesiæ fecit , immutabiles sunt , nec adversis hujus vitæ delentur : hinc firmitatur fides.

Misericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiōnem & generatiōnem * annuntiábo veritatem tuam in ore meo ;

Quóniam dixisti : In æternum misericórdia ædificabitur in cœlis , * præparabitur véritas tua in eis.

Dispósui testamentum electis meis ; * jurávi David servo meo :

Usque in æternum præparabo semen tuum ; * & ædificabo in generatiōnem & generatiōnem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua , Dómine ; * étenim veritatem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in nūbibus æquabitur Dómino ? * sīmilis erit Deo in filiis Dei ?

Deus , qui glorificat̄ur in concilio sanctórum ; * magnus & terribilis super omnes qui in circuítu ejus sunt.

Dómine Deus virtutum , quis sīmilis tibi ? * potens es , Dómine ; & véritas tua in circuítu tuo.

Tu domináris potestati maris ; *

motum autem flúctuum ejus tumultigas.

Tu humiliasti sicut vulneratum , superbū : * in bráchio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli , & tua est terra : * orbem terræ & plenitudinem ejus tu fundasti ;

Aquilónem & mare tu creasti : * Thabor & Hermon in nōmine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum potētia : * firmetur manus tua , & exaltetur déxtera tua.

Justitia & judicium præparatio sedis tuae ; * misericórdia & véritas præcedent fáciem tuam.

Divisio Psalmi 88.

BÉatus pôpulus qui scit jubilationem : * Dómine , in lúmine vultūs tui ambulábunt ;

Et in nōmine tuo exultábunt totā die , * & in justitia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtutis eorum tu es , * & in beneplácito tuo exaltabitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assūmptio nostra , * & Sancti Israēl regis nostri.

Tunc locútus es in visiōne sanctis tuis , & dixisti : * Pósui adjutorium in potente , & exaltavi elec-tum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei , * & bráchium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo , * & filius iniquitatis non appónet nocére ei.

Et concídām à fácie ipsius inimicos ejus , * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & misericórdia

mea cum ipso ; * & in nōmine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus , * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu , * Deus meus , & susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum , * excésum præ régibus terræ.

In æternum servábo illi misericórdiam meam , * & testamentum meum fidéle ipsi ;

Et ponam in séculum séculi semen ejus , * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam , * & in judiciis meis non ambuláverint ;

Si justítias meas profanáverint , * & mandáta mea non custodíerint ;

Visitábo in virga iniquitátes eórum , * & in verbéribus peccátum eórum.

Misericórdiam autem meam non dispergam ab eo , * neque nocébo in veritáte mea ;

Neque profanábo testamentum meum ; * & quæ procédunt de lábiis meis , non fáciam írrita.

Altera divisio Psalmi 88.

SEmel jurávi in sancto meo , * si David méntiar :

Semen ejus in æternum manébit ; * & thronus ejus sicut sol in conspectu meo ,

Et sicut luna perfecta in æternum , * & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulisti & despexisti , * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui : * profanasti in terra sanctuárium ejus.

Destruixisti omnes sepes ejus : * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes tran-

seuntes viam : * factus est opprobrium vicínis suis.

Exaltasti déxteram depriméntium eum : * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutórium gládii ejus , * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruixisti eum ab emundatióne ; * & sedem ejus in terram collisiisti.

Minorasti dies témporis ejus : * perfudisti eum confusióne.

Usquequò , Dómine , avertis in fi- nem ? * exardescet sicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea substántia : numquid enim vanè constituisti omnes filios hóminum ?

Quis est homo qui vivet , & non vidébit mortem ; * éruet ánimam suam de manu ínferi ?

Ubi sunt misericórdiae tuæ antíquæ , Dómine , * sicut jurasti Da-víd in veritáte tua ?

Memor esto , Dómine , opprobrii servórum tuórum , * quod con-tinui in sinu meo , multárum géntium ;

Quòd exprobravérunt inimíci tui , Dómine , * quòd exprobravérunt commutatióne Christi tui.

Benedictus Dóminus in æternum : * fiat , fiat .

A D L A U D E S .

P S A L M U S 80.

In Deo lætandum , qui fideles suos cibat ex adipe frumenti cœlestis , & de petra melle divino saturat.

EXultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum , & date tympanum , * psaltérium jucundum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tubâ , * in insigni die solemnitatis vestræ ;

Quia præceptum in Israël est , * & judícum Deo Jacob.

Testimōnium in Joseph pósuit illud, cūm exíret de terra Ægypti : * lingua m̄ quam non nōverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cōphino serviérunt.

In tribulatiōne invocasti me, & liberávi te : * exaudívi te in abscondito tempestatis : probávi te apud aquam contradictiōnis.

Audi, pōpulus meus, & confeſtabor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum aliénū.

Ego enim sum Dñus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti : * dilata os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pōpulus meus vocem meam ; * & Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundūm desidēria cordis eórum : * ibunt in adiuentiōnibus suis.

Si pōpulus meus audisset me ; * Israël si in viis meis ambulasset;

Pro nihilo fōrſitan inimicos eórum humiliassent, * & super tribulantes eos misiffem manum meam.

Inimici Dómini mentiti sunt ei ; * & erit tempus eórum in sécula.

Et cibavit eos ex ádipe frumenti ; * & de petra, melle saturávit eos.

P S A L M U S 107.

Christus in Patrem suum fidens, resurrectionem suam & regni sui dilatationem prænuntiat.

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum : * cantabo & psallam in glória mea.

Exurge, glória mea ; exurge, psalterium & cithara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pōpulis, Dómine, * & psallam tibi in natiōnibus ;

Quia magna est super cōelos mi-

sericordia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltare super cōelos, Deus ; * & super omnem terram glória tua.

D ivisio Psalmi 107.

UT liberentur dilecti tui, [Dómine :] * salvum fac dexterā tuā, & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * exultabo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculorum di-métiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manasses ; * & Ephraïm suscéptio cápit is mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munítam ? * quis deducet me usque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos ? * & non exibis, Deus, in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatiōne, * quia vana salus hóminis.

In Deo faciemus virtutem : * & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

In Feriis, Canticum ut in Proprio.

[*In Festis verò proprium Canticum non habentibus, dicitur sequens.*

C A N T I C U M . I. Paral. 29.

Canticum fidei de supra Dei majestate.

BEnedictus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab æterno in æternum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt
& in terra, * tua sunt.

Tuum, Dómine, regnum; * &
tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítia, & tua est glória: *
tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: *
in manu tua magnitudo, & impé-
rium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, con-
fitémur tibi, * & laudámus nomen
tuum ínclitum.]

P S A L M U S 147.

*Laudandus Deus ob sua in po-
pulum suum beneficia.*

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum:
lauda Deum tuum Sion;

Quóniam confortávit seras por-
tárum tuárum, * benedixit fi-
lliis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, *
& ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum ter-
ræ, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, *
nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystallum suum sicut buc-
cellas: * ante fáciem frígoris ejus
quis sustinébit?

Emitte verbum suum, & lique-
fáçjet ea: * flabit spíritus ejus, &
fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Ja-
cob, * iustítias & judícias sua Israël;

Non fecit táliter omni natióni, *
& judícias sua non manifestávit eis.

A D P R I M A M.

P S A L M U S 66.

*Lumen fidei cunctos populos ad
Deum per Christum adducet.*

DEUS misereáter nostrí, &
benedícat nobis: * illúmi-
net vultum suum super nos,
& misereáter nostrí;

Ut cognoscámus in terra viam

tua, * in ómnibus géntibus salu-
táre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus,
confiteantur tibi pópuli omnes: *
lætentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in æqui-
tate, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus,
confiteantur tibi pópuli omnes: *
terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedícat nos Deus; * &
métuant eum omnes fines terræ.

P S A L M U S 89.

*Inter hujus mundi vicissitudines
& adversa, fides Deo æterno adhæ-
ret, & inde solatium sumit.*

DOmine, refúgium factus es no-
bis, * à generatióne in gene-
ratiónen.

Priusquam montes fierent, aut
formaréturn terra & orbis; * à se-
culo & usque in séculum tu es
Deus.

Ne avertas hóminem in humilitá-
tem; * & dixisti: Convertímini,
fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos
tuos, * tanquam dies hesterna quæ
prætériit, & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum
anni erunt: * manè sicut herba
tránseat.

Manè flóreat & tránseat: * véspe-
re décidat, indíret & arescat;

Quia defécimus in ira tua, * &
in furóre tuo turbáti sumus.

Posuisti iniquitátes nostras in
conspectu tuo, * séculum nostrum
in illuminatióne vultus tui;

Quóniam omnes dies nostri de-
fecérunt, & in ira tua defécimus: *
anni nostri sicut aránea meditabun-
tur.

Dies annórum nostrórum in ipsis

septuaginta anni ; * si autem in potentáibus , octoginta anni :

Et amplius eórum labor & dolor : * quóniam supervénit mansuetúdo , & corripiemur.

Divisio Psalmi 89.

Quis novit potestátēm iræ tuæ , * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac , * & eruditóis corde in sapiéntia.

Convrétere , Dómine , úquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericordiâ tuâ ; * & exultávimus , & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus quibus nos humiliasti , * annis quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos , & in ópera tua ; * & dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos : & ópera mánuum nostrárum dírige super nos ; * & opus mánuum nostrárum dírige.

A D T E R T I A M.

P S A L M U S 26.

Deus in Christo fidelium lumen & salus : auxilium ejus adversùs hostes poscitur.

Domiinus illuminatio mea , & salus mea ; * quem timébo.

Dóminus protector vitæ meæ ; * à quo trepidábo ?

Dum apprópiant super me nocentes , * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei , * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consístant adversùm me castra , * non timébit cor meum.

Sí exurgat adversùm me prælium , * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino , hanc requíram , * ut inhábitem in domo Dñi ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Domini , * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protexit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuivi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo , & psalmum dicam Dño.

Divisio Psalmi 26.

EXaudi , Dómine , vocem meam quâ clamávi ad te : * miserére mei , & exaudi me.

Tibi dixit cor meum , Exquisívite fácies mea : * fáciem tuam , Dómine , requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto , ne derelinquas me , * neque despícias me , Deus salutáris meus ;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem afflupſit me.

Legem pone mihi , Dómine , in via tua ; * & dírige me in fémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in áimas tribulántium mé ; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui , & mentita est iníquitas fibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dñum , viríliter age ; * & confortétur cor tuum , & sustine Dóminum.

P S A L M U S 83.

Æterna Dei tabernacula unicum animæ fidelis desiderium.

Quàm dilecta tabernácula tua , Dómine virtútum ! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dñi.

Cor meum & caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invēnit sibi domum , * & turtur nidum sibi , ubi ponat pullos suos.

Altaria tua , Dómine virtutum , * Rex meus & Deus meus !

Beati qui hábitant in domo tua , Dómine ! * in sécula seculorum laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo dispossuit , in valle lacrymarum , in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator , ibunt de virtute in virtutem : * videtur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtutum , exaudi orationem meam : * áuribus perceppe , Deus Jacob.

Protector noster , áspice , Deus , * & respice in faciem christi tui ;

Quia melior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei , * magis quam habitare in tabernaculis peccatórum.

Quia misericordiam & veritatem dilit Deus : * gratiā & gloriā dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocētia : * Dómine virtutum , beatus homo qui sperat in te.

A D S E X T A M .

P S A L M U S 22.

Mensam in conspectu fidelium suorum paravit Deus.

Dominus regit me , & nihil mihi déerit : * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectiōnis educavit me : * animam meam convertit.

Deduxit me super fémitas iustitiae , * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in medio

umbræ mortis , non timébo mala , * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus , * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam , * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quām præclarus est !

Et misericordia tua subsequetur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini , * in longitudinem diérum.

P S A L M U S 33.

Deus semper benedicendus : non est inopia timentibus eum.

Benedic Dóminum in omni tempore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur áima mea : * áudent mansueti , & latentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dóminum ; & exaudívit me , * & ex ómnibus tribulatiōnibus meis eripuit me.

Accédite ad eum , & illuminámini ; * & fácies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit , & Dóminus exaudívit eum ; * & de omnibus tribulatiōnibus ejus salvavit eum.

Immittet ángelus Dómini in circuitu timentium eum ; * & eripiet eos.

Gustáte , & videte quóniam suavis est Dóminus : * beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dóminum , omnes sancti ejus ; * quóniam non est inópia timentibus eum.

Dívites eguerunt & esuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Divisio Psalmi 33.

VENÍTE, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde, * & húmiles spíritu salvábít.

Multæ tribulatiónes justórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia offa eórum: * unum ex his non conteréatur.

Mors peccatórum péssima, * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum; * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

A D N O N A M.

P S A L M U S 69.

Inter adversa hujus mundi, auxilium & salutem à Deo fides instanter petit.

D Eus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubef-

cant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te ómnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, ádjuva me.

Adjútor meús & liberátor meus es tu: * Dómine, ne morérис.

P S A L M U S 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Christi adventum fidēs poscít.

Q UI regis Israël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni; * ut salvos fáciás nos.

Deus, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoque irascéris super oratióнем servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuisti nos in contradictiómem vicínis nostris; * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & ostende fáciem tuam; * & salvi érimus.

Divisio Psalmi 79.

[D] Omine,] víneam de Ægypto transtulisti: * ejecisti gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbusta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites suos usquè ad mare , * & usquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ?

Exterminávit eam aper de sylva , * & singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum , convertere : * réspice de cœlo , & vide , & vísita víneam istam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua , * & super filium hominis quem confirmasti tibi.

Incensa igni , & suffossa : * ab increpatiōne vultūs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ , * & super filium hóminis quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te : * vivificábis nos , & nomen tuum invocábimur.

Dómine Deus virtútum , converte nos , & ostende fáciem tuam ; * & salvi érimus.

A D V E S P E R A S.

P S A L M U S 115.

Calix salutaris accipiendus : vota Domino reddenda.

CRÉDIDI , propter quod locútus sum ; * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam , * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pôpulo ejus : * pretiosa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine , quia ego servus tuus : * ego servus tuus , & fílius ancillæ tuæ.

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis , & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pôpuli ejus , * in átriis domûs Dómini , in médio tuî , Jerúsalem.

P S A L M U S 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

CONFÍTEBOR tibi , Dómine , in toto corde meo ; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum ,

Et confítébor nómini tuo super misericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne , nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te , exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi , Dómine , omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini , * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dñus , & humilia respicit , * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiōnis , vivificábis me : * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam , & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in séculum : ópera mánuum tuárum ne ne despícias.

P S A L M U S 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXALTÁBO te , Deus meus rex ; * & benedíciam nómini tuo in séculum , & in séculum séculi.

Per singulos dies benedíciam tibi; * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam prouniábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitatis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílum tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitatis tuæ eructábunt, * & justitiâ tuâ exultábunt.

Divisio Psalmi 144.

Miserátor & misericors Dóminus; * pátiens, & multum misericors.

Suávis Dóminus universis, * & miseratioñes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & sancti tui bendificant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fácient fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum; * & dominatio tua in omni generatioñe & generatioñem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui cárnuunt, * & érigit omnes elíos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine; * & tu das escam illórum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, * & imple omne ánimam benedictiōne.

Altera divisio Psalmi 144.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis, * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, & deprecationem eórum exaudiet, * & salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligentes se, * & omnes peccatóres disperdet.

Laudatiōnem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 11.

Justorum paucitas: eloquiorum Domini summa fidelitas.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus; * quóniam diminuta sunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Disperdat Dóminus universa lábia dolósa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt: * quis nos ter dóminus est?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutari: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argenteum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos; * & custódies nos à generatiōne hac in æternum.

In circūitu ímpii ámbulant; * secundūm altitúdinem tuam multiplicasti filios hóminum.

P S A L M U S 38.

Hujus vitæ vanitas & miseria: Divinum postulatur subsídium.

Dixi: Custódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor adversum me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatiōne mea exardescet ignis: * locútus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis est; * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * & substántia mea tanquam níhil ante te.

Verúmtamen universa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertransit homo; * sed & frustrà conturbátur.

Thesaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expeſtatiō mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est.

Divisio Psalmi 38.

AB ómnibus iniquitatibus meis érue me: * opprobrium insipienti dedisti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu fecisti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitudine manús tuæ ego defeci in increpatiōnibus.

Propter iniquitatēm corripiuisti hóminem, & tabescere fecisti sicut aráneam ániam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiōnem meam, Dómine, & deprecatiōnem meam: * áuribus pér cipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer: * priusquàm ábeam, & ampliùs non ero.

F E R I A S E X T A.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

P S A L M U S 51.

Iniquos manet interitus, justos gloria.

Quid gloriáris in malitia; * qui potens es in iniquitatē?

Totā die injustitiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecisti dolum.

Dilexisti malitiā super benignitatēm, * iniquitatēm magis quam loqui æquitatēm.

Dilexisti ómnia verba præcipitatiōnis, lingua dolósa: * propterea Deus déstruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, &

super eum ridébunt; * & dicent : Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum ;

Sed sperávit in multitúdine divi-
tiárūm suárūm , * & præváluit in
vanitáte sua.

Ego autem sicut olíva fructífera
in domo Dei : * sperávi in miseri-
córdia Dei in æternum , & in sécu-
lum séculi.

Confitébor tibi in séculum , quia
fecisti ; * & expectábo nomen tuum ,
quóniam bonum est in conspectu
sanctórum tuórum.

P S A L M U S 54.

*Justus ab iniquis vexatus & ab
ipsis familiaribus maledic̄tus , in
Deo spem suam ponit.*

Exaudi, Deus, oratióne meam,
& ne despéxeris deprecatióne
meam : * intende mihi , & exaudi
me.

Contristátus sum in exercitatióne
mea , * & conturbátus sum à voce
inimíci , & à tribulatióne peccató-
ris ;

Quóniam declináverunt in me
iniquítates , * & in ira molesti
erant mihi.

Cor meum conturbátum est in
me , * & formido mortis cécidit
super me.

Timor & tremor venérunt super
me , * & contexérunt me téne-
brae.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas
sicut columbæ ? * & volábo , & re-
quiescam.

Ecce elongávi fúgiens , * & mansi
in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me
fecit * à pusillanimitáte spíritus &
tempestáte.

Præcipita , Dómine , dívide lin-
guas eórum ; * quóniam vidi iniqui-

tátem & contradic̄tionem in civi-
tate.

Die ac nocte circúmdabit eam
super muros ejus iniquitas ; * &
labor in médio ejus , & in justi-
tia.

Et non defécit de platéis ejus *
ufúra & dolus.

Quóniam si inimícus meus male-
dixisset mihi , * sustinuisset úti-
que ;

Et si is qui óderat me , super me
magna locútus fuisset , * abscondi-
sem me fórsitan ab eo.

Tu verò , homo unánimis , * dux
meus & notus meus ,

Qui simul mecum dulces capié-
bas cibos ; * in domo Dei ambu-
lávimus cum consensu.

Véniat mors super illos , * & des-
cendant in infernum viventes ;

Quóniam nequitiæ in habitaculis
eórum , * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi ; *
& Dóminus salvábit me.

Divisio Psalmi 54.
VEsperè , & manè , & meridi-
narábo & annuntiábo ; * &
exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam
ab his qui appropinquant mihi ; *
quóniam inter multos erant me-
cum.

Exáudiet Deus , & humiliábit il-
los , * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutatio ,
& non timuérunt Deum : * ex-
tendit manum suam in retribuen-
do.

Contamináverunt testamentum
ejus , divisi sunt ab ira vultus ejus ; *
& appropinquávit cor illius.

Molliti sunt fermónes ejus super
óleum ; * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dñum curam tuam ;

& ipse te enítriet : * non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu verò , Deus , * deduces eos in púteum intéritus.

Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos ; * ego autem sperabo in te , Dómine.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 58.

Christus morti traditus , Patrem suum orat , Judæis incredulis dispersionem prenuntians , regnumque suum super gentes.

ERipe me de inimicis meis , Deus meus ; * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem , * & de viris sanguinum salva me ;

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortés.

Neque iniquitas mea , neque peccatum meum , Dómine ; * fine iniquitáte cucurri , & direxi.

Exurge in occursum meum , & vide ; * & tu , Dómine Deus virtutum , Deus Israél.

Intende ad visitandas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes , & circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo , & gládium in lábiis eorum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu , Dómine , deridébis eos : * ad níhilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custódiam , quia Deus susceptor meus es : * Deus meus , misericordia ejus prævéniet me.

Divisio Psalmi 58.

DEUS ostendet mihi super inimicos meos : * ne occídas

eos , nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua , * & depónē eos , protector meus , Dómine.

Delictum oris eorum , sermónem labiorum ipsorum ; * & comprehendantur in supérbia sua.

Et de execratiónē & mendácio annuntiabantur in consummatiónē ; in ira consummatiónis , & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob , * & finium terræ.

Convertentur ad vésperam ; * & famem patientur ut canes , & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum ; * si verò non fúerint saturati , & murmurábunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam , * & exultabo manè misericordiam tuam ;

Quia factus es susceptor meus & refugium meum * in die tribulatiōnis meæ.

Adjutor meus , tibi psallam , quia Deus susceptor meus es : * Deus meus , misericordia mea.

PSALMUS 60.

Spes nostra Deus , turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi , Deus , deprecationem meam ; * intende orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamávi , dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltasti me.

Deduxisti me , quia factus es spes mea , * turris fortitudinis à facie inimici.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu , Deus meus , exaudisti orationem meam , * dedisti

hæreditatē timētibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjīcies, * annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in æternū in conspectu Dei: * misericordiam & veritatem ejus quis requiriēt?

Sic psalmum dicam nōmini tuo in séculū séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 68.

Christi orantis in monte Oliveti agonia, & aliae passionis ejus circumstantiae.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infelix sum in limo profundi, * & non est substántia.

Veni in altitudinem maris, * & tempestas demersit me.

Laborávi clamans, raucae factæ sunt fauces meæ: * defecérunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos cárpit mei, * qui odérunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meā; * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundantur super me, * qui querunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustinui opprobrium, * opéruit confusio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrinus filii matris meæ;

Quóniam zelus domus tuæ comedit me, * & opprobria expóbrantium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in opprobrium mihi.

Et pósui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego verò orationem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericordiæ tuæ exaudi me; * in veritatē salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * libera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque absórbat me profundum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio Psalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna es misericordia tua: * secundum multitúdinem miseratiónum tuarum respice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiórem meam, * & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * impropérium expectavit cor meum, & misériam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; * & qui consolaretur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel; *

& in siti mea potaverunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis
in láqueum, * & in retributíones,
& in scándalum.

Obscurentur óculi eórum, ne ví-
deant; * & dorsum eórum semper
incurva.

Effunde super eos iram tuam; *
& furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eórum deserta; *
& in tabernáculis eórum non sit
qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti,
perfécuti sunt; * & super dolórem
vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super ini-
quitátem eórum; * & non intrent
in iustítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium; *
& cum justis non scribantur.

Altera divisio Psalmi 68.
Ego sum pauper & dolens: * sa-
lus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cán-
tico, * & magnificábo eum in lau-
de.

Et placébit Deo super vítulum
novellum, * cérnua producentem
& úngulas.

Vídeant páuperes, & lătentur: *
quærite Deum, & vivet áнима
veſtra;

Quóniam exaudívit páuperes Dó-
minus, * & vinctos suos non des-
pexit.

Laudent illum cœli & terra, *
mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet
Sion, * & aedificabuntur civitátes
Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hære-
ditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidé-
bit eam; * & qui diligunt nomen
ejus, habitábunt in ea.

A D L A U D E S.

P S A L M U S 53.

*Oratio justi adversus hostes ani-
mæ suæ.*

Deus, in nōmine tuo, sal-
vum me fac, * & in vir-
tute tua júdica me.

Deus, exaudi oratióne meam; *
áuribus pércepe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt ad-
versum me, & fortes quæsiérunt
ánimam meam, * & non propo-
suérunt Deum ante conspectum suū.

Ecce enim Deus áduvat me; *
& Dñus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * &
in veritáte tua disperde illos.

Voluntariè sacrificábo tibi; * &
confitébor nōmini tuo, Dómine,
quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne
eripuisti me; * & super inimícos
meos despexit óculus meus.

P S A L M U S 70.

*Plebs fidelis in se adimplens ea
quæ desunt passionum Christi, au-
xilium sibi à Deo postulat.*

In te, Dómine, sperávi; non con-
fundar in aeternum: * in iustitia
tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * &
salva me.

Ésto mihi in Deum protéctorem,
& in locum munítum, ut salvum
me fácias; * quóniam firmamen-
tum meum & refúgium meum es
tu.

Deus meus, éripe me de manu
peccatóris, * & de manu contra
legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea,
Dómine: * Dómine, spes mea à
juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero:
de ventre matris meæ tu es pro-

tector meus ; * in te cantatio mea semper.

Tanquam prodígum factus sum multis , * & tu adjútor fortis.

Repleáitur os meum laude , ut cantem glóriam tuam , * totā die magnitudinem tuam.

Ne projícias me in tempore fœnectús : * cùm defécerit virtus mea , ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi ; * & qui custodiébant ánimam meam , consílium fecérunt in unum ,

Dicentes : Deus derelíquit eum ; persequímini , & comprehéndite eum , * quia non est qui erípiat.

Deus , ne elongéris à me : * Deus meus , in auxílium meum réspice.

Confundantur & defícient detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confusióne & pudóre qui querunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo , * & adjícam super omnem laudem tuam.

Divisio Psalmi 70.

OS meum annuntiábit justitiā tuam , * totā die salutare tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram , introíbo in poténtias Dómini : * Dómine , memorábor justitiae tuae solius .

Deus , docuisti me à juventute mea ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senectam & sénium , * Deus , ne derelinquas me ;

Donec annúntiem bráchium tuū * generatiōni omni quæ ventúra est ,

Poténtiam tuam & justitiā tuā , Deus , usque in altissima quæ fecisti magnália : * Deus , quis símilis tibi ?

Quantas offendisti mihi tribulações multas , & malas ? * & con-

versus , vivificasti me , & de abyf- sis terræ íterū reduxisti me.

Multiplicasti magnificéntiam tuā ; * & conversus , consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam , Deus : * psallam tibi in cíthara , Sanctus Ifraél.

Exultábunt lábia mea , cùm can-távero tibi : * & áнима mea , quam redemisti.

Sed & lingua mea totā die medi-tábitur justitiā tuam , * cùm con-fúsi & revériti fúerint qui querunt mala mihi.

In Feriis , Canticum ut in Proprio.

[*In Festis verò dicitur sequens , nisi proprium habeatur.*

C A N T I C U M. Isaïæ 26.

Deus superbos humiliabit , exaltabit humiles.

URBS fortitudinis nostræ Sion : * Salvátor ponétur in ea murus & antemurale.

Aperíte portas , * & ingrediátur gens justa , custódiens veritatem.

Vetus error ábiit : servábis pa-cem ; * pacem , quia in té sperávimus.

Sperastis in Dómino in séculis æternis , * in Dómino Deo fortis in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in ex-celso , * civitatem sublímē humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram , * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes , * pedes páuperis , gressus egenórum.

Sémita justi recta est , * rectus callis justi ad ambulandum.

Et in sémita judiciórum tuórum , Dómine , sustinuimus te : * nomen tuum , & memoriále tuum in desiderio ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte; * fed & spíritu meo in præcór-diis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitátiores orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ámnia enim ópera nostra operátus es nobis.]

P S A L M U S 145.

Laudandus Deus, qui facit iudicium injuriam patientibus.

LAUDA, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitáções eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ip-síus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injuriam pa-tiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíos, * Dómi-nus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pu-pillum & víduam suscipiet; * & vias peccatórum disperdet.

Regnábit Dóminus in sécula: * Deus tuus, Sion, in generatióne-m & generatióne-m.

A D P R I M A M.

P S A L M U S 43.

Ecclesia, priora in se Dei beneficia recolens, posterioraque exponens ma-la, opem sibi à Deo poscit.

DEUS, áuribus nostris audívimus, patres nostri annun-tiavérunt nobis * opus quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantaisti eos: * affixisti pópulos, & expulisti eos.

Nec enim in gládio suo possédé-runt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátiō vultús tui, * quóniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Ja-cob.

In te inimícos nostros ventilábi-mus cornu, * & in nómine tuo spérnémus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo, * & gládius meus non salvábit me.

Salvasti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudisti.

Divisio Psalmi 43.

IN Deo laudábimur tota die; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulisti, & confu-distinos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertisti nos retrorsū post in-imícos nostros; * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedisti nos tanquam oves escá-rum, * & in géntibus dispersisti nos.

Vendidisti pōpulum tuum sine
précio , * & non fuit multitúdo in
commutatiōnibus eórum.

Posuisti nos oppróbrium vicínis
nostris , * subsannationem & derí-
sum his qui sunt in circúitu no-
stro.

Posuisti nos in similitúdinem gén-
tibus , * commotiónem cápití in pō-
populis.

Totā die verecúndia mea contra
me est ; * & confúsio faciéi meæ
coopéruit me ,

A voce exprobrantí & obloquen-
tis , * à fácie inimíci & persequen-
tis.

Hæc ómnia venérunt super nos ;
nec oblíti sumus te , * & iniquè
non égimus in testamento tuo.

Et non recessit retrò cor nostrum , *
& declinasti sémitas nostra à via
tua ;

Quóniam humiliasti nos in loco
afflictiónis , * & coopéruit nos um-
bra mortis.

Altera divisio Psalmi 43.

SI oblíti sumus nomen Dei nos-
tri , * & si expándimus manus
nostras ad deum alienum ,

Nonne Deus requíret ista ? * ipse
enim novit abscónrita cordis.

Quóniam propter te mortificámur
totā die , * astimáti sumus sicut oves
occisiónis.

Exurge , quare obdormis , Dó-
mine ? * exurge , & ne repellas in
finem.

Quare fáciem tuam avertis ? *
oblivíceris inópiæ nostræ & tribu-
latiōnis nostræ ?

Quóniam humiliáta est in púlvore
ánima nostra , * conglutinátus est
in terra venter noster.

Exurge , Dómine , áduja nos ; *
& rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

P S A L M U S 39.

*Christus mortis & inferi victor, Deo
jam pro se gratias agit, pro membris
suis preces offert.*

Expectans expectávi Dóminū , *
& intendit mihi.

Et exaudívít preces meas , *
& eduxit me de lacu misériæ , & de
luto fæcis.

Et státuit super petram pedes
meos , * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum cápticum
novum , * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi , & timébunt ; *
& sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dó-
mini spes ejus , * & non respexit in
vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu , Dómine Deus
meus , mirabília tua ; * & cogita-
tiōnibus tuis non est qui símilis sit
tibi.

Annuntiávi & locútus sum : * mul-
tiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblationem no-
luisti ; * aures autem perfecisti mi-
hi.

Holocaustum & pro peccáto non
postulaſti : * tunc dixi , Ecce vé-
nio.

In cápite libri scriptum est de me ,
ut fácerem voluntátem tuam : * Deus
meus , vólui , & legem tuam in
médio cordis mei.

Divisio Psalmi 39.

Annuntiávi iustitiā tuam in ec-
clésia magna ; * ecce lábia mea
non prohibébo : Dómine , tu scisti.

Justitiā tuam non abscondi in
corde meo : * veritátem tuam &
salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuā
& veritátem tuam * à concilio mul-
to.

Tu autem, Dómine, ne longè fáciás miseratíones tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus; * comprehendérunt me iniquítates meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitíis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvan-dum me résponce.

Confundantur & revereantur si-mul, * qui quærunt ániam meam, ut áuerant eam.

Convertantur retrorsùm, & reve-reantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusióñem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge,

Exultent & lætentur super te om-nes quærentes te; * & dicant sem-per, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pau-per: * Dóminus follícitus est mei.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Christus inimicorum suorum in-justitiam arguit, & Dei vindicá-tam in ipsos prænuntiat.

Si verè útique justítiam loquími-ni, * recta judicáte, filii hó-minum.

Etenim in corde iniquítates ope-rámini; * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secundum similitúdi-nem serpentis: * sicut áspidis sur-dæ, & obturantis aures suas;

Quæ non exáudiet vocem incan-tántium, * & venéfici incantantis sapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum con-fringet Dóminus.

Ad níhil devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ ves-træ thamnum; * sicut viventes, sic in ira absorbet eos.

Lætabitur justus, cùm víderit vindictam: * manus suas lavábit in sanguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justo, * útique est Deus jú-dicans eos in terra.

A D S E X T A M.

PSALMUS 101.

Ecclesiæ, inter hujus mundi ad-versa, spes in Dei Verbo per quod omnia facta sunt.

Domine, exaudi oratióñem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt sicut fumus dies mei, * & offa mea sicut crémium aruérunt.

Percussus sum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus sum co-médere panem meum.

A voce gémitús mei * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pelicáno soli-túinis: * factus sum sicut nyctíco-rax in domicilio.

Vigilávi , * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totā die exprobrabant mihi ini-mici mei ; * & qui laudabant me , adversū me jurabant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam , * & potum meum cum fletu miscébam ,

A fácie irae & indignationis tuæ : * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declina-vérunt ; * & ego sicut fenum árui.

Tu autem , Dómine , in æternum pémanes ; * & memoriále tuum in generationem & genera-tionem.

Divisio Psalmi 101.

TU exurgens miseréberis Sion , * quia tempus miserendi ejus , quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus , * & terræ ejus mife-rebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum , Dómine , * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion , * & vidébitur in glória sua .

Respexit in orationem humílium , * & non sprevit precem eórum .

Scribantur hæc in generatiōne áltera : * & pópulus qui creábitur , laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelsō sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit ;

Ut audíret gémitus compeditó-rum , * ut sólveret filios interemp-torum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dó-mini , * & laudem ejus in Jerúsa-lem ,

In conveniendo pópulos in unum , & reges , * ut sérviant Dómino .

Respondit ei in via virtutis suæ : * Paucitatem diérum meórum núncta mihi .

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generatiōnem & ge-nerationem anni tui .

Altera divisio Psalmi 101.

INtio tu , Dómine , terram fun-dasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli .

Ipsi peribunt ; * tu autem pé-manes .

Et omnes sicut vestimentum ve-terascent ; * & sicut opertórium mu-tábis eos , & mutabuntur .

Tu autem idem ipse es , * & anni tui non defícient .

Fílli servórum tuórum habitá-bunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur .

A D N O N A M.

PSALMUS 21.
Christus in cruce Patrem obsecrat ut sibi pro nobis adsit.

DEUS , Deus meus , respice in me : quare me dereliquisti ? * longè à salúte méa verba de-lictórum meórum .

Deus meus , clamábo per diem , & non exáudies ; * & nocte , & non ad insipiéntiam mihi .

Tu autem in sancto hábitas , * laus Israél .

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt , & liberasti eos .

Ad te clamavérunt , & salvi facti sunt : * in te speravérunt , & non sunt confúsi .

Ego autem sum vermis , & non homo ; * opprobrium hóminum , & abjectio plebis .

Omnes videntes me , derisérunt me : * locuti sunt lábiis , & mové-runt caput .

Sperávit in Dómino , erípiat eum ; *

salvum fáciat eum , quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxisti me de ventre ; * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus sum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Divisio Psalmi 21.

[D]EUS meus,] ne discésseris à me , * quoniam tribulatio próxima est , quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum , * & dispersa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam ce-ra liquescens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea , & lingua mea adhæsit fáucibus meis; * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignán-tium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & infexérunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea , & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem , Dómine , ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiōnem meam cónspice.

Erue à frámea , Deus , ániam meam , * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis , * & à córnibus unicórniū humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum fráatribus

meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera divisio Psalmi 21.

Qui timétis Dóminum , laudáte eum ; universum semen Jacob , glorificáte eum : * tímeat eum omne semen Israël.

Quóniam non sprevit , neque despexit deprecationem páuperis ; nec avertit fáciem suam à me : * & cùm clamárem ad eum , exaudi- dívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent páuperes , & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscentur & convertentur ad Dóminum universi fines terræ : * & adorábunt in conspectu ejus universae familiæ géntium.

Quóniam Dñi est regnum , * & ipse dominabitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generá-tio ventúra ; * & annuntiábunt coeli justitiā ejus pópulo qui nascétur , quem fecit Dóminus.

A D V E S P E R A S.

P S A L M U S 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea : * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres : * prolongáverunt iniquitátem suam.

Dóminus justus * concídit cer-vices peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsúm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fénūm tectórum , * quod , priusquam evellátur , exáruit :

De quo non implévit manum suam , qui metit ; * & sinum suum , qui manípulos cōlligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

P S A L M U S 138.

Dei ubique p̄fēntis & omnia cog-noscētis mirabilis sc̄ientia.

D Omine , probasti me , & cog-novisti me : * tu cognovisti fessiónem meam , & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam & funícu-lum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti , * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce , Dómine , tu cognovisti ómnia , novíssima & antíqua : * tu formasti me , & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est sc̄ientia tua ex me : * confortata est , & non pó-tero ad eam.

Quò ibo à sp̄íritu tuo ? * & quò à facie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum , tu illuc es : * si descéndero in infernum , ades :

Si súmpsero pennas meas dilúcu-lo , * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet

me , * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórtisan ténebræ con-culcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabuntur à te ; & nox sicut dies illuminábi-tur : * sicut ténebræ ejus , ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de útero matris meæ.

D i v i s i o P s a l m i 138.

C Onfitébor tibi , [Dómine ,] quia terribíliter magnificátu-s es ; * mirabília ópera tua , & ánima mea cognoscit nimis.

Non est occultátum os meum à te , quod fecisti in occulto ; * & substántia mea in inferióribus ter-ræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui ; & in libro tuo omnes scriben-tur : * dies formabuntur , & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui , Deus : * nimis confortatus est principátus eórum.

Dinumerábo eos , & super aré-nam multiplicabuntur : * exurrexi , & adhuc sum tecum.

Si occíderis , Deus , peccatóres : * viri sanguinum , declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Ac-cípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te , Dómine , óderam ? * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfecto ódio óderam illos ; * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me , Deus , & scito cor-meum : * intérroga me , & cognosce sémitas m̄eas ;

Et vide si via iniquitatis in me est , * & deduc me in via aeter-na.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Ecclesia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpentes: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custodi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gres-sus meos: * abscondérunt superbi láqueum mihi.

Et funes extenderunt in láqueū: * juxtâ iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem de-precatiōnis meæ.

Divisio Psalmi 139.

Domine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exalentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiòrum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes: in ignem dejícies eos; * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injustum mala cá-pient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus ju-dicium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtainendam peccatorum veniam.

Domine, ne in furóre tuo ár-guas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmasti super me ma-num tuam.

Non est fánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óffibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ super-gressæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt ci-catríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem: * totâ die contri-fátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus; * & non est fánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidé-rium meum; * & gémitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, de-relíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Divisio Psalmi 37.

Amici mei, & próximi mei * ad-versùm me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimag meam.

Et qui inquirébant mala mihi, lo-cúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam , * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens , * & non habens in ore suo redargutiōnes.

Quóniam in te , Dómine , sperávi : * tu exáudies me , Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequando supergáudeant mihi inimíci mei ; * & , dum commoventur pedes mei , super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt , & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis , detrahébant mihi ; * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me , Dómine ; Deus meus , ne discéfferis à me : * intende in adjutórium meum , Dómine Deus salútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo sperans , nihil ab homine timet.

Miserere mei , Deus , quóniam conculcávit me homo : * totā die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totā die , * quóniam multi bellantes adversū me.

Ab altitúdine diéi timébo ; * ego verò in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos , in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totā die verba mea execrabantur : * adversū me omnes cogitationes eórum in malum.

Inhabitábunt , & abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam , pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópolos confringes.

Deus , vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lácrymas meas in conspectu tuo , sicut & in promisióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsū * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum : * in Dómino laudábo sermónem.

In Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt , Deus , vota tua , * quæ reddam laudatiōnes tibi ;

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte , & pedes meos de lapis ; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

S A B B A T O.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

P S A L M U S 40.

Christus propter nos egenus; morti traditus resurrectionem suam petit & impetrat.

Béatus qui intelligit super egénum & páuperem; * in die mala liberabit eum Dóminus.

Dóminus conservet eum, & vivifecit eum, & beárum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicorum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus : * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi : Dómine, miseré mei; * fana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi : * Quando morietur, & peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur ut vidéret, vana loquebatur : * cor ejus congregávit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimíci mei : * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edebat panes meos, * magnificávit super me supplantatió nem.

Tu autem, Dómine, miseré mei, & resuscita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognovi quóniam voluisti me, * quóniam non gaudébit ini mícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepisti, * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * fiat, fiat.

P S A L M U S 48.

Homo de pristino suo statu per peccatum lapsus, divitiis non redimitur; nil contra infernum possunt opes.

Audite hæc, omnes gentes: * auribus percipite, omnes qui habitatis orbem,

Quique terrigenæ, & filii hominum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam: * apériam in psaltério propositionem meam.

Cur timébo in die mala? * iniquitas calcanei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtute sua, * & in multitúdine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo? * non dabit Deo placatió nem suam, & prétium redemptiōnis ánimæ suæ,

Et laborabit in æternum & vivet adhuc in finem: * non vidébit intéritum, cùm viderit sapientes morientes.

Simul insípiens & stultus peribunt, * & relinquunt alienis divitiás suas.

Et sepulcra eorum domus illorum in æternum ; tabernacula eorum in progénie & progénie : * vocavérunt nōmina sua in terris suis.

Et homo , cùm in honore esset , non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus , & símilis factus est illis.

Hæc via illorum scándalum ip-sis ; * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inferno pósiti sunt : * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutíno ; * & auxílium eorum veterascat in inferno à glória eorum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi , * cùm accéperit me.

Divisio Psalmi 48.

NE timúeris , cùm dives factus fúerit homo , * & cùm multiplicáta fúerit glória domús ejus.

Quóniam , cùm interérerit , non sumet ómnia ; * neque descendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsius benedicétur : * confitébitur tibi , cùm beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum ; * & usque in æternum non vidébit lumen.

Homo , cùm in honore esset , non intellexit : * comparátus est jumentis insipiéntibus , & símilis factus est illis.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 61.

Frustrà oppugnatur , qui Deo subiectus , in ejus tutela manet.

NOnnè Deo subiecta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus , & sa-

lutáris meus : * susceptor meus , non movébor ampliūs.

Quousque irrúitis in hóminem ? * interfícitis universi vos tanquām parieti inclináto , & macériæ depulsa?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere ; cucurri infiti : * ore suo benedicébant , & corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiecta esto , ánima mea ; * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus , & Salvátor meus ; * adjútor meus , non emigrábo.

In Deo salutare meum , & glória mea : * Deus auxílii mei ; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo , omnis congregatio pópuli ; effúndite coram illo corda vestrā : * Deus adjútor noster in æternum.

Verúmtamen vani filii hóminum , mendáces filii hóminum in statēris , * ut decípiant ipsi de vanitáte in idipsum.

Nolíte speráre in iniquitatē , & rapínas nolíte concupiscere : * dívitiae si áffluant , nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus , * duo hæc audívi :

Quia potestas Dei est , & tibi , Dómine , misericórdia ; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi , Deus , oratióne meam , cùm déprecor : * à timore ini-mici éripe ánimam meam.

Protexísti me à conventu malig-nántium , * à multitúdine operán-tium iniquitatēm ;

Quia exacuérunt ut gládium lin-

guas suas : * intendérunt arcum , rem amáram , ut sagittent in occulis immaculátum.

Súbito sagitábunt eum , & non timébunt : * firmavérunt sibi sermonem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos : * dixerunt , Quis vidébit eos ?

Scrutáti sunt iniquítates : * defecérunt scrutantes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum , * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum ; * & infirmatæ sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei ; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino , & sperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Frustrà extollunt se iniqui : Deus judex est.

Confitébimur tibi , Deus , confitébimur , & invocábimus nomen tuum : * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus , * ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra , & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis , Nolite iníquè ágere ; * & delinquéntibus , Nolite exaltare cornu.

Nolite extóllere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem;

Quia neque ab oriente , neque ab occidente , * neque à desertis móntibus.

Quóniam Deus judex est : * hunc humiliat , & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non est exinanita : * bident omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiabo in séculum : * cantabo Deo Jacob.

Et ómnia cónrua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur cónrua justi.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 75.

Terribilis est Deus in judiciis suis super iniquos.

Notus in Judæa Deus : * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus , * & habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum , * scutum , gládium , & bellum.

Illáminans tu mirabiliter à móntibus æternis : * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiarum in móribus suis.

Ab increpatiōne tua , Deus Jacob , * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es , & quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecisti judicium : * terra trémuit , & quiévit,

Cùm exúrgeret in judicium Deus , * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatiō héminis confitēbitur tibi ; * & reliquiae cogitatiōnis diem festum agent tibi.

Vovéte , & réddite Dómino Deo vestro , * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera :

Terribili , & ei qui aufert spíri-

tum príncipum ; * terríbili apud re-
ges terræ.

P S A L M U S 82.

*Infidelium adversus Ecclesiam
motus, ipsorumque confusio & inter-
ritus.*

Deus, quis símilis erit tibi ? *
Ne táceas, neque compescá-
ris, Deus ;
Quóniam ecce inimíci tui sonué-
runt : * & qui odérunt te, extulé-
runt caput.

Super pópulum tuum malignavé-
runt consílium, * & cogitavérunt
adversus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & disperdá-
mus eos de gente ; * & non memo-
réatur nomen Israél ultrà.

Quóniam cogitavérunt unaními-
ter : * simul adversùm te testamen-
tum disposuérunt tabernácula Idu-
mæórum & Ismahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, &
Ammon, & Amalec ; * alienígenæ
cum habitántibus Tyrum.

Etenim Affur venit cum illis ; *
facti sunt in adjutorium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, & Sísa-
ræ, * sicut Jabin in torrente Cis-
son.

Disperiérunt in Endor ; * facti
sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb,
& Zeb, * & Zébee, & Sálmana ;

Omnes príncipes eórum, * qui
dixérunt : Hereditáte possideámus
sanctuárium Dei.

Divisio Psalmi 82.

Deus meus, pone illos ut ro-
tam: * & sicut stípulam ante
fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit syl-
vam, * & sicut flamma combúrens
montes ;

Ita persequéris illos in tempes-

táte tua, * & in ira túa turbábis
eos.

Imple fácies eórum ignomínia ; *
& quærerent nomen tuum, Dómine.

Erübescant & conturbentur in sé-
culum séculi, * & confundantur,
& péreant :

Et cognoscant quia nomen tibi,
Dóminus ; * tu solus Altíssimus in
omni terra.

A D L A U D E S.

P S A L M U S 16.

*Christi pro nobis patientis oratio
cum spe resurgendi.*

Exaudi, Dómine, iustitiam
meam : * intende deprecati-
onem meam.

Auribus pércepe oratióne mēa, *
non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícum meum pró-
deat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probafti cor meum, & visitafti
nocte : * igne me examinasti ; &
non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum ópera
hóminum, * propter verba labiórum
tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis
tuis, * ut non moveantur vestígia
mea.

Ego clamávi, quóniam exaudisti
me, Deus : * inclína aurem tuam
mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas ; * qui
salvos facis sperantes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ * cuf-
tódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum pró-
tege me * à fácie impiórum qui me
afflixérunt.

Divisio Psalmi 16.

INimíci mei ánimam meam cir-
cumdedérunt; ádipem suum con-
clusérunt : * os eórum locútum est
supérbiám.

Projicientes me nunc circumdérunt me : * óculos suos statuerunt declinare in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam , * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge , Dómine , præveni eum , & supplanta eum : * éripe ániam meam ab ímpio , frámeam tuam ab inimícis manús tuæ.

Dómine , à paucis de terra dívi-de eos in vita eórum : * de absconditís tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis ; * & dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspéctui tuo : * fatiábor , cùm apparíuerit glória tua.

P S A L M U S 56.

Christi pro nobis patientis oratio ; resurreccio & ascensio ejus prænuntiantur.

Miserére mei , Deus , miserére mei , * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum spe-rábo , * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum , * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo , & liberávit me : * dedit in opprórium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam & veritátem suam , * & eríput ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Filií hóminum , dentes eórum arma & sagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos , Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ániam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fó-veam : * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum , Deus , pa-rátum cor meum ; * cantábo & psalmum dicam.

Exurge , glória mea ; exurge , psaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pápolis , Dó-mine : * & psalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua , * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos , Deus ; * & super omnem terram glória tua.

In Feriis , Canticum ut in Pro-prio.

[*In Festis verò proprium Can-ticum non habentibus dicitur se-quens*

C A N T I C U M . Judith 16.

Maria Christum pariens inimi-cum nostrum confodit.

Incípite Dómino in tympanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi psalmum novum : * exaltáte , & invocáte no-men ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pápoli sui , * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Venit Assur ex móntibus ab Aqui-lone , * in multitúdine fortitúdinis suæ :

Cujus multitúdo obturávit tor-rentes , * & équi eórum cooperué-runt valles.

Dixit se incensúrum fines meos , * & júvenes meos occisúrum gládio ,

Infantes meos dare in prædam , * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nō cuit eum , & trádidit eum in manus féminæ , * & confódit eum.]

P S A L M U S 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

LAUDÁTE Dóminum , omnes gentes : * laudáte eum , omnes pöpuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus , * & véritas Dómini manet in æternum.

A D P R I M A M.

P S A L M U S 87.

Iustus ab inimicis vexatus & ab amicis derelictus , se Deo commendat.

DOmine Deus salútis meæ , * in die clamávi & nocte coram te.

Intret in conspectu tuo orálio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta est malis áнима mea , * & vita mea inferno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutorio , inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dörmientes in sepulcris , quorum non es memor amplius ; * & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri , * in tenebrósis , & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus , * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuérunt me abominatióne fibi.

Tráditus sum , & non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te , Dómine , tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médi ci suscitábunt , & confitebuntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in sepulcro misericórdiam tuam , * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoscentur in ténebris mirabília tua , * & iustitia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te , Dómine , clamávi ; * & manè orálio mea præveniet te.

Ut quid , Dómine , repellis oratióne m eam ? * avertis fáciem tuam à me ?

Pauper sum ego , & in labóribus à juventúte mea : * exaltátus autem , humiliátus sum & conturbátus.

In me transfiérunt iræ tuæ , * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totá die ; * circumdedérunt me simul.

Elongasti à me amicum & próximum , * & notos meos à miséria.

P S A L M U S 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & salutem à Deo poscentis.

DOmine , exaudi oratióne m eam : * áuribus pérceipe obsecratióne m eam in veritáte tua ; exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo ; * quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris sicut mórtuos séculi ; * & anxiátus est super me spíritus meus : in me turbárum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis mánum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : *
ánima mea sicut terra sine aqua ti-
bi.

Velóciter exaudi me , Dómine , *
defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; *
& símilis ero descendéntibus in la-
cum.

Audítam fac mihi manè miseri-
córdiam tuam ; * quia in te sperá-
vi.

Notam fac mihi viam in qua ám-
bulem ; * quia ad te levávi ániam
meam.

Divisio Psalmi 142.

ERipe me de inimícis meis , Dó-
mine ; ad te confúgi : * doce
me fácer voluntátem tuam , quia
Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me
in terram rectam : * propter no-
men tuum , Dómine , vivificábis
me in æquitáte tua.

Edíces de tribulatióne ániam
meam ; * & in misericórdia tua dis-
perdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant
ániam meam , * quóniam ego ser-
vus tuus sum.

A D T E R T I A M .

P S A L M U S 28.

*Vox prædicationis Evangelicæ
regnum Christi prænuntians.*

AFferte Dómino , filii Dei ; *
afferte Dómino filios arie-
tum.

Afferte Dómino glóriam &
honórem ; afferte Dómino glóriam
nómini ejus : * adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas ; Deus
majestatis intónuit : * Dóminus su-
per aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dó-
mini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis ce-
dros ; * & confringet Dóminus ce-
dros Líbani ,

Et commínuet eas tanquam vítu-
lum Líbani ; * & dilectus quemád-
modùm filius unicórniū.

Vox Dómini intercidentis flam-
mam ignis : vox Dómini concutien-
tis desertum ; * & commovébit Dó-
minus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos ,
& revelábit condensa ; * & in tem-
plo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare fa-
cit , * & sedébit Dóminus rex in
æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo da-
bit : * Dóminus benedíct pópulo
suo in pace.

P S A L M U S 44.

*Carmen nuptiale de Christi & Ec-
clesiæ dotibus.*

ERuctávit cor meum verbum bo-
num : * dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ ve-
lóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hómi-
num , diffusa est grátia in lábiis tuis ; *
proptéreà benedixit te Deus in æter-
num.

Accíngere gládio tuo super femur
tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ
intende , * próspérè procéde ,

Et regna propter veritátem , &
mansuetúdinem , & iustitiam ; *
& dedúcet te mirabíliter déxtera
tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pópuli sub te
cadent , * in corda inimicórum re-
gis.

Sedes tua , Deus , in séculum sé-
culi : * virga directionis , virga regni
tui.

Dilexisti justitiam , & odisti ini-
quitatem ; * propterea unxit te Deus ,
Deus tuus , óleo lætitiae præ consór-
tibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à ves-
timentis tuis , à dómibus ebírneis ; *
ex quibus delectaverunt te filiae re-
gum in honore tuo.

Astigit régina à dextris tuis in ves-
titu deaurato , * circúmdata varie-
tate.

Audi , filia , & vide , & inclína
aurem tuam ; * & oblívisci pópu-
lum tuum , & domum patris tui :
Et concupiscet rex decórem tuum , *
quóniam ipse est Dóminus Deus
tuus , & adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus : * vul-
tum tuum deprecabuntur omnes dí-
vites plebis.

Omnis glória ejus filiae regis ab
intùs , * in fímbriis áureis circum-
micta varietatibus.

Adducentur regi vírgines post
eam : * próximae ejus afferentur tibi .

Afferentur in lætitia & exultatio-
ne ; * adducentur in templum re-
gis.

Pro pátribus tuis natì sunt tibi
filii ; * constítues eos príncipes super
omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in
omni generatióne & generatióne.

Propterea pópuli confitebuntur
tibi in æternum , * & in séculum
séculi.

P S A L M U S 149.

*Laudandus Deus qui exaltabit
mansuetos in salutem.*

C Antáte Dómino cáanticum no-
vum , * laus ejus in ecclésia
sanctórum.

Lætetur Israël in eo qui fecit
eum : * & filii Sion exultent in rege
suo.

Laudent nomen ejus in choro : *
in tympano & psaltério psallant ei ;
Quia beneplácitum est Dómino in
pópulo suo , * & exaltábit mansuétos
in salutem.

Exultábunt sancti in glória : * læ-
tabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gútture eó-
rum ; * & gládii ancípites in máni-
bus eórum ,

Ad faciendam vindictam in natió-
nibus ; * increpatiōnes in pópu-
lis :

Ad alligandos reges eórum in
compédibus , * & nóbiles eórum in
mánicis férreis ;

Ut fácient in eis judícum con-
scriptum : * glória hæc est ómnibus
sanctis ejus.

A D S E X T A M.

P S A L M U S 45.

*Ecclesia in se habens Deum in-
habitantem non commovebitur.*

D Eus noster refúgium & vir-
tus ; * adjútor in tribulatió-
nibus quæ invenérunt nos
nimis.

Propterea non timébimus , dum
turbábitur terra * & transferentur
montes in cor maris.

Sonuerunt & turbátæ sunt aquæ
eórum ; * conturbáti sunt montes in
fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitá-
tem Dei : * sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus , non com-
movébitur : * adjuvábit eam Deus
manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & inclí-
nata sunt regna : * dedit vocem
suam ; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , *
susceptor noster Deus Jacob.

Venite , & videte ópera Dómini ,

quæ pósuit prodígia super terram, *
áuferens bella usque ad finem ter-
ræ.

Arcum cónteret, & confringet
arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego
sum Deus: * exaltábor in géntibus,
& exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, *
fusceptor noster Deus Jacob.

P S A L M U S 47.

*Ecclesia Dei fruſtrā impugnatur:
fundavit eam Deus in æternum.*

M Agnus Dóminus, & laudábilis
nimis, * in civitáte Dei nos-
tri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatiōne universæ ter-
ræ mons Sion, * látera Aquilónis,
cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscé-
tur, * cùm fuscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congre-
gáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, *
conturbáti sunt, commóti sunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi do-
lóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres
naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in
civitáte Dómini virtútum, in civi-
tate Dei nostri: * Deus fundávit eam
in æternum.

Suscépimus, Deus, misericór-
diam tuam * in médio templi tui.

Secundūm nomen tuum, Deus,
sic & laus tua in fines terræ: * justi-
tiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent
filiae Judæ * propter judícia tua, Dñe.

Circúmdate Sion, & complectí-
mini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus,
& distribúite domos ejus, * ut enar-
réatis in progénie álera;

Quóniam hic est Deus, Deus nos-
ter in æternum, & in séculum sé-
culi: * ipse reget nos in sécula.

P S A L M U S 86.

*Ecclesiæ Dei dilatatio: ipse fun-
davit eam Altissimus.*

Fundamenta ejus in móntibus
sanctis: * díligit Dóminus por-
tas Sion super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriósā dicta sunt de te, * cívitas
Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, *
sciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pô-
pulus Æthíopum; * hi fuérunt il-
lic.

Numquid Sion dicet: Homo, &
homo natus est in ea; * & ipse fun-
dávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris
populórum & príncipum, * horum
qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habi-
tatio est in te.

A D N O N A M.

P S A L M U S 59.

*Christus mala gentis suæ deflet:
regnique sui dilatationem prænun-
tiat.*

Deus, repulisti nos, & des-
truxisti nos: * irátus es, &
misertus es nobis.

Commovisti terram, & contur-
basti eam: * fana contritiōnes ejus,
quia commóta est.

Ostendisti pôpulo tuo dura: * po-
tasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuéntibus te signifi-
cationem, * ut fúgiant à fácie ar-
cús.

Ut liberentur dilecti tui: * salvum
fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus est in sancto suo: *
lætábor, & partíbor Síchimam, &

convallem tabernaculorum metibor.

Meus est Gálaad , & meus est Manasses ; * & Ephraïm fortitudo cárpitis mei :

Juda rex meus , * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienigenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munítam ? * quis dedúcet me usque in Idumæam ?

Nonnè tu , Deus , qui repulisti nos ? * & non egrediéris , Deus , in virtutibus nostris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne , * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem ; * & ipse ad níhilum dedúcet tribulantibus nos.

PSALMUS 73.

Inter mundi hujus calamitates , refugium nostrum in Deo omnium Creatore.

UT quid , Deus , repulisti in finem ? * irátus est furor tuus super oves páscuae tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ , * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ : * mons Sion , in quo habitaſtī in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimicus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in medio solemnitatis tuæ .

Posuérunt signa sua , signa ; & non cognovérunt : * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignorum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminalis tui.

Dixérunt in corde suo cognatióneórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus : jam non est prophéta ; * & nos non cognoscet ampliūs.

Divisio Psalmi 73.

USQUEQUÒ , Deus , improperábit inimicus ? * irritat adversarius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem , rex noster ante fécula , * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare ; * contribulaſtī cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis : * dedisti eum escam pópolis Æthíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes : * tu siccaſtī flúvios Ethan.

Tuus est dies , & tua est nox : * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes térmilos terræ : * æſtatem & ver , tu plasmaſti ea.

Memor esto hujus , inimicus improperávit Dómino ; * & pópolus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiiás ánimás confitentes tibi ; * & ánimás páuperum tuórum ne obliscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum ; * quia repléti sunt , qui obscuráti sunt terræ , dómibus iniquitátum.

Ne avertáatur húmilis factus confúsus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge , Deus , júdica cauſam tuam : * memor esto improperió-

rum tuorum, eorum quae ab insidente sunt tota die.

Ne oblitiscaris voces inimicorum tuorum: * supertia eorum qui te odérunt, ascendit semper.

A D V E S P E R A S.

P S A L M U S 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BÉati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labores mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domús tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dñus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiorum tuorum, * pacem super Ifraél.

P S A L M U S 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuum.

Memento, Dómine, David, * & omnis mansuetudinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domús meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitacionem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculū ejus, * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificationis tuae.

Sacerdótes tui induantur justitiam; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

D ivisio Psalmi 131.

JURÁVIT DÓMINUS DAVID VERITÁTEM, & NON FRUSTRÁBITUR EAM: * DE FRUCTU VENTRIS TUI PONAM SUPER FEDEM TUAM.

SI CUSTODÍERINT FÍLII TUI TESTAMENTUM MEUM, * & TESTIMÓNIA MEA HAC QUAE DOCÉBO EOS.

ET FÍLII EÓRUM USQUE IN SÉCULUM * FEDÉBUNT SUPER FEDEM TUAM.

QUÓNIAM ELÉGIT DÓMINUS SION: * ELÉGIT EAM IN HABITATIONEM SIBI.

HÆC RÉQUIES MEA IN SÉCULUM SÉCULI: * HÍC HABITÁBO, QUÓNIAM ELÉGI EAM.

VÍDUAM EJUS BENEDÍCENS BENEDÍCAM: * PÁUPERES EJUS SATURÁBO PÁNIBUS.

SACERDÓTES EJUS ÍNDUAM SALUTARI; * & SANCTI EJUS EXULTATIONE EXULTÁBUNT.

ILLUC PRODÚCAM CORNU DAVID: * PARÁVI LUCERNAM CHRISTO MEO.

INIMICOS EJUS ÍNDUAM CONFUSIÓNEM; * SUPER IPSUM AUTEM EFFLORÉBIT SANCTIFICATIÓNE MEA.

P S A L M U S 143.

Christus pro populo sibi subditò gratias agit: Ecclesia sibi opem postulat.

BENEDICTUS DÓMINUS DEUS MEUS, QUI DOCET MANUS MEAS AD PRÆLIUM, * & DÍGITOS MEOS AD BELLUM.

MISERICÓRDIA MEA, & REFUGIUM MEUM; * SUSCEPTOR MEUS, & LIBERATOR MEUS.

Protector meus , & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meū sub me.

Dómine , quid est homo , quia innotuisti ei? * aut fílius hóminis , quia réputas eum ?

Homo vanitati símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine , inclína cœlos tuos , & descende : * tange montes , & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiōnem , & diffispabis eos : * emitte sagittas tuas , & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me , & líbera me de aquis multis , * de manu filiòrum alienórum ,

Quorum os locútum est vanitatem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitatis.

Divisio Psalmi 143.

Deus , cáanticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachordo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : * qui redemisti David servum tuum de gládio maligno , éripe me ,

Et érue me de manu filiòrum alienórum , quorum os locútum est vanitatem ; * & déxtera eórum , déxtera iniquitatis :

Quorum filii sicut novellæ plantationes * in juventute sua.

Filiæ eórum compósitæ , * circumornátæ ut similitudo templi.

Promptuária eórum plena , * eructantia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ , abundantes in egréssibus suis ; * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ , neque tránsitus , * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt: * beátus pópulus , cuius Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio : Ecclesiæ bona desideranda.

Miserére mei , Deus , * secundùm magnam misericórdiam tuam.

Et secundùm multitúdinem miserationum tuárum * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea , * & à peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco , * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi , & malum coram te feci ; * ut justificeris in sermonibus tuis , & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum , * & in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiæ tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyffópo , & mundábor : * lavábis me , & super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium & lætitiam ; * & exultábunt offa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccatis meis , * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me , Deus ; * & spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui ; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas ; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ ; * & exultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificíum, dedíssem útiquè ; * holocaustis non delectáberis.

Sacrificíum Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificantur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificíum iustítiae, oblationes & holocausta ; * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

P S A L M U S 85.

Christus in angustia mortis à Deo Patre sibi pro nobis salutem poscit.
Inclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætifica ánimam servi tui; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis ; * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércepe, Dómine, ora-

tiónem meam ; * & intende voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dómine ; * & non est secundùm ópera tua.

Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Divisio Psalmi 85.

Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum ;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam ; * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur ; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

IN FERIIS AB ADVENTU AD QUADRAGESIMAM.

A D L A U D E S.

*In Feriis Adventus, dicuntur
flexis genibus sequentes*

P R E C E S.

KYrie, éléison. Christe, éléison.
Kyrie, éléison.

Pater noster. *secretò.*

℣. Et ne nos inducas in tentatio-
nem; ℥. Sed libera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére
mei: ℥. Sana ánimam meam, quia
peccávi tibi. *Ps. 40.*

℣. Convrértere, Dómine: úsque-
quo? ℥. Et deprecábilis esto super
servos tuos. *Ps. 89.*

℣. Fiat misericórdia tua, Dómi-
ne, super nos; ℥. Quemádmodùm
sperávimus in te. *Ps. 32.*

℣. Sacerdótes tui induantur jus-
titiā; ℥. Et sancti tui exultent.
Ps. 131.

℣. Orémus pro summo Pontífice
nóstro N. ℥. Pascat hæreditátem
Dómini in innocéntia cordis sui.
Ps. 77.

℣. Pro Pastóre nóstro N. ℥. Dó-
minus conservet eum, & vivíficet
eum. *Ps. 40.*

℣. Pro universa Ecclésia. ℥. Me-
mor esto congregatiónis tuæ, Dó-
mine, quam possedisti ab início.
Ps. 73.

℣. Pro Rege nóstro N. ℥. Dó-
mine, salvum fac Regem, & exaudi
nos in die quâ invocavérimus te.
Ps. 19.

℣. Pro cuncto pôpulo. ℥. Salvum
fac pôpulum tuum, Dómine, &
bénedic hæreditati tuæ. *Ps. 27.*

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerú-
salem. ℥. Fiat pax in virtúte tua, &

abundántia in túrribus tuis. *Ps. 121.*

℣. Orémus pro frátribus nostris
abséntibus. ℥. Bénéfac, Dómine,
bonis & rectis corde. *Ps. 124.*

℣. Pro infirmis, afflictis, & cap-
tivis. ℥. Líbera, Deus, Israël ex
ómnibus tribulatióibus suis. *Ps.
24.*

℣. Procunctis fidélibus defunctis.
℟. Edúcat eos Dóminus in lucem,
& vídeant justitiā ejus. *Mich. 7.*

*Deinde dicitur Psalmus De pro-
fundis. qui habetur suprà, p. 62. &
in fine, Glória Patri.*

[*In Vesperis, ejus loco dicitur
Ps. Miserére. suprà, p. 101, cum
Glória Patri.*]

Finito Psalmo, dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, con-
verte nos: ℥. Et ostende fáciem
tuam, & salvi érimus. *Ps. 79.*

℣. Exurge, Dómine, áduja
nos; ℥. Et rédime nos propter no-
men tuum. *Ps. 43.*

℣. Dómine, exaudi oratióñem
meam; ℥. Et clamor meus ad te
véniat. *Ps. 101.*

℣. Dóminus vobiscum. ℥. Et
cum spíritu tuo.

*Et dicitur Oratio conveniens.
Quando propria non assignatur, di-
citur de Dominica præcedenti.*

*Dic̄to Benedicámus. si facienda
sit Commemoratio de aliquo Sancto,
sit eo loco.*

*Deinde, in Adventu, fit Com-
mem. de Virgine Deum paritura,
Tempore verò Natalis Domini, de
Virgine Deipara; ut propriis locis
notatur.*

A Septuagesima autem (post

*Præsentationem Domini) funt
S U E F F R A G I A ,
seu Commemorationes communes ,
(in Officio Feriali tantum) ut se-
quitur.*

D E S A N C T A C R U C E .

Ant. Peccata nostra Christus pér-
tulit in corpore suo super lignum ;
ut peccatis mortui , justitiae vivá-
mus. *i. Petr. 2.*

V. Ipse rédimet Israël *R.* Ex ómnibus iniquitatibus ejus. *Psf. 129.*

Orémus.

PErpetuā nos , quæsumus , Dó-
mine , pace cultodi , quos per
lignum sanctæ Crucis redimere digna-
tus es ; Qui vivis & regnas Deus.
R. Amen.

[*Si sequatur Officium parvum B. Mariæ , tunc fit integra conclusio : Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia sécula seculorum.*

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum , &c.

V. Benedicámus Dómino , &c.

Deinde inchoatur Officium parvum.]
Si verò non dicitur , fit continuo Suffragium sequens

D E O M N I B U S S A N C T I S .

Ant. Fulgebunt iusti sicut sol in
regno Patris eorum. *Matt. 13.*

V. Beati qui hábitant in domo tua ,
Dómine: *R.* In sécula seculorum lau-
dábunt te. *Psf. 83.*

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum , omittuntur verba quæ includuntur duplii parenthesi.]*

ACunctis nos , quæsumus , Dó-
mine , mentis & corporis de-
fende periculis : & intercedentibus
(beátâ & gloriósâ semper Virgine
Dei genitrici Mariâ ,) beátis Apó-
tolis tuis Petro & Paulo , atque

beát. N. & ómnibus Sanctis , salú-
tem nobis tribue benignus & pacem ;
ut destructis adversitatibus & erró-
ribus universis , Ecclésia tua secúrā
tibi seruat libertatē : Per (eumdem)
Dóminum nostrum , &c.

*In præcedenti Oratione , nomina
Angelorum , Sancti Joannis Bap-
tistæ & S. Joseph , (si nominandi
sint ,) præponuntur Apostolis .]*

V. Dóminus vobiscum , &c.

V. Benedicámus Dómino , &c.

*Si aliud Officium non sequatur , di-
citur secretò : Fidélium animæ per
misericordiam Dei requiescant in
pace. Amen.*

*Deinde , Pater. & sic ad alias
Horas.*

*Antè Primam , Tertiam , Sextam ,
Nonam , & Vespertas , ubi separan-
tur ab Hora præcedenti , ut & ante
Laudes , cùm Officium Nocturnum
immediate non sequuntur , dicitur
secretò , Pater. & Ave.*

A D P R I M A M .

V. Deus , + in adjutorium , &c.

H Y M N U S .

JAM lucis orto sídere ,
Deum precémur súpplices ,
Nostras ut ipse dírigat ,
Lux increáta , sémitas.

NIL lingua , nil peccet manus ;
Nil mens ináne cogitet :
In ore simplex véritas ,
In corde regnet cáritas.

INCÓPTA dum fluet dies ,
O Christe , custos pérvigil ,
Quas sàvus hostis óbsidet ,
Portas tuére sénsum.

PRÆSTA diurnus ut tuæ
Subseriat laudi labor :
Auctóre quæ te coepimus ,
Da te favente prósequi.

SUPERBA ne nimis caro
Menti licenter ímpetra ,

Carnis domet supérbiam
Potus cibique párcitas.

In Adventu.

¶ Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Temp. Nat. Domini.

¶ Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

A Septuag. ad Quadr.

¶ Qui semen Abrae fúscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ In Festis Solemnibus & Annua-
libus, nec-non intrà Octavas, Do-
xologia ut in Proprio vel in Com-
muni.]

In Feriali Officio, Ant. ut in
Proprio. Psalmi verò dicuntur se-
cundum Feriam, ut singulis diebus
assigantur.

In Festis, Antiph. sumitur de
Proprio vel de Communi, & Psal-
mi dicuntur pariter de Feria, nisi
aliter notetur.

C A P I T U L U M. Ephes. 5.
V Idéte, fratres, quómodò cautè
ambulétis, non quasi insipien-
tes, sed ut sapientes; redimentes
tempus, quóniam dies mali sunt.

R. breve, Christe, Fili Dei vivi, *
Miserére nobis. Repet. Christe, Fili
Dei vivi, * Miserére nobis. ¶ [in
Proprio vel in Communi.] * Mise-
rére nobis. Glória Patri, & Filio, *
& Spíritui sancto. Repet. Christe,
Fili Dei vivi, * Miserére nobis.
Matth. 16. Tob. 8.

¶ Exurge, Dómine, áduva nos;
R. Et rédime nos propter nomen
tuum. Ps. 43.

In Festis Simplicibus & suprà, ac
intrà Octavas, nec-non in Feriis
à Circumcisione ad Septuagesimam,
continuò dicitur: Dóminus vobis-
cum. vel Dómine, exaudi. & Ora-
tio, Dómine Deus. infrà, p. 107.

In Feriis verò Adventus, & post
Septuagesimam, adduntur sequen-
tes

R R E C E S.

Quando ad Laudes dictæ sunt
Preces, hæ dicuntur flexis genibus.

K Yrie, éléison. Christe, éléison.
K Kyrie, éléison.

Pater noster. secretò.

¶. Et ne nos indúcas in tentatiō-
nem; R. Sed libera nos à malo.

¶. Et ego ad te, Dómine, cla-
mávi; R. Et manè oratio mea præ-
véniet te. Ps. 87.

¶. Repleáтур os meum laude;
R. Ut cantem gloriā tuam, totā
die magnitudinem tuam. Ps. 70.

¶. Averte fáciem tuam à peccátis
meis; R. Et omnes iniquitátes meas
dele. Ps. 50.

¶. Cor mundum crea in me,
Deus; R. Et spíritum rectum in-
nova in viscéribus meis. Ps. 50.

¶. Ne projicias me à fácie tua;
R. Et Spíritum sanctum tuum ne
aúferas à me. Ps. 50.

¶. Redde mihi lætitiam salutáris
tui; R. Et spíritu principáli confir-
ma me. Ps. 50.

[Quando Preces dicuntur flexis
genibus, adduntur sequentes ¶. an-
te Adjutorium.

¶. Eripe me, Dómine, ab hó-
mine malo: R. A viro iníquo éripe
me. Ps. 139.

¶. Eripe me de inimícis meis,
Deus meus; R. Et ab insur-
gentibus in me libera me. Ps. 58.

¶. Eripe me de operántibus iniqui-

tátemi ; R. Et de viris sanguinum salva me. *Ps. 58.*

V. Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi , R. Ut red-dam vota mea de die in diem. *Ps. 60.*

V. Dírige me , Dómine , in vé-ritáte tua , & doce me ; R. Quia tu es Deus salvátor meus. *Ps. 24.*

V. Reminiscere miseratiónum tuá-rum , Dñe , R. Et misericordiárum tuárum quæ à século sunt. *Ps. 24.*

V. Bénedic , ánima mea , Dómi-no ; R. Et ómnia quæ intra me sunt , nómini sancto ejus. *Ps. 102.*

V. Bénedic , ánima mea , Dó-mino ; R. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. *Ps. 102.*

V. Qui propitiátor ómnibus ini-quitáibus tuis ; R. Qui sanat om-nes infirmitátes tuas. *Ps. 102.*

V. Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; R. Qui corónat te in mis-ericórdia & miseratióibus. *Ps. 102.*

V. Qui replet in bonis desidé-rium tuum : R. Renovábitur ut áqui-læ juventus tua. *Ps. 102.*]

Deindè signando se signo crucis :

V. Adjutórium nostrum + in nóm-i-ne Dómini , R. Qui fecit cœlum & terram. *Ps. 123.*

Hebdomadarius facit Confessio-nem , mediocri voce dicens :

Cónfiteor Deo omnipotenti , beátæ Maríæ semper vírgini , beáto Michaéli Archángelo , beáto Joanni Baptistæ , sanctis Apóstolis Petro & Paulo , ómnibus Sanctis , [& vobis , fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne , verbo & ópere , [ad sequentia verba ter percutitur pectus :] meâ culpâ , meâ culpâ , meâ máximâ culpâ . Ideò precor beátam Maríam semper vírginem , beátum Michaélem Archángelum , beátum Joannem Baptistam , sanctos Após-

tolos Petrum & Paulum , omnes Sanctos , [& vos , fratres ,] oráre pro me ad Dñum Deum nostrum.

Chorus dicit :

Misereártur tuí omnípotens Deus ; & , dimissis peccátis tuis , perdúcat te ad vitam aeternam. *Hebdomadarius respondet , Amen.*

Deindè Chorus facit Confessionem ;
E ubi dictum est vobis , fratres , & vos , fratres , dicit tibi , pater , & te , pater .

[*Mulieres in suis Conventibus , loco fratres , & pater , dicunt , so-róres , & mater .*]

Facta Confessione à Choro , Heb-domadarius dicit :

Misereártur vestrī omnípotens Deus ; & , dimissis peccátis vestris , perdúcat vos ad vitam aeternam. R. Amen.

[*Qui solus recitat , semel dicit , Confiteor. omisis vocibus que clau-duntur parenthesi , & additá particu-lá & , antè voces ómnibus & omnes.*]

Deindè Misereártur. semel , ad quod dicit , nostrī , nostris , nos .]

Deindè signando se signo crucis :

Indulgétiām , + absolutionem , & remissiōnem peccatórum nos-trorum tríbuat nobis omnípotens & misericors Dóminus. R. Amen.

Elevans vocem , dicit :

V. Exaudi nos , Deus , salutáris noſter , R. Spes ómnium fínium terræ. *Ps. 64.*

V. Miserére nostrī , Dómine ; R. Miserére nostrī. *Ps. 122.*

V. Fiat misericórdia tua , Dó-mine , super nos , R. Quemádmo-dum sperávimus in te. *Ps. 32.*

V. Dómine , exaudi oratiónen meam ; R. Et clamor meus ad te véniat. *Ps. 101.*

℣. Dóminus vobiscum, &c.
Oremus.

Domine Deus omnípotens, qui ad principiū hujus diēi nos pervenire fecisti, tuā nos hōdiē salva virtute; ut ad nullum declinēmus peccatum, sed semper ad tuam iustitiam faciendam nostra procé-
dant elōquia, dirigantur cogitatiō-
nes & ópera: Per Dóminum nos-
trum Iesum Christum Fílium tuum,
qui tecum vivit & regnat in unitate
Spíritus sancti Deus, per ómnia
fécula seculórum. R. Amen.

℣. Dóminus vobiscum. R. Et cum
spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. R. Deo
gratias.

*Si dicenda sit Prima de Officio
parvo B. Mariæ, præponitur Offi-
cio Capituli.*

AD OFFICIUM CAPITULI.

*Primò fit lectio Martyrologii, in
cujus fine nihil respondetur; sed sta-
tim Hebdomadarius dicit quæ se-
quuntur.*

*Si verò non legatur Martyrolo-
gium, Officium Capituli incipitur
absolutè sic:*

℣. Pretiosa in conspectu Dómi-
ni, R. Mors Sanctorum ejus. Ps.
115.

Sancta María, & omnes Sancti
áducent nos in orationibus suis
pro nobis ad Deum; ut secundum
eum qui vocavit nos, Sanctum, &
ipſi in omni conversatiōne sancti
simus. Rom. 15. 1. Petr. 1. R.
Amen.

*Deindè legitur Necrologium, si
legendum sit; & post ejus lectionem,
dicitur Suffragium pro Defunctis ut
infra.*

*Si verò nullum legendum sit Ne-
crologium, statim post præcedentem*

Orationem de Sanctis, fit hoc modo

S U F F R A G I U M

P R O D E F U N C T I S.

*Psalm. De profundis. 62. & in
ejus fine, Réquiem æternam dona
eis, Dómine; * & lux perpétua
lúceat eis.*

℣. Requiescant in pace. R. Amen.

℣. Dómine, exaudi orationem
meam; R. Et clamor meus ad te
véniat. Ps. 101.

℣. Dóminus vobiscum. R. Et
cum spíritu tuo.

Oremus.

Absolve, quæsumus, Dómine,
ánimas famulórum famularum-
que tuarum ab omni vínculo deli-
ctorum; ut in resurrectionis glória
inter Sanctos & Electos tuos resu-
citati respírent: Per eum qui ventú-
rus est judicare vivos & mórtuos &
séculum per ignem. R. Amen.

℣. Requiescant in pace. R. Amen.

[*Non legitur Necrologium in So-
lemnibus & suprà, neque fit Suffra-
gium pro Defunctis iis diebus, ni-
si post Completorium. . . . Ubi verò
nunquam legitur Necrologium, non
fit Suffragium pro Defunctis in Do-
minicis & diebus à populo feriatis,
nec non in Solemnibus & suprà,
ni si post Completorium.*]

*In Fériis & Festis à populo non
feriatis dicuntur sequentes*

P R E C E S

A D O P U S M A N U U M.

℣. Deus, in adjutorium meum
intende; R. Dómine, ad adjuvan-
dum me festina. Ps. 69.

℣. Sit splendor Dómini Dei nos-
tri super nos; R. Et ópera mánuum
nostrárum dirige. Ps. 89.

℣. Dómine, exaudi orationem
meam; R. Et clamor meus ad te
véniat. Ps. 101.

Orémus.

Drigere & sanctificare, régere & gubernare dignare, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hodiè corda & corpora nostra, sensus, sermones & actus nostros, in lege tua, & in opéribus mandatòrum tuorum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, salvi & liberi esse mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula séculorum. R. Amen.

Hic denique fit lectio Canonis, sic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *solus vel sola recitans dicit absolutè*]

Bened. Det Dñus leges suas in mentem nostram, & in corde nostro superscríbat eas. *Hebr.* 8. R. Amen.

Tum legitur *Canon*, qui pro singulis diebus habetur ad calcem Breviarii; in cuius fine dicitur: Tu autem, Dómine, miseré nostri. R. Deo grátias.

Post lectionem, *Hebdomadarius* dicit, signando se signo crucis: Adjutórium nostrum + in nōmine Dómini, R. Qui fecit cœlum & terram. *Psf.* 123.

Submissiori voce dicit: Benedícite. *Lector* versus ad eum, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntatem, fáciens in nobis quod pláceat coram se, per Jesum Chrif- tum, cui est glória in sécula séculorum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Post quamlibet Horam, si aliud Officium non sequatur, dicitur secretò: Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen. Deinde, Pater nos- ter.

A D T E R T I A M.

¶. Deus, + in adjutórium, &c.

H Y M N U S.

O Fons amoris, Spíritus, O sancte donorum parens, Tuas refusus intimis Accende flamas córdibus. Qui caritatis vínculo Cum Patre nectis Fílium, Et nos amoris mútui Arctis coapta néxibus.

In Adventu.

¶ Qui liberátor ádvenis, Fili, tibi laus máxima, Cum Patre & almo Spíritu, In sempiterna sécula. Amen.

Temp. Nat. Domini.

¶ Qui natus es de Vírgine, Jesu, tibi sit glória, Cum Patre cumque Spíritu, In sempiterna sécula. Amen.

A Septuag. ad Quadr.

¶ Qui semen Abræ súspicis, Jesu, tibi sit glória, Cum Patre & almo Spíritu, In sempiterna sécula. Amen.

¶ In Festis Solemnibus & Annualibus, nec-non intrà Octavas, Doxologia ut in Proprio vel in Communi; & sic ad Sextam & Nonam.]

In Feriali Officio, Ant. ut in Proprio. Psalmi verò dicuntur secundùm Feriam, ut singulis diebus assignantur.

In Festis, Ant. sumitur de Proprio vel de Communi; & Psalmi dicuntur pariter de Feria, nisi alter notetur.

Capit. & R. breve sumuntur ubi sumitur Antiph. super Psalmos; & sic ad Sextam & Nonam.

P R E C E S.

Quando ad Laudes dic̄tæ sunt
Preces , tunc ad Tertiam , Sextam , &
Nonam , hæ dicuntur flexis genibus .

K Yrie , élison. Christe , élison.
K Kyrie , élison.

Pater noster. *secretò.*

¶. Et ne nos indúcas in tenta-
tionem : R. Sed libera nos à malo .

¶. Dómine Deus virtútum , con-
verte nos ; R. Et ostende fáciem
tuam , & salvi érimus . *Ps. 79.*

¶. Exurge , Dómine , áduja nos ;
R. Et rédime nos propter nomen
tuum . *Ps. 43.*

¶. Dómine , exaudi oratióne m-
eam ; R. Et clamor meus ad te
véniat . *Ps. 101.*

¶. Dóminus vobiscum , R. Et
cum spíritu tuo .

O r a t i o c o n v e n i e n s .

¶. Dóminus vobiscum , R. Et
cum spíritu tuo .

¶. Benedicámus Dómino . R. Deo
gratias .

A D S E X T A M .

¶. Deus , + in adjutórium , &c.

H Y M N U S .

J AM solis excelsum jubar
Toto coruscat lúmine ;
Sic , Christe , tu mundum novâ
Sol verus accendis face .

FAC plena nostris fúlgeat
Lux veritatis méntibus ;
Fac nostra plenam cáritas
Crescendo surgat ad diem .

Doxologia , &c. ut suprà ad Ter-
tiam .

A D N O N A M .

¶. Deus , + in adjutórium , &c.

H Y M N U S .

P RONO volútus ímpetu ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita suprémam cito
Festínat ad metam gradu .

O C H R I S T E , dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia ,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in ampléxu mori .

Doxologia , &c. ut suprà ad Ter-
tiam .

A D V E S P E R A S .

Preces , si dicendæ fint , habentur
suprà ad Laudes . 103. In iis , loco
Pf. De profundis . dicitur Pf. Mis-
rére . pag . 101.

Dic̄lo Benedicámus . si facienda
sit Commemoratio de aliquo Sanc-
to , fit eo loco .

Deinde , in Adventu (ante diem
15. Decembr.) fit Commem. de
Virgine Deum paritura ; Tempore
vero Natalis Domini , de Virgine
Deipara ; ut propriis locis notatur .

A Septuagesima autem (post
Præsentationem Domini) fiunt

S U F F R A G I A .

In Officio Feriali tantum .

D E S A N C T A C R U C E .
Ant. Mihi absit gloriari , nisi in
cruce Dómini nostri Jesu Christi .
Galat . 6.

¶. In Deo salutare meum , R. Et
glória mea . *Ps. 61.*

Orémus .

P Erpétuâ nos , quæsumus , Dó-
mine , pace custodi , quos per
lignum sanctæ Crucis redimere dig-
natus es ; Qui vivis & regnas Deus .
R. Amen .

[Si sequantur Vesperæ de Offic.
parvo B. Mariæ , tunc fit integra
conclusio : Qui vivis & regnas cum
Deo Patre in unitate Spíritus sancti
Deus , per omnia sécula seculorum .
R. Amen . & post Benedicámus . di-
citur , Deus , + in adjutórium .]

Si verò non dicitur Officium par-
vum , fit continuò Suffragium se-
quens

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui sedet in throno, habitabit super illos. *Apoc. 7.*

¶. In aeternum exultabunt; *R.* Et habitabis in eis. *Ps. 5.*

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quae includuntur duplii parenthesi.*]

ACUNCTIS nos, quæsumus, Dómine, mentis & corporis defende periculis; & intercedentibus (beata & gloriósâ semper Virgine Dei genitrice Mariâ,) beátis Apóstolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & omnibus Sanctis, salutem nobis tríbue benignus & pacem: ut destructis adversitatibus & erróribus universis, Ecclésia tua secúrâ tibi seruat libertatē: Per (eundem) Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per omnia sécula seculorum. *R.* Amen.

[*In precedenti Oratione, nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joseph, (si nominandi sint,) præponuntur Apostolis.*]

¶. Dóminus vobiscum, *R.* Et cum spíritu tuo.

¶. Benedicámus Dómino, &c.

Secretò: Fidélium. & Pater. si Completorium immediate non sequatur.

AD COMPLETORIUM.

Lector: Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit,* domna. *Solus vel sola recitans dicit absolute Benedictionem.*]

Bened. Quicumque hanc régulam secuti fuerint, pax super illos & misericordia. *Gal. 6.* *R.* Amen.

Tum fit lectione Novi Testamenti, ut habetur pro singulis diebus ad calcem Breviarii. In fine lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miserere nostrî. *R.* Deo grátiás.

Signando pollice peccatum, Hebdomadarius dicit: ¶. Converte nos, + Deus salutaris noster; *R.* Et averte iram tuam à nobis. *Ps. 84.*

Hic facienda est Confessio peccatorum, ut habetur suprà ad Primam, 106. scilicet mediocri voce: Confiteor, &c. Completâ Confessione, Hebdomadarius elevans vocem, dicit:

¶. Deus, + in adjutorium, &c. [*In Feriali Officio, Antiph. ut in Proprio. Psalmi vero dicuntur secundum Feriam, ut singulis diebus assignantur.*]

In Festis & intrà Octavas, Antiph. semper sumitur de Proprio vel de Communi; & Psalmi dicuntur pariter de Feria, nisi aliter notetur.]

*Hymnus in Proprio.***CAPITULUM. I. Petr. 5.**

SOBRII estote, & vigiláte; quia adversarius vester diabolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui résistite fortes in fide.

R. br. In manus tuas, Dómine, * Commando spíritum meum. In manus. ¶. Redemisti me, Dómine, * Deus veritatis: * Commando. Glória Patri. In manus. *Ps. 30.*

¶. Custodi me, Dómine, ut pupillam óculi: *R.* Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Ps. 16.*

In Feris, Ant. in Proprio.

In Festis, Ant. ut in Proprio vel in Communi.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, * secundum verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * salutare tuum,

Quod parasti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatióne gentiū, * & glóriam plebis tuae Israél.

Ant. in Proprio vel in Communione.

In Festis Simplicibus & suprà, ac intrá Octavas, nec non in Feriis à die 15. Decembr. ad Septuagesimam, post Antiph. continuò dicitur: Dóminus vobiscum. vel Dómine, exaudi. & Oratio Vísita. infra.

In Feriis vérò Adventús (ante diem 15. Decembr.) & post Septuagesimam, adduntur sequentes

P R E C E S.

Quando dicitur sunt Preces in Vesperis, hz dicuntur flexis genibus.

Kyrie, éléison. Christe, éléison. Kyrie, éléison.

Pater. *secreto.* ¶ Et ne nos indúcas in tentatióne; ¶ Sed líbera nos à malo.

¶ Benedic̄tus es, Dómine, Deus patrum noitrórum; ¶ Et laudábilis, & gloriéfus, & superexaltátus in sécula. *Dan. 3.*

¶ Benedictum nomen glóriæ tuae sanctum; ¶ Et laudáibile, & superexaltatum in ómnibus séculis. *Dan. 3.*

¶ Benedic̄tus es in firmamento cœli; ¶ Et laudábilis, & gloriófus in sécula. *Dan. 3.*

¶ Benedicat nos Deus, Deus

noſter: R. Benedicat nos Deus. *Pſ. 66.*

¶ Exaudi nos, Deus salutáris noſter, R. Spes ómnium finium terræ. *Pſ. 64.*

¶ Miserére nostrí, Dómine; R. Miserére nostrí. *Pſ. 122.*

¶ Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, R. Quemádmodum sperávimus in te. *Pſ. 32.*

¶ Dómine, exaudi oratióne meam; R. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ. 101.*

¶ Dóminus vobiscum, R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Visita, quæſumus, Dómine, habitationem nostram, & omnes insídias inimici ab ea longè repelle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; & benedictio tua sit super nos semper: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. R. Amen.

¶ Dóminus vobiscum, R. Et cum spíritu tuo.

¶ Benedicámus Dómino. R. Deo grátias.

Finito Completorio, submissá voce dicitur signando se signo crucis: Grátia Dómini nostri Iesu Christi, + & caritas Dei, & communicatio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. 2. Cor. 13. R. Amen.

[Qui solus recitat, loco vobis, dicit nobis.]

[Secretò, Fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.]

Postea dicitur una ex Antiphonis de Beata Maria, ut sequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA MARIA.

In Adventu.

Alma Redemptoris Mater, quæ
pervia cœli
Porta manes, & stella maris, suc-
curre cadenti,
Surgere qui curat, populo: tu quæ
genuisti,
Natûrâ mirante, tuum sanctum
Genitorem:
Virgo prius ac postérius, Gabrié-
lis ab ore
Sumens illud Ave, peccatorum
miserere.
℣. Deus in medio ejus: R. Non
commovébitur. *Ps. 45.*

Orémus.

Gratiam tuam, quæsumus, Dó-
mine, méntibus nostris in-
funde; ut qui, Angelo nuntiante,
Christi Fílii tui incarnationem co-
gnovimus, per passiónem ejus &
crucem ad resurrectiōnis gloriā
perducámur: Per eumdem Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

*A Completorio Vigiliæ Natalis
Domini ad Præsentationem ejusdem
inclusive, Ant. Alma. suprà.*

℣. Véritas de terra orta est, R.
Et justitia de cœlo prospexit. *Ps. 84.*

Orémus.

Deus, qui salutis æternæ, bé-
tæ Maríæ virginitatē fecun-
dā, humáno géneri præmia præsti-
tisti; tríbue, quæsumus, ut ipsam
pro nobis intercedere sentiámus,

per quam merúimus auctórem vitæ
fuscipere Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum. R. Amen.
*A crastino Præsentationis Domini
ad Feriam III. majoris Hebdo-
madæ,*

Ave, Regína cœlorum,
Ave, dómina Angelorum:
Salve, radix; salve, porta
Ex qua mundo lux est orta:
Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósā:
Vale, ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus R. In
habitatiōnem sibi. *Ps. 131.*

Orémus.

Concédé, misericors Deus,
fragilitati nostræ præsidium;
ut qui sanctæ Dei Genitricis me-
moriā agimus, intercessiōnis ejus
auxilio à nostris iniquitatibus resur-
gámus: Per eumdem Christum
Dóminum nostrum. R. Amen.

*Post completum Officium, dicitur
secretò, Pater. Ave. Credo.*

*Deinde fit Suffragium pro De-
functis, ut infrà, nisi factum fue-
rit ad Primam.*

*Quando Suffragium pro Defunc-
tis fit post Completorium, omittitur
Fidélium ánimæ. & continuò post
Grátia Dómini nostri. dicitur An-
tiphona de B. Maria.*

SUFFRAGIUM PRO DEFUNCTIS.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te ,
Dómine : * Dómine , exaudi
vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in
vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris , Dó-
mine ; * Dómine , quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est , * &
propter legem tuam sustinui te , Dó-
mine.

Sustinuit ánima mea in verbo
eius : * sperávit ánima mea in Dó-
mino.

A custódia matutína usque ad
noctem * speret Israël in Dómi-
no;

Quia apud Dóminum misericór-
dia , * & copiosa apud eum redémp-
tio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómni-
bus iniquitatibus ejus.

Réquiem æternam dona eis , Dó-
mine ; * & lux perpétua lúceat eis.

¶. Requiescant in pace. R. Amen.

¶. Dómine , exaudi orationem
meam ; R. Et clamor meus ad te
véniat.

¶. Dóminus vobiscum , R. Et
cum Spíritu tuo.

Orémus.

Absolve , quæsumus , Dómine ,
ánimas famulorum familiarum
que tuarum ab omni vínculo delic-
torum ; ut in resurrectiōnis glória ,
inter Sanctos & Electos tuos resuf-
citati respírent : Per eum qui ven-
turus est judicare vivos & mórtuos
& séculum per ignem. R. Amen.

¶. Requiescant in pace. R. Amen.

ABSOLUTIONES

ET BENEDICTIONES,

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,

*Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non sunt de B. M. nec de Sanctis.**IN I. NOCTURNO,*
*Et pro II. & V. Feria.**Absolutio. 2. Mach. 1.***A**DAPÉRIAT Deus cor nostrum in lege sua & in præceptis suis.*R. Amen.**Sic respondeatur ad singulas Absolutiones & Benedictiones.*

BENEDICTIONES.

*1. Deus Dómini nostri Jesu Christi, Pater glóriæ, det nobis Spíritum sapiéntiæ. Ephes. 1. R. Amen.**2. Fílius Dei det nobis sensum; ut cognoscámus verum Deum. 1. Joan. 5.**3. Spíritus veritatis dóceat nos omnem veritatem. Joan. 16.**IN II. NOCTURNO,*
*Et pro III. & VI. Feria.**Absolutio. 3. Reg. 8.***D**EUS noster inclínet corda nostra ad se, ut custodiámus mandata ejus.

BENEDICTIONES.

*4. Pater Dómini nostri Jesu Christi benedicat nos in omni benedictione spirituáli. Ephes. 1.**5. Sciamus supereminenter sciéntiæ caritatem Christi, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. Ephes. 3.**6. Unctio quam accépimus à Deo**máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. Joan. 2.**IN III. NOCTURNO.*
*Absolutio. 2. Mach. 1.***D**EUS det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

*7. Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. Rom. 8.**8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitionis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrinæ. Ephes. 4.**9. Deus spei réplete nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtute Spíritus sancti. Rom. 15.**Si pro ultima Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Benedicció erit: Evangélium non sit in sermone tantum, sed & in virtute. 1. Thess. 1. 5.**Si tria legantur Evangelia, septima Benedicció erit: Evangélium virtus Dei sit in salútem omni credenti. Rom. 1.**8. Evangélium non sit in sermone tantum, sed & in virtute. 1. Thess. 1.**9. Permaneámus in fide fundati, & immobiles à spe Evangélii. Coloss. 1.**Si nona Lectione sit de Sancto, Be-*

neditio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénérerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. Thess. 1.

[*Quando D. Archiepiscopus, vel Episcopus Lectionem lectorus est, postquam ipse premisit ex more, Jube, domine, benedícere. dignior post ipsum dicit illi : Ora pro nobis, Pater. Ipse autem Archiepiscopus, vel Episcopus respondet : Oro ut caritas vestra magis ac magis abundet in scíentia & in omni sensu. Philipp. 1.*

Chorus, R. Amen.

Idem observatur, ubi unicus est Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Absolutio. 2. Mach. 1.

Deus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ánimo volenti.

R. Amen.

B E N E D I C T I O N E S.

1. *Pater Dómini nostri Jesu Christi det nobis Christum habitare per fidem in córdibus nostris. Ephes. 3.*

2. *Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitionis Fílli Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. Ephes. 4.*

3. *Deus spei réplete nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in spe & virtúte Spíritus sancti. Rom. 15.*

Si tertia Lectione sit de Evangelio, tunc tertia Benedicção erit : Evangelium non sit in sermóne tantum, sed & in virtúte. 1. Thess.

I.
Eadem dicitur in omni Feria, quando pro iij. Lectione legendum erit Evangelium cum Homilia.

IN FESTIS BEATÆ MARÍÆ V.
quæ sunt ix. Lectionum.

Absolut. & Benedic. dicuntur in in I. & III. Nocturno, ut suprà ; in II. verò Nocturno, ut sequitur.

Absolutio. Judith 13.

NObiscum sit Deus, qui in Ancilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promisit domui Israél.

B E N E D I C T I O N E S.

4. *Deus, à quo missus est Angelus Gábriél ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. Luc. 1. Sap. 9.*

5. *Fílius Altissimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. Luc. 1. Joan. 1.*

6. *Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctificet nos per ómnia. Matth. 1. 1. Thess. 5.*

Eadem Absolut. & Benedictiones dicuntur in omni Officio trium Lectionum B. M. V.

In Fériis Adventus, & à Septuagesima ad Quadragesimam, diebus intrà Octavas Domini, ac B. Mariæ, nec-non Anniversarii Dedicationis, si tertia Lectione sit de Sancto, tunc tertia Benedicío erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénérerit in Sanctis suis admirábilis fieri. 2. Thess. 1.

IN FESTIS SANCTORUM,
quæ sunt ix. Lectionum.

Absol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut suprà ; in II. autem, ut sequitur.

Absolutio. 3. Reg. 8.

Deus noster inclinet corda nostra ad se, ut custodiámus mandata ejus.

R. Amen.

B E N E D I C T I O N E S.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis , ut sciámus quæ sit spes vocationis ejus in Sanctis. *Ephes. 1.*
5. Dignos nos fáciat in partem fortis Sanctórum , qui eríput nos de potestáte tenebrárum. *Coloss. 1.*
6. Aperiantur óculi nostri , ut convertámur à ténebris ad lucem , & accipiámus fortem inter Santos. *Act. 26.*

I N F E S T I S S A N C T O R U M ,
quæ sunt trium Lectionum tantum.

Absolutio dicitur secundum Ferriam ; Benedictiones verò ut sequitur.

1. Deus det , &c.
2. Dignos nos , &c. } ut supra.
3. Aperiantur , &c.

*Si pro tertia Lectione legendum
sit Evangelium cum Homilia , tunc
tertia Benedic̄tio erit :
Evangélium non sit in sermóne tan-
tum , sed & in virtúte. 1. Thess. 1.*

PROPRIUM DE TEMPORE. PARS HYEMALIS.

SABBATIS.

Ante Dominicas Adventus.

AD VESPERAS.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona sequenti.

Ant. i. a. Dómine exercituum, tisquequò tu non miseréberis Jerú-salem, & úrbium Juda, quibus irátus es? Zach. i.

Capitulum proprium ut infrà in unoquoque Sabbato.

HYMNUS.

Creator alme síderum,
Intende votis súpplicum:
Tuæ memor cleméntiæ,
Veni, Redemptor ómnium.

DELUSUS hostis fráudibus,
Mundus jacébat pérditus:
Quid non tuus potest amor!
Fis pérditi mundi salus.

Ut tu piáres fánguine
Quod nos scelus commísimus,
Te Vírginis claudis sinu
Patri Deo par víctima.

SALUTIS auctor vix ades,
Et cœlites & ínferi,
Trementे curvati genu,
Subdunt tuo se Númini.

Te deprecámur séculi
Olim futúrum júdicem;
Tuâ potenti grátiâ
Duc per tuas nos sémitas.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

V. & Ant. ad Magnificat. propria, infrà; cum Oratione Dominicæ sequentis.

Ante diem 15 Decembr. fit Commem. de Virgine Deum paritura, ut habetur infrà, in Feriis Adventus.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio. Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.

Capitulum & R. ut in Psalterio pro Feriis. Ad Nunc dimittis. Ant. ut infrà in Dominicis.

Cetera ut in Psalterio, omisis Precibus.

DOMINICIS

Adventus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invitatorium. Dóminum Deum qui venturus est, * Venite, adorémus. Apoc. 1.*

Pf. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

Instantis adventum Dei
Poscámus ardenti prece;
Festisque munus íclytum
Præoccupémus cánticis.

ÆTERNA Proles, féminæ
Non horret inclúdi sinu:
Fit ipse servus, ut jugo
Nos servítus éximat.

MANSUETUS & clemens venit,
Occurre, festina, Sion:
Ultrò tibi quam pórrigit,
Ne dura pacem réspuas.
Mox nube clarâ fúlgurans

Mundi redibit árbiter,
Suíque membra córporis
Célo triumphátor vehet.

Fætus tenebrárum, die
Cedant propinquó crímina;
Adam reformétur vetus,
Imágó succédat novi.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ad Dóminum aspíciám: expectábo Deum salvatórem meum. *Mich. 7.*

Ant. 1. a. Expectábo Dóminum, qui abscondit fáciem suam à domo Jacob, & prætolábor eum. *Is. 8.*

Ant. 8. G. Deus judícií Dóminus: beáti omnes qui expectant eum. *Is. 30.*

℣. Anima nostra sústinet Dóminum, ℣. Quóniam adjútor & protector noster est. *Ps. 32.*

Lectiones & RRR. ut habentur in qualibet Dominica.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Miserére, Deus, plebi tuæ: reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, & gloriá tuâ pópulum tuum. *Eccl. 36.*

Ant. 3. a. Da testimónium his qui ab início creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicáções quas locúti sunt in nómíne tuo prophétæ prióres. *Eccl. 36.*

Ant. 6. C. Da mercédem sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniantur; & exaudi orátiones servórum tuórum. *Eccl. 36.*

℣. Adjútor meus & liberátor meus es tu: ™. Dñe, ne moréris. *Ps. 69.*

Lectiones & RRR. ut habentur in qualibet Dominica.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quarè mœrore contráheris, filia Sion? numquid Rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit? *Mich. 4.*

Ant. 5. a. Liberáberis; rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. *Mich. 4.*

Ant. 8. c. Scies quia ego Dóminus, super quo non confundentur qui expectant eum. *Is. 49.*

℣. Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ™. Omnibus invocántibus eum in veritáte. *Ps. 144.*

Lectiones & RRR. ut habentur in qualibet Dominica. Non dicitur Te Deum.

℣. Sacerdotalis proprius unicuique Dominicæ, *infra.*

A D L A U D E S.

Antiphonæ propriæ unicuique Dominicæ ut infra. Psalmi de Psalterio. Loco Cantici Benedícite. dicitur Canticum sequens.

CANTICUM. Sophoniæ 3. De Salvatoris adventu spes & lætitia.

L Auda, filia Sion; júbila, Israël; * lætáre & exulta in omni corde, filia Jerúsalem.

Abstulit Dóminus judíciúm tuū; * avertit inimícos tuos.

Rex Israël, Dóminus in médio tuī: * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem: Noli timére: * Sion, non dissolvantur manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuī: * Fortis, ipse salvábit.

Gaudébit super te in lætitia; filébit in dilectione sua: * exultábit super te in laude.

Glória Patri.

[Dicitur tantum in Offic. de Tempore.]

*Capitulum proprium unicuique
Dominicæ, infrà.*

H Y M N U S.

JORDANIS oras prævia
Vox ecce Baptistæ quatit:
Præcónis ad grandes sonos
Ignávus abscedat sopor.

AUCTORIS adventum sui
Tellus, & æther, & mare
Prægestiente séntiunt,
Et jam salútant gáudio.

MUNDEMUS & nos péctora:
Deo propinquanti viam
Sternámus: & dignam domum
Tanto parémus hóspiti.

Tu nostra, tu Jesu, salus;
Tu robur & solátium:
Arens ut herba, te sine
Mortále tabescit genus.

ÆGRIS salutárem manum
Extende; prostrátos leva:
Ostende vultum, jam suus
Mundo reflorescit decor.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

*¶. Ant. ad Benedictus. & Ora-
tio, ut infrà in qualibet Domini-
ca.*

*Fit Commem. de Virgine Deum
paritura, ut habetur infrà, in Fe-
riis Adventūs.*

A D H O R A S.

*Hymni ut in Psalterio, præter
Doxologiam sequentem.*

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

*Psalmi ut in Psalterio. Cetera ut
notantur infrà in qualibet Domini-
ca.*

A D V E S P E R A S.

Psalmi ut in Psalterio.

*Antiphonæ & Capitulum, ut in-
frà in qualibet Dominica.*

H Y M N U S.

STATUTA décréto Dei
Tandém propinquant témpora:
Emptus tot annórum morâ
Affulget è cœlo dies.

PATRIS nefando crímine
Proles jacébat fáucia:
In mortis umbra códitum
Sedébat humánum genus.

MORTI secundæ débitos
Et sempiternis ignibus
Horrenda justi Júdicis
Manébat expectátio.

HEU! quis ruínæ tam gravis
Sarcíre damna, quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medélam vúlneri?

Tu, Christe, tu solus tuo
Delapsus è throno Deus,
Imágini potes tuæ
Formam decusque réddere.

RORATE, cœli, désuper;
Justumque fœcundo sinu
Complexa tellus, pérdito
Orbi salutem géminet.

SIT sempiterna laus tibi,
Verbum Patris factum caro,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc, & per omne séculum.

Amen.

*¶. & Ant. ad Magnificat. propria
cuilibet Dominicæ, infrà.*

*Ante diem 15. Decembr. fit Com-
mem. de Virgine Deum paritura,
ut habetu: infrà, in Feriis Adven-
tūs.*

A D C O M P L E T O R I U M.

Psalmi ut in Psalterio.

*Ant. 6. F. Bonum est præstolári
cum filéntio salutare Dei. Thren.*

HYMNUS.

IN noctis umbra désides
Dùm somnus artus óccupat;
Ad te, Deus, fidélibus
Mens éxcubat suspíriis.

DESIDERATE géntibus
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces geméntium,
Tandémque lapsos éxcita.

ADSIS, Redemptor, & tuæ
Plebis relaxans crímina,
Adæ scelus quas cláuserat
Reclúde cœlestes domos.

Qui liberátor ádvenis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

Capitulum & **R.** breve, ut in
Psalterio.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutare tuum expec-
tabo, Dómine. *Genes. 49.*

Cetera ut in Psalterio.

FERIIS

Adventūs.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invitatorium & Hymnus ut su-
pra in Dominicis, 117.*

*Psalmi de Psalterio. Antiphonæ
vero, ¶ ac R.R.R. ut infrà, juxta
Feriam.*

FERIIS II. IV. ET VI.

Ant. 2. D. Ad Dóminum aspi-
ciam: expectabo Deum salvatórem
meum. *Mich. 7.*

Ant. 1. a. Expectabo Dóminum,
qui abscondit fáciem suam à domo
Jacob, & præstolábor eum. *Is. 8.*

Ant. 8. G. Deus judícií Dómi-
nus: beáti omnes qui expectant
eum. *Is. 30.*

¶. Anima nostra sústinet Dómi-
num, R. Quóniam adjútor & pro-
tector noster est. *Ps. 32.*

*Lectiones ut infrà, in qualibet
Feria.*

R. j. Audíte, domus David; da-
bit Dóminus ipse vobis signum:
Ecce virgo concípiet, & páriet
fílium; * Et vocábitur nomen ejus
Emmánuel. ¶. Ne tímeas, María;
ecce concípies in útero, & páries
Fílium; * Et vocábitur. *Is. 7. Luc. 1.*

R. ij. Egrediétur virga de radice
Jesse, & flos de radice ejus ascen-
det: * Et requiescat super eum Spí-
ritus Dómini. ¶. Scriptúra dicit:
Quia ex sémine David venit Chris-
tus: * Et requiescat. *Isaiæ 11. Joan.
7.*

R. iij. Vox clamantis in deserto:
Paráte viam Dómini: omnis vallis
exaltábitur, & omnis mons & col-
lis humiliábitur; * Et revelábitur
glória Dómini, & + Vidébit om-
nis caro páriter quod os Dómini
lócutum est. ¶. Scriptum est:
Erunt prava in directa, & áspera
in vias planas; * Et revelábitur.
Glória, + Vidébit. *Is. 40. Luc. 3.*

FERIIS III. V. ET SABBATO.

Ant. 4. a. Miserére, Deus, plebi
tuæ: reple Sion inenarrabílibus
verbis tuis, & gloriâ tuâ pópulum
tuum. *Eccli. 36.*

Ant. 3. a. Da testimónium his
qui ab initio creatúræ tuæ sunt, &
fúscita prædicatiōnes quas locuti
sunt in nōmine tuo prophétæ pri-
ores. *Eccli. 36.*

Ant. 6. C. Da mercédem susti-
nentibus te, ut prophétæ tui fidé-
les inveniantur; & exaudi oratiō-
nes servórum tuórum. *Eccli. 36.*

¶. Adjútor meus & liberátor
meus es tu: R. Dómine, ne mor-
eris. *Ps. 69.*

*Lectiones ut infrà, in qualibet
Feria.*

R. i. Ecce Servus meus , fuscípiam eum ; Electus meus , compláciuit sibi in illo áнима mea : * Dedi Spíritum meum super eum. ¶. Hic est Fílius meus dilectus , in quo mihi complácui : * Dedi. *Isaiae.* 42 , *Matt.* 3.

R. ii. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem , annuntiantis bonum , prædicantis salútem , dicentis Sion : * Regnabit Deus tuus ! ¶. Hic erit magnus , & Fílius Altíssimi vocábitur ; & regnabit in domo Jacob in æternum. * Regnabit Deus tuus. *Is.* 52. *Luc.* 1.

R. iii. Omnes sitientes , veníte ad aquas ; & qui non habétis argen-tum , properáte , émitte , & comédi-te : * Ecce testem pópolis dedi eum , ducem ac præceptórem géntibus. ¶. Qui sitit , véniat ; & qui vult , accípiat aquam vitæ gratis: * Ecce. Glória. * Ecce. *Is.* 55. *Apoc.* 22.

Non dicitur Te Deum.

¶. *Sacerd.* Miserére nostrí , Deus ómnium , & résponce nos ; R. Et ostende nobis lucem miseratiónum tuárum. *Cantic.* *Eccli.* 36.

A D L A U D E S.

Psalmi de Psalterio , cum Canticō , Lauda ut suprà in Dominicis , 118. sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 5. a. Dícite pusillánimis : Confortámini ; Deus ipse véniet , & salvábit vos. *Is.* 35.

C A P I T U L U M. *Zach.* 6.

HÆc ait Dóminus exercítuum , dicens : Ecce vir , Oriens nomen ejus ; & subter eum oriéetur , & ædificábit templum Dómino.

Hymnus , Jordánis. ut suprà in Dominicis. 119.

¶. Tu exurgens , Dómine , misereberis Sion ; R. Quia tempus mi-

serendi ejus , quia venit tempus. *Ps.* 101.

Ad Benedictus. Antiphona pro-pria , ut infrà in qualibet Feriā.

Preces , flexis genibus , ut suprà , 103.

Oratio Dominicæ præcedentis , nisi propria assignetur.

A Laudibus Dominicæ primæ Adventūs usque ad Laudes diei 23. Decembribus inclusivè , (exceptis Solemnibus & suprà , eorumque Octa-vis , exceptis quoque Laudibus Fe-riarum IV. & VI. Quatuor Tem-porum , propter ocurrētiam Anti-phona ad B. Mariam spectantis ,) post Commemorationes Sanctorum , si quæ occurrant , fit

C O M M E M O R A T I O
DE VIRGINE DEUM PARITURA.

Ant. María , ecce concípies in útero , & páries Fílium ; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc.* 1.

¶. Elégit eam Dóminus R. In habitatiómem sibi. *Ps.* 131.

Orémus.

D Eus , qui de beátæ Mariæ Vir-ginis útero Verbum tuum , An-gelo nuntiante , carnem suscipere voluisti ; præsta supplicibus tuis , ut , qui verè eam Genitricem Dei crédimus , ejus apud te intercessiōnibus adjuvémur : Per eumdem Dñum.

A D H O R A S.

Doxologia , ¶ Qui liberátor áde-nis. ut suprà in Dominicis. 119.

[*Dicitur etiam in Festis Sanctorum ad Horas , præterquàm in Solemnibus & Annualibus , eorumque Oclavis:]*

A D P R I M A M.

Ant. 2. D. Consurge , consurge ; indúere fortitudinem , bráchium Dómini ; consurge sicut in diébus antiquis. *Is.* 57.

*In R. br. v. Qui venturus es * in mundum. Joan. 6.*

[*Hic v. dicitur tantum in Officio de Tempore.*]

Preces, flexis genibus, ut suprà.
105.

AD TERTIA M.

Ant. 1. g. Obsecro, Dómine, mitte quem missurus es. Exod. 4.

CAPITULUM. Isaiae. 62.

Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediátur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendátur.

*R. br. Memento nostri, Dómine, * In beneplácito pópuli tui. Memento. v. Vísita nos * in salutári tuo, * In. Glória. Memento. Ps.*
105.

v. Aduja nos, Deus salutáris noster, R. Et propter glóriam nóminalis tui, Dómine, líbera nos. Ps.
78.

Preces, flexis genibus, ut suprà.
109.

AD SEXTA M.

Ant. 3. c. Ostende, Dómine, fáciem tuam: inclína, Deus meus, aurem tuam, & audi; áperi óculos tuos, & vide. Dan. 9.

CAPITULUM. Isaiae 46.

Audíte me, duro corde, qui longè estis à justitia: propè feci justitiám meam; non elongábitur, & salus mea non morábitur.

*R. br. Ostende nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Ostende. v. Et salutáre tuum * da nobis, * Misericórdiam. Glória. Ostende. Ps.*
84.

v. Mirifica misericórdias tuas, R. Qui salvos facis sperantes in te. Ps.
16.

Preces, flexis genibus, ut suprà.
109.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Expectatio Israél, salvátor ejus in tempore tribulatiónis, ne derelinquas nos. Jerem. 14.

CAPITULUM. Jerem. 50.

In tempore illo, ait Dóminus, quærétur iniquitas Israél, & non erit: & peccátum Juda, & non inveniétur; quóniam propítius ero eis quos reliquero.

*R. br. Propè timentes Dóminum, * Salutáre ipsíus. Propè. v. Ut inhábitet glória * in terra nostra, * Salutáre. Glória. Propè.*

v. Justitia ante eum ambulábit, R. Et ponet in via gressus suos. Ps.
84.

Preces, flexis genibus, ut suprà.
109.

AD VESPERAS.

Psalmi ut in Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. F. Exaudi, Dómine; plácare, Dómine; attende & fac: ne moréris propter temetipsum, Deus meus. Dan. 9.

CAPITULUM. Habacuc 2.

Apparébit in finem, & non mentiéter: si moram fécerit, expecta illum; quia véniens véniere, & non tardábit.

Hymnus, Statúta. ut suprà in Dominicis.
119.

v. Adjútor meus, & protector meus tu es; R. Deus meus, ne tardáveris. Ps.
39.

Ad Magnificat. Ant. propria, ut infrà in qualibet Feria.

Preces, flexis genibus, ut suprà.
103.

Ante diem 15. Decembribus, (exceptis Solemnibus & suprà, eorumque Octavis,) post Commemoratiōnes Sanctorum, si quæ occurrant, fit

COMMEMORATIO
DE VIRGINE DEUM PARITURA.

Ant. Ecce Virgo concípiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmanuel. *Is. 7.*

V. Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruстрábitur eam :
R. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Ps. 131.*

Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríae Vírginis útero Verbum tuum, An-gelo nuntiante, carnem fuscipere voluisti; præsta supplícibus tuis, ut, qui verè eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessióibus adjuvémur : Per eumdem Dóminum.

[Ex quo autem incœptæ sunt Antiphonæ majores O. non fit in Vesperis Commem. nec de Virgine Deum paritura, nec de ullo Simplici.]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi ut in Psalterio, Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis. 119. & 120.

Capitulum & R. br. ut in Psalterio. Ad Nunc dimittis, Ant. ut suprà in Dominicis. 120.

Preces, flexis genibus, & cetera ut in Psalterio. 111.

SABBATO

Ante Dominicam I. Adventūs.

AD VESPERAS.

Psalm. Beati omnes. cum ceteris de Psalterio. 100.

Ant. Dómine exercítuum. ut suprà in Sabbatis Adventūs. 117.

CAPITULUM. *Jerem. 23.*

Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & suscitábo David ger-men justum; & regnábit rex, & sá-piens erit, & faciet judícium & jus-titiam in terra. *R.* Deo grátias.

R. Roráte, cœli, désuper, & nu-bes pluant Justum : * Aperiátur ter-ra, & gérminet Salvatórem ; & jus-titia oriátur simul. *V.* Spíritus & sponsa dicunt, Veni ; & qui audit, dicat, Veni. * Aperiáтур. Glória Patri. * Aperiáтур. *Is. 45. Apoc. 22.*

Hymnus, Crátor. ut suprà in Sabbatis Adventūs. 117.

V. Oriétur in diébus ejus justi-tia, *R.* Et abundántia pacis. *Ps. 71.*

Ad Magnificat.

Ant. J. Sicut terra profert ger-men suum, & sicut hortus semen suum gérminat; sic Dóminus Deus germinábit justitiam & laudem co-ram universis géntibus. *Is. 61.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, ut dictum est suprà pro Sabbatis Adventūs. 117.

DOMINICA PRIMA

ADVENTUS.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium & Hymnus ut suprà in Dominicis Adventūs. 117.

Psalmi de Dominicis, ut in Psalterio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ & V. ut suprà in Dominicis Adventūs. 118.

Pater noster. Absol. & Benedict. ut suprà post Psalterium.

Incipit liber Isaiae Prophétæ.

Lection j. Cap. 1.

Vílio Isaiae filii Amos, quam vi-dit super Judam & Jerúalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, & Ezechíæ, regum Juda. Audíte, cœli ; & áuribus pérçipe, terra, quóniam Dóminus locútus est : Fílios enutrívi, & exaltávi; ipsi autem sprevérunt me. Cognó-

vit bos posseſſōrem suum , & áſinus
præſēpe dómīni ſui ; Israél autem
me non cognóvit , & pópulus meus
non intellexit . Væ genti peccatríci ,
pópulo gravi iniquitatē , ſémini ne-
quam , fíliis ſceleratís : dereliquerū-
runt Dóminum , blaſphemavérunt
Sanctum Israél , abalienáti ſunt re-
trorsūm . Super quo percútiam vos
ultrà , addentes prævaricationem ?
Omne caput lánguidum , & omne
cor mœrens . A planta pedis uſque
ad vérticem , non eſt in eo ſanitas :
vulnus , & livor , & plaga tumens ,
non eſt circumligáta , nec curáta
medicámine , neque fota óleo . Terra
veſtra deſerta ; civitátes veſtræ ſuc-
censæ igni : régionem veſtram co-
ram vobis aliéni dévorant , & deſo-
labitur ſicut in vaſtitáte hoſtili . Et
derelinquétur fília Sion , ut umbrá-
culum in vínea , & ſicut tugúrium
in cucumerário , & ſicut cívitas qua-
vaſtátur . ¶ Hæc dicit Dóminus
Deus : Convertímini ad me , &
ſalvi éritis .

[Sic terminantur omnes Lectiones ex Isaia per Adventum , nihil respondendo .]

Hodiè tantum dicitur . R. sequens .

R. Attende , Dómine , de cœlo ,
& vide de habitáculo sancto tuo : *
Tu enim pater noster , & Abraham
nescívit nos : + Tu , Dómine , re-
demptor noster ; § A século nomen
tuum : ¶ Utinàm dirúmperes cœlos ,
& descénderes ! ¶ Adjuva nos ,
miſertus nostri , Dómine : * Tu
enim pater noster , & Abraham
nescívit nos : tu , Dómine , redemp-
tor noster ; à século nomen tuum :
utinàm dirúmperes cœlos , & des-
cénderes ! ¶ Non áliud nomen eſt
ſub cœlo datum , in quo opórteat
nos ſalvos fieri . + Tu , Dómine , re-

demptor noster ; à século nomen
tuum : utinàm dirúmperes cœlos ,
& descénderes ! ¶ Nos credídimus
& cognóvimus quia tu es Fílius
Dei ; § A século nomen tuum : úti-
nàm dirúmperes cœlos , & descéndi-
eres ! ¶ Glória Patri , & Fílio , &
Spirítui sancto . ¶ Utinàm dirúmpes
cœlos , & descénderes ! Repeti-
tur R. Attende . usque ad primum
¶ Is. 63. & 64. Marc. 9. Act. 4.
Joan. 6.

Lectione ij.

Nisi Dóminus exercituum reli-
quifſet nobis ſemen , quaſi Só-
doma fuiffémus , & quaſi Gomorrha
ſímiles effémus . Audíte verbum Dó-
mini , príncipes Sodomórum : per-
cipíte áuribus legem Dei noſtri ,
pópulus Gomorrhæ . Quò mihi mul-
titúdinem viſtimárum veſtrárum ,
dicit Dóminus ? plenus ſum : holo-
cauſta arietum , & ádipec pín-
guium , & ſanguinem vitulórum , &
agnórum , & hircórum nólui . Cùm
venirétiſ ante conſpectum meum ,
quiſ quæſívit hæc de mánibus veſ-
tris , ut ambularétiſ in átrii meis ?
Ne offerátiſ ultrà ſacrificium fruſ-
tra : incenſum abominatio eſt mihi .
Neoméniam , & ſabbatum , & feſ-
tivitatēs álias non feram ; iníqui ſunt
cœtus veſtri . Calendas veſtras & fo-
lemitatēs veſtras odívit áнима
mea : facta ſunt mihi moleſta , labo-
rávi ſúltinens . Et cùm extendéritis
manus veſtras , avertam óculos
meos à vobis : & cùm multiplicáve-
ritis orationem , non exáudiam ;
manus enim veſtræ ſanguine plena
ſunt . Lavámini , mundi eſtote , au-
ferte malum cogitationum veſtrá-
rum ab óculis meis : quiéſcite ágere
perverſe , diſcite benefacere : qua-
rite judícium , ſubveníte oppreſſo ,

judicáte pupillo, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabuntur ; & si fúerint rubra quasi vermiculus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ coméditis. Quòd si noluéritis, & me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos ; quia os Dómini locútum est. Hæc dicit.

R. Egrediétur virga de radice Jefie, & flos de radice ejus ascendet : * Et requiescat super eum Spíritus Dómini. ¶ Scriptúra dicit : Quia ex sémine David, venit Chriſtus ; * Et requiescat. *Ifaiæ 11. Joan. 7.*

Lectio iii.

QUÓmodò facta est méreretrix cívitatis fidélis, plena judíciī ? juf-titia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argentum tuum versum est in scóriam : vinum tuum mixtum est aquâ. Príncipes tui infidéles, sócii furum : omnes diligunt múnera, sequuntur retributíones. Pupillo non júdicant, & causa víduæ non ingréditur ad illos. Propter hoc ait Dóminus Deus exercítuum, Fortis Israël : Heu, consolábor super hóstibus meis, & vindicábor de inimí-cis meis. Et convertam manum meam ad te, & excoquam ad púrum scóriani tuam, & áuferam omne stannum tuum. Et restituam jú-dices tuos ut fuérunt priùs, & consiliários tuos sicut antíquitus : post hæc vocáberis cívitas justi, urbs fidélis. Sion in judício redimétur, & reducent eam in justitia. Hæc dicit.

R. Vox clamantis in deserto : Pa-ráte viam Dómini : omnis vallis exal-tabitur, & omnis mons & collis

humiliábitur ; * Et revelábitur gló-ria Dómini, & + Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. ¶ Scriptum est : Erunt prava in directa, & áspera in vias planas ; * Et revelábitur. Glória. + Vi-débit. *Is. 40. Luc. 3.*

I N I I . N O C T U R N O.
Antiphonæ & ¶ ut suprà in Do-minicis Adventūs. 118.

Sermo sancti Bernardi Abbátis.
Serm. 4. n. 1. 4. & 5. de Adv. Domini.

Lectio iv.

Dignum est, fratres, ut totâ cum devotíone Dómini celebrétis Adventum, delectati tantâ consolatíone, stupefacti tantâ dignatíone, inflammáti tantâ dilectíone. Nec verò solùm cogitétis adventum quo venit quærere & salvum facere quod perierat ; sed & illum nihilominus quo véniet & assúmet nos ad séipsum. Utinàm circà hos duos adventus jugi meditatíone ver-sémini, ruminantes in córdibus vestris quantùm in priore præfíterit, quantùm promíserit in secundo. Ad-véniens enim Salvátor reformábit corpus humilitatis nostræ, configurátum córpori claritatís suæ, si ta-men priùs fúerit cor reformátum, & configurátum humilitati cordis ipsius. Propter quod & dicébat : Díscite à me quia mitis sum & húmilis corde. Ergò illam virtútum formam teneámus, quam verbo & exemplo commendávit Christus præ-fens in carne ; síquidèm omnis virtus nostra tam longè est à vera virtute, quam longè est ab ea forma.

¶ Tu autem, Dómine, miserére nostri. R. Deo grátiás.

¶ Sic terminantur *Lectiones per annum, nisi aliter notetur.*]

R. Ecce Servus meus , fuscipiam eum ; Electus meus , complacuit sibi in illo anima mea : * Dedi spiritum meum super eum. ¶. Hic est Filius meus dilectus , in quo mihi complacui : * Dedi. *Isaiæ 42. Matt.*

3.

Sermo 5. n. 1. Lectio v.

Tertius quidam adventus est medius inter illos , in quo delectabiliter dormiunt qui eum norunt. Illi enim duo manifesti sunt , sed non iste. In priori quidem , In terris visus , & cum hominibus conversatus est , quandem , sicut ipse testatur , & vidérunt eum , & odérunt. In posteriore verò , Vidébit omnis caro salutare Dei nostri ; & , Vidébunt in quem transfixerunt. Médius occultus est , in quo soli eum in seipsis vident electi , & salva flunt animae eorum. In primo ergo venit in carne & infirmitate ; in hoc medio , in Spíritu & virtute ; in ultimo , in gloria & majestate. Per virtutem enim pervenitur ad gloriam , quia Dominus virtutum ipse est rex gloriae ; & adventus iste medius via quædam est per quam à primo venitur ad ultimum. In primo Christus fuit redemptio nostra ; in ultimo apparabit vita nostra ; in isto réquies est & consolatio nostra.

R. Quam pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem , annuntiantis bonum , prædicantis salutem , dicentis Sion : * Regnabit Deus tuus! ¶. Hic erit magnus , & Filius Altissimi vocabitur , & regnabit in domo Jacob in æternum. * Regnabit. *Is. 52. Luc. 1.*

n. 2. & 3. Lectio vi.

DE hoc adventu medio ipsum audite : Si quis diligit me , inquit , sermones meos servabit ; &

Pater meus dilit eum , & ad eum veniemus. Legi alibi : Qui timet Deum , faciet bona ; sed plus aliquid dictum sentio de diligente , quia sermones Dei servabit. Ubì ergo servandi sunt? Haud dubium quin in corde , sicut ait Propheta : In corde meo abscondi eloquia tua , ut non peccem tibi. Sic serva sermonem Dei , quomodo melius servare potes cibum corporis tui. Nam & ille panis vivus est , & cibus mentis. Ergo trajiciatur in viscera quædam animæ tuæ , trahat in affectiones tuas & in mores tuos. Si sic verbum Dei servaveris , haud dubium quin ab eo serveris. Veniet enim Filius ad te cum Patre : veniet Propheta magnus , qui renovabit Ierusalem ; & ille nova faciet omnia. Hoc enim faciet hic adventus ; ut sicut portavimus imaginem terreni , sic portemus & imaginem celestis. Sicut fuit vetus Adam effensus per totum hominem , & totum occupavit ; ita modò totum obtineat Christus , qui totum creavit , totum redemit , totum & glorificabit.

R. Omnes sitientes , venite ad aquas ; & qui non habetis argentum , properate , emite & comedite : * Ecce testem populis dedi eum , ducem ac præceptorem gentibus. ¶. Qui sitit , veniat ; & qui vult , accipiat aquam vitae gratis : * Ecce testem. Glória. * Ecce. *Is. 55. Apoc. 22.*

IN III. NOCTURNO.
Antiphonæ & ¶. ut suprà in Dominicis Adventus. 118.

Lectio sancti Evangeli secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. 21.

IN illo tempore ; Dixit Jesus discipulis suis : Erunt signa in sole ,

& luna, & stellis ; & in terris pressūra géntium. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 1. in Evang.

Dominus ac Redemptor nos-
ter, fratres caríssimi, parátos
nos invenire desíderans, se-
nescéntem mundum quæ mala se-
quantur denúntiat, ut nos ab ejus
amóre compescat. Appropinquan-
tem ejus téminum quantæ percus-
siones prævéniant, innotescit ; ut si
Deum metuere in tranquillitatē nō
lumus, vicinum ejus judíciū, vel
percussiónibus attrítiti meámus. Hæc
nōs, fratres caríssimi, idcircò díci-
mus, ut ad cautélæ stúdium vestræ
mentes evigilent, ne securitatē tór-
peant, ne ignorantiā languescant,
sed semper eas & timor follícitet,
& in bono ópere follícitudo confir-
met, pensantes hoc quod Redemp-
toris nostri voce subjúngitur : Aref-
céntibus homínibus præ timóre &
expectatióne, quæ supervénient uni-
verso orbi.

R. Erunt signa in sole, & luna,
& stellis ; & in terris pressūra géntium : * Tunc vidébunt Fílium hó-
minis venientem in nube cum po-
testatē magna & majestatē. ¶ Sol
convertétur in ténebras, & luna in
sanguinem, ántequām véniat dies
Dómini magnus & horribilis : *
Tunc. *Luc. 21. Joel. 2.*

Lectio viii.

Virtútes cœlórum movebuntur.
Quid étenim Dóminus Virtútes
cœlórum, nisi Angelos, Archánge-
los, Thronos, Dominationes, Prin-
cipátus & Potestatés appellat ? quæ
in adventu districti Júdicis nostris
tunc óculis visibíliter apparébunt, ut
districte tunc à nobis exigant hoc,
quod nos modò invisibilis Cónditor

æquanímiter portat. Ubì & súbditur:
Et tunc vidébunt Fílium hóminis
venientem in núbibus cum potestatē
magna & majestatē. Ac si apertè di-
ceréatur : In potestatē & majestatē
visúri sunt, quem in humilitatē pós-
situm audíre noluérunt ; ut virtutem
ejus tantò tunc districtiū séntiant,
quantò nunc cervícem cordis ad
ejus patiéntiam non inclínant. Sed
quia hæc contrà réprobos dicta
sunt, mox ad electórum consolatió-
nem verba vertuntur. Nam & súbditur:
His autem fieri incipiéntibus,
respícite, & leváte cápita vestra ;
quóniam appropinquat redemptio
vestra.

R. Deus manifestè véniet, Deus
noster, & non silebit. Ignis in con-
spectu ejus exardescet : advocábit cœ-
lum & terram discérnere pôpulum
suum. * Congregáte illi sanctos ejus.
¶ Timéte Dóminum, & date illi
honórem ; quia venit hora judíciī
ejus : * Congregáte. *Psl. 49. Apoc.*
14.

Lectio ix.

Leváre cápita est mentes nostras
ad gáudia pátriæ cœlestis erí-
gere. Qui ergò Deum díligunt, ex
mundi fine gaudére atque hilarésce-
re jubentur ; quia videlicet eum
quem amant, mox invéniunt, dum
transfis is quem non amavérunt. Ab-
sít enim ut fidélis quisque qui Deum
vidére desíderat, de mundi percus-
siónibus lúgeat, quem finiri eisdem
suis percussiónibus non ignórat.
Scriptum namque est : Quicumque
voluerit amícus esse séculi hujus,
inimícus Dei constitúitur. Qui ergò
appropinquante mundi fine non gau-
det, amícum se illius esse testátur,
atque per hoc inimícus Dei esse
convíncitur. Sed absit hoc à fidé-

lum córdibus ; absit ab his qui & esse áliam vitam per fidem credunt, & eam per operatióne díligunt. Ex mundi enim destruccióne lugére eórum est , qui radíces cordis in ejus amore plantavérunt , qui se-quentem vitam non quærunt , qui illam neque esse suspicantur. Nos autem qui cœlestis pátria gáudia æterna cognóvimus , festináre ad ea quantociùs debémus.

R. Lætentur cœli , & exultet terra , & dicant in natióibus : Dóminus regnávit . * Tunc laudábunt li- gna saltus coram Dómino ; quia ve- nit judicáre terram . ¶ Expectatio creatúræ revelatióne filiorum Dei expectat ; quia & ipsa creatúra libe- rábitur à servitúte corruptiónis . * Tunc. Glória. ¶ Repetitur R. Læ- tentur , usque ad ¶ Expectatio. ex- clusivè . 1. Paral. 16. Rom. 8.

¶ Is ritus observatur in omni Offi- cio ix. Lect. in quo non dicitur Te Deum.]

¶ Sacerd. Surge , Deus , júdica terram ; R. Quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus . Ps. 81.

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. Ecce cum núbibus cœli quasi r. D. Fílius hóminis veniébat ; & Antiquus diérum dedit ei potestátem , & honórem , & regnum . Dan. 7.

Ant. 3. a. Omnes pôpuli , tribus , & lingua ipsi sérvient . Dan. 7.

Ant. 7. d. Potestas ejus , potestas æterna quæ non auferétur , & re- gnum ejus quod non corrumpétur . Dan. 7.

Canticum , Lauda. 118.

Ant. 5. C. Fluent ad eum pôpuli , & judicábit inter pôpulos multos , & corripiet gentes fortes usque in longinquum . Mich. 4.

Ant. 4. E. Ambulábimus in nô- mine Dómini Dei nostri ; & re- gnábit Dóminus in monte Sion , ex hoc nunc , & usque in æternum . Mich. 4.

C A P I T U L U M . 1. Tim. 6. A Dventum Dómini nostri Jesu Christi suis tempóribus ostendet beátus & solus potens , Rex re- gnum , & Dóminus dominántium : qui solus habet immortalitátem , & lucem inhábitat inacessibilem : quem nullus hóminum vidit , sed nec vidére potest : cui honor , & impérium sempiternum .

Hymn. Jordánis oras prævia. suprà. 119.

¶ Intende , prósperè procéde , & regna , R. Propter veritátem , & mansuetudinem , & iustitiam . Ps. 44.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Scítote quóniam pro- pè est regnum Dei : amen dico vo- bis , quia non præteribit generatio hæc , donec ómnia fiant . Luc. 21.

Oratio.

E Xcita , quæsumus , Dómine , po- téntiam tuam , & veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis , te mereámur prote- gente éripi , te liberante salvári ; Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia sécula seculórum .

R. Amen.

Oratio cujuslibet Dominicæ Ad- ventūs dicitur ad Horas per Hebdomadam , nisi aliter notetur.

A D H O R A S ,
Doxologia , Qui liberátor. suprà.
119.

Antiphonæ sumuntur ex Laudi- bus , quartâ prætermissâ ; quod sem- per observatur , nisi aliter notetur.

A D P R I M A M.

Ant. 1. D. Ecce cum nūbibus cœli.

In R. br. ¶ Qui venturus es * in mundum. *Joan.* 6.

Cetera ut in Psalterio.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Omnes pôpuli.

C A P I T U L U M. *Zach.* 14.

ERit Dóminus rex super omnem terram : in die illa erit Dóminus unus , & erit nomen ejus unum.

R. br. Timébunt gentes * Nomen tuum , Dómine. Timébunt. ¶ Et omnes reges terræ * glória tuam , * Nomen. Glória Patri. Timébunt. *Pf.* 101.

¶ Omnes gentes quascumque fecisti , vénient , *R.* Et adorábunt coram te , Dómine. *Pf.* 85.

A D S E X T A M.

Ant. 7. d. Potestas ejus.

C A P I T U L U M. *Dan.* 7.

JUDÍCium sedébit ut auferátur poténtia , & conteráтур , & dispreat usque in finem : regnum autem , & potestas , & magnitudo regni quæ est subter omne cœlum , detur pôpulo sanctórum Altíssimi ; cuius regnum , regnum sempiternum est.

R. br. Regnum tuum , Dómine , * Regnum ómnium seculórum. Regnum tuum. ¶ Et dominatio tua * in omni generatióne & generatiónen , * Regnum. Glória Patri. Regnum. *Pf.* 144.

¶ Dóminus in cœlo parávit sedem suam , *R.* Et regnum ipsius ómnibus dominábitur. *Pf.* 102.

A D N O N A M.

Ant. 4. E. Ambulábimus.

C A P I T U L U M. *Ezech.* 39.

POnam glória meam in géntibus : & vidébunt omnes gen-

tes judícium meum quod fécerim , & manum meam quam posúerim super eos ; & scient domus Israël quia ego Dóminus Deus eórum à die illa , & deinceps.

R. br. Lætentur & exultent gentes ; * Quóniam júdicas pôpulos in æquitaté. Lætentur. ¶ Et gentes * in terra dírigis ; * Quóniam Glória Patri. Lætentur. *Pf.* 66.

¶ Jubiláte in conspectu regis Dómini ; *R.* Quóniam venit judicáre terram. *Pf.* 97.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Dominica.

Ant. **E**cce Dóminus Deus in 1. f. **E** fortitudine véniet , & bráchium ejus dominábitur , alleluia. *Is.* 40.

Ant. 5. C. Ecce merces Dómini cum eo , & opus illíus coram illo , alleluia. *Is.* 40.

Ant. 7. a. De Jerúsalem dabit vocem suam Dóminus , spes pôpuli sui , & fortitudo filiorum Israël , alleluia. *Joel.* 3.

Ant. 3. a. Replébitur terra , ut cognoscant glória Dómini , alleluia. *Habac.* 2.

Ant. 4. d. Omnis qui invocávit nomen Dómini , salvus erit ; quia in monte Sion erit salvátio , alleluia. *Joel.* 2.

C A P I T U L U M. Apocal. 22. **Q**Ui justus est justificétur adhuc , & sanctus sanctificétur adhuc. Ecce vénio citò , & merces mea mecum est , réddere unicuíque secundùm ópera sua.

Hymn. Statúta. *suprà.* 119.

¶ Excita poténtiam tuam , & veni , *R.* Ut salvos fáciás nos. *Pf.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Vigiláte , omni tém-

pore orantes; ut digni habeāmini
stare ante Fílium hóminis, allelúa.
Luc. 21.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

AD COMPLETOR. ut suprà in Do-
minicis Adventūs. 119. & seq.

FERIA SECUND A.

De Isaía Prophéta.

Lectione j. Cap. 2.

Erit in novissimis diébus præ-
parátus mons domús Dómi-
ni in vértice móntium, &
elevábitur super colles; & fluent
ad eum omnes gentes. Et ibunt
pópuli multi, & dicent: Veníte,
& ascendámus ad montem Dó-
mini, & ad domum Dei Jacob:
& docébit nos vias suas, & am-
bulábimus in sémitis ejus; quia de
Sion exíbit lex, & verbum Dó-
mini de Jerúsalem. Et judicábit gen-
tes, & árguet pópulos multos, &
conflábunt gládios suos in vóme-
res, & lánceas suas in falces: non
levábit gens contrà gentem glá-
dium, nec exercebuntur ultrà ad
prælium. Domus Jacob, veníte,
& ambulémus in lúmine Dómini.
Projecisti enim pópulum tuum,
domum Jacob; quia repléti sunt ut
olím, & áugures habuérunt ut Phi-
lísthium, & pueris alienis adhæse-
runt. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectione ij.

Cap. 3.

Ecce dominátor Dóminus exer-
cítuum áuferet à Jerúsalem &
à Juda válidum & fortē, omne
robur panis, & omne robur aquæ:
fortē, & virum bellatórem,
júdicem, & prophétam, & ario-
lum, & senem; príncipem su-
per quinquaginta, & honorábi-
lem vultu, & consiliárium, &
sapientem de architectis, & pru-

dentem elóquii mystici. Et dabo
púeros príncipes eorum; & effe-
minati dominabuntur eis. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectione iij. Cap. 4.

In die illa erit germen Dómini
in magnificéntia & glória, &
fructus terræ sublímis, & exultá-
tio his qui salváti fúerint de Israél.
Et erit: Omnis qui relictus fúerit
in Sion, & résiduus in Jerúsalem,
sanctus vocábitur, omnis qui scrip-
tus est in vita in Jerúsalem: si
ablúerit Dóminus sordes filiárum
Sion, & sanguinem Jerúsalem lá-
verit de médio ejus in spíritu ju-
díci, & spíritu ardóris. Et creábit
Dóminus super omnem locum mon-
tis Sion, & ubi invocátus est,
nubem per diem, & fumum &
splendórem ignis flammantis in
nocte; super omnem enim glóriam
protéctio. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Non tardat Dóminus
promissiónem suam: advéniet dies
Dómini. 2. *Petr. 3.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce prædixi vobis
ómnia: cùm vidéritis hæc fieri,
scítote quòd in próximo sit in óf-
tiis. *Marc. 13.*

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectione j.

Cap. 5.

Cantábo dilecto meo cánticum
patruélis mei vínea suæ. Ví-
nea facta est dilecto meo in
cornu fílio ólei. Et sepívit eam,
& lápides élégit ex illa, & plan-
távit eam electam, & ædificávit
turrim in médio ejus; & tórcular
extruxit in ea; & expectávit ut fá-
ceret uvas, & fecit labruscas. Nunc

ergò, habitatores Jerúalem , & viri Juda , judicáte inter me & víneam meam. Quid est quod débui ultrà fáceré víneæ meæ , & non feci ei ? An quòd expectávi ut fáceret uvas , & fecit labruscas? Hæc dicit.

R. Ecce Servus meus. 121.

Lectio ij.

ET nunc ostendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : Auferam sepem ejus , & erit in di-reptionem ; díruam macériam ejus , & erit in conculcationem. Et ponam eam desertam : non putábitur , & non fodiétur ; & ascendent ve-pres & spinæ : & núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israél est , & vir Juda germen ejus delectábile : & expectávi ut fáceret judícium , ecce iniquitas ; & justitiam , & ecce clamor. Væ qui coñjúngitis domum ad domum , & agrum agro copulátis usquè ad téminus loci ; numquid habitábitis vos soli in médio terræ ? In áribus meis sunt hæc , dicit Dóminus exercítuum. Hæc dicit.

R. Quàm pulchri. 121.

Lectio iij.

VÆ qui consúrgitis manè ad ebrietátem festandam , & potandum usque ad vésperam , ut vino æstuétis. Cíthara , & lyra , & tympanum , & tibia , & vinum in convívii vestris , & opus Dómini non respícitis , nec ópera mánuum ejus consideráatis. Proptéreà captívus ductus est pópulus meus , quia non hábuit sciéntiam ; & nóbiles ejus interiérunt fame , & multitúdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatávit infernus ánimag suam , & apéruit os suum absque ullo témino ; &

descéndent fortes ejus , & pópulus ejus , & sublímēs , gloriósique ejus ad eum. Et incurvábitur homo , & humiliábitur vir , & oculi sublímēum deprimentur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício , & Deus sanctus sanctificábitur in jútitia. Hæc dicit.

R. Omnes fitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Quales oportet vos esse in sanctis conversatiōibus , expectantes & properantes in adventum diéi Dómini ? 2. *Petr.* 3.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Atténdite ne graven-tur corda vestra in crápula , & ebrietáte , & curis hujus vitæ. *Luc.* 21.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 5.

VÆ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitatis , & quasi vínculum plaustri peccátum ; qui dícitis : Festinet , & citò véniat opus ejus , ut videámus ; & apprópiet , & véniat consílium Sancti Israél , & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum , & bo-num malum ; ponentes ténebras lucem , & lucem ténebras ; ponen-tes amárum in dulce , & dulce in amárum. Væ qui sapientes estis in oculis vestris , & coram vobis metíp-sis prudentes. Væ qui potentes estis ad bibendum vinum , & viri fortes ad miscendam ebrietátem ; qui justificáti ímpium pro munéribus , & justitiam justi aufertis ad eo. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

Propter hoc , sicut dévorat stí-pulam lingua ignis , & calor

flammæ exúrit ; sic radix eórum quasi favilla erit , & germen eórum ut pulvis ascendet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítum , & elóquium Sancti Israél blasphemavérunt. Ideò irátus est furor Dómini in pópulum suum , & exténdit manum suam super eum , & percussit eum ; & conturbáti sunt montes , & facta sunt morticína eórum quasi stercus in médio plateárum. In his ómnibus non est aversus furor ejus , sed adhuc manus ejus extenta. Et elevábit signum in natióibus procul , & si bilábit ad eum de fínibus terræ : et ecce festinus velóciter véniet. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii. Cap. 8.

Dominum exercítum ipsum sanctificáte : ipse pavor vester , & ipse terror vester. Et erit vobis in sanctificationem : in lápidem autem offensiónis & in petram scándali duábus dómibus Israél ; in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem. Et offendent ex eis plúrimi , & cadent , & conterentur ; & irretinentur , & capientur. Liga testimónium , signa legem in discípulis meis. Et expectábo Dóminum qui abscondit fáciem suam à domo Jacob , & præstolábor eum. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 1. 9. Satágite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace. *2. Petr. 3.*

Ad Magníficat.

Ant. 3. c. Vos símiles homíni bus expectántibus dómimum suum ; ut , cùm vénérerit , confestim apériant ei. *Luc. 12.*

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 10.

Et erit in die illa : non adjíciet resíduum Israél , & hi qui fúgerint de domo Jacob , inniti super eo qui pércutit eos ; sed innitetur super Dóminum Sanctum Israél in veritáte. Relíquiæ convertentur , relíquiæ , inquam , Jacob ad Deum fortem. Si enim fúerit pópulus tuus Israél quasi aréna maris , relíquiæ convertentur ex eo : consummáatio abbreviáta inundábit justitiam. Consummatiónem enim & abbreviationem Dóminus Deus exercítum fáciet in médio omnis terræ. Propter hoc , hæc dicit Dóminus Deus exercítum : Noli timére , pópulus meus , habitátor Sion , ab Assur : in virga percútiet te , & báculum suum levábit super te in via Ægypti. Adhuc enim páululùm modicùm que , & consummabitur indignatio & furor meus super scelus eórum. Hæc dicit.

R. Ecce Servus. 121.

Lectio ii. Cap. 11.

In die illa radix Jesse , qui stat in signum populórum , ipsum gentes deprecabuntur ; & erit sepulcrum ejus gloriósum. Et erit in die illa : Adjíciet Dóminus secundò manum suam ad possiden dum resíduum pópuli sui , quod relinquétur ab Assyriis , & ab Ægypto , & à Petros , & ab Æthiópia , & ab Elam , & à Sennaar , & ab Æmath , & ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes , & congregábit prófugos Israél , & dispersos Juda colliget à quátuor plagiis terræ. Hæc dicit.

R. Quàm pulchri. 121.

Lectio iii. Cap. 14,

Miserébitur Dóminus Jacob, & éliger adhuc de Israël; & requíescere eos fáciet super humum suam: adjungétur ádvena ad eos, & adhærébit dómui Jacob. Et tenebunt eos pópuli, & addúcent eos in locum suum; & possidébit eos domus Israël super terram Dómini in servos & ancillas; & erunt capientes eos qui se céperant, & subjicient exactóres suos. Et erit in die illa: Cùm réquiem déderit tibi Deus à labóre tuo, & à concussióne tua, & à servítute dura quâ antè servisti, sumes parabolam istam contrà regem Babylónis, & dices: Quómodò cessavit exactor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædensem pópulos in indignatióne, plagâ insanábili, subjicientem in furóre gentes, persequenter crudéliter. Conquiévit & síluit omnis terra, gravís est & exultávit. Hæc dicit.

R. Omnes sítientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Grátia vobis & pax à Deo, ut nihil vobis desit in ulla grátia expectántibus revelationem Dómini nostri Jesu Christi. *1. Cor. 1.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. F. Ecce véno: beátus qui vígilat, & custódit vestimenta sua, ne nudus ámulet. *Apoc. 16.*

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 16.

Emitte Agnum, Dómine, dominárem terræ, de petra deserti ad montem filiæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, & pulli

de nido avolantes, sic erunt filiæ Moab in transcensu Arnon. In consilium, coge concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie. Absconde fugientes, & vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab, esto latibulum eorum à fácie vastatóris: finitus est enim pulvis, consummatus est miser: defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericordia sólium, & sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans & quærens judicium, & velóciter reddens quod justum est. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij. Cap. 17.

Erit in die illa: Attenuábitur glória Jacob, & pinguédo carnis ejus marcescat. Et erit sicut congregans in messe quod restíterit, & bráchium ejus spicas leget: & erit sicut quærens spicas in valle Ráphaïm. Et relinquéatur in eo sicut racémus, & sicut excússio óleæ duárum vel trium olivárum in summitate rami, sive quátuor aut quinque in cæcumínibus ejus, fructus ejus, dicit Dóminus Deus Israël. In die illa inclinábitur homo ad factórem suum, & oculi ejus ad Sanctum Israël respícient; & non inclinábitur ad altária quæ fecérunt manus ejus; & quæ operáti sunt dígitii ejus, non respíciunt, lucos & delúbra. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii. Cap. 19.

In die illa erit altare Dómini in medio terræ Ægypti; & titulus Dómini juxtâ téminum ejus erit in signum & in testimónium Dómino exercítuum in terra Ægypti. Clamábunt enim ad Dóminum

à facie tribulantis , & mittet eis salvatorem & propugnatorem , qui liberet eos. Et cognoscetur Dóminus ab Ægypto , & cognoscent Ægyptii Dóminum in die illa , & colent eum in hóstii & in munéribus ; & vota vovébunt Dómino , & solvent. Et percútiet Dóminus Ægyptum plagâ , & sanabit eam : & revertentur ad Dóminum ; & placábitur eis , & sanabit eos. In die illa erit via de Ægypto in Assyrios , & intrábit Assyrius in Ægyptum , & Ægyptus in Assyrios , & servient Ægyptii Assur. In die illa erit Israël tertius Ægyptio & Assyrio ; benedictio in medio terræ , cui benedixit Dóminus exercituum , dicens : Benedic-tus pôpulus meus Ægypti , & opus manuum mearum Assyrio : hæreditas autem mea Israël. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Integer spíritus vester , & áнима , & corpus sine querela in adventu Dómini nostri Jesu Christi servétur. 1. *Theff.* 5.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Sicut fulgur coruscans de sub cœlo in ea quæ sub cœlo sunt , fulget ; ita erit Fílius hominis in die sua. *Luc.* 17.

S A B B A T O.

De Isaïa Prophéta.

Lectione j. Cap. 28.

IN die illa erit Dóminus exercituum corona gloriæ , & serum exultationis résiduo pôpuli sui : & spíritus judicii sedenti super judicium , & fortitudo revertentibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nescierunt , & præ ebrietate erraverunt: sacerdos & prophéta nescierunt præ ebrie-

tate , absorpti sunt à vino , erraverunt in ebrietate , nescierunt videntem , ignoraverunt judicium. Omnes enim mensæ replætae sunt vómitu , fordiumque , ita ut non esset ultrâ locus. Quem docébit sciéntiam ? & quem intelligere faciet audítum ? ablactátos à lacte , avul-sos ab ubéribus. Hæc dicit.

R. Ecce Servus. 121.

Lectione ij.

Propter hoc audíte verbum Dómini , viri illusores , qui dominámini super pôpulum meum qui est in Jerúsalem. Dixistis enim: Percússimus fœdus cum morte , & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cùm transierit , non véniat super nos ; quia posuimus mendacium spem nostram , & mendacio protecti sumus. Idcirco hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem , lápidem probatum , angularem , pretiosum , in fundamento fundatum ; qui crediderit , non fessinet. Et ponam in pondere judicium , & iustitiam in mensura : & subvertet grando spem mendacii , & protectionem aquæ inundabunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte , & pactum vestrum cum inferno non stabit : flagellum inundans cùm transierit , eritis ei in conculcationem. Hæc dicit.

R. Quam pulchri. 121.

Lectione iii. Cap. 29.

VÆ qui profundi estis corde , ut à Dómino abscondatis consilium ; quorum sunt in tenebris ópera , & dicunt : Quis videt nos , & quis novit nos ? Perversa est hæc vestra cogitatio : quasi si lutum contrà figulum cogitet , & dicat opus factori suo : Non fecisti me ;

& figmentum dicat fictori suo : Non intellēgis. Nonnē adhuc in módico & in brevi convertéretur Líbanus in Charmel , & Charmel in saltum reputábitur ? Et áudient in die illa furdi verba libri , & de ténebris & calígine óculi cæcōrum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætitiam , & páuperes hómines in Sancto Israël exultábunt ; quóniam defécit qui prævalébat , consummátus est illúisor , & succisi sunt omnes qui vigilábant super inquitátem. Hæc dicit.

R. Omnes sitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Exaltábitur Dóminus exercituum in judício , & Deus sanctus sanctificábitur in iustitia. *If. 5.*

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Psalterio. Ant. Dómine exercituum. ut suprà in Sabbatis Adventūs. 117.

CAPITULUM. Deut. 18.

Prophétam de gente tua , & de fratribus tuis sicut me , suscitábit tibi Dóminus Deus tuus : ipsum audies.

Hymnus, Crætor. 117.

¶. Accédite ad eum , & illuminámini ; R. Et fácies vestræ non confundentur. *Pf. 33.*

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. Miserans miserébitur tui Dóminus , & non fáciet avoláre à te ultrà doctórem tuum ; & erunt óculi tui videntes præceptórem tuum. *If. 30.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A II.

A D V E N T U S.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventūs , additis quæ sequuntur.

I N . I. N O C T U R N O.

De Isaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 32.

Ecce in iustitia regnabit rex ; & príncipes in judicio præerunt. Et erit vir sicut qui absconditur à vento , & celat se à tempestáte , sicut rivi aquárum in siti , & umbra petræ prominentis in terra deserta. Non caligabunt óculi vidéntium , & aures audiéntium diligenter auscultábunt. Et cor stultorum intelliget sciéntiam , & lingua balbórum velóciter loquétur , & planè. Non vocábitur ultrà is qui insípiens est , princeps ; neque fraudulentus appellabitur major. Hæc dicit.

R. Audíte , domus David : dabit Dóminus ipse vobis signum : Ecce virgo concípiet , & páriet Fílium ; * Et vocábitur nomen ejus Emmáuel. ¶. Ne tímeas , María : ecce concípies in útero , & páries Fílium ; * Et vocábitur. *If. 7. Luc. 1.*

Lectio ii. Cap. 33.

Audíte , qui longè estis , quæ fecerim ; & cognoscite , vicini , fortitudinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres , posse dít tremor hypocritas. Quis pótterit habitare de vobis cum igne devorante ? Quis habitabit ex vobis cum ardóribus sempiternis ? Qui ámbulat in iustitiis , & lóquitur veritátem : qui prójicit avaritiam ex calúmnia , & éxcutit manus suas ab omni múnere : qui obtúrat aures suas ne áudiatur sanguinem , & claudit óculos suos ne videat malum ; iste in excelsis habitabit , munimenta saxórum sublimitas ejus : panis ei datus est , aquæ ejus fidèles sunt. Regem in décoré suo vi-

débunt oculi ejus , cernent terram de longè. Hæc dicit.

R. Egrediétur virga de radice Jesse , & flos de radice ejus ascendet; * Et requiescat super eum Spíritus Dómini. v. Scriptúra dicit: Quia ex sémine David , venit Christus; * Et requiescat. *Isaiæ 11. Joan.*

7.

Lectio iii.

Cap. 35.

LÆtabitur deserta & ívia , & exultabit solitudo , & florébit quasi lílum. Gérminans germinabit , & exultabit lætabunda & laudans : glória Libani data est ei , decor Carméli & Saron. Ipsi vidébunt glóriam Dómini , & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolutas , & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini , & nolíte timére : ecce Deus vester ultiórem addúcet retributiónis : Deus ipse véniet , & salvábit vos. Tunc aperientur oculi cæcórūm , & aures surdórūm patébunt. Tunc sáliet sicut cervus , claudus , & aperta erit lingua mutórum ; quia scissæ sunt in deserto aquæ , & torrentes in solitúdine. Et quæ erat árida , erit in stagnum ; & sitiens , in fontes aquárūm. Hæc dicit.

R. Vox clamantis in deserto : Paráte viam Dómini : omnis vallis exaltabitur , & omnis mons & collis humiliabitur ; * Et revelábitur glória Dómini , & + Vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. v. Scriptum est : Erunt prava in directa , & áspera in vias planas ; * Et revelábitur glória Dómini. Glória Patri. + Vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. *If. 40. Luc. 3.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. II. de Jejunio decimi mensis , & Collectis , 1.

Lectio iv.

SI fidéliter , dilectissimi , atque sapienter creationis nostræ intelligámus exórdium , inveniémus hóminem ídeò ad imáginem Dei cónditum , ut imitátor sui esset auctóris : & hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem , si in nobis quasi in quodam spéculo divinæ benignitatis forma respléndeat. Ad quam quotidiè nos útique réparat grátia Salvatóris , dùm quod cécidit in Adam primo , erígitur in secundo. Causa autem reparatióinis nostræ non est nisi misericórdia Dei , quem non diligerémus , nisi nos prior ipse diligeret , & ténebras ignorántiae nostræ , suæ veritatis luce discúteret.

R. Ecce Servus meus , suscipiam eum ; Electus meus , complácuit sibi in illo ánima mea : * Dedi spíritum meum super eum. v. Hic est Fílius meus dilectus , in quo mihi complácui : * Dedi. *Isaiæ 42. Matt. 3.*

Lectio v.

QUod quómodò implétum sit , Joannes Apóstolus commémorat , dicens : Scimus quóniam Fílius Dei venit , & dedit nobis sensum , ut cognoscámus verum Deum , & simus in vero Fílio ejus. Et íterum : Nos ergò diligámus Deum , quóniam ipse prior dílexit nos. Diligendo itaque nos Deus , ad imáginem suam nos réparat ; & ut in nobis formam suæ bonitatis invéniat , dat undè ipsi quoque quod operátur , operémur : accendens scilicet méntium nostrárum

lucernas, & igne nos suæ caritatis inflammans; ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen paritas voluntatum saepè in reprobos tendat affectus; quantum nobis optandum atque nitendum est, ut in nullo ab iis quae Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatione ejus, & vita in voluntate ejus; quia non aliter in nobis erit dignitas divinæ majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

R. Quam pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: * Regnabit Deus tuus! ¶ Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & regnabit in domo Jacob in æternum. * Regnabit. *Is. 52. Luc. 1.*

Cap. 2. *Lectione vj.*

Dicente itaque Dómino, Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota mente tua; &, Díliges próximum tuum sicut teipsum: suscipiat fidélis áнима auctoris sui atque rectoris immarcescibilem caritatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cuius opéribus atque judiciis nihil vacat à veritate justitiae, nihil à miseratione cleméntiae. Quóniam etsi magnis quis labóribus & multis fatigétur incómodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigit, intelligit, vel probári. Caritatis verò istius pietas perfecta esse non poterit, nisi diligatur & pró-

ximus. Quo nōmine non ii tantum intelligendi sunt qui nobis amicitia aut propinquitate junguntur, sed omnes prorsus homines, cum quibus nobis natura communis est, sive illi hostes sint, sive sòcii, sive liberi, sive servi. Unus enim nos Cónditor finxit, unus nos Creator animavit. Dedit autem nobis mayores diligendi próximi causas christianæ gratiæ latitudine.

R. Omnes sitientes, venite ad aquas; & qui non habetis argentum, properate, émitte & comedit: * Ecce testem populis deditum, ducem ac præceptorem gentibus. ¶ Qui sitit, véniat; & qui vult, accipiat aquam vitae gratis: * Ecce. Glória. * Ecce. *Is. 55. Apoc. 22.*

I N III. NOCTURNO.
Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo tempore; Joannes cum audisset in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es qui venturus es, an aliud expectamus? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

In Matth. Lib. 2. C. 11.

Joannes non quasi ignorans interrogat; ipse enim céteris ignorantibus demonstráverat, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi; & Patris vocem audiérat intonantis: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Sed quómodò Salvátor interrogat ubi sit positus Lázarus, ut qui locum sepulchri indicabant, saltē sic pararentur ad fidem, & vidérent mórtuum resurgentem; sic & Joannes interficiendus ab He-

róde , discípulos suos mittit ad Christum , ut per hanc occasió- nem videntes signa atque virtútes , créderent in eum , & magistro interrogante sibi díscerent .

R. Deus ipse véniens , & salvábit vos : tunc aperientur óculi cæcōrum , & aures surdōrum patébunt : tunc * Sáliet sicut cervus , claudus ; & aperta erit lingua mutórum . ¶ Cæci vident , claudi ám- bulant , leprósi mundantur , surdi áudiunt . * Sáliet . *Is. 35. Matth. 11.*

Lección viiij.

Joannes interrogáverat per dis- cípulos , Tu es qui ventúrus es , an álium expectámus ? Christus signa demonstrat ; non ad ea res- pondens quæ interrogátus fúerat , sed ad scándalum nuntiórum . Ite , inquit , & dícite Joanni signa quæ cérnitis ; cæcos videntes , & clau- dos ambulantes , & réliqua . Et quod his non minus est , Páuperes evan- gelizantur . Vel páuperes spíritu , vel certè ópibus páuperes ; ut nulla inter nóbiles & ignóbiles , inter dívites & egénos , in prædicatióne distántia sit . Hæc magistri rigórem , hæc præceptórís cómprobant veritátem ; quandò omnis apud eum qui salvári potest , æquális est . Quòd autem ait : Et beátus qui non fúerit scandalizátus in me ; internúntios pércutit , sicut in consequéntibus demonstrábitur .

R. Audient in die illa surdi verba libri , & * De ténebris & caligine óculi cæcōrum vidébunt ; & páuperes hómines in Sancto Israél exultábunt . ¶ Mórtui resurgunt , páuperes evangeli- zantur : * De ténebris . *Is. 29. Matth. 11.*

Lección ix.

Si supérior senténtia contra Joannem proláta fúerat in eo quod ait , Beátus est qui non fúe- rit scandalizátus in me , quómodò nunc Joannes tantis lāudibus prædicátur ? Sed quia turba cir- cunstans interrogatiónis mystérium nesciébat , & putábat Joannem dubitare de Christo , quem ipse monstráverat dígito ; ut intelligérent Joannem non sibi interro- gasse , sed discípulis suis : Quid , inquit , existis in desertum ? Num- quid ob hoc , ut hóminem videré- tis cálamo símilem , qui omni vento circumfertur , & levitáte mentis de eo ambigeret , quem ánteà prædicárat ? An forsitan stímu- lis contrà me invídiae cóngitur , & prædicatió ejus vánam fætátur gló- riā , ut ex ea quærat lucra ? Cur divítias cúpiat ? ut affluat dápi- bus ? Locutis vescitur , & melle sylvestri . An ut móllibus vestiáatur ? Pili camelórum tegnien ejus sunt . Iltiúsmodi cibus & veltis cárceris hospítio recipiuntur ; & prædicá- tio veritatis tale habet habitaculum . Qui autem adulatóres sunt , & sec- tantur lucra , & quærunt divítias , & delíciis affluunt , & móllibus vestiuntur ; isti in dómibus regum sunt . Ex quo osténditur rígida- vitam & austéram prædicatiónenem vitare debére aulas regum , & mólliūm hóminum palátia declináre . Sed quid existis vidére ? Prophétam ? Etiam dico vobis , & plusquam Prophétam . In eo Joannes Prophétis céteris major est , quòd quiem illi prædicáverant esse ventúrum , hic venisse dígito de- monstrávit .

R. Beátus homo qui audit me :

qui me invénerit, invéniet vitam, & hárriet salútem à Dómino; * Qui autem in me peccáverit, lædet ániam suam. **¶** Beátus qui non füerit scandalizátus in me. * Qui au-

tem. Glória. *Repet.* **R.** Beátus homo.

usque ad ¶ Prov. 8. Matth. 11.

¶ *Sacerd.* Auditam fac mihi manē misericórdiam tuam; **R.** Quia in te sperávi. *Pf. 142.*

AD LAUDES.

Ant. **D**ominus formans me ex **2. D.** útero servum sibi, ut redúciam Jacob ad eum, dixit: Ecce dedi te in lucem géntium. *If. 49.*

Ant. 8. c. Evangelizare paupéribus misit me, prædicare captiuis remissionem, & cæcis visum. *Luc. 4.*

Ant. 3. g. Misit me ut prædicárem annum placabilem Dómino, ut consoláre omnes lugentes. *If. 61.*

Canticum, Lauda. 118.

Ant. 4. d. Ducam cæcos in viam quam nésciunt; & in sémitis quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam. *If. 42.*

Ant. 5. a. Ponam ténebras coram eis in lucem, & prava in recta. *If. 42.*

CAPITULUM. *Isaïæ 50.*
Quis ex vobis timens Dóminum, audiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nōmine Dómini, & innitáitur super Deum suum.

Hymn. Jordánis. 119.

¶ *Emitte lucem tuam, Deus,* **R.** Et veritátem tuam. *Pf. 42.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Multos curávit Jesus à languoribus, & plagis, & spirí-

tibus malis, & cæcis multis do-návit visum, & dixit: Euntes re-nuntiáte Joanni quæ audistis & vi-distis, allelúia. *Luc. 7.*

Oratio.

Exita, Dómine, corda nostra ad præparandas Unigénti tui vias: ut per ejus adventum, puri-ficatis tibi méntibus servíre mereá-mur; Qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD PRIMA M.

* **Ant. 2. D.** Dóminus.

In R. br. ¶ Qui venturus es in mundum. Joan. 6.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Evangelizare.

CAPITULUM. *Isaïæ 48.*

Hæc dicit Dóminus redemptor tuus Sanctus Israël: Ego Dóminus Deus tuus docens te útilia, gubernans te in via quâ ámbulas.

R. br. Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus. Audiam. **¶** Quóniam loquétur pacem * in ple-bem suam * Dóminus Deus. Gló-ria. Audiam. *Pf. 84.*

¶ *Díriget mansuétos in judício;* **R.** Docébit mites vias suas. *Pf. 24.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Misit me.

CAPITULUM. *Isaïæ 54.*

Ponam universos filios tuos podo-fos à Dómino, & multi-tudinem pacis filliis tuis, & in iustitia fundáberis.

R. br. Benedictus es, Dómine; * Doce me iustificatiōnes tuas. Be-ne dictus es. **¶** In via testimoniōrum tuórum * delectátus sum: * Doce me. Glória. Benedictus es.

¶ *Misericórdia tuâ, Dómine,* plena est terra: **R.** Jus tificatiōnes tuas doce me. *Pf. 118.*

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Ponam.

C A P I T U L U M. Isaiae 60.

ERIT tibi Dóminus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctus tui. Póplus autem tuus omnes justi: in perpétuum hæreditabunt terram, germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum.

R. br. Qui sperant in te, Dómine, * In æternum exultabunt. Qui. ¶. Et habitabis * in eis; * In Glória. Qui. Ps. 5.

¶. In lúmine vultus tui ambulabunt, R. Et in nómine tuo exultabunt totâ die. Ps. 88.

A D V E S P E R A S.

Ant. **E**cce ego mitto Angelum i. f. E meum, & præparabit viam ante fáciem meam: & statim véniat Dominátor, allelúa. Malach. 3.

Ant. 5. C. Ecce super montes pedes evangelizantis & annuntiantis pacem: célebra, Juda, festivitátes tuas, & redde vota tua, allelúa. Nahum 1.

Ant. 2. D. Præparabitur in misericórdia sólium, & sedébit super illud in veritatē in tabernáculo David, júdicans & velóciter reddens quod justum est, allelúa. Is. 16.

Ant. 4. E. Dóminus dilexit eum, faciet voluntátem suam. Ego, ego adduxi eum, & directa est via ejus, allelúa. Is. 48.

Ant. 7. a. Veníte in conspectu ejus: commoveátur à fácie ejus omnis terra, quia venit, allelúa. i. Paral. 16.

C A P I T U L U M. Isaiae 40.

Super montem excelsum ascende tu, qui evangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Jerúsalem: exalta, noli

timére. Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester.

Hymnus, Statúta. 119.

¶. Justitia & judícum præparatio sedis tuæ, Dómine: R. Misericórdia & véritas præcedent fáciem tuam. Ps. 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Dixit Jesus ad turbas de Joanne: Hic est de quo scriputum est, Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te, allelúa. Matth. 11.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

F E R I A S E C U N D A.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. 41.

Taceant ad me insulæ, & gentes mutent fortitudinem: accédant, & tunc loquuntur, simul ad judícum propinquemus. Quis suscitavit ab oriente Justum, vocavit eum ut sequeretur se? Dabit in conspectu ejus gentes, & reges obtinébit; dabit quasi púlverem gládio ejus, sicut stípulam vento raptam árcui ejus. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus ejus non apparébit. Quis hæc operátus est & fecit, vocans generatíones ab exordio? Ego Dóminus, primus & novissimus ego sum. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

ET tu, Israël, serve meus, Jacob quem elégi, semen Abraham amíci mei, in quo apprehendi te ab extrémis terræ, & à longinquis ejus vocávi te, & dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, & non abjéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, & auxi-

liátus sum tibi , & suscépit te déxtera Justi mei. Ecce confundentur & erubescen̄t omnes qui pugnant adversùm te : erunt quasi non sint , & peribunt viri qui contradicunt tibi. Quæres eos , & non invénies , viros rebelles tuos: erunt quasi non sint ; & véluti consúmptio , hómines bellantes adversùm te. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii.

E Go Dóminus Deus tuus , aprehendens manum tuam , dicensque tibi : Ne tímeas , ego adjuvi te. Noli timére , vermis Jacob , qui mórtui es̄tis ex Israél: ego auxiliátus sum tibi , dicit Dóminus , & redemptor tuus , Sanctus Israél. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum , habens rostra ferriantia : tritúrabis montes , & comínues ; & colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos , & ventus tollet , & turbo disperget eos ; & tu exultábis in Dómino , in Sancto Israél lætáberis. Hæc dicit.

R. Vox claríantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In die salútis auxiliátus sum tuī ; & dedi te in fœdus pòpuli , ut díceres his qui in ténebris : Revelámini. *Is. 49.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. a. Dedi te in lucem géntium , ut edúceres de domo cárceris sedentes in ténebris. *Is. 42.*

F E R I A T E R T I A.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 42.

Ecce Servus meus , suscipiam eum; Electus meus , complacuit sibi in illo ánima mea : dedi Spíritum meum super eum ; judicium géntibus próferet.

Non clamábit , neque accípiet pérsonam , nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret , & linum fúmigans non extinguet: in veritatē edúcet judíciū. Non erit tristis , neque turbulentus , donec ponat in terra judíciū ; & legem ejus ínsulæ expectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus , creans cœlos , & extendens eos ; firmans terram , & quæ gérminant ex ea ; dans flatum pòpulo qui est super eam , & spíritum calcántibus eam. Hæc dicit.

R. Ecce Servus meus. 121.

Lectio ij.

E Go Dóminus vocávi te in jufitia , & apprehendi manum tuam , & servávi te. Et dedi te in fœdus pòpuli , in lucem géntium ; ut aperíres óculos cæcōrum , & edúceres de conclusiōne vincitum , de domo cárceris sedentes in ténebris. Ego Dóminus , hoc est nomen meum : glóriam meam áltéri non dabo , & laudem meam sculp̄tilibus. Quæ prima fuérunt , ecce venérunt: nova quoque ego annúnctio : ántequām oriantur , audita vobis fáciam. Cantáte Dómino canticum novum , laus ejus ab extrémis terræ : qui descénditis in mare , & plenitudo ejus ; ínsulæ , & habitatōres eárum. Hæc dicit.

R. Quām pulchri. 121.

Lectio ij.

ET ducam cæcos in viam quam nesciunt ; & in sémitis quas ignoravérunt , ambuláre eos fáciam , ponam ténebras coram eis in lucem , & prava in recta : hæc verba feci eis , & non derelíqui eos. Conversi sunt retrorsūm : confundantur confusiōne qui confidunt in sculp̄tili , qui dicunt conflatili : Vos dii

nostri. Surdi , audíte ; & cæci, intuēmini ad videndum. Quis cæcus , nisi servus meus ? & surdus , nisi ad quem nūntios meos misi ? Quis cæcus , nisi qui venūmdatus est ? & quis cæcus , nisi servus Dómini ? Hæc dicit.

R. Omnes sitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Congregábo eōs ab extrémis terræ, inter quos erunt cœcus & claudus ; quia factus sum Israéli pater. *Jerem.* 31.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Salvábo claudicantem , & dabo vos in laudem , cùm convertero captivitatem vestram , dicit Dóminus. *Sophon.* 3.

FERIA QUARTA.

De Isaïa Prophéta.

Lectio j.

Cap. 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te , Jacob , & formans te , Israël : Noli timére , quia redémi te , & vocávi te nōmine tuo ; meus es tu. Cùm transieris per aquas , tecum ero , & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne , non comburéris , & flamma non ardébit in te. Quia ego Dóminus Deus tuus Sanctus Israël , Salvátor tuus , dedi propitiatiōnem tuam Ægyptum , Æthiopiam , & Saba pro te. Ex quo honorabilis factus es in oculis meis , & gloriósus , ego dilexi te ; & dabo hómines pro te , & populos pro áнима tua. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

NOli timére , quia ego tecum sum : ab oriente addúcām semen tuum , & ab occidente congregábo te. Dicam aquilóni: Da ; & austro : Noli prohibére ; affer

filios meos de longinquo , & filias meas ab extrémis terræ. Et omnem qui ínvocat nomem meum , in glóriam meam creávi eum , formávi eum , & feci eum. Educ fòrás pòpulum cæcum , & óculos habentem ; surdum , & aures ei sunt. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iij.

EGO sum , ego sum Dóminus , & non est absque me salvátor. Ego annuntiávi & salvávi: audítum feci , & non fuit in vobis aljénus. Vos testes mei , dicit Dóminus , & ego Deus. Et ab início ego ipse , & non est qui de manu mea éruat : operábor , & quis avertet illud ? Hæc dicit Dóminus redemptor vester , Sanctus Israël : Propter vos misi in Babylónem , & detraxi vectes universos , & Chaldæos in návibus suis glóriantes. Ego Dóminus , Sanctus vester ; creans Israël , Rex vester. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Derelinquam in médio tui pòpulum páuperem & egénum ; & sperábunt in nōmine Dómini. *Sophon.* 3.

Ad Magnificat.

Ant. 4. A. Ego Dóminus exaudiām páuperes : Deus Israël , non derelinquam eos. *Iff.* 41.

FERIA QUINTA.

De Isaïa Prophéta.

Lectio j.

Cap. 44.

ET nunc audi , Jacob serve meus , & Israël quem elégi. Hæc dicit Dóminus fáciens & formans te , ab útero auxiliátor tuus : Noli timére , serve meus Jacob , & rectissime quem elégi. Ef-fundam enim aquas super sitien-

tem , & fluenta super áridam : ef-fundam Spíritum meum super se-men tuum , & benedictiōnem meam super stirpem tuam. Et germiná-bunt inter herbas quasi sálices juxtā præterfluentes aquas. Iste dicet : Dómini ego sum : & ille vocábit in nómine Jacob ; & hic scribet manu suâ : Dómino ; & in nómine Israél assimilábitur. Hæc dicit.

R. Ecce Servus meus. 121.

Lectio ij.

HÆc dicit Dóminus redemptor tuus , & formátor tuus ex útero : Ego sum Dóminus , fáciens ómnia , extendens cælos solus , stabiéns terram , & nullus mecum ; írrita fáciens signa divinórum , & ariolos in furórem vertens ; convertens sapientes retrorsum , & sciéniam eórum stul-tam fáciens ; fúscitans verbum servi sui , & consílium nuntiòrum suórum complens ; qui diço Jerúsalem : Habitáberis ; & civitáribus Juda : Ædificabímini , & deserta ejus fúscitábo ; qui dico profundo : Defoláre , & flúmina tua arefá-ciam ; qui dico Cyro : Pastor meus es , & omnem voluntátem meam complébis ; qui dico Jerúsalem : Ædificáberis ; & templo : Fundá-bérис. Hæc dicit.

R. Quàm pulchri. 121.

Lectio iii. Cap. 45.

EGo fúscitávi eum ad iustitiā , & omnes vias ejus dírigam : ipse Ædificábit civitátem meam , & captivitátem meam dimittet , non in prétio neque in munéribus , dicit Dóminus Deus exercituum. Hæc dicit Dóminus : Labor Ægypti , & negotiatio Æthiópiæ & Sábäim , viri sublimes ad te transibunt , & tui erunt : post te ambulábunt , vincti mánicis pergent ; & te ado-

rábunt , teque deprecabuntur. Tan-tum in te est Deus , & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscondi-tus , Deus Israél Salvátor. Confusi sunt , & erubuérunt omnes : simul abiérunt in confusiónem fabricatôres errórum. Israél salvátus est in Dómi-no salúte æternâ : non confundémini , & non erubescétis usque in sécu-lum séculi. Hæc dicit.

R. Omnes sitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Domus Jacob , veníte , & ambulémus in lúmine Dómini. *Ijs.* 2.

Ad Magnificat.

Ant. 7. q. De Sion egrediétur lex , & verbum Dómini de Jerúsa-lem. *Mich.* 4.

F E R I A S E X T A.

De Isaía Prophéta.

Lectio i.

Cap. 46.

COnfractus est Bel , contritus est Nabo : facta sunt simulá-cra eórum béstiiis & jumentis , ónera vestra gravi póndere usque ad laßlitúdinem. Contabuérunt , & contrita sunt simul : non potuérunt salváre portantem , & ánima eórum in captivitátem ibit. Audíte me , domus Jacob , & omne résiduum domús Israél , qui portámini à meo útero , qui gestámini à mea vulva. Usque ad senectam ego ipse , & usque ad canos ego portábo : ego feci , & ego feram ; ego portábo , & salvábo. Cui assimiláltis me , & adæquaftis , & comparaftis me , & fecistis símilem ? Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

REdite , prævaricatôres , ad cor. Recordámini prioris séculi , quóniam ego sum Deus , & non est ultrà Deus , nec est símilis mei ; annúntians ab exórdio no-

víssimum , & ab iniúcio quæ necdùm facta sunt , dicens. Consilium meum stabit , & omnis voluntas mea fiet : vocans ab oriente avem , & de terra longinqua virum voluntatis meæ , & locutus sum , & addúcam illud ; creávi , & fáciam illud. Audíte me , duro corde , qui longè estis à iustitia. Propè feci iustitiam meam ; non elongábitur , & salus mea non morábitur. Dabo in Sion salutem , & in Israël glóriam meam. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii.

Cap. 47.

Redemptor noster , Dóminus exercituum nomen illius , Sanctus Israël. Sede tacens , & intra in tenebras , fília Chaldæorum ; quia non vocáberis ultrà domina regnorum. Irátus sum super pòpulum meum , contaminávi hæreditatēm meam , & dedi eos in manu tua. Non posuisti eis misericordias : super semen aggravasti jugum tuum valde ; & dixisti : In sempiternum ero domina. Non posuisti hæc super cor tuum , neque recordata es novíssimi tui. Et nunc audi hæc , delicata , & hábitans confidenter , quæ dicis in corde tuo : Ego sum , & non est præter me amplius ; non sedébo vídua , & ignorábo sterilitatem. Vénient tibi duo haec súbito in die una , sterilitas & viduitas. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Fílli Sion , exultate & lètamini in Dómino Deo vestro ; quia dedit vobis doctorem iustitiae *Joel. 2.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. a. Ecce testem pòpulis dedi eum , ducem ac præceptórem

géntibus. *Is. 55.* [*Nisi dicenda sit Antiph.* O Sapiéntia.]

S A B B A T O .

De Isaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 48.

AUDITE hæc , domus Jacob , qui vocámini nòmine Israël , & de aquis Juda existis ; qui juratis in nòmine Dómini , & Dei Israël recordámini non in veritatē neque in iustitia. De civitāte enim sancta vocati sunt , & super Deum Israël constabiliti sunt. Dóminus exercituum nomen ejus. Prióra ex tunc annuntiávi , & ex ore meo exiérunt , & audita feci ea : repente operatus sum , & venérunt. Scivi enim quia durus es tu , & nervus férreus cervix tua , & frons tua ærea. Prædixi tibi ex tunc ; antequam venírent indicávi tibi , ne forte díceres : Idóla mea fecerunt hæc , & sculptilia mea , & conflatilia mandavérunt ista. Hæc dicit.

R. Ecce Servus. 121.

Lectio ij.

Audi me , Jacob , & Israël quem egooco : Ego ipse , ego primus , & ego novíssimus. Manus quoque mea fundávit terram , & déxtera mea mensa est cœlos : ego vocábo eos , & stabunt simul. Congregámini omnes vos , & audite : quis de eis annuntiávit hæc ? Dóminus dilexit eum , fáciet voluntatēm suam in Babylóne , & bráchium suum in Chaldæis. Ego , ego locutus sum , & vocávi eum ; adduxi eum , & directa est via ejus. Hæc dicit.

R. Quam pulchri. 121.

Lectio ij.

HÆC dicit Dóminus redemptor tuus , Sanctus Israël : Ego Dó-

minus Deus tuus docens te utilia,
gubernans te in via quam ambulas.
Utinam attendisses mandata mea!
Facta fuisset sicut flumen pax tua,
& justitia tua sicut gurgites maris;
& fuisset quasi arena semen tuum,
& stirps uteri tui ut lapilli ejus:
non interisset, & non fuisset attritum nomen ejus a facie mea.
Egressimi de Babylone, fugite a Chaldaeis, in voce exultationis annuntiate: auditem facite hoc, & efferte illud usque ad extrema terrae.
Dicte: Redemit Dominus servum suum Jacob. Hac dicit.

R. Omnes sientes. 121.

Si incœptæ fuerint Ant. majores O. tunc ad Laudes & per Horas dicuntur Antiphonæ propriæ, ut ordinantur infrà, ante Officium Vigilæ Natalis Domini.

Ad Benedictus.

Ant. 7. ¶ Ponam verba mea in ore ejus; loqueturque ad eos omnia quæ præcépero illi. Deuteronom. 18.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Psalterio.

Ant. Dómine exercituum. ut suprà in Sabbatis Adventūs. 117. [nisi sit dies 16. Decembris: tunc enim resumuntur Antiph. Laudum, Elevare, &c.]

CAPITULUM. Isaiae 59.

Timébunt qui ab occidente, nomen Dómini; & qui ab ortu solis, gloriari ejus; cum vénérerit quasi fluvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénérerit Sion Redemptor.

Hymnus, Creator. 117.

¶ Visitaisti terram, Dómine,
R. Et inebriasti eam. *Ps. 64.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. a. Haurietis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris, & di-

cetis in die illa: Confitemini Dómino, & invocáte nomen ejus. *Is.*

12. [*Nisi dicenda sit Ant. O.*] *Oratio, ut infrà ad Laudes.*

D O M I N I C A III.

A D V E N T U S.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventūs, additis quæ sequuntur.

I N I. N O C T U R N O.

De Isaia Prophéta.

Lectio i.

Cap. 49.

Audite, insulae, & atténdite, populi de longe: Dóminus a부터 vocavit me, de ventre matris meæ recordátus est nōminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus sua protexit me, & pósuit me sicut sagittam electam, in pháretra sua abscondit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israël, quia in te gloriabor. Hac dicit.

R. Audite, domus David; dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet Fílium;

* Et vocábitur nomen ejus Emmáuel. ¶ Ne tímeas, María: ecce concípies in útero, & páries Fílium; * Et vocábitur. *Is. 7. Luc. 1.*

Lectio ii.

Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Jacob ad eum, & Israël non congregábitur: & glorificátus sum in oculis Dómini, & Deus meus factus est fortitudo mea. Et dixit: Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, & fæces Israël convertendas. Ecce dedi te in lucem géntium; ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Hac dicit Dóminus redemptor Israël, Sanctus ejus, ad contempti-

bilem ánimam , ad abominátam gentem , ad servum dominórum : Reges vidébunt , & consurgent príncipes , & adorábunt propter Dóminum , quia fidélis est , & Sanctum Israël qui elégit te. Hæc dicit.

R. Egrediétur virga de radíce Jesse , & flos de radíce ejus ascendet ; * Et requiescat super eum Spíritus Dómini. ¶ Scriptúra dicit : Quia ex sémine David , venit Christus ; * Et requiescat. *Isaïæ 11. Joan.*

7.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus : In témpore plácito exaudívi te , & in die salútis auxiliátus sum tuí : & servávi te , & dedi te in fœdus pòpuli , ut fuscitáres terram , & possidéres hæreditátes dissipátas ; ut díceres his qui vincti sunt , Exíte ; & his qui in ténebris , Revelámini. Super vias pascentur , & in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient , neque sítient , & non percútiet eos æstus & sol ; quia miserátor eórum reget eos , & ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam , & sémitæ meæ exaltabuntur. Hæc dicit.

R. Vox clamantis in desertó : Paráte viam Dómini : omnis vallis exaltábitur , & omnis mons & collis humiliábitur ; * Et revelábitur glória Dómini , & + Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. ¶ Scriptum est : Erunt prava in directa , & áspera in vias planas ; * Et revelábitur glória Dómini. Glória Patri. + Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est.
Ils. 40. Luc. 3.

I N I I. N O C T U R N O.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 16. de Jejunio decimi mensis , & de Eleemosynis , 6.

Lectio iv.

EVangélicis sanctiónibus , dilectíssimi , multùm auctoritatis præbet doctrína legális ; cùm quædam de mandáto véteri ad novam observántiam transferuntur ; & ex ipsa ecclesiástica devotione demonstrátur , quòd Dóminus Jesus Christus non venit legem sólvere , sed adimplére. Cessantibus enim significatióibus quibus Salvatoris nostri nuntiabátur adventus , & peractis figúris quas ábstulit ipsa præséntia veritatis ; ea quæ vel ad régulas morum , vel ad simplicem Dei cultum ratió pietatis instituit , in eádem apud nos forma in qua sunt cónrita , persevérant : & quæ utríque testamento erant cóngrua , nullâ sunt commutatióne variáta. Ex iis autem est étiam décimi mensis solemenejúni , quod à nobis nunc ánnuâ est consuetudine celebrandum ; quia plenum justitiæ est atque pietatis , grátiás divínæ ágere largitati , pro fructibus quos in usus hóminum secundùm summæ providentiæ temperamentum terra produxit. Quod ut prompto ánimo nos facere monstrémus , non solum continéntiam jejúnii , sed étiam eleemosynárum curam oportet affúmi ; ut de terra quoque cordis nostri germen justitiæ & fructus caritatis oriátur , & misericordiam Dei , páuperum ipsius miserendo , mereámur.

R. Ecce Servus meus , suscipiam eum ; Electus meus , complacuit sibi in illo ánima mea : * Dedi Spíritum meum super eum. ¶ Hic

est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácui: * Dedi. Matt. 3. Isaiae 42.

Lectio v.

Efficacissima enim est ad exorandum Deum postulatio, cui pietatis opera suffragantur; quóniam qui suum ab ínope non avertit ánimum, citò ad se Dómini convertit audítum, dicente Dómino: Estote misericordes, sicut & Pater vester misericors est: Dimítite, & dimittetur vobis. Quid hác iustitiá benignius? Quid hác retributióne cleméntius, ubi sententia judicatúri in potestáte pónitur judicandi? Date, inquit, & dabitur vobis. Quàm citò diffidétiæ sollicitudo, & avaritiæ est amputata cunctatio; ut quod redditúram se promittit véritas, secúra expendat humánitas! Constanſ esto, christiáne largitor: da quod accípias, sere quod metas, sparge quod colligas. Noli metuere dispéndium, noli de dúbio suspirare proventu. Substantia tua, cùm benè erogátur, augétur; & concupiscere justum misericordiæ lucrum, aeterni quæſtus est ſectari commérçium.

R. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis ſalutem, dicentis Sion: * Regnabit Deus tuus! V. Hic erit magnus, & Fílius Altissimi vocabitur, & regnabit in domo Jacob in aeternum. * Regnabit. Is. 52. Luc. 1.

Lectio vij.

Qui ergo pecúnias amat, & multiplicare opes suas immódis optat augmentis, hoc pótius ſanctum fœnus exérceat, & hác uſurárum arte ditescat, ut non hóminum laborantium captet neceſſitátes. Sacratissimus prophéta David

cùm diceret: Dómine, quis habítabit in tabernáculo tuo, aut quis requiesceret in monte ſancto tuo? reponſo divinæ vocis instruítur, & eum ad aeternam réquiem pertinere cognoscit, qui inter álias piæ conversatiónis régulas, pecúniam ſuam non dedit ad uſuram: & à tabernáculo Dei oſtenditur aliénus, & à ſancto monte ejus extráneus, qui dolosum quæſtum de pecúniaſ ſuæ captat uſuris; & dum per aliena cupidam damna ditári, aeternâ dignus est egestate puniri. Vos itaque, dilectissimi, qui ex toto corde promiſſiōibus Dómini credidistiſ, fugientes avaritiæ lepram immundissimam, donis Dei piè & sapienter utimini. Et quóniam de ipsius largitatē gaudetis, date óperam ut possitis gaudiórum uestrórum habére conforſtes. Multis enim, quæ vobis ſuppetunt, defunt; & in quorumdam indigéntia, matéria vobis data est divinæ bonitatis imitandæ: ut per vos etiam in álios beneficia divina transirent, & benè diſpensantes temporalia, acquirerétiſ aeterna.

R. Omnes fitientes, venite ad aquas; & qui non habetis argen-tum, properate, émitte & comédi-te: * Ecce testem populis dedi eum, ducem ac præceptórem gentibus. V. Qui fit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratis: * Ecce teſtem. Glória. * Ecce. Is. 55. Apoc.

22.

IN III. NOCTURNO.
Lectio sancti Evangélii ſecundum Joannem.

Lectio viii.

Cap. 1.

IN illo tempore; Miserunt Iudæi ab Ieroſolymis Sacerdotes & Levitas ad Joannem, ut interro-

gárent eum : Tu quis es ? Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homil. 7. in Evang.

EX hujus nobis lectiónis verbis , fratres caríssimi , Joannis humilitas commendátur : qui cùm tantæ virtutis effet , ut Christus credi potuisset , élégit sólidè subsistere in se , ne humánâ opinióne rapérétur inániter super se . Nam confessus est , & non negávit ; & confessus est : Quia non sum ego Christus . Sed quia dixit , Non sum ; negávit planè quod non erat , sed non negávit quod erat ; at veritátem loquens , ejus membrum fieret , cujus sibi nomen fálaciter non usurpáret . Cùm ergo non vult appétere nomen Christi , factus est membrum Christi ; quia , dùm infirmitátem suam stúdium humiliiter agnoscere , illius celitúdinem méritum veráciter obtinére .

R. Hoc est testimónium Joannis , quandò misérunt Judæi ad eum : * Non sum ego Christus , non sum Elías , non sum Prophéta . ¶ Dómine , non est exaltátum cor meum , neque elati sunt óculi mei : * Non sum . *Joan. 1. Ps. 150.*

Lectio viii.

INquisitus à discípulis Dóminus de Eliae adventu , respondit : Elías jam venit , & non cognovérunt eum , sed fecérunt in eum quæcumque voluérunt . Et , si vultis scire , Joannes ipse est Elías . Requisitus autem Joannes dicit : Non sum Elías . Quid est hoc , fratres caríssimi , quia quod Véritas affírmat , hoc Prophéta Véritatis negat ? Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur , hoc quod inter se contrárium sónuit , quómodò

contrárium non sit , invenítur . Ad Zachariam namque de Joanne An gelus dicit : Ipse præcédet ante il lum in spíritu & virtute Eliae . Qui idcirco venturus in spíritu & virtute Eliae dicitur , quia sicut Elías secundùm Dómini adventum prævéniet , ita Joannes prævénit pri mum . Sicut ille præcursor venturus est Júdicis , ita iste præcursor est factus Redemptoris . Joannes igitur in spíritu Elías erat , in per sóna Elías non erat . Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu , hoc Joannes dénegat de persóna .

R. Confessus est Joannes , & non negávit ; & confessus est : Quia non sum ego Christus . * Ipse est qui post me venturus est , qui ante me factus est . ¶ Ante Dóminum qui élégit me , vílior fiam plusquam factus sum : * Ipse est . *Joan. 1. 2. Reg. 6.*

Lectio ix.

JOANNES vocem se esse áfferit , quia Verbum præcédit . Adventum itaque Domínicum præcur rans , Vox dicitur ; quia per ejus ministérium Patris Verbum ab homínibus audítur . Qui étiam in deferto clamat ; quia derelictæ destitutæque Judææ solátiū Redemp toris annúntiat . Quid autem clama met insínuat , cùm subjungit : Di rigite viam Dómini , sicut dixit Isaías prophéta . Via Dómini ad cor dirígitur , cùm veritatis sermo humiliiter audítur . Via Dómini ad cor dirígitur , cùm ad præceptum illius vita præparátur . Unde scriptum est : Si quis díligit me , sermónem meum servábit , & Pater meus díli get eum ; & ad eum veniémus , & mansiónem apud eum faciémus .

R. Vos mihi testimónium per-

hibétis quodd dixérim: Non sum ego Christus; sed quia * Missus sum ante illum. Qui accépit ejus testimónium, signávit quia Deus verax est. ¶ Præparáte viam, planum fácite iter: ecce Salvátor ve-nit; * Missus sum. Glória. Repet. R. Vos. usque ad ¶ Joan. 3. Is. 62.

¶. Sacerd. Exultábit cor meum in salutári tuo: R. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. Ps. 12.

A D L A U D E S.

Ant. VEniet ex Sion qui erípiat, 1. D. & avertat impietátem à Jacob: & hoc illis à me testamen-tum, cùm abstúlero peccáta eórum. Rom. 11.

Ant. 2. D. Dabo eis cor unum & viam unam, ut tímeant me universis diébus, & benè sit eis. Jerem. 32.

Ant. 3. a. Fériam eis pactum sempiternum, & non délinam eis benefácere: & timórem meum dabo in corde eórum, ut non recédant à me. Jerem. 32.

Canticum, Lauda. 118.

Ant. 4. d. Salvos eos fáciam, & emundábo eos; & erunt mihi pópulus, & ego ero eis Deus. Ezech. 37.

Ant. 5. a. Pastor unus erit ómnium eórum: in judíciis meis am-bulábunt, & mandáta mea custó-dient, & fácient ea. Ezech. 37.

CAPITULUM. Jerem. 30.

R Evertétur Jacob, & quiescet, & cunctis áffluet bonis, & non erit quem formídet; quóniam tecum ego sum, ait Dóminus, ut salvem te.

Hymnus, Jordánis. 119.

¶. Deus in dómibus Sion cog-

noscétur, R. Cùm suscipiet eam. Ps. 47:

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ego baptízo in aqua; médius autem vestrūm stetit, quem vos nescítis: ipse est qui post me ventúrus est. Joan. 1.

Oratio.

E Xcita, Dómine, quæsumus, poténtiam tuam, & veni; ut hi qui in tua pietáte confidunt, ab omni cítiùs adversitatē liberen-tur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

A D P R I M A M.

Ant. 1. D. Véniet ex Sion.

In R. br. ¶. Qui ventúrus es in mundum. Joan. 6.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Dabo eis.

CAPITULUM. Jerem. 33.

E Rit mihi in nomen, & in gáu-dium, & in laudem, & in exultatióne cunctis géntibus ter-ræ, quæ audíferint ómnia bona quæ ego factúrus sum eis: & pa-vébunt, & turbabuntur in universis bonis, & in omni pace quam ego fáciam eis.

R. br. Emittes Spíritum tuum, Dómine, * Et creabuntur. Emittes. ¶. Et renovábis * fáciem terræ; * Et creabuntur. Glória. Emittes. Ps. 103.

¶. Pópulus qui creábitur, lau-dábit Dóminum; R. Quia prof-exit de excelso sancto suo. Ps. 101.

A D S E X T A M.

Ant. 3. a. Fériam eis.

CAPITULUM. Hebr. 7.

H Oc est testamentum quod dis-pónam dómui Israél post dies illos, dicit Dóminus: Dando leges meas in mentem eórum, & in corde eórum superscríbam eas;

& ero eis in Deum , & ipsi erunt mihi in pōpulum.

R. br. Cūm convérterit Deus captivitatēm plebis suæ , * Exultabit Jacob. Cūm. v. Et lætabitur * Israël : * Exultabit Jacob. Glória. Cūm. Ps. 52.

v. Converte , Dómine , captivitatēm nostram , R. Sicut torrens in austro. Ps. 125.

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Pastor unus.

C A P I T U L U M. Mich. 2.

Congregatiōne congregábo , Jacob , totum te : in unum condúcām reliquias Israël ; páriter ponam illum quasi gregem in ovili , quasi pecus in médio caulárum : tumultuabuntur à multitúdine hóminum.

R. br. Qui regis Israël , intende : * Qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui regis. v. Qui sedes super Chérubim , * manifestáre ; * Qui dedúcis. Glória. Qui regis. Ps. 79.

v. Nos pōpulus tuus , & oves páscaue tuæ , R. Confitébimur tibi in séculum. Ps. 78.

A D V E S P E R A S.

Ant. **D**icit Dóminus redemptor 3. a. tuus , Israël : Ego sum Dóminus , fúscitans verbum servi sui , & consilium nuntiorum suorum complens , allelúia. Is. 44.

Ant. 1. D. Locútus sum super Prophétas , & ego visiōnem multiplicávi , & in manu Prophetárum assimilátus sum , allelúia. Os. 12.

Ant. 5. C. Propter hoc sciet pōpulus meus nomen meum in die illa ; quia ego ipse qui loquébar , ecce adsum , allelúia. Is. 52.

Ant. 4. A. Bonas fácite vias vestras , & stúdia vestra ; & habitábo vobiscum , allelúia. Jerem. 7.

Ant. 6. F. Scient omnes gentes quia est qui rédimat , & liberet Israël , allelúia. i. Mach. 4.

C A P I T U L U M. i. Mach. 4.

Nunc clamémus in cœlum ; & miserébitur nostrī Dóminus , & memor erit testamenti patrum nostrorūm.

Hymnus , Statúta. 119.

v. Misericórdia Dómini ab æternō & usque in æternum , R. His qui servant testamentum ejus. Ps. 102.

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. Qui post me venturus est , ante me factus est ; cuius ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calceamenti. Joan. 1. [*Nisi dicatur Ant. O.*]

F E R I A S E C U N D A.

De Isaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 49.

Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce levábo ad gentes manus meam , & ad pōpulos exaltábo signum meum. Et afferent filios tuos in ulnis , & filias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges nutriti tui , & réginae nutrícies tuae : vultu in terram demisso , adorábunt te , & púlverem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dóminus , super quo non confundentur qui expectant eum. Numquid tollétur à forti præda ? aut quod captum fúerit à robusto , salvum esse pótenter ? Quia hæc dicit Dóminus : Evidèm , & captivitas à forti tollétur ; & quod ablátum fúerit à robusto , salvabitur. Eos verò qui judicavérunt te , ego judicábo ; & filios tuos ego salvábo. Hæc dicit.

R. Audíte , domus David : dabit Dóminus. 120.

Lectio ij. Cap. 50.

HÆc dicit Dóminus : Quis est
hic liber repúdii matris vestræ,
quo dimisi eam ? aut quis est cré-
ditor meus , cui vénididi vos ? Ecce
in iniquitáibus vestris véniditi estis ,
& in sceléribus vestris dimisi ma-
trem vestram . Quia veni , & non
erat vir : vocávi , & non erat qui
audíret . Numquid abbreviáta &
párvula facta est manus mea , ut
non possim redímere ? aut non est
in me virtus ad liberandum ? Ecce
in increpatiōne mea desertum fá-
ciam mare , ponam flúmina in sic-
cum : computrescent pisces sine
aqua , & morientur in siti . Hæc
dicit .

R. Egrediétur. 120.

Lectio iij.

JUxtà est qui justificat me , quis
contradíctet mihi ? Stemus simul ,
quis est adversárius meus ? Accédat
ad me . Ecce Dóminus Deus auxiliá-
tor meus , quis est qui condemnet
me ? Ecce omnes quasi vestimentum
conterentur , tinea cómedet eos .
Quis ex vobis timens Dóminum ,
áudiens vocem servi sui ? Qui ambu-
lávit in ténebris , & non est lumen
ei , speret in nómine Dómini , &
innitáatur super Deum suum . Hæc
dicit .

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Reversus sum ad Sion ,
& habitábo in médio Jerúsalem ; &
creábitur cívitas veritátis . *Zach.*
8.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Hæreditábunt terram
electi mei , qui requisiérunt me ; &
vos qui dereliquistis Dóminum ,
omnes corruétis . *Is. 65.* [*Nisi dicatur. Ant. O.*]

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

AUdite me , qui sequimini quod
justum est , & queritis Dó-
minum : atténdite ad petram
undè excisi estis , & ad cavernam
laci de qua præcisi estis . Atténdite
ad Abraham patrem vestrum , & ad
Saram quæ péperit vos ; quia unum
vocávi eum , & benedixi ei , &
multiplicávi eum . Consolábitur ergò
Dóminus Sion , & consolábitur om-
nes ruínas ejus ; & ponet desertum
ejus quasi delícias , & solitúdinem
ejus quasi hortum Dómini . Gáudium
& lætitia inveniétur in ea , gratiá-
rum áctio , & vox laudis . Atténdite
ad me , popule meus ; & tribus mea ,
me audite : quia lex à me éxiet , &
judícium meum in lucem populó-
rum requiescat . Propè est Justus
meus , egressus est Salvátor meus ,
& bráchia mea pópulos judicábunt :
me ínsulae expectábunt , & bráchium
meum sustinébunt . Leváte in cœlum
óculos vestros , & vidéte sub terra
deorsum ; quia cœli sicut fumus li-
quescent , & terra sicut vestimen-
tum atterétur , & habitatores ejus
sicut hæc interibunt . Salus autem
mea in sempiternum erit , & justi-
tia mea non deficiet . Hæc dicit .

R. Ecce servus. 121.

Lectio ij.

AUdite me , qui scitis justum ;
pópulus meus , lex mea in cor-
de eórum : nolite timére oppró-
brium hóminum , & blasphemias
eórum ne metuáatis . Sicut enim ves-
timentum , sic cómedet eos vermis ;
& sicut lanam , sic devorábit eos
tinea . Salus autem mea in sempiter-
num erit , & justitia mea in genera-
tiones generatiónum . Consurge ,

consurge, indūere fortitudinem, bráchium Dómini: consurge sicut in diébus antiquis, in generatiōnibus seculórum. Numquid non tu percussisti superbū, vulnerasti dracónem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Hæc dicit.

R. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis.
121.

Lectio iii.

Ego autem sum Dóminus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt fluctus ejus: Dóminus exercituum nomen meum. Pósui verba mea in ore tuo, & in umbra manūs meā protexi te, ut plantes cœlos, & fundes terram, & dicas ad Sion: Pópolus meus es tu. Elevare, elevare, consurge, Jerúsalem, quæ bibisti de manu Dómini cálicem iræ ejus: usque ad fundum cálicis soporis bibisti, & potasti usque ad fæces. Non est qui sustentet eam ex ómnibus filiis quos géniuit; & non est qui apprehendat manum ejus ex ómnibus filiis quos enutrit. Duo sunt quæ occurrérint tibi: quis contristabitur super te? Vástitas & contritio, & fames, & gládius: quis consolabitur te? Hæc dicit.

R. Omnes sítentes, veníte ad aquas. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Ego, ego ipse consolabor vos: Dóminus exercituum nomen meum. *Ils. 51.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. a. Clama ad me, & exaudiām te: & suscitabo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israél. *Jerem. 33.* [*Nisi dicatur Ant. O.*]

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 51.

Audi hoc, paupérula, & ébria non à vino. Hæc dicit dominus tuus Dóminus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de manu tua cálicem soporis, fundum cálicis indignationis meæ; non adjicies ut bibas illum ultrà. Et ponam illum in manu eorum qui te humiliavérunt, & dixerunt animæ tuæ, Incurváre, ut transeamus; & posuisti ut terram corpus tuum, & quasi viam transeúntibus. Hæc dicit.

R. Jejúnium décimi erit domui Iuda in gáudium & in solemnitátes præclaras: * Veritatem & pacem diligite. ¶ Spíritu sancto orantes, vosmetipso in dilectione Dei serváte, expectantes misericordiam Dómini nostri Jesu Christi. * Veritatem. *Zach. 8. Ep. Jud.*

*Si hác die occurrat Festum Duplex, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ii. Cap. 52.

Quàm pulchri super montes petes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus! Vox speculatorum tuorum: levavérunt vocem, simul laudábunt; quia oculo ad oculum vidébunt, cum converterit Dóminus Sion. Gaudete, & laudáte simul, deserta Jerúsalem, quia consolatus est Dóminus populum suum, redémit Jerúsalem. Paravit Dóminus bráchium sanctum suum in oculis ómnium géntium: & vidébunt omnes fines terræ Salutare Dei nos-

tri. * Recédite, recédite, exíte inde, pollútum nolite tangere: exíte de médio ejus, mundámini, qui fertis vasa Dómini. Quóniam non intumultu exibitis, nec in fuga prope-rábitis; præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israél. Ecce intellíget Servus meus, exaltábitur, & elevábitur; & sublimis erit valdè. Sicut obſtupérunt super te multi, ſic inglorius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hóminum. Iste aperget gentes multas, ſuper ipsum continébunt reges os ſuum: quia quibus non eſt narrátum de eo, vi-dérunt; & qui non audiérunt, con templati ſunt. Hæc dicit.

R. Hoc eſt jejúnium quod elégi, dicit Dóminus: Frange eſurienti panem tuum, & egénoſ vagosque induc in domum tuam; * Tunc invocábis, & Dóminus exaudiet; clámabis, & dicet: Ecce adsum. ¶ Date eleemosynam, & ecce ómnia munda ſunt vobis. * Tunc. *Is. 58.*

Luc. II.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Lectio iii. Cap. I.

IN illo tempore; Miffus eſt An- gelus Gábriél à Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsatam viro, cui no-men erat Joseph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Cap. I. Luc. in Feso Annuntiat. Tom. 7.

EXordium nostræ redemptiōnis, fratres caríſſimi, hodierna nobis sancti Evangélii léctio comen-dat, quæ Angelum à Deo de cœlis

miſſum narrat ad Vírginem; ut novam in carne nativitatē Filii Dei prædicaret; per quam nos, abjectā vetustatē nóxiā, renovari atque in-ter filios Dei computari possimus. Aptum profecto humánæ restaurationis principiū fuit, ut Angelus à Deo mitteretur ad Vírginem par-tu consecrandam divino; quia pri-ma perditionis humánæ fuit cauſa, cùm ſerpens à diáboło mittebátur ad mulierem ſpiritu supérbia decipien-dam: imò ipſe in ſerpente diábolus veniébat, qui genus humánum, de-ceptis paréntibus primis, immorta-litatis gloriā nudáret.

R. Ave, gratiā plena; Dóminus tecum: * Spíritus sanctus supervé-niet in te, & virtus Altissimi obum-brabit tibi. Ideoque & + Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ¶ Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. * Spíritus sanctus. Glória Pa-tri. + Quod. *Luc. I. Jerem. 31.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Ne tímeas, Mariā; concípies in útero, & páries Fílium: hic erit magnus, & Fílius Altissimi vocábitur. *Luc. I.*

Preces, ut in Psalterio, 103.

Oratio.

Propè esto, Dómine, ómnibus expectantibus te in veritatē; ut in adventu Filii tui Dómini nostri, plácitis tibi áctibus præsentémur: Per eumdem Dóminum.

Et dicitur ad Laudes & ad Horas tantum.

Non fit hodiè Commem. Virginis Deum pariturae.

Ad Magnificat.

Ant. I. f. Dabit illi Dóminus Deus fedem David patris ejus: & regnabit in domo Jacob in æter-

num ; & regni ejus non erit finis.
Luc. 1. [*Nisi dicatur Ant. O.*]

Oratio Dominicæ præcedentis.

F E R I A Q U I N T A.

De Isaïa Prophéta.

Lectio i.

Cap. 54.

LAUDA, stérilis, quæ non paris : decanta laudem, & hinni, quæ non pariébas ; quóniam multi filii desertæ magis quām ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculórum tuórum extende, ne parcas : longos fac funículos tuos, & clavos tuos confólida. Ad déxteram enim & ad lèvam penetrábis : & semen tuum gentes hæreditábit, & civitátes desertas inhabitábit. Hæc dicit.

R. Ecce servus meus. 121.

Lectio ii.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubesces : non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ oblíviscérис, & op-próbrii viduitatis tuæ non recordáberis amplius. Quia dominábitur tui qui fecit te : Dóminus exercítuum nomen ejus ; & redemptor tuus, Sanctus Israël, Deus omnis terræ vocábitur. Quia ut mulierem dera-lictam & mèrentem spíritu vocávit te Dóminus, & uxórem ab adolescéntia abjectam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te, & in miseratióibus magnis congregábo te. In momento indignatiónis abscondi fáciem meam parumper à te, & in misericórdia sempiterna misertus sum tui, dixit Redemptor tuus Dóminus. Hæc dicit.

R. Quām pulchri. 121.

Lectio iii.

SIcut in diébus Noë istud mihi est, cui jurávi ne indúcerem

aquas Noë ultrà supra terram ; sic jurávi ut non irascar tibi, & non in-crepem te. Montes enim commo-vebuntur, & colles contremiscent; misericórdia autem mea non recédet à te, & fœdus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus Dóminus. Paupérula, tempestáte con-vulsa, absque ulla consolatióne. Ec-ce ego sternam per órdinem lápi-des tuos, & fundábo te in sapphíris ; & ponam jáspidem propugnácula tua, & portas tuas in lápides sculptos, & omnes térmilos tuos in lápides desiderábiles, universos fi-lios tuos doctos à Dómino, & mul-titudinem pacis filiis tuis, & in juf-titia fundáberis. Hæc dicit.

R. Omnes sitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Ecce ego vénio, ait Dóminus : & applicabuntur gentes multæ ad Dóminum, & erunt mihi in pòpulum. *Zach. 2.*

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. ut infrà ante Offi-cium Vigiliæ Natalis Domini.

F E R I A S E X T A

Q U A T U O R T E M P O R U M.

De Isaïa Prophéta.

Lectio i.

Cap. 54.

REcéde procul à calúmnia, quia non timébis ; & à pavó-re, quia non appropinquábit tibi. Ecce áccola véniet, qui non erat mecum ; ádvena quondam tuus adjungétur tibi. Ecce ego creávi fabrum sufflantem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creávi interfictórem ad disper-dendum. Omnes vas quod fictum est contrà te, non dirigéatur ; & om-nem linguam resistentem tibi in ju-dicio, judicábis. Hæc est hæreditas servórum Dómini ; & justitia eó-

rum apud me , dicit Dóminus. Hæc dicit.

R. Jejúnium. 152.

Si hác die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Léctio dividitur in duas, divisione factâ ad Asteriscum.*

Léctio ii. Cap. 55.

Qaerite Dóminum , dùm inve-
niri potest : invocáte eum , dùm
propè est. Derelinquat ímpius viam
suam , & vir iníquus cogitatiónes
suas , & revertáatur ad Dóminum ;
& miserébitur ejus : & ad Deum
nostrum , quóniam multus est ad
ignoscendum. Non enim cogitatió-
nes meæ , cogitatiónes vestræ ; ne-
que viæ vestræ , viæ meæ , dicit Dó-
minus. Quia sicut exaltantur cœli à
terra , sic exaltatæ sunt viæ meæ à
viis vestris , & cogitatiónes meæ à
cogitatióibus vestris. * Et quómo-
dò descendit imber & nix de cœlo ,
& illuc ultrà non revertitur , sed iné-
briat terram , & infundit eam , &
germinare eam facit , & dat semen
serenti , & panem comedenti ; sic
erit verbum meum quod egrediétur
de ore meo : non revertétur ad me
vácuum , sed fáciet quæcumque vó-
lui , & prosperábitur in iis ad quæ
misí illud. Quia in lætitia egredié-
mini , & in pace deducémini : mon-
tes & colles cantábunt coram vobis
laudem , & ómnia ligna régionis
plaudent manu. Pro saliunca ascen-
det ábies , & pro urtica crescat myrtus :
& erit Dóminus nominátus in
signum æternum , quod non auferé-
tur. Hæc dicit.

R. Hoc est jejúnium. 153.

Léctio sancti Evangélii secundùm
Lucam.

Léctio iii. Cap. 1.

E Xurgens María in diébus illis ,
ábiuit in montána cum festina-

tiónē in civitátem Juda ; & intrávit
in domum Zachariæ , & salutávit
Elísabeth. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. lib. 2.

C Ontuendum est quia supérior
venit ad inferiorem , ut inférior
adjuvétur ; María ad Elísabeth , Chris-
tus ad Joannem. Dénique étiam pós-
teà , ut sanctificáret baptismum Joani-
nis , Dóminus venit ad baptismum.
Citò quoque adventūs Maríae & præ-
séntiæ Domínicæ beneficia decla-
rantur. Simul enim ut audívit salu-
tatióne María Elísabeth , exultávit
infans in útero ejus ; & repléta est
Spíritu sancto. Vide distincióne ,
singulorumque verbórum proprie-
tates. Vocem prior Elísabeth audí-
vit , sed Joannes prior grátiam sen-
sit. Illa natúræ órdine audívit , iste
exultávit ratióne mystérii ; illa Ma-
ría , iste Dómini sensit adventum.
Istæ grátiam loquuntur , illi intùs
operantur , pietatisque mystérium
maternis adoriuntur proféctibus ; du-
plicique miráculo prophétant ma-
tres spíritu parvulórum. Exultávit
infans , repléta est mater. Non priùs
mater repléta quâm fílius ; sed cùm
fílius effet replétus Spíritu sancto ,
replévit & matrem.

R. Unde hoc mihi ut véniat ma-
ter Dómini mei ad me ? * Et beáta
quæ credidisti , quóniam + Perfici-
entur ea quæ dicta sunt tibi à Dó-
mino. V. Benedictus Dóminus , qui
te direxit in vúlnera cápitis príncipis
inimicórum nostrórum ; * Et beáta.
Glória Patri. + Perficiuntur. *Luc. 1.*
Judith 13.

AD LAUDES & per Horas ,
Antiphonæ propriæ , ut infrà ante
Officium Vigiliæ Natalis Domini ;
& sic in sequentibus Feriis.

Ad Benedictus.

Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. Luc. 1.

Oratio.

AUrem tuam, quæsumus, Dómine, præcibus nostris accómoda, & mentis nostræ ténebras gratiâ tuæ visitatiónis illustra; Qui vivis & regnas.

Non fit hodiè Commem. Virginis Deum parituræ.

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. infrâ. 167. Oratio Dominicæ præcedentis.

S A B B A T O
QUATUOR TEMPORUM.
De Isaïa Prophéta.

Lectio j. Cap. 56.

HÆc dicit Dóminus: Custodíte judícum, & fácite iustítiam; quia juxtâ est salus mea ut véniat, & iustítia mea ut revelétur. Beátus vir qui fecit hoc, & filius hóminis qui apprehendet istud: custódiens Sábbatum, ne póllyat illud; custódiens manus suas, ne fáciat omne malum. Et non dicat filius ádvenæ qui adhæret Dómino, dicens: Separatióne dívidet me Dóminus à populo suo. Et non dicat eunúchus: Ecce ego lignum áridum. Quia hæc dicit Dóminus eunúchis: Qui custodíerint sábbata mea, & élégerint quæ ego vólvi, & tenérent fœdus meum, dabo eis in domo mea & in muris meis locum, & nomen melius à filiis & filiábus: nomen sempiternum dabo eis, quod non períbit. Hæc dicit.

R. Jejúnium. 152.

*Si hæc die occurrat Festum sancti Thomæ, sequens Lectio dividitur in duas, divisione factâ ad * Asteriscum.*

Lectio ij.

ET filios ádvenæ qui adhærent Dómino, ut colant eum, & diligant nomen ejus, ut sint ei in seruos; omnem custodientem sábbatum ne póllyat illud, & tenentem fœdus meum; addúcarn eos in montem sanctum meum, & lătificábo eos in domo oratiónis meæ. Holocausta eórum & víctimæ eórum plácébunt mihi super altári meo; quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópolis.* Ait Dóminus Deus qui cóngregat dispersos Israél: Adhuc congregábo ad eum congregátos ejus. Omnes béstiaæ ægri, veníte ad devorandum, universæ béstiaæ saltus. Speculatóres ejus cæci omnes, nesciérint universi: canes muti non valentes latráre, videntes vana, dormientes, & amantes sónnia. Et canes impudentissimi nesciérint satuitatétem: ipsi pastóres ignoravérunt intelligéntiam: omnes in viam suam declinavérunt, unusquisque ad avarítiam suam à summo usque ad novissimum. Hæc dicit.

R. Hoc est jejúnium. 153.
Lectio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio iii. Cap. 1.

INÍTUM EVANGÉLII JESU CHRISTI FÍLII DEI, sicut scriptum est in Isaïa prophéta: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Hom. 6. in Evang.

QUOD GRÆCÈ Angelus, hoc Latínè nuntius dicitur. Recte ergò qui nuntiáre supernum Júdicem míttitur, Angelus vocátur; ut dignitatétem servet in nōmine quam explet in operatióne. Altum quidem

nomen est, sed vita nōmine inférior non est. Utinām, fratres caríssimi, non ad judícium nostrum dicámus; quia omnes qui sacerdóti nōmine censem̄t, Angeli vocantur, Prophétā attestante qui ait: Lábia sacerdótis custódunt scíentiam, & legem requírunt ex ore ejus; quia Angelus Dómini exercítuum est. Sed hujus altitúdinem nōminis étiam vos, si vultis, potestis meréri. Nam unuſquisque vestrūm in quantūm sufficit, in quantūm grátiam supernæ aspiratiōnis accépit, si à pravitáte próximum révocat, si exhortári ad benē operandum curat, si xternum regnum vel supplicium erranti de-núntiat, cùm sanctæ annuntiatiōnis verba impendit, profectò Angelus existit.

R. Fuit Joannes in deserto baptizans, & prædicans baptismum pœnitentia in remissiōne peccatórum: * Et egrediebáatur ad eum omnis Judææ régio, & Jerosolymitæ universi. ¶ Ipse est directus divinitus in pœnitentiam gentis: * Et. Glória. * Et. Marc. 1. Eccli. 49.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Prædicábat Joannes, dicens: Venit fórtior me post me, cujus non sum dignus procumbens sólvere corrígiam calceamentórum ejus. Marc. 1.

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nos trā pravitáte afflígimur: concéde propítius, ut ex tua visitatiōne consolémur; Qui vivis, &c.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Psalterio.

Antiphonæ Laudum hujus Sab-bati, id est, quæ habentur in frā pro Sabbato incidente post 15. Décem-bris. 169.

CAPITULUM. Genes. 49.

NON auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mittendus est; & ipse erit expectatiō géntium.

Hymnus, Crátor. 117.

¶. Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: R. Dominare in médio inimicórum tuórum. Ps. 109.

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. in frā. Oratio, Ex-cita, quæsumus. ut in frā ad Laudes.

DO M I N I C A IV.

A D V E N T U S.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Omnia ut suprà in Dominicis Adventūs, additis quæ sequuntur.

I N I. N O C T U R N O.

De Isaía Prophéta.

Lectione j. Cap. 57.

JUltus perit, & non est qui recógitet in corde suo: & viri misericordiæ colliguntur, quia non est qui intelligat; à facie enim malitiæ collectus est justus. Véniat pax; requiescat in cubíli suo, qui ambulávit in directione sua. Vos autem accédite huc, filii auguratrícis; semen adulteri, & fornicariæ. Super quem lufistis? super quem dilataftis os, & ejecistis linguam? Numquid non vos filii scelesti, semen mendax, qui consolámini in diis subter omne lignum frondósum, immolantes párvulos in torréntibus, subter eminentes petras? In pártibus torrentis pars tua, hæc est sors tua; & ipsis effudisti libámen, obtulisti sacrificium. Numquid super his non indignábor? Hæc dicit.

R. Audíte, domus David; dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet Fílium;

* Et vocábitur nomen ejus Ermá-nuel. ¶. Ne tímeas, María: ecce

concíp̄ies in útero , & páries Fílium ; * Et vocábitur. *Is. 7. Luc. 1.*

Lectio ij.

PRo quo sollícita timuisti , quia mentita es , & mei non es recordáta , neque cogitasti in corde tuo ? Quia ego tacens , & quasi non videns , & mei oblita es. Ego annuntiabo iustitiam tuam , & ópera tua non próderunt tibi. Cùm clamáveris , lìberent te congregati tui , & omnes eos áuferet ventus , tollet aura. Qui autem fidúciam habet mei , hæreditabit terram , & poscidébit montem sanctum meum. Et dicam : Viam fácite , præbête iter , declináte de fémita , auferte offendícula de via pòpuli mei. Hæc dicit.

R. Egrediétur virga de radíce Jesse , & flos de radíce ejus ascendet ; * Et requiescat super eum Spíritus Dómini. *¶*. Scriptúra dicit : Quia ex fémine David , venit Christus ; * Et requiescat. *Isaïæ 11. Joan. 40. Luc. 3.*

7.

Lectio iij.

QUia hæc dicit Excelsus , & Sublímis , hábitans æternitatem , & sanctum nomen ejus , in excelso & in sancto hábitans , & cum contrito & húmili spíritu , ut vivíficet spíritum humílium , & vivíficet cor contrítorum. Non enim in sempiternum litigábo , neque usque ad finem irascer ; quia spíritus à fácie mea egrediétur , & flatus ego fáciam. Propter iniquitatem avaritiae ejus irátus sum , & percussi eum ; abscondi à te fáciem meam , & indignátus sum ; & ábiit vagus in via cordis sui. Vias ejus vidi , & sanávi eum , & reduxi eum , & reddidi consolaciones ipsi , & lu-

gentibus ejus. Creávi fructum labiorum pacem , pacem ei qui longè est , & qui propè , dixit Dóminus , & sanávi eum. Impii autem quasi mare fervens , quod quiéscere non potest , & redundant fluctus ejus in conculcationem & lutum. Non est pax ímpii , dicit Dóminus Deus. Hæc dicit.

R. Vox clamantis in deserto : Paráte viam Dómini : omnis vallis exaltabitur , & omnis mons & collis humiliabitur ; * Et revelabitur glória Dómini , & + Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. *¶*. Scriptum est : Erunt prava in directa , & áspera in vias planas ; * Et revelabitur glória Dómini. Glória Patri. + Vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. *Is. 40. Luc. 3.*

I N . I I . N O C T U R N O .
Ex libro sancti Cypriáni Episcopi & Mártyris.

*De Idolorum vanitate.**Lectio iv.*

QUod Christus sit , & quómodò per ipsum nobis salus vénerit , sic est ordo , sic ratió. Judæis primùm erat apud Deum grátia : sic olím justi erant , sic majóres eórum religiónibus obediébant. Inde illis & regni sublímitas flóruit , & géneris magnitudo prôvenit. Sed illi negligentes & indiscreti & superbi póstmodùm facti , & fiducià patrum infláti , dùm divína præcepta contemnunt , datam sibi grátiam perdidérunt. Quàm verò fúerit illis profána vita , quæ contracta sit violatæ religiónis offensa , ipsi quoque testantur , qui et si voce tacent , éxitu confitentur. Dispersi & palabundi vagantur ,

soli & cœli sui prófugi per hospitium aliena jaçtantur. Necnon Deus antè prædixerat fore ut, vergente seculo, & mundi fine jam proximo, ex omni gente & populo & loco cultores sibi allégeret Deus multò fidelióres & melioris obséquii, qui indulgentiam de divinis munéribus haurírent, quam accep-tam Judæi, contemptis religiónibus, perdidissent. Hujus igitur gratiæ disciplinaque árbiter & magister, Sermo & Filius Dei mítitur, qui per Prophétas omnes retrò illuminátor & doctor humáni generis prædicabátur.

R. Ecce Servus meus, suscipiam eum; Electus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: * Dedi spíritum meum super eum. ¶ Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complácui: * Dedi. Matt. 3. Isaïe 42.

Lectio v.

Hic est virtus Dei, hic rátio, hic sapiéntia ejus & glória. Hic in Vírginem illábitur; carnem, Spíritu sancto cooperante, indúi-tur. Deus cum homine miscétur. Hic Deus noster, hic Christus est, qui mediátor duórum, hominem induit, quem perdúcat ad Patrem. Quod homo est, esse Christus voluit, ut & homo possit esse quod Christus est. Sciébant & Judæi Christum esse ventúrum: nám hic illis semper, Prophétis admonéntibus, annuntiabátur; sed significáto díuplici ejus adventu, uno qui exercitio & exemplo hominis fungerétur, áltero qui Deum fateré-tur, non intelligendo primum ad-ventum qui in passióne præcessit occultus, unum tantum credunt qui erit in potestate manifestus. Quod

autem hoc Judæórum pôpulus intellígere non pótuit, delictórum méritum fuit. Sic erant sapiéntiæ & intelligéntiæ cæcitáte multáti, ut qui vitâ indigni essent, habérent vitam ante óculos, nec vidérent.

R. Quàm pulchri super montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem, annuntiantis bonum, prædicantis salútem, dicentis Sion: * Regnábit Deus tuus! ¶ Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocábitur, & regnábit in domo Jacob in æternum. * Regnábit. Is. 52. Luc. 1.

Lectio vi.

Taque cùm Christus Jesus, secundùm à Prophétis antè prædicta, verbo & vocis império dæmónia de homínibus excúteret, paralyticos restríngeret, leprósos purgáret, illumináret cæcos, clau-dis gressum daret, mórtuos rursùs animáret, cogeret sibi elementa famulári, servire ventos, mária obe-díre, íferos cédere; Judæi qui illum credíderant hominem tantum de humilitate carnis & corporis, existimabant magum de licéntia potestatis. Hoc eos facturos & ipse prædixerat, & Prophétarum ómniū testimónium sic antè præcésserat, oportére illum pati, non ut sentíret tantum mortem, sed ut víceret; & cùm passus esset, ad superos dénuò régredi, ut vim di-vinæ majestatis osténderet. Fidem itaque rerum cursus implévit. Hunc comitámur, hunc séquimur, hunc habémus itineris ducem, lucis prín-cipem, salutis auctórem, cœlum páriter & Patrem quæréntibus, & credéntibus pollicentem. Quod est Christus, érimus Christiáni, si Christum fuérimus imitáti.

R. Omnes sittentes , veníte ad aquas ; & qui non habétis argen- tum , properáte , émite & comédi- te : * Ecce tēstem pōpulis dedi eum , ducem ac praeceptōrem géntibus . **¶** Qui sitit , véniat ; & qui vult , accí- piat aquam vitæ gratiā : * Ecce tēstem . Glória . * Ecce . *Is. 55. Apoc.*

22.

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundūm
Lucam.

Lectione viij. Cap. 3.

ANNO quinto-décimo impérii Ti- bérii Cæsaris , procurante Pón- tio Pilátō Judæam . Et Réliqua .

Homilia sancti Gregorii Papæ :

Homil. 20. in Evang.

Redemptoris nostri Præcursor quo témpore prædicatiōnis verbum accéperit , memorato Románæ Reipùblicæ príncipe , & Judææ régibus , designátur . Quia enim illum prædicare veniébat , qui ex Judæa quosdam , & multos ex Géntibus redempturus erat , per regem Géntium & príncipes Ju- dæorum prædicatiōnis ejus témpora designantur . Quia autem gentilitas colligenda erat , & Judæa pro culpa perfidiae dispergenda , ipsa quoque descriptio terréni principátus ostendit ; quóniam & in Románæ Re- pública unus præfuisse describitur , & in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabantur . Voce étenim Redemptoris nostri dicitur : Omne regnum in seipsum divísum desolábitur . Liquet ergo quod ad finem regni Judæa pervenerat , quæ tot régibus divisa subjacébat . Aptè quoque non solum quibus régibus , sed etiā quibus sacerdótibus ac- tum sit , demonstrátur : quia illum Joannes Baptista prædicaret , qui

simul rex & sacerdos exísteret , Lucas Evangelista prædicatiōnis ejus témpora per regnum & sa- cerdótium designávit .

R. Suscitábit Deus cœli regnum quod in æternum non dissipábi- tur : * Commínuet autem & con- sumet universa regna . **¶** Factum est regnum hujus mundi , Dómini nostri & Christi ejus ; & regnabit in sécula seculórum : * Commínuet . *Dan. 2. Apoc. 11.*

Lectione viiij.

ET venit in omnem regionem Jordánis , prædicans baptis- tum pœnitentiæ in remissiōnem peccatórum . Cunctis legéntibus liquet , quia Joannes non solum baptismum pœnitentiæ prædicavit , verùm etiā quibusdam dedit ; sed tamen baptismum suum in remis- siōnem peccatórum dare non pótuit . Remissio étenim peccatórum in solo nobis baptismo Christi tri- búitur . Notandum itaque quod dí- citur : Prædicans baptismum pœ- nitentiæ in remissiōnem peccató- rum ; quóniam baptismum quod peccáta sólveret , quia dare non pót- terat , prædicábat : ut sicut incar- nátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiōnis , ita baptismum pœnitentiæ quo peccáta solvuntur , præcúrreret suo baptismate quo pec- cáta solvi non possunt .

R. Consurge , consurge , indúere fortitudine tuâ , Sion : * Indúere vestimentis gloriæ tuæ Jerúsalem cívitas Sancti ; quia non adjicet ultrà ut pertránseat per te immun- dus . **¶** Deus secundūm promissiō- nem eduxit Israél Salvatorem Je- sum , prædicante Joanne antè fá- ciem adventūs ejus baptismum pœ- nitentiæ . * Indúere . *Is. 52. Act. 13.*

Lectio ix.

SIicut scriptum est in libro sermonum Isaiae Prophétæ : Vox clamantis in deserto , Paráte viam Dómini , rectas fácite sémitas ejus. Omnis qui fidem rectam & bona ópera prædicat , quid áliud quām venienti Dómino ad corda audiéntium viam parat? Ut hæc vis gratiæ pénéret , ut lumen veritatis illūtret. Omnis vallis implébitur , & omnis m̄ons & collis humiliabitur. Quid hoc loco vállium nōmine , nisi húmiles ? quid móntium & cóllium , nisi superbi hómines designantur ? In adventu ergò Redemptoris valles implétae , montes verò & colles humiliati sunt ; quia nimírum in fide Mediatóris Dei & hóminum hóminis Christi Jesu , & Gentilitas plenitúdinem gratiæ accépit , & Judæa per errórem perfidiæ hoc undè tumébat , pérdidit. Et erunt prava in directa , & áspēra in vias planas. Prava directa sunt , cùm malorum corda per injustitiæ detorta , ad justitiæ régulam diriguntur : & áspera in vias planas immutantur , cùm immítentes atque iracundæ mentes per infusionem supernæ gratiæ ad lenitatem mansuetudinis redēunt.

R. Constituit Deus humiliare omnem montem excelsum , & convales replere in æqualitatem terræ ; * Ut ámbulet Israél diligenter in honorem Dei. **V.** Scriptum est in libro sermonum Isaiae prophétæ : Erunt prava in directa , & áspera in vias planas ; * Ut ámbulet. Glória Patri. Repetitur **R.** Constituit Deus humiliare. usque ad **V.** Baruch 5. **Luc.** 3.

V. Sacerd. Exaudi nos , Deus

salutáris noster , **R.** Spes ómnium finium terræ. *Ps. 64.*

A D L A U D E S .

Ant. **L** Audáte , cœli : jubiláte , 7. d. **L** extréma terræ : resonáte , montes , laudatióne ; quóniam redémít Dóminus Jacob , & Israël gloriabitur , allelúia. *Is. 44.*

Ant. 1. **D.** Ego levávi manum meam , ut ramos germinétis , & fructum afferáti pópulo meo ; propè enim est ut véniat , quia ecce ego ad vos , allelúia. *Ezech. 36.*

Ant. 5. a. Erit ibi sémita & via , & via sancta vocábitur : non transíbit per eam pollútus ; & ambulábunt qui liberati fúerint , allelúia. *Is. 35.*

Canticum , Lauda. 118.

Ant. 2. **D.** Omnia ligna regiónis plaudent manu ; & erit Dóminus nominátus in signum aeternum , quod non auferétur , allelúia. *Is. 55.*

Ant. 3. a. Revelabitur glória Dómini ; & vidébit omnis caro páriter quodd os Dómini locútum est , allelúia. *Is. 40.*

CAPITULUM. Isaiae 62.

VIdébunt gentes Justum tuum , & cuncti reges Inclytum tuum ; & vocábitur tibi nomen novum quod os Dómini nominábit.

Hymnus , Jordánis. 119.

V. Ibunt de virtute in virtutem : **R.** Vidébitur Deus deórum in Sion. *Ps. 83.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. Vidébit omnis caro Salutare Dei. *Luc. 3.*

Oratio.

EXcita , quæsumus , Dómine , poténtiam tuam , & veni , & magnâ nobis virtute succurre : ut per auxílium gratiæ tuæ , quod nostra peccata præpdiunt , indul-

géntia tuæ propitiatiónis accéleret;
Qui vivis & regnas , &c.

A D P R I M A M.

Ant. 7. d. Laudáte , cœli.

In R. br. ¶ Qui ventúrus es *
in mundum. *Joan.* 6.

A D T E R T I A M.

Ant. 1. D. Ego.

C A P I T U L U M. *Isaïe* 35.

SOlitúdo gérminans germinábit ,
& exultábit lætabunda & lau-
dans : glória Líbani data est ei , de-
cor Carméli & Saron : ipsi vidé-
bunt glóriam Dómini , & décorem
Dei nostri.

R. br. Gaudébunt campi : * Exul-
tábunt ligna sylvárum. Gaudébunt.
¶ A fácie Dómini , * quia venit ,
* Exultábunt. Glória Patri. Gau-
débunt. *Pf.* 95.

¶ Flúmina plaudent manu : *R.*
Simul montes exultábunt à con-
spectu Dómini. *Pf.* 97.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Erit ibi.

C A P I T U L U M. *Jerem.* 4.

SI revérteris , Israël , ait Dómi-
nus , ad me convértere. Si abs-
tuleris offendícula tua à fácie mea ,
non commovéberis ; & jurábis ,
vivit Dóminus , in veritáte , & in ju-
dício , & in justítia ; & benedícent
eum gentes , ipsumque laudábunt.

R. br. Apud Dóminum miseri-
córdia , * Et copiósa apud eum
redémptio. Apud. ¶ Et ipse ré-
dimet * Israël , * Et. Glória. Apud.
Pf. 129.

¶ Líbera , Deus , Israël *R.* Ex
ómni bus tribulatió nibus suis. *Pf.* 24.

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Revelábitur.

C A P I T U L U M. *Philipp.* 4.

Gaudéte in Dómino semper :
iterum dico , Gaudéte. Mo-

déstia vestra nota sit ómnibus ho-
mínibus ; Dóminus prope est.

R. br. Lætámini in Dómino , *
Et exultáte , justi. Lætámini. ¶
Et gloriámini , * omnes recti cor-
de ; * Et. Glória. Lætámini. *Pf.*
31.

¶ Exultáte , justi , in Dómi-
no : *R.* Rectos decet collaudátio.
Pf. 32.

A D V E S P E R A S.

Ant. **A** Udíte me , domus Jacob ,
1. D. **A** qui portámini à meo úte-
ro : ego feci , & ego feram ; ego
portábo , & salvábo , allelúia. *Is.*
46.

Ant. 3. a. Ego scio cogitatiónes
quas ego cágito super vos , cogi-
tatiónes pacis , & non afflictiónis ,
allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 7. a. Cùm quæsiéritis me
in toto corde vestro , invéniar à
vobis ; & redúcāt captivitatēm
vestram , allelúia. *Jerem.* 29.

Ant. 4. A. Congregábo vos de
universis géntibus & de cunctis lo-
cis , & reverti vos fáciām , allelúia,
Jerem. 29.

Ant. 5. C. Vobiscum sum ego , ut
salvos vos fáciām : & dabo vobis
misericórdias , & miserábor vestri ,
allelúia. *Jerem.* 42.

C A P I T U L U M. *Ezech.* 20.
IN odórem suavitatis suscipiam
vos , cùm edúxero vos de pópu-
lis , & congregávero vos de terris in
quas dispersi estis , & sanctificábor
in vobis in óculis natiónum.

Hymnus , Statúta. 119.

¶ Salvos nos fac , Dómine Deus
noster , *R.* Et cóngrega nos de na-
tió nibus. *Pf.* 105.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. O. *infrà* , 167.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 58.

Clama, ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam, & annuntia populo meo sceleram eorum, & domui Jacob peccata eorum. Me étenim de die in diem querunt, & scire vias meas volunt, quasi gens quae justitiam fecerit, & judicium Dei sui non dereliquerit. Rogant me judicia justitiae; appropinquare Deo volunt. Quare jejunavimus, & non aspexisti; humiliavimus animas nostras, & nescisti? Ecce in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones jejunatis, & percūtitis pugno impie. Hæc dicit.

R. Audite. 120.

Lectio ii.

Nolite jejunare sicut usque ad hanc diem, ut audiatur in excelso clamor vester. Numquid tale est jejünium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Numquid contorquere quasi círculum caput suum, & faccum & círem sternere? Numquid istud vocávi jejünium, & diem acceptálibilis Dómino? Nonnè hoc est magis jejünium quod elegi? Dissolve colligationes impietatis, solve fascículos deprimentes; dimitte eos qui confracti sunt, liberos, & omne onus dirumpe. Hæc dicit.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii.

Frange esurienti panem tuum, & egéños vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, operi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erumpet quasi manelumen tuum, & sánitas tua círius

oriétur, & anteibit fáciem tuam justitia tua, & glória Dómini colligete. Tunc invocabis, & Dóminus exaudiet; clamabis, & dicet: Ecce adsum. Si abstuleris de medio tuum caténam, & desieris exténdere dígitum, & loqui quod non prodest. Cum effúderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebrae tuæ erunt sicut meridies. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Próteget Dóminus Jerúsalem, prótegens & liberans, tránsiens & salvans. *Is. 31.*

*Ad Magnificat.**Ant. 2.* D. O. *infra*. 167.

FERIA TERTIA.

De Isaia Prophéta.

Lectio j.

Cap. 59.

Ecce non est abbreviata manus Dómini ut salvare néqueat, neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiatur: sed iniquitátes vestrae divisérunt inter vos & Deum vestrum, & peccata vestra abscondérunt fáciem ejus à vobis ne exaudíret. Manus enim vestrae pollútæ sunt sanguine, & dígiti vestri iniquité: lábia vestra locúta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatur. Non est qui invocet justitiam, neque est qui iudicet verè; sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitátes: conceperunt labórem, & peperérunt iniquitatem. Hæc dicit.

R. Ecce Servus meus. 121.

Lectio ij.

Conversum est retrorsum judicium, & justitia longè stetit; quia corruit in platea véritas, & aequitas non potuit ingredi. Et facta est véritas in obliónem; & qui

recessit à malo , prædæ pátuit. Et vedit Dóminus , & malum appáruit in óculis ejus , quia non est judíciūm ; & vedit quia non est vir : & aporiátus est , quia non est qui occurrat ; & salvávit sibi bráchium suum , & justitia ejus ipsa confirmávit eum. Indútus est iustitiā ut loríca , & gálea salutis in cápite ejus : indútus est vestimentis ultióni , & ópertus est quasi pállio zeli. Sicut ad vindictam quasi ad retributióinem indignatiónis hóstibus suis , & vi-cissitúdinem inimícis suis : ínsulis vicem reddet. Hæc dicit.

R. Quàm pulchri. 121.

Lectio iii.

ET timébunt qui ab occidente , nomen Dómini , & qui ab ortu solis , glóriam ejus ; cùm vénerit quasi flúvius violentus , quem Spíritus Dómini cogit ; & vénerit Sion redemptor , & eis qui rédeunt ab iniquitatē in Jacob , dicit Dóminus. Hoc fœdus meum cum eis , dicit Dóminus : Spíritus meus , qui est in te , & verba mea , quæ pósui in ore tuo , non recéderent de ore tuo , & de ore séminis tui , & de ore séminis séminis tui , dicit Dóminus , ámodò & usque in sempiternum. Hæc dicit.

R. Omnes fitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópolis terræ , cùm convertero captivitatēm vestram. *Sophon. 3.*

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. infrā, 167.

F E R I A Q U A R T A.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 61.

Spíritus Dómini super me , eò quod únixerit Dóminus me : ad annuntiandum mansuétis misit

me , ut medéret contrítis corde , & prædicárem captivis indulgentiam , & clausis apertiōnem ; ut prædicárem annum placábilem Dómino , & diem ultiónis Deo nostro ; ut consolárer omnes lugentes ; ut pónerem lugéntibus Sion , & darem eis corónam pro cínere , óleum gáudii pro luctu , pállium laudis pro spíritu mœroris : & vocabuntur in ea fortes iustitiæ , plantatio Dómini ad glorificandum. Et ædificábunt deserta à século , & ruinas antiquas érigent , & instaurábunt civitátes desertas , dissipátas in generatióinem & generatiónen. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

ET stabunt aliéni , & pascent pécora vestra : & filii peregrinórum agrícola & vinitóres vestri erunt. Vos autem sacerdótes Dómini vocabímini: Ministri Dei nostri , dicétur vobis. Fortitúdinem géntium comedéti , & in glória eárum superbiétis. Pro confusióne vestra dúplici & rubóre , laudábunt partem suam : propter hoc in terra sua duplícia possidébunt , lætitia sempiterna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judíciū , & ódio habens rapinam in holocausto ; & dabo opus eórum in veritáte , & fœdus perpétuum fériam eis.

R. Egrediétur. 120.

Lectio iii.

ET scient in Géntibus semen eórum , & germen eórum in médio populórum : omnes qui víderint eos , cognoscent illos ; quia isti sunt semen , cui benedixit Dóminus. Gaudens gaudébo in Dómino , & exultábit ánima mea in Deo meo ; quia índuit me vestimentis salutis , & indumento iustitiæ circúmdedit

me, quasi sponsum decoratum corónā, & quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hor-tus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinabit iustitiam & laudem coram universis géntibus. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Captivitas à forti tollé-tur; & quod ablátum fúerit à ro-busto, salvábitur. *Is. 49.*

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. infrā, 167.

F E R I A Q U I N T A.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 62.

Propter Sion non tacébo, & propter Jerúsalem non quiescam, donec egrediatur ut splen-dor iustus ejus, & salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt Gen-tes Justum tuum, & cuncti reges Inclytum tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui. Non vocáberis ultrà Derelicta; & terra tua non vocábi-tur ampliùs Desoláta: sed vocáberis Voluntas mea in ea, & terra tua In-habitáta; quia complácuit Dómino in te, & terra tua inhabitábitur. Habitábit enim juvenis cum vírgi-ne, & habitábunt in te filii tui. Et gaudébit sponsus super sponsam, & gaudébit super te Deus tuus. Hæc dicit.

R. Ecce servus meus. 121.

Lectio ij.

Super muros tuos, Jerúsalem, con-stítui custódes: totā die & totā nocte in perpétuum non tacébunt. Qui reminiscimini Dómini, ne ta-

ceátis, & ne detis siléntium ei, do-nec stabiliat, & donec ponat Jerú-salem laudem in terra. Jurávit Dó-minus in déxtera sua; & in bráchio fortitúdinis suæ: Si dédero tríti-cum tuum ultrà cibum inimícis tuis; & si biberint filii aliéni vinum tuum in quo laborasti. Quia qui cóngre-gant illud, cómedent, & laudábunt Dóminum; & qui comportant il-lud, bibent in átriis sanctis meis. Hæc dicit.

R. Quàm pulchri. 121.

Lectio iii.

Transíte, transíte per portas, præparáte viam pôpulo, pla-num fácite iter, elígite lápides, & eleváte signum ad pôpulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite filiæ Sion: Ecce Sal-vátor tuus venit; ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, re-dempti à Dómino. Tu autem vocá-beris, Quæsita cívitas, & non de-relicta. Hæc dicit.

R. Omnes sitientes. 121.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Pópulus Dei, citò vi-débis perditionem inimici tui. *Ba-ruch 4.*

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. O. infrā, 167.

F E R I A S E X T A.

De Isaía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 63.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vêstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego qui loquor iustitiam, & propugná-tor sum ad salvandum. Quarè ergò rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi folus,

& de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo , & conculcávi eos in ira mea ; & aspersus est sanguis eórum super vestimenta mea , & ómnia indumenta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo , annus redemptiónis meæ venit. Circumspexi , & non erat auxiliátor : quæsívi , & non fuit qui adjuváret ; & salvávit mihi bráchium meum , & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pôpulos in furóre meo , & inebriávi eos in indignatióne mea , & detraxi in terram virtútem eórum. Hæc dicit.

R. Audíte. 120.

Lectio ij.

Miseratiónum Dómini recordábor , laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis Dóminus , & super multitúdinem bonórum dómui Israël , quæ largitus est eis secundùm indulgentiam suam , & secundùm multitúdinem misericordiárum suárum. Et dixit : Verúmtamen pôpulus meus est , filii non negantes ; & factus est eis Salvátor. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus , & Angelus facié ejus salvávit eos : in dilectione sua , & in indulgentia sua ipse redémit eos , & portávit eos , & elevávit eos cunctis diébus séculi. Ipsí autem ad iracundiā provocáverunt , & afflixérunt Spíritum Sancti ejus ; & conversus est eis in inimícum , & ipse debellávit eos. Hæc dicit.

R. Egregiétur. 120.

Lectio iij.

Et recordátus est diérum séculi Móysi , & pôpuli sui. Ubi est qui eduxit eos de mari cum pastóribus gregis sui ? ubi est qui pósuit in médio ejus spíritum Sancti sui ? Qui eduxit ad déxteram Móysen bráchio

majestatis suæ ; qui scidit aquas ante eos , ut fáceret sibi nomen sempiternum ; qui eduxit eos per abyssos , quasi equum in deserto non impingentem ? Quasi ánimál in campo descendens , Spíritus Dómini duc-tor ejus fuit : sic adduxisti pôpulum tuum , ut fáceres tibi nomen gloriæ. Hæc dicit.

R. Vox clamantis. 120.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Dominabitur tuî , qui fecit te , & redemptor tuus Sanctus Israël , Deus omnis terræ vocábitur. *Ij. 54.*

ANTIPH. MAJORES.

Inchoantur die 15. Decembris ves-pere ; & unaquæque dicitur ter , 1. ante Magnificat. 2. ante Glória Patri. 3. post Sicut erat.

Si Vesperæ fiant de Festo , tunc pro Commemoratione Adventus , dic-tur Ant. O. occurrens , hoc modo : *Ant. integrè dicitur* : *tum Glória Patri. sine Sicut erat.* Iterum *Ant. deinde Sicut erat.* Tertiò denique dicitur *Ant. cum v.* Adjútor. si sit Feria ; vel cum v. Proprio , si sit Sabbatum aut Dominica , & Ora-tione convenienti.

Ex quo autem inceptæ sunt hæc Antiphonæ majores , hoc est , à die 15. Decembris , omittuntur Preces ad Vesperas , & ad Completorium ; sed dicuntur ad Laudes & Horas.

Ab eadem die 15. Decembris , non fit in Vespérus Commemoratio de Virgine Deum partitura , nec de ullo Simplici , sed tantum in Laudibus.

DIE XV. DECEMBRIS.

Antiph. 2. D.

O Sapiéntia , quæ ex ore Altissimi prodiisti , attingens à fine usque ad finem fôrster , suayiterque

dispónens ómnia ; veni ad docen-
dum nos viam prudéntiæ. Eccli. 24.
Sap. 8. Is. 40.

DIE XVI. Ant. 2. D.

O Adónai, & dux domûs Israël,
qui Móysî in igne flammæ rubi
apparuiti, & ei in Sina legem de-
disti ; veni ad redimendum nos in
bráchio excelsø. Exod. 6. & 15. Act.
7. Exod. 15.

DIE XVII. Ant. 2. D.

O Radix Jesse, qui stas in signum
populórum, super quem conti-
nénbunt reges os suum, quem gen-
tes deprecabuntur ; veni ad congreg-
ándum pôpulum tuum à quátuor
plagis terræ. Is. 11. & 52.

DIE XVIII. Ant. 2. D.

O Clavis David, qui áperis, &
nemo claudit; claudis, & nemo
áperit ; veni, ut emitras in sanguine
testamenti tui vinc̄tos tuos de lacu
in quo non est aqua. Is. 22. Zach. 9.

DIE XIX. Ant. 2. D.

O Oriens, candor lucis æternæ,
& sol iustitiæ ; veni, & illúmi-
na sedentes in ténebris & umbra
mortis. Zach. 3. Sap. 7. Malach. 4.
Ps. 12. & 109.

DIE XX. Ant. 2. D.

O Sancte Sanctórum, spéculum
sine mácula Dei majestatis, &
ímago bonitatis illíus ; veni, ut de-
leátur iniquitas, & adducátur iusti-
tia sempiterna. Dan. 9. Sap. 7.

DIE XXI. Ant. 2. D.

O Rex Géntium, Deus Israël, &
Salvátor, lapisque anguláris, qui
facis útraque unum ; veni, ad recon-
ciliandum pôpulos ambos in uno
côrpo Deo. Jerem. 10. Is. 45. &
28. Ephes. 2.

DIE XXII. Ant. 2. D.

O Emmánuél, Rex & légifer nos-
ter, expeditiō gentium, & de-

siderátus eárum ; veni, ut des legem
tuam in viscéribus nostris, & in
corde nostro scribas eam. Is. 8. &
33. Gen. 49. Agg. 2. Jer. 31.

DIE XXIII. Ant. 2. D.

O Pastor Israël, & dominátor
in domo David, cuius egressus
ab início, à diébus æternitatis ; veni,
ut pascas pôpulum tuum in fortitú-
dine, & regnes in iustitia & judí-
cio. Mich. 5. Ezech. 34. Is. 32.

Die decimá - sextá Decembri,
manè inchoantur Antiphonæ Lau-
dum Ferialium propriæ (quæ etiam
dicuntur ad Horas, quartá præter-
missá) inchoando ab his Antiphonis
quæ assignantur Feriæ, 16. die occur-
renti, sive fuerit Feria tertia, aut
alia, sive Sabbatum. Si verò fuerit
Dominica, inchoantur postridie. Quæ
autem occurruunt die quâ fit Officium
de sancto Thoma, dicuntur in præ-
vigilia Natalis Domini, scilicet 23.
die Decembri. Quòd si hác die oc-
currerit Dominica IV. omittuntur
eo anno.

Ad Vesperas autem in his Fe-
riis resumentur Antiphonæ Lau-
dum.

FERIA SECUNDA
post xv. Decembri.

AD LAUDES.

Ant. R Espice, Dómine, de do-
3. c. R mo sancta tua in nos, &
inclína aurem tuam, & exaudi nos.
Baruch 2.

Ant. 8. c. Dómine, pater noster
es tu : ecce respice, pôpulus tuus
omnes nos. Is. 64.

Ant. 2. D. Miserére Israël, quem
coæquaſti primogénito tuo : misé-
rére civitati sanctificatiōni tuæ Jerúſa-
lem. Eccli. 36.

Ant. 7. d. Deus cœlorum, exaudi-
di : memento, Dómine, testamenti

tui, ut omnes gentes agnoscant quia tu es Deus. *Judith* 9.

Ant. 4. a. Salva, Dómine, pópulum tuum, reliquias Israël. *Jerem.* 31.

FERIA TERTIA post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. **R**ecordáre, Dómine, op-
3. a. R próbrium nostrum; servi dominati sunt nostrí: non fuit qui redímeret de manu eórum. *Thren.* 5.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, pater noster, redemptor noster: convértere propter servos tuos. *Ils.* 63.

Ant. 7. c. Quarè in perpétuum obliviscéris nostrí? derelinques nos in longitúdine diérum? *Thren.* 5.

Ant. 1. g. Ne tradas nos in perpétuum, & ne díssipes testamentum tuum, neque áuferas misericórdiam tuam à nobis. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Dabis, Deus, veritatem Jacob, misericórdiam Abraham; quæ jurasti pátribus nostris à diébus antiquis. *Mich.* 7.

FERIA QUARTA post xv Decembris.

AD LAUDES.

Ant. **R**ecordáre, Dómine, ne
2. D. írritum fáciás fœdus tuum nobiscum: nonnè tu es Deus noster quem expectávimus? *Jerem.* 14.

Ant. 8. G. Vetus error ábiit: ser-vábis pacem, Dómine; pacem, quia in te sperávimus. *Ils.* 26.

Ant. 7. d. Cùm féceris judícia tua in terra, justítiā discent habitatores orbis: Dómine, exaltétur manus tua. *Ils.* 26.

Ant. 1. f. Dómine Deus noster, posse dérunt nos domini ab ope te: tantum in te recordémur miseri-tui. *Ils.* 26.

Ant. 6. F. Inclína, Dómine, au-

rem tuam, & audi: áperi, Dómi-ne, óculos tuos, & vide: Deus nos-ter, salva nos. *Ils.* 37.

FERIA QUINTA post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. **M**itte, Dómine, sapiéntiam de cœlis sanctis tuis, & à sede magnitúdinis tuæ. *Sap.* 9.

Ant. 6. F. Nunc séquimur te, Dómine, in toto corde, & timé-mus te, & quærimus fáciem tuam: ne confundas nos. *Dan.* 3.

Ant. 7. c. Dómine rex omnípo-tens, non est qui possit tuæ resis-tere voluntati, si decreveris salvare Israël. *Ezher* 13.

Ant. 3. c. Erue nos in mirabili-bus tuis, & da glóriam nōmini tuo; & confundantur qui ostendunt ser-vis tuis mala. *Dan.* 3.

Ant. 2. D. Congrega omnes tri-bus Jacob; ut cognoscant quia non est Deus nisi tu, & enarrent mag-nália tua. *Ecccli.* 36.

FERIA SEXTA post xv. Decembris.

AD LAUDES.

Ant. **E**mitte Agnum, Dómine,
4. A. E dominatorem terræ, de petra deserti ad montem filiæ Sion. *Ils.* 16.

Ant. 8. c. Non est in témpore hoc sacrificiū coram te, ut possimus invenire misericórdiam tuam; sed in ánimo contrito, & spíritu humilitá-tis suscipiámur. *Dan.* 3.

Ant. 5. a. Si iniquitátes nostræ respondérint nobis, Dómine; fac propter nomen tuum, quóniam tibi peccávimus. *Jerem.* 14.

Ant. 3. c. Dómine, nomen tuum invocátum est super nos; ne dere-linquis nos. *Jerem.* 14.

Ant. 7. d. Cùm iráitus fúeris, mi-

sericordiae recordaberis : Deus ab austro veniet , & Sanctus de monte Pharan. *Habac.* 3.

S A B B A T O
post xv. Decembris.

A D L A U D E S .

Ant. **E**levare , elevare , Jerusa-
8. **G**olem , quae bibisti de manu
Domi ni calicem irae ejus. *Iff.* 51.

Ant. 5. a. Ecce tuli de manu tua
calicem soporis , fundum calicis in-
dignationis meae : non adjicies ut
bibas illum ultrà. *Iff.* 51.

Ant. 2. D. Noli timere , quia non
confunderis ; quia dominabitur tu ,
qui fecit te. *Iff.* 54.

Ant. 7. b. Ad punctum in modo-
co dereliqui te , & in miserationibus
magnis congregabo te. *Iff.* 54.

Ant. 4. A. Misericordia mea non
recedet à te , & fædus pacis meae
non movetur. *Iff.* 54.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

I N V I G I L I A

N A T A L I S D O M I N I .

[Si venerit in Dominica , Offi-
cium fit hoc modo :

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. de Vigil. ut infrà. *Hymnus*,
Instantis adventum. ut supra , 117.

Psalmi de Dominica.

*Antiphonæ & ¶¶. ut supra , in
Dominicis Adventus.* 118.

*In I. & II. Noct. Lectiones &
B R. de Dom. IV. Adventus*, supra.

*IN III. Nocturno, ¶. Propè es.
ut infrà. Lectiones de Homilia Vi-
giliæ , divisionibus factis ad ** Aste-
riscos ; & nihil legitur de Homilia
Dominicæ.*

*R. viij. Quod in Maria. fine Gló-
ria Patri. R. viij. Hac ipsa horâ. R.
ix. Sanctifica. cum Glória Patri. in-
frà , ut in Vigilia. Et repetitur. R.
Sanctifica. usque ad ¶. exclusivè.*

Non dicitur Te Deum. ¶. Sa-
cerd. Deus. infrà 171.

*Reliqua de Vigilia , sine Commem.
Dominicæ.*

*Ad LAUDES & HORAS , Pss.
de Dominica , omisso tamen ad Pri-
mam Symbolo Quicunque. Ant.
Capit. & RRRR. brev. cum Verfic.
ut infrà .]*

*¶ Si autem Vigilia ista venerit in
Feriis , Officium fit ut sequitur.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.
Simplex.

Invit. Dóminus propè est : * Ve-
nité , adorémus. *Philip.* 4. *Psf.* 94.
Venite 2.

Hymnus , Instantis. 117.
Antiph. è Feriis Adventus , 120.
& *Psalmi de Feria.*

*¶. Propè es tu , Dómine ; R. Et
omnes viae tuæ véritas. Ps. 118.*

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. 63.

Attende de cœlo , & vide de
habitáculo sancto tuo , & gló-
ria tuæ : ubi est zelus tuus ,
& fortitudo tua , multitudo víscer-
um tuorum , & miserationum tuá-
rum ? Super me continuérunt se.
Tu enim pater noster , & Abraham
nescivit nos , & Israël ignorávit
nos : tu , Dómine , pater noster ,
redemptor noster , à século no-
men tuum. Quarè erráre nos fe-
cisti , Dómine , de viis tuis : indu-
raisti cor nostrum , ne timerémus te ?
Convertere propter servos tuos ,
tribus hæreditatis tuæ. Quasi nihil
possedérunt pôpulum sanctum
tuum hostes nostri : conculcavérunt
sanctificationem tuam. Facti sumus
quasi in principio , cùm non domi-
nareris aostri , neque invocarétur
nomen tuum super nos. Hac dicit.
R. Hac ipsa horâ quæ nunc est ,

* Cras mittam ducem super populum meum, & salvabit populum meum; venit enim clamor eorum ad me. ¶ Dedit Deus palam facere servis suis quae oportet fieri citio: * Cras mittam. 1. Reg. 9. Apoc. 1.

Lectio ij.

Cap. 64.

ET nunc, Domine, pater noster Es tu, nos vero lutum: & factio noster tu, & opera manuum tuarum omnes nos. Ne irascaris, Domine, satis, & ne ultram memineris iniquitatis nostrae: ecce respice, populus tuus omnes nos. Civitas Sancti tui facta est deserta, Sion deserta facta est, Jerusalēm desolata est. Domus sanctificationis nostrae & gloriae nostrae, ubi laudaverunt te patres nostri, facta est in exustiō nem ignis, & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas. Numquid super his continēbis te, Domine, tacēbis & affliges nos vehementer? Hæc dicit.

R. Sanctifica populum, & dic eis: * Sanctificamini in crastinum. ¶ Ecce nunc tempus acceptabile; ecce nunc dies salutis: * Sanctificamini. [Cum Officium fit in Dominica, Glória. Repetitur. R. Sanctifica usque ad ¶.] Josue 7. 2. Cor. 6.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio iii. Cap. 1.

Cum esset sponsata mater Iesu María Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spíritu sancto. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in Cap. 1. Matth.

Quærat diligens lector, & dicat: Cum Joseph non sit pater Domini salvatoris, quid pertinet ad Dominum generationis ordo deduc-

tus usque ad Joseph? Cui respondēbimus primū, non esse consuetudinis Scripturarum, ut mulierum in generationibus ordo texatur; deinde ex una tribu fuisse Joseph & Mariam: undē ex lege eam accipere cogebatur ut propinquam; & quod simul censentur in Béthlehem, ut de una videlicet stirpe generati. [*] Quod autem dicitur, Antequam convenirent, non sequitur ut postea convenerint; sed Scriptura quod factum non sit, ostendit. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur. Et in lege præceptum est, non solū reos, sed & cōscios criminum obnoxios esse peccati: quomodo Joseph, cum crimen celet uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimoniū Mariæ est, quod Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat, celat silentio cuius mystrium nesciebat. [**] Joseph fili David, noli timere accipere Mariam cōjugem tuam. Jam & supradiximus sponsas uxores appellari, quod plenius liber adversus Helvidium docet; & blandientis affectu, ei per somnium Angelus loquitur, ut iustitiam silentii comprobaret. Similique notandum quod Joseph filius esse dicatur David, ut María quoque de stirpe David monstraretur. Et vocabis nomen ejus Iesum. Jesus Hebráico sermone Salvátor dicitur. Etymoligiam ergo nōminis ejus Evangelista signavit, dicens: Vocabis nomen ejus Iesum; quia ipse salvum faciet populum suum.

R. Quod in María natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem Filium, & vocabis nomen ejus Je-

sum ; * Ipse enim + Salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum.
¶. Júbila , fília Jérísalem : ecce Rex tuus véniet tibi Justus & Salvátor. * Ipse. [Cum Officium fit in Feriis , Glória. + Salvum.] Matth. i. Zach. 9.

¶. Sacerd. Deus illúminet vultum suum super nos , R. Et misereátur nostrí. Ps. 66.

A D L A U D E S .

Semiduplex.

Psalmi de Feria , & sic ad alias Horas.

Ant. COnfidenter state , & vidé-
r. g. Cbitis auxílium Dómini su-
per vos , ô Juda & Jerúsaalem. 2. Paral. 20.

Ant. 8. c. Vésperè sciétis quòd Dóminus edúxerit vos ; & manè vi-
débitis glóriam Dómini. Exod. 16.

Ant. 6. F. Nolíte timére , nec pa-
veátis ; cras egrediémini , & Dómi-
nus erit vobiscum. 2. Paral. 20.

Canticum de Adventu , Lauda ,
filia Sion. 118.

Ant. 7. c. Cápticum erit vóbis
sicut nox sanctificátæ solemnitáts ,
& létitia cordis. Is. 30.

Ant. 5. a. Sanctificámini ; cras
enim fáciet Dóminus inter vos mi-
rabília. In hoc sciétis quòd Dómi-
nus Deus vivens in médio vestrī est.
Jof. 3.

CAPITULUM . Os. 6.
Siémus , sequemurque ut cog-
noscámus Dóminum : quasi di-
lúcolum præparátus est egressus
eius , & véniet quasi imber nobis
temporáneus & ferótinus terræ.

Hymnus , Jordánis. 119.
¶. Tu exurgens , Dómine , mise-
réberis Sion ; R. Quia tempus mi-
serendi ejus , quia venit tempus. Ps.
101.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Christi generátio sic
erat : Cùm esset despónsáta mater
Jesu María Joseph , ántequàm con-
venírent , inventa est in útero ha-
bens de Spíritu sancto. Matth. 1.

Oratio.

D Eus , qui nos redemptiōnis nos-
træ ánnuā expectatiōne létifi-
cas : præsta , ut Unigénitum tuum ,
quem redemptórem lèti fuscipias ,
venientem quoque júdicem secúri
videámus Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum ; Qui tecum
vivit.

A D H O R A S .

Duplex-minus.

A D P R I M A M .

Ant. 1. g. Confidenter.

In R. br. ¶. Qui ventúrus es * in
mundum. Joan. 6.

Canon proprius.

A D T E R T I A M .

Ant. 8. c. Vésperè.

CAPITULUM . Amos 4.

P reparárē in occursum Dei tui ,
Israél ; quia ecce formans mon-
tes , & creans ventum , & annún-
tians hómini elóquium suum.

R. br. Veni , Dómine , * Ut salvos
fáciás nos. Veni. ¶. Ostende * fá-
ciem tuam , * Ut. Glória. Veni. Ps.
79.

¶. Quæ est expectatiō mea ? R.
Nonnè Dóminus ? Ps. 38.

A D S E X T A M .

Ant. 6. F. Nolíte timére.

CAPITULUM . 2. Cor. 6.

D icit Deus : Quóniam inhabi-
tábo in illis , & inambulábo
inter eos & ero illórum Deus , &
ipsi erunt mihi pópulus.

R. br. Exurge , Dómine Deus , *
Exaltétur manus tua. Exurge. ¶.
Ne obliviscáris * páuperum : * Exal-

tetur. Glória Patri. Exurge. *Ps. 9.*
¶. Citò anticipent nos misericórdia tuæ; *R.* Quia páuperes facti sumus nimis. *Ps. 78.*

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Sanctificámini.

C A P I T U L U M. *Mich. 5.*

STabit, & pascet in fortitudine Dómini, in sublimitáte nóminalis Dómini Dei sui: & converten-

tur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ; & erit iste pax.

R. br. Exultent, & lætentur * Qui quærunt te, Dómine. Exultent. ¶.
Et dicant semper: * Magnificéatur Dóminus, * Qui. Glória Patri. Exultent. *Ps. 69.*

¶. Dóminus virtútem pôpulo suo dabit: *R.* Dóminus benedíct pôpulo suo in pace. *Ps. 28.*

IN NATALI DOMINI.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. **L** Évate cápita vestra ; quó-
i. D. **L** niam appropinquat redémpcio vestra. *Luc.* 21.

Ant. 2. D. Antiqua ne intueámini ; ecce ego fácio nova , & nunc orientur. *Ils.* 43.

Ant. 6. F. Nolite timére : state & videte magnália Dómini quæ factúrus est hodiè. *Exod.* 14.

Ant. 5. C. Pósuit David púero suo excitare regem ex ipso fortíssimum , & in throno honóris sedentem in sempiternum. *Ecli.* 24.

Ant. 7. a. Erípiet vos de manu inimicorum : redúcet autem vos cum gáudio & jucunditaté in sempiternum. *Baruch* 4.

CAPITULUM. *Agg.* 2.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc unum módicum est , & ego commovébo cœlum & terram , & mare & áridam : & movébo omnes gentes : & véniet desiderátus cunctis géntibus.

R. Ecce Deus noster iste : exspectávimus eum , & salvábit nos ; iste Dóminus , * Sustinúimus eum ; + Exultábimus & lætábimur in salutári ejus. **V.** Gaudéte in Dómino , gaudéte ; Dóminus propè est : Sustinúimus. Glória Patri. + Exultábimus. Repetitur R. Ecce. usque ad V. *Ils.* 25. *Philipp.* 4.

HYMNS.

MISSUM Redemptórem polo , Novumque totus , quæ patet ,

Adóret orbis Príncipem
Natum Marià vírgine.

RERUM Creátor ómnium
Servile corpus índuit ;
Ut carne carnem liberans ,
Ne pérderet quos cóndidit.

QUOD ante mundi témpora
Verbum Patris prodit finu ,
Obnóxius nunc témpori
Mortális infans náscitur.

Fœno cubáre sustinet ,
Præfæpe non horret Deus ,
Et índiget lactis cibo
Cibus perennis Cœlitum.

QUAE cárddines mundi rotant ,
Manus ligantur fásciis :
Imbellis & plorans jacet ,
Ut nos jacentes érigat.

JUDEX futúrus séculi ,
Nunc blandus ad cunas vocat ;
Amóre tanto , mútui
Amoris exposcit vices.

Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibit sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sémpiterna sécula. Amen.

V. Expectans expectávi Dóminum , R. Et intendit mihi. *Ps.* 39.

Ad Magníficat.

Ant. J. *duplicanda.* Béthlehem Ephratha , párvulus es in millibus Juda : ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël ; & egressus ejus ab início , à diébus æternitatis. *Mich.* 5.

Oratio.

Concéde , quæsumus , omnípo-tens Deus , ut nos Unigeniti

tui nova per carnem Nativitas libe-
ret , quos sub peccati jugo vetusta
fervitus tenet : Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi & Capitulum de Feria.

Ant. 1. f. Consurge , filia Sion ;
lauda in nocte , in principio vigiliarum , alleluia. *Thren. 2.*

Hymnus , Mundi salus. *infrā post II. Vesperas.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Egrediatur ut splendor
Justus Sion , & Salvator ejus ut lampas
accendatur , alleluia. *If. 62.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christus natus est nobis : *
Venite , adorémus. *Luc. 2.*

Ps. 94. Venite. 2.

H Y M N U S.

JAM désinant suspíria ;

JAudívit ex alto Deus :

Cœli patescunt ; en adeſt

Promissa pax mortálibus.

PROFUNDA noctis ótia

Cœlestis abrumpit chorus ;

Natumque festo cármine

Annúntiat terris Deum.

SPECUM sacratam pérvigil

Dum turba pastórum subit ,

Eámus , & castis pia

Cunis ferámus óscula.

AT quale nobis pánditur

Intrántibus spectáculum !

Præſépe , fœnum , fásciae ,

Parens inops , infans puer.

TU-**N**E ille , Christe , Fílius

Et splendor æterni Patris ?

Illum-ne cerno qui levi

Orbem pugillo sustinet ?

SIC est : verenda queis lates ,

Fides penétrat núbila :

Agnosco quem proni vident ,

Tremunt , adórant Angeli.

AGIS magistrum vel tacens :

Ex hac cathédra nos doces

Vitare quod carni placet ,
Caro quod horret pépeti.

CASTOS amóres nûtriens ,
Sanans tumentes spíritus ,
Divíne , nostris , ô Puer ,
Præcordiis innáscre. Amen.

I N I. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Dóminus.

P S A L M U S 2.

Christus Filius Dei , Rex in Sion
& in omnes gentes.

QUARE fremuérunt gentes , * &
pópoli meditáti sunt inánia ?

Altitérunt reges terræ , & prín-
cipes convenérunt in unum * adver-
sùs Dóminum , & adversùs Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eórum , *
& projiciámus à nobis jugum ipsó-
rum.

Qui hábitat in cœlis , irridébit
eos , * & Dóminus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua , *
& in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex
ab eo super Sion montem sanctum
ejus , * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius
meus es tu ; ego hódie génuí te.

Póstula à me ; & dabo tibi gen-
tes hæreditátem tuam , * & pos-
sessiónem tuam térmilos terræ.

Reges eos in virga férrea , * &
tanquam vas figuli confringes eos . *

Et nunc , reges , intelligíte : *
erudímini , qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre , * &
exultáte ei cum tremóre :

Apprehéndite disciplinam , ne-
quando irascátur Dóminus , * &
pereáatis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus , *
beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Dominus dixit ad me : Fí-
lius meus es tu , ego hódie génuí te.

Ant. 8. G. Tanquam sponsus.

P S A L M U S 18.

Christus sol justitiae, lex evangelica commendatur.

Celi enarrant gloriam Dei, * & opera nánum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquélæ, neque sermones, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in sole posuit tabernaculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo, * exultavit ut gigas ad currēdam viam.

A summo cœlo egrégio ejus, & occursum ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens áimas : * testimónium Domini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lètificantes corda : * præceptum Domini lícidum, illúminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in séculum séculi : * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiosum multum, * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me, & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati, * tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut complácent elóquia oris mei, * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjutor meus, * & redemptor meus.

Ant. Tanquam sponsus Dominus procédens de thálamo suo.

Ant 1. D. Speciosus.

P S A L M U S 44.

Christus sponsus Ecclesiæ : fœdus ejus celebratur.

ERUXTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ ve-lociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum, diffusa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam, * & deducet te mirabiliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti ini-quitatem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lètitiae præ consórbitus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestimentis tuis, à domibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit régina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circúndata varietate.

Audi, filia, & vide, & inclina

aurem tuam ; * & oblívisci cere popu-
lum tuum , & domum patris tui :

Et concupiscent rex decorem tuum , *
quoniam ipse est Dóminus Deus
tuus , & adorabunt eum .

Et filiae Tyri in munib⁹ : * vul-
tum tuum deprecabuntur omnes dí-
vites plebis .

Omnis glória ejus filiae regis ab
intus , * in fimbriis aureis circum-
mixta varietatibus .

Adducentur regi vírgines post
eam : * proximae ejus afferentur tibi .

Afferentur in lætitia & exulta-
tione ; * adducentur in templum
regis .

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fi-
lii ; * constitues eos príncipes super
omnem terram .

Mémores erunt nōminis tui * in
omni generatiōne & generatiōnem .

Propterea populi confitebuntur
tibi in æternum , * & in séculum
séculi .

Ant. Speciosus formā præ filiis
hominum : diffusa est grátia in lábiis
tuis .

V. Recordáta est misericordiæ
suæ & veritatis suæ , *R.* Dómuī Is-
raél . *Pſ. 97.*

Pater noster , &c .

*Absolutiones & Benedic̄tiones , su-
prā post Psalterium .*

De Isaia Prophēta .

Lectio j.

Cap. 9.

Primo tempore alleviata est
terra Zabulón , & terra Néph-
thali : & novissimo aggrávata
est via maris trans Jordánem Galilææ géntium . Póplus qui ambulá-
bat in ténebris , vidi lucem mag-
nam : habitantibus in régione um-
bræ mortis , lux orta est eis . Multi-
pliasti gentem , non magnificasti
lætitiam . Lætabuntur coram te ,

sicut qui lætantur in messe , sicut
exultant victores capti prädâ , quan-
dò dívidunt spolia . Jugum enim
óneris ejus , & virgam húmeri ejus ,
& sceptrum exactoris ejus superasti
sicut in die Mádian . Quia omnis
violentia prädatio cum tumultu , &
vestimentum mistum sanguine erit
in combustiōnem , & cibus ignis .
Párvulus enim natus est nobis , &
Fílius datus est nobis ; & factus est
principátus super húmerum ejus : &
vocábitur nomen ejus , Admirabilis ,
Consiliarius , Deus , Fortis , Pater
futuri séculi , Princeps pacis . Mul-
tiplicábitur ejus impérium , & pacis
non erit finis : super sólium David ,
& super regnum ejus sedébit ; ut
confirmet illud , & corróboret in
judicio & justitia , ámodò & usque
in sempiternum . Tu autem .

R. Per víscola misericordiæ Dei
nostrí , visitávit nos Oriens ex alto ; *
Illuminare his qui in ténebris & in
umbra mortis sedent . *V.* Póplus
qui ambulábat in ténebris , vidi lu-
cem magnam : habitantibus in re-
gione umbræ mortis , lux orta est
eis : * Illuminare . Glória Patri . * Illu-
minare . *Luc. 1. Is. 9.*

Lectio ij.

Cap. 40.

Consolámini , consolámini , pó-
pule meus , dicit Deus vester .
Loquímini ad cor Jerúsalem , & ad-
vocáte eam : quoniam compléta est
malitia ejus , dimisla est iniquitas il-
līus : suscépit de manu Dómini du-
plicia pro ómnibus peccatis suis .
Vox clamantis in deserto : Paráte
viam Dómini , rectas facite in soli-
tudine fénitas Dei nostri . Omnis
vallis exaltábitur , & omnis mons
& collis humiliabitur ; & erunt pra-
va in directa , & áspera in vias pla-
nas . Et revelabitur glória Dómini ,

& vidébit omnis caro páriter quòd os Dómini locútum est. Vox dicentis : Clama. Et dixi : Quid clamábo ? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, & cécidit flos, quia Spíritus Dómini sufflavit in eo. Verè fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, & cécidit flos; verbum autem Dómini nostri manet in æternum.

R. Gaudéte, & laudáte simul, quia consolátus est Dóminus pópulum suum : * Parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. V. Misit Deus Fílium suum in mundum, ut salvétur mundus per ipsum : * Parávit. Glória. * Parávit.

If. 52. Joan. 3.

Lectione iij.

Cap. 52.

Consurge, consurge, indúere fortitudine tuâ, Sion; indúere vestimentis glória tuæ, Jerúsalem, cívitas Sancti; quia non adjíciat ultra ut pertránseat per te incircumcisus & immundus. Excútere de púlvore, consurge; sede, Jerúsalem : solve víncula colli tui, captiva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúndati estis, & sine argento redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descendit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi; & Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominátores ejus iniquè agunt, dicit Dóminus; & júgiter totâ die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa ; quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

R. Prophetissa péperit fílium; &

dixit Dóminus : * Voca nomen ejus, Accélera spólia detrahere, festína prædári. V. Universa arma fortis armáti áuferet, & spólia ejus distribuet : * Voca. Glória. * Voca. Repetitur R. Prophetissa. usque ad V. Is. 52. *Luc. 11.*

I N I I . N O C T U R N O.

Ant. 5. C. Suscépimus, Deus.

P S A L M U S 47.

Ecclesiæ dotes, in cuius sinu misericordia Dei suscipitur.

MAgnes Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Fundátur exultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscéatur, * cùm suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt, * conturbáti sunt, commoti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolóres ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ : * justitiâ plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent filiæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, & distribuíte domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æternum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Ant. Suscépimus, Deus, misericordiam tuam in médio templi tui.

Ant. 3. a. Oriétur.

P S A L M U S 71.

Christi regnum, in cuius diebus abundantia pacis promittitur.

Deus, judícum tuum regi da, * & iustitiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in justitia, * & páuperes tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles iustitiam.

Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciat filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante lunam, * in generatióne & generatiónen.

Descendet sicut pluvia in vellus, * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus iustitia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrarum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum & Sába dona addícent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páperi & ínopi ; * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitaté rédimet ánimás eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium, superextolléatur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fénium terræ,

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : Fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, & dominábitur.

Ant. 7. d. Véritas.

P S A L M U S 84.

Captivitas aversa : veritas orta.

Benedixisti, Dómine, terram tuam ; * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitaté plebis tuæ ; * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam ; * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus salutáris noster, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónen ?

Deus, tu conversus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericordiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dó-

minus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos , * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum salutare ipsius * : ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : * justitia & pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est , * & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit , * & ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est , & justitia de cœlo prospexit.

¶. Misericórdia & véritas obviavérunt sibi : R. Justitia & pax osculatæ sunt. *Ps. 84.*

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. i. de Nat. Domini.

Lectione iv.

SAlvátor noster , dilectissimi , hodiè natus est : gaudeámus. Neque enim locum fas est ibi esse tristitiae , ubi natális est vitæ : quæ consumpto mortalitatis timore , ingerit nobis de promissa aeternitate lætitiam. Nemo ab hujus alacritatis participatiōne secernitur. Una cunctis lætitiae communis est ratiō ; quia Dóminus noster , peccati mortisque destructor , sicut nullum à reátu líberum réperit , ita pro liberandis ómnibus venit. Exultet sanctus , quia propinquat ad palmam : gáudeat peccátor , quia invitatur ad véniam : animétur Gentilis , quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secundùm plenitúdinem témporis , quam divini consílii inscrutabilis altitudo dispóxit ,

reconciliandam Auctóri suo natúram generis assumpit humáni ; ut inventor mortis diábolus , per ipsam , quam vícerat , vincerétur.

R. Sic Deus dilexit mundum , ut Fílium suum unigénitum daret ; * Ut omnis qui credit in eum , non péreat , sed hábeat vitam aeternam.

¶. Egressus es in salutem populi tui , Dómine , in salutem cum Christo tuo ; * Ut. Glória. * Ut. *Joan. 3. Habac. 3.*

Lectione v.

IN quo conflietu pro nobis ínito , magno & mirabili æquitatis jure certatum est , dum omnípotens Dóminus cum fævissimo hoste , non in sua majestate , sed in nostra congréditur humilitate , objiciens ei eamdem formam , eamdemque natúram , mortalitatis quidem nostræ particípem , sed peccati totius expertem. Aliénum quippè ab hac nativitatē est , quod de ómnibus légitur : Nemo mundus à sorde , nec infans cuius est unius diéi vita super terram. Nihil ergò in istam singularem nativitatē de carnis concupiscéntia transívit , nihil de peccati lege manávit. Virgo régia Davídica stirpis éligitur , quæ sacro gravidanda fœtu , divinam humanamque prolem priùs concíperet mente , quām corpore. Et ne superni ignára consílii ad inusitatos pavéret effectus , quod in ea operandum erat à Spíritu sancto , collóquio discit angélico : nec damnum credit pudoris , Dei génitrix mox futúra.

R. Qui sanctificat , & qui sanctifi cantur , ex uno omnes : * Unde + Débuit per ómnia frátribus similári , ut misericors fieret , ut repropriat̄ delicta populi. ¶. Deus in terris visus est , & cum homínibus con-

versátus est : * Unde. Glória Patri.
† Débuit. Hebr. 2. Baruch 3.

Lectione vii.

A Gámus ergò , dilectíssimi , grá-tias Deo Patri , per Fílium ejus in Spíritu sancto : qui propter multam misericórdiam suam , quā dilexit nos , misertus est nostrī : & cùm es-sémus mórtui peccátis , convivificávit nos Christo ; ut eslémus in ipso nova creatúra novumque figmen-tum. Deponámus ergò véterem hó-minem cum áctibus suis : & adepti participatióнем generatiónis Chrif-sti , carnis renuntiémus opéribus. Agnosce , ô Christiáne , dignitátem tuam ; & divinæ consors factus na-túræ , noli in véterem vilitátem de-generi conversatióne redíre. Me-mento , cujus cápit is & cujus cór-poris sis membrum. Reminiscere , quia ératus de potestáte tenebrá-rum , translátus es in Dei lumen & regnum.

R. Deus ipse priōr dilexit nos , & misit Fílium suum propitiatióнем pro peccátis nostris : * Et nos cog-novimus , & credidimus caritati quam habet Deus in nobis. V. Di-xit Dóminus : Pópulus meus est , & factus est eis salvátor ; in dilectiōne sua ipse redémit eos : * Et nos. Gló-ria Patri. * Et nos. Repetitur. R. Deus. usque ad. V. 1. Joan. 4. Is. 62.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Lætentur cœli.

PSALMUS. 95.

In Deo lætandum ob Christi ad-ventum.

C Antáte Dómino cáanticum no-vum : * cantáte Dómino , om-nis terra.

Cantáte Dómino , & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus , * in ómnibus pópolis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus , & laudábilis nimis ; * terríbilis est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium dæ-mónia ; * Dóminus autem cœlos fe-cit.

Confessio & pulchritúdo in con-pectu ejus : * sanctimónia & magni-ficéntia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino , pátriæ géntium , afferte Dómino glóriam & honórem ; * afferte Dómino glóriam nón-mini ejus.

Tóllite hóstias , & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus uni-versa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ , qui non commovébitur : * judicá-bit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra , commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi , & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna syl-várum à fácie Dómini , quia venit ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitá-te , * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Lætentur cœli , & exultet terra à fácie Dómini , quóniam venit.

Ant. 2. D. Lux orta est.

PSALMUS. 96.

Christus mundum ingreditur : lux oritur justo.

Dóminus regnávit ; exultet ter-ra , * lætentur insulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * justitia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini, * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus ; * & vidérunt omnes populi gloriari ejus.

Cconfundantur omnes qui adorant sculptilia, * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætata est Sion : * & exultaverunt filiae Judæ propter iudicia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custodit Dóminus animas sanctorum suorum ; de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini, justi, in Dómino, * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Ant. Lux orta est justo, & rectis corde lætitia, alleluia.

Ant. 6. F. Notum fecit.

P S A L M U S 97.

Deus laudandus ob Salvatoris adventum.

CAntate Dómino cáanticum novum, * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dexteræ ejus : * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordia sua, * & veritatis suæ domui Israël.

Vidérunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantate, & exultate, & psallite.

Psalite Dómino in cithara, in cithara & voce psalmi : * in tubis ductilibus & voce tubæ cornoæ, jubilate in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitudo ejus ; * orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Dómini, * quóniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & populos in æquitatem.

Ant. Notum fecit Dóminus salutare suum, alleluia.

V. Deus rex noster ante sécula, R. Operatus est salutem in medio terræ. *Ps. 73.*

Pater noster, &c.

Bened. Evangélium virtus Dei sit in salutem omni credenti. *Rom. 1.* Lætio sancti Evangélii secundum *Lucam.*

Lætio vii.

Cap. 2.

In illo tempore ; Exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur universus orbis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. 8. in Evang.

Quia, largiente Dómino, Misericordiarum solémnia ter hodié celebratūri sumus, loqui diu de evangélica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breviter dicere Redemptoris nostri Nativitas ipsa compellit. Quid est quod nascitur Dómino mundus describitur, nisi hoc quod aperte monstratur, quia ille veniébat in carne, qui electos

suos ascriberet in æternitatē? Quò contrà de reprobis per Prophétam dicitur: Deleanur de libro viventium, & cum justis non scribantur. Qui benè étiam in Béthlehem náscitur: Béthlehem quippè domus panis interpretatur. Ipse namque est qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendit. Locus ergo in quo Dóminus náscitur, domus panis ánteā vocátus est; quia futúrum profectò erat ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes internâ satietatē reficeret. Qui non in parentum domo, sed in via náscitur; ut profectò osténderet quia per humanitatēm suam quam affúmpserat, quasi in aliéno nascebatur.

R. Impléti sunt dies Maríæ ut páreret; * Et péperit Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præsépio. ¶ Audíte, domus David: Ecce virgo páriet Fílium. * Et. Glória Patri. * Et. *Luc. 2. Is. 7.*

Bened. Evangélium non sit in sermóne tantùm, sed & in virtutē. *I. Thess. 1.*

Léctio sancti Evangélii secundūm Lucam.

Léctio viii.

Cap. 2.

In illo tempore; Pastóres loquebantur ad invicem: Transeámus usque Béthlehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis. Et réliqua.

Homilia sancti Ambróssi Episcopi.

In Luc. lib. 2. n. 53.

VIdes festinare pastóres; nemo enim cum desidia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidisse; & tu Patri, Fílio, Spirítui sancto, Angelis, Prophétis, & Apóstolis crede. Vide quām signatè Scrip-

túra singulórum libret momenta verbórum: Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cùm caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius. Non mediocre fidei tibi hoc videátur exemplum, non vilis persona pastórum. Certè quò vília ad prudéntiam, ed pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapientū, sed plebem Dóminus simplícem requisívit, quæ phaleráre audita & fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desiderátur. Nec contemnenda putas quasi vília verba pastórum: à pastóribus étiam María fidem colligit: à pastóribus pópulus ad Dei reverentiam congregátur.

R. Natus est vobis hódie salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David; & hoc vobis signum: * Inveniétis infantem pannis involútum, & pósitum in præsépio. ¶ Nolite metuere, quia Dóminus Deus vester in médio vestrī est, ut éruat vos: * Inveniétis infantem pannis. Glória Patri. * Inveniétis. *Luc. 2. Deut. 20.*

Bened. Permaneámus in fide fundati, & immóbiles à spe Evangélii. *Colof. 1.*

Léctio sancti Evangélii secundūm Joannem.

Léctio ix.

Cap. 1.

In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Ep. ad Honor. 140. alias 120.

C. 3. & 4.

Quem Fílium Deus misérerit, fierique ex muliere voluerit, quantus ille Deus sit, qui hanc humilitatem pro salúte fidélium suscipere dignátus fuerit, ut agnoscas, nunc

attende Evangélium : In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hic ergò Deus Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, Fílius Dei est. Cùm esset Fílius Dei, venit ut fieret fílius hóminis, donaretque nobis qui erámus fílli hóminum, fílios Dei fieri. Descendit ergò ille, ut nos ascenderémus ; ut, participátâ natúrâ fíliorum hóminum, ad participandam étiam suam natúram adoptáret fílios hóminum. Quapropter cùm dixisset, Dedit eis potestátem fílios Dei fieri, modumque adjunxisset, ne carnális intelligeréatur natívitas, quòd scilicèt eis id præstíterit, qui credunt in nómine ejus, & per grátiam renascuntur spíritalem, mox commendávit quasi hujus vicissítudinis sacramentum. Tanquàm enim miráti tantum bonum non auderemus optáre, statim subjunxit : Et Verbum caro factum est, & habitávit in nobis ; tanquàm díceret : O hómines, nolíte desperáre vos fieri posse fílios Dei ; quia & ipse Fílius Dei, hoc est, Verbum Dei, caro factum est, & habitávit in nobis. Réddite vicem : efficímini spíritus, & habitáte in illo qui caro factus est, & habitávit in nobis. Neque enim jam desperandum est participatióne Verbi fieri posse hómines fílios Dei, quandò Fílius Dei participatione carnis factus est fílius hóminis.

R. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis : * Et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéni à Patre, plenum grátiae & veritatis. ¶ Cùm nox in suo cursu médiū iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo à regálibus fédibus proflívit : * Et ví-

dimus. Glória Patri. * Et vídimus. Repetitur R. Verbum. usque ad ¶ Joan. i. Sap. 18.

Post R. dicitur (juxta morem antiquum) Genealogia Domini nostri Iesu Christi secundum Matthæum, ut sequitur.

¶. Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo.

[Solus recitans incipit absolute :] Initium sancti Evangélii secundum Matthæum.

R. Glória tibi, Dómine.

+Liber generatiónis Iesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam & fratres ejus. Judas autem génuit Phares & Zaram de Thamar. Phares autem génuit Efron. Efron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naaffon. Naaffon autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jessé. Jessé autem génuit David regem. David autem rex génuit Salómonem ex ea quæ fuit Uriá. Salómon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Afa. Afa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achas. Achas autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manassen. Manasses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, & fratres ejus in Transmigratione Babylónis. Et post Transmigrationem Babylónis, Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem

génuit Abíud. Abíud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Elíud. Elíud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Ma-than. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Postea dicitur Te Deum. quo finito fine ¶. Sacerd. celebratur Missa in galli cantu : & factâ communione Sacerdotis, inchoantur Laudes absolute ab impositione Antiphonæ Pastóres. ut infrâ, Sacerdote interim juxta altare remanente.

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. **P**astóres erant vigilantes, & 4. E. custodientes vigilias noctis super gregem suum; & ecce Angelus Dómini stetit juxta illos, alleluia. *Luc. 2.*

Ant. 3. a. Cláritas Dei circum-fulsit illos, & timuérunt timore magno; & dixit illis Angelus: Nolite timére, alleluia. *Luc. 2.*

Ant. 5. a. Ecce evangelizo vobis gláudium magnum, quod erit omni populo; quia natus est vobis hodiè Salvátor, alleluia. *Luc. 2.*

Ant. 7. d. Facta est.

CANTICUM. Isaiae 12.

De Salvatoris adventu.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in fálium.

Hauriétis aquas in gáudio de fónibus Salvatóris; * & dicétis in die

illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópolis adinven-tiones ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnificè fecit: * annuntiáte hoc in uni-versa terra.

Exulta & lauda, habitatio Sion; * quia magnus in médio tuí Sanctus Israël.

Ant. Facta est cum Angelo mul-titudo milítiae cœlestis laudántium Deum, & dicéntium: Glória in al-tíssimis Deo, & in terra pax ho-mínibus bonæ voluntatis, alleluia. *Luc. 2.*

Ant. 8. G. Pastóres loquebantur ad ívicem: Transeámus usque Béth-lehem, & videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus ostendit nobis, alleluia. *Luc. 2.*

Finita ista Ant. incipit Sacerdos ad altare Antiphonam sequentem.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. duplicanda. Venérunt pa-tóres festinantes; & invenérunt Ma-riam, & Joseph, & Infantem pósiti-um in præsépio. Videntes autem, cognovérunt de verbo quod dictum erat illis de Púero, alleluia. *Luc. 2.*

Oratio.

Deus, qui panem Angelórum in præsépi Ecclésiæ cibum fecisti fidélium: da nobis, quæsumus, in præsenti século degustare cœlestium dulcédinem gaudiórum; ut in futúro perdúcás nos ad satietátem æternórum præmiórum: Per eumdem Dó-minum.

Sic hodiè dicuntur Laudes, etiam extrà Chorum.

A D H O R A S ,

Doxologia.

Qui natus es de Vírgine,

Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

Psalmi de Dominica cum Ant. de Laudibus.

A D P R I M A M.

Ant. 4. E. Paftóres.

Non dicitur Symbolum Qui-
cumque.

*In R. br. V. Qui natus es * de Ma-*
ría Vírgine. Matth. 1.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Cláritas Dei.

C A P I T U L U M. *Hebr. 1.*

*C*um iterùm introdúcit Deus Pri-
mogénitum in orbem terræ,
dicit : Et adórent eum omnes An-
geli Dei.

R. br. Adoráte eum, * omnes
Angeli ejus, * Allelúia, allelúia.
Adoráte. V. Audívit, * & lætata est
Sion, * Allelúia. Glória Patri. Ado-
ráte. *Ps. 96.*

V. Jubiláte Deo, omnis terra :
R. Cantáte, & exultáte, & psállite.
Ps. 97.

Oratio.

*C*oncédé, quæsumus, omnípo-
tens Deus, ut nos Unigéniti
tui nova per carnem Natívitás líbe-
ret, quos sub peccati jugo vetusta
férvitus tenet : Per eumdem Dómi-
num.

Et dicitur ad Sextam & Nonam.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Ecce.

C A P I T U L U M. *1. Tim. 1.*

*F*idélis sermo, & omni accep-
tione dignus, quod Christus Je-
sus venit in hunc mundum peccató-
res salvos fáceré.

R. br. In humilitate nostra * me-
mor fuit nostrí Dóminus, * Alle-
lúia, allelúia. In humilitate. V. Et

redémit nos * ab inimícis nostris, *
Allelúia. Glória. In humilitate.

V. Confitémini Dómino, quó-
niā bonus, R. Quóniam in æter-
num misericórdia ejus. *Ps. 135.*

A D N O N A M.

Ant. 8. G. Paftóres.

C A P I T U L U M. *Galat. 4.*

*C*um effémus párvuli, sub ele-
mentis mundi erámus servien-
tes : at ubi venit plenitudo témpo-
ris, misit Deus Fílium suum factum
ex muliere, factum sub lege ; ut eos
qui sub lege erant, redímeret, ut
adoptiōnem filiòrum recipérēmus.

R. br. Dóminus virtútum * no-
biscum, * Allelúia, allelúia. Dómi-
nus. V. Susceptor noster * Deus Ja-
cob, * Allelúia. Glória Patri. Dómi-
nus. *Ps. 45.*

V. Confiteantur tibi pòpuli, Deus :
R. Terra dedit fructum suum. *Ps.*
66.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 1. D. Tecum principium.

P S A L M U S 109.

*Christi divinitas, regnum & sacer-
dotium.*

*D*Ixit Dóminus Dómino meo : *
Sede à dextris meis ;
Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dó-
minus ex Sion : * dominare in mé-
dio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtu-
tis tuæ in splendóribus sanctórum : *
ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, & non pœni-
tébit eum : * Tu es Sacerdos in
æternum secundùm órdinem Mel-
chisedech.

Dóminus à dextris tuis : * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiōnibus ; implébit

ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * properterea exaltabit caput.

Ant. Tecum principium in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum : ex útero ante lucíferum gennui te.

Ant. 2. D. Redemptiōnem.

P S A L M U S 110.

Laus Deo ob Redemptoris adventum.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concilio justorum, & congregatiōne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificētia opus ejus : * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Memoriām fecit mirabiliū suórum * misericors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se : * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtutem óperum suórum annuntiabit pôpulo suo ; * ut det illis hæreditatēm géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judicium ; * fidélia ómnia mandáta ejus :

Confirmata in séculum séculi, * facta in veritāte & aequitāte.

Redemptiōnem misit pôpulo suo: * mandávit in aeternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus : * initium sapiētiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudatio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Redemptiōnem misit Dóminus pôpulo suo ; mandávit in aeternum testamentum suum.

Ant. 5. C. Exortum est.

P S A L M U S 111.

Christi laus, quo adveniente, lux oritur.

BÉatus vir qui timet Dóminum, * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicetur.

Glória & divitiae in domo ejus; * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exortum est in ténebris lumen rectis ; * misericors, & miserátor, & justus.

Jucundus homo, qui miseretur & cōmodat, dispónet sermónes suos in judicio ; * quia in aeternum non commovébitur.

In memoriā aeterna erit justus: * ab auditioñe mala non timébit.

Parátum cor ejus sperare in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit paupéribus ; * justitia ejus manet in séculum séculi: cornu ejus exaltabitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur; déntibus suis fremet, & tabescet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Exortum est in ténebris lumen rectis corde; misericors, & miserátor, & justus Dóminus.

Ant. 4. E. Apud Dóminum.

P S A L M U S 129.

Spes pœnitentis, copiosa per Christum redemptio.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentés * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, * & propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : * speravit anima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem * speret Israël in Dómino;

Quia apud Dóminum misericordia, * & copiosa apud eum redempcio.

Et ipse redimet Israël * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Apud Dóminum misericordia, & copiosa apud eum redempcio.

Ant. 6. C. De fructu.

P S A L M U S . 131.

Ecclesiam suam elegit Deus, ipsam inhabitaturus per Christum Davidi promissum.

Memento, Dómine, David, * & omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei :

Si dedero somnum oculis meis, & palsebris meis dormitionem, * & requiem temporibus meis,

Donec inveniam locum Dómino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata : * invenimus eam in campus sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus, * adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in requiem tuam ; * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, *

non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dóminus David veritatem, & non frustrabitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * & testimonia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eorum usque in séculum * sedebunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitacionem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hic habitabo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturabo pániibus.

Sacerdotes ejus induam salutari ; * & sancti ejus exultatione exultábunt.

Illuc prodícam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione ; * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Ant. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

C A P I T U L U M . 1. Joan. 4.

IN hoc appáruit caritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

Alleluia, alleluia. ¶ Verbum caro factum est ; & habitavit in nobis. Alleluia. *Joan. 1.*

H Y M N U S .

JEsu, Redemptor ómnium, Summi Parentis única, Qui solus ante sécula Patri Deo par násceris.

Tu nostra pax & glória, Spes una tu mortálium, Intende quas tibi preces De cordis ara fúndimus.

Qui córporis nostri volens

Nascendo formam súscipis,
Divinitatis nos simul
Das esse confortes tuæ.

Ad illud evectos decus
Tuere fratres; dégener
Ne vita fontes pristinam
In vilitatem déprimat.

Hoc sancta te poscit dies,
Ortus dies tui memor,
Quâ lúcido surgens thoro
Sol verus orbem vísitas.

NUNC ergo terra, nunc polus,
Vastique tractus æquoris,
Qui te dedit, festis Patrem
Laudare certant canticis.

Et nos, perennis ô quibus
Salutis auctor násceris,
Fauustum triumphali juvat
Ornare concentu diem.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶. Hic est Deus, Deus noster
in æternum: ¶. Ipse reget nos in
sécula. *Ps. 47.*

Ad Magnificat.

Ant. 3. E. duplicanda. Fílius Dei
venit, & dedit nobis sensum, ut
cognoscámus verum Deum, & si-
mus in vero Fílio ejus: hic est
verus Deus, & vita æterna, allelúa.
i. Joan. 5.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípo-
tens Deus, ut nos Unigéniti
tui nova per carnem Nativitas lí-
beret, quos sub peccati jugo ve-
tuſta férvitus tenet: Per eundem
Dóminum.

*Deinde, dicto Benedicámus. fit
Commemoratio solemnis de S. Ste-
phano, ut sequitur.*

Ant. 5. C. duplicanda. Mitto ad
vos prophétas, & sapientes: & ex-

illis occidéatis & flagellábitis in
synagógis vestris; ut véniat super
vos omnis sanguis justus qui effu-
sus est super terram. *Matth. 23.*

Psalm. Laudáte Dóminum, om-
nes gentes. 95. *cum Glória Patri.*
in fine.

Repetitá Ant. Mitto ad vos. *di-
citur:*

¶. Misit Deus ante eos virum:
¶. Elóquium Dómini inflammávit
eum. *Ps. 104.*

¶. Dóminus vobiscum. ¶. Et
cum spíritu tuo.

Orémus.

DA nobis, quæsumus, Dómi-
ne, imitári quod cólimus, ut
discámus & inimícos diligere, quia
ejus natalitia celebrámus, qui novit
étiam pro persecutoribus exoráre
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum; Qui tecum vivit &
regat in unitate Spíritus sancti
Deus, per ómnia sécula seculó-
rum. ¶. Amen.

¶. Dóminus vobiscum. ¶. Et
cum spíritu tuo.

¶. Benedicámus Dómino.

¶. Deo gratias.

AD COMPLETORIUM.

*Psalmi & Capitulum de Domi-
nica.*

Ant. 2. D. Ego lux in mundum
veni, ut omnis qui credit in me, in
ténebris non máneat, allelúja. *Joan.*
12.

H Y M N U S.

MUNDI salus qui násceris,
Jesu puer, nos respice:
Da móribus castis tuam
Referre nos infántiam.

FESSOS diurno dùm levat
Labóre nocturnus sopor,
Defendé, Pastor, béstias
Tuas ab infestis oves.

O VIRGO , quæ paris Deum ,
Fovesque lactentem sinu ,
Hunc flecte nobis quâ vales ,
Benigna Mater , gratiâ .

Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,

In sempiterna sécula .

Amen .

Ad Nunc dimittis.

Ant. i. g. Erat lux vera quæ il-
luminat omnem hóminem venien-
tem in hunc mundum ; & lux in
ténebris lucet , allelúia. *Joan.* i.

DIE XXVI. DECEMBERIS.

IN FESTO

SANCTI STEPHANI,
PROTO-MARTYRIS,
 ECCLESIAE TOLOSANÆ ET TOTIUS DIOCESES PATRONI.

ANNUALE.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Init. Jesum quem vidit Stéphanus stantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. Act. 7.*

Pſ. 94. Venite. 2.

H Y M N U S.

O Qui tuo, dux Mártirum,
 Præfers corónam nōmine,
 Non de cadúcis flóribus
 Tibi corónam néctimus.

Tuo cruenta sanguine
 Quàm saxa fulgent púlchriùs !
 Aptáta facro vértici
 Non sic micárent sídera.

Quot facta fronti vúlnera ,
 Tot tela lucis émicant ;
 Et Angelo monstrat parem ,
 Quod prodit è vultu , jubar.

Tu prima Christo víctimæ
 Vitam rependis víctima ,
 Primusque testis æmulo
 Deum fatéris fúnere.

Tu primus ostensam tibi
 Maris rubri sulcas viam :
 Quot te sequentur Mártirum
 Quibus præis , exércitus !

Qui natus es de Vírgine ,
 Jesu , tibi sit glória
 Cum Patre , cumque Spíritu ,
 In sempiterna fécula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. i. D. Convocantes.

P S A L M U S 3.

Justi ab impiis vexati pia querimonia & spes in Deo.

D Omne , quid multiplicati sunt qui tríbulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipſi in Deo ejus.

Tu autem , Dómine , susceptor meus es , * glória mea , & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi , * & exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormívi , & soporátus sum ; * & exurrexi , quia Dóminus fuscépit me.

Non timébo míllia pòpuli circumdantis me : * exurge , Dómine ; salvum me fac , Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa , * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus ; * & super pòpulum tuum benedictio tua.

Ant. Convocantes duodecim multitudinem discipulorum , dixerunt :

Non est æquum nos derelínguere verbum Dei , & ministrare mensis. *Act. 6.*

Ant. 2. D. Consideráte.

P S A L M U S 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USQUEQUÒ, Dómine, oblívisce-
ris me in finem ? * usquequò
avertis faciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima
mea , * dolorem in corde meo per
diem ?

Usquequò exaltábitur * inimicus
meus super me ?

Réspice & exaudi me , Dómine
Deus meus : * illúmina óculos
meos , ne unquam obdormiam in
morte ;

Nequandò dicat inimicus meus ,
Præválui adversus eum : * qui trí-
bulant me , exultábunt , si motus
fúero.

Ego autem in misericórdia tua
sperávi : * exultábit cor meum in
salutári tuo.

Cantábo Dómino , qui bona trí-
buit mihi , * & psallam nómini Dó-
mini altíssimi.

*Ant. Consideráte viros ex vobis
boni testimónii septem , plenos Spí-
ritu sancto & sapiéntiâ , quos con-
tituámus super hoc opus. Act. 6.*

Ant. 3. a. Plácuit sermo.

P S A L M U S 15.

*Pars justorum Deus : resurrecção-
nis spes.*

Conserva me , Dómine ; * quó-
niā sperávi in te.

Dixi Dómino : Deus meus es
tu ; * quóniam bonorum meórum
non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus , *
mirificávit omnes voluntátes meas
in eis.

Multiplicátæ sunt infirmítates eó-
rum : * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula
eórum de sanguínibus ; * nec me-
mor ero nóminum eórum per lábia
mea.

Dóminus pars hæreditatis meæ
& cálicis mei : * tu es qui restítues
hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præ-
cláris : * étenim hæréditas mea præ-
clára est mihi.

Benedícam Dóminum qui trí-
buit mihi intellectum : * ínsuper &
usque ad noctem increpuérunt me
renes mei.

Providébam Dóminum in conf-
pectu meo semper ; * quóniam à
dextris est mihi , ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor
meum , & exultávit lingua mea : *
ínsuper & caro mea requiescat in
spe ;

Quóniam non derelinques án-
iam meam in inferno , * nec da-
bis Sanctum tuum vidére corrupti-
onem.

Notas mihi fecisti vias vitæ ;
adimplébis me lætítiâ cum vultu
tuo : * delectationes in dexterâ tua
usque in finem.

*Ant. Plácuit sermo coram omni
multitúdine , & elegérunt Stépha-
num. Act. 6.*

V. Beátus quem elegisti & af-
sumplisti : **R.** Inhabitábit in átriis
tuis. *Pf. 64.*

De Actibus Apostolórum.

Lectione j.

Cap. 6.

TIndiébus illis , crescente número
discipulórum , factum est mur-
mur Græcorum adversus He-
bræos , eò quòd despicerentur in mi-
nistério quotidiáno víduæ eórum.
Convocantes autem duódecim mul-

titúdinem discipulórum, dixérunt : Non est æquum nos derelíquere verbum Dei, & ministrare mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto & sapiéntiâ, quos constituámus super hoc opus. Nos verò oratióni & ministério verbi instantes érimus. Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegerunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto, & Philip-pum, & Próchorum, & Nicánonrem, & Timónem, & Pármenam, & Nicoláum ávenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspectum Apostolórum ; & orantes, imposuérunt eis manus. Tu autem.

R. Stéphanum virum plenum fide & Spíritu sancto * Statuérunt ante conspectum Apostolórum ; & orantes, imposuérunt ei manus. ¶ Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Státues Levítas in conspectu Aáron & filiorum ejus, & consecrábis oblátos Dómino. * Satuérunt. Glória. * Satuérunt. Act. 6. Num. 8.

Lectione ij.

STÉPHANUS autem plenus gratiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo. Surrexerunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsum, & Alexandrinórum, & eórum qui erant à Cilícia & Asia, disputantes cum Stéphano: & nón pótérant resistere sapiéntiâ & Spirítu qui loquebátur. Tunc summisérunt viros, qui dícerent se audivisse eum dicentem verba blasphémiæ in Móysen & in Deum. Commovérunt itaque plebem, & seniores, & scribas: & concurren tes rapuérunt eum, & adduxérunt

in concilium, & statuérunt falsos testes, qui dícerent: Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum & legem; audívimus enim eum dicentem: Quóniam Jésus Nazarénus hic déstruet locum istum, & mutábit traditiónes quas trádidit nobis Móyses. Et intuentes eum omnes qui sedébant in concilio, vidérunt fáciem ejus tanquam fáciem Angeli.

R. Levítas præpósitus erat iis quæ sponte offerebant Dómino; * Universæque multitúdini fidéliter cibi præbebantur. ¶ Quotquot posseffóres agrórum erant, vendentes afferébant prétia: dividebátur autem singulis prout cuíque opus erat; * Universæque. Glória. * Universæque. 2. Paral. 31. Act. 4.

Lectione iii. Cap. 7.

CUM autem esset plenus Spíritu sancto, intendens in cœlum, vidit gloriam Dei, & Jésum stantem à dextris Dei, & ait: Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis stantem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt una-nímiter in eum. Et ejientes eum extra civitátem, lapidábant: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis qui vocábatur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocantem, & dicentem: Dómine Jésu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccatum. Et cùm hoc dixisset, obdormívit in Dómino.

R. Qui séminat in benedictiōni bus, de benedictiōni bus & metet, sicut scriptum est: * Dispersit, de dit paupéribus; + Justitia ejus ma-

net in séculum séculi. ¶ Eleemosynas illius enarrabit omnis ecclésia sanctorum. * Dispersit. Glória Patri. + Justitia. Repetitur. Qui séminat. usque ad ¶ 2. Cor. 9. Eccli. 31.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Stéphanus.

PSALMUS. 20.

Christus Rex in Patrem sperans, & suos, & discipulorum inimicos debellat.

Domine, in virtute tua lætabitur rex, * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis, * posuisti in capite ejus corónam de lápide pretioso.

Vitam pétuit à te, & tribuisti ei: * longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * gloriā & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in séculum séculi: * lætitiacabis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino; * & in misericordia Altissimi non commovébitur.

Inveniáatur manus tua ómnibus inimicis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in tempore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hominum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consilia, quae non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtute tua: * cantábimus & psallémus virtutes tuas.

Ant. Stéphanus plenus gratiā & fortitudine faciébat prodígia & signa magna in populo. *Act.* 6.

Ant. 5. a. Erat potens.

PSALMUS. 53.

Oratio justi adversus hostes animæ sue.

Deus, in nōmine tuo, salvum me fac, * & in virtute tua júdica me.

Deus, exaudi orationem meam; * áuribus pérçipe verba oris mei;

Quóniam aliéni insurrexérunt adversum me, & fortes quæsírunt ánimam meam, * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus ádujavat me; * & Dñus susceptor est ánimæ meæ.

Averte mala inimicis meis; * & in veritatē tua disperde illos.

Voluntariè sacrificábo tibi; * & confitébor nōmini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatiōne eripuisti me; * & super inimicos meos despexit óculus meus.

Ant. Erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act.* 7.

Ant. 6. F. Sapiéntia.

PSALMUS. 56.

Contra inimicos opem implorat justus, postea Dei laudes celebraturus.

Miserere mei, Deus, miserere mei; * quóniam in te confidit áнима mea.

Et in umbra alárum tuárum spe-
rábo , * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum , *
Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo , & liberávit me : *
dedit in oppróbrium conculcantes
me.

Misit Deus misericórdiam suam
& veritátem suam , * & erípuit
ánimam meam de médio catuló-
rum leónum : dormívi conturbá-
tus.

Fílii hóminum , dentes eórum
arma & sagittæ ; * & lingua eórum
gládios acútus.

Exaltáre super cœlos , Deus ; *
& in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus
meis ; * & incurvavérunt ánimam
meam.

Fodérunt ante fáciem meam fó-
veam ; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum , Deus , pa-
rátum cor meum ; * cantábo &
psalmum dicam.

Exurge , glória mea ; exurge ,
psaltérium & cíthara : * exurgam
dilúculo.

Confitébor tibi in pópolis , Dó-
mine : * & psalmum dicam tibi in
géntibus ;

Quóniam magnificáta est usque
ad cœlos misericórdia tua , * & usque
ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos , Deus ; *
& super omnem terram glória
tua.

Ant. Sapiéntia firmábitur in illo ,
& non flectétur ; & continébit illum ,
& exaltábit illum apud próximos
suos. *Ecli.* 15.

¶. Confirmátum est cor ejus : ¶.
Non commovébitur , donec despí-
ciat inímicos suos. *Pf.* III.

Benedictiones de Sanctis.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Sermo 3. de S. Stephano.

Leccióne iv.

Herì celebrávimus temporá-
lem sempiterni Regis nos-
tri natálem : hódiè celebrá-
mus triumphálem mílitis passiónem.
Herì Rex noster trábea carnis in-
dútus , de aula úteri virginális egré-
diens , visitáre dignátus est mun-
dum : hódiè miles de tabernáculo
córporis éxiens , triumphátor mi-
grávit ad cœlum. Glória in excelsis
Deo herì sancti Angeli exultantes
cantavérunt : hódiè Stéphanum la-
tantes in suum consórtium susce-
pérunt. Herì Christus pro nobis
pannis est involútus : hódiè Stépha-
nus stolâ est ab eo immortalitatis
indútus. Herì præsépis angústia
Christum portávit infantem : hódiè
imménsitas cœli suscépit Stéphanum
triumphantem.

¶. Potens in Scriptúris erat ,
edoctus viam Dómini ; & * Fervens
spíritu loquebátur , & docébat dili-
genter ea quæ sunt Jesu. ¶. Sápiens
tanquam imbres mittet elóquia sa-
piéntiae suæ : * Fervens. Glória.
* Fervens. *Act.* 18. *Ecli.* 39.

Leccióne v.

Necessárium nobis est , fra-
tres caríssimi , agnoscere qui-
bus armis præcinctus Stéphanus fæ-
vítiam Judæorum pótuit superáre ,
ut ita meruisset felíciter triumphá-
re. Invictæ in eo enítuit insigne vir-
tutis , quæ nec freméntium fævitiam
formidávit , nec lapidántium íctibus
devicta succubuit. Usque ádeò enim
inter frementes permanxit intérri-
tus , & inter lápidum fuit crucia-
menta secúrus ; ut incredulitatem Ju-
dæorum fidenter argueret , & be-
nignus pro lapidántibus exoráret.

Quod est ergo tam magnum atque insuperabile genus armorum? Procul dubio, munimine regio septus, nullatenus est ab adversariis superatus; quoniam Rex noster, cum sit Altissimus, pro nobis humilis venit, sed inanis venire non potuit. Magnum quippe donatum suis milibus attulit, quo eos non solum copiose ditavit, sed etiam ad certandum invictissime confortavit. Attulit namque donum caritatis, quo perducet homines ad consortium Deitatis.

R. Cœpit fiduciâliter agere in synagoga; * Vehementer enim Iudeos revincébat publicè, ostendens per Scripturas esse Christum Jesum. ¶ Surrexit quasi ignis, & verbum ipsius quasi fácula ardébat; * Vehementer. Glória. * Vehementer. *Act. 18. Eccli. 48.*

Lectione vij.

Caritas ergo quæ de cœlo ad terras depôsuit Christum, ipsa Stéphanum de terra elevavit ad cœlum. Cáritas quæ præcessit in Rege, ipsa subsequenter refulsa in milite. Stéphanus ergo, ut nōminis sui corónam meruisset accípere, caritatem pro armis habébat, & per ipsam ubique vincébat. Per caritatem Dei, sacerdibus Iudeis non cessit: per caritatem próximi, pro lapidantibus intercessit. Per caritatem argébat errantes, ut corrigerentur: per caritatem pro lapidantibus orabat, ne punirentur. Caritatis virtute subnixus vicit Saulum crudeliter sacerdotem; & quem hábuit in terra persecutorem, in cœlo mérit habére consortem.

R. Surrexerunt quidam de synagoga disputantes cum Stéphano; * Et non poterant resistere sapiéntia

& Spirítui + Qui loquebatur. ¶ Obstructum est os loquéntium iniqua; * Et non. Glória. + Qui. Repetitur R. Surrexerunt. usque ad ¶ *Act. 6. Ps. 62.*

IN III. NOCTURNO.
Ant. 4. d. Judæi.

P S A L M U S 61.
Frustrà oppugnat, qui Deo subjectus, in ejus tutela manet.

Nonne Deo subjecta erit anima mea? * ab ipso enim salutare meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: * susceptor meus, non movebor amplius.

Quousque irrūtis in hominem? * interficitis universi vos tanquam parieti inclinato, & maceriae depulsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitaverunt repellere; cucurri insiti: * ore suo benedicabant, & corde suo maledicabant.

Verúmtamen Deo subjecta esto, anima mea; * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & Salvator meus; * adjutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea: * Deus auxili mei; & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregatio populi; effundite coram illo corda vestra: * Deus adjutor noster in æternum.

Verúmtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in statere, * ut decípiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: * divitiae si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, * duo hæc audívi:

Quia potestas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Ant. Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant his quæ dicebantur, blasphemantes. *Act. 13.*

Ant. 8. G. Summisérunt viros.

P S A L M U S 63.

Anima fidelis Dei justitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratióne meam, cum déprecor: * à timore ini-míci éripe ánimam meam.

Protextisti me à conventu malig-nántium, * à multitúdine operán-tium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium lin-guas suas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut sagittent in occul-tis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermó-nem nequam.

Narravérunt ut abscondérent lá-queos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defe-cérunt scrutantes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguae eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidé-bant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Summisérunt viros qui di-cerent se audivisse Stéphanum di-centem verba blasphémia in Móysen & in Deum. *Act. 6.*

Ant. 7. c. Commovérunt ple-beam.

P S A L M U S 69.

Inter impiorum persecutiones, au-xilium & salutem à Deo justus ins-tanter petit.

Deus, in adjutórium meum in-tende: * Dómine, ad adju-vandum me festína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & eru-bescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant semper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutare tuum.

Ego verò egénus & pauper sum: * Deus, áduja me.

Adjutor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Commovérunt plebem, & seniores, & scribas; & concur-rentes rapuérunt Stéphanum. *Act. 6.*

¶. Lábia dolósa loquuntur ad-versus justum iniquitátem, R. In supérbia & in abusióne. *Ps. 30.*

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectione viij. Cap. 23.

IN illo tempore; Dicébat Jesus Scribis & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, & sapien-tes, & scribas; & ex illis occidéti. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth.

Hoc quod ánteà dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eò quod occi-

dendus esset ab eis , potest & ad discípulos ejus referri , de quibus nunc dicit : Ecce ego mitto ad vos prophétas , & sapientes , & scribas ; & ex illis occidéatis , & crucifigéatis , & flagellábitis in synagógis vestris , & persequémini de civitáte in civitátem , ut impleátis mensúram patrum vestrórum . Simulque observa , juxtà Apóstolum scribentem ad Corínthios , vária esse dona discipulórum Christi : álios prophétas , qui ventúra prædícant : álios sapientes , qui nōverint quandò débeant proferre sermónen : álios scribas in lege doctíssimos , ex quibus lapi-dátus est Stéphanus , Paulus occísus , crucifixus Petrus , flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli .

R. Adduxérunt Stéphanum in concílium , & * Statuérunt falsos testes qui dícerent : Homo iste non cessat loqui verba adversùs locum sanctum & legem . ¶ Adductis viris filiis diáboli , fecérunt eos sedré contrà eum . * Statuérunt . Glória . * Statuérunt . *Act. 6. 3. Reg. 21.*

Lectio viij.

JErúsalem , Jerúsalem , quæ occídís prophétas , & lápidas eos qui ad te missi sunt . Jerúsalem , non saxa & ædificia civitatis , sed habitatóres vocat , quam plangit patris affec-tu , sicut & in álio loco légitimus , quod videns eam fléverit . In eo autem quod dicit , Quóties vólui con-gregare filios tuos ? omnes retrò prophétas à se missos esse testátur . Ecce relinquétur vobis domus vestra deserta . Hoc ipsum ex persona Jeremíæ jam antè díxerat : Relíqui domum meam , dímisi hæreditátem meam ; facta est mihi hæritas mea quasi spelunca hyænæ . Desertam Ju-dæórum domum , id est , Templum

illud quod fulgébat augústius , óculis comprobámus ; quia habitatórem Christum pérdidit , & hæreditátem præripere géstiens , occídít hæré-dem .

R. Intuentes Stéphanum omnes qui sedébant in concílio , * Vidérunt fáciem ejus tanquām fáciem Angéli . ¶ Símilem illum fecit Deus in glória sanctórum , & magnificávit eum in timóre inimicórum . * Vidérunt . Glória . * Vi-dérunt . *Act. 6. Eccli. 45.*

Lectio ix.

Dico enim vobis , non me vidé-bitis ámodo , donec dicátiis , Benedictus qui venit in nómíne Dómini . Ad Jerúsalem lóquitur , & ad pópulum Judæórum . Versículum autem istum , quo & párvuli atque lactentes in ingressu Jerúsalem Dómini salvatóris usi sunt , quandò dixérunt : Benedictus qui venit in nómíne Dómini , hosanna in excelsis ; sumpsit de centésimo décimo-séptimo Psalmo , qui manifestè de adventu Dómini scriptus est . Et quod dicit , hoc vult intellégi : Nisi pœniténtiam egéritis , & confessi fuéritis ipsum me esse de quo Prophétæ cecinérunt , Fílium omnipo-tentis Patris , meam fáciem non vi-debitis . Habent Judæi datum sibi tempus pœniténtiæ : confiteantur benedictum qui venit in nómíne Dómini , & Christi ora conspícient .

R. Cùm esset Stéphanus plenus Spíritu sancto , intendens in cœlum , vidi glóriam Dei , & ait : * Ecce vídeo cœlos apertos , & Fílium hó-minis stantem à dextris Dei . ¶ Ecce in cœlo testis meus , & cónscius meus in excelsis . * Ecce . Glória . * Ecce . Repetitur R. Cùm esset . us-que ad ¶ *Act. 7. Job 16.*

Te Deum.

¶. Sacerd. Ad te levávi óculos meos, **R.** Qui hábitas in cœlis.

Pſ. 122.

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. **E** Go repléitus sum fortitúdi-
1. f. **E** ne Spíritus Dómini , judí-
cio & virtúte ; ut annúntiem Israël
peccátum suum. *Mich. 3.*

Ant. 5. a. Suscitátur falsíloquus
adversús fáciem meam , contradíc-
cens mihi : collégit furórem suum
in me. *Job 16.*

Ant. 7. q. Cómminans mihi , in-
frémuit contrà me déntibus suis :
terribílibus óculis me intúitus est.
Job. 16.

Ant. 1. a. Aperti sunt.

C A N T I C U M . *Isaiæ 33.*

Anima fidelis Deum videbit.

QUi ámbulat in justítiis , * & ló-
quitur veritátem ;

Qui obtúrat aures suas ne áudiat
sanguinem , * & claudit óculos suos
ne vídeat malum :

Iste in excelsis habitábit ; * muní-
menta faxórum sublímitas ejus ;

Panis ei datus est , * aquæ ejus
fidéles sunt ;

Regem in decórē suo vidébunt
óculi ejus , * cernent terram de-
longè.

Ant. Aperti sunt cœli , & vidi vi-
siones Dei ; & ecce ignis & splen-
dor in circúitu ejus. *Ezech. 1.*

Ant. 2. D. Dicunt : Lapidétur ,
& aspiciat óculus noster ; ipſi autem
non cognovérunt cogitationes Dó-
mini. *Mich. 4.*

C A P I T U L U M . *Jerem. 26.*

Dominus misit me , ut prophete-
tárem ad domum iſtam & ad
civitátem hanc ómnia verba quæ au-
distis. Nunc ergò bonas fácite vias

veſtras & ſtúdia veſtra , & áudite
vozem Dómini Dei veſtri.

H Y M N U S .

QUID , obſtináta péctora ,
Verbo Dei resíltitis ?
Qui vos Deo plenus docet ,
Hunc delíniatis fúneri !

O MNES in unum fæviunt ,
Saxis gravant truces manus :
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.

Q UID hoc ? repente pánditur
Stelláta cœli régia :
Ad déxteram Patris videt
Sublímè ſtantem Fílium.

N ON déferis , dux , mílitem
Quem , Christe , ſpectans róboras :
Stas árbiter certánniis ,
Futurus ipſe præmium.

D EO mori sub júdice
Pugnantis eſt vičtoria :
Dùm grando faxórum pluit ,
Nil fentit affixus polo.

MENS nempè largo vívidæ
Torrente lucis ébria ,
Nil cónporis memor ſui ,
Jam ſe Beátis ínferit.

Q UI natus eſt de Vírgine ,
Jesu , tibi ſit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In ſempiterna ſecula. Amen.

¶. Accípere ánimam meam con-
ſiliati ſunt : **R.** Ego autem in te ſpe-
rávi , Dómine. *Pſ. 30.*

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. duplícanda. Exclaman-
tes voce magnâ , continuérunt aures
ſuas , & ímpetum fecérunt unani-
miter in Stéphanum ; & ejientes
eum extrà civitátem , lapidábant
invocantem & dicentem : Dómine
Jesu , ſúscipe ſpíritum meum. *Act. 7.*

Oratio.

DA nobis , quæſumus , Dómine ,
imitári quod cólimus , ut diſ-

cámus & inimícos diligere; quia ejus natalitia celebrámus, qui novit etiam pro persecutoribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus.

Deinde fit Commemoratio de Natali Domini.

Ant. Egressus est Salvátor meus; & nunc qui redempti sunt à Dómino, revertentur, & vénient in Sion laudantes, allelúia. *Is. 51.*

V. Ipse tanquām sponsus *R.* Procedens de thálamo suo. *Pf. 18.*

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitás liberet, quos sub peccati jugo vetusta férvtus tenet: Per eundem Dóminum.

A D H O R A S.

Doxologia, Qui natus es de Vírgine. *ut in die Natalis Domini. Psalmi de Dominica.*

A D P R I M A M.

Ant. 1. f. Ego replétus sum.

In R. br. *V.* Qui natus es * de María vírgine. *Matth. 1.*

Canon proprius.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Suscitátur.

C A P I T U L U M. Ezech. 3.

Dixit ad me Dóminus: Domus Israél nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippè domus Israél attrítâ fronte est, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

R. br. Príncipes * persecuti sunt me gratis, * Allelúia, allelúia. Príncipes. *V.* Et à verbis tuis * formidávit cor meum, * Allelúia. Glória Patri. Príncipes.

V. Sedérunt príncipes, & adver- sum mé loquébantur; *R.* Servus au-

tem tuus exercebátur in justifica- tiónibus tuis. *Pf. 118.*

A D S E X T A M.

Ant. 7. c. Cómminans mihi.

C A P I T U L U M. Ezech. 3.

Filli hóminis, ut adamantem, & ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

R. br. Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo, * Allelúia, allelúia. Dóninus. *V.* Dóminus mihi adjútor, * & ego despíciam inimícos meos, * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pf. 117.*

V. Dóminus à dextris est mihi, ne commóvear; *R.* Propter hoc lætátum est cor meum. *Pf. 15.*

A D N O N A M.

Ant. 2. D. Dicunt.

C A P I T U L U M. Isaïæ 50.

JUxtà est qui justificat me: quis contradícet mihi? Stemus simul: quis est adversarius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condemnet me?

R. br. Ecce Deus * ádjuvat me, * Allelúia, allelúia. Ecce. *V.* Et Dóminus * susceptor est ánime meæ, * Allelúia. Glória Patri. Ecce. *Pf. 53.*

V. Dóminus illuminátio mea & salus mea: *R.* Quem timébo? *Pf. 26.*

A D II. V E S P E R A S.

Antiph. & *Pf. ut ad II. Vesperas de Natali Domini, suprà. 185.*

C A P I T U L U M. Job 16.

Pafus sum absque iniquité ma- nús meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Allelúia, allelúia. *V.* Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretioso. Allelúia. *Pf. 20.*

H Y M N U S.

MIRIS probat sese modis
Suos in hostes cáritas ;
Et blándiens & íncrepans ,
Amíca semper cáritas.

DUM Saxa corpus ópprimunt ,
Ad astra mens attóllitur :
O Christe , dixit , fúscipe ,
Quem pono pro te , spíritum.

Qui stans perorábat sibi ,
Cadens & expírans humi ,
Linguâ diserti sanguinis ,
Suis perórata hóstibus.

AUDIVIT è cœlo Deus
Supréma verba Mártiris ;
Dux Saulus , & testis necis ,
Necis fit ipse præmium.

TUM blanda mors amábili
Sopóre clausit lúmina ;
Ad lucis æternæ jubar ,
Exútus artus , évolat.

SERVIRE mensis páuperum
Id múnieris quondam tui ;
Conviva nunc dignus Deo ,
Mensis supernis áffides.

TU nuptiali spléndidus
Tui cruóris púrpurâ ,
Ad immolati tránsvolas .
Admisius Agni núptias.

QUID non , Deus , si réspicis ,
Humána poslunt péctora ?
Cujus triumphum pángimus ,
Fac nos & exemplum sequi.

QUI natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula.

Amen.

¶. Posuérunt adversum me mala
pro bonis , R. Et ódium pro dilec-
tione mea. *Pf. 108.*

Ad Magnificat.

Ant. J. duplicanda. Pósitis géni-
bus , clamávit voce magnâ : Dómi-
ne , ne státuas illis hoc peccátum. Et

cùm hoc dixisset , obdormívit in Dó-
mino. *Act. 7.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. de sancto Joanne.

Ant. Honorabilis factus es in ócu-
lis meis , & gloriósus : ego dilexi te ,
noli timére. *If. 43.*

¶. Ecce tu , Dómine , veritátem
dilexisti : R. Incerta & occulta sa-
piéntiæ tuæ manifestasti mihi. *Pf. 50.*

*Oratio , Ecclésiam tuam. ut infra
ad Laudes.*

Postea de Natali Domini.

Ant. Fílius Dei venit , & dedit
nobis sensum , ut cognoscámus ve-
rum Deum , & simus in vero Fílio
eius : hic est verus Deus , & vita
æterna , allelúa. *I. Joan. 5.*

¶. Hic est Deus , Deus noster in
æternum : R. Ipse reget nos in sé-
cula. *Pf. 47.*

Orémus.

Concéde , quæsumus , omnípo-
tens Deus , ut nos Unigénití tui
nova per carnem Natívitas líberet ,
quos sub peccáti jugo vetusta sérvit
us tenet : Per eundem Dóminum.
AD C O M P L E T O R I U M.

*Psalmi & Capitulum de Domini-
nica.*

Ant. 6. F. Poténtiâ nemo vicit il-
lum , nec superávit illum verbum
aliquod. *Eccli. 48.*

Hymnus. Mundi salus. utheri. 188.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. In vita sua fecit mons-
tra , & in morte mirabília operátus
est. *Eccli. 48.*

DIE XXVII. DECEMBRIS.

In Feste
SANCTI JOANNIS, APOSTOLI
ET EVANGELISTÆ.

Duplex-majus.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum in cuius sinu recú-

buit Joannes, * Veníte, adorémus.
Joan. 13.

Pf. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

TU, quem præ réliquis Christus
amáverat,
O dulces hóminis delíciae Dei,
Curárum sócius, fúneris & co-
mes,
Et testis quoque glóriæ.

FORTUNATE nimis, cui lícitum fuit
Atrectáre manu Verbum hómi-
nem Deum,
Hunc audíre, óculis cérnere, mú-
tuo

Quin & collóquio frui!

Hæc dos quanta fuit, cùm tibi cré-
didiit
Sensus Christus amans péctoris
íntimos,
Quandò monte super totus homo
Deus

Sese númine véstiit?
JESU tu plácido dùm récubas sínū,
Potas plena Deo vívida flúmina;
Illapsu tácito se própiùs tuis
Numen sénsibus ínsertit.

Ex hoc fonte Deum pleniùs háuse-
ras;
Corpus destítuit mens velut ébria:
Dic, cùm blanda quies lúmina
cláuerit,

Quæ cœlestia víderis.
O SACROS áditus! ô benè mútui
Hâc ignóta tenùs gáudia péctoris!
Quæ non tela jacit divus amor
sacrís

His fornácibus íncubans!
HINC tu semper amans, semper amá-
bilis:

Hinc & frontis honos, virgíneus
pudor;

Hinc cœlestē jubar, quod súperos
decet,

Toto vértice fúnditur.

HINC creber répetis, creber idem
sonas;

Quidquid faris, amor, sic amor
ímparat:

Vix fese cápiens æstuat, & suis
Pectus rúmpitur ignibus.

SIT laus summa Patri, súmmaque
Fílio;

Sit par, sancte, tibi glória, Spíri-
tus:

Hæc est certa fides, fóntibus è
tuis

Quam divinitùs háusimus. Amen.

Psalmi de Feria.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 1. g. Vedit Jesus duos fratres,
Jacóbum Zebedæi, & Joannem fra-
trem ejus in navi cum Zebedæo pa-
tre eórum. *Matth. 4.*

Ant. 2. D. Vedit ipsos componen-
tes rétia in navi: & vocávit illos.
Marc. 1.

Ant. 8. c. Illi, statim relicti ré-
tibus & patre, secuti sunt eum.
Matth. 4.

R. Dóminus pars hæreditatis meæ,
R. Et cálicis mei. *Pf. 15.*

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

Quæsiérunt me qui antè non in-
terrogábant; invenérunt qui
non quæsiérunt me. Dixi, Ecce
ego, ecce ego, ad gentem quæ non
invocábat nomen meum. Expandi
manus meas totâ die ad pôpulum
incrédulum, qui gráditur in via non
bona post cogitationes suas. Pôpu-
lus qui ad iracúndiam próvocat me,
ante fáciem meam semper: qui ím-
molant in hortis, & sacrificant super
láteres: qui hábitant in sepulcris, &
in delúbris idolórum dórmiant: qui
cómedunt carnem suillam; & jus
profánum in vasis eórum. Qui di-
cunt: Recéde à me, non appropin-

ques mihi, quia immundus es; isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens totâ die.

R. Stupor circumdederat Petrum in captura piscium, similiter Jacobum & Joannem; * Et relictis omnibus, secuti sunt Jesum. ¶ Ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia ejus in profundo; * Et. *Luc. 5. Ps. 106.*

Lectio ij.

Ecce scriptum est coram me: non tacabo, sed reddam & restituam in sinum eorum iniurias vestras, & iniurias patrum vestrorum simul, dicit Dominus, qui sacrificaverunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi; & remetiar opus eorum primum in sinu eorum. Hæc dicit Dominus: Quomodo si inveniatur granum in botro, & dicatur: Ne diffides illud, quoniam benedictio est; sic faciam propter servos meos, ut non disperdam totum. Et educam de Jacob semen, & de Juda possidentem montes meos: & hereditabunt eam electi mei, & servi mei habitabunt ibi.

R. Vocavit Jesus ad se quos voluit ipse; & fecit ut essent duodecim cum illo: & * Imposuit Jacobo & Joanni nomina Boanerges, quod est, Filii tonitru. ¶ Dominus Deus servos suos vocabit nomine alio: * Imposuit. *Marc. 3. Iij. 65.*

Lectio iii.

Hæc dicit Dominus Deus: Ecce servi mei comedent, & vos esuriétis: ecce servi mei bibent, & vos sitiétis: ecce servi mei latabuntur, & vos confundémini: ecce servi mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus ululabitis. Et dimittétis nomen ves-

trum in juramentum electis meis: & interficiet te Dominus Deus, & servos suos vocabit nomine alio. In quo qui benedictus est super terram, benedicetur in Deo, amen; & qui jurat in terra, jurabit in Deo, amen: quia oblióni traditæ sunt angúlia priores, & quia absconditæ sunt ab oculis meis.

R. Assumpsit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem, & ascendit in montem ut oraret: & * Facta est, dum oraret, sp̄cies vultus ejus altera; & + Vidérunt majestatem ejus. ¶ Posuit oculum suum super corda illorum, ostendere illis magnalia. * Facta est. Glória Patri. + Vidérunt. *Luc. 9. Eccli. 17.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Accédunt ad Jesum Jacobus & Joannes, dicentes: Dabo ut unus ad déxteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeámus in gloria tua. *Marc. 10.*

Ant. 4. d. Respondens Jesus, dixit: Potestis bibere cálicem quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Póssumus. *Matth. 20.*

Ant. 5. a. Ait illis: Cálicem quandem meum bibetis: sedére autem ad déxteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. *Matth. 20.*

¶. Cálicem salutáris accípiam, R. Et nomen Domini invocábo. *Ps. 115.*

Benedictiones de Sanctis.
Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Ecclesiásticis. C. 9.

Johannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimū, filius Zebedæi, frater Jacobi Apóstoli, quem Heródes post passionem Domini decolláverat, novissimus om-

Lectio iv.

nium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiae Episcopis, adversus Cerinthum aliosque héréticos, & máxi-
mè tunc Ebionitárum dogma con-
surgens, qui áfferunt Christum ante
Maríam non fuisse. Unde & com-
pulsus est divinam ejus nativitatem
edicere.

R. Amantissimus Dómini habitá-
bit confidenter in eo : * Quasi in
thálamo totâ die morábitur, & in-
ter húmeros illíus requiescet. ¶ Erat
recumbens unus ex discípulis Jesu in
sinu ejus, quem diligébat Jesus : *
Quasi. *Deut. 33. Joan. 13.*

Lectio v.

Quarto-décimo ígitur anno, se-
cundam post Nerónem persecu-
tionem movente Domitiáno, in Pat-
mos ínsulam relegátus, scripsit Apo-
calypsim, quam interpretátur Justí-
nus martyr, & Irenaeus. Interfecto
autem Domitiáno, & actis ejus ob-
nímiam crudelitátem à Senátu refi-
cissis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum : ibique usque ad Trajá-
num príncipem persevérans, totas
Asiae fundávit rexisque Ecclésias ; &
confectus sénio, sexagésimo octávo
post passióinem Dñi anno mórtuus,
juxta eamdem urbem sepultus est.

R. Dixit Jesus : Unus ex vobis tra-
det me. Unus ex discípulis, quem di-
ligébat Jesus, * Dicit ei : Dómine,
quis es? Respondit Jesus : Ille es
cui ego intinctum panem porréxero.
¶ Sapiéntia denudábit absconsa sua
illi qui illam díligit. * Dicit ei. *Joan.*
13. Eccli. 4.

Ex Commentáriis ejusdem in Epí-
tolam ad Gálatas.

Lib. 3. C. 6. Lectio vi.

BÉatus Joannes Evangelista, cùm
Epheſi morarétur usque ad últi-
mam feneſtútem, & vix inter disci-

pulorum manus ad Ecclésiam defer-
réatur, nec posset in plura verba vo-
cem contéxere, nihil áliud per sín-
gulas folébat proferre collectas, nisi
hoc : Filíoli, dilígite altérutrum.
Tandém discípuli & fratres qui áde-
rant, tædio affecti, quòd éadem
semper audírent, dixerunt : Magis-
ter, quarè semper hoc lóqueris?
Qui respondit dignam Joanne sen-
tientiam : Quia præceptum Dómini
est; &, si solum fiat, sufficit.

R. Stabat juxtâ crucem Jesu ma-
ter ejus. * Cùm vidisset ergo Jesus
matrem, & discípulum stantem,
quem diligébat, + Dicit matri suæ :
Múlier, ecce filius tuus; deinde di-
cit discípulo : Ecce mater tua. ¶ Omni
témpore díligit qui amícus
est, & frater in angústiis compro-
bátur. * Cùm vidisset. Glória Patri. +
Dicit. *Joan. 19. Prov. 17.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Stetit Jesus in líttore;
non tamen cognovérunt discípuli
quia Jesus est. Dixit discípulus ille
quem diligébat Jesus : Dóminus est.
Joan. 21.

Ant. 6. F. Exiit sermo inter fra-
tres, quia discípulus ille non móri-
tur. *Joan. 21.*

Ant. 8. G. Non dixit Petro Jesus,
Non móritur; sed, Sic eum volo
manére donec véniam, quid ad te?
Joan. 21.

¶ Magna est glória ejus R. In fa-
lutári tuo, Dómine. *Ps. 20.*
Lectio sancti Evangélii secundum
Joannem.

Lectio viij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pe-
tro : Séquere me. Conversus Pe-
trus, vidit illum discípulum quem
diligébat Jesus, sequentem. Et réli-
qua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 124. in Joan. n. 5.

DUAS VITAS sibi divinitus prædicatas & commendatas novit Ecclésia, quarum est una in fide, altera in spécie: una in tempore peregrinatiónis, altera in æternitaté mansiónis: una in labóre, altera in réquie: una in via, altera in pátria: una in opere actionis, altera in mercéde contemplatiónis. Una declínat à malo, & facit bonum: altera nullum habet à quo declínet malum, & magnum habet quo fruá tur bonum. Una cum hoste pugnat: altera sine hoste regnat. Una fortis est in adversis: altera nihil sentit adversi. Una carnáles libídines frænat: altera spiritálibus delectatióni bus vacat.

R. Loquéntibus Petro & Joanne ad pópulum, supervenérunt sacerdótes & magistrátus templi, dolentes quod annuntiárent in Jesu resurrec tónem; & * Posuérunt eos in custódiam. ¶ Inclúsos custodiébant, per quos incipiébat incorruptum legi lumen século dari. * Posuérunt.

Act. 4. Sap. 18.

Lectio viii.

ERGO una bona est, sed adhuc misera: altera mélior, & beáta. Ita significáta est per Apóstolum Pe trum, illa per Joannem. Tota hic ágitur ista usque in hujus séculi finem, & illuc ínvenit finem: differ tur illa complenda post hujus séculi finem, sed in futúro século non habet finem. Ideò dicitur huic, Sé quere me: de illo autem, Sic eum volo manére donec véniam. Quid enim est hoc, nisi, Tu me séquere per imitatiórem preferendi tempo rália mala, ille máneat donec sem piterna vénio redditúrus bona? Quod

apértius ita dici potest: Perfecta me sequátur áctio, informata mea pa siónis exemplo: inchoáta verò con templatío máneat donec vénio, perficienda cùm vénero.

R. Videntes Petri constántiam & Joannis, comperto quod homines essent sine littoris & idiótæ, * Admirabantur, & nihil pótérant contradícere. ¶ Dixit Dóminus: Ecce ego addam ut admiratónem fáciam pópulo huic miráculo grandi; peribit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus. * Admirabantur. *Act. 4. Is. 29.*

n. 7. Lectio ix.

NEMO tamen istos insignes Apóstolos séparet. Et in eo quod significábat Petrus, ambo erant; & in eo quod significábat Joannes, ambo futuri erant. Omnibus sanctis, ad Christi corpus inseparabiliter pertinéntibus, propter hujus vitæ procellosissimæ gubernaculum, ad liganda & solvenda peccáta, claves regni cœlorum primus Apostolórum Petrus accepit: eisdemque omnibus sanctis, propter vitæ illius secretissimæ quietissimum finum, super peccatus Christi Joannes Evangelista discubuit. Quóniam nec iste solus, sed universa Ecclésia ligat, solvitque peccáta; nec ille de Christi divinitaté sublimia, quæ in illo regno fácie ad fáciem contemplanda, nunc autem in spéculo atque in ænígnate contuenda sunt, de fonte Domíni pectoris solus bibit; sed ipse Dóminus ipsum Evangélium pro sua cuiusque capacitate omnibus suis bibendum toto terrárum orbe diffidit. Sunt qui sénserint à Christo Joannem propterea plūs amátum, quod neque uxorem duxerit, & ab ineunte pueritia castissimus vixerit. Id quoque multum adjuvat congruentiam hujusce

sententiæ, quod illa vita per eum significata est, ubi non erunt nuptiæ.

*R. Denuntiaverunt ne omnino docerent in nomine Jesu; Petrus vero & Joannes dixerunt ad eos: * Non possumus quæ vidimus & audivimus non loqui. ¶ Sacramentum regis abscondere bonum est; opera autem Dei revelare & confiteri honorificum est: * Non possumus. Gloria. * Non possumus. Act. 4. Tob. 12.*

Te Deum.

¶ Sacerd. Annuntiante inter gentes gloriam Domini, R. In omnibus populis mirabilia ejus. Ps. 95.

A D L A U D E S.

Psalmi de Feria.

*Ant. E*go Joannes pârticeps in 2. D. tribulatiōne, & regno, & patientiā in Christo Jesu, fui in insula Patmos propter verbum Dei & testimoniūm Jesu. *Apoc. 1.*

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ dicentis: Quod vides, scribe in libro; & mitte septem Ecclésias. Apoc. 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te iterum prophetare gentibus, & populis, & linguis, & régibus multis. Apoc. 10.

Ant. 1. a. Deus.

CANTICUM Isaiae 52.

Laudantur prædicatores Evangelie pacis.

*Q*uam pulchri super montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis salutem, * dicentis Sion: Regnabit Deus tuus!

Vox speculatorum tuorum; * levavérunt vocem, simul laudábunt:

Quia oculo ad oculum vidébunt, * cum converterit Dominus Sion.

Gaudete & laudate simul, deserta Jerúsaalem; * quia consolatus est Dominus populum suum, redemit Jerúsaalem.

Paravit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium: * & vidébunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Ant. Deus spirituum Prophetarum misit Angelum suum, ostendere servis suis quæ oportet fieri citio. Apoc. 22.

Ant. 6. F. Beatus qui custodit verba prophetiae libri hujus; & ego Joannes audivi & vidi. Apoc. 22.

CAPITULUM. Apocal. 14.

*V*idi alterum Angelum volantem per medium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizaret sedentibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & linguam, & populum, dicens voce magnâ: Timete Dominum, & date illi honorem.

Hymnus.

QUEM nox, quem tenebræ, dénsaque nubila

Circumfusa tegunt lumen splendidum,

Imbellis oculos terrificis Deus Ne fulgoribus obruat.

O DILECTE Deo, quam tibi clarius, Dùm tu vivis adhuc, se dedit apostoli!

Tu secreta Dei, mentis & intimæ Rimaris penetrâlia.

Ce u pennis aquilæ, raptus in æthera

Cœlum mente petis, sidera transvolas;

Nil obstant rutili fulgura lumenis, Nudo Nûmine pasceris.

ÆTERNO gentium de Patre Filium, Demptâ nube, vides, èque Deo

Deum

Descendisse sacros de pátrio sinu
Castæ Vírginis in sinus.

IN nos hoc pótuit tantus amor Dei!
Terris ipse sui númeris ímme-
mor,
Nobis factus homo se facit exu-
lem,
Ut cœlo trahat exiles.

PER te sacra patent ábdita vátibus :
Quæ lux in ténebris fúlgeat, ín-
dicas :
A quo vita fluit, princípium pe-
tis,
Et primórdia lúminis.

PATRI máxima laus, máxima Fí-
lio,
Amborumque sacro máxima Flá-
mini :
Hæc est certa fides, fóntibus è
tuis
Quam divinitùs háusimus.

Amen.

¶. Introibo in poténtias Dómi-
ni, R. Usque in altissima quæ fecisti
magnalia. *Ps. 70.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Quod audívimus, quod
vídimus, quod manus nostræ con-
rectavérunt de verbo vitæ, annun-
tiámus vobis, ut & vos societatem
habeatis nobiscum. *i. Joan. i.*

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, be-
nignus illustra; ut beati Joannis
Apóstoli tui & Evangelistæ illumi-
nata doctrínis, ad dona pervéniat
sempterna: Per Dóminum.

*Fit Commemoratio de Natali Do-
mini.*

Ant. Egressus est Salvátor meus;
& nunc qui redempti sunt à Dó-
mino, revertentur, & vénient in
Sion laudantes, allelúia. *Is. 51.*

¶. Ipse tanquam sponsus R. Pro-
cédens de thálamo suo. *Ps. 18.*

Orémus.

Concédere, quæsumus, omnípo-
tens Deus, ut nos Unigéniti-
tui nova per carnem Natívitás líbe-
ret, quos sub peccati jugo vetuſta
ſérvitus tenet: Per eumdem Chris-
tum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde de Oč. S. Stephani.

Ant. Exclamantes voce magnâ,
continuérunt aures suas, & ímpetu
fecérunt unanímiter in Stépha-
num; & ejientes eum extrà civi-
tatem, lapidabant invocantem &
dicentem: Dómine Jesu, fúscipe
ſpiritum meum. *Act. 7.*

¶. Accípere ánimatam meam con-
ciliati sunt: R. Ego autem in te
sperávi, Dómine. *Ps. 30.*

Orémus.

DA nobis, quæsumus, Dómi-
ne, imitari quod cólimus, ut
discámus & inimícōs diligere; quia
eius natalítia celebrámus, qui novit
étiam pro persecutóribus exoráre
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum; Qui tecum vivit, &c.

A D H O R A S.

Doxologia, Qui natus es de Ví-
rgine. *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Feria.

A D P R I M A M.

Ant. 2. D. Ego Joánnes.

In R. br. ¶. Qui natus es * de
María Vírgine. *Matth. i.*

A D T E R T I A M.

Ant. 5. a. Audívi.

C A P I T U L U M. Apocal. i.

Posuit déxteram suam super me,
dicens: Noli timére, ego sum
primus & novíssimus & vivus, &
fui mórtuus, & ecce sum vivens in
ſecula ſeculórum; & hábeo claves
mortis & inferni. Scribe ergo quæ
vidisti, & quæ ſunt, & quæ oportet
fieri post hæc.

R. br. Lingua mea * cálamus scri-
bæ, * Allelúia, allelúia. Lingua. ¶.
Velóciter * scribentis, * Allelúia.
Glória. Lingua. Ps. 44.

¶. In generatiōnem & genera-
tionem, R. Annuntiábo veritátem
tuam. Ps. 88.

A D S E X T A M.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus.

C A P I T U L U M. Apocal. 19.

Cecidi ante pedes Angeli, ut ado-
rárem eum. Et dicit mihi: Vide
ne féceris; conservus tuus sum, &
fratrum tuorum habéntium testimó-
nium Jesu. Deum adóra.

R. br. In conspectu Angelórum *
adorábo, * Allelúia, allelúia. In
conspectu. ¶. Et confitébor nómini
tuo * super misericórdia tua, * Al-
lelúia. Glória. In conspectu. Ps. 137.

¶. Ecce, Dómine, tu cognovisti
ómnia, R. Novíssima & antiqua.
Ps. 138.

A D N O N A M.

Ant. 6. F. Beátus.

C A P I T U L U M. Apocal. 1.

Béatus qui legit & audit verba
prophetiae hujus, & servat ea
quæ in ea scripta sunt; tempus enim
propè est.

R. br. Mirabília * testimónia tua,
Dómine, * Allelúia, allelúia. Mirabília.
¶. Ideò scrutata est ea * áni-
ma mea, * Allelúia. Glória. Mirabília.
Ps. 118.

¶. Servus tuus custódit ea: R. In
custodiendis illis retribúto multa.
Ps. 18.

A D I I. V E S P E R A S.

Antiphonæ & Psalmi ut in Na-
tali Domini, 185.

C A P I T U L U M. Apoc. 1.

D Edit Jesu Christo Deus palam
fáceré servis suis quæ oportet
fieri citò: & significávit mittens

per Angelum suum servo suo Joanni,
qui testimónium perhíbuit verbo
Dei, & testimónium Jesu Christi,
quæcumque vidit.

H Y M N U S.

S IT qui ritè canat te modò vírgi-
nem,

Te scriptis célebrem dicat Após-
tolum,

Jungat verídicis te quoque Váti-
bus,

Christi te cano Mártyrem.

D I R I testis eras fúneris, & comes,
Votis cum Dómino fixus eras
cruci;

Hoc tantùm lícuit tunc tibi mú-
tuis

Respondére dolóribus.

P E N D E N S funéreâ Christus ab ár-
bore,

Te matri míseræ jam sine filio,
Natum substítuit. Crédere Vírgi-
nem

Quàm par est tibi vírgini!

T A L I depósito quid pretiósius?

Mater vera Dei jam tua dícitur,
Natus jure pari dícere; mórtui
Jactúram réparas Dei.

C H R I S T U S vocis egens, te morién-
tibus,

Quà fas est, óculis discípulum
docet;

Ex illa cáthedra quam cruor ím-
buit,

Terris prædicat ómnibus.

C H R I S T I fide comes, pássibus æmu-
lis,

Quò te duxit amor, te líceat fe-
qui:

Ingens ille mihi sit favor, & pati
Cum Christo, simul & mori.

S I T laus summa Patri, summaque
Fílio;

Sit par, sancte, tibi glória, Spí-
ritus:

Hæc est certa fides, fóntibus è tuis
Quam divinitus hæsimus. Amen.
¶. Testimonia tua , Dómine,
¶. Credibilia facta sunt nimis. *Pf.*
92.

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Quem diligebat Jesus ,
qui & recubuit in cœna super pec-
tus ejus; hic est discípulus ille qui
testimónium pérhibet de his , &
scripsit hæc : & scimus quia verum
est testimónium ejus. *Joan. 21.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

*Fit Commem. de SS. Innocenti-
bus.*

Ant. Contemplámini , & vocáte
lamentatríces : affúmant super nos
lamentum ; quia mors ingressa est
domos nostras , dispérdere párvulos
déforis. *Jerem. 9.*

¶. Captábunt in ánimam Justi ;
¶. Et sanguinem innocentem con-
demnábunt. *Pf. 93.*

*Oratio , Deus , cujus. ut infrà ad
Laudes.*

Deinde de Natali Domini.

Ant. Fílius Dei venit , & dedit
nobis sensum , ut cognoscámus ve-
rum Deum , & simus in vero Fílio
Dei : hic est verus Deus , & vita
æterna , alleluia. 1. *Joan. 5.*

¶. Hic est Deus , Deus noster in
æternum: ¶. Ipse reget nos in sé-
cula. *Pf. 47.*

Orémus.

Concéde , quæsumus , omnípo-
tens Deus , ut nos Unigéniti
tui nova per carnem Nativitas lí-
beret , quos sub peccati jugo vetu-
ta férvitus tenet : Per eundem
Christum Dóminum nostrum. ¶.
Amen.

Postremò de Oct. S. Stephani.

Ant. Pósitis génibus , clamávit
voce magnâ : Dómine , ne státuas

illis hoc peccatum. Et cùm hoc
dixisset , obdormívit in Dómino.
Act. 7.

¶. Posuérunt adversum me mala
pro bonis , ¶. Et ódium pro dilec-
tione mea. *Pf. 108.*

Orémus.

DA nobis , quæsumus , Dómine ,
imitári quod cólimus , ut dis-
cámus & inimicos dilígere ; quia
ejus natalitia celebrámus , qui novit
étiam pro persecutóribus exoráre
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum ; Qui tecum vivit &
regnat.

A D C O M P L E T O R I U M .

*Psalmi & Capitul. de Feria. Re-
liqua ut in die Natalis Domini ,
suprà. 188.*

D I E X X V I I I . D E C E M B R I S .

*In Festo
S. I N N O C E N T I U M .*

Duplex-minus.

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M .

Invit. Christum complexantem
& benedicentem párvulos , * Ve-
nité, adorémus. *Marc. 10.*

Pf. 94. Venite. 2.

H Y M N U S .

SALVÉTE , flores Mártirum ,
In lucis ipso límine
Quos fævus ensis méfluit ,
Ceu turbo nascentes rosas.

Vos prima messis quam recens
Nato Deo tellus dicat :
Ejus rigata sanguine
Quos indè fructus próferet!

O vos , pusilli mílitæ ,
Vestro statis pro Príncipe:
Necdùm scientes vivere ,
Duci potestis præmori.

Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.

*Psalmi de Feria.**IN I. NOCTURNO.*

Ant. 1. a. Consurget rex ímpudens facie, & interficiet populum sanctorum. *Dan. 8.*

Ant. 2. D. Dirigetur dolus in manu ejus, occidet plúrimos, & contrà príncipem príncipum consurget. *Dan. 8.*

Ant. 3. g. Non roborabitur homo ex impietate; & radix justorum non commovébitur. *Prov. 12.*

¶. Peccátor stridébit super justum déntibus suis; *R.* Dóminus autem irridébit eum. *Ps. 36.*

*De Isaia Prophéta.**Lectio j.**Cap. 65.*

Ecce ego creo cœlos novos, & terram novam: & non erunt in memória prióra, & non ascendent super cor. Sed gaudébitis & exultábitis usque in semperitnum in his quæ ego creo; quia ecce ego creo Jerúsalem exultatiónen & populum ejus gáudium. Et exultábo in Jerúsalem, & gaudébo in populo meo: & non audiétur in eo ultrà vox fletus & vox clamoris.

R. Heródes, clám vocátis Magis, * Diligenter dídicit ab eis tempus stellæ quæ appáruit eis. *¶.* Multæ sunt insidiæ dolosí; bona enim in mala convertens insidiáatur: * Diligenter. *Matth. 2. Eccli. 11.*

Lectio ij.

NOn erit ibi amplius infans diérum, & senex qui non ímplearat dies suos; quóniam puer centum annórum morietur, & peccátor centum annórum maledictus erit. Et ædificábunt dormos, & habitábunt: & plantábunt víneas, & cómedent fructus eárum. Non adificábunt, & álius habitábit: non

plantábunt, & álius cómedet: secundùm enim dies ligni, erunt dies pópuli mei; & ópera mánuum eórum inveterábunt.

R. In lábiis suis indulcat inimicus, & * In corde suo insidiáitur; & si invénerit tempus, non satiabitur sanguine. *¶.* Dixit Heródes Magis: Ite & interrogáte diligenter de púero, & renuntiáte mihi; ut & ego véniens, adórem eum.

** In. Eccli. 12. Matth. 2.** Lectio iii.*

Electi mei non laborábunt frustrà, neque generábunt in conturbatióne; quia semen benedictórum Dómini est, & nepótes eórum cum eis. Eritque ántequām clament, ego exáudiam: adhuc illis loquéntibus, ego áudiam. Lopus & agnus pascentur simul, leo & bos cómedent páleas; & serpenti pulvis, panis ejus: non nocébunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dóminus.

R. Reges terræ & * Príncipes convenérunt adversus Dóminum, & adversus Christum ejus. + Qui hábitat in cœlis, irridébit eos. *¶.* Cùm recessissent Magi, Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens: Futúrum est ut Heródes querat púerum ad perdendum eum: * Príncipes. Glória. + Qui. *Ps. 2. Matth. 2.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Heródes videns quóniam illus effet à Magis, irátus est valdè. *Matth. 2.*

Ant. 5. a. Sónitus terróris semper in áuribus ímpii; & cùm pax sit, insidiás suspicátur. *Job. 15.*

Ant. 7. d. Tetendit adversus Deum manum suam, & contrà Omnipotentem roborátus est. *Job. 15.*

V. Ecce parturit in iustitiam ;
R. Concépit dolorem, & péperit
 iniquitatem. *Ps. 7.*

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 1. Lectio iv.

HEródes áudiens Judæórum Príncipem natum, successórem suspicátor, expávit; & molitus necem salútis Auctóri, falso spōndet obséquium. Quām felix foret, si Magórum imitarétur fidem, & converteret ad religiónem quod disponébat ad fraudem ! Reversis Magis in régionem suam, translatóque Jesu in Ægyptum ex admonitióne divína, exardescit frustrata in meditatióibus suis Heródis insánia. Necári omnes Bethlehem párvulos jubet : & quóniam quem métuat, nescit infantem, generálem sœvitiam in suspectam fibi tendit átatem. Sed quos rex ímpius éximit mundo, Christus ínservit cœlo.

R. Rex, efferatis ánimis, jussit militibus interficere, nec párcere.
 * Fiébant ergo natórum extermínia & parvulórum neces. **V.** Heródes occidit omnes púeros qui erant in Béthlehem & in finibus ejus, à bimátu & infrà, secundùm tempus quod exquisierat à Magis. * Fiébant.

2. Mach. 5. Matth. 2.

In Epiph. 2. Lectio v.

QUæ ista, Judæi, tām imperita in vobis scíentia est ? Interrogáti ubi Christus nascerétur, véraciter dícitis quod legistis, In Béthlehem Judæ. Locum nativitatis de Scripturárum testimónio demonstratis, præfentiam témporis de cœli & terræ attestatióne cognoscitis ; & tamen ubi ad persequendum ánimus Heródis exarsit, ibi ad non credendum vester sensus obdúruit.

Felícius ergo ignorántia infántium quos persecútor occidit, quām vestra scíentia quam in sua perturbatióne consúluit. Vos noluitis regnum ejus recipere, cujus oppidum potuistis osténdere. Illi potuerunt pro eo mori, quem nondūm pótérant confitéri. Itaque Christus, ne ullum ei tempus esset absque miráculo, ante usum linguae potestátem Verbi tacitus exerébat; & quasi jam diceret, Sínite párvulos venire ad me, tálium est enim regnum cœlorum, novâ gloriâ coronábat infantes, & de inítiis suis parvulórum primórdia consecrábat ; ut disceretur néminem hóminum divíni incápacem esse sacramenti, quandò etiam illa ætas gloriæ esset apta martyrii.

R. Adimpléatum est quod dictum est per Jeremiam prophétam, diccentem : * Vox in Rama audita est ; plorátus & ululátus multus : Rachel plorans filios suos, & noluit consolári, quia non sunt. **V.** Invocabant Dóminum, ut vocem sanguinis ad se clamantis audíret, memoraréatur quoque iniquissimas mortes parvulórum innocentium.
 * Vox. *Matth. 2. 2. Mach. 8.*

In Epiph. 7. Lectio vii.

AMat Christus infántiam, quam primùm & ánimo suscépit, & corpore. Amat Christus infántiam, humilitatis magistrum, innocéntiæ régulam, mansuetudinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dirigit mores, ad quam se num redúcit átates ; & eos ad suum inclinat exemplum, quos ad regnum sublimat aeternum. Ad hanc vos, dilectissimi, similitudinem parvulórum mystérium hodiernæ festivitatis invitat ; & hanc vobis hu-

militatis formam adoratus a Magis puer Salvator insinuat; qui, ut imitatoribus suis quid gloriae pararet, ostenderet, ortus sui tempore editos martyrio consecravit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, geniti, per communionem ætatis confortes fierent passionis.

R. Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu, & oculi tui a lacrymis: * Revertentur filii ad terminos suos. ¶ Agnus reget eos, & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: * Revertentur. Gloria. * Revertentur. *Jerem. 31. Apoc. 7.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Sinite párvulos venire ad me; talium est enim regnum cœlorum. *Matth. 19.*

Ant. 1. g. Hi empti sunt ex hominibus, primitiæ Deo & Agno; sine macula sunt ante thronū Dei. *Apoc. 14.*

Ant. 8. G. Non inquinaverunt vestimenta sua: ambulabunt mecum in albis, quia digni sunt. *Apoc. 3.*

¶ Novit Dominus dies immaculatōrum; R. Et hærēditas eorum in aeternum erit. *Ps. 36.*

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 2.

IN illo tempore; Herodes videns quoniam illus est a Magis, iratus est valde: & mittens, occidit omnes pueros qui erant in Béthlehem, & in omnibus finibus ejus, a bimatu & infrà, secundum tempus quod exquisierat a Magis. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi. *Homil. 9. in Matth.*

Herodem certè non oportuerat irasci, sed comprimi potius ac timere, atque in-

telligere quod rem stultam conatur. Sed coerceri nequit animus pravæ semel voluntate vitiatus, jamque immedicabiliter ægrótans; neque cedit, magnis quamlibet a Deo remediis indultis. Considera igitur istum prioribus malis addere posteriora certantem, & homicidia homicidiis jungentem, perque omnia furibundum in præcipitia labentem: quasi enim ab aliquo dæmonum, irâ, iracundiâ invidiâque vexatus, nullâ prorsus ratione frænat, sed contrâ ipsam furit naturam: & iram quam adversus Magorum illusionem fremebat, in párvulos innocentes vertit; tale quiddam in Palæstina facere aggressus, quale Phárao in Ægypto perpetrârat.

R. Jerusalēm, lætaberis in filiis tuis, quoniam * Omnes benedicuntur, & congregabuntur ad Dominū. ¶ Oves meæ non peribunt in aeternum, & non rápiet eas quisquam de manu mea: * Omnes. *Tob. 13. Joan. 10.*

Lectio viii.

Quo, Herodes fævissime, colore rationis iratus es, cum te a Magis illum videres? Non cognoveras ortum illum esse divinum? Non tu principes convocaberas Sacerdotum? Non ipse congregaveras Scribas? Non etiam illi qui a te fuerant convocati, Prophétam secum in judicium illius consili protulérunt, qui olim ista prædixerat? Non intellexisti nova veteribus consonare? Non audisti quoniam Magos stella deduxerit? Cur non erubisti tam laudabile studium barbarorum? Cur non es reveritus veritatem? Cur non ex præcedentibus etiam extrémia pensasti? Cur

In Feste sanctorum Innocentium.

non ex his ómnibus collegisti nequàm Magórum illusióni depuntandum esse quod factum est, sed divinæ virtuti ómnia pròvidè & utíliter ordinanti? Quòd si effes étiam Magórum fraude deceptus, quid hoc præjudicáret innocéntibus?

R. Gaudébo in pòpulo meo; & * Non audiétur in eo ultrà vox fletús, & vox clamóris. **¶**. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor. * Non audiétur. *Iff. 65. Apoc. 21.*

Lectione ix.

Tunc adimpléatum est quod dic-tum est per Jeremiam prophé-tam, dicentem: Vox in Rama audita est; plorátus & ululátus multus: Rachel plorans filios suos, & nóluit consolári, quia non sunt. Admirabilis consequéntia: quia enim auditórem magnitúdine horróris im-pleverat Evangelista, crudélem il-lam maestatiónen describens, rur-sùs eum consolátur, & dicit quòd non idcirco illa facta sint, quia ea Deus prohibére nequiverit, aut fu-túra non víderit; sed quæ certè & præscíerit, & per Prophétam longè antè prædixerit. Ne ígitur turbérís & cóncidas, ad ineffabilem provi-déntiam ejus prospíciens, quam, & per illa quæ operátur ipse, & per ista quæ ab áliis fieri sinit, perspi-cuè póssumus intuéri.

R. Convertam luctum eórum in gáudium; * Et + Consolábor eos, & lætificábo à dolore suo. **¶**. Ego dabo de fontea quæ vitæ gratis; * Et. Glória Patri. + Consolábor. *Jerem. 31. Apoc. 21.*

Te Deum.

¶.. *Sacerd.* Senes cum junioribus laudent nomen Dñi, **R.** Quia exaltá-tum est nomen ejus solius. *Pf. 148.*

*A D L A U D E S.**Psalmi de Feria.*

Ant. **C**onsurge, Sion, effunde i. f. **C**sicut aquam cor tuum ante conspectum Dómini: leva ad eum manus tuas pro ánima parvulórum tuórum. *Thren. 2.*

Ant. 2. **D.** Cùm cogitárent jus-tórum occídere infantes, uno libe-ráto, suscepta est à pòpulo sánitas. *Sap. 18.*

Ant. 3. a. Púeri tui tanquàm agni exultavérunt, magnificantes te, Dómine, qui liberasti illos. *Sap. 19.*

Ant. 4. **E.** Victòricem.

*CANTICUM. Sap. 3.**Gloria Martyrum celebratur.*

Justórum ánime in manu Dei sunt, * & non tanget illos tor-méntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mo-ri, * & aestimáta est afflício éxitus illórum;

Et quod à nobis est iter, exter-miníum: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus tormenta passi sunt, * spes illórum immorta-litaté plena est.

In paucis vexáti, in multis bene-disponentur; * quóniam Deus ten-távit eos & invénit illos dignos se.

Tanquàm aurum in fornáce pro-bávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; * & in témpore erit respectus illórum.

Ant. Victòricem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sa-pientia apéruit os mutórum, & linguas infantium fecit disertas. *Sap. 10.*

Ant. 5. a. Lætitia sempiterna su-per caput eórum: gáudium & læti-tiam obtinébunt; & fúgiet dolor & gémitus. *Iff. 35.*

C A P I T U L U M . S a p . 4 .

G Rátia Dei & misericórdia est in sanctos ejus , & respectus in electos illius ; condemnat autem justus mórtuus vivos ímpios , & juventus celérius consummáta longam vitam injusti .

H Y M N U S .

M OLLIS in agnos ceu lupus
M Amens tyranus írruit ,
Et déstinet promíscuâ
In strage Christum pérdere .

CUNÆ redundant sanguine ;
Sed in Deum frustrà furit :
Unum petit tot mórtibus ,
Mortes tot unus éffugit .

MATRES , querélis párcite ;
Quid rapta fletis pignora ?
Agnum salutis óbsidem
Denso sequuntur ágmine .

Q UÍ natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula . Amen .

¶ . Ex ore infántium & lacténtium , Deus , perfecisti laudem R .
Propter inimicos tuos . Ps . 8 .

Ad Benedictus .

Ant . 7 . G . Sérviunt Deo die ac nocte in templo ejus : non esúrient , neque sítient ampliū . Agnus qui in médio throni est , dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum . Apoc . 7 .

Oratio .

D EUS , cujus hodiernâ die præcónium Innocentes Mártires , non loquendo , sed moriendo confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam quam lingua nostra lóquitur , étiam móribus vita fateátur : Per Dñum .

Fit Commem . de Natali Domini , per Ant . Egressus , &c . suprà . 206 .

Deinde de Oct . S . Stephani , per Ant . Exclamantes , &c . suprà . 206 .

A D H O R A S ,

Doxologia , Qui natus es de Vírgine . ut in die Natalis Domini .

Psalmi de Feria .

A D P R I M A M .

Ant . 1 . f . Confurge , Sion .

In . R . br . ¶ . Qui natus es * de María vírgine . Matth . 1 .

A D T E R T I A M .

Ant . 2 . D . Cùm cogitárent .

C A P I T U L U M . Dan . 3 .

Sicut in holocausto aríetum & staurórum , & sicut in míllibus agnórum pínguium ; sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo , Dómine .

R . br . Propter te , Dómine , * mortificámur totâ die , * Allelúia , allelúia . Propter te . ¶ . Áestimáti sumus * sicut oves occisiónis , * Allelúia . Glória Patri . Propter te .

¶ . Salvasti nos , Dómine , de affligéntibus nos : R . Et odientes nos confudisti . Ps . 41 .

A D S E X T A M .

Ant . 3 . a . Puéri tui .

C A P I T U L U M . 2 . Tim . 1 .

D EUS nos liberávit , & vocávit vocatióne suâ sanctâ , non secundùm ópera nostra , sed secundùm propósitum suum & grátiam .

R . br . Anima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium , * Allelúia , allelúia . Anima . ¶ . Láqueus contrítus est , * & nos liberáti sumus , * Allelúia . Glória Patri . Anima .

¶ . Benedictus Dóminus , R . Qui non dedit nos in captiónen déntibus eórum . Ps . 123 .

A D N O N A M .

Ant . 5 . a . Lætítia .

C A P I T U L U M . Sap . 5 .

T N perpétuum vivent , & apud Dóminum est merces eórum , &

Dominicā intrà Octavam Natalis Domini.

cogitatio illorum apud Altissimum : idèo accipient regnum decoris , & diadema speciei de manu Domi ni.

R. br. Eduxit populum suum * in exultatione , * Alleluia , alleluia. Eduxit. **V.** Et electos suos * in laetitia , * Alleluia. Gloria Patri. Eduxit. **Pf.** 104.

V. Exultent & latentur super te
R. Omnes quarentes te , Dómine.

Pf. 39.

A D II. V E S P E R A S.

Antiphonæ & Psalmi ut ad II. Vesperas diei Natalis Domini , 185.

C A P I T U L U M. Apoc. 14.

Hi sunt qui cum mulieribus non sunt coquinati ; vírgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum quocumque ierit.

H Y M N U S.

VOs prima Christi víctima , Grex immolatorum tener , Aram sub ipsam simplices Palmá & corónis lúditis.

Quid próficit tantum nefas ? Quid crimen Heródem juvat ? Unus tot inter fúnera Impúnè Christus tollitur.

INTER coævi sanguinis Fluenta solus ínteger Ferrum quod orbábat nurus , Partus fecellit Vírginis.

Sic dira regis ímpii Edicta quondam fúgerat , Christi figúram præferens Moses receptor cívium.

Qui natus es de Vírgine , Jesu , tibi sit glória , Cum Patre , cumque Spíritu In sempiterna sécula. Amen.

V. Deus noster miserétur : **R.** Custódiens párvulos Dóminus. **Pf.** 114.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Sérvient Deo & Ag-

no , & vidébunt fáciem ejus : & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc. 22.*

Oratio , Deus , cujus hodiernâ. ut suprà ad Laudes.

Postea (nisi sit Sabbatum) fit Commem. de Natali Domini , per Ant. Fílius Dei , &c. suprà. 208.

Deinde Ocl. S. Stephani , per Ant. Pólitis , &c. suprà. 208.

Postremò S. Thomæ , Cantuariensis Episc. & Martyris.

Ant. Ecce Deus salvátor meus , fiduciáliter agam , & non timébo ; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus , & factus est mihi in salutem. If. 12.

V. In Deo sperávi , **R.** Non timébo quid fáciat mihi caro. **Pf.** 55.

O rémus.

OMnipotens , sempiterne Deus , qui beato Thomæ dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitudinem tribuisti ; fac non ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícre , & ad te , qui solus vera vita es , pervenire : Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit , &c.

A D C O M P L E T O R I U M.

Psalmi & Capitulum de Feria. Reliqua ut suprà in Natali Domini. 188.

O F F I C I U M D O M I N I C Æ
Intrà Octavam Natalis Domini.

Si Dominica intrà Octavam Natalis Domini inciderit in diem S. Stephani , S. Joannis Evangelistæ , vel SS. Innocentium , aut si nulla fuerit Dominica intrà dictam Octavam ; tunc ejus Officium ponetur die 30. Decembris , & fiet ut ibi notatur.

Si inciderit in diem 29. Dec. de ea fiet Commemoratio ad II. Vesp-

peras SS. Innocentium, per Ant. Tu, Dómine. ¶ Tu es Deus. & Orationem, Omnipotens. ut infrà.

Si inciderit in diem 30. vel 31. pridie ADVESPERAS, Antiph. & Psalmi erunt de Natali Domini suprà. 185.

CAPITULUM. Ephes 1.

Proposuit Deus in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo quae in cœlis, & quae in terra sunt in ipso.

*Hymnus, Jesus, Redemptor. 187.
¶ Tu es, Deus, Salvátor meus,
¶ Et te sustinui tota die. Ps. 24.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Tu, Dómine, Pater noster, Redemptor noster: à seculo nomen tuum. Is. 63.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commemor. de Octava Natalis Domini.

Sed fit Comm. de Oct. S. Stephani, per Ant. Positum, &c. suprà. 208.

Si Sabbatum fit die 30. Decembribus, fit Commemoratio S. Sylvestri Papæ, ut ibidem notatur.

COMPLETORIUM, ut in die.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium & Hymnus ut in die Natalis Domini, omisso ritu Annuali in toto Officio.

Psalmi de Dominicâ.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex semine David, secundum promissionem eduxit Israël Salvatorem Jesum. Act. 13.

Ant. 2. D. In útero habens de Spíitu sancto, pèperit María Fílium suum primogénitum. Matth. 1.

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicitiás in carne sua, ut reconciliet Deo. Ephes. 2.

¶ In splendóribus Sanctórum,
¶ Ex útero ante luciferum génu te. Ps. 109.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente, juxta diem mensis, infrà, factis divisionibus ad asteriscos. **

*Post i. Lect. R. Per víscola misericordiæ Dei nostri, visitávit nos Oriens ex alto; * Illuminare his qui in ténebris & in umbra mortis sedent. ¶ Pópulus qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: ambulántibus in régione umbræ mortis, lux orta est eis: * Illuminare. Luc. 1. Is. 9.*

*Post ii. Lect. R. Gaudéte, & laudáte simul, quia consolátus est Dóminus pòpulum suum: * Parávit bráchium sanctum suum in óculis ómnium géntium. ¶ Misit Deus Fílium suum in mundum, ut salvéetur mundus per ipsum: * Parávit. Is. 52. Joan. 3.*

*Post iii. Lect. R. Prophetissa pèperit fílium; & dixit Dóminus: * Voca nomen ejus, Accélera spolia detráhere, festina prædári. ¶ Universa arma fortis armati áuferet, & spolia ejus distríbuet: * Voca. Glória Patri. * Voca. Is. 52. Luc. 11.*

I N II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Grátias Deo, qui nos tránstulit in regnum Fíllií dilectionis suæ, in quo habémus redemptionem remissiónem peccatórum. Coloss. 1.

Ant. 4. E. In ipso cóndita sunt universa; & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant: complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum. Col. 1.

Ant. 3. a. Sicut accepistis Jesum Christum, in ipso ambuláte; quia in ipso inhábitat omnis plenitudo divinatis corporáliter. Col. 2.

V. Unxit te , Deus, Deus tuus , óleo lætitiae , **R.** Præ consortibus tuis. *Ps. 44.*

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Natali Domini 9.

Lectio iv.

EXcedit quidem , dilectissimi , multumque supereminet humani eloquii facultatem divini operis magnitudo ; & inde oritur difficultas fandi , unde adest ratio non tacendi ; quia in Christo Iesu Filiō Dei non solum ad divinam escentiam , sed etiam ad humanam spectat naturam , quod dictum est per Prophetam : Generationem ejus quis enarrabit ? Utramque enim substantiam in unam convenisse personam , nisi fides credat , sermo non explicat : & ideo nunquam materia deficit laudis , quia nunquam sufficit copia laudatoris. Gaudeamus igitur quod ad eloquendum tantæ misericordiae sacramentum impares sumus ; & cum salutis nostræ altitudinem promere non valeamus , sentiamus nobis bonum esse quod vincimur. Nemo enim ad cognitionem veritatis magis propinquat , quam qui intelligit in rebus divinis , etiam si multum proficiat , semper sibi superesse quod querat. Nam qui se ad id in quod tendit , pervenisse praesumit , non quæsita reperit , sed in inquisitione defecit.

R. Sic Deus dilexit mundum , ut Filium suum unigenitum daret ; * Ut omnis qui credit in eum , non pereat , sed habeat vitam æternam. **V.** Egressus es in salutem populi tui , Domine , in salutem cum Christo tuo ; * Ut omnis. *Joan. 3. Habac. 3.*

Lectio v.

NEM autem infirmitatis nostræ perturbemur angustiis , evan-

gelicæ nos & propheticæ adjuvant voces , quibus ita accendimur & docemur , ut nobis Nativitatem Domini , quâ Verbum caro factum est , non tam præteritam recolere , quam præsentem videamur inspicere. Quod enim pastöribus pro gregum suorum custodiâ vigilantibus nuntiavit Angelus , etiam nostrum implavit auditum : & ideo Dominicis öibus presumus , quia verba divinitus edita cordis aure servamus ; tanquam & in hodierna festivitate dicatur : Evangelizo vobis gaudium magnum , quod erit omni populo ; quia natus est vobis hodie Salvator , qui est Christus Dominus , in civitate David. Cujus prædications summitati exultatio innumerabilium jungitur Angelorum , ut excellenter fieret testimonium , cui militiae celestis multitudo concineret in honorem Dei , unam benedictione dicentium : Gloria in excelsis Deo , & in terra pax hominibus bona voluntatis. Dei ergo gloria est ex matre Virgine Christi nascentis infantia : in terra autem illa pax conceditur , quæ homines efficit bona voluntatis. Quoniam enim spiritu de intemperata matris visceribus nascitur Christus , hoc de sanctæ Ecclesiæ utero renascitur Christianus , cui vera pax est , à Dei voluntate non divedi , & in his foliis quæ Deus dilit , delectari.

R. Qui sanctificat , & qui sanctificantur , ex uno omnes : * Unde debuit per omnia fratribus similari , ut misericors fieret , ut repropitiaret delicta populi. **V.** Deus in terris visus est , & cum hominibus conversatus est : * Unde. *Hebr. 2. Baruch 3.*

Lectio vi.

Natalem igitur , dilectissimi , diem Domini celebrantes , qui

ex omnibus præteritórum diébus electus est , licet dispensatio actiōnum corporálium , sicut æterno consilio fúerat præordináta , transierit , tóaque Redemptoris humilitas in glóriam paternæ majestatis evecta sit , ut in nōmine Jesu omne genuflectátur cœlestium , terréstrium , & infernórum , & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus in glória est Dei Patris : indesinenter tamén ipsum partum salutíferæ Vírginis adorámus , & illam Verbi & carnis indissolúbilem cópulam non minùs suscipimus in præsépe jacentem , quām in throno paternæ altitudinis confidentem . Dignum est enim atque convéniens , ut , dicente Apóstolo , Si compátimur , & conglorificábimur , sint humilitatis Christi compartícipes , qui sunt futurae gloriæ cohærédes . Honorétur in infantiá sua Dóminus , nec ad deitatis referantur injúriam exórdia & incremen ta corpórea ; quóniam natúræ incommutábili nec addidit áliquid nostra natúra , nec minuit : sed qui in similitudinem carnis peccati dignátus est homínibus esse conformis , in unitate deitatis Patri pérmanet æquális : cum quo & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum . Amen . Tu autem .

R. Deus ipse prior dilexit nos , & misit Fílium suum propitiatióne pro peccátis nostris : * Et nos cognovimus , & credidimus caritati quam habet Deus in nobis . V. Dixit Dóminus : Pópulus meus est , & factus est eis salvátor ; in dilectione sua ipse redémít eos : * Et nos . Glória Patri . * Et nos . 1. Joan . 4. Iij . 62 .

IN III. NOCTURNO .
Ant. 6. F. Deus Fílium suum

misit benedicentem vobis , ut convertat se unusquisque à nequitia sua . Act . 3 .

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput ánguli ; & non est in álio álico salus . Act . 4 .

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus ; non credéntibus autem factus est lapis offensiōnis & petra scándali . 1. Petr . 2 .

V. A Dómino factum est istud : R. Et est miráble in óculis nostris . Ps. 117 .

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam .

Léctio vij. Cap. 2 .

IN illo tempore ; Erat pater Jesu & mater mirantes super his quæ dicebantur de illo . Et benedixit illis Simeon , & dixit ad Maríam matrem ejus : Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectionem multórum in Israél . Et reliqua .

Homília venerabilis Bedæ Presbyteri .

In Luc. Cap. 2. L. 1 .

PAtrem Salvatóris appellat Joseph , non quòd verè juxtà Photiniános pater fúerit ejus , sed quòd ad famam Maríæ conservandam pater sit ab omnibus aestimátus . Neque enim oblítus Evangelista , quòd eam de Spíritu sancto concepisse & vírginem peperisse narrárit ; sed opinionem vulgi exprimens , quæ vera históriæ lex est , patrem Joseph núcupat Christi . Quamvis & eo modo pater illius váleat dici , quo & vir Maríæ recte intelligitur sine commixtione carnis , ipsâ copulatiōne conjúgii , multò videlicet conjunctiūs , quām si esset aliundē adoptátus . Neque enim proptéreà non erat appellandus Joseph pater Christi , quia eum

non genūerat , quandōquidē rectē pater effet étiam ejus , quem non ex sua cónjuge procreatū alícubi adóptasset.

R. Erat pater Jesu & mater mi-
rantes super his quæ dicebantur de
illo : * Et benedixit illis Simeon.
¶ Mirati sunt in illo , & honoravé-
runt Deum. * Et. *Luc. 2. Eccli. 11.*
Lectio viii.

Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrecciónem multórum in Israél , & in signum cui contradicétur. Benè in resurrecciónem , quia lumen est , quia glória plebis Israel , quia dicit : Ego sum resurrectio & vita. Quómodò autem in ruínam? nisi quia & lapis offensiōnis est , & petra scándali , id est ruínæ , his qui offendunt Verbum , nec credunt. De quibus ipse dicit : Si non venissem & locútus eis fuisset , peccátum non habérent : nunc autem excusatiōnem non habent de peccáto suo. Qui non in seipso tantum , sed in suis quoque prædicántibus in ruínam pósitus est resurrecciónem multórum , testante Apóstolo qui ait : Christi bonus odor sumus Deo in his qui salvi fiunt , & in his qui péréunt. Qui enim verbum quod audit amando séquitur , bono odore resurgit , & salvátur. Qui odiendo inféquitur , eódem ipso bono odore córruit , & móritur. Signum autem cui contradicétur , fidem Dominicæ crucis accipe , de qua Apóstolo Paulo dicunt Judæi : Nam de secta hac notum est nobis quod ubique ei contradícitur.

R. Ecce pólitus est hic in ruínam & in resurrecciónem multórum in Israél , & in signum cui contradicétur ; * Ut revelentur ex multis córdibus cogitatiōnes. ¶ Dómi-

num sanctificáte : & erit vobis in sanctificatiōnem ; in lápidem autem offensiōnis , in láqueum & in ruínam habitántibus Jerúsalem ; * Ut revelentur. *Luc. 2. If. 8.*

Si sit dies 29. Decembris, Lectio ix. erit de S. Thoma Cantuariensi, infra die 29. si verò sit dies 31. Lectio ix. erit de S. Sylvestro, infra die 31.

Lectio ix.

UT revelentur ex multis córdi-
bus cogitatiōnes. Incertum erat
quondam , qui Judæorum grátiam
Christi , quam ventúram útique nō-
verant , recípere , qui autem respívere
mallent. At ejus nativitatē audítā ,
revelatis mox córdium cogitatiōni-
bus , Heródes rex turbátus est , &
omnis Jerosólyma cum illo. Paſto-
res cum timore & gáudio Deo lau-
dem résonant , homínibus pacis
núntium pandunt. Ejus doctrinā &
virtutē diffamátā , álii ad eum quasi
magistrum veritatis cónfluunt , álii
ab eo quasi seductore refúgiunt.
Ejus signo crucis erecto , hi quasi
justè morti dari blasphemantes irrí-
dent , illi quasi vitæ auctórem mori-
áriter dolent. Sed & usque hodiè ,
& usque ad consummatiōnem sécu-
li , præsentis Ecclésiæ ánimam glá-
dius duríssimæ tribulatiōnis pertran-
sire non cessat , cùm signo fídei ab
ímprobiis contradíci , cùm audito
Dei verbo multos cum Christo re-
súrgere , sed plures à credulitatē
rúere gemebunda pertractat , cùm
revelatis multórum córdium cogita-
tiōnibus , ubi óptimum Evangélii
sevit semen , ibi zizánia vitiórum vel
plús justò prævalére , vel étiam , quod
dictu grave eit , sola germinare ac
regnare cónspicit.

R. Israél in legem justitiæ non

pervénit; offendérunt enim in lápidem offensiōnis, sicut scriptum est: Ecce pono in Sion lápidem offensiōnis: * Et + Omnis qui credit in eum, non confundétur. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem probátum, angulárem, pretiósū, in fundamento fundátum: * Et omnis. Glória. + Omnis. Rom. 9. Is. 28.

Te Deum.

¶. Sacerd. Cantáte Dómino, & benedícite nómīni ejus: R. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus. Ps. 95.

A D L A U D E S.

Psalmi cum Cantico & Antiphonis ut in die Natalis Domini. 184.

C A P I T U L U M. 2. Cor. 8.

SCITIS grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cùm esset dives; ut illíus inópiâ vos dívites effétis.

H Y M N U S.

UMBRA sepultis lux óritur nova: Mundo stupenti se simul exhibent

Infans Crátor, Virgo mater,
Seque minor Deus ipse factus.

NUMEN suprénum de Patre Númine,

E matre prodit passíbilis Deus:
De fonte lucis lux perennis,
Carne suos rádios obumbrat.

COMPRESSA strictis bráchia fásciis,
Librata mundi póndera sustinent:

Lactante nutritur parente
Cœlicolum cibus ipse jugis.

HO MO superbus corrúerat miser;
Se deprimendo nos Deus érigit:

Fit Numen infans, nostra forma;
Jamque Deum licet æmulári.

ERGÒ per orbem Rex novus ímperet:

Quondam timendus víndice déxterâ,

Inermis ardet nunc amári:
Corda tuis, Puer, ure flammis.

LAUS summa Patri, summaque Fílio;

Sit, sancte, compar laus tibi, Spíritus:

O Numen infans, spes quiéta,
Víndice te, rédeat salútis. Amen.

¶. Dómine, quid est homo, quia innotuisti ei? R. Aut fílius hóminis, quia réputas eum? Ps. 143.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Ecce pósitus est hic in ruínam & in resurrectionem multorum in Israél, & in signum cui contradicéatur. Luc. 2.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempiterne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómīne dilecti Fílli tui mereámur bonis opéribus abundáre: Per eumdem Dñum.

Non fit alia Commemoratio de Octava Natalis Domini.

Sed fit Commemoratio de Oct. S. Stephani. Ant. Exclamantes. ¶. Accipere. Orat. Da nobis. 206.

Si sit dies 29. Decembris, additur Commemor. de S. Thoma, si verò sit dies 31. additur Commemor. de S. Sylvestro Papa.

A D H O R A S, omnia ut in die Natalis Domini. *Oratio, Omnipotens. ut suprà ad Laudes.*

A D V E S P E R A S.

Ut in die Nat. Domini, 185. exceptis quæ sequuntur.

Post Capitulum, omittitur Alleluia. cum suo ¶.

Post Hymnum dicitur:

¶. Benedixisti, Dómine, terram tuam: R. Avertisti captivitatem Jacob. Ps. 84.

Ad Magnificat.

*Ant. 6. F. Anna vídua confitebá-
tur Dómino , & loquebátur de illo
ómnibus qui expectábant redemp-
tionem Israél. Luc. 2.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

*Non fit alia Commem. de Oct.
Natalis Domini.*

*Sed fit Comm. de Oclava S. Ste-
phani. Ant. Pósitis. ¶. Posuérunt.
Orat. Da nobis. 208.*

*Si sit dies 30. Decembbris , additur
Comm. de S. Sylvestro Papa.*

*COMPLETORIUM , ut in die Nata-
lis Domini. 188.*

D I E B U S
I N T R A O C T A V A M
Natalis Domini.

Semiduplex.

Omnia ut in die , exceptis seq.

*Pſf. de Feria in toto Officio , præ-
terquam ad Vespertas.*

A D N O C T U R N U M .

*Tres Antiphonæ , ¶. Lectiones &
R R R. ut notantur infrà in qualibet
die.*

*¶. Sacerd. Cantáte Dómino , & be-
nedícite nómini ejus : R. Annuntiáte
de die in diem salutáre ejus. Ps. 95.*

A D L A U D E S .

*Quinque Antiph. & Cantic. ut in
Festo Nat. Domini. 184.*

*Capitulum & Hymnus , ut in præ-
cedenti Officio Dominicæ.*

*¶. Ipse tanquam sponsus R. Pro-
cédens de tháalamo suo. Ps. 18.*

Ad Benedictus.

*Ant. 1. D. Egressus est Salvátor
meus ; & nunc qui redempti sunt à
Dómino , revertentur , & vénient in
Sion laudantes , allelúa. Is. 51.*

Oratio.

*C oncéde , quæsumus , omnípo-
tens Deus , ut nos Unigéni-
tui nova per carnem Natívitas libe-*

*ret , quos sub peccati jugo vetusta
férvitus tenet : Per eumdem Dñum.*

*Commem. de Oclava S. Stephani ,
per Ant. Exclamantes , &c. suprà 206.*

AD HORAS , ut in die.

A D V E S P E R A S .

*Ut in die Natalis Domini , suprà ,
185. omisso Allelítia. cum suo ¶. Ant.
ad Magnificat. non duplicatur.*

*Commem. de Oclava S. Stephani .
Ant. Pósitis , &c. suprà . 208.*

*AD COMPLETOR. Psalmi & Capi-
tulum de Feria : reliqua ut in die
Nat. Domini. 188.*

*¶ Si Dominica inciderit in diem
sequentem , ex Lectione prima de
Isaia sient tres Lectiones , divisioni-
bus factis ad Asteriscos ** ; & sic
diebus 30. & 31. Decembbris].*

D I E X X I X . D E C E M B R I S .

D E O C T A V A .

A D N O C T U R N U M .

*Tres Antiphonæ , ¶. & R R R. è
I. Noct. præced. Officii Dominicæ.*

De Isaía Prophéta.

Lectione j.

Cap. 66.

Hæc dicit Dóminus : Cœlum
sedes mea , terra autem sca-
bellum pedum meorum. Quæ
est ista domus quam ædificabitis
mihi ? & quis est iste locus quietis
meæ ? Omnia hæc manus mea fecit ;
& facta sunt universa ista , dicit Dó-
minus. Ad quem autem respiciam ,
nisi ad paupérulum , & contritum
spíritu , & trementem sermónes
meos ? [*] Qui immolat bovem ,
quasi qui interficiat virum : qui mac-
tat pecus , quasi qui excérebret ca-
nem : qui offert oblationem , quasi
qui sanguinem suillum offerat : qui
recordáatur thuris , quasi qui benedí-
cat idólo. Hæc ómnia elegérunt in
viis suis , & in abominationibus
suis áнима eórum delectáta est.

Undè & ego éligam illusioñes eórum; & quæ timébant, addúcam eis: quia vocávi, & non erat qui respondéret; locútus sum, & non audiérunt: feceruntque malum in óculis meis; & quæ nólui, elegérent. [**] Audíte verbum Dómini, qui trémisis ad verbum ejus. Dixérunt fratres vestri odientes vos, & abjicientes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, & vidébimus in lætitia vestra; ipsi autem confundentur. Vox populi de civitáte, vox de templo, vox Dómini redentis retributiónem inimícis suis.

R. Per víscea. 215.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 3. de Nativ. Domini.

Lectione ij.

NAscitúrus Dei Fílius, cuius in arbítrio erat, quodcumque vellet elígere tempus, éligit quod moléstius est, præfertim párvulo, & páuperis matris fílio, quæ vix pan nos habéret ad involvendum, præsépe ad reclinandum. Non est tale judícium mundi: aut iste fállitur, aut mundus errat. Sed divinam falli impossibile est sapiéntiam. Méritò proindè & carnis prudéntia inimíca est Deo, & séculi quoque prudéntia, stultitia nominátur. Quid enim? Christus útique, qui non fállitur, éligit quod carni moléstius est. Id ergo mélius, id utilius, id pótius eligendum: & quisquis áliud dóceat, vel suádeat, ab eo tanquàm à seductore cavendum.

R. Gaudéte. 215.

De S. Thoma Cantuariensi,

Lectione iij.

Ex ejus vita per Joann. Sarisberiens.

Episc. Carnot.

Thomas, Londíni Gilberto & Matthei paréntibus ortus, lit-

terárum stúdia Parísiis felíciter absolvit. Repetítâ deinde Angliâ, pùblicis munéribus cum laude gestis, Archidiáconus Cantuariensis ac Regis Cancellárius creátus est. Mox Henríco ejus filio instituendo admótus, tûm Theobaldo Cantuariensi Epíscopo successor destinátus, repudiato Cancellárii múnere, ad severiorem disciplínam vitam cœpit exigere. Magnátum in se véhemens ódium concitávit, quodd opes Ecclésiæ, quas inváserant, restituere coégisset. Henríco, qui Epíscopos ad servandas regni consuetúdines júribus Ecclésiæ contrárias, sacramento præstito, volébat adígere, fórtiter résistit. Ob eam rem sede dejectus, Sénonas ad Alexandrum Papam se cónstulit; à quo cùm in ejus manus, depósito annulo, Episcopátu cédere vellet, in suo gradu consístere jussus est. Cantuáriam póstea reversus, ab Epíscopis, quos ob violáta Ecclésiæ jura à censúris sólvere recusábant, novis calúmniis appétitur. His Henrícus plus æquo tríbuens, cùm per unum Sacerdótem stare dixisset, quóminis pace fruerétur, áulici quátuor gratum se regi factúros rati, trajecto mari, Thomam in Ecclésia aggrediuntur: qui flexis génibus, se Deo ac beátæ Mariæ commendans, caput ímpii mánibus præcidendum obtulit, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo. Henrícus tám atróci facínore perculsus, tríduo ab omni penè cibo abstínuit, austeraque pro eo egit pénitén-tiam.

R. Prophetissa. 215.

A D L A U D E S.

Fit Commem. Octavæ S. Stephani, per Antiph. Exclamantes, &c.
206.

Deinde S. Thomæ, Episc. & Mart.

Ant. Bonum certámen certávi,
cursum consummávi , fidem servá-
vi : in réliquo repórita est mihi co-
róna iustitiæ. 2. Tim. 4.

V. Adjútor meus tibi psallam ;
R. Quia Deus susceptor meus es.
Pſ. 58.

Orémus.

OMnipotens, sempiterne Deus ,
qui beato Thomæ dignam
Mártyre atque Pontífice fidem &
fortitudinem tribuisti ; fac nos ejus
méritis vitæ frágilis amorem abjí-
cere , & ad te , qui solus vera vita
es , pervenire : Per Dóminum.

DIE XXX. DECEMBRIS.

DE OCTAVIA.

AD NOCTURNUM.
Tres Antiphonæ , V. & R. R. R.
è II. Noct. præcedentis Officii Do-
minicæ.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 66.

ANtequām parturíret , péperit :
ántequām veníret partus ejus ,
péperit másculum. Quis au-
dívit unquām tale ? & quis vidit
huic símile? Numquid patúriet terra
in die una? aut pariétur gens simul ,
quia parturívit & péperit Sion filios
suos? Numquid ego qui álios pá-
rere fácio , ipse non páriam , dicit
Dóminus? si ego qui generatióne
céteris tríbuo , stérilis ero , ait Dó-
minus Deus tuus? [*] Lætamini
cum Jerúsalem , & exultáte in ea ,
omnes qui dilígitis eam : gaudéte
cum ea gáudio , universi qui lugéti
super eam ; ut fugátis , & repleá-
mini ab úbere consolatiónis ejus ; ut
mulgeáti , & delíciis affluáti ab
omnímoda glória ejus. Quia hæc
dicit Dóminus : Ecce ego declinábo
super eam quasi flúvium pacis , &

quasi torrentem inundantem glóriam
géntium quam sugéti: ad úbera por-
tabímini , & super génua blandientur
vobis. [**] Quómodò si cui mater
blandiátur , ita ego consolábor vos ;
& in Jerúsalem consolabímini. Vidé-
bitis , & gaudébit cor vestrum , &
offa vestra quasi herba germinábunt ;
& cognoscéetur manus Dómini ser-
vis ejus , & indignábitur inimícis
suis. Quia ecce Dóminus in igne vé-
niet , & quasi turbo quadrígæ ejus ,
réddere in indignatióne furórem
suum , & increpatiόnem suam in
flamma ignis ; quia in igne Dómi-
nus dijudicábit , & in gládio suo ad
omnem carnem , & multiplicabun-
tur interfeci à Dómino. Qui sancti-
ficabantur , & mundos se putábant
in hortis post jánuam intrínsecus ;
qui comedébant carnem suillam , &
abominatióнем , & murem , simul
consumentur , dicit Dóninus.

R. Sic Deus. 216.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

Serm. 2. de dupl. Nat. Christi.

Lectio ii.

Dilectissimi fratres , atténdite
magnitudinem gratiæ , & ag-
noscite quid Deus homini dignátus
est prærogáre. Christus enim Dei
Fílius , de vero Deo Deus verus ,
& unus cum Patre naturáliter Deus ,
semper ex seipso sanctos Angelos
pascit ; sed tamen angélicam natú-
ram Dei Fílius non accépit. Ut au-
tem suam caritatem Deus commen-
dáret in nobis , Fílius ejus natúram
nostram suscépit ex nobis ; & Deus
unigénitus , qui panis est Angeló-
rum , ut étiam hominum seipsum
fáceret panem , simul hominis &
ánimam suscépit & carnem. Accépit
utramque veram , utramque sanc-
tam , utramque mundam. Accépit

ánimam nostram sine iniuitáte : accépit carnem nostram cum mortalitáte. Accépit ánimam justam per quam nostris animábus iustitiam reddebat ; carnem verò proptére à dignátus est habére mortálem , ut secundùm ipsam móriens , mortem víceret ; secundùm ipsam étiam resúrgeret , per quam nostra quoque cörpora suscitáret.

R. Qui sanctificat. 216.

Lectio iii.

MAgnum mystérium , dilectissimi frates , magnum divinæ dilectionis indícum. Homo Deum contemnens , à Deo discessit : Deus hóminem diligens , ad hómines venit. Dilexit ímpium , ut fáceret iustum : dilexit infirmum , ut fáceret sanum : dilexit perversum , ut fáceret rectum : dilexit mórtuum , ut fáceret vivum. Et quid amplius dicam ? Quandóquidem Deus unigenitus humánam natúram tantum dilexit , ut eam non solùm à potestate mali ángeli liberáret , verùm étiam in seipso super omnes bonos Angelos in Patris déxtera collocáret. Natúra enim quæ in primo hómine à malo ángelo captiváta fúerat , ipsa nunc in secundo super omnes bonos Angelos regnat. Primus homo de terra terrénus , secundus homo de cœlo cœlestis. Primum hóminem múlier , corruptâ mente , decépit : secundum hóminem virgo , incorruptâ virginitaté , concépit. In primi hóminis cónjuge , nequitia diáboli seductam depravávit mentem ; in secundi autem hóminis matre , grátia Dei & mentem íntegram servávit & carnem. Menti cónsultit firmíssimam fidem : carni absculit omnínō libídinem. Quóniam igitur miserabiliter pro peccáto dam-

nátus est homo , idèo sine peccáto mirabíliter natus est Deus homo.

R. Deus ipse prior. 217.

[*Si nulla occurrat Dominica in triduo post Festum SS. Innocentium , hác die , omissā præcedenti Lectione , legitur ejus loco Evangelium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini , cum prima ex tribus Lectionibus Homiliæ , suprà , 217. cum R. Israël in legem. 218.*]

A D LAUDES, post Hymnum , v. Dómine , quid est homo. **Ad** Benedictus. **Ant.** Ecce pósitus elt. **Oratio** , Omnipotens. *suprà* , 219. quæ dicitur etiam ad Horas.]

Fit Comm. Octavæ S. Stephani , per Ant. Exclamantes , &c. 206.

A D V E S P E R A S.

Fit Commemor. Octavæ S. Stephani , per Ant. Póstitis. &c. 208.

Deinde S. Sylvestri , Papæ.

Ant. Elégit ipsum Dóminus ab omni vivente offerre sacrificium Deo , incensum & bonum odórem pro populo suo. *Ecli. 45.*

v. Beátus quem elegisti & asumpsisti ; R. Inhabitabit in átrii tuis. *Pf. 64.*

Oratio , Deus , qui sacrum. *infra* , 225.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

DE OCTAVA.

AD NOCTURNUM.

Tres Antiphonæ & v. è III. Noct. præcedentis Officii Dominicæ.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

VEnio ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis : & vénient , & vidébunt glóriam meam. Et ponam in eis signum ; & mittam ex eis qui salváti fúerint , ad gentes in mare , in Africam & Lydiam , tendentes sagittam ; in

Itáliam & Græciam , ad ínsulas longè ; ad eos qui non audiérunt de me , & non vidérunt glóriam meam : & annuntiábunt glóriam meam Géntibus . [*] Et addúcent omnes frátres vestros de cunctis géntibus domum Dómino in equis , & in quadrigis , & in lectícis , & in mulis , & in carrúcis , ad montem sanctum meum Jerúsalem , dicit Dóminus ; quómodò si ínferant fílli Israél munus in vase mundo in domum Dómini . [**] Et assúmam ex eis in Sacerdótes & Levítas , dicit Dóminus . Quia sicut cœli novi & terra nova , quæ ego fácio stare coram me , dicit Dóminus , sic stabit se-men vestrum , & nomen vestrum . Et erit mensis ex mense , & sabbatum ex sábbato : véniens omnis caro , ut adóret coram fácie mea , dicit Dóminus . Et egredientur , & vidébunt cadávera virórum qui prævaricáti sunt in me : vermis eórum non moriétur , & ignis eórum non extinguétur ; & erunt usque ad satietátem visiónis omni carni .

R. Impléti sunt dies Maríæ ut páreret ; * Et péperit Fílium suum pri-mogénitum , & pannis eum involvit , & reclinávit eum in præsépio . ¶ V. Audíte , domus David : Ecce virgo páriet Fílium . * Et péperit . *Luc. 2. If. 7.*

Sermo sancti Hilárii Epíscopi .

L. 2. de Trin. n. 24. & 25.

Lectio ij.

Dei imágó invisibilis pudórem humáni exórdii non recusávit ; & per conceptionem , partum , vagítum , cunas , omnes natúræ nostre contumélias transcurrit . Quid tandem dignum à nobis tantæ dignatio-nis afféctui rependétur ? Inenarrábilis à Deo originis unus uni-

génitus Deus , in corpúsculi humáni formam sanctæ Vírginis útero inser-tus accrescit . Qui ómnia cóntinet , & intrà quem & per quem cuncta sunt , humáni partús lege profertur ; & ad cujus vocem Archángeli atque Angeli tremunt , cœlum & terra , & ómnia mundi hujus resolvuntur elementa , vagitu infántiæ audítur . Qui invísibilis est , non visu , sensu , tactuque moderandus , cunis est obvolútus . Hæc si quis indigna Deo récoleat , tanto se majóris beneficii obnóxiū confitébitur , quantò mi-nus hæc Dei convénerint majestáti . Non ille éguit homo éffici , per quem homo factus est : sed nos egúimus , ut Deus caro fieret , & habitáret in nobis . Humilitas ejus nostra nobilitas est , contumélia ejus honor noster est : quod ille Deus in carne consistens , hoc nos vicissim in Deum ex carne renováti .

R. Natus est vobis hódie Salvátor , qui est Christus Dóminus , in civitáte David ; & hoc vobis signum : * Inveniétis infantem pannis involútum , & pósitum in præsépio . ¶ V. Nolite metúere , quia Dóminus Deus vester in médio vestri est , ut éruat vos : * Inveniétis . *Luc. 2. Deut. 20.*

De S. Sylvestro ,

Lectio iij.

Ex Conc. Arelat. & Nicæn. ac ex S. August. Euseb. & aliis.

Syvester , Ecclésiæ Románæ Présbyter , tanta cum laude in eo múnere se gessit , ut post Mel-chiadém Póntifex fúerit electus . Hu-jus tempóribus Concílium Arelátæ coactum est è diversis Gállia , Itália , Africæ , Hispániæ , Britanniæ que provínciis ; in quo inter ália statútum est , ut uno eodemque die

Pascha per orbem universum perageretur. De non repetendo hæreticorum baptismate lex quoque sancta est contrà Donatistas; cui Concilio cùm Sylvester adesse non potuissest, ad eum hisce verbis Patres scripsérunt: Utinam, frater dilectissime, interesse tanti fecisses! te páriter nobiscum judicante, cœtus noster majore lætitia exultasset. Rogabant insuper, ut quæ in Concilio gesta essem, necnon édicti canones, per eum qui majores Diœcéses tenebat, ómnibus insinuarentur. Ipso etiam Pontifice, datâ orbi per Constantínum pace; cùm in Christi divinitatem Arñi impietas erupisset, Concilium œcuménicum apud Nicæam Bithyniæ coactum est, cui synodo Sylvester interesse non potuit; sed qui ab eo missi sunt, ejus vice præfuerunt. Sylvester deinde per plures adhuc annos officio perfunctus, obiit circè annum Dómini trecentésimum trigésimum quintum.

R. Verbum caro factum est, & habitavit in nobis: * Et vidi mus gloriam ejus, gloriam quasi Unigénihi à Patre, plenum gratiæ & veritatis. V. Cùm nox in suo cursu médiūm iter habéret, omnípotens Sermo tuus, Dómine, de cœlo, à regálibus sédibus profiliuit: * Et ví-

dimus. Glória Patri. * Et vidi mus.
Joan. 1. Sap. 18.

A D L A U D E S.

Fit Commemor. Octavæ S. Stephani, per Ant. Exclamantes, &c.

206.

Deinde S. Sylvesti.

Ant. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvabitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páscua inveniet. *Joan.* 10.

V. Elégit Dóminus servum suum,
R. Páscere hæreditatē suam. *Ps.* 77.

Orémus.

Deus, qui sacrum ministérium fidéliter exequentes, in gáudium Dómini sui tríbuis benignus intráre; da nobis, intercessione beáti Sylvestri Pontificis tui, ut in módo fidèles, mercédem mágnam, quæ ipse es, cónsequi mereámur: Per Dóminum.

VESPERÆ de Festo sequenti.

[*Si autem in aliqua Ecclesia Vesperæ non sint hodie de Circumcisione, propter occursum majoris Solemnitatis, Psalmi & Antiphonæ sunt de Natali Domini, ut in reliquis diebus intrà Octavam: Capitulum verò & reliqua, de Festo Annuali aut Solemni-majore occurrente, cum Commemoratione de Circumcisione tantum.*]

DIE I. JANUARII.

IN FESTO

CIRCUMCISIONIS DOMINI,
 IMPOSITIONIS NOMINIS JESU
 ET OCTAVA NATALIS EJUS.

SOLEMNE - MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. **P**Arvulus natus est nobis,
 6. F. & Fílius datus est nobis :
 & factus est principátus super hú-
 merum ejus. *Ils. 9.*

Ant. 5. C. Vocábitur nomen ejus,
 Admirábilis , Consiliárius , Deus ,
 Fortis , Pater futúri séculi , Princeps
 pacis. *Ils. 9.*

Ant. 1. g. Super sólium David ,
 & super regnum ejus sedébit ; ut
 confirmet illud , & corróboret in
 justitia usque in sempiternum. *Ils. 9.*

Ant. 3. a. Israél salvátus est in
 Dómino salúte æternâ : non con-
 fundémini usque in séculum séculi.
Ils. 45.

Ant. 4. E. Dóminus iudex nos-
 ter , Dóminus légifer nos : ipse
 salvábit nos. *Ils. 33.*

CAPITULUM. *Rom. 8.*

QUod impossibile erat legi , in
 quo infirmabátur per carnem ,
 Deus Fílium suum mittens in simi-
 litúdinem carnis peccáti & de pec-
 cátó damnávit peccátum in carne ;
 ut justificátio legis implerétur in no-
 bis , qui non secundùm carnem am-
 bulámus , sed secundùm spíritum.

R. Habitávit in nobis Verbum
 plenum grátiæ & veritátis : & de
 plenitúdine ejus nos omnes accépi-
 mus ; quia lex per Móysen data est :
 * Grátia & véritas per Jesum Chri-
 stum facta est. **¶**. Legem mandávit
 Móyses in præceptis iustitiárum , &
 hæreditátem dómui Jacob : * Grá-
 tia. Glória Patri. Repetitur. **R.** Ha-
 bitávit. *usque ad ¶ Joan. 1. Eccli.*
 24.

H Y M N U S.
DE BILIS cessent elementa le-
 gis :

Sat diù mentes timor occupá-
 vit;

Fœdus æterni stabilíre Jesus
 Cœpit amóris.

SOLE de vero rádius , paterni
 Lúminis purus sine nube splen-
 dor ,

Probra peccáti Puer ecce tintus
 Sanguine præfert.

STILLAT excífos Púeri per artus
 Efficax noxas abolére sanguis :
 Obligat morti pretiosa totum
 Stilla cruórem.

HÆC dies nomen tibi comparávit ,
 O Puer , pronus quod adóret or-
 bis ;

Et simul dici, simul ipse Jesus
Incipit esse.
S U M M A laus Patri; simul æqua
Nato,
Qui suo mundum redimit cruo-
re:
Par sit amborum tibi laus per
omne,
Spíritus, ævum. Amen.
¶ Exaltabitur Deus fortis salú-
tis meæ: ¶ Propterea nōmini tuo
cantabo. 2. *Reg. 22.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. duplicanda. Propter
nīmiam caritatēm suam, quā dilexit
nos Deus, convivificavit nos in
Christo, cuius gratiā estis salvati,
non ex opēribus, ut ne quis gloriē-
tur. *Ephes. 2.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.
Nulla fit Commemoratio.

A D C O M P L E T O R I U M.
*Psalmi & Capit. de Feria: reliqua
ut in die Nat. Dom. 188.*

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M.
*Invit. Fílium Dei factum ex mu-
lliere, factum sub lege, * Venite, ado-
rémus. Galat. 4.*

Pf. 94. Venite. 2.

H Y M N U S.

FELIX dies, quam proprio
Jesus crōre cōsecrat!
Felix dies quā gestiū
Opus salutis aggredi!

Vix natus, ecce lácteum
Profundit Infans sanguinem:
Libamen est hoc fúneris,
Amoris hoc prælúdium.

I N T R A N S in orbem, jam Patris
Mandata promptus éxequi,
Statum præoccupat diem,
Et quā potest fit víctima.

AMORÉ se facit reum,
Poenasque solvit innocens;
Sub lege factus légifer,

A lege nos ut eximat.
Quo Christus iētu lēditur,
Lex abrogata cōcidit;
Et incipit lex sāctior,
Mansūra semper cāritas.

Tu, Christe, quod non est tuum
Nostro recide pēctore;
Inscrībe nomen, int̄mis
Inscrībe legem cōrdibus.
Qui natus es de Vírginē,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 6. F. Quid est homo.

P S A L M U S 8.

*Filius hominis per carnem minor
Angelis effectus.*

Domine Dóminus noster, *
quād admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Quóniam elevata est magnificé-
tia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium
perfecisti laudem propter inimicos
tuos, * ut déstruas inimicum &
ultorem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum; * lunam
& stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es
ejus? * aut fílius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab An-
gelis, gloriā & honore coronásti
eum, * & constituisti eum super
ópera mānuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pēdibus
ejus, * oves & boves universas,
ínsuper & pēcora campi;

Vólucres cœli, * & pisces maris,
qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quād
admirabile est nomen tuum in uni-
versa terra!

Ant. Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum? Minuisti eum paulo minus ab Angelis.

Ant. 4. d. Propter.

P S A L M U S II.

Hominibus post dolores & gemitus salutis in Christo data.

SAlvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus; * quoniam diminutae sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

Disperdat Dominus universa labia dolosa, * & linguam magniloquiam;

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt: * quis noster dominus est?

Propter miseriariam inopum, & gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: * fiduciiliter agam in eo.

Elouia Domini, elouia casta: * argentum igne examinatum, probatum terrae, purgatum septuplum.

Tu, Domine, servabis nos; * & custodies nos a generatione hac in eternum.

In circuitu impii ambulant; * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Ant. Propter gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus: ponam in salutari.

Ant. 2. D. Holocaustum.

P S A L M U S 39.

Christus ingrediens mundum seipsum pro nobis hostiam offert.

Expectans expectavi Dominum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas, * & eduxit me de lacu miseriae, & de luto facis.

Et statuit super petram pedes meos, * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Videbunt multi, & timebunt; * & sperabunt in Domino.

Beatus vir cuius est nomen Domini spes ejus, * & non respexit in vanitates & insanias falsas.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua; * & cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti; * aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: * tunc dixi, Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus, volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi iustitiam tuam in eccllesia magna; * ecce labia mea non prohibeo: Domine, tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam & veritatem tuam * a concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longe facias miserationes tuas a me: * misericordia tua & veritas tua semper suscepserunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus; * comprehendiderunt me iniuriantes meae, & non potui ut vidarem.

Multiplicatæ sunt super capillos
căpitis mei ; * & cor meum derelí-
quit me.

Compláceat tibi , Dómine , ut
éruas me : * Dómine , ad adjuvan-
dum me respice.

Confundantur & revereantur si-
mul , * qui quærunt ánimam meam ,
ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm , & re-
verantur , * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem
suam , * qui dicunt mihi : Euge ,
euge ,

Exultent & lætentur super te om-
nes quærentes te ; * & dicant semper ,
Magnificétur Dóminus , qui
díligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum & pau-
per : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus , & protector meus
tu es : * Deus meus , ne tardáveris.

Ant. Holocaustum & pro pec-
cátó non postulasti ; tunc dixi : Ecce
vénio.

¶ Protector noster , áspice , Deus;
¶ Et respice in fáciem Christi tui.
Pf. 83.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 17.

Dixit Deus ad Abraham : Et
tu ergò custódies pactum
meum , & semen tuum post
te in generatióibus suis. Hoc est
pactum meum quod observábitis in-
ter me & vos , & semen tuum post
te : Circumcidétur ex vobis omne
masculínum ; & circumcidétis car-
nem præpútií vestri , ut sit in signum
foederis inter me & vos. Infans
octo diérum circumcidétur in
vobis , omne masculínum in genera-
tióibus vestris. Tám vernáculus ,
quàm emptítius circumcidétur , &
quicunque non fúerit de stirpe ves-

tra ; eritque pactum meum in carne
vestra in foedus aeternum. Mâsculus
cujus præpútií caro circumcísia non
fúerit , delébitur anima illa de pô-
pulo suo ; quia pactum meum irri-
tum fecit.

R. Semen Abraham servi Dómi-
ni , filii Jacob electi ejus : ipse Dó-
minus Deus noster. * Memor fuit
verbi quod dispósuit ad Abraham ,
& státuit illud Jacob in præceptum ,
& in testamentum aeternum. ¶ Di-
co Christum Jesum ministrum fuisse
circumcísionis propter veritátem
Dei , ad confirmandas promissiones
patrum : * Memor. *Pf. 104. Rom. 15.*
De Epístola beati Pauli Apóstoli ad
Romános.

Lectio ij.

Cap. 2.

Circumcisio quidem prodest , si
legem observes ; si autem præ-
varicátor legis sis , circumcisio tua
præpútiū facta est. Si igitur præ-
pútiū justitias legis custódiat ,
nonnè præpútiū illius in circumci-
siónem reputábitur ? & judicabit id
quod ex natúra est prepútiū , le-
gem consummans , te qui per lítte-
ram & circumcisónem prævaricá-
tor legis es ? Non enim qui in mani-
festo , Judæus est ; neque quæ in
manífesto , in carne , est circumcisio : sed
qui in abscondito , Judæus
est ; & circumcisio cordis in spíritu ,
non lítterā : cujus laus non ex ho-
mínibus , sed ex Deo est.

R. Novus homo renováatur in ag-
nitiónem secundum imáginem ejus
qui creávit illum : * Ubì non est Gen-
tílis & Judæus , circumcisio & præ-
pútiū ; sed ómnia & in ómnibus
Christus. ¶ Dicit Dóminus Deus :
Quæ prima fuérunt , ecce venérunt ;
nova quoque ego annuntio , * Ubì
Coloff. 3. Iſ. 42.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad
Gálatas.

Lección iii.

Cap. 3.

SI data esset lex quæ posset vivificare, verè ex lege esset justitia. Sed conclúsit Scriptúra omnia sub peccáto, ut promissio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus. Priùs autem quām veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi in eam fidem quæ revelanda erat. Itaque lex pädagogus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At ubi venit fides, jam non sumus sub pädagógo; omnes enim filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber: non est másculus, neque fémina; omnes enim vos unum estis in Christo Jesu. Si autem vos Christi, ergò semen Abrahæ estis, secundùm promissionem hærèdes.

R. Ille est caput omnis principátūs & potestatis, * In quo & circumcisi estis circumcisione non manufactā, in expoliatiōne cónporis carnis, sed + In circumcisione Christi. ¶ Non adjicet ultrà, Sion, ut pertránseat per te incircumcisus: redimēmini, dicit Dóminus, * In quo. Gloria. + In circumcisione Christi. *Coloff. 2. Iſ. 52.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Dóminus.

P SALMUS 45.

Ecclesia in se habens Deum in Christo inhabitantem, non commovabitur.

Deus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiōnibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum; * conturbáti sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lätificat civitatem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non comovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Dóminus. virtútum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob.

Ant. 3. c. Deus.

P SALMUS. 66.

Deus in toto orbe per Christum in terris natum cognoscendus.

Deus misereáatur nostrī, & benedícat nobis: * illúminet vulturn suum super nos, & misereátur nostrī;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * läsentur & exultent gentes;

Quóniam júdicas pópulos in æquitate, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus ; * & mé-
tuant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus, confiteantur tibi pó-
puli omnes : terra dedit fructum suū.

Ant. 1. g. Deus rex noster.

P S A L M U S 73.

*Inter hujus mundi calamitates
spes in Christo Rege & Salvatore
nóstro collocanda.*

UT quid, Deus, repulisti in finem ? * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possesti ab início.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ : * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto !

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in medio solemnitatis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa; & non cognovérunt : * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum : * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognatió eórum simul : * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus : jam non est prophéta ; * & nos non cognoscet ampliū.

Usquequò, Deus, improverábit inimícus ? * irritat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam &

déxteram tuam * de médio sinu tuo in finem ?

Deus autem, rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmasti in virtúte tua ma-
re ; * contribulasti cápita dracónum in aquis.

Tu confregisti cápita dracónis: * de-
disti eum escam pópulis Áethíopum.

Tu dirupisti fontes & torrentes : * tu siccasti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox : * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecisti omnes térmilos terræ: * æstátem & ver, tu plasmati ea.

Memor esto hujus, inimícus im-
properávit Dómino ; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiiás ánimas con-
fidentes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne obliscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum ; *
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt
terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus con-
fúsus : * pauper & inops laudábunt
nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica causam
tuam : * memor esto improperió-
rum tuórum, eórum quæ ab insí-
piente sunt totà die.

Ne obliscáris voces inimicórum
tuórum : * supérbia eórum qui te
odérunt, ascendit semper.

Ant. Deus rex noster operátus
est salútem in medio terræ.

V. Ipse rédimet Israél, *R.* Ex
ómníbus iniquitátibus ejus. *Ps. 129.*

Sermo sancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. in Circumcis. n. 2.

Lectio iv.

MAgnum & mirábile sacra-
mentum ! Circumcíditur
puer, & vocátur Jesus. Quid

sibi vult ista connéxio? Circumcisio nempè salvandi pótius quàm Salvatòris esse vidétur; & Salvatòrem circumcidere decet, quàm circumcidi. Sed agnosce Mediatórem Dei & hóminum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divínis humána fóciat, ima summis. Náscitur ex muliere, sed cui fœcunditatis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitatis: pannis invólvitur, sed panni ipsi angélicis láudibus honórantur: abscónditur in præsépio, sed pródítur radiante stellâ de cœlo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis; & nomen quod est super omne nomen, gloriæ indicat majestatis.

R. Deus novissimè diébus istis locutus est nobis in Fílio; * Qui cùm sit splendor gloriæ Patris, portansque ómnia verbo virtutis suæ, tantò mélior Angelis est effectus, quantò différentius præ illis nomen hæreditavit. ¶ Qui ambulavit in tenebris, & non est lumen ei, spret in nómine Dómini; * Qui cùm. *Hebr. 1. Is. 50.*

Lectione v.

Circumciditur, tanquàm verus Abrahæ fílius; Jesus vocátur, tanquàm verus Fílius Dei. Neque enim ad instar priórum meus iste Jesus nomen vácum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminalis umbra, sed véritas. Cœlitùs síquidem índitum nomen Evangelista testátur, Quod vocátum est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Et attende verbi profunditatem. Postquàm natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus, quo nóminalis vocátus est ab Angelo, priusquàm in útero conciperétur. Idem quippe & Angeli salvátor & hómi-

nis; sed hóminis ab incarnatióne, Angeli ab initio creatúrae.

R. Christus Jesus semetipsum exinanivit, formam servi accípiens : * Propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod est super omne nomen; ut in nómine Jesu omne genu flectátur. ¶ Deedit se ut liberáret pópulum suum, & acquíreret sibi nomen æternum : * Propter. *Philip. 2. 1. Mach. 6.*

Lectione vi.

ET nos, fratres, circumcidi nescie est, & sic nomen salútis accípere: circumcidi sanè, non líterâ, sed spíritu & veritatem; circumcidi, non uno membro, sed toto corpore simul: à planta enim pedis usque ad vérticem non est in nobis fánitas. Propterea, sicut párvulus adhuc in fide & dilectione pótulus cóngruum sibi mandátum exiguæ circumcisíonis accépit; sic, ubi crevit in virum perfectiorem, toto jubétur corpore baptizari, quæ totius est hóminis íntegra circumcisio. Hinc est quod Salvátor noster & circumcidi octávo die, & post annum tricésimum dignátus est crucifigi: cujus similitudini mortis complantámur & nos, ut scribit Apóstolus, nimírum quod novissimè tráditum est, observantes. Quæ est ergo morális circumcisio nostra, nisi quam commendat idem Apóstolus? Vic-tum, inquiens, & vestitum habentes, his contenti simus. Optimè prorsus circumcidit nos, & supérflua résecat universa, voluntaria hæc paupertas, pénitentia labor, reguláris observatio disciplinæ.

R. Nos sumus circumcisio, qui spíritu servímus Deo, & gloriámur in Christo Jesu, * Non in carne fidúciam habentes. ¶ Salvos nos

fac, Dómine Deus noster, ut con-
fiteámur nōmini sancto tuo, & glo-
riémur in laude tua, * Non. Glória
Patri. * Non. Philip. 3. Ps. 105.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Non discédimus à te.

PSALMUS 79.

*Christi, qui Eccleſiam suam tan-
quam vineam tranſtulit & plantavit,
nomen invocandum.*

Qui régis Israël, intende; * qui
dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, *
manifestáre coram Ephraïm, Bén-
jamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam, & veni; *
ut salvos fácias nos.

Deus, converte nos, & ostende
fáciem tuam; * & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoū-
què irascéris super oratióne[n]em servi
tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, *
& potum dabis nobis in lácrys in
mensúra?

Posuisti nos in contradic̄tionem
vicínis nostris; * & inimíci nostri
subsannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos,
& ostende fáciem tuam; * & salvi
érimus.

[Dómine,] víneam de Ægypto
tranſtulisti: * ejecisti gentes, &
plantaſti eam.

Dux itíneris fuisti in conspectu
eius: * plantaſti radíces eius, &
implévit terram.

Opéruit montes umbra eius, * &
arbusta eius cedros Dei.

Extendit pálmites suos usq[ue] ad
mare, * & usque ad flumen propá-
gines eius.

Ut quid destruxisti macériam
eius; * & vindémiant eam omnes
qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de sylva, *
& singuláris ferus depastus est eam.

Deus virtútum, convertere: *
réspice de cœlo, & vide, & visita ví-
neam istam.

Et périfice eam quam plantávit
déktera tua, * & super filium ho-
minis quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa: * ab in-
crepatiōne vultūs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum déx-
teræ tuæ, * & super filium hóminis
quem confirmasti tibi.

Et non discédimus à te: * vivifi-
cábis nos, & nomen tuum invocá-
bimus.

Dómine Deus virtútum, converte
nos, & ostende fáciem tuam; * &
salvi érimus.

Ant. Non discédimus à te: vivifi-
cábis nos, Dómine, & nomen
tuum invocábimus.

Ant. 5. C. Cantáte Dómino.

PSALMUS 95.

*Nomini Christi benedicendum:
salus ejus annuntianda.*

Cantáte Dómino cáanticum no-
vum: * cantáte Dómino, omnis
terra.

Cantáte Dómino, & benedícite
nōmini ejus: * annuntiáte de die
in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam
eius, * in ómnibus pópolis mirábi-
lia ejus;

Quóniam magnus Dóminus, &
laudábilis nimis; * terríbilis est
super omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæ-
mónia; * Dóminus autem cœlos
fecit.

Conféffio & pulchritúdo in con-
spectu ejus: * sanctimónia & magni-
ficéntia in sanctificatiōne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium,

afferte Dómino glóriam & honórem ; * afferte Dómino glóriam nómíni ejus.

Tóllite hóstias , & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à facie ejus univer-
sa terra ; * dícite in géntibus
quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ ,
qui non commovébitur : * judicá-
bit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra ,
commoveátur mare & plenitudo
ejus : * gaudébunt campi , & ómnia
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna syl-
várum à facie Dómini , quia venit ; *
quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æqui-
tate , * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Cantáte Dómino , & bene-
dícite nómíni ejus : annuntiáte de-
die in diem salutáre ejus.

Ant. 3. a. Exaltáte.

P S A L M U S . 98.

*Humanitas Christi propter Deum
inhabitantem adoranda.*

Dóminus regnávit , irascatur
pópuli ; * qui sedet super Ché-
rubim , moveáтур terra.

Dóminus in Sion magnus , * &
excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómíni tuo magno ,
quóniam terribile & sanctum est ; *
& honor regis judícum díligit.

Tu parasti directíones : * judí-
cum & justítiā in Jacob tu fe-
cisti.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum , & adoráte scabellum pedum
ejus , * quóniam sanctum est.

Móyses & Aáron in sacerdótibus
ejus , * & Sámuel inter eos qui in-
vocant nomen ejus.

Invocabant Dóminum , & ipse
exaudiébat eos : * in columna nubis
loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus , *
& præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster , tu exau-
diébas eos : * Deus , tu propítius
fuisti eis , & ulciscens in omnes
adíventiones eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nos-
trum , & adoráte in monte sancto
ejus ; * quóniam sanctus Dóminus
Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum
nostrum , & adoráte scabellum pe-
dum ejus , quóniam sanctum est.

V. Lætabimur in salutári tuo :
R. Et in nómíne Dei nostri magni-
ficábimur. *Ps. 19.*

Lectio sancti Evangélii secundum
Lucam.

Lectio vii.

Cap. 2.

IN illo tempore ; Postquam con-
summati sunt dies octo ut cir-
cumciderétur Puer , vocátum est
nomen ejus , Jesus. Et réliqua.
Homilia sancti Cyrilli Alexandríni
Epíscopi.

*Homil. in Occ. Domini , inter
diversas.*

VIdimus nuper infántulum in
præsépi jacentem Emmánuél ,
& humáno more fásciis in-
volútum , sed à sancto Angelórum
exércitu divínis láudibus celebrá-
tum ; ii namque paſtóribus ortum
ejus annuntiárunt. Deus enim &
Pater exímium hunc véluti honó-
rem coelítibus tríbuit , ut primi
Christum prædicárent. Háctenus au-
tem per ea quæ modò lecta sunt , vi-
deámus Mosáicis cedentem légibus ;
quin pótius eum qui divinâ legem
majestáte sanxit , suis ipsum légibus
subiectum. Quam ob causam doctú-

rus est sapientissimus Paulus , dicens : Cùm essēmus párvuli , sub elementis mundi erámus ; at ubi ve-nit plenitudo témporis , misit Deus Fílium suum factum ex muliere , factum sub lege , ut eos qui sub lege erant redímeret . Itaque redémit Christus de maledicto legis eos qui sub lege erant , non tamen eos qui legem serváverant .

R. Ecce vénio , Deus : in cápite libri scriptum est de me , ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus , vólui , & legem tuam in médio cor-dis mei . ¶ Descendi de cœlo , non ut fáciam voluntátem meam , sed voluntátem ejus qui misit me : * Deus meus . *Pf. 39. Joan. 6.*

Lectio viii.

REdémit autem : quonam modo ? Illam adimplens . Item álio modo , se Deo & Patri in ómnibus pro nobis obedientem exhibens , quò nostræ ex Adam prævaricationis crimen dilueret . Scriptum est enim : Sicut per inobedientiam unius hó-minis peccatóres constituti sunt multi , ita & per unius obediéntiam justi constituentur multi . Subjicit itaque nobiscum legi cervicem ; atque id , prudenti consilio benignaque accommodatiōne : decébat enim eum implére omnem iustitiam . Nam & cùm servi formam affumpsiſſet , eam ob causam , velut in servórum númerum ascriptus ratioñe humanitatis , tributórum exactóribus una cum aliis didrachma solvit , quamvis natúrā liber effet , ac nulli vextigális ut filius .

R. Per inobedientiam unius hó-minis peccatóres constituti sunt multi , & per unius obeditiōnem justi constituentur multi ; * Ut sicut regnávit peccátum in mortem , ita

& grátia regnet per iustitiam in vi-tam æternam . ¶ Benedictiōnem da-bit Legislátor : ibunt de virtute in virtutem ; * Ut sicut . *Rom. 5. Pf. 83.*

Lectio ix.

CUm ergò illum videris serváre legem , cave offendáris ; nec inter servos líberum colloca , sed divíni consílii altitúdinem pótiū mente réputa . Igitur cùm octáva dies advenisset quà die carnis circumcisio ex legis præscripto fieri solebat , nomen accipit , nimirūm Jesus , quod expónitur , Salus pó-puli . Sic enim Deus & Pater no-minári Fílium suum vóluit ex muliere secundūm carnem génitum . Tunc enim certè factus est salus pó-puli ; nec unius tantum , sed multó-rum , quin & ómnium génitum , ac universæ terræ . Eódem igitur témpore circumcísus est , & nomen accipit .

R. Non est in álio aliquo salus ; * Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus , in quo opórteat nos salvos fieri . ¶ Omnis qui invocáverit nomen Dómini , salvus erit ; * Nec . Glória Patri . Re-petitum R. Non est usque ad ¶ *Act. 4. Joél. 2.*

Te Deum.

¶ . *Sacerd.* Afferete Dómino gló-riam & honórem : R. Afferete Dó-mino glóriam nómini ejus . *Pf. 95.*

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica ; Canticum de Nat. Domini . 184.

Ant. A ngelus Dómini appáruit 8. G. **A** Joseph , dicens : Páriet María Fílium ; & vocábis nomen ejus , Jesum . *Matth. 1.*

Ant. 4. E. Non cognoscébat eam , donec péperit Fílium suum primo-génitum . *Matth. 1.*

Ant. 1. f. Consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer.
Luc. 2.

Ant. 7. a. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priusquam in útero conciperetur. *Luc. 2.*

Ant. 3. a. Omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes qui credunt in eum.
Act. 10.

C A P I T U L U M. *Tit. 2.*
SAlvátor noster Jesus Christus dedit semetipsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitaté, & mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum.

H Y M N U S.

NO XI U M Christus simul introívit
Innocens orbem: Pater, inquit,
adsum;

Víndices poscat (vénio parátus)
Ultio pœnas.

NON placet fúsus cruor hostiárū:
Quod mihi aptasti, Pater, ecce
corpus;

Agnus implébo móriens figúras
Verus inánes.

DIXIT; & Patris venerátus iram,
Súltinet vulnus sílicis cruentæ:
Et jugum legis subit ipse, servis
Ut juga demat.

JAM nihil carnem spoliáre prodest;
Sed malas cordis refecáre fibras,
Hoc opus: tali nova fanciuntur
Fædera lege.

S U M M A laus Patri; simul æqua
Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre:
Par sit ambórum tibi laus per
omne,
Spíritus, ævum. Amen.

¶. Apud Dóminum misericórdia,
¶. Et copiosa apud eum redémptio.
Ps. 129.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. duplicanda. Cùm mórtui efféritis in delictis, & præpítio carnis vestræ, convivificávit vos cum Christo, donans vobis ómnia delicta, allelúia. *Coloss. 2.*

Oratio.

DEUS, qui pro nobis homo factus, hodiernâ die circumcidi, & Salvatóris nomen accípere voluisti: concéde propítius, ut carnis renuntiantes opéribus, salútis æternæ præmium per invocationem sancti tui nóminalis consequámur; Qui vivis & regnas cum Deo Pa-tre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia séculórum.

¶. Amen.

A D H O R A S.

Doxologia, Qui natus es de Vírgine. *ut in die Natalis Domini.*

Psalmi de Dominica.

A D P R I M A M.

Ant. 8. G. Angelus.

In ¶. br. ¶. Qui natus es * de María Vírgine. *Matth. 1.*

A D T E R T I A M.

Ant. 4. E. Non cognoscébat eam.

C A P I T U L U M. *If. 62.*

DIcite filiæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit; ecce merces ejus cum eo, & opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, redempti à Dómino.

¶. br. Misit verbum suum, * & sanávit eos, * Allelúia, allelúia. Misit. ¶. Et erípuit eos * de interitió-nibus eórum, * Allelúia. Glória. Misit. *Ps. 106.*

¶. Ipse est Deus misericors;
¶. Et propítius fiet peccátis eórum.
Ps. 77.

A D S E X T A M.

Ant. 1. f. Consummati sunt.

C A P I T U L U M . Ephes. 1.

G Ratificavit nos Deus in dilecto Filio suo, in quo habemus redemptiōnem per sanguinem ejus, remissiōnem peccatorum secundūm divitias gratiāejus quae superabundāvit in nobis.

R. br. Salvavit eos Dóminus * de manu odiéntium, * Allelúia, allelúia. Salvavit. ¶ Et redémit eos * de manu inimici, * Allelúia. Glória. Salvavit.

¶ Salvavit eos propter nomen suum, R. Ut notam fáceret poténtiam suam. Ps. 105.

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Omnes Prophétæ.

C A P I T U L U M . Rom. 10.

O Mnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distinc̄io Judæi, & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui invocant illum. Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

R. br. Sperent in te * qui novérunt nomen tuum, * Allelúia, allelúia. Sperent. ¶ Quóniam non dereliquisti * quærentes te, Dómine, * Allelúia. Glória. Sperent. Ps. 9.

¶ Propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; R. Et propitius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. Ps. 78.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 1. D. Christum Jesum.

P S A L M U S 109.

Christi divinitas, regnum & sacerdotium.

D Ixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis; Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in médio inimicorum tuorum.

Tecum principiū in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum géni te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundūm ordinem Melchisédech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiōnibus; implébit ruinas: * conquassabit capita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptréa exaltabit caput.

Ant. Christum Jesum propósuit Deus propitiatiōnem per fidem in sanguine ipsius. Rom. 3.

Ant. 2. D. Redémit nos.

P S A L M U S 110.

Laus Deo ob Redemptoris ad ventum.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concilio iustórum, & congregatiōne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntatēs ejus.

Confessio & magnificētia opus ejus: * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Memoriām fecit mirabiliū suórum * misericors & miserátor Dóminus.

Escam dedit timéntibus se: * memor erit in séculum testamenti sui.

Virtutēm óperum suórum annuntiabit pôpulo suo; * ut det illis hæreditatēm géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judicium; * fidélia ómnia mandatā ejus:

Confirmata in séculum séculi, * facta in veritatē & aequitatē.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in seculum seculi.

Ant. Redemit nos de maledicto legis, ut in gentibus benedictio Abrahæ fieret in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ant. 3. a. Ipse est.

P S A L M U S 111.

Christi laus, quo adveniente, lux oritur.

Beatus vir qui timet Dominum, * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiae in domo ejus; * & justitia ejus manet in seculo seculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis; * misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo, qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in judicio; * quia in æternum non commovabitur.

In memoria æterna erit justus: * ab auditione mala non timabit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: * non commovabitur, donec despiciat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus; * justitia ejus manet in seculo seculi: cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur; dentibus suis fremet, & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Ant. Ipse est pax nostra, legem mandatorum decretis evacuans, ut

duos condat in semetipso in unum novum hominem. *Ephes.* 2.

Ant. 4. d. Cognovit Dominus.

P S A L M U S 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicacionem.

Laudate, pueri, Dominum; * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in seculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in celo & in terra?

Suscitans a terra inopem, * & de stercore erigens pauperem;

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum laetantem.

Ant. Cognovit Dominus qui sunt ejus; & discédat ab iniquitate, omnis qui nominat nomen Domini. 2.

Tim. 2.

Ant. 5. C. Nemo.

P S A L M U S 137.

Superexaltatum Christi nomen celebrandum.

Confitabor tibi, Domine, in toto corde meo; * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum,

Et confitabor nomini tuo super misericordia tua & veritate tua; * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus, & humília respicit, * & alta à longè cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiōnis, vivificabis me*: & super iram inimicorum meórum extendisti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in séculum: ópera mánum tuárum ne despicias.

Ant. Nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto.

i. Cor. 12.

C A P I T U L U M. *Coloss. 3.*
O Mne quodcumque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agentes Deo & Patri per ipsum.

Allelúia, allelúia. *¶* Vocábis nomen ejus Jésum: ipse enim salvum fáciat pópulum suum à peccátis eórum. Allelúia. *Matth. 1.*

H Y M N U S.

V Ictis sibi cognómina
Sumant tyranni gentibus:
Tu, Christe, quánto digniùs
Ab his capis quos lúberas!

Non áltérum mortálibus
Ægris quod ínvocent datum,
Refúrgerent quo mórtui,
Perennè per quod víverent.

T A N T I quod illi cónstituit,
Toto quod emptum sanguine,
Nostro-ne rursùm crímine
Insána gens delébimus?

SACRO pati pro nómine,
Summi sit instar múnneris:
Amára non mors ampliùs,

Fit mors per hoc amábilis.

Tu qui vocári fústines,
Jesu, salus mortálium,
Audi vocantes nos, tuo
Qui gloriámur nómine.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ Confítébor nómini tuo, Dómine; *R.* Quóniam bonum est.
Pf. 53.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. duplicanda. Vitam æternam dedit nobis Deus: & hæc vita in Fílio ejus est; ut sciatis quóniam vitam habétis æternam, qui créditis in nómine Fílli Dei. *i. Joan. 5.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.
Pro Commemoratione diei Octavæ S. Stephani,

Ant. Mitto ad vos prophétas, & sapientes: & ex illis occidétis & flagellábitis in synagógis vestris, & persequémini; ut véniat super vos omnis sanguis justus qui effúsus est super terram. *Matth. 23.*

¶ Misit Deus ante eos virum: *R.* Elóquium Dómini inflammávit eum. *Pf. 104.*

Orémus.

O Mnípotens sempiterne Deus, qui primítias Mártirum in beáti Levítæ Stéphani sanguine dedicasti: tríbue, quæsumus, ut pro nobis intercessor existat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

[*Si fit Sabbathum, non fit Commemoratio de Dominica seq.*]

A D C O M P L E T O R I U M.

Omnia ut in die Natalis Domini.

S A B B A T I S

A N T E D O M I N I C A S

à Circumcisione ad Septuagesimam.

I N V E S P E R I S.

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 3. a. Christus Jesus factus est nobis sapientia à Deo, & justitia, & sanctificatio, & redemptio.
i. Cor. 1.

C A P I T U L U M. *Isaiae 48.*

IN voce exultationis annuntiate: Auditum facite hoc, & efferte illud usque ad extrema terrae. Dicte: Redemit Dominus servum suum Jacob.

H Y M N U S.

VERBUM quod ante secula
Sinu paterno násceris,
Recens homo sub tempore
E Virginis prodis sinu.

FATALE rumpis vínculum,
Quo nos Adámus néxuit:
Reddes quod ille pérdidit:
Spes illa tecum náscitur.

JAM dura discis pépeti
Quæ ferre par fontes fuit:
Orbis saluti, fléibus
Prælúdis in cunis puer.

FIS pauper, indigentia
Et nos tuâ ditescimus:
Luges, tuis & lácrymis
Totum lavas mundi scelus.

PANNIS opertus vílibus
Lates, recumbens in specu:
Homo, superbis! & Deum
Panni, specus non dédecent.

A PATRE missus, pérditi
Qui factus es mundi salus,
Jesu, perire non finas
Tot quos emis labóribus.

QUI natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶. Vidérunt omnes términi terræ

R. Salutare Dei nostri. *Ps. 97.*

Antiph. ad Magnificat. & Oratio, ut infrà in quolibet Sabbato.

A D C O M P L E T O R I U M.

Psalmi ut in Psalterio. Ant. & Hymnus, ut infrà in Dominicis.

Capitulum & R. br. ut in Psalterio pro Feriis. Ad Nunc dimittis.

Ant. ut infrà in Dominicis.

Cetera ut in Psalterio, omissis Precibus.

D O M I N I C I S

à Circumcisione ad Septuagesimam.

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M.

Invit. Jesum de María natum,

* *Venite, adorémus. Matth. 1.*

Ps. 94. Venite. 2.

H Y M N U S.

FAc, Christe nostrî gratiâ
Defuncte tot labóribus,
Ut mente gratâ, sic piis
Hos prædicári cántibus.

CASTÆ parentis in sinu
Inclúsus ardébas pati:
Æternus ut discas mori,
Mortale corpus índuis.

VIX natus, imbellis puer
Acúta sentis frígora;
En vile pro molli thoro
Fœnum tibi suppónitur.

AMÓRE te facis reum:
Fers sponte poenas innocens;
Nec exímis te légitibus,
Suprémus ipse Légifer.

QUI primus excisâ crux
E parte stillat córporis,
Membris micans ex omnibus,
Torrentis instar próruet.

QUI mucro lactentes necat,
Idem tuum pectus fodit;
Et quo cadébant párvuli,
Hoc tu cadébas vúlnere.

EXUL Deus promptâ fugâ
Tuæ saluti cónsulis;

Intras Pharon verax Deus,
Mistus diis mendacibus.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.

Psalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Deus ex semine David secundum promissionem eduxit Israël Salvatorem Jesum. *Act. 13.*

Ant. 2. D. In utero habens de Spiritu sancto, pèperit María Filiū suum primogenitum. *Matth. 1.*

Ant. 8. G. Ipse est pax nostra, solvens inimicitias in carne sua, ut reconciliet Deo. *Ephes. 2.*

¶. In splendóribus sanctórum,
R. Ex utero ante luciferum gennui te.
Psf. 109.

Lectiones & RRRR. ut infrà in quilibet Dominica.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Gratiæ Deo qui nos trāstulit in regnum Filii dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem, remissionem peccatorum. *Coloff. 1.*

Ant. 4. E. In ipso cōdita sunt universa; & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum. *Coloff. 1.*

Ant. 3. a. Sicut accepistis Jesum Christum, in ipso ambuláte; quia in ipso inhábitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. *Coloff. 2.*

¶. Unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætitiae, *R.* Præ consortibus tuis. *Psf. 44.*

Lectiones & RRRR. ut infrà in quilibet Dominica.

IN III. NOCTURNO.

An. 6. F. Deus Filium suum misit benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque à nequitia sua. *Act. 3.*

Ant. 5. a. Hic est lapis qui factus est in caput anguli, & non est in alio aliquo salus. *Act. 4.*

Ant. 3. c. Vobis honor credéntibus; non credéntibus autem factus est lapis offensionis & petra scandali. *1. Petr. 2.*

¶. A Dómino factum est istud, *R.* Et est mirabile in oculis nostris. *Psf. 117.*

Lectiones & RRRR. ut infrà in quilibet Dominica.

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Fílii Sion exultent in Rege suo; *R.* Laudent nomen ejus in choro. *Psf. 149.*

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica.

*Ant. V*Enit Fílius hominis quæs. *C.* Vrere & salvum facere quod perierat. *Luc. 19.*

Ant. 2. D. In propria venit, & sui eum non receperunt. *Joan. 1.*

Ant. 1. a. Quotquot receperunt eum, dedit eis potestatēm filios Dei fieri, his qui credunt in nōmine ejus. *Joan. 1.*

Ant. 7. d. Non confunditur.

CANTICUM. Isaiae 12.

De Salvatoris adventu.

*C*onfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * conversus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus; * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitudo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fónibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópolis adinventiones ejus: * mementóte quóniam excelsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino , quóniam magnificè fecit : * annuntiáte hoc in universa terra.

Exulta & lauda , habitatio Sion ; * quia magnus in médio tuí Sanctus Israél.

[Dicitur tantum in Offic. de Tempore.]

Ant. Non confunditur fratres eos vocáre , dicens : Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr. 2.*

Ant. 8. c. Partícipes Christi effetti sumus : si tamen initium substántiae ejus usquè ad finem firmum retineámus. *Hebr. 3.*

C A P I T U L U M . Ephes. 4.
Ocurrámus omnes in unitátem fidei , & agnitionis Fílii Dei , in virum perfectum , in mensúram ætatis plenitúdinis Christi ; ut jam non simus párvuli fluctuantes , & circumferámu omni vento doctrínæ.

H Y M N U S .
DIvine , crescébas , Puer ;
Crescendo discébas mori :
Hæc destináta tunc erant
Mortis tuæ prælúdia.

SATUS Deo , volens tegi ,
Elégit obscurum patrem :
Qui fecit æternas domos ,
Domo latet sub páupere.

CÆLUM manus quæ sustinent ,
Fabrile contrectant opus ;
Suprémus altrorum parens
Fit ipse vilis ártifex.

TREMENDA cujus præpetes
Mandata portant Spíritus ,
Cui pronus orbis subditur ,
Se sponte fabro subjicit.

* Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.

¶. Intende , prósperè procéde , &
regna , R. Propter veritátem , &

mansuetúdinem , & justitiam. *Pf. 44.*

Ant. ad Benedictus. & *Oratio infrà , in qualibet Dominica.*

Deinde , à die iij. Januarii usquè ad Præsentationem Domini , exceptis Festo & Octavá integrá Epiphaniæ , & Festis Annualibus & Solemnibus , (si quæ occurrant) eorumque Octavis , fit

**C O M M E M O R A T I O
D E V I R G I N E D E I P A R A .**

Ant. Péperit María Fílium suum primogénitum , & pannis eum involvit , & reclinávit eum in præfepio. *Luc. 2.*

¶. Confitentur tibi , Deus , populi omnes : R. Terra dedit fructum suum. *Pf. 66.*

Orémus.
D EUS , qui salútis æternæ , beatæ Mariæ virginité fœcundâ humáno géneri præmia præstítisti : tríbue , quæsumus , ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus , per quam merúimus auctórem vitæ suscipere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ; Qui tecum.

A D H O R A S .

Doxologia. ¶ Qui natus es de Vírgine . ut suprà ad Laudes.

[Dicitur etiam in Festis Sanctorum ad Horas , exceptis Solemnibus & Annualibus , eorumque Octavis .]

A D P R I M A M .

Ant. 5. C. Venit.

In R. br. ¶ Qui natus es * de María vírgine. *Matth. 1.*

[Dicitur tantum in Offic. de Tempore , & de B. Maria Virg.]

A D T E R T I A M .

Ant. 2. D. In própria venit.

C A P I T U L U M . Jerem. 14.

Expectatio Israél , Salvátor ejus tempore tribulatiónis , quarè

quasi colonus futurus es in terra,
& quasi viator declinans ad manendum? Quarè futurus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare?

Ante Epiphaniam, sequens R. br. dicitur cum duplice Alleluia. in fine; & sic ad Sextam & Nonam.

R. br. Salvabis me, Dómine, * A contradiccionibus populi mei. Salvabis. ¶ Custódies me * in caput gentium, * A contradiccionibus. Glória Patri. Salvabis. 2. Reg. 22.

¶ Narrábo nomen tuum fratribus meis : R. In medio Ecclésiæ laudábo te. Ps. 21.

Oratio, ut infrà in qualibet Dominica, nisi aliter notetur; & sic ad Sextam & Nonam.

A D S E X T A M.

Ant. 1. a. Quotquot.

C A P I T U L U M. Ephes. 1.

Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum, secundum propósitum voluntatis suæ in laudem gloriae gratiarum suarum.

R. br. Ipse invocabit me : * Pater meus es tu. Ipse. ¶ Deus meus * & susceptor salutis meæ, * Pater. Glória Patri. Ipse.

¶ Ego primogenitum ponam illum, R. Excelsum præ régibus terræ. Ps. 88.

A D N O N A M.

Ant. 8. c. Partípices.

C A P I T U L U M. 1. Cor. 15.

Primus homo de terra, terrénus : secundus homo de cœlo, cœlestis : qualis terrénus, tales & terréni ; & qualis cœlestis, tales & cœlestes. Igitur sicut portavimus imaginem terréni, portémus & imaginem cœlestis.

R. br. Exultavit ut gigas * Ad

currendam viam. Exultavit. ¶ A summo cœlo * egrégio ejus, * Ad Gória Patri. Exultavit.

¶ Occursus ejus usque ad summum ejus ; R. Nec est qui se abscondat à calore ejus. Ps. 18.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Dominicâ.

*Ant. N*on misit Deus Fílium 8. G. N suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Joan. 3.

Ant. 5. C. Quem misit Deus, verba Dei lóquitur ; non enim ad mensuram dat Deus Spíritum. Joan. 3.

Ant. 4. E. Pater díligit Fílium, & ómnia dedit in manus ejus. Joan. 3.

Ant. 7. d. Quaecumque Pater fecerit, hæc & Fílius similiter facit ; Pater enim ómnia demonstrat ei quæ ipse facit. Joan. 5.

Ant. 2. D. Qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam æternam. Joan. 5.

C A P I T U L U M. Act. 10.

Verbum misit Deus filiis Israëli, annuntians pacem per Jesum Christum: hic est ómnium Dóminus.

H Y M N U S.

CHRISTUS tenébris óbsitam Lustrando Judæam docet : Gens obstinato péctore Christum docentem résput.

SE-SE Deum signis probat : Surgunt sepulcris corpora ; Erepta muto vox redit, Claudio gradus, cæco dies.

GENS dura, flecti néscia, Aures sacris sermónibus Obtúrat ; & solem fugit, Amore noctis perdita.

Nos lumen ambímus, Patris In quo resulget cláritas :

Ne méntibus subrépere
Tetram finas caliginem.

NUNQUAM recédas à piis,
Lux sempiterna, córdibus;
Te veritáte fúlgeant,
Te caritáte férveant.

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

℣. Tu es ipse rex meus & Deus
meus, ℣. Qui mandas salútes Jacob.
Ps. 43.

*Ant. ad Magnificat. & Oratio
infrà, in qualibet Dominica.*

*Deinde fit, ut dictum est in Lau-
dibus,*

COMMEMORATIO DE VIRGINE DEIPARA.

Ant. Beátus venter qui te portá-
vit, & úbera quæ suxisti. Quinim-
mò, beáti qui áudiunt verbum Dei,
& custódiunt illud. *Luc. 11.*

℣. Benedixisti, Dómine, terram
tuam: ™. Avertisti captivitátem Ja-
cob. *Ps. 84.*

Orémus.

Deus, qui salútis æternæ, beátæ
Maríæ virginítate fœcundâ hu-
máno géneri præmia præstítisti :
tríbue, quæsumus, ut ipsam pro no-
bis intercédere sentiámus, per quam
meruimus auctórem vitæ fuscipere
Dóminum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum; Qui tecum.

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Ego sum lux mundi :
qui séquitur me, non ámbulat in
ténbris, sed habébit lumen vitæ.
Joan. 8.

H Y M N U S.

VIRGO Dei génitrix, quem totus
non capit orbis,

In tua se clausit víscera, factus
homo.

HINC méritò dicent te sécula cuncta
béatam :

Hinc pópuli matrem te dominam-
que colunt.

SUSCIRE, quos pia plebs tibi pén-
dere certat, honóres :
Annué, sollicitâ quam prece pos-
cit, opem.

CUJUS Virgo parens, laus sit tibi
summa, Redemptor :

Compar sit Patri, Spirituique de-
cus. Amen.

*Capitulum & ™. breve ut in Psal-
terio.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Adhuc módicum lu-
men in vobis est : ambuláte dùm
lucem habétis, ut non vos tenebrae
comprehendant. *Joan. 12.*

Cetera ut in Psalterio.

F E R I I S

à Circumcisione ad Septuagesimam.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invitatorium & Hymnus ut suprà
in Dominicis.*

Psalmi ut in Psalterio.

*Antiphonæ & ℣. ex præcedenti
Officio Dominicarum : scilicet,*

Feriá II. IV. & VI. è primo Nocturno.

*Feriá III. V. & Sabbato, è se-
cundo Nocturno.*

℟. ™. ex uno de duobus priori-
bus Nocturnis Dominicæ præceden-
tis, juxta Feriam ut suprà.

Te Deum.

℣. *Sacerd. ut suprà in Dominicis.*

A D L A U D E S.

*Psalmi de Psalterio, cum Cantico
Confitébor. ut suprà in Dominicis,*

241. sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 7. d. Ego in hoc natus sum,
& ad hoc veni in mundum, ut tes-

timónium perhíbeam veritáti : omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. *Joan. 18.*

Capitulum, Hymnus & ¶. ut suprà in Dominicis. 242.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus, dedit redemptiónem semetipsum pro ómnibus. 1. Tim. 2.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentat. Domini, fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà, 242. Nec alia sunt Suffragia.

A D H O R A S ,

Doxologia, Qui natus es de Virgine. ut suprà in Dominicis.

[*Dicitur etiam in Offic. Sanctorum ad Horas, ut dictum est suprà.*] *Psalmi de Psalterio.*

Antiphonæ ut suprà in Dominicis.

*Ad Primam, in R. br. ¶. Qui natus es * de María Virgine. Matth.*

i.

[*Dicitur tantum in Offic. de Temp. & de B. Maria V.*]

Non dicuntur Preces.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capitula, RRR brevia & ¶¶¶. ut suprà in Dominicis.

Oratio Dominicæ præcedentis.

A D V E S P E R A S .

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

*Ant. 3. g. Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. *Joan. 17.**

Capitulum, Hymnus & ¶. ut suprà in Dominicis. 243.

Ad Magnificat.

*Ant. 8. G. Omnis qui credit quóniam Jesus est Christus, ex Deo natus est. 1. *Joan. 5.**

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentationem Domini, fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà in Dominicis, 244. Nec alia sunt Suffragia.

AD C O M P L E T O R I U M .

Psalmi de Psalterio.

Ant. & Hymnus ut suprà in Dominicis. 244.

Capitulum & R. br. ut in Psalm.

Ad Nunc dimittis. Ant. ut suprà in Dominicis. 244.

Cetera ut in Psalterio, exceptis Precibus.

D O M I N I C A

I N T E R C I R C U M C I S I O N E M

& Epiphaniam.

[*Si hæc Dominica incidat in diem ij. Januarii, fiet Officium de die Octava S. Stephani, cum Commemoratione Dominicæ in utrisque Vesperis & Laudibus, & pro ultima Lecture legatur Evangelium cum Homilia ejusdem.*

Si inciderit in diem iii. fiet Officium de ea ; & Officium de sancto Basilio transferetur in diem sequentem.

Si venerit die iv. fiet Officium de eacum Commemoratione sanctæ Genovefæ in primis Vesperis & in Laudibus ; ultima Lectio erit de sancta Genovese.

Si verò venerit die v. in Vigilia Epiphaniæ, Officium fiet ut eo die notatur infrà. Et anticipabitur die iv. Officium Dominicæ, ut dicetur infrà. 248. Idem fiet si nulla occurrat Dominicæ.

S A B B A T O A D V E S P E R A S ,

Psalmi de Psalterio.

Ant. Capitulum, Hymnus & ¶. ut suprà in Sabbatis.

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Jeremías à ventre ma-

tris consecrátus est Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterum ædificáre, & renováre. *Eccli.*

49.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Completorium ut suprà dictum est pro Sabbathis.

Totum Officium DOMINICÆ, ut suprà dictum est pro Dominicis, additis quæ sequuntur.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Scriptura occurrente secundum diem Mensis, divisionibus factis ad ** asteriscos.*

*Post. i. Lect. R. Ecce nos véni-
mus ad te, Dómine; tu enim es
Dóminus Deus noster: * Verè in
Dómino Deo nostro salus Israël.
¶ Pater misit Fílium suum Salva-
tórem mundi. * Verè. *Jerem. 3. 1.
Joan. 4.**

*Post. ij. Lect. R. Dóminus Deus
verus est; ipse Deus vivens & Rex
sempiternus: * Ab indignatione
ejus commovébitur terra, & non
sustinébunt gentes comminatiónem
ejus. ¶ De ore Verbi procédet
gládius ex utráque parte acútus, ut
in ipso percútiat gentes; & ipse re-
get eas in virga férrea: * Ab
indignatione. *Jerem. 10. Apocal.**

19.

*Post. iii. Lect. R. Ecce dies vé-
niunt, dicit Dóminus, & suscitábo
David germen justum; & fáciet ju-
dícum & justitiam in terra: * In
diébus illis, + Salvábitur Juda, &
Israël habitábit confidenter. ¶ Si
áliqui ex ramis fracti sunt, propter
incredulitátem fracti sunt; sed & illi
si non permánserint in incredulitá-
te, inferentur: * In diébus. Glória
Patri. + Salvábitur Juda, & Israël
habitábit confidenter. *Jerem. 23.
Rom. 11.**

IN II. NOCTURNO.
Ex Commentário sancti Hierónymi
Presbyteri, in Jeremías.

Lectio iv. Lib. i. C. i.

Ceteri Prophétæ, ut Isaías,
Osée, Joël, fuérunt ante cap-
tivitátem decem tríbuum Is-
raël, five duárum tríbuum Judæ &
Bénjamin: álli post captivitátem,
ut Dániel, Aggæus & Zachariás:
Jeremías autem & Ezechiél, im-
minente captivitáte vaticínium te-
xuérunt; sed alter eórum in terra
Juda, alter in Babylóne. Jeremías,
cùm esset adhuc puer, prophetáre
cœpit anno tértio-décimo Josiæ fi-
lli Amon regis Judæ: prophetavit
que in império ejus annis decem &
novem; & póstea sub Jóachim filio
ejus annis úndecim; & sub Sede-
cía, qui últimus fuit regum Juda,
annis úndecim, usque ad quintum
mensem, quandò à Babylóniis capta
est Jerúsalem. Admirabilis clemé-
tia Dómini, quòd jam captivitáte
vicinâ, & Babylónio exércitu val-
lante Jerúsalem, nihilominus pôpu-
lum ad pœniténtiam próvocat; ma-
lens salváre conversos, quám pérdere
delinquentes.

*R. Ecce dies véniunt, dicit Dó-
minus, & fériam dómui Israël &
dómui Juda fœdus novum: non se-
cundum paëtum quod írritum fecé-
runt; * Sed hoc erit paëtum quod
fériam cum domo Israël post dies
illos: Dabo legem meam in viscé-
ribus eórum, & in corde eórum
scribam eam. ¶ Si illud priùs culpâ
vacasset, non útique secundi locus
inquirerétur: * *Sed. Jerem. 31. Hebr.*
10.*

Lectio v.
Factum est, inquit Jeremías,
verbum Dómini ad me, dicens:

Priusquam te formarem in útero, novi te; & antequam exires de vulva, sanctificávi te: prophétam in géntibus dedit te. Non quod ante conceptionem, ut hæresis suspicatur, fúerit Jeremías; sed quod præscíret eum futúrum Dóminus, cui necdùm facta, facta sunt; secundùm illud quod Apóstolus lóquitur: Qui vocávit ea quæ non erant, quasi ea quæ essent. Quod autem sanctificátur in útero, juxtà illud Apóstoli debémus accípere: Postquam autem plácuit eò qui me segregávit de útero matris meæ, & vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus. Joannes quoque Baptista sanctificátur in útero, & sanctum Spíritum accipit, & movétur in vulva, & per os matris lóquitur.

R. In diébus illis, & in tempore illo, ait Dóminus, vénient filii Israël, ipsi & filii Juda simul: ambulantes & flentes properábunt, * Et Dóminum Deum suum quærent. ¶ Cùm conversus fúerit Israël ad Dóminum, auferétur velámen; * Et Dóminum. *Jerem. 50. 2. Cor. 3.*

Lectio vij.

Quod autem dixit, Prophétam in géntibus dedi te; illud vult intelligi, quod in ipso póstea Prophéta lecturi sumus, quod non solum Ierúsalem, sed & multis in circuítu géntibus prophetáverit. Quidā hunc locum super Salvatóre intelligunt, qui propriè Prophéta géntium fuit, & per Apóstolos vocávit omnes natiōnes. Iste enim verè priusquam in útero virgináli formarétur, & antequam exiret de vulva matris, sanctificátus in útero est, & notus Patri, quippè qui semper in Patre, & in quo semper Pater.

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ, & trádidit illam Jacob píero suo, & Israël dilecto suo: post hæc * In terris visus est, & cum homínibus conversátus est. ¶ Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi: * In terris. Glória. * In terris. *Baruch. 3. 2. Cor. 5.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo tempore; Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, áccipe Puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Et réliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 8. in cap. 2. Matth.

Nos scrutári dignum est cur non & Magi præsentes salventur, & puer; sed illi quidem in Pérsidem revertantur, hic autem cum matre in Ægyptum transfúgiat, cùm multò pótius fuisset videátur in manus eum Heródis incídere, nec tamen, cùm incidisset, interfici, sed claro prorsus divinitatis auxilio vindicari. Verùm hoc modo rebus implétis, créditum non fuisset verè illum suscepisse carnem, tantique hodiè mystérii sacramenta nutárent.

R. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, & áccipe Puerum, & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, & * Esto ibi usque dùm dicam tibi. ¶ Descende in Ægyptum: ego descendam tecum illuc, & indè addúcám te revertentem. * Esto. [Cum Officium fit in Feriis, Glória Patri. * Esto.] *Matt. 2. Gen. 46.*

Lectione viiij.

Magos verò celériter emittit, simul & Persárum regióni mittens magistros, & inefficácem reddens furórem tyranni; ut discat se impossibília molíri, & conceptam extinguat iram, seque ab stúdio vani labóris abdúcat. Est autem di-vinitatis virtúte dignum, non modò apertè contérere inimícos, verùm etiam cum omni illos facilitáte de-cípere.

R. Consíderat peccátor justum, & quærit mortificáre eum; * Dó-minus autem non derelinquet eum in mánibus ejus. *v.* Futúrum est ut Heródes quærat Púerum ad perpen-dum eum: * Dñus. *Ps. 36.* Matth. 2.

Lectione ix.

ET cujus tandem, ínquires, rei grátiā in Ægyptum párvulus míttitur? Prima quidèm illa causa est, quam Evangelista signávit, ut impleréatur, inquit, quod scriptum est: Ex Ægypto vocávi Fílium meum. Simul etiam toti orbi denun-tiantur óptimæ spei in pósterum procœmia. Quiq; enim Bábylon atque Ægyptus præ ómnibus terris flam-mâ impietatis ardébant, & ab ip-sis statim princípiis ostendit quòd utramque emendatírus esset, & igne pótius fídei succensúrus; ex his úti-què persuádens etiam de áliis mundi pártibus speranda esse meliòra. Nam Persidi quidèm Magos remittit, ipse verò cum matre in Ægyptum des-cendit.

R. Consurgens nocte * Joseph ac-cépit Púerum, & matrem ejus, & † Secessit in Ægyptum. *v.* Pertran-siérunt ad pópulum álterum: non relíquit Deus hóminem nocére eis.

* Joseph. Glória. † Secessit. Matth. 2. *Ps. 104.*

A D L A U D E S.

Ant. Capitulum, Hymnus & v.
ut suprà, 241. & seq.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Erat Joseph in Ægypto usque ad óbitum Heródis. Matth. 2.

Oratio.

Deus, qui in Unigénito tuo novam creatúram nos tibi esse fecisti: cultódi ópera misericórdia tuæ, & ab ómnibus nos máculis vetustatis emunda; ut per auxílium grátiae tuæ, in illiū inveniámur for-ma, in quo tecum est nostra subs-tántia; Qui tecum vivit & regnat in unitáte, &c.

AD HORAS, omnia dicuntur ut in Dominicis à Circumcisione, suprà, 242. & seq.

A D V E S P E R A S.

Ant. Capitulum, Hymnus & v.
ut suprà, 243.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Dictum est à Dómino per Prophétam: Ex Ægypto vo-cávi Fílium meum. Matth. 2.

Oratio, suprà ad Laudes.

C O M P L E T O R I U M , ut suprà, 244.

[*Si nulla occurrat Dominica inter Circumcisionem & Epiphan. vel si Dominica incidat in diem v. scilicet in Vigiliam Epiphaniæ, tunc die iv. fit Officium de Tempore, ut in Fe-riis à Circumcisione ad Septuag. 244. & in eo legitur pro ultima Lectione Evangelium cum Homilia hujus Domini-nicæ, & Responsorio Angelus. 247. in cuius fine additur Gloria Patri.*

Ad Benedictus. Ant. Erat Jo-seph. Oratio, Deus, qui in Uni-génito. ut suprà. Deinde fit Com-mem. de sancta Genovefa Virgine: ultimò de Virgine Deipara.

AD HORAS, Omnia ut in Fe-riis à Circumcisione ad Septuag. 242.

Oratio,

Oratio, Deus, qui in Unigérito. supra. 248. quæ etiam ad Vespertas dicuntur.

AD VESPERAS, Omnia, ut in Feriis à Circumcisione, suprà. 244. Deinde fit Commemoratio de sancto Simeone Stylita: ultimò de Virgine Deipara.]

DIE II. JANUARII.

Octava

S A N C T I S T E P H A N I

Protomartyris.

Duplex-majus.

Omnia ut in die Festi, servato ritu Duplici, & exceptis quæ sequuntur.

Ad Hymnum Officii nocturni, Laudum & Vesperarum, loco Doxologiarum, Qui natus es. dicitur sequens.

JESU, coróna Mártyris,
Quem stans ab alto réspicis;

Fac nos potenti gratiâ

Illuc sequi quo dux præxit. Amen.

Eadem Doxologia dicitur ad Hymnos Horarum.

*Psalmi de Feria in toto Officio.
IN I. NOCTURNO.*

Incipit liber. Jeremíæ
Prophétæ.

Lectione j. Cap. i.

V Erba Jeremíæ filii Helcias, de sacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertio-décimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummatiōnem undécimi anni Sedeciae filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratiōnem Jerúalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priusquam te formárem in útero, novi te; & ántequām exires de vulva,

sanc̄tificávi te, & prophétam in Géntibus dedi te.

Lectio ii.

ET dixi, A, a, a, Dómine Deus: Ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis, & universa quæcumque mandávero tibi, loqueris. Ne tímēas à fácie eórum; quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, & tégit os meum; & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constítui te hodiè super Gentes, & super regna, ut evellas, & déstruas, & disperdas, & díssipes, & ædifices, & plantes.

Lectio iii.

ET factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides, Jeremíæ? Et dixi: Virgam vigilantem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Benè vidisti, quia vigilábo ego super verbo meo ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secundò ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succensam ego vídeo, & fáciem ejus à fácie Aquilónis. Et dixit Dóminus ad me: Ab Aquilone pandétur malum super omnes habitatores terræ; quia ecce ego convocábo omnes cognatiōnes regnorum Aquilónis, ait Dóminus; & véniunt, & ponent unusquisque sólium suum in intróitu portárum Jerúalem, & super omnes muros ejus in circúitu, & super universas urbes Juda. Et loquar judicia mea cum eis super omnem malitiā eórum qui dereliquerunt me, & libavérunt diis alienis, & adoravérunt opus mánuum suarum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 315. in Solemn. S. Steph.
Mart. 2. n. 1. 2. alias 93. de
diversis.

Lectio iv.

Hoc primum primi Mártiris méritum commendátum est caritati vestrae: quia cùm aliórum Mártirum vix gesta inveniámus quæ in solemnitatibus eórum recitare possimus, hujus pássio in canónico libro est. Actus Apostolorum liber est de Cánone Scripturárum. Ipse liber ícipient legi à Domínicā Paschæ, sicut se consuetudo habet Ecclesiæ. In hoc ergo libro, cui titulus est, Actus Apostolorum, audistis quómodò sint electi, & ab Apóstolis ordinati septem Diáconi, in quibus sanctus Stéphanus erat. Priores Apóstoli, sequentes Diáconi. Et prior Martyr de Diáconis, quàm de Apóstolis: prior víctima de agnis, quàm de ariébus. Quantam autem cum Dómino suo & Salvatōre suo hábuit similitudinem passiónis! Falsi testes adversus istum, quómodò adversus illum; & de ipsa re.

Lectio v.

n. 5.

Spectasti magnum agónem sancti Stéphani, qui in agóne lapidabatur. Quis? Qui jam dudum legem docébat. Quam legem docébat? Quam illi in tábulis lapideis accepérunt. Méritò lapídei facti, amicum Christi lapidavérunt. Durâ cervíce, (posteaquàm dócuit, objurgare cœpit,) & non circumcisi corde & áuribus. Quem prophetarum non occidérunt patres vestri? Sævire vidétur; lingua fe-

rox, cor lene. Clamábat, & amábat. Sæviébat, & salvos fieri volébat. Quis non créderet irátum, quis non créderet odiórum fáciibus inflammátum, quandò dicébat, Durâ cervíce, & non circumcisi corde & áuribus? Intéreà de cœlo Dóminus aspexit, & vidit. Aper-tum est cœlum: vidit Jesum tam-quàm exhortantem athlétam suum. Nec tacuit quod vidit: Ecce vídeo, inquit, cœlum apertum, & Fílium hóminis stantem ad déxteram ma-jestatis.

Lectio vi.

Illi, hoc audito, quasi blasphé-mia effet quod ille dixisset, aures obturavérunt, ad lápides cucurréunt. In Psalmo erat dictum, Sicut áspidis surdæ, & obturantis aures. Prorsus exhibuérunt quod de illis prædictum erat. Cœpit lapidari. Modò atténdite illum sævientem, recólite verba dura: Durâ cervíce, & non circumcisi corde & áuribus. Quasi inimicus erat; tam-quàm, si fieri posset, omnes occidiere cupiébat. Hoc dicat, qui cor non videt. Latébat cor ejus: sed audita sunt novíssima verba ejus, & patuérunt occulta ejus cùm la-pidaréatur. Dómine Jesu, inquit, áccipe spíritum meum. Tibi vixi; tibi mórior. Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. Quia adjuvisti, vi-cit quem fúscipis. Accipe spíritum meum, de manu eórum qui odérunt tuum. Hoc dixit sanctus Stéphanus stans. Et post hoc fixit genu, & ait: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Ubì est, Durâ cervíce? Hoc est totum quod clá-mábas? Hoc est totum quod sæ-viébas? Foris clamábas, & intùs orábas.

I N III. NOCTURN O.
Léctio sancti Evangélii secundum
Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23.

IN illo tempore; Dicébat Jesus Scribis & Phariseis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapientes, & Scribas; & ex illis occidétis. Et réliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.

Serm. 3. de S. Steph.

Christi caritáte compulsi, & bonos hortámur, ut in bono permáneant; & malos compellimus, ut à malo discédat. Præsertim quóniam in istis duóbus Sanctis (Stéphano & Paulo), géminum nobis monstrátur salútis indícum: ut si quis bonus est, imitétur perseverántiam caritatis in Stéphano; qui autem malus est, sectétur exemplum conversiónis in Paulo. Et qui bonus est, æquitatem usque ad finem téneat; qui autem malus est, quantocíus à sua perversitate discédat. Nec bonum hominem præsumptio justitiæ fáciat negligentem, nec malum iniquitas fáciat desperantem; sed ille bonum fórtiter téneat, iste malum celériter déserat. Bonus tímeat, ne cadat; malus conéatur, ut surgat.

Lectio viii.

Quisquis ergò malus est, cum Paulo prosternátur in malo, ut cum eo erigátur in bono: quóniam & ille cécidit malus, & surrexit bonus; prostrátus est iniquus, & erectus justus; cécidit fævissimus persecutor, & surrexit veridicus prædicátor; cadens lumen cōporis ímpius pérdidit, surgens autem, lumen cordis justificatus accépit. Conjunctus est ita-

que Stéphano, factus ovis ex lupo. Et ecce nunc Paulus cum Stéphano lætatur, cum Stéphano Christi clarité perfrúitur, cum Stéphano exultat, cum Stéphano regnat. Quò enim præcessit Stéphanus, trucidatus lapídibus Pauli; illuc secutus est Paulus, adjútus orationibus Stéphani.

Lectio ix.

QUam vera vita, fratres mei! ubi non Paulus de Stéphani occisióne confunditur, sed Stéphanus de Pauli consortio gratulátur; quóniam cáritas in utróque lætatur. Cáritas quippè in Stéphano superávit fævitiam Judæorum; cáritas in Paulo coopéruit multitúdinem peccatórum: cáritas in utróque páriter regnum mérit possidére cœlorum. Cáritas igitur est ómnium fons & origo bonorum, munímen egrégium, via quæ dicit ad cœlum. In caritaté qui ámbulat, nec errare póterit, nec timére. Ipsa dírigit, ipsa protégit, ipsa perdúcit. Quocircà, fratres, quóniam scalam caritatis constituit Christus, per quam ad cœlum omnis possit concéndere Christiánus, puram caritatē fórtiter retinéte, ipsam vobis ívincèm exhibéte, & in ea proficiendo concéndite. Insistite opéribus bonis; ut ad premia æterna pervenire possitis, adjúti gratiâ Salvatóris, qui vivit & regnat in sécula seculórum. Amen. Tu autem.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui primítias Mártyrum in beati Levitæ Stéphani sanguine dedicasti: tríbue, quæsumus, ut pro nobis intercessor existat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit

Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

Non sit hodiè Commem. de Virgine Deipara.

AD HORAS, in fine Hymnor. Doxologia, Jesu corona Martyris. ut suprà. 249.

*In R. br. Primæ, v. Qui fideli usque ad mortem * das coronam vitæ. Apoc. 2.*

A D II. VESPERAS.

Ant. B Eati qui persecutionem pass. G. Biuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. *Matth. 5.*

Ant. 6. F. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. Act. 14.

Ant. 4. d. Nemo moveatur in tribulacionibus istis: ipsi enim scitis quod in hoc positi sumus. 1. Thess. 3.

Ant. 2. D. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis; quoniam quod est honoris, gloriae & virtutis Dei, & qui est ejus Spiritus, super vos requiescit. 1. Petr. 4.

Ant. 1. D. Beatus vir qui suffert tentationem; quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam reprobavit Deus diligenteribus se. Jacob. 1.

Capitulum, Hymnus, v. & Ant. ad Magnificat. ut in II. Vesperis Festi; Oratio, Omnipotens. ut suprà.

Fit Commem. S. Basili, Episcopi & Doctoris. Ant. Beatus, qui. v. Beatus homo. xxij. Oratio Exposita. xxvij.

Ad COMPLETORIUM, Ant. ut in die Festi; Hymnus ut suprà à Circumcisione ad Septuagesimam.

DIE III. JANUARII.

In Festa

SANCTI BASILII MAGNI, Cæsariensis Episcopi, & Ecclesiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

I N I. N O C T U R N O.

De Jeremia Propheta.

Lectione j. Cap. 2.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Vade, & clama in auribus Jerusalem, dicens: Haec dicit Dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & caritatem desponsationis tuae, quando secuta es me in deserto, in terra qua non seminatur. Sanctus Israël Domino, primitiae frugum ejus: omnes qui dévorant eum, delinquunt: mala vénient super eos, dicit Dominus. Audite verbum Domini, domus Jacob, & omnes cognationes domus Israël. Haec dicit Dominus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitatem, & vani facti sunt?

Lectione ij.

ET non dixerunt: Ubi est Dominus, qui ascendere nos fecit de Terra Ægypti; qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem & inviam, per terram sitis, & imaginem mortis, per terram in qua non ambulavit vir, neque habitavit homo? Et induxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum ejus, & optimam illius: & ingressi contamnavitis terram meam, & hæreditatem meam posuistis in abominationem. Sacerdotes non dixerunt

runt: Ubì est Dóminus? Et te-nentes legem nesciérunt me, & paſtōres prævaricāti ſunt in me, & prophētae prophetavérunt in Baal, & idóla ſecuti ſunt. Proptereā adhuc judício contendam vobis-cum, ait Dóminus, & cum filiis veſtris diſceptábo.

Lectione iiiij.

TRANSÍTE ad ínfulas Cethim, & videte; & in Cedar mittite, & conſiderate vehementer: & vi-dete ſi factum eſt hujuscemodi, ſi mutavit gens deos ſuos; & certe ipſi non ſunt dii: pópulus verò meus mutavit glóriam ſuam in idó-lum. Obſitupéſcite, cœli, ſuper hoc; & portæ ejus, defolámini vehe-menter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: me de-reliquerunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt ſibi cifternas, cifternas diſſipáticas, quæ continére non va-levant aquas. Nunquid ſervus eſt Iſraël, aut vernáculus? Quarè ergo factus eſt in prædam?

*IN II. NOCTURNO.**Lectione iv.*

Ex S. Basili vita & scriptis; item ex S. Greg. Naz. & aliis.

BASILIUS Cæſaréæ in Cappadócia natus, propter doctrinæ & morum excelléntiam cognomento Magnus, cùm Cæſaréæ & Bizántii littoris óperam dediſſet, Athénas venit; ubi cum Gregorio Theólogo sanctæ amicitiæ fœdus inuit. Reversus in pátriam, cùm sanctæ Macrínæ vírginis ſororis ſuæ consilio mundo renuntiare ſtatuiſſet, in Ægyptum, Palæſtinam, Cœleſyriam & Mesopotámiam iter fecit, ſolitários inviſírus. Deindè in erémum Ponti ſeceſſit: ubi cón-dito Monastério, & collocatis juxta

Anachorétas Cœnobítis, monáſti-cas régulas conſtituit. Tum ab Euſébio Cæſaréæ in Cappadócia Epíſcopo Présbyter, licet invitus, conſecrátur. Ob cuius poſteā malévo-lum in ſe ánimū ſterū in Ponti ſolitúdinem ſe recépit: unde Cæſaréam revocátus eſt aliquandò poſt, ut Euſébium in perſecutióne Va-levantis Imperatōris Ariáni laboran-tem, in Ecclésiæ administratiōne adjuváret. In ſumma annónae ca-ritáte páuperes Cæſaréæ in unum coactos ſuſtentávit, ſuis etiā má-nibus cibos ministrans, quos verbi divíni pábulo condiébat. Euſébium inter manus ejus defuncto, anni-tente Gregorio Gregórii Nazian-zéni patre, ſubrogátus eſt, & anno trecentésimo ſeptuagésimo ante au-tumnum ordinátus.

Lectione v.

VALENTE íterū in Cathólicos fæviente, Modeſtum ejus præ-fectum extréma ſibi minitantem tan-tâ libertáte repreffit, ut pertérritus ille díxerit: Nemo me ad hanc uſque diem ita allocútus eſt. Cui Ba-silius: Neque enim forſan in Epíſcopum incidiſti. Admirátus tantam ánnimi fortitúdinem Modeſtus, Va-levantem ádit: Imperatōr, inquit, ab hujus Ecclésiæ Antíſtite vieti ſumus: minis ſupérior eſt, ſermónibus fir-mior, & verbórum blandítiis fórtior. Cùm ígitur Valens, instántibus Ariá-nis, Baſílium relegáre ſtatuifſet, & jam exilii decretó eſſet ſubscriptú-rus, manum ejus Deus mirabíliter inhibuit. Modeſtum, ingraueſcente morbo, ut ſibi ignóſceret deprecan-tem, sanitati restituit.

Lectione vij.

ECclésiæ Orientális ab Ariánis vexátæ, & Antiochéno diſſídio

scissæ, calamitatibus permótus, egit apud sanctum Athanásiū, & álios Orientis Episcopos, ut auxílium ipsi ab Occidentálibus Episcopis postulárent. Mónachis leges sanctissimas, totíque Ecclesiæ probátas pósuit. Nihil propter labóres contínuos de vitæ auferitatem remísit. Stratus erat humi lēctulus, assíduæ vigiliæ, panis & sal pro obsónio, & aqua pro potu. Ex qua vivendi ratioñe graves morbos contraxit; quibus confec-tus, óbiit primā die Januárii, has inter voces: In manus tuas, Dómine, commendō spíritum meum. Illi paulò post óbitum, consecrá-tum festum diem refert ejus frater sanctus Gregórius Nyssénus.

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundūm
Lucam.

Léctio viij.

Cap. 14.

Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & ániam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília sancti Basili Episcopi.

Regulis fusiis tractatis, interrogatiōne 8. nov. edit. n. 1.

Arbitrámur hoc præceptum ad plura à quibus ab alienáre oportet, pertinére. Nam & diabolō antè ómnia & carnis afféctibus renuntiámus, qui núnctium remíssimus occultis turpitudínibus, cognitiōnibus corpóreis, hóminum amicitiis, & vitæ consuetudini, quæ integratíti Evangélii salútis adversé-tur. Et, quod his magis necessárium est, sibi ipse renúntiat, qui éxuit vétérem hóminem cum áctibus ip-sius, qui corrúmpitur secundūm de-sidéria erróris; ac étiam renúntiat

ómni-bus mundánis afféctibus, qui pietatis scopo impedimento esse possunt. Itaque, qui ejúsmodi est, veros parentes eos esse existimábit, qui ipsum in Christo Jesu per Evan-gélium genérint: fratres verò eos qui accéperint eumdem adoptiōnis spíritum; prætereáque ómnibus di-vitiis tanquàm rebus aliénis, ut re ipsâ sunt, intendet.

Léctio viij.

Quamóbrem in eo sita est vera renuntiatio, si quem nec ipsius vitæ amor móveat; sed hábeat sen-tentiam mortis, sic ut nihil sibi confidat. Indè autem inítiū sumit, si videlicet alienémur à rebus exter-nis, exempli causâ, à posselliōni-bus, ab ináni glória, à vitæ consue-tudine, à rerum inutílium stúdio. Sic qui vehementer Christum sequi desíderat, nihil quod ad hanc vitam attíneat, curáre ampliùs potest, non ipsum parentum aut propinquórum amórem, si Dómini præceptis ad-versétur.

Léctio ix.

Est igitur renuntiatio, dissolutio simul vinculórum terrénæ hu-jus ac temporáriæ vitæ, & huma-nórum officiōrum liberatio; quæ nos éfficit magis idóneos, qui iter ad Deum dedúcens incéptémus. Est & occásio impedimenti expers, quâ obtinétur posséssio ususque rerum pretiosárum super aurum & lápidem pretiósū multūm. Et, ut in summa dicam, est cordis humáni ad cœ-lestem conversatiōnem translatio, sic ut dícere possímus: Nostra enim conversatiō in cœlis est. Et, quod máximum est, similitúdinis ejus quam cum Christo habére debé-mus, inítiū est; qui propter nos egénus factus est, cùm esset dives:

quam nisi priùs consequámur, vivendi rationem Christi Evangélio consentaneam attingere non pôssimus.

Te Deum.

A D L A U D E S .

Oratio, Excita. xxvj. *Commem.* de Virg. Deipara, Ant. Péperit. v. Confiteantur. *Oratio*, Deus, qui. 242.

AD HORAS, in fine Hymnorūm, Doxologia, Qui natus es. de Virgine, usque ad Septuag. præterquam in Festis Solemnibus & suprà, ac intra eorum Octavas.

R R R brev. Horar. additur duplex Alleluia.

A D V E S P E R A S .

Commem. de S. Genovefa, Ant. Complacuit. v. Audi. xlj. *Oratio*. Effunde, infra, ad Laudes. Ultimò de Virgine Deipara, Ant. Beatus. v. Benedixisti. *Oratio*. Deus, qui. 244.

[*Si nulla sit Dominica intra Circumcisionem & Epiphaniam, vel si incidat in diem V. sequentem, tunc die IV. fit de Dominica eo modo quo dictum est suprà*, 248. *Omittitur Lectione de sancta Genovefa, de qua tamen fit Commem. in Laudibus.*]]

D I E IV. J A N U A R I I .

In Feste

S A N C T Æ G E N O V E F Æ ,
Virginis.
Simplex.

Omnia de Communi Virginum non Mart. exceptis quæ sequuntur.

De Jeremíᾳ Prophéta.

Lectione j. Cap. 3.

E T dixit Dóminus ad me in diébus Josiæ regis: Nunquid vidisti quæ fécerit aversatrix Israël? Abiit sibimet super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. Et dixi, cùm fecisset hæc ómnia:

Ad me revertere; & non est reversa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo quod mœcháta esset aversatrix Israël, dimissílem eam, & dedissem ei libellum repudii: & non timuit prævaricátrix Juda soror ejus; sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. Et facilitate fornicatiónis suæ contaminávit terram, & mœcháta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est reversa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Justificávit ánimam suam aversatrix Israël, comparatióne prævaricatricis Judæ.

Lectione ij.

V Ade, & clama sermones istos contrà Aquilónem, & dices: Revertere, aversatrix Israël, ait Dóminus, & non avertam faciem meam à vobis; quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non irascar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricata es; & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocem meam non audisti, ait Dóminus. Convertimini, filii revertentes, dicit Dóminus, quia ego vir vester; & affúmam vos unum de civitate, & duos de cognatióne. Et introducam vos in Sion; & dabo vobis pastores juxta cor meum, & pascent vos sciétiā & doctrinā. [*] Cùmque multiplicati fuéritis, & crevéritis in terra in diébus illis, ait Dóminus, non dicent ultrà: Arca testamenti Dómini; neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet ultrà. In tempore illo vocábunt Jerúsalem Sólium Dómini; & congregabuntur ad eam om-

nes gentes in nōmine Dómini in Jerúsalem, & non ambulábunt post pravitátem cordis sui péssimi. In diébus illis ibit domus Juda ad domum Israél, & vénient simul de terra Aquilónis ad terram quam dedi pátribus vestris.

Lectione iiiij.

Ex vita sanctæ Genovéfæ, apud Bollandum.

GEnovéfa in agro Parisiensi natæ, magno virtutis splendore à téneris annis cláruit. Germánus Autissiodorensis, iter fáciens in Británniam ut Pelagiánæ hæréeos reliquias profligáret, Genovéfam vidit, & Deo caram ac vitæ sanctitáte illustrem fore præséntiens, Ecclésiam frequenti pópulo ingressus, puellæ manus impósuit; & inter crebros Psalmórum concentus Vírginem Deo consecrávit. Plúrima prophético spíritu prædixit; atque imprimis, Attilâ Hunnorum rege Gállias invadente, cives Parisienses adhortata est, ne relictis fédibus fortúnas suas áliò transferrent, affirmans urbem vanâ trepidatione cóncuti. Rei veritátem probávit eventus, idque Genovéfæ patrocínio datum. Graffante deindè fame, & in máxima annónæ caritáte, urbem magnâ frumenti cópiâ, & páuperes innúmeros, erogátis pánibus, sustentávit. Germánus iterùm in Británniam profecturus, várriis eam impetítam calúmniis divino élóquio consolátus est. Abstinétiæ & jejuniis vacábat impénsius. Miraculórum dono & multitúdine excélluit. Auditâ tot miraculórum famâ, Símeon Stylítæ ejus se précibus vóluit commendáatum. Ad annos octoginta in Christi servitúte consénuit. Lutetiæ sepulta est in Basílica sanctæ

tórum Apostolórum Petri & Pauli, quæ subindè ipsius Genovéfæ nomen accépit.

Oratio.

EFFunde super nos, Dómine, spíritum agnitionis & dilectionis tuæ, quo ancillam tuam Genovéfam implevisti; ut fédulâ ejus imitatióne tibi sincére obsequentes, fide tibi & ópere placeámus: Per Dóminum.

Fit Commem. de Virgine Deipara, ut suprà. 242.

R R R. brev. Horarum additur duplex Alleluia.

AD VESPERAS, ut in Feriis à Circumcisione ad Septuages. Oratio, Deus, qui in Unigénito. 248

Deinde fit Commem. S. Simeonis Stylitæ.

Ant. Reliquisti parentes tuos: plenam mercédem recipias à Dómino Deo, ad quem venisti, & sub cujus configitti alas. Ruth 2.

V. In umbra alárum tuárum sperábo, R. Donec tránseat iniquitas. Ps. 56.

*Oratio, Omnipotens. infrà.
Ultimò fit Commemor. Virginis Deiparæ. 244.*

D I E V. J A N U A R I I .

I N V I G I L I A

E P I P H A N I A.

¶ Si hæc Vigilia occurrat in Dominica, Officium fit ut notatur suprà in Dominicis à Circumcisione ad Septuag. exceptis quæ sequuntur.

IN I. NOCT. Tres Lectiones ut infrà, & è duabus fiunt tres. R R R. ut suprà, in Dominicâ inter Circumcisionem & Epiph. 246.

IN II. NOCT. Tres Lectiones & R R R. ut suprà in eadem Dominicâ.

IN III. NOCTURNO.

V. Timébunt gentes nomen tuū,

Dómine;

Dómine; R. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps. 101.*

Tres Lectiones infrà, divisione facta pro viij. Lectione, ad [] Aste-
riscum.*

R. viij. Terra Zabúlon. *sine Glória Patri. infrà, 258.*

R. viij. Dóminus dixit. *infrà.*

R. ix. Ecce. cum Glória. *infrà.*

Reliqua ut in Officio Vigiliae.]

[*Si autem Vigilia ista occurrat in Feriis, Officium fit ut sequitur.*] **AD OFFICIUM NOCTURNUM.**

Simplex.

Invit. Dóminus Rex magnus super omnem terram: * Veníte, adorémus. *Ps. 46.*

Ps. 94. Veníte. 2.

*Hymnus, Fac Christe nostrī grátiā. 240. Psalmi de Psalterio. Tres Antiph. ut diclum est suprà in Fe-
riis. 244.*

¶ Timébunt gentes nomen tuū, Dómine; R. Et omnes reges terræ glóriam tuam. *Ps. 101.*

De Jeremía Prophéta.

Lectione j. Cap. 4.

Si révérteris, Israël, ait Dóminus, ad me convérttere: si abstuleris offendicula tua à facie mea, non commovéberis. Et jurábis: Vivit Dóminus in veritáte, & in júdicio, & in justitia; & benedícent eum gentes, ipsumque laudábunt. Hæc enim dicit Dóminus viro Juda & Jerúsalem: Nováte vobis novále, & nolíte sérere super spinas. Circumcidímini Dómino, & auferte præputia córdium vestíorum, viri Juda, & habitatóres Jerúsalem: ne forte egrediátur ut ignis indignatio mea, & succendátur, & non sit qui extinguat, propter malitiam cogitationum vestírum.

R. Dóminus dixit ad me: Filius

meus es tu. * Póstula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, & possessióinem tuam términos terræ. ¶ Sic præcépit Dóminus: Pósui te in lucem géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ. * Póstula à me. *Ps. 2. Act. 13.*

Lectione ij.

VEntrem meum, ventrem meum dolore, sensus cordis mei turbáti sunt in me: non tacébo, quóniam vocem búccinæ audívit áнима mea, clamórem prælii. Contrítio super contritionem vocáta est, & vastáta est omnis terra: repente vastáta sunt tabernácula mea, súbito pelles meæ. Usquequò vidébo fugientem, áudiām vocem búccinæ? Quia stultus pópulus meus me non cognóvit: filii insipientes sunt, & vecordes: sapientes sunt ut fáciant mala, benè autem fácere nesciérunt. [*] Aspexi terram, & ecce vácuā erat, & níhil; & cœlos, & non erat lux in eis. Vidi montes, & ecce movebantur; & omnes colles conturbáti sunt. Intúitus sum, & non erat homo; & omne volátile cœli recessit. Aspexi, & ecce Carmélus desertus; & omnes urbes ejus destructæ sunt à facie Dómini, & à facie iræ furoris ejus. Hæc enim dicit Dóminus: Deserta erit omnis terra; sed tamen consummatiōnem non fáciam.

R. Ecce Electus meus, dicit Dóminus, complácuit sibi in illo áнима mea: dedi Spíritum meum super eum. * Judíciū Géntibus próferet; & legem ejus insulæ expectábunt. ¶ Notum sit vobis quóniam Géntibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi áudent. * Judíciū. [*Cum Officium fit in Dominica, Glória Patri. * Judíciū.*] *Is. 43. Act. 28.*

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio iii. Cap. 2.

IN illo tempore; Defuncto Herode, ecce Angelus Domini apparet in somnis Joseph in Aegypto. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. Cap. 2.

Mortuo Herode, Joseph per Angelum monetur ut in Iudeam cum Puer & matre ipsius redeat. Et revertens, cum Archeläum Herodis filium regnare audisset, timuit eò venire; & per Angelum monetur ut in Galilæam transeat, & in regionis ejus civitate Nazareth inhabitet. Reverti ergo ad Iudeam monetur, & reversus timet. Et rursus visu admonitus, transire ad regionem Géntium jubetur. Sed aut timere eum qui admonitus sit, non opertuit, aut per Angelum deferri admonitio mox mutanda non debuit. Verum typica ratio servata est. [*] Joseph enim Apostolorum habet speciem, quibus Christus circumfrendus est creditus. Hi, tanquam Herode mortuo, id est, populo ejus & regno in passione Domini depedito, Iudeis prædicare sunt jussi; missi enim erant ad oves perditas domus Israël: sed manente hereditariæ infidelitatis dominatu, metuunt & recedunt. Admoniti per visum, sancti scilicet Spiritus donum in Géntibus contemplantes, ad eas transferunt Christum, Iudeæ missum, sed vitam & salutem Géntium nuncupatum.

R. Terra Zabulon & terra Néphthali, via maris trans Jordánem Galilææ géntium: * Pópolus qui ambulabat in tenebris, vidi lucem magnam. ¶ Consurgens Joseph accé-

pit Puerum & matrem ejus, & venit in terram Israël; & admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ.

* Pópolus. [Cum Offic. fit in Feriis, Glória. * Pópolus.] Is. 9. Matth. 2.

[Si fit Dominica, legitur de S. Simeone Stylita, ut sequitur.

Lectio ix.

Ex Theodorei Philoth. Cap. 26.

Simeon apud Cilices natus, óvium pastor adhuc puer, ac póstea mónaclus, morum candore céteros longè superabat, & hebdómadam totam sàpè jejunus explébat. Vitæ severioris desidério, in cisterna sicca delituit; ex qua eductus, tres annos in cellula egit, orationibus ad Deum unicè intentus: eaque abstinentiâ, ut quadraginta diebus sine cibo transactis, penè exanimatus repertus fuerit; quam jejunii quadragenárii rationem per octo & viginti annos servavit. Tùm septo quodam sibi in vértice montis extructo, ne ultrà prògredi posset, catenam ferream ex una parte ad saxum affixam, ex altera ad dextrum pedem alligatam excogitavit; quam tamen, monente Melétio Episcopo, depósuit. Cum verò multi ad eum ex remotissimis orbis pártibus confluerent, omnesque illum tangere, & benedictionem ab eo accipere contéderent, secessit à turba, & in columna statíonem fixit. Ibi dies noctibus continuans, expansis ad cœlum manibus, Deum orabat, somni parcus & cibi; nec cessabat indè, aut fidèles ad pietatem adhortári, dissidentium lites compónere, & Ecclesiæ curare negotia; aut infidéles, Iudeos & heréticos confutare. Tandem miraculorum gloriâ & singulári vitæ sanctitatis illustris, anno quadrage-

simo sexagésimo óbiit Calendis Januárii sub Leónis império; & Novis ejusdem mensis, Antiochiae in Ecclésia Cassiáni sepultus est. Tantam fuisse apud Romános ejus sanctitatis famam ex Theodoréto refert séptima Synodus, ut illius imágines in officinárum vestíbulis in suī tutélam & præsidium collocárent.

R. Ecce electus. cum Glória Patri. *suprà*, 257.]

Te Deum.

¶. Sacerd. Omnes gentes, pláuite mánibus: R. Jubiláte Deo in voce exultatiónis. *Ps. 46.*

AD LAUDES ET HORAS.

Semiduplex.

Psalmi de Feria.

Ant. **M**agnificábor, & sanctifi-
i. g. cábör, & notus ero in
óculis multárum géntium; & scient
quia ego Dóminus. *Ezech. 38.*

Ant. 2. D. Vénient ab extrémis
terræ, & dícent: Verè mendácium
possedérunt patres nostri, vanitá-
tem quæ eis non prófuit. *Jerem. 16.*

Ant. 6. F. Incurvábitur sublímitas
hóminum, & elevábitur Dóminus
solus in die illa, & idóla pénitùs
conterentur. *Is. 2.*

Canticum, Confitébor. 241.

Ant. 8. G. Reddam pópolis lá-
bium electum, ut ínvocent omnes
in nómine Dómini, & sérviant ei-
húmero uno. *Sophon. 3.*

Ant. 4. E. Mihi flectétur omne
genu; & omnis lingua confitébitur
Deo, allelúia. *Rom. 14.*

CAPITULUM. Zach. 2.

Applicabuntur gentes multæ ad
Dóminum in die illa, & erunt
mihi in pópulum; & habitábo in
médio tuî: & scies quia Dóminus
exercítuum misit me ad te.

Hymnus, Divíne. 242.

¶. Deus, in sancto via tua:
R. Notam fecisti in pópolis virtú-
tem tuam. *Ps. 76.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Véniens Joseph habi-
távit in civitáte quæ vocátur Názá-
reth; ut adimpleréetur quod dictum
est per Prophétas: Quóniam Nazá-
ræus vocábitur. *Matth. 2.*

Oratio.

Corda nostra, quæsumus, Dó-
mine, ventúra festivitatis splen-
dor illustret; quo mundi hujus té-
nebris carére valeámus, & perve-
nire ad pátriam claritatis æternæ:
Per Dóminum.

*Deinde fit Commem. de S. Si-
meone Styli.*

Ant. Pars mea Dóminus, dixit
ánima mea. Bonus est Dñus ánima
quærenti illum. Bonum est præstolári
cum siléntio salutáre Dei. *Thren. 3.*

¶. Clamávi ad te, Dómine; dixi:
Tu es spes mea, R. Pórtio mea in
terra vivéntium. *Ps. 141.*

Orémus.

OMnipotens, sempiterne Deus,
terréna pro te calcántium mer-
ces magna nimis; da nobis, exem-
pli & intercessióne beáti Simeónis,
cujus hódie tránsitum celebrámus,
temporália ómnia despícere, & ad
æterna totâ mentis intentiōne festi-
nare: Per Christum.

*Ultimò, de Virgine Deipara, ut
suprà, 242.*

A D PRIM A M.

Ant. i. g. Magnificábor.

In R. br. ¶. Qui natus es de Ma-
ría Vírgine. Matth. 1.*

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Vénient.

CAPITULUM. Isaïe 65.

Quæsiérunt me qui antè non in-
terrogábant: invenérunt quonon

quæsiérunt me. Díxi : Ecce ego, ecce ego ad Gentem quæ non invocábat nomen meum.

R. br. Pópulus quem ignóro, * sérviet mihi, * Allelúia, allelúia. Pópulus. V. Audítu auris* obédient mihi, * Allelúia. Glória Patri. Pópulus.

V. Confitébor tibi, Dómine, in géntibus, R. Et nómini tuo cantábo. *Cant. 2. Reg. 22.*

A D S E X T A M.

Ant. 6. F. Incurvábitur.

CAPITULUM. *Apocal. 15.*

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum ? quia solus pius es; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conspectu tuo.

R. br. Benedicentur in ipso * omnes tribus terræ, * Allelúia, allelúia.

Benedicentur. V. Omnes gentes * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória. Benedicentur. *Ps. 71.*

V. Magnificéntiam glóriæ sancti-tatis tuæ loquentur, R. Et mirabili-tia tua narrábunt. *Ps. 144.*

A D N O N A M.

Ant. 4. E. Mihi.

CAPITULUM. *Sophon. 2.*

A Ttenuábit Dóminus omnes deos terræ ; & adorábunt eum viri de loco suo, omnes ínsulæ géntium.

R. br. Adorábunt eum * omnes reges terræ, * Allelúia, allelúia. Adorábunt. V. Omnes gentes * sérvient ei, * Allelúia. Glória Patri. Adorábunt. *Ps. 71.*

V. Dómini est régnum ; R. Et ipse dominábitur géntium. *Ps. 21.*

DIE VI. JANUARII.

IN EPIPHANIA
DOMINI.

SOLEMNE - MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. Ecce ego declinabo super i. d. Jerusalēm quasi flūvium pacis, & quasi torrentem inundantēm gloriām géntium. *Iſ. 66.*

Ant. 2. D. Quómodò ponam te in filios, & tribuam tibi hæreditatēm präclaram exercitūm Géntium? *Jerem. 3.*

Ant. 3. a. Exurge, & vide collec-
tos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, in verbo Sancti, gaudentes Dei memoriā. *Baruch 5.*

Ant. 5. a. Dilata locum tentorii tui; ad déxteram enim & ad lèvam penetrabis: & semen tuum gentes hæreditabit. *Iſ. 54.*

Ant. 6. F. Vidébis, & afflues; & mirabitur & dilatabitur cor tuum, quandò conversa fúerit ad te fortitudo géntium. *Iſ. 60.*

CAPITULUM. *Isaïx 11.*

IN die illa, radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur.

R. Salutare tuum parasti, Deus, ante faciem omnium populorum,
* Lumen ad revelationem géntium, & gloriām plébis tuæ Israël. **¶** Vi-
délunt gentes Justum tuum, Sion, & cuncti reges Inlytum tuum:
* Lumen. Glória Patri. Repetitur.
R. Salutare. usque ad **¶** *Luc. 2.*

Iſ. 62.

HYMNUS.

QUÆ stella sole pùlchrior Coruscat? hæc Regis novi Revélat ortus: hæc Dei Praesignat ad cunas iter.

STAT vátibus priscis fides; En stella surgit ex Jacob: Arrectus ad spectaculum Eóus orbis émicat.

DUM fidus ádmonet foris, Lux fulget intus clárior; Suadetque vi blandâ Magos Signi datórem quærere.

SEGNES amor nescit moras: Labor, pericula, nil movent: Domum, propinquos, pátriam, Deo vocante, déserunt.

MICANTE dum nos állicis, O Christe, stellâ gratiæ; Ne tarda cœlesti finas Obstare corda límini.

QUI lumen est, sit laus Patri: Qui se revélat Géntibus, Sit laus perennis Fílio: Par sit tibi laus, Spíritus. Amen.

¶ Annuntiabant cœli justitiam Dómini R. Pópolo qui nascétur, quem fecit Dóminus. *Pſ. 21.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. duplicanda. Cívitas Dei, luce spléndidâ fulgébis: natiónes ex longinquo ad te vénient; & múnera deferentes, adorábunt in te Dóminum. *Tob. 12.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

A D C O M P L E T O R I U M .

Psalmi & Capitulum de Feria.

Cetera ut infra post II. Vespertas.

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M .

*Dictis secretò, Pater. Ave. Credo.
inchoatur absolutè ut sequitur.*

I N I . N O C T U R N O .

Ant. 7. d. Afferte Dómino.

P S A L M U S 28.

Christus adorandus. Vox prædicationis evangelicæ.

Afferte Dómino , filii Dei ; *
afferte Dómino filios arietum.

Afferte Dómino glóriam & hónorem ; afferte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas ; Deus majestatis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros ; * & confringet Dóminus cedros Líbani ,

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani ; * & dilectus quemádmódum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidentis flam-mam ignis : vox Dómini concutientis desertum ; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cer-vos , & revelábit condensa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare facit , * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo suo da-bit : * Dóminus benedíctet pópulo suo in pace.

*Ant. Afferte Dómino , filii Dei ;
afferte Dómino glóriam & honórem :*

adoráte Dñum in aula sancta ejus.

Ant. 3. a. Vidéte.

P S A L M U S 45.

Christus Ecclesiam suam inhabi-tans exaltatur in gentibus.

Deus noster refugium & vir-tus ; * adjútor in tribulatió-nibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timémus , dum turbábitur terra * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum ; * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus létificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernácu-lum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus , non com-movébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & in-clináta sunt regna : * dedit vocem suam ; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte , & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Vidéte quóniam ego sum Deus : exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Ant. 2. D. Psállite Deo nostro.

P S A L M U S 46.

Christus Rex omnis terræ : ipsi psallendum.

Omnes gentes , pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exultatiónis ;

Quóniam Dóminus excelsus , terribilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pöpulos nobis , * & gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam , * sp̄ciem Jacob , quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo , * & Dóminus in voce tubæ.

Pſallite Deo nostro , pſallite : * pſallite Regi nostro , pſallite.

Quóniam rex omnis terræ Deus , * pſallite sapienter.

Regnabit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populorum congregati sunt cum Deo Abraham ; * quóniam dñi fortes terræ vehementer elevati sunt.

Ant. Pſallite Deo nostro , pſallite : pſallite Regi nostro , pſallite ; quóniam rex omnis terræ Deus.

¶. Deus dominabitur Jacob , ¶. Et finium terræ. *Ps. 58.*

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

OMnes s̄tientes , veníte ad aquas : & qui non habétis argento , properáte , émitte & comédite ; veníte , émitte absque argento & absque ulla commutatióne vinum & lac. Quarè appénditis argento non in pánibus , & labórem vestrum non in saturitatē ? Audíte audientes me , & comédite bonum ; & deledabitur in crassitudine áнима vestra. Inclináte aurem vestram , & veníte ad me : audíte , & vivet áнима vestra ; & fériam vobiscum pacatum sempiternum , misericórdias David fidéles. Ecce testem pöpulis dedi eum , ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce Gentem quam neficiébas , vocábis ; & Gentes quæ te

non cognovérunt , ad te current propter Dóminum Deum tuum , & Sanctum Israél , quia glorificávit te.

¶. Viri sublimes ad te , Sion , transibunt , & * Tui erunt : te adorabunt , teque deprecabuntur. Tantum in te est Deus , & non est absque te Deus. ¶. Est repromissio ómnibus qui longè sunt , quoscumque advocáverit Dóminus Deus noster. * Tui erunt. *Is. 45. Act. 2.*

Lectio ij. Cap. 60.

Surge , illuminare , Jerúalem ; quia venit lumen tuum , & glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérinent terram , & caligo pöpulos : super te autem oriétur Dóminus , & glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo , & reges in splendóre ortūs tui. Leva in circúitu oculos tuos , & vide : omnes isti congregati sunt , venérunt tibi : filii tui de longè vénient , & filiæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis , & afflues , & mirábitur & dilatábitur cor tuum , quândo conversa fúerit ad te multitudine maris , fortitudo Géntium vénnerit tibi. Inundátio camelórum opériet te , dromedárii Mádian & Ephá : omnes de Saba vénient , aurum & thus deferentes , & laudem Dómino annuntiantes.

¶. Vénient pöpuli multi & gentes robustæ , * Ad quærendum Dóminum exercituum in Jerúalem , & deprecandam fáciem Dómini. ¶. Vénient ab Oriente , & Occidente , & Aquilone , & Austro , * Ad quærendum. *Zach. 8. Luc. 13.*

Lectio iii. Cap. 61 & 62.

GAudens gaudébo in Dómino , & exultabit áнима mea in Deo meo ; quia induit me vestimentis salútis , & indumento justitiae cir-

cum dedit me quasi sponsum decoratum coronam, & quasi sponsam ornatam monilibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, & sicut hortus semen suum germinat; sic Dominus Deus germinabit iustitiam & laudem coram universis gentibus. Propter Sion non tacabo, & propter Jerusalēm non quiescam, donec egrediatur ut splendor Justus ejus, & Salvátor ejus ut lampas accendatur.

R. Super ipsum continébunt reges os suum: * Quia quibus non est narratum de eo, vidérunt; & qui non audiérunt, contemplati sunt. ¶ An Iudaeorum Deus tantum? nonnè & Géntium? * Quia. Glória Patri. Repetitur. R. Super. usque ad ¶. Is. 52. Rom. 3.

I N I I . N O C T U R N O .

Ant. 8. c. Omnis terra.

P S A L M U S 65.

Christus adorandus & celebrandus per omnem terram.

Jubilate Deo, omnis terra; psalmum dícite nomini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quām terribilia sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nōmini tuo.

Venite, & videte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in áridam; in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum; oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant, non exalentur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nos-

trum; * & audítam fácite vocem laudis ejus:

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in láqueum, posuisti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuisti homines super cápita nostra.

Transívimus per ignem & aquam; * & eduxisti nos in refri-gérium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea.

Quæ distinxérunt lábia mea, & locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incenso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Venite, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dóminus.

Propterea exaudívit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratióniem meam, & misericordiam suam à me.

Ant. Omnis terra adóret te, & psallat tibi: psalmum dicat nōmini tuo, Dómine.

Ant. 1. D. Reges Tharsis.

P S A L M U S 71.

Christi regnum: ipsi reges gentium munera offerent.

Deus, judicium tuum regi da, * & iustitiam tuam filio regis;

Judicare populum tuum in iustitia, * & páuperes tuos in judicio.

Suscípiant montes pacem pópu-
lo, * & colles iustítiam.

Judicábit páuperes pópuli, &
salvos fáciat filios páuperum, * &
humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante
lunam, * in generatióne & gene-
ratioñem.

Descendet sicut plúvia in vellus, *
& sicut stílicídia stillántia super
terram.

Oriétur in diébus ejus iustitia,
& abundántia pacis, * donec au-
ferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad
mare, * & à flúmine usque ad té-
rminos orbis terrárum.

Coram illo prócedent Æthíopes; *
& inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulæ múnera
ófferent : * reges Arabum & Saba
dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes re-
ges terræ : * omnes gentes sérvient
ei;

Quia liberábit páuperem à po-
tente, * & páuperem cui non erat
adjútor.

Parcet páperi & ínopi; * &
ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet
ánimas eórum; * & honorábile no-
men eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro
Arábiæ, & adorábunt de ipso sem-
per: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in
summis móntium, superextollétur
super Líbanum fructus ejus; * &
florébunt de civitáte sicut fœnum
terræ.

Sit nomen ejus benedictum in
sécula: * ante solem pérmanet no-
men ejus.

Et benedicentur in ipso omnes

tribus terræ : * omnes gentes ma-
gnificábunt eum.

Benedictus Dñus Deus Israël, *
qui fecit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestátis
ejus in æternum; * & replébitur
majestáte ejus omnis terra : Fiat,
fiat.

Ant. Reges Tharsis, & ínsulæ
múnera ófferent : reges Arabum &
Saba dona addúcent.

Ant. 4. E. Omnes gentes.

P S A L M U S 85.

*Christus in cruce moriens, fidem
gentium prænuntiat.*

I Nclína, Dómine, aurem tuam,
& exaudi me; * quóniam inops
& pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam
sanctus sum : * salvum fac servum
tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserére mei, Dómine; * quóniam
ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam servi tui; * quó-
niám ad te, Dómine, ánimam meam
levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis &
mitis; * & multæ misericórdiæ óm-
níbus invocántibus te.

Auribus pérçipe, Dómine, ora-
tióne meam; * & intende voci
deprecationis meæ.

In die tribulatióne meæ clamávi
ad te, * quia exaudisti me.

Non est símilis tuî in diis, Dó-
mine; * & non est secundùm ópera
tua.

Omnes gentes, quascumque fe-
cisti, vénient & adorábunt coram
te, Dómine, * & glórficábunt no-
men tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens
mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua,
& ingrédiar in veritáte tua : * läté-

tur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruisti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus iníqui, insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam; * & non prospouérunt te in conspectu suo.

Et tu, Dómine, Deus misérator & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me, & miserére mei: * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me, & consolátus es me.

Ant. Omnes gentes, quascumque fecisti, vénient & adorábunt coram te, Dómine.

¶. Dábitur ei de auro Arábiæ; ¶. Et adorábunt de ipso semper.
Ps. 71.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 2. Lectio iv.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi; íterùm dico, Gaudéte, quóniam brevi intervallo témporis post solemnitátem Nativitatis Christi, festivitas Declaratiónis ejus illuxit: & quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic suscepitiónis nostræ temperávit exordia, ut natus Jesus, & credéntibus manifestus, & persequéntibus esset occultus. Jam tunc ergò cœli enarravérunt glóriam Dei, & in omnem terram sonus veritatis exívit, quan-

dò & paftóribus exércitus Angelorum, Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, & Magos ad eum adorandum pravia stella perduxit; ut à solis ortu usque ad occasum veri Regis generatio coruscáret, cùm rerum fidem & regna Orientis per Magos díscerent, & Románum Impérium non latéret.

¶. Cùm natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, * Ecce Magi ab oriente venérunt Jerosólymam. ¶. Circúmplice, Jérusalem, ad Orientem, & vide jucunditátem à Deo tibi venientem.

* Ecce. *Matth. 2. Baruch 4.*

Lectio v.

Nam & fævítia Heródis volens primórdia suspecti sibi Regis extínguere, huic dispensatióni néficiens serviébat; ut dùm atróci intentus facínori, ignótum sibi puerum indiscretâ infántum cæde perséquitur, annuntiátum cœlitus Dominatòris ortum insígnior ubique fama loquerétur; quam promptiorem ad narrandum diligentiorem que faciébat, & supernæ significatiónis novità, & cruentíssimi persecutóris impietas. Tunc autem etiam Ægypto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, jam ad vicinam salútem per occultam grátiam vocaréatur; & quæ nondùm ejécerat ab ánimo superstítionem, jam hospítio recíperet veritatem.

¶. Venérunt Magi, dicentes: Ubì est qui natus est Rex Judæórum?

* Vídimus stellam ejus in Oriente, & vénimus adoráre eum. ¶. Oriétur stella ex Jacob, & consurget virga de Israël: de Jacob erit qui dominéatur. * Vídimus. *Matth. 2. Num.*

Lectione vij.

Agnoscámus ergò, dilectissimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatióis nostræ fideique primítias, & exultántibus ánimes beatæ spei imitia celebrémus. Exindè enim in æternam hæreditatē cœpimus introíre : exindè nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt ; & véritas quam Iudæórum obcæctatio non recépit, omnibus natióibus lumen suum invexit. Honorétur itaque à nobis sacratissimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit : & quem Magi infantem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipotentem adorémus in cœlis. Asicut illi de thesauris suis mysticas Dómino múnnerum spécies obtuléront; ita & nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna promámus.

R. Ecce stella quam víderant Magi in Oriente, antecedébat eos, usque dūm véniens staret suprà ubi erat Puer. * Videntes stellam, grávissi sunt gáudio magno valdè. ¶ Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, Jerúsalem, & reges in splendóre ortús tui. * Videntes. Glória Patri. Repet. R. Ecce. usque ad ¶ Matth. 2. Is. 60.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Veníte.

PSALMUS 94. SEC. VULG.

Gentes & Judæi ad Christum vocantur.

Veníte, exultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro.

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, * & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, * & rex magnus super omnes deos :

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ ; * & altitudines móntium ipsius sunt :

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud ; * & siccum manus ejus formavérunt.

Veníte, adorémus, & procidámus, * & plorémus ante Dóminum qui fecit nos ;

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * & nos pôpulus páscuæ ejus, & oves manūs ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra,

Sicut in irritatione secundum diem tentatióis in deserto, * ubi tentáverunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis offensus fui generatióni illi, * & dixi : Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas : * ut jurávi in ira mea, Si introibunt in réquiem meam.

Ant. Veníte, adorémus eum ; quia ipse est Dóminus Deus noster.

Ant. 6. F. Annuntiáte.

PSALMUS 95.

Familiae gentium ad Christum vocatae.

Cantáte Dómino canticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nōmini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes gloriám ejus, * in omnibus pôpulis mirabília ejus ;

Quóniam magnus Dóminus, & laudabilis nimis ; * terribilis est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium dæmonia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confessio & pulchritudo in con-
spectu ejus : * sanctimonia & magni-
ficentia in sanctificatiōne ejus.

Afferte Dōmino, pátriae géntium,
afferte Dōmino gloriām & hono-
rem ; * afferte Dōmino gloriām nō-
mini ejus.

Tóllite hóstias , & introíte in
átria ejus ; * adoráte Dóminum in
átrio sancto ejus.

Commoveátur à facie ejus uni-
versa terra ; * dícite in géntibus
quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ,
qui non commovébitur : * judicá-
bit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra ,
commoveátur mare & plenitudo
ejus : * gaudébunt campi, & ómnia
quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna syl-
várum à fácie Dómini, quia venit ; *
quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æqui-
tate , * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Annuntiáte inter gentes gló-
riam ejus , in ómnibus pópulis mi-
rabília ejus.

Ant. 5. a. Annuntiavérunt.

P S A L M U S 96.

*Christus Rex super omnem ter-
ram , ab Angelis adorandus.*

Dominus regnávit ; exultet ter-
ra , * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus : *
justitia & judicium corréctio sedis
ejus.

Ignis ante ipsum præcédet , * &
inflammábit in circúitu inimicos
ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi ter-
rae : * vidit , & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fa-
cie Dómini , * à fácie Dómiui om-
nis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiā e-
jus ; * & vidérunt omnes pópuli
gloriām ejus.

Confundantur omnes qui adó-
rant sculptilia , * & qui gloriantur
in simulácris suis.

Adoráte eum , * omnes Angeli
ejus.

Audívit , & lætáta est Sion : * &
exultavérunt filiæ Judæ propter ju-
dicia tua , Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus
super omnem terram : * nimis exal-
tátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum , odíte
malum : * custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum ; de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis
corde lætitia.

Lætamini , justi , in Dómino , *
& confitémini memoriæ sanctifica-
tiōnis ejus.

Ant. Annuntiavérunt cœli justi-
tiā ejus , & vidérunt omnes pó-
puli gloriām ejus.

V. Laudáte Dóminum , omnes
gentes ; *R.* Laudáte eum , omnes
pópuli. *Ps. 116.*

Lectio sancti Evangélii secundum
Matthæum.

Lectio vii. Cap. 63.
Cum natus esset Jesus in Béthle-
lem Juda in diébus Heródis re-
gis , ecce Magi ab Oriente vené-
runt Jerosólymam , dicentes : Ubi
est qui natus est Rex Judæorum ?
Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.
Homil. 10. n. 2. in Evang.

In ómnibus signis , quæ , vel na-
cente Dómino , vel moriente ,
monstráta sunt , considerandum
nobis est quanta fúerit in quorum-
dam Judæorum corde durítia , quæ

hunc nec per prophetiæ donum, nec per miracula agnóvit. Omnia quippe elementa Auctórem suum venisse testátā sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar, Deum hunc cœli esse cognovérunt, quia protinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis ejus se calcabile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriente contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscondit. Saxa & parietes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Infernus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos, redidit. Et tamen hunc, quem Dóminus ómnia insensibilia elementa senserunt, adhuc infidélium Judæorum corda Deum esse mínimè cognoscunt, & durióra saxis scindi ad pœnitendum nolunt. Qui étiam ad damnationis suæ cùmulum, eum quem natum despiciunt, nasciturum longè antè præscivérunt: & non solum quia nascerétur nōverant, sed étiam ubi nascerétur; ut ipsa eórum scíentia & illis fieret ad testimónium damnationis, & nobis ad adjutórium credulitatis.

R. Intrantes domum, invenérunt Puerum cum María matre ejus: & * Procidentes, adoravérunt eum; & apertis thesauris suis, obtulérunt ei aurum, thus, & myrrham. ¶ De Saba vénient, aurum & thus deferentes, & laudem Dómino annuntiantes: * Procidentes. *Matth. 2. Is. 60.*

Lectio viii.

Nativité Regis nostri cónsignta, Heródes ad cálida argumenta convertitur, ne terréno regno privaréatur. Renuntiari sibi ubi Puer inveniréatur póstulat: ado-

ráre eum velle se símulat; ut, si hunc invenire possit, extinguat. Sed quanta est humána malitia contrà consilium divinitatis? Scriptum quippe est: Non est sapiéntia, non est prudéntia, non est consilium contrà Dóminum. Nam ea quæ appáruit stella, Magos perducit: natum Regem repériunt, múnera déferunt; & ne redire ad Heródem débeant, in somnis admonentur. Sicque fit ut Jesum, quem quærerit Heródes, invenire non possit. Cujus persónâ, qui álii quām hypócritæ designantur; qui, dūm fictè quærunt, invenire Dóminus nunquam merentur?

R. Obtulérunt Magi múnera; & * Responso accepto in somnis ne redirent ad Heródem, per áliam viam reversi sunt in regionem suam. ¶ Réprobat Dóminus consilia príncipum: consilium autem Dómini in æternum manet. * Responso. *Matth. 2. Ps. 32.*

n. 6.

Lectio ix.

Magi aurum, thus & myrrham déferunt. Aurum quippe regi cóngruit: thus verò in Dei sacrificium ponebátur: myrrhâ autem mortuórum corpora conduntur. Eum ergò Magi quem adórant, étiam mysticis munéribus prædicant; auro, regem; thure, Deum; myrrhâ, mortálem. Nos itaque nato Dómino offerámus aurum, ut hunc ubique regnare fateámur: offerámus thus, ut credámus quod is qui in témpore appáruit, Deus ante témpora éxitit: offerámus myrrham, ut eum quem crémus in sua divinitate impassibilem, credámus étiam in nostra fuisse carne mortálem.

R. Mystérium Christi quod áliis

generatiōnibus non est ágnitum , nunc revelatūm est : Gentes esse cohārēdes , & concorporáles , & compārtīcipes promissiōnis Dei in Christo Jesu ; * Ut innotescat multiformis sapiēntia Dei . ¶ Dicit Dóminus : Ultrà flūmina Æthiōpiæ , indē sūpplices mei ; filii dis-persōrum meōrum déferent munus mihi ; * Ut . Glória . Repet . R. Mys-térium , usque ad ¶ Ephes . 3. Soph . 3.

3. *Post R. dicitur (juxta morem antiquum) Genealogia Domini nostri Jesu Christi secundum Lucam , ut sequitur.*

¶ Dóminus vobiscum . R. Et cum spíritu tuo .

[*Solus recitans incipit absolute.*] Sequēntia sancti Evangélii secundum Lucam . R. Glória tibi , Dómi-ne.

Cap. 3.

F Actum est , cùm baptizarētur omnis pòpulus , & Jesu baptizato & orante , apertum est cœlum , & descendit Spíritus sanctus corporali spécie sicut columba in ipsum ; & vox de cœlo facta est : Tu es Fílius meus dilectus , in te complácui mihi . Et ipse Jesus erat incipiens quasi annórum trīginta , ut putabātur fílius Joseph , qui fuit Heli , qui fuit Mathat , qui fuit Levi , qui fuit Melchi , qui fuit Janne , qui fuit Joseph , qui fuit Mathathíæ , qui fuit Amos , qui fuit Nahum , qui fuit Hesli , qui fuit Nagge , qui fuit Mahath , qui fuit Mathathíæ , qui fuit Sémeï , qui fuit Joseph , qui fuit Juda , qui fuit Joanna , qui fuit Refa , qui fuit Zoróbabel , qui fuit Saláthiel , qui fuit Neri , qui fuit Melchi , qui fuit Addi , qui fuit Cofan , qui fuit Elmadan , qui fuit Her , qui

fuit Jesu , qui fuit Elézer , qui fuit Joram , qui fuit Mathat , qui fuit Levi , qui fuit Símeon , qui fuit Juda , qui fuit Joseph , qui fuit Jona , qui fuit Elíachim , qui fuit Mélea , qui fuit Menna , qui fuit Máthatha , qui fuit Nathan , qui fuit David , qui fuit Jesse , qui fuit Obed , qui fuit Booz , qui fuit Salmon , qui fuit Naasson , qui fuit Amínadab , qui fuit Aram , qui fuit Esron , qui fuit Phares , qui fuit Judæ , qui fuit Jacob , qui fuit Isaac , qui fuit Abrahæ , qui fuit Thare , qui fuit Nachor , qui fuit Sarug , qui fuit Rágäü , qui fuit Phaleg , qui fuit Heber , qui fuit Sale , qui fuit Cáinan , qui fuit Arphaxad , qui fuit Sem , qui fuit Noë , qui fuit Lamech , qui fuit Mathúsale , qui fuit Henoch , qui fuit Jared , qui fuit Maláleël , qui fuit Cáinan , qui fuit Henos , qui fuit Seth , qui fuit Adam , qui fuit Dei . Jesus autem plenus Spíritu sancto , regressus est à Jordáne .

Postea dicitur Te Deum .

¶. *Sacerd.* Confiteantur tibi pòpuli , Deus ; confiteantur tibi pòpuli omnes : R. Lætentur & exultent gentes . *Pf. 66.*

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. B Enígnitas & humánitas
6. F. B appáruit Salvatóris nostri
Dei , alleltiia . *Tit. 3.*

Ant. 2. D. Vita manifestata est :
& vídimus vitam æternam quæ erat
apud Patrem , & appáruit nobis ,
alleltiia . *1. Joan. 1.*

Ant. 7. d. Qui dixit de ténebris
lucem splendescere , ipse illuxit in
córdibus nostris ad illuminatiōnem
sciéntiæ claritatis Dei in fácie
Christi Jesu , alleltiia . *2. Cor. 4.*

Ant. 1. g. Vóluit.

CANTICUM. *Isaiae 49.*

Invitatio ad Deum laudandum propter Ecclesiæ dilatationem.

LAUDÁTE, cœli; & exulta, terra: * jubiláte, montes, laudem;

Quia consolátus est Dóminus pôpulum suum, * & páuperum suórum miserébitur.

Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, * & Dóminus oblítus est mei.

Numquid oblîisci potest mûlier infantem suum, * ut non misereá tur filio úteri sui?

Et si illa oblita fúerit, * ego tamen non oblifiscar tuî.

Ecce in mánibus meis descripsi te: * muri tui coram óculis meis semper.

Venérunt structóres tui: * des trumentes te, & dissipantes à te exíbunt.

Leva in circúitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi.

Vivo ego, dicit Dóminus, * quia ómnibus his velut ornamento vestíeris, & circúmdabis tibi eos quasi sponsa.

Quia deserta tua, & solitúdines tuæ, & terra ruínæ tuæ, nunc angusta erunt præ habitatóribus; * & longè fugabuntur qui absorbébant te.

Adhuc dicent in áuribus tuis filii sterilitatis tuæ: * Angustus est mihi locus, fac spátium mihi ut hábitem.

Et dices in corde tuo: * Quis génuit mihi istos?

Ego stérilis & non páriens, transmigráta & captívata: * & istos quis enutrívít?

Ego destitúta & sola: * & isti ubi erant?

Ant. Vóluit Deus notas fáceré divítias glóriæ sacramenti hujus in Géntibus: quod est Christus, in vobis spes glóriæ, allelúia. *Coloss. 1.*

Ant. 4. E. Grátia data est à Deo, ut fiat oblátio Géntium accepta, & sanctificáta in Spíritu sancto, allelúia. *Rom. 15.*

CAPITULUM. 2. *Tim. 1.*
Deus nos liberávit, & vocávit vocatióne suâ sanctâ, non secundùm ópera nostra, sed secundùm propósitum suum, & grátiam quæ data est nobis in Christo Jesu ante témpora seculária: manifestata est autem nunc per illuminatiónen Salvatóris nostri Jesu Chrlt.

HYMNU.S.
LINQUUNT tecta Magi príncipis urbis,
Et parvæ cúpidis mœnia Bethlem
Votis præcipiunt; jamque sub
imo
Spe subnixa fides corde trium-
phat.

O QUI lätitiæ sensus, ut illis
Signans rursùs iter stella reful-
sit;
Incumbensque domo lámpade
pronâ,
Infantem exhibuit matris in ul-
nis!

Non híc splendet ebur, non micat
aurum;
Non velat rútilans púrpura cor-
pus:
Horrens híc stábulum, régia;
nudum
Hic præsépe, thronus; púrpura,
panni.

RECES pompa álios dives ador-
net:

Regnantem mélius se probat
ipse
In vili pálea , páupere cultu ,
Flectens império corda potenti.
Ad cunas húmiles pólite curvo ,
Præsens in Púero Numen adó-
rant :
Et nos ad Púerum , digna pro-
págō ,
Patrum plenā fide corda ferá-
mus.
REGI castus amor pórriat aurum ;
Castigáta hómīni cónpora myr-
rham :
Instar thuris erunt vota preces-
que ;
Hlo thure Deum ritè fatémur .
Qui fons lúminis est , glória Patri :
Qui miro récreas lúmine Gen-
tes ,
Æquális tibi sit glória , Nate :
Ambórum símilis laus sit Amóri .
Amen.

ψ. Pópulus qui creábitur , lau-
dábit Dóminum ; R. Quia prospe-
xit de excelsa sancto suo. Ps.
101.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. *duplicanda.* Per ví-
cera misericórdiæ Dei nostri vi-
stávit nos Oriens ex alto , illumi-
nare his qui in ténebris & in um-
bra mortis sedent , allelúia. *Luc.*
1.

Oratio.

Deus , qui hodiernâ die Uni-
génitum tuum Géntibus , stellâ
duce , revelasti ; concéde propí-
tius , ut qui jam te ex fide cog-
nóvimus , usque ad contemplan-
dam spéciem tuæ celstídinis per-
ducámur : Per eumdem Dóminum.

A D H O R A S ,

Doxologia.

Qui te revélas géntibus ,

Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna fécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

A D P R I M A M.

Ant. 6. F. Benígnitas.

*Non dicitur Symbolum Quicun-
que.*

*In R. br. ψ. Qui constitútus
es * in caput géntium. Ps. 17.*

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Vita.

C A P I T U L U M. Rom. 3.

Non sine lege justitia Dei
manifestata est , testificata
à lege & prophétis : justitia
autem Dei per fidem Jesu
Christi in omnes & super omnes
qui credunt in eum ; non enim
est distincțio.

R. br. Benedícite , gentes , *
Deum nostrum , * Allelúia , alle-
lúia. Benedícite. ψ. Et audítam
fácite * vocem laudis ejus , * Al-
lelúia. Glória. Benedícite. Ps. 65.

ψ. Notum fecit Dóminus salu-
táre suum ; R. In conspectu gé-
nium revelávit justitiam suam. Ps.
97.

A D S E X T A M.

Ant. 7. d. Qui dixit.

C A P I T U L U M. Isaiæ 49.
Dominus te in fœdus pôpuli , ut
fuscitáres terram , & possidé-
res hæreditátes dissipátas ; ut dí-
ceres his qui vincit sunt , Exite ;
& his qui in ténebris , Revelámini.

R. br. Benedictus qui venit * in
nómine Dómini , * Allelúia , alle-
lúia. Benedictus. ψ. Deus Dómi-
nus , * & illuxit nobis , * Allelúia.
Glória. Benedictus. Ps. 117.

ψ. Apud te , Dómine , est fons
vitæ ; R. Et in lúmine tuo vidébi-
mus lumen. Ps. 35.

A D N O N A M.

*Ant. 4. E. Grátia.*C A P I T U L U M. *Rom. 15.*

Dico gentes super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Propterea confitébor tibi in géntibus, Dómine, & nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini, gentes, cum plebe ejus.

R. br. Afferte Dómino, pátriæ géntium, * afferte Dómino glóriam & honórem, * Allelúia, allelúia. Afferte. **V.** Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Allelúia. Glória Patri. Afferte.

V. Commoveátur à fácie ejus universa terra; **R.** Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit. *Ps. 95.*

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 1. D. Mystérium.

P S A L M U S 109.

Christi regnum inter gentes.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis; Donec ponam inimícōs tuos, * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principíum in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génu te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum secundùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus; implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptréa exaltábit caput.

Ant. Mystérium quod abscondi-

tum fuit à séculis & generatióni bus, nunc manifestátum est, allelúia. *Coloff. 1.*

Ant. 2. D. Gentes.

P S A L M U S 112.

Christus excelsus super omnes gentes. Ecclesiæ fœcunditas.

Laudáte, páueri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudáble nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília respicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stercore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípi bus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo: * matrem filiorum lœtantem.

Ant. Gentes quæ non seftaban tur justítiam, apprehendérunt jus títiam; justítiam autem quæ ex fide est, allelúia. *Rom. 9.*

Ant. 3. E. In Christo Jesu.

P S A L M U S 116.

Misericordia & veritas Dei in populum suum à gentibus laudanda.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. In Christo Jesu, vos qui eráti longè, facti estis propè; ipse est enim pax nostra, qui fecit útraque unum, allelúia. *Ephes. 2.*

Ant. 4. E. Véniens.

PSALMUS 121.

Ecclesia, vera Jerusalēm ex diversis tribubus congregata.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis , Jerúsalem.

Jerúsalem quæ aedificátur ut cívitas , * cuius participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus ; tribus Dómini ; * testimónium Ifraél , ad confitendum nōmini Dñi.

Quia illuc sedérunt sedes in júdicio , * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem , * & abundántia diligētibus te.

Fiat pax in virtute tua , * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos , * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri , * quæsívi bona tibi.

Ant. Véniens evangelizávit pacem vobis qui longè fuistis , & pacem iis qui propè , allelúia. *Ephes. 2.*

Ant. 5. C. Non est.

PSALMUS 137.

Omnis reges terræ verba Christi audient.

Confitébor tibi , Dómine , in toto corde meo ; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum ,

Et confitébor nōmini tuo super misericordia tua & veritatē tua ; * quóniam magnificasti super omne , nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocávero te , exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtutem.

Confiteantur tibi , Dómine , omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini , * quóniam magna est glória Dómini;

Quóniam excelsus Dóminus , & humília respicit , * & alta à longe cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiōnis , vivificábis me : * & super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam , & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericordia tua in séculum : ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. Non est personarum acceptor Deus ; sed in omni gente , qui timet eum , & operátur justitiā , acceptus est illi , allelúia. *Act. 10.*

C A P I T U L U M . Rom. 9.
Vocávit nos Deus non solum ex Judæis , sed etiā ex Géntibus , sicut in Osée dicit : Vocábo non plebem meam , plebem meam ; & non dilectam , dilectam ; & non misericordiam consecútam , misericordiam consecútam.

Allelúia , allelúia. **v.** Grátiás Deo Patri , qui eríput nos de potestate tenebrarum , & tránsstulit in regnum Fílii dilectionis suæ. Allelúia. *Coloff. 1.*

H Y M N U S .
Huc vos , ô míseri : furda relínquite

Quæ cæci cólitis , mútaque númina :

Se vobis áperit spléndida cívitas , Veri Núminis hóspita.

En vestræ præuent primitiæ Magi : Vatum dicta patent : exitiálibus

Errórum ténebris óbsita gens diù , Miro lúmine spárgitur.

AMBO sic pópuli , dissociabilis

Quos dudum páries séparat , únicum
In corpus cœunt. Hoc próprium
modò
Ambóbus máneat decus !
O ARCANA Dei consilia ! ô tuo
Deturbáta gradu , primus amor
Dei ,
Plebs Judæa ! tuis glória Gén-
tium
Damnis , vítaque náscitur.
JAM natíva óleæ bráchia décidunt ,
Rami degéneres , germen adúl-
terum ;
Miraturque novos sémine non suo
Arbor créscere súrculos.
Nos radix óleæ sústinet. Ah ! cave ,
Qui stas , ne stérili defícas fide.
Tu ramos véteres ínfere dénuo :
Tu serva , Deus , ínsitos.
Qui nos membra sacri cóporis
éfficit ,
Sit laus summa Patri: laus quo-
que Fílio ,
Cujus membra sumus: quo vigor
ínluit
Membris , laus tibi , Spíritus.
Amen.
¶. Pópuli confitebuntur tibi ,
Deus , R. In æternum , & in sé-
culum séculi. *Pf. 44.*

Ad Magníficat.

Ant. i. A. duplicanda. Manifestè
magnum est pietatis sacramentum
quod manifestátum est in carne ,
prædicátum est Géntibus , crédi-
tum est in mundo , alleluia. *i. Tim.*
3.

Oratio , ut suprà ad Laudes.
[*Si sit Sabbatum , non fit Com-*
memoratio de Dominica seq.
AD COMPLETORIUM.
Psalmi de Dominica.
Ant. i. a. Illuminare , Jerúsalem ;
quia venit lumen tuum , & glória

Dómini super te orta est. *Is. 60.*
Hymnus , Virgo Dei Génitrix.
suprà. 244.

*Capitulum de Dominica.**Ad Nunc dimittis.*

Ant. 7. c. Ego Dóminus dedi-
te in fœdus pópuli , in lucem Gén-
tium , alleluia. *Is. 42.*

¶ *De DOMINICA intra Oc-*
tavam Epiph. in quamcumque diem
Octavæ inciderit , fit Officium ut
notatur infrà.

Si vero Dominica intra Oct.
Epiph. inciderit die 13. Januar.
Officium hujus Dominicæ fiet ut
notatur infrà die 12.

SABBATO præcedente , (nisi
sit dies Epiph.) ad Vesperas di-
cuntur Psalmi de Sabbatho sub sola

Ant. 1. g. Mystérium quod ab-
cónditum fuit à séculis & genera-
tiónibus , nunc manifestátum est ,
alleluia. *Coloss. 1.*

C A P I T U L U M. Isaïæ 45.
COnvertímini ad me , & salvi
céritis , omnes fines terræ ; quia
ego Deus , & non est álius. In
memetipso jurávi ; egrediétur de
ore meo justitiæ verbum , quia mihi
curvábitur omne genu , & jurábit
omnis lingua.

Hymnus , Huc vos. suprà.

¶. Quæríte Dóminum , & vir-
tutem ejus : R. Quæríte fáciem ejus
semper. *i. Paral. 16.*

Ad Magníficat.

Ant. J. Quærétis me , & inve-
niétis : cùm quæsiéritis me in toto
corde vestro , & invéniar à vobis ,
ait Dóminus. *Jerem. 29.*

*Oratio , ut infrà ad Laudes.**Non fit Commem. Epiphaniæ.*

AD COMPLETORIUM.
Psalmi de Sabbatho : cetera ut
die. 272.

D O M I N I C A
I N T R A O C T A V A M
E P I P H A N I Ā E.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, &c.

Invit. Verbum vitæ appáruit nobis: * Veníte, adorémus. 1. *Joan.*

i.

Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

Q U A lapsu tacito stella loquá-
cibus

Scintillat rádiis, huc óculis Magi,
Huc desidériis, huc rápidis
simul

Certant téndere pássibus.

U T ventum Sólymam, non sine
Númine,

Lætam stella facem, proh do-
lor! ócculit;

Incertosque viæ, ceu médio
vagam

Cursu, destítuit, ratem.

I L L I , nil rábiem príncipis, ín-
vidas

Nil artes vériti, (tanta ánimis
fides!)

Urbis per trépidæ cómpita præ-
dicant

Regem quærere se novum.

N E C vos írrita spes decípiet, Ma-
gi;

Quò divína vocat páGINA, tén-
dite:

I llic quem sua plebs résput, ex-
teris

Regem nosse Deum datur.

S I T laus summa Patri, súmmaque
Fílio;

Ambórum sit idem Spirítui de-
cus,

Qui, dùm stella pedes prævia
dírigit,

Dux mentem mélior monet.
Amen.

Psalmi de Dominica.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 2. D. O Rex géntium,
inter cunctos sapientes, & in uni-
versis regnis nullus est símilis tu.

Jerem. 10.

Ant. 7. d. Tua est, Dómine,
magnificéntia, & poténtia, & gló-
ria: tuum, Dómine, regnum; &
tu es super omnes príncipes. 1.
Paral. 29.

Ant. 3. a. Benedictum nomen
glóriæ tuæ sanctum, & laudáibile
in ómnibus séculis: benedictus es
in throno regni tui. *Dan.* 3.

℣. Regnábit Deus super gen-
tes: ℣. Deus sedet super sedem
sanctam suam. *Ps.* 46.

Lectiones de Dominica I. post
Epiphaniam, quæ habetur infrà
post Officium Octavæ.

Post j. Lect. ℣. Viri sublimes ad
te, Sion, transibunt, & * Tui
erunt: te adorábunt, teque depre-
cabuntur. Tantùm in te est Deus,
& non est absque te Deus. ℣. Est
repromissio ómnibus qui longè sunt,
quoscumque advocáverit Dóminus
Deus noster. * Tui erunt. *Ils.* 45.
Act. 2.

Post ij. Lect. ℣. Vénient pópuli
multi & gentes robustæ, * Ad
quærendum Dóminum exercítuum
in Jerúsalem, & deprecandam fá-
ciem Dómini. ℣. Vénient ab
Oriente, & Occidente, & Aqui-
lone, & Austro, * Ad quærendum.
Zach. 8. *Luc.* 13.

Post iij. Lect. ℣. Super ipsum
continébunt reges os suum: * Quia
quibus non est narrátum de eo,
vidérunt; & qui non audiérunt,
contempláti sunt. ℣. An Judæó-
rum Deus tantùm? nonnè & Gén-
tium? * Quia quibus non est. Gló-

ria Patri. * Quia quibus non est.

Is. 52. Rom. 3.

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 1. a. Pasce pòpulum tuum
in virga tua , gregem hæreditatis
tuæ. *Mich. 7.*

Ant. 6. F. Manus tua in cer-
vícibus inimicórum tuórum : ado-
rábunt te filii patris tui. *Genes.*
49.

Ant. 8. c. Relinquent gentes
ídola sua , & vénient ; & gaudé-
bunt adorantes Regem Israël. *Tob.*
14.

¶. Adoravérunt omnes pingues
terræ : Rx. In conspectu Dómini
cadent omnes qui descendunt in
terram. *Pf. 21.*

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

Homil. 1. in Epiph.

Lectione iv.

IN hac , dilectissimi , celebritáte ,
sicut relátu paternæ traditioñis
instrúimur , multipli nobis est
festivitatē lètandum. Ferunt enim
hodiè Christum Dóminum nos-
trum , vel , stellâ duce , à Génti-
bus adorátum : vel invitátum ad
nuptias , aquas in vina vertisse ;
vel suscepto à Joanne baptísmate ,
consecrasse fluenta Jordánis , suum-
que simul purificasse Baptistam. Sed
quid potissimum præsenti hoc fac-
tum sit die , nōverit ipse qui fecit ;
nos tamen crèdere , nec dubitare
debémus , quidquid illud est , fac-
tum esse pro nobis.

Rx. Cùm natus esset Jesus in
Béthlehem Juda in diébus Heródis
regis , * Ecce Magi ab Oriente ve-
nérunt Jerosólymam. ¶. Circumfí-
pice , Jerúsalem , ad Orientem , &
vide jucunditatem à Deo tibi ve-
nientem. * Ecce. *Matth. 2. Baruch*
4.

Lectione v.

NAm quòd eum fulgentioris
stellæ rádiis incitati adoravére
Chaldæi , Deum verum Géntibus
spes data est adorandi. Quòd aquæ
novo órdine sunt in vina mutatæ ,
novi nobis pòculi prælibátum est
sacramentum. Quòd autem bapti-
zatus est Agnus Dei , regeneran-
tis baptismi salutare nobis munus
est dedicatum. Et quàm rectè tria
hæc nobis uno acta in die mysté-
ria prædicantur , qui ineffabilis
Trinitatis arcánum uno Dei sub
nómine confitémur. Per hæc ergò
miracula Christus Dóminus , Re-
demptorque noster , óculis se vó-
luit revelare mortálium , quatenus
invisibilis ejus divinitas quæ latébat
in hómine , in ópere non latéret.

Rx. Venérunt Magi , dicentes :
Ubi est qui natus est Rex Judæo-
rum ? * Vídimus stellam ejus in
Oriente , & vénimus adorare eum.
¶. Oriétur stella ex Jacob , & con-
surget virga de Israël : de Jacob
erit qui dominétur. * Vídimus.
Matth. 2. Num. 24.

Homil. 6. Lectione vi.

Quid igitur , fratres , hoc lètius
die ? quid hæc solennitate sa-
cratius , in qua partum Vírginis
qui latébat in cunis , stella fulgén-
tior coruscavit ; in qua Unigéni-
tum Dei , in sanctificationem sui ,
Jordánis unda fuscépit , homo Spí-
ritum sanctum vidit , Patrem mun-
dus audívit ; in qua étiam sóbrio
illo vini mirabilis pòculo , peccatis
ébrium mortale genus visitasse se
Christus ostendit ? Ideò , caríssimi ,
in spirituálibus donis , lúbricæ car-
nis voluptate depósitæ , spirituáli-
ter gaudeámus ; ut ténebras cordis
nostrí lumen stellæ cœlestis irrá-

diet, benedictio paternæ vocis il-lustret, & salutare nos vinum, Christo propinante, lætificet.

R. Ecce stella quam viderant Magi in Oriente, antecedebat eos, usque dum véniens staret suprà ubi erat Puer. * Videntes stellam, gavisi sunt gáudio magno valdè. ¶ Ambulábunt Gentes in lúmine tuo, Jerúsalem, & reges in splen-dóre ortùs tui. * Videntes. Glória Patri. * Videntes. Matth. 2. Is. 60.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Ecce testem pôpulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Is. 55.

Ant. 4. a. Convertentur, quia nunc magnificabitur usquè ad tér-minos terræ. Mich. 5.

Ant. 8. G. In médio pôpuli sui gloriabitur, & in ecclésiis Altíssi-mi apériet os suum. Eccli. 24.

¶. Deus stetit in synagóga deó-rum; R. In médio autem deos di-júdicat. Ps. 81.

Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Léctio viij.

Cap. 2.

IN illo tempore; Puer crescébat & confortabátur, plenus sapiéntiâ: & grátia Dei erat in illo. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in Luc. n. 63.

AD duodécimo anno, ut légi-mus, Domínicae súmitur disputationis exordium: hic enim prædicandæ fidei evangeli-zántium númerus debebátur. Nec otiosè immemor suórum secundùm carnem parentum, qui secundùm carnem útique sapiéntiâ Dei imple-bátur & grátia, post tríduum repe-rítur in templo; ut effet indício quia post tríduum triumphális illius

passiónis in sede cœlesti, & honore divino fidei nostræ se resurrecturus offerret, qui mórtuus credebátur.

R. Remansit puer Jesus in Jerú-salem, & non cognovérunt pa-rentes ejus; & post tríduum * In-venérunt illum in templo sedentem in médio doctórum, audientem illos, & interrogantem eos. ¶ Læ-támini in Dómino Deo vestro; quia dedit vobis Doctórem justi-tiæ. * Invenérunt. [*Si sit Sabba-tum*, Glória Patri. * Invenérunt.] *Luc. 2. Joél. 2.*

n. 64.

Léctio viij.

Quid est quòd me quarebátis? Nesciebátis quia in præcipua Patris mei oportet me esse? Duæ sunt in Chris-to generatiōnes: una est paterna, ál-tera materna. Paterna illa divínior; materna verò, quæ in nostrum labórem usumque descendit. Et ídeò quæ supra natúram, supra ætatem, supra consuetudinem fiunt, non hu-mánis assignanda virtútibus, sed di-vinis referenda sunt potestatibus. Alibi eum ad miraculum mater im-pellit: hìc mater arguitur; quia adhuc quæ humána sunt, exigat. Sed cùm hìc duodecim describátur an-norum, illuc discípulos habére do-ceátur, vides matrem didicisse de fi-lio; ut exigeret à validiore mira-culum, quæ stupébat in juniore mystérium.

R. Dixit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes quare-bámus te. * Quid est quòd me quarebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt, oportet me esse? ¶. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu. Et ego dixi: Ergò opus meum cum Deo meo. * Quid est. *Luc. 2. Is. 49.*

n. 65.

Lectione ix.

ET venit Názareth , & erat súbditus illis. Quid enim magister virtutis , nisi officium pietatis impleret ? Et mirámur si Patri defert , qui súbditur matri ? Non útique infirmitatis , sed pietatis est ista subjéctio ; attollat licet fævis emissus látebris cöluber perfidiæ caput , & serpentinis évomat vénéna pectóribus. Cùm dicit se Fílius missum , majorem hæréticus appellat Patrem , ut imperfectum Fílium dicat , qui potest habere majorem ; ut alienis auxiliis áffusat eum qui mittitur , indigere : numquid & humáno egébat auxilio , ut materno servíret império ?

R. Descendit Jesus cum eis , & venit Názareth : & * Erat súbditus illis. ¶ Mens justi meditatur obedientiam. * Erat. Glória. * Erat. *Luc. 2. Prov. 15.*

Te Deum.

¶. Sacerd. Confiteantur tibi pópuli , Deus ; confiteantur tibi pópuli omnes : R. Lætentur & exultent gentes. *Pf. 66.*

A D L A U D E S.

Pf. & Antiphonæ cum Cantico , ut in die Epiphaniæ. 270.

C A P I T U L U M. Apoc. 21.

Clitas non eget sole , neque lunâ , ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminavit eam , & lucerna ejus est Agnus. Et ambulabunt gentes in lúmine ejus ; & reges terræ áfferent gloriæ suam & honórem in illam.

Hymnus , Linquunt. 271. ¶. Pópulus. suprà , 272.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Stupébant omnes qui eum audiébant , super prudéntia & responsis ejus. Luc. 2.

Oratio.

Deus , qui húmilem Fílii tui puerítiam cœlesti claréscere sapiétiâ voluisti ; præsta , ut spíritu prudéntiæ repléti , sincérâ tibi humilitate placeámus : Per eumdem Dóminum.

Non fit alia Commemoratio Epiphaniæ.

AD HORAS , omnia ut in die Epiphaniæ. 272.

A D V E S P E R A S.

(*Nisi hæc Dominica concurrat cum I. Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ.*)

Psalmi de Dominica , cum Ant. de II. Vesperis Epiphaniæ. 273.

C A P I T U L U M. Ephes. 4.

CRescámus in illo per ómnia , qui est caput Christus ; ex quo totum corpus compactum & connexum per omnem juctúram subministratiónis , secundùm operatiónen in mensúram uniuscujusque membra , augmentum cörperis facit in adficiónen sui in caritate.

Hymnus , Huc vos. ut suprà , 274. ¶. Pópuli. 275.

Ad Magnificat.

Ant. J. Jesus proficiébat sapiétiâ , & ætate , & grátiâ apud Deum & homines. Luc. 2.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

Non fit alia Commemoratio Epiphaniæ.

COMPLETORIUM , ut in die. 275.

D I E B U S

Intrà Octavam

E P I P H A N I A E.

Semiduplex.

Omnia ut in die , exceptis quæ sequuntur.

Psalmi de Feria in toto Off.

AD NOCT. Invitatorium &

Hymnus, 276. *Tres Antiph.* & *ψ.* sumuntur de Nocturno Dominicæ intrà Octavam, juxta Feriam; id est, Feriâ ij. & v. è. I. Noct. Feriâ iij. & vij. è II. Noct. Feriâ iv. & Sabbato, è III. Nocturno.

Lectio j. ante Dominicam intrà Oct. sumitur ex his quæ sunt infra intrà Octavam: post Dominicam verò, ex his quæ sunt infra pro Hebdomada I. post Epiphaniam.

Lectio ij. & iij. habentur infra pro unaquaque die.

R R R R. sumuntur ex Nocturno diei Epiphaniæ, (demto ritu solemnî in ultimo,) similiter juxta Feriam.

A D L A U D E S.

Canticum Epiphaniæ. 271.

Ant. sola. i. g. Vóluit Deus notas facere divítias gloriæ sacramenti hujus in Géntibus, quod est Christus, in vobis spes gloriæ, alleluia. *Coloff.* i.

Antiphona ad Benedictus. habetur infra pro qualibet die.

AD HORAS. ut in die.

A D V E S P E R A S.

Ant. sola. i. D. Mystérium quod absconditum fuit à séculis & génératióibus, nunc manifestatum est, alleluia. *Coloff.* i.

Antiph. ad Magnificat. ut infra pro qualibet die.

COMPLETORIUM, ut suprà, 275.

DIE VII.

D E O C T A V A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 5.

Circuite vias Jerúsalem, & aspícite, & consideráte, & quæríte in platéis ejus, an inveniátis virum facientem judíciū, & querentem fidem: & propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit

Dóminus, díixerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, & non doluerunt: attrivisti eos, & renuerunt accípere disciplinam: induravérunt fácies suas supra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórsitan páuperes sunt & stulti, ignorantes viam Dómini, iudíciū Dei sui. Ibo igitur ad optimátes, & loquar eis; ipsi enim cognovérunt viam Dómini, iudíciū Dei sui. Et ecce magis hi simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcirkò percussit eos leo de sylva. De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 4.

Lectio ij.

JUstum & rationábile, dilectissimi mi, veræ pietatis obsequium est, in diébus qui divinæ opera misericordiæ protestantur toto corde gaudere, & honorificè ea quæ ad salutem nostram gesta sunt, celebrare; vocante nos ad hanc devotíonem ipsâ recurréntium témporum lege, quæ nobis post istum diem in quo coæternus Patri Fílius Dei natus ex Virgine est, brevi intervallo Epiphaniæ intulit festum, ex apparitiōne Dómini consecratum: in quo fidei nostræ magnum præsidium providéntia divina constituit; ut, dum solemni veneratiōne colitur adoráta in exordiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documenta probaretur veri hóminis in ipso orta natúra. Hoc enim est quod justificat ímpios, hoc est quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno eodemque Dómino nostro Jesu Christo, & vera déitas, & vera credátur humánitas: déitas, quâ ante ómnia sécula in forma Dei æquális est Patri; humánitas, quâ novíssimis

diébus in forma servi unitus est hómini.

Lectione iii.

AD roborandum ergò hanc fidem, quæ contrà omnes præmuniebátur erróres, ex magna ges- tum est divíni pietáte consílli; ut gens in longinqua orientális plagæ regióne consistens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati Púeri qui supra omnem Israél esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrioris appáruit, & in- tuéntium ánimos ita admiratioñe sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent negligendum quod tanto nuntiabátur indício. Præerat autem, sicut res dócuit, huic miráculo grátia Dei: & cùm Christi nativitátem nec ipsa adhuc Béthlehem tota didicisset, jam illam creditúris Géntibus inferébat; & quod nondùm póterat humáno elóquio dífferi, cœlo faciébat evange- lizante cognosci.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Parùm est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob: ecce dedi te in lucem géntium. *If. 49.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Hæc Prophétæ lo- cútæ sunt & Móyses: Passíbilis Christus, primus lumen annuntia- turus est pôpulo & Géntibus, al- leluia. *Act. 26.*

D I E V I I I .

D E O C T A V A .

De Jeremía Prophéta.

Lectione i.

Cap. 6.

ERUDIRE, Jerúsalem, ne fortè recédat áнима mea à te, ne fortè ponam te desertam ter- ram inhabitáibilem. Hæc dicit Dó-

minus exercítuum: Usquè ad ra- cémum cólligent quasi in vínea re- líquias Israél: converte manum tuam quasi vindemiátor ad cartal- lum. Cui loquar? & quem con- testábor ut áudiat? Ecce incircum- císæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium, & non fuscípient illud. Idcircò furó- re Dómini plenus sum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 6. Lectione ij.

DIes, dilectissimi, quo primùm Géntibus Salvátor mundi Christus appáruit, sacro nobis ho- nore venerandus est. Neque enim ita ille emensus est dies, ut virtus óperis, quæ tunc est reveláta, transierit, nihilque ad nos nisi rei gestæ fama pervénerit, quam fides fuscíperet, & memória celebráret; cùm, multiplicato múnere Dei, étiam quotidiè nostra experiantur témpora quidquid illa habuére pri- mórdia. Unde cùm cérimus hó- mines mundánæ sapiéntiæ déditos, & à Jesu Christi confessióne lon- ginquos, de profundo erróris sui edúci, & ad agnitionem veri lú- minis advocári, divinæ procul dû- bio grátiae splendor operátur: & quidquid in córdibus tenebrósis novæ lucis appáret, de ejusdem stellæ rádiis micat; ut mentes quas suo fulgóre contígerit, & mirá- culo móveat, & ad Deum adoran- dum præeundo perdúcat.

Lectione iii.

SI autem sollícito intellectu ve- límus aspíçere, quómodò étiam triplex illa spécies múnérum ab ómnibus qui ad Christum gressu fidei vénient, offerátur, nonnè in córdibus rectè credéntium éadem

celebráatur oblátio? Aurum étenim de thesauro ánni sui promit, qui Christum regem universitatis agnoscit. Myrrham offert, qui Unigenitum Dei credit veram sibi hóminis uniuersitatem natúram. Et quodam eum thure venerátur, qui in nullo ipsum paternæ majestati ímparem confitetur.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Habitántibus in re-giōne umbræ mortis, lux orta est eis, allelúia. *If. 9.*

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Eratis vos aliquandò tenebræ, nunc autem lux in Dómino: ut filii lucis ambuláte. *Ephes. 5.*

D I E I X.

D E O C T A V A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 7.

Verbum quod factum est ad Jeremiam à Dómino dicens: Sta in porta domus Dómini, & prædica ibi verbum istud, & dic: Audíte verbum Dómini, omnis Juda, qui ingredímini per portas has ut adorétes Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercituum Deus Israël: Bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra; & habitabo vobiscum in loco isto. Nolíte confidere in verbis mendacii, dicentes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si bene direxeritis vias vestras & stúdia vestra, si feceritis iudicium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupillo, & víduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effudératis in loco hoc, & post deos alienos non ambuláveritis in malum vobis meti pís; habi-

tábo vobiscum in loco isto, in terra quam dedi pátribus vestris, à seculo usquè in séculum.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

In Epiph. 7.

Lectio ij.

In dispensatiōnibus sacramentorum Christi, & virtutes sunt gratiæ, & incitamenta doctrinæ; ut quem confitémur fidei spíritu, óperum quoque sequámur exemplo. Nam étiam ipsa primórdia, quæ Dei Fílius per matrem Vírginem nascendo suscepit, ad proiectum nos pietatis instituunt. Simul enim appáret córdibus rectis in una eademque persona, & humána humilitas, & divína majestas. Quem cunæ testantur infantem, cœlum & cœlestia suum loquuntur audórem. Sed in his nostrorum vulnerum est curatio, & nostræ dejectiōnis eréctio; quia nisi in unum tanta diuersitas conveniret, reconciliari Deo humána natura non posset.

Lectio iii.

Legem ergò vivendi remédia nobis nostra sanxérunt; & indè data est móribus forma, undè mórtuis est impensa medicína. Nec imméritò, cùm tres Magos ad adorandum Jesum novi sideris cláritas deduxisset, non eum imperantem dæmónibus, non mórtuos suscitantem, non cæcis visum, aut claudis gressum, aut mutis eloqueum reformantem, vel in aliqua divinárum virtútum actione vidérunt; sed puerum silentem, quietum, & sub matris sollicitudine constitutum: in quo nullum quidem appáret de potestate signum, sed magnum præbétur de humiliaté miraculum. Ipsa itaque sp̄ecies sacræ infantiæ, cui se Deus Dei Fí-

lius aptārat, prædicatiōnem áuribus intimandam, óculis ingerēbat; ut quod adhuc vocis non proferébat sonus, visiōnis jam doceret effec-tus. Tota enim victória Salvatóris, quæ & diábolum superávit & mun-dum, humilitá est concepta, humili-tá est confecta. Dispósitos dies sub persecutiōne inchoávit, & sub per-secutiōne finívit; nec púero tole-rántia passiōnis, nec passiōro défuit mansuetúdo puerilis.

Ad Benedictus.

Ant. 8. c. Vénient ad te, Sion, & adorábunt vestígia pedum tuórum, omnes qui detrahébant tibi.
Is. 60.

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. Omnes gentes ado-rábunt in conspectu tuo, Dómine; quóniam judicia tua manifesta sunt.
Apoc. 15.

Fit Commem. S. Pauli, Eremitæ.

Ant. Recéde & abscondere; de torrente bipes: corvisque præcépi ut pascant te. *3. Reg. 17.*

¶. Jacta super Dóminum curam tuam, ¶. Et ipse te enútriet. Ps. 54.

Orémus.

Deus, cuius gratiâ beátus Pau-lus prudenti fugâ salúti suæ cónsulens, máluit facultatibus suis spoliári, quám Christo; quæsu-mus, ut purificatis ab omni terre-nórum cupiditáte méntibus, te solo dívites esse velímus: Per eumdem.

D I E X.

D E O C T A V A.
De Jeremíᾳ Prophéta.

Lectione j.

Cap. 8.

HÆc dicit Dóminus: Num-quid qui cadit, non resur-get? & qui aversus est, non revertétur? Quarè ergò aver-

sus est pópulus iste in Jerúsalem aversiōne contentiósâ? Apprehen-dérunt mendácium, & noluérunt reverti. Attendi, & auscultávi: nemo quod bonum est lóquitur, nullus est qui agat pœnitentiam super peccáto suo, dicens: Quid feci? Omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi equus ímpetu vadens ad prælium. Milvus in cœlo cognóvit tempus suum: turtur, & hirundo, & cicónia custodiérunt tempus adventus sui: pópulus au-tem meus non cognóvit iudicium Dómini.

Ex libro sancti Irenæi Episcopi & Mártyris, contrà hæreses.

Lib. 3. C. 10. Lectione ij.

MAtthæus Magos ab Ori-en-te venientes ait dixisse: Vídimus enim stellam ejus in Oriente, & vénimus adorare eum; deductosque à stella in domum Ja-cob ad Emmánuël, per ea quæ ob-tulérunt múnera, ostendisse quis erat qui adorabátur: myrrha quidèm, quòd ipse erat qui pro mortali humáno génere moreréatur & sepeliréatur; aurum verò, quóniam Rex cujus regni finis non est; thus verò, quóniam Deus qui & notus in Judæa factus est, & manifestus eis qui non quærébant eum.

De sancto Paulo Eremita,
Lectione iij.

Ex ejus vita per S. Hieronymum scripta.

Paulus, Eremitarum auctor & magister, apud inferiorem Thebáidem natus, cùm quindecim esset annórum, paréntibus orbátus est. Declinandæ causâ persecutiōnis Décii & Valeriáni, & Deo libérius inserviendi, in erémi spe-luncam se cónstulit; ubi palmâ ei

victum & vestitum præbente, vixit ad centesimum & decimum tertium annum: quo tempore ab Antonio nonagenario, Dei admónitu, invísitur. Quibus cùm propriis se nomínibus, licet anteā sibi invicem ignoti, salutassent, gratiasque Dómino in communé retulissent, corvus qui ab annis sexaginta Paulo dimidiátum panem quotidiè afferébat, integrum détulit. Quarè, cum gratiárum actiōne ad fontem capientes cibum, ubi tantisper recreati sunt, noctem in divinis lāudibus consumpsérunt. Dilúculo Paulus, de morte quæ sibi instáret, admonens Antónium hortáatur ut pállium quod ab Athanásio accéperat, ad involvendum suum corpus afferret. Quo ex itinere rédiens ille, vedit inter Angelórum choros, inter Prophetárum & Apostolórum cœtus, Pauli ánimam in cœlum ascéndere. Cùmque ad ejus cellam pervenisset, invénit géníbus complicatis, erectâ cervice, extensisque in altum mánibus, corpus exánime; quod pállio obvolvens, hymnosque & psalmos ex christiána traditiōne decantans, in fóveam, à duóbus leónibus qui eò occurrerant effossam, sanctum corpus intulit; & injectâ humo, túmulum ex christiáno more compósuit: túnicam verò Pauli, quam in sportæ modum ex palmæ fóliis ille sibi contexuerat, secum áuferens, eo vestitu diébus solémnibus Paschæ & Pentecostes, quoad vixit, usus est.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Erunt reges nutritiū tui, Jerúsalem, & réginae nutrícies tuæ: vultu in terram demissio adorabunt te. *Isaïæ 49.*

Fit Commem. S. Pauli.

Ant. Bonum est viro cùm portáverit jugum ab adolescētia sua: sedebit solitarius, & tacébit, quia levavit super se. *Thren. 3.*

¶ Elongávi fúgiens, & mansi in solitúdine: *R.* Expectábam eum qui salvum me fecit. *Ps. 54.*

Oratio, Deus, cujus. *ut suprà. 283.*
Ad Magnificat.

Ant. 7. G. Cum Agno pugnabunt reges, & Agnus vincet illos; quóniam Dóminus dominorum est & Rex regum. *Apoc. 17.*

D I E X I .

D E O C T A V A .

De Jeremía Prophéta.

Lectione i. Cap. 9.

A Udite, mulieres, verbum Dómini, & assúmant aures vestras sermonem oris ejus; & docéte filias vestras lamentum, & unaquæque próximam suam planctum: quia ascendit mors per fenestras nostras, ingressa est domos nostras, dispérdere párvulos déforis, júvenes de platéis. Lóquere: Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínus hóminis quasi stercus super fáciem regiōnis & quasi fœnum post tergum metentis, & non est qui colligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur sapiens in sapiéntia sua, & non gloriétur fortis in fortitudine sua, & non gloriétur dives in divitiis suis: sed in hoc gloriétur, qui gloriátur, scire & nosse me; quia ego sum Dóminus qui fácio misericórdiam, & judicium, & justitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dóminus.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.
Serm. 200. in Epiph. Domini 2.

Lectione ij.

A D partum Vírginis adorandum Magi ab Oriente venérunt:

magnum sacramentum. In præsépi Christus jacébat, & Magos ab Oriente ducébat. Abscondebátur in stábulo, & agnoscebátur in cœlo; ut ágnitus in cœlo manifestaréetur in stábulo, & appellaréetur Epiphánia dies iste, quod latínè Maniféstatio dici potest: simul ejus celsitudinem humilitatemque commendans; ut qui in aperto cœlo signis sidéreis monstrabátur, in angusto diversorio quæsitus inveniérunt; inválidus infantílibus membris, involútus infantílibus pannis, adoraréetur à Magis, timeréetur à malis. Tímuit enim eum rex Heródes, eisdem sibi Magis nuntiántibus, cùm adhuc quærerent párvulum quem cognoverant, cœlo teste, jam natum. Quid erit tribúnal judicantis, quandò superbos reges cunæ terrébant infantis?

Lectio iii.

HÆc Magórum illuminatio magnum testimónium cæcitatis exstitit Judæorum. In terra eórum isti requirébant, quem illi in sua non agnoscébant. Apud eos isti infan tem invenérunt, quem illi apud sedocentem negavérunt. In his terris de longinquo isti peregríni puerum Christum nondùm verba promen tem adoravérunt, ubi cives illi júvenem mirácula facientem crucifixérunt. Isti in membris parvis Deum agnovérunt, illi in factis magnis nec tanquam homini percérunt: quasi plus fuerit vidére novam stellam in ejus nativitatē fulgentem, quam solem in ejus morte lugentem.

Ad Benedictus.

Ant. 7. d. Erit in loco ubi dicétur eis: Non populus meus vos; dicétur eis: Filii Dei viventis. *Osee 1.*

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Dómine, redemisti nos Deo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne; & fecisti nos Deo nostro regnum. *Apoc. 5.*

D I E X I I .**D E O C T A V A .**

[*Si sit Sabbatum, Officium fiet hoc modo.*

Invit. & Hymnus, ut in Dominica intra Octavam. 276.

Psalmi de Sabbato, sub tribus Antiph. & ¶ tertii Nocti de eadem Dominica. 278.

Lectio j. de Scriptura occurrente quæ sequitur; ij. erit prima de Sermone sancti Fulgentii, quæ incipit per hæc verba, Traditum tenémus. infra; iij. de Evangelio Dominicæ, cum prima Lectione Homiliae. 278.

Duo priora R.R. sumuntur è III. Nocti. Epiph. 269. tertium verò R. Remansit. cum Glória Patri. 278.

AD LAUDES, Psalmi de Sabbatho, cum Cantico Epiph. sub Ant. Vóluit Deus. ut diebus intrà Octavam. 280.

Cetera ut notantur pro eadem Dominicæ, usque ad II. Vesperas exclusivè, quæ erunt integræ de die Octavæ, sine Commemoratione Dominicæ.]

In quacumque alia Feria, scilicet post Dominicam, Lectio j. erit de Scriptura occurrente in hac Feria post Dominicam; ij. & iij. de Sermoni S. Fulgentii, ut habentur infra.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 10.

Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapiéntia sua, &

prudéntiâ suâ extendit cœlos. Ad vocem suam dat multitudinem aquarum in cœlo, & elevat nébulas ab extremitatibus terræ: fúlgura in pluviam facit, & edúcit ventum de thesauris suis. Stultus factus est omnis homo à scientia, confusus est ártifex omnis in sculp-tili; quóniam falsum est quod con-flávit, & non est spíritus in eis. Vana sunt, & opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. Non est his similis pars Ja-cob: qui enim formavit ómnia, ipse est; & Israël virga hæreditatis ejus: Dñus exercituum nomen illi. Sermo sancti Fulgentii Episcopi.

In Epiph. 4. Lectio ij.

TRÁDITUM tenémus à Patribus quòd Unigénitus Dei, postquam est secundum carnem temporáliter natus, in isto die est Magis venientibus manifestatus; à quibus, oblatis munéribus, supplíciter est adorátus. Quid est, fratre-s, ut isti Magi Regem Judæorum adorandum quærerent, cùm ipso Judæi non essent? Et quem Regem? Utique non Heródem, sed Christum. De Heróde filii jam fúerant nati, qui erant, patre mórtuo, regnatúri. Mórtuo Heróde, Archeláus regnávit. Archeláus natus est in pálatio, Christus in diversorio: Archeláus natus, in lecto est argénteo pósitus; Christus autem natus, in præsépio est brevissimo collocátus: & tamen ille natus in palacio, contémnitur; iste natus in diversorio, quæritur: ille à Magis nullatenus nominátur; iste inventus, supplíciter adorátur.

Lectio ij.

Quis est iste Rex Judæorum? Pauper & dives, húmilis & su-

blímis: qui portátur ut párvulus, adorátur ut Deus; párvulus in præsépio, immensus in cœlo; vilis in pannis, pretiosus in stellis. Quid est quòd sic turbáris, Heródes? Rex iste qui natus est, non venit reges pugnando superare, sed moriendo mirabiliter subjugare: nec ídeò natus est ut tibi succédat, sed ut in eum mundus fidéliter credat. Venit enim, non ut pugnet vivus, sed ut triumphet occísus. Puer qui nunc à Magis dicitur Rex Judæorum, idem créator est & Dóminus Angelorum. Quapropter cujus times infantiam nascentis, magis timére debes omnipoténtiam judicantis. Noli eum timére regni tui successórem, sed time infidelitatis tuæ justissimum damnatórem.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Qui redempti sunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætitia sempiterna super cápita eorum. *Is. 51.*

DI E X I I I.
OCTAVA EPIPHANIAE,
& Baptismus Domini.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.
Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. 8. G. Erit fons patens habitá-
tibus Jerúsalem, in ablutionem peccatóris; & disperdam nómina idolórum de terra. *Zach. 13.*

Ant. 3. a. Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes; & effundam super vos aquam mundam. *Ezech. 36.*

Ant. 6. F. Mundabímini ab ómnibus inquinamentis vestris; & ab universis idólis vestris mundábo vos. *Ezech. 36.*

Ant. 4. E. Fáciam ut in præcep-tis meis ambulétis , & judícia mea custodiátis , & operémini. *Ezech.* 36.

Ant. 5. a. Eritis mihi in pôpu-lum , & ego ero vobis in Deum ; & salvábo vos. *Ezech. 36.*

C A P I T U L U M . *Joël. 3.*

ERIT Jerúsalem sancta ; & alieni non transíbunt per eam ám-pliūs. Et erit in die illa : Stillábunt montes dulcédi-nem , & colles fluent lac-te , & per omnes rivos Judá ibunt aquæ ; & fons de domo Dómini egrediétur , & irrigábit tor-rentem spinárum.

R. Qui poſt me ventúrus est , fôrtior me est , cuius non sum dignus calceamenta portare ; * Ipse + Vos baptizábit in Spíritu sancto , & igni. *¶* Sanctus vocábitur omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem ; si ablúerit Dóminus fôrdes filiárum Sion in spíritu judíci & spíritu ardóris. * Ipse. Glória. + Vos. *Matth. 3. If. 4.*

H Y M N U S .

CLAMANTIS ecce vox sonans Deserta Judæa quatit : Mox ad Joannem cónfluunt , Quos críminum moles gravat.

EN ipse permistus reis Accédit Agnus innocens ; Agnus suo qui sanguine Piábit orbis crímina.

SUB nube carnis at suum Lucerna Solem détegit ; Lymphis nec audet tíngere , A quo lavári débuit.

PARÉRE sed fas est Deo , Vel quandò fese déprimit : Hunc omne virtútum genus Implére nempè sic decet.

AGNOSCE , Præcursor , tibi Intùs revélat quem Deus :

Tu mergis undis córpora , Hic corda mundat Spíritu.

MUNDI scelus qui díluis , Jesu , tibi sit glória

Cum Patre , cumque Spíritu , In sempiterna sécula. Amen.

¶ Flúmina plaudent manu : *R.* Simul montes exultábunt à con-pectu Dómini. *Pf. 97.*

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Erit dies una quæ nota est Dómino : & exíbunt aquæ vivæ de Jerúsalem ; & erit Dóminus rex super omnem terram. *Zach. 14.*

Oratio , ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM , ut suprà , 275. AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum qui baptizat in Spíritu sancto , * Veníte , adorémus. *Joan. 1.*

Pf. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S .

NON ábluunt lymphæ Deum , Sed ábluit lymphas Deus ; Carnisque contactu sacræ Vim dat lavandi críminis.

PROMISSUS ecce jam patet Fons ablwendis córdibus. Res mira ! tíngitur caro , Mentisque labes tollit.

His tintæ nam canálibus Regis suprémi púrpura Tinctos cruentat , & nivis Instar dat esse cándidos.

FÆCUNDA sancto Spíritu Virgo Deum nobis parit : Fœcunda sancto Spíritu Nunc unda nos parit Deo.

MUNDI scelus qui díluis , Jesu , tibi sit glória Cum Patre , cumque Spíritu , In sempiterna sécula. Amen.

I N I . N O C T U R N O .
Ant. 3. a. Fuit Joannes in de-

serto, baptizans, & prædicans baptismum pœnitentiæ in remissiónem peccatórum. *Marc. 1.*

Ant. 1. f. Egrediebátur ad Joannem omnis Judææ régio ; & baptizabantur ab illo in Jordánis flúmine , confitentes peccáta sua. *Marc. 1.*

Ant. 7. c. Baptizávit baptismo pœnitentiæ pópulum , dicens : In eum qui ventúrus effet post ipsum , ut créderent , hoc est , in Jesum. *Act. 19.*

℣. Flumen Dei replétum est aquis : ℥. Parasti cibum illórum. *Ps. 64.*

Tres Lectiones sumuntur de Jeremias ex Feria in qua Octava Epiphaniæ occurrit , ut infrà.

Post i. Lect. ℥. Vox Dómini revelábit condensa , & in templo ejus omnes dicent glóriam. * Dóminus dilúvium inhabitare facit , & sedébit Dóminus rex in æternum. ℣. In diébus Noë , octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam ; quod & vos nunc símilis formæ salvos facit baptisma. * Dóminus. *Ps. 28. 1. Petr. 3.*

Post ij. Lect. ℥. Sapiéntia deduxit justos in via mirábili : tránstulit illos per mare rubrum ; * Inimícos autem illórum demersit in mare , & ab altitudine inferórum eduxit illos. ℣. Patres nostri omnes sub nube fuérunt , & omnes mare transfiérunt , & omnes in Móyse baptizati sunt in nube & in mari ; * Inimícos autem. *Sap. 10. 1. Cor. 10.*

Post iii. Lect. ℥. Ecce aquæ egrediebantur ad Orientem ; & ait Dóminus : Aquæ istæ sanabuntur ; * Et + Vivent ómnia ad quæ vénérerit torrens , quia aquæ de sanc-

tuário egredientur. ℣. Ostendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ , procedentem de sede Dei & Agni , & ex utráque parte flúminis lignum vitæ ; * Et vivent. Glória. + Vivent. *Ezech. 47. Apoc. 22.*

I N I I . N O C T U R N O.

Ant. 4. E. Venit Jesus à Galilæa in Jordánem ad Joannem , ut baptizarétur ab eo. *Matth. 3.*

Ant. 8. G. Joannes prohibébat eum , dicens : Ego à te débeo baptizári , & tu venis ad me ? *Matth. 3.*

Ant. 2. D. Respondens Jesus , dixit : Sine modò ; sic enim decet nos implére omnem justitiam. *Matth. 3.*

℣. Vidérunt te aquæ , Deus ; ℥. Vidérunt te aquæ , & timuérunt. *Ps. 76.*

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

In S. Luminæ. Orat. 39.
Lectione iv.

C Hristi nativitatem priùs aptâ solemnitaté celebravimus , cum stella cucúrrimus , cum Magis adoravimus , cum Paſtóribus luce circumfusi sumus , cum Angelis divinam glóriam prædicavimus. Nunc verò ália Christi áctio , áliud mystérium séquitur. Non possum cohibére ánni voluptátem , divini afflátus ímpetu agor ; ac prémódum Joannis instar faustum núnctum prófero , non quidèm ut ille præcursor ; céterum à solitúdine véniens. Christus illuminátur , simul & nos illuminémur. Christus baptizátur ; simul & nos descendámus , ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Factum est , in diébus illis venit Jesus à Názareth Galilææ ; * Et baptizatus est à Joanne in Jor-

dáne. ¶ Dícite pusillánimis: Deus ipse salvábit vos, quia scissæ sunt in deserto aquæ; * Et baptizátus est. *Marc. 1. Is. 35.*

Lectio v.

Joannes baptizat, accedit Jesus; non admittit Baptista, Jesus certat. Ego à te débeo baptizári, dicit lucerna Soli, vox Verbo, amicus Sponso; inter natos mulierum major, Primogénito omnis creaturæ; is qui à materno ventre præsultáverat, ei qui in ventre adoratus fúerat; præcursor & præcurfürus, ei qui apparúerat & appariturus erat. Quid autem Jesus? Sine modò; hoc enim certo consilio & dispensatióne fit. Ascendit Jesus ex aqua; mundum enim secum in altum effert: ac cœlos quos Adam cláuserat & sibi & pósteris, quemámodùm & flámmeo gládio paradísum, findi atque aperíri ceruit. Ac Spíritus testimónium pérhibet divinitatis; ad similem enim accurrit. Et vox cœlitùs mittitur: illinc enim erat is de quo testimónium perhibebátur. Et ut columba Spíritus appáret; à multis enim séculis columba diluvij finem nuntiáre consuévit.

R. Jesu baptizato, & orante, apertum est cœlum; & * Descendit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut columba in ipsum. ¶ Flos de radice Jesse ascendet: & requiescit super eum Spíritus Dómini. * Descendit. *Luc. 3. Is. 11.*

Lectio vij.

Nos ígitur hodiè Christi baptisnum venerémur, ac festum honestè celebrémus; non ventris deliciis óperam dantes, sed spirituáliter nos oblectantes. Lavámini, mundi estote. Si peccáto

rubri estis, ac propè sanguínei, quasi nix dealbámini. Si coccínei estis, ac omnínō viri sanguinum, ad candórem lanae pervenítote. Purgámini, inquam; nullâ enim re Deus perindè delectatur, ut hominis resipiscéntiâ ac salúte, pro quo omnis sermo & ómnia mystéria. Sic fiet ut sicut luminaria in mundo, ita & vos áliis hominibus sitis vis quædam vivífica, & velut lúmina perfusa, magno illi lúmini astantes, & à Trinitate illuminati, cujus nunc rádium à divinitate, quæ una est, emanantem accepistis in Christo Jesu Dómino nostro, cui glória in sécula seculorum. Amen. Tu autem.

R. Ecce vox de cœlis, dicens: * Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complácui. ¶ Vox Dómini super aquas, Deus majestatis intónuit: * Hic est. Glória Patri. * Hic. *Matth. 3. Ps. 28.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Venit per aquam Jesus Christus: & Spíritus est qui testificátur quóniam Christus est véritas. *1. Joan. 5.*

Ant. 1. g. Joannes clamat: Hic erat quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est; quia prior me erat. *Joan. 1.*

Ant. 6. F. Ego nesciébam eum; sed ut manifestétur in Israël, proptéreà veni ego in aqua baptizans. *Joan. 1.*

¶. Dominabitur à mari usquè ad mare; R. Et à flúmine usquè ad términos orbis terrarum. *Ps. 71.* Léctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Lectio ix.

Cap. 1.

In illo tempore; Vidit Joannes Jesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tol-

lit peccatum mundi. Et reliqua.
Homilia sancti Augustini Episcopi.
Tract. 4. in Joan. Evang. n. 12.
& 13.

Accipit ministerium baptismatis Joannes in aqua pœnitentiæ, parare viam Domino, non existens Dominus. At ubi cognitus est Dominus, superfluo ei via parabatur; quia cognoscéntibus se ipse factus est via. Itaque non duravit diu baptismus Joannis. Sed quomodo demonstratus est Dominus? Humilis; ut idem acciperet baptismum Joannes, in quo baptizatur ipse Dominus. Et opus erat Domino baptizari? Et ego interrogans, citò respóndebo: Opus erat Domino nasci? opus erat Domino crucifigi? opus erat Domino mori? opus erat Domino sepeliri? Si ergo tantam suscepit pro nobis humilitatem, baptismum non erat suscepturus? Et quid profuit, quia suscepit baptismum servi? Ut tu non dedianteris suscipere baptismum Domini.

R. Vedit Joannes Jesum venientem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; * Ecce qui tollit peccatum mundi. ¶. Justificabit ipse Justus multos, & iniquitates eorum ipse portabit: * Ecce. *Joan. 1. If. 53.*

Tract. 6. n. 5. & 6.

Lectio viii.

Ecce columba descendit super Dominum, & super Dominum baptizatum: & apparuit ibi sancta illa & vera Trinitas, quæ nobis unus Deus est. Ascendit enim Dominus ab aqua, sicut in Evangelio legimus; & ecce aperti sunt eiuscœli, & vident Spiritum descendente velut columbam, & mansit super eum; & statim vox conse-

cuta est: Tu es Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Apparet manifestissima Trinitas; Pater in voce, Filius in homine, Spiritus in columba. In ista Trinitate missi sunt discípuli, In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, ab illo de quo dictum est: Hic est qui baptizat; qui sibi tenuit hanc potestatem, ita ut in nullum ministrorum eam transferret, quamvis per ministros suos baptizare dignatus sit. Per hanc potestatem stat unitas Ecclesiæ, quæ significatur in columba de qua dictum est: Una est columba mea. Si enim transseretur potestas à Domino ad ministrum, tot baptismata essent, quot ministri essent; & jam non staret unitas baptismi.

R. Qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris Spiritum descendenter, & manenter super eum, * Hic est qui baptizat in Spiritu sancto. ¶. Ecce Servus meus, dedi Spiritum meum super eum: * Hic. *Joan. 1. If. 42.*

n. 7.

Lectio ix.

In columba cognovit Joannes quiddam proprium; cum ei dictum esset: Super quem videris Spiritum descendenter sicut columbam, & manenter super eum, ipse est qui baptizat in Spiritu sancto. Jam noverat Joannes, quia baptizatus erat Dominus in Spiritu sancto. Antequam veniret ad flumen, cum multi ad Joannem concurrerent baptizari, ait illis: Ego quidem baptizo vos in aqua; qui autem post me venit, ipse vos baptizabit in Spiritu sancto & igni. Quid ergo per columbam didicit, nisi quamdam proprietatem in

Christo talem futuram, ut quamvis multi ministri baptizatū essent, sive justi, sive iusti, non tribueretur sancitas baptismi, nisi illi super quem descendit columba, de quo dictum est: Hic est qui baptizat in Spíitu sancto? Petrus baptizet, hic est qui baptizat. Paulus baptizet, hic est qui baptizat. Judas baptizet, hic est qui baptizat.

R. Vidi Spíritum descendenteum quasi columbam de cœlo, & mansit super eum. * Vidi, & testimoniū perhibui quia + Hic est Filius Dei. ¶ Deus ostendit illi glóriam suam; audívit enim eum, & vocem ipsius. * Vidi. Glória. + Hic est. Joan. 1. Eccli. 45.

Te Deum.

¶. Sacerd. Benedicite, fontes, Dómino: R. Laudáte, & superexaltáte eum in sécula. Dan. 3.

A D L A U D E S.

Psalmi de Feria.

Ant. Nisi quis renatus fúerit ex 7. c. aqua & Spíitu sancto, non potest introire in regnum Dei. Joan. 3.

Ant. 6. F. Quod natum est ex carne, caro est; & quod natum est ex spíitu, spíritus est: oportet vos nasci dénuò. Joan. 3.

Ant. 5. a. Ego recipiam vos, & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios & filias. 2. Cor. 6.

Canticum, ut in die Epiphaniæ, 271.

Ant. 3. g. Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nōmine Patris, & Filiī, & Spíritus sancti. Matth. 28.

Ant. 1. a. Qui crediderit, & baptizatus fúerit, salvus erit. Marc. 16.

CAPITULUM. Ezech. 36.

Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio vestri; & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor cárneum.

H Y M N U S.

EMERGIT undis, & Deo Fundit preces homo Deus: Patet polórum régia, Adest repente Spíritus.

INSTAR columbæ, vértici Illapsus ínsidet sacro; Summi Patris vox pérsonat: Dilectus hic est Filius.

CHRISTI dicáta córpore Sic quem lavátra cónsecrant, Hic náscitur proles Dei; Cœlum precanti pánditur.

CASTIS fit, expers fórdium, Columba simplex móribus: Divínus hunc intùs regit, Agit, sovetque Spíritus.

O CHRISTE, sacri gúrgitis Quos abluisti fóntibus, Tuo crúore cándidos Fac nulla labes ínquiet.

MUNDI scelus qui díluis, Jesu, tibi sit glória Cum Patre, cumque Spíritu, In sempiterna sécula. Amen.

¶ Confessio & pulchritudo in conspectu ejus; R. Sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. 95.

Ad Benedictus.

Ant. 4. d. Jesus Christus dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris, & fecit nos regnum & sacerdótes Deo & Patri suo: ipsi glória in sécula. Apoc. 1.

Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta, quæsumus, ut per eum quem

símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur; Qui tecum vivit.

A D H O R A S.

Doxologia, ¶ Mundi scelus qui díluis. *ut suprà ad Laudes.*

A D P R I M A M.

Ant. 7. c. Nisi quis renátus.

In R. br. ¶ Qui baptizas * in Spíritu sancto. *Joan.* 1.

A D T E R T I A M.

Ant. 6. F. Quod natum est.

C A P I T U L U M. *Tit.* 3.

Deus salvos nos fecit per lávárum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritus sancti quem effúdit in nos abundè per Jesum Christum Salvatórem nostrum; ut justificáti grátiâ ipsius, hárēdes simus secundùm spem vitæ aeternæ.

R. br. Redémit eos * de manu inimici, * Allelúia, allelúia. Redémit. ¶ Et opéruit aqua * tribulantes eos. * Allelúia. Glória Patri. Redémit. *Ps.* 105.

¶ Tu contribulasti cápita dracónum in aquis: *R.* Tu confregisti cápita dracónis. *Ps.* 73.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Ego.

C A P I T U L U M. 2. *Petr.* 1.

Per Christum Deus máxima & pretiosa nobis promissa donávit; ut per hæc efficiámini divinæ confortes natúræ, fugientes ejus, quæ in mundo est, concupiscéntia corruptiōnem.

R. br. Apud te, Dómine, * est fons vitæ, * Allelúia, allelúia. Apud te. ¶ Et in lúmine tuo * vidébimus lumen, * Allelúia. Glória. Apud te. *Ps.* 35.

¶ Dilexisti justitiā, & odisti iniquitatēm; *R.* Proptéreà unxit te,

Deus, Deus tuus óleo lätítiae præ consortibus tuis. *Ps.* 44.

A D N O N A M.

Ant. 1. a. Qui credíderit.

C A P I T U L U M. *Ephes.* 5.

Chrístus dilexit Ecclésiam, & seipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi; sed ut sit sancta & immaculata.

R. br. Flúminis ímpetus * lätíticat civitatem Dei, * Allelúia, allelúia. Flúminis. ¶ Sanctificávit * tabernáculum suum Altíssimus, * Allelúia. Glória. Flúminis. *Ps.* 45.

¶ Rivos ejus inébria, Dómine:

R. Multíplica genímina ejus. *Ps.* 64.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. **U**nus Dóminus, una fides, i. g. unum baptisma, unus Deus, & Pater ómnium. *Ephes.* 4.

Ant. 5. C. Omnes filii Dei estis per fidem quæ est in Christo Jesu. Quicumque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis. *Galat.* 3.

Ant. 2. D. Non est Judæus, neque Græcus: non est servus, neque liber; omnes enim vos unus estis in Christo Jesu. *Galat.* 3.

Ant. 6. F. Abluti estis, sanctificáti estis, justificáti estis in nōmine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. *1. Cor.* 6.

Ant. 3. a. Caritatem habéte, quod est vínculum perfectiōnis; & pax Christi exultet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore. *Coloſſ.* 3.

C A P I T U L U M. *1. Cor.* 12.

Omnia membra cōporis, cū sint multa, unum tamen cor-

pus sunt ; ita & Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus , sive Judæi , sive gentíles , sive servi , sive líberi.

Hymnus , Emergit. 291.

℣. Ego dixi : Dii estis , ℣. Et filii Excelsi omnes. *Pſ. 81.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Iesu plenus Spíritu sancto , regressus est à Jordáne ; & agebátur à Spíritu in desertum. *Luc. 4.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

Deinde (si non sit Sabbathum) fit Commem. S. Hilarii Episcopi & Ecclesiæ Doctoris.

Ant. Beatus qui excógitat vias sapiéntiæ in corde suo , vadens post illam quasi investigátor : protegétur sub tégmíne illíus à fervóre , & in glória ejus requiescat. *Ecli. 14.*

℣. Beatus homo quem tu erudieris ; Dómine , ℗. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ. 93.*

Orémus.

Prosit nobis , Dómine , beáti Pontíficis Hilárii festiva solémnitas : ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per universas Gállias servávit illæsam , ita nos , ejus intercessióne , in eádem fide stábiles , ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nóstro ; Qui tecum vivit & regnat Deus.

℟. Amen.

Postea S. Felicis , Presbyteri & Confessoris Christi.

Ant. Notum fáciet Dóminus qui ad se pertíneant , & sanctos applicábit sibi ; & quos élégerit , approxinquábunt ei. *Num. 16.*

℣. Oculi mei ad fidéles terræ , ut sédeant mecum ; ℗. Ambulans in via immaculáta , hic mihi ministrábat. *Pſ. 100.*

Orémus.

Exita in Ecclésia tua , Dómine , Christiánæ paupertatis spíritum , quem sanctus Présbyter Felix tui nómínis Confessor religiosè cóluit ; ut ejus intercedéntibus méritis , promissa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur : Per Dóminum.

COMPLETORIUM , ut suprà. 275.

In Feriis sequentibus post Octavam Epiphaniæ , omnia ut suprà in Feriis à Circumcisione Domini ad Septuageſimam.

Lectiones sequentes leguntur à Dominica intrá Octavam Epiphaniæ & per Hebdomadam.

D O M I N I C A P R I M A
post Epiphaniām , quæ est intrá Octavam.

I N I . N O C T U R N O.

De Jeremía Prophéta.

Lectione j. Cap. 11.

Verbum quod factum est à Dómino ad Jeremiam , dicens : Audíte verba paci hujuſ , & loquímini ad viros Juda & habitatores Jerúsalem , & dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Maledictus vir qui non audíerit verba paci hujus , quod præcépi pátribus vestris in die quâ eduxi eos de terra Ægypti , de fornáce férrea , dicens : Audíte vocem meam , & facite ómnia quæ præcipio vobis ; & éritis mihi in pôpulum , & ego ero vobis in Deum : ut fúscitem juramentum quod jurávi pátribus vestris , datúrum me eis terram fluentem lacte & melle , sicut est dies hæc. Et respondi , & dixi : Amen , Dómine.

Lectione ij.

Et dixit Dóminus ad me : Vociferare ómnia verba hæc in

civitatis Iuda, & foris Jerusalēm, dicens: Audite verba pacti hujus, & facite illa; quia contestans contestatus sum patres vestros in die quā eduxi eos de terra Aegypti usquè ad diem hanc. Manē consurgens contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam: & non audiérunt, nec inclinavérunt aurem suam; sed abiérunt unusquisque in pravitate cordis sui mali. Et induxi super eos ómnia verba pacti hujus quod præcépi ut fácerent, & non fecérunt.

Lectio iii.

ET dixit Dóminus ad me: Inventa est conjuratio in viris Iuda, & in habitatōribus Jerusalēm. Reversi sunt ad iniquitates patrum suōrum priores, qui noluérunt audire verba mea; & hi ergo abiérunt post deos alienos, ut servírent eis: irritum fecérunt domus Israël & domus Iuda pactum meum, quod pépigi cum pátribus eorum. Quamobrem hæc dicit Dóminus: Ecce ego indicam super eos mala de quibus exire non pôterunt; & clámabunt ad me, & non exaudiām eos.

In II. & III. Nocturno leguntur Lectiones de Dominica intrà Octavam. 277. Si verò dies Octava Epiph. venerit in Dominica, leguntur de die Octava, suprà, 288.

FERIA SECUND A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12.

RElíqui domum meam, dimisi hæreditatem meam: dedi dilectam animam meam in manu inimicorum ejus. Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in sylva: dedit contrà me vocem, id est odí vi eam. Numquid avis discolor hæ-

réditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Venite, congregamini, omnes bélitiæ terræ; properate ad devorandum.

[*Si contingat fieri Officium de Feria in diebus ante Dominicam II. RRRR. sumentur è I. & II. Nocturno ipsius Dominicæ II. post Epiphaniam, infrà, alternatim secundum Feriam.*] *Lectio ij.*

PAstóres multi demoliti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam. Dedérunt portiōnem meam desiderabilem in desertum solitūdinis: posuérunt eam in dissipatiōnem, luxitque super me. Desolatiōne desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde. Super omnes vias deserti venérunt vaſtatóres, quia gládius Dómini devorábit ab extrémo terræ usquè ad extrénum ejus: non est pax universæ carni. Seminavérunt tríticum, & spinas messuérunt: hæreditatē accepérunt, & non eis próderit. Confundémini à fructibus vestris, propter iram furoris Dómini.

Lectio iii.

HÆc dicit Dóminus adversum omnes vicinos meos péffimos, qui tangunt hæreditatē quam distribui pôpulo meo Israël: Ecce ego evellam eos de terra sua, & domum Iuda evellam de medio eorum. Et cùm evílsero eos, convertar, & miserébor eorum; & redúcam eos, virum ad hæreditatē suam, & virum in terram suam. Et erit: si erudit̄ didicerint vias pôpuli mei, ut jurent in nōmine meo, Vivit Dóminus, sicut docuérunt pôpulum meum juráre in Baal; ædificabuntur in médio

pópuli mei. Quòd si non audierint , evellam gentem illam evulsione & perditioне, ait Dóminus.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 13.

HÆc dicit Dóminus ad me : Vade , & pōsside tibi lumbáre líneum , & pones illud super lumbos tuos , & in aquam non íneres illud. Et possédi lumbáre juxtà verbum Dómini , & pōssi circà lumbos meos. Et factus est sermo Dómini ad me secundò , dicens : Tolle lumbáre quod posseidisti , quod est circà lumbos tuos , & surgens vade ad Euphráten , & absconde ibi illud in forámine petræ. Et ábii , & abscondi illud in Euphráte , sicut præcéperat mihi Dóminus.

Lectio ii.

ET factum est post dies plúrimos , dixit Dóminus ad me : Surge , vade ad Euphráten ; & tolle indè lumbáre quod præcépi tibi ut absconderes illud ibi. Et ábii ad Euphráten , & fodi , & tuli lumbáre de loco ubi abscondéram illud : & ecce computrúerat lumbáre , ita ut nulli úsui aptum esset.

Lectio iii.

ET factum est verbum Dómini ad me , dicens : Hæc dicit Dóminus : Sic putrécere fáciam supérbiám Juda , & supérbiám Jerúsalem multam ; pōpulum istum péssimum , qui nolunt audíre verba mea , & ábulant in pravítate cordis sui , abieruntque post deos alienos ut servírent eis , & adorárent eos : & erunt sicut lumbáre istud , quod nulli úsui aptum est. Sicut enim adhæret lumbáre ad lumbos viri , sic agglutinávi mihi omnem do-

mum Israël & omnem domum Ju- da , dicit Dóminus ; ut essent mihi in pōpulum , & in nomen , & in laudem , & in glóriam , & non audiérunt.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 14.

QUod factum est verbum Dómini ad Jeremiam de sermóibus fíccitatis. Luxit Judæa , & portæ ejus corruérunt , & obscuratæ sunt in terra , & clamor Jerúsalem ascendit. Majores misérunt minores suos ad aquam : ve- nérint ad hauriendum , non inve- nérint aquam , reportavérunt vasa sua vácuas : confúsi sunt & afflicti , & operuérunt cápita sua. Propter terræ vaftitátem , quia non venit plúvia in terram , confúsi sunt agrícolaे , operuérunt cápita sua.

Lectio ii.

HÆc dicit Dóminus pōpulo huic , qui dilexit movére pe- des suos , & non quiévit , & Dómino non plácuit : Nunc recordábitur iniquitátum eórum , & visitábit peccáta eórum. Et dixit Dóminus ad me : Noli oráre pro pōpulo isto in bonum. Cùm jejunáverint , non exáudiam preces eórum ; & si obtúlerint holocaustóma- ta & víctimas , non suscipiam ea : quóniam gládio , & fame , & peste consúmam eos.

Lectio iii.

ET dixi , A , a , a , Dómine Deus , Prophétæ dicunt eis : Non vidébitis gládium , & fames non erit in vobis , sed pacem ve- ram dabit vobis in loco isto. Et dixit Dóminus ad me : Falsò Prophétæ vaticinantur in nōmine meo ; non misi eos , & non præcépi eis ,

neque locūtus sum ad eos : visiōnem mendacēm , & divinatiōnem , & fraudulētiām , & seductiōnem cordis sui prophētant vobis. Idcīrcō hāc dicit Dōminus de Prophētis qui prophētant in nōmine meo , quos ego non misi , dicentes : Glādiūs & famēs non erit in terra hac. In glādīo & fame consumentur prophētā illi. Et pōpuli quibus prophētant , erunt projecti in viis Je-rūsalem præ fame & glādīo , & non erit qui sepeliat eos ; ipsi & uxōres eōrum , filii & filiæ eōrum : & effundam super eos malum suum.

F E R I A Q U I N T A .

De Jeremīa Prophēta.

Lectione j. Cap. 15.

ET dixit Dōminus ad me : Si stēterit Mōyēs , & Sāmuēl coram me , non est áнима mea ad pōpulum istum : ejice illos à fācie mea , & egrediantur. Quōd si dixerint ad te : Quōd egrediēmur ? dices ad eos : Hāc dicit Dōminus : Qui ad mortem , ad mortem ; & qui ad glādīum , ad glādīum ; & qui ad famēm , ad famēm ; & qui ad captivitatēm , ad captivitatēm. Et visitābo super eos quātuor spēcies , dicit Dōminus : glādīum ad occi-siōnēm , & canes ad lacerandum , & volatīlia cōeli & bēstias terrae ad devorandum & dissipandum. Et da-bo eos in fervōrem universis reg-nis terrae , propter Manassēm fílium Ezechīā regis Juda , super ómnibus quāe fecit in Je-rūsalem.

Lectione ij.

Quis enim miserēbitur tuī , Je-rūsalem ? aut quis contristabī-tur pro te ? aut quis ibit ad rogan-dum pro pace tua ? Tu reliquisti me , dicit Dōminus , retrorsūm abiisti : & extendam manū meā

super te , & interficiam te : labo-rāvi rogans. Et dispergam eos ven-tilābro in portis terrae. Interfeci & dispērdidi pōpulum meū , & ta-men à viis suis non sunt reversi.

Lectione iij.

MUltiplicatāe sunt mihi víduāejus super arénam maris : induxi eis super matrem adolescentis vastattōrem meridie : misi super ci-vitātes repente terrōrem. Infirmitā est quā péperit septem , defecit áнима ejus : occidit ei sol , cū adhuc effet dies ; confusa est , & erubuit : & résiduos ejus in glādīum dabo in conspectu inimicōrum eōrum , ait Dōminus.

F E R I A S E X T A .

De Jeremīa Prophēta.

Lectione j. Cap. 16.

ET factum est verbum Dōmi-ni ad me , dicens : Non acci-pies uxōrem , & non erunt tibi filii & filiæ in loco isto. Quia hāc dicit Dōminus super filios & filias qui generantur in loco isto , & super matres eōrum quāe genuērunt eos , & super patres eōrum de quorum stirpe sunt nati in terra hac : Mōrtibus ægrotatiōnum morientur : non plangentur , & non sepelientur , in sterquilinūm super fāciem terrae erunt ; & glādīo & fame consumentur ; & erit cadáver eōrum in escam volatīlibus cōeli & bēstīis terrae.

Lectione ij.

HÆc enim dicit Dōminus : Ne neque vadas ad plangendum , neque consolérīs eos ; quia abſtuli pacem meā à pōpulo isto , dicit Dōminus , misericordiam & miseratiōnes. Et morientur grandes & parvi in terra ista : non sepelientur

neque plangentur, & non se incidunt, neque calvítium fiet pro eis. Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mórtuo; & non dabunt eis potum cálicis ad consolandum super patre suo & matre.

Lectione iii.

ET cùm annuntiáveris pópolo huic órnalia verba hæc, & díixerint tibi: Quarè locútus est Dóminus super nos omne malum grande istud? Quæ iniquitas nostra? & quod peccátum nostrum, quod pecávimus Dómino Deo nostro? Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dóminus, & abiérunt post deos alienos, & serviérunt eis, & adoravérunt eos; & me dereliquerunt, & legem meam non custodiérunt. Sed & vos pejus operáti estis quàm patres vestri: ecce enim ámbulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali, ut me non audiat. Et ejíciām vos de terra hac in terram quam ignoratis vos & patres vestri; & serviétis ibi diis alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis réquiem.

S A B B A T O.

¶ Quando Septuagesima inciderit in Dominicam sequentem, tunc hodiè Officium (nisi occurrat Fes- tum Semiduplex aut suprà) fit de Sabbato, ut in Feriis à Circumcis. ad Septuagesimam: duæ priores Lectiones sumuntur è I. Nocturno Domin. VI. de initio libri Baruch, secundâ & tertiatâ in unam junctis, cum duobus prioribus R.R. II. Noct. ejusdem Dominicæ: tertia verò Lectione erit de Homilia in Evangelio Dom. II. cum R. viij. cui additur Glória Patri. Ad Laudes

Ant. ad Benedictus. & Oratio ex eadem Dom. II. (quæ Oratio dicatur ad Horas,) cum Commem. Virg. Deiparæ.

Si fiat de Festo Solemni-min. vel Duplii, Lectiones I. Nocturni sumuntur è I. Noct. Dom. VI. de Baruch, & ix Lectione de Homili. Dom. II. cum Commem. ejusdem in Laudibus ante Commem. Virg. Deiparæ.

Si fiat de Festo Semidup. prima Lectione erit de eodem Baruch, tribus in unam coactis: ij. de Sanct. duabus in unam junctis: iij. verò de Homili. Dom. anticipandæ, cum Commem. ejusdem Dom. ante Commem. Virg. Deiparæ.

De Festo Simplici fit tantum Comm. ante Comm. Virg. Deiparæ.

Si fiat de Festo Annuali vel Solemni-maj. fit Commem. Dominicæ anticipandæ in Offic. Noct. tantum per ix. Lectionem Homiliae in Evang. & in Laudibus per Ant. ad Benedictus. ¶. & Orat. Prætermittuntur in hoc casu Lectiones de Baruch.

Hic porrò ritus servatur in sequentibus Sabbatis, si anticipandum fit Officium alicujus Dominicæ.

Vesperæ ut in Sabbato ante Septuagesimam; & deinceps nihil fiat de Officio à Circumcis. ad Septuag. nisi Commem. Virg. Deiparæ.]

Si verò Septuagesima non occurrat in sequentem Dominicam, fiet Officium ut sequitur.

De Jeremía Prophéta.
Lectione j. Cap. 17.

HÆc dicit Dóminus: Maledictus homo qui confidit in hómine, & ponit carnem bráchium suum, & à Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi my-

rīcæ in deserto , & non vidēbit cūm vénérerit bonum : sed habitabit in fiscitáte in deserto , in terra falfuginis & inhabitabili. Benedictus vir qui confidit in Dómino , & erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas , quod ad humórem mittit radices suas ; & non timébit cūm vénérerit astus. Et erit sólium ejus víride , & in témpore fiscitatis non erit sollícitum , nec aliquando désinet facere fructum.

Lectione ij.

HÆc dicit Dóminus ad me : Vade , & sta in porta filiorum populi , per quam ingrediuntur reges Juda & egrediuntur , & in cunctis portis Jerúsalem ; & dices ad eos : Audíte verbum Dómini , reges Juda , & omnis Juda , cunctique habitatōres Jerúsalem , qui ingredimini per portas istas. Hæc dicit Dóminus : Custodite ánimas vestras , & nolite portare póndera in die sabbati , nec inferatis per portas Jerúsalem. Et nolite ejícere ónera de domibus vestris in die sabbati , & omne opus non faciatis : sanctificáte diem sabbati , sicut præcepí pátribus vestris. Et non audiérunt , nec inclinavérunt aurem suam ; sed induravérunt cervícem suam , ne audírent me , & ne accíperent disciplínam.

Lectione iii.

ET erit : Si audiéritis me , dicit Dóminus , ut non inferatis ónera per portas civitatis hujus in die sabbati ; & si sanctificavéritis diem sabbati , ne faciatis in eo omne opus : ingredientur per portas civitatis hujus reges & príncipes , sedentes super sólium David , & ascendentés in cùrribus & equis ,

ipſi & príncipes eórum , viri Juda , & habitatōres Jerúsalem ; & habitabitur cívitas hæc in sempiternum. Et vénient de civitatis Judæa , & de circúitu Jerúsalem , & de terra Bénjamin , & de campéstribus , & de montuólis , & ab Austro , portantes holocaustum , & víctimam , & sacrificium , & thus ; & íferent oblationem in domum Dómini. Si autem non audiéritis me ut sanctificáte diem sabbati , & ne portetis onus , & ne inferatis per portas Jerúsalem in die sabbati ; succendam ignem in portis ejus , & devorábit domos Jerúsalem , & non extinguerétur.

AD V E S P E R A S.

Officium ut notatum est suprà in Sabbatis à Circumcisione ad Septuagesimam . 240.

Ad Magníficat.

Ant. 5. a. Cantáte Dómino , laudáte Dóminum ; quia liberávit ániam páuperis de manu malorum. Jerem. 20.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A I L

post Epiphaniam.

Omnia ut in Dominicis à Circumcis. ad Septuagesimam , 240. additis quæ sequuntur.

I N I. N O C T U R N O.

De Jeremía Prophéta.

Lectione i. Cap. 18.

Verbum quod factum est ad Jeremiam à Dómino , dicens : Surge , & descendé in domum figuli , & ibi áudies verba mea. Et descendí in domum figuli , & ecce ipse faciébat opus super rotam. Et dissipátū est vas quod ipse faciébat è luto mánibus suis ; conversusque fecit illud vas álterum , sicut placuerat in oculis ejus ut fáceret. Et factum est

verbum Dómini ad me , dicens : Nūmqid sicut fígulus iste non pótero vobis fácerē , domus Israél , ait Dóminus ? Ecce sicut lutum in manu fíguli , sic vos in manu mea , domus Israél .

R. Ecce nos venimus ad te , Dómine ; tu enim es Dóminus Deus noster : * Verè in Dómino Deo nostro salus Israél . ¶ Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi . * Verè . *Jerem. 3. 1. Joan. 4.*

Lectio ij.

REpentè loquar adversum gentem & adversus regnum , ut eradícem , & déstruam , & disperdam illud . Si pœniténtiam égerit gens illa à malo suo quod locútus sum adversus eam , agam & ego pœniténtiam super malo quod cogitávi ut fácerem ei . Et súbito loquar de gente & de regno , ut aedificem & plantem illud . Si fécerit malum in óculis meis ut non áudiatur vocem meam , pœniténtiam agam super bono quod locútus sum ut fácerem ei .

R. Dóminus Deus verus est ; ipse Deus vivens & Rex sempiternus : * Ab indignatiōne ejus commovébitur terra , & non sustinébunt gentes comminatiōnem ejus . ¶ De ore Verbi procédit gládium ex utrāque parte acútus , ut in ipso percutiat gentes ; & ipse reget eas in virga férrea : * Ab indignatiōne . *Jerem. 10. Apocal. 19.*

Lectio iiij.

NUnc ergò dic viro Juda & habitatóribus Jerúsalem , dicens : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego fingo contrà vos malum , & cóbrito contrà vos cogitatiōnem ; revertátur unusquisque à via sua mala , & dirígite vias vestras & stúdia vestra .

Qui dixerunt : Desperávimus ; post cogitatiōnes enim noſtras ibimus , & unusquisque pravitatem cordis sui mali faciémus . Ideò hæc dicit Dóminus : Interrogáte gentes : Quis audívit tália horribília quæ fecit nimis virgo Israél ?

R. Ecce dies véniant , dicit Dóminus , & suscitabo David germen iustum ; & fáciet iudiciū & justitiā in terra : * In diébus illis , + Salvábitur Juda , & Israél habítabit confidenter . ¶ Si aliqui ex ramis fracti sunt , propter incredulitatem fracti sunt ; sed & illi si non permánserint in incredulitatē , inserrentur : * In diébus Glória Patri . + Salvábitur . *Jerem. 23. Rom. 11.* **I N I I . N O C T U R N O .** Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremiam .

Lib. 2. Cap. 7. Lectio iv.

AUdite verbum Dómini , omnis Juda , inquit Jeremias . Hæc dicit Dóminus exercituum : Nolite confidere in verbis mendacibus , dicentes : Templum Dómini est ; quóniam si benè dixeritis vias vestras , . . . habitabo vobiscum (sive habitare vos fáciam) in isto loco . Præcépit & tunc pópulo Judæorum , & hodiè nobis qui vidémur in Ecclésia constituti , ne fiduciām habeámus in ædificiorum splendóre , & dicámus , Templum Dómini est . Illud enim Templum Dómini est , in quo hábitat vera fides , sancta conversatiō , omniumque virtutum chorus . Déniqüe infert : Si rectas feceritis vias vestras , & cogitatiō vestra non abíerit post errórem , & secuti fuéritis justitiā , & malum non feceritis , neque effudéritis sanguinem innocentem , simplices quoſ-

que non scandalizantes , & post deos alienos non ambulaveritis , perversa adorantes dogmata , quae de vestro corde simulaختis in malum vobismetipsis : vel habitabo vobis- cum in loco isto , quem vocatis Templum Dei , & in terram quam dedi patribus vestris , Apóstolis scilicet & Apostolicis viris ; vel certe firmâ statione habitare vos faciam à principio usque ad finem .

R. Ecce dies vénient , dicit Dóminus , & feriam domui Israël & domui Iuda fœdus novum : non secundum pactum quod irritum fecerunt ; * Sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israël post dies illos : Dabo legem meam in visceribus eorum , & in corde eorum scribam eam . y. Si illud prius culpâ vacasset , non utique secundi locus inquireretur : * Sed . Jerem . 31 . Hebr . 10 .

Lectio v.

ITe ad locum meum in Silo , ubi habitavit nomen meum à principio , inquit Dóminus , & videte quae fecerim ei propter malitiam populi mei Israël . Ex præteritis docet præsentia ; & dicentibus , Templum Dómini , Templum Dómini , Templum Dómini est ; & pretiosæ domûs fulgore gaudentibus , Silo , ubi primum fuit tabernaculum Dei , recordatur históriæ , de qua in Psalmo scriptum est , Et repulit tabernaculum Silo : ut quomodo ille locus in ruinas cineresque collapsus est , ita & Templum corruat , cum similiūm habitatio fuerit peccatorum . Sicut igitur Silo Templi exemplum est , ita Templum nobis , quando tempus advenerit illius testimoniī : Putas véniens Fílius hominis , invéniet fidem super terram ?

R. In diébus illis , & in tempore illo , ait Dóminus , vénient filii Israël , ipsi & filii Iuda simul : ambulantes & flentes properabunt , * Et Dóminum Deum suum quærant . y. Cùm conversus fuerit Israël ad Dóminum , auferétur velamen ; * Et Dóminum Deum suum quærant . Jerem . 50 . 2 . Cor . 3 .

Lectio vi.

ET nunc quia fecistis omnia opera hæc , dicit Dóminus ; & locutus sum ad vos manè consurgens & loquens , & non auditis : faciam domui huic , sicut feci Silo ; & projiciam vos à facie mea , sicut projecit omnes fratres vestros , universum semen Ephraïm . Comminatur eis similia se esse facturum Templo in Jerofólymis , quæ fecit loco Silo , ubi primum fuit tabernaculum ; ut peccata similia parientiâ feriantur . Et quomodo projecit Dóminus semen Ephraïm , id est , decem tribus quæ vocabantur Israël , & habebant príncipes propter Jeroboam filium Nabat de tribu Ephraïm ; sic etiam Jerúsalem & tribum Iuda cum Bénjamin se abjecturum esse testatur . Abjecit igitur Silo , abjecturus & Templum : abjecit decem tribus , abjecturus & duas . Quidquid illi populo dicitur , intelligamus & de nobis , si similia fecerimus .

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ , & trádidit illam Jacob púero suo , & Israël dilecto suo : post hæc * In terris visus est , & cum homínibus conversatus est . y. Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi : * In terris visus est . Glória Patri . * In terris visus est . Baruch 3 . 2 . Cor . 5 .

I N III. N O C T U R N O.
Léctio sancti Evangélii secundūm
Joannem.

Léctio vii. Cap. 2.

IN illo témpore ; Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ , & erat mater Jesu ibi : vocátus est autem & Jesus , & discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.
Tract. 8. in Joan. n. 1. & 3.

Quis est qui consíderat ópera Dei , quibus régitur & ad ministrátur totus hic mundus , & non obstupecit obruiturque míráculis ? Sed quia hómines in áliud intenti perdidérunt consideratióne mítoperum Dei , in qua darent quotidiè laudem Creatóri ; servávit sibi Deus inusitáta quædam quæ fáceret , ut tanquàm dormientes hómines ad se colendum mirabílibus excitáret. Prióra míracula fecit per Verbum suum Deum apud se ; posteriéra fecit per ipsum Verbum suum incarnátum. Cùm ergò tanta videámus facta per Deum Jesum , quid mírámur aquam in vinum conver-sam per hóminem Jesum ? Ipse fecit hoc , qui illa ómnia.

R. Deus secundūm imáginem suam fecit hóminem : creávit ex ipso adjutórium símile sibi : * Justitiā & judícia sua ostendit illis , & magnália honóris ejus vedit óculus illórum. **V.** Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ , & erat mater Jesu ibi ; vocátus est autem & Jesus , & discípuli ejus ad núptias : * Justitiā. *Eccl. 17. Joan. 2.*

n. 3. 4. 5. & 9. Léctio viii.

Excepto míráculo , áliquid in ipso facto mystérii & sacramenti latet. Quid mirum si in illam domum ad núptias venit , qui in

hunc mundum ad núptias venit ? Verbum enim , sponsus ; & sponsa , caro humána : & utrumque unus Fílius Dei , & idem fílius hóminis. Uterus Virgini María thálamus ejus ; indè processit tanquàm sponsus de thálamo suo. Certi sacramenti grátiâ , vidétur matrem de qua sponsus processit , non agnoscere , & dícere illi : Quid mihi & tibi est , múlier ? Miráculum exigébat mater : at ille non agnoscit víscera humána , operatúrus facta di-vína , tanquàm dicens : Quod de me facit miráculum , non tu genuisti ; divinitátem meam non tu genuisti ; sed quia genuisti infirmitátem meam , tunc te cognoscam , cùm ipsa infirmitas pendébit in cruce : hoc est enim , Nondùm venit hora mea.

R. Deficiente vino , dicit mater Jesu ad eum : Viuum non habent. Et dicit ei Jesus : Nondùm venit hora mea. Dicit mater ejus ministris : * Quodcumque díixerit vobis , fácite. **V.** Fácite quæ præcépit Dóminus Deus , ut bene sit vobis : * Quodcumque. *Joan. 2. Deut. 5.*

Tract. 9. n. 3. Léctio ix.

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias , étiam exceptâ mysticâ significatióne , confirmáre voluit quod ipse fecit núptias. Futuri enim erant , de quibus dixit Apóstolus , prohibentes níbere , & dicentes quod malum essent núptiæ , & quod diábolus eas fecisset. Nec illæ quæ virginitátem Deo vovent , quamquam ampliórem gradum honóris & sanctitatis in Ecclésia téneant , sine núptiis sunt : nam & ipsæ pér-tinent ad núptias cum tota Ecclésia , in quibus núptiis sponsus est Christus. Ac per hoc ergò Dóminus invitátus venit ad núptias ; ut con-

jugális cástitas firmaréatur, & ostenderétur sacramentum nuptiárum: quia & illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat.

R. Ego Dóminus Deus eórum, & exáudiam eos; & * Lætabitur cor eórum quasi à vino, & + Exultabit cor eórum in Dómino. V. Dicit Jesus: Impléte hydrias aquâ. Et implevérunt. Et dicit eis Jesus: Hauríte nunc. * Lætabitur Glória Patri. + Exultabit. *Zach. 10. Joan. 2.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Ut gustávit architri-clínus aquam vinum factam, vocat sponsum, & dicit ei: Servasti bonum vínum usquè adhuc. *Joan. 2.*

Oratio.

Domine Deus, qui ut nuptias sanctificáres iis interesse voluisti: da nobis eárum intelligere mystérium, & ad illas nuptias pervenire, in quibus ipse sponsus es castárum animárum; Qui vivis.

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Fecit inítiū signórum Jesus in Cana Galilææ, & manifestávit gloriā suā; & credidérunt in eum discípuli ejus. *Joan. 1.*

Oratio, ut suprà.

FERIA SECUNDA.

Omnia ut in Feriis à Circumcis. 244. & sic in Feriis sequentibus.

De Jeremía Prophéta

Lectio j. Cap. 19.

Hæc dicit Dóminus: Vade, & accipe lagúculam fíguli téfteam à junióribus pôpuli, & à seniòribus Sacerdótum; & egrédere, ad vallem filii Ennom, quæ est juxta intróitum portæ fíctilis, & prædicábis ibi verba quæ ego loquar ad te. Et dices: Audíte verbum Dómini, reges Juda, & habitatóres Jerúsalem. Hæc dicit Dóminus exer-

cítuum Deus Israël: Ecce ego indúcam afflictiónem super locum istum, ita ut omnis qui audíerit illam, tinniant aures ejus; eò quòd dereliquerint me, & alienum fécerint locum istum: & libavérunt in eo diis alienis, quos nescierunt ipsi & patres eórum, & reges Juda; & replevérunt locum istum sanguine innocentum.

R. Ecce nos. 299.

Lectio ij.

Et cónteres lagúculam in óculis virórum qui ibunt tecum. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Sic cónteram pôpulum istum & civitátem istam, sicut contéritur vas fíguli, quod non potest ultrà instaurari; & in Topheth sepeliuntur, eò quod non sit álius locus ad sepeliendum. Sic fáciam loco huic, ait Dóminus, & habitatóribus ejus; & ponam civitátem istam sicut Topheth. Et erunt domus Jerúsalem & domus regum Juda sicut locus Topheth, immundæ: omnes domus in quarum domatíbus sacrificavérunt omni militiæ cœli, & libavérunt libámina diis alienis.

R. Dóminus. 299.

Lectio iii.

Venit autem Jeremías de Topheth, quò miserat eum Dóminus ad prophetandum; & stetit in átrio domus Dómini, & dixit ad omnem pôpulum: Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Ecce ego indúcam super civitátem hanc, & super omnes urbes ejus universa mala quæ locútus sum adversum eam; quóniam induravérunt cervícem suam ut non audírent sermónes meos.

R. Ecce dies vénient. 299.

FERIA TERTIA.

De Jeremīa Prophēta.

Lectio j. Cap. 20.

ET audīvit Phassur fīlius Emmer sacerdos, qui constitūtus erat princeps in domo Dōmini, Jeremīam prophetantem sermōnes istos. Et percussit Phassur Jeremīam prophétam, & misit eum in nervum, quod erat in porta Bénjamin superiōri, in domo Dōmini. Cumque illuxisset in crāstinum, eduxit Phassur Jeremīam de nervo, & dixit ad eum Jeremías: Non Phassur vocávit Dōminus nomen tuum, sed pavōrem úndique. Quia hæc dicit Dōminus: Ecce ego dabo te in pavōrem, te & omnes amícos tuos; & cōrruent glādio inimicōtum suōrum, & óculi tui vidébunt: & omnem Judām dabo in manum regis Babylónis, & tradúcet eos in Babylónem, & percūtiet eos glādio. Et dabo universam substātiām civitatis hujus, & omnem labōrem ejus, ómneque prētium, & cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicōrum eórum; & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylónem. Tu autem, Phassur, & omnes habitatores domūs tuæ, ibitis in captivitatē; & in Babylónem vénies, & ibi moriérис, ibique sepeliérис tu, & omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium.

R. Ecce dies vénient. 300.

Lectio ii.

SEduxisti me, Dōmine, & seductus sum; fōrtior me fuisti, & invaluisti. Factus sum in derīsum totā die, omnes subsannant me: quia jam olim loquor, vociferans iniquitatē, & vaſtitatē clāmito; & factus est mihi sermo Dōmini in opprōrium, & in derīsum totā

die. Et dixi: Non recordábor ejus, neque loquar ultrā in nōmine illius: & factus est in corde meo quasi ignis exāstuans, claususque in óffib⁹ meis; & deféci, ferre non sūstinenſ.

R. In diebus. 300.

Lectio iii.

AUdīvi enim contumélias multōrum, & terrōrem in circūitu: Persequímini, & persequámur eum, ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiātur, & prævalēamus adversūs eum, & consequámur ultionem ex eo. Dōminus autem mecum est quasi bellátor fortis; idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexérunt opprōrium sempiternum quod nunquām delébitur. Et tu, Dōmine exercitūum, probátor justi, qui vides renes & cor, vídeam, quæſo ultionem tuam ex eis; tibi enim revelávi causam meā. Cantáte Dōmino, laudáte Dōminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum.

R. Adinvénit. 300.

FERIA QUARTA.

De Jeremīa Prophēta.

Lectio j.

Cap. 22.

HÆc dicit Dōminus: descendē in domum regis Juda, & loqueris ibi verbum hoc, & dices: Audi verbum Dōmini, rex Juda, qui sedes super sólium David; tu & servi tui, & pōpulus tuus, qui ingredimini per portas istas. Hæc dicit Dōminus: Fácite judicium & justitiam, & liberáte vi opprēsum de manu calumniatōris; & ádvenam, & pupillum, & víduam nolite contristare, neque op̄imatis iniquè, & sanguinem in-

nocentem ne effundatis in loco isto. Si enim facientes feceritis verbum istud, ingredientur per portas domūs hujus reges sedentes de gēnere David super thronum ejus, & ascendentēs currus & equos, ipsi, & servi, & pōpulus eōrum. Quōd si non audiēritis verba hēc; in memetipso jurāvi, dicit Dōminus, quia in solitūdinē erit domus hēc.

R. Ecce nos. 299.

Lectio ij.

HÆc dicit Dōminus ad Sellum filium Josiæ regem Juda, qui regnāvit pro Josiā patre suo, qui egressus est de loco isto: Non revertētur hūc ampliūs; sed in loco ad quem trānsstuli eum, ibi moriētur, & terram istam non vidēbit ampliūs. Væ qui ædificat domum suam in iustitia, & cænacula sua non in judicio: amicūm suum ópprimet frustrā, & mercédem ejus non reddet ei. Qui dicit: Ædificábo mihi domum latam, & cænacula spatiósa; qui áperit sibi fenestras, & facit laquearia cédrina, pingitque sinópide. Numquid regnabis, quóniam confers te cedro?

R. Dōminus. 299.

Lectio iii.

HÆc dicit Dōminus ad Jóakim filium Josiæ regem Juda: Non plangent eum: Væ frater & vœ foror! non concrepábunt ei: Væ Dōmine, & vœ ínclyte! Sepulturâ ásini sepelietur, putrefactus & projectus extrâ portas Jerúsalem. Ascende Líbanum, & clama; & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatōres tui. Locútus sum ad te in abundātia tua; & dixisti: Non audiam. Hæc est via tua ab ado-

lescentia tua, quia non audisti vocem meam: omnes pastōres tuos pascet ventus, & amatōres tui in captivitatē ibunt. Et tunc confundēris, & erubesces ab omnī malitia tua.

R. Ecce dies véniant. 299.

F E R I A Q U I N T A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 23.

VÆ pastōribus qui disperdunt & dilacerant gregem páscuæ meæ, dicit Dōminus. Ideo hæc dicit Dōminus Deus Israël ad pastōres qui pascunt pōpulum meum: Vos dispersiſtis gregem meum, & ejecistis eos, & non visitastis eos. Ecce ego visitábo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dōminus. Et ego congregábo relíquias gregis mei de ómnibus terris ad quas ejécero eos illuc; & convertam eos ad rura sua, & crescent & multiplicabuntur. Et suscitábo super eos pastōres, & pascet eos: non formidábunt ultrà, & non pavébunt; & nullus querétur ex nūmero, dicit Dōminus.

R. Ecce dies vénient. 300.

Lectio ij.

Ecce dies véniant, dicit Dōminus, & suscitábo David gerumen justum; & regnabit rex, & sapiens erit, & faciet judicium & iustitiam in terra. In diébus illis salvabitur Juda, & Israël habitabit confidenter; & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dōminus iustus noster. Propter hoc ecce dies véniant, dicit Dōminus, & non dicent ultrà: Vivit Dōminus, qui eduxit filios Israël de terra Ægypti; sed: Vivit Dōminus, qui eduxit & adduxit semen domūs Israël de terra Aquilónis, & de cunctis ter-

ris ad quas ejéceram eos illuc; &
habitábunt in terra sua.

R. In diébus. 300.

Lectio iii.

AD prophétas: Contrítum est cor meum in médio mei, contremuerunt ómnia ossa mea; factus sum quasi vir ébrius, & quasi homo mádidos à vino à facie Dómini, & à facie verbórum sanctórum ejus. Quia adulteris repléta est terra, quia à facie maledictionis luxit terra, a refacta sunt arva deserti: factus est cursus eórum malus, & fortitudo eórum diffímilis. Prophéta namque & sacerdos polluti sunt; & in domo mea invéni malum eórum, ait Dóminus. Idcirco via eórum erit quasi lúbricum in ténebris: impellentur enim, & cōrruent in ea; áfieram enim super eos mala, annum visitationis eórum, ait Dóminus.

R. Adinvénit. 300.

F E R I A S E X T A.
De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Cap. 26.

IN princípio regni Jóakim filii Josiæ regis Juda, factum est verbum istud à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus: Sta in átrio domus Dómini, & loquérис ad omnes civitátes Juda de quibus véniunt ut adórent in domo Dómini, universos sermones quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos. Noli subtráhere verbum; si forte audiant & convertantur unusquisque à via sua mala, & pœnitéat me mali quod cōgito fácer eis propter malitiam studiorum eórum. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Si non audiéritis me ut ambulétis in lege mea quam dedi vobis, ut audiatis sermones servorum méorum

prophétarum quos ego misi ad vos de nocte consurgens, & dírigens, & non audistis; dabo domum istam sicut Silo, & urbem hanc dabo in maledictionem cunctis géntibus terræ.

Ecce nos. 299.

Lectio ii.

ET audiérunt sacerdótes, & prophétæ, & omnis pöpulus, Jeremiam loquentem verba hæc in domo Dómini. Cùmque complefset Jeremías loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus, ut loqueretur ad universum pöpulum, apprehendérunt eum sacerdótes, & prophétæ, & omnis pöpulus, dicens: Morte moriátur. Quarè prophetávit in nōmine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; & urbs ista desolábitur, eò quod non sit habitátor? Et congregátus est omnis pöpulus adversus Jeremiam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc, & ascenderunt de domo regis in domum Dómini, & sedérunt in intróitu portæ domus Dómini novæ. Et locuti sunt sacerdótes & prophétæ ad príncipes & ad omnem pöpulum, dicentes: Judícum mortis est viro huic, quia prophetávit adversus civitátem istam, sicut audidistis áuribus vestris.

R. Dóminus. 299.

Lectio iii.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad universum pöpulum, dicens: Dóminus misit me ut prophetárem ad domum istam, & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audistis. Nunc ergo bonas fácite vias vestras, & stúdia vestra, & audíte vocem Dómini Dei vestri; & pœnitébit Dóminum mali quod

locutus est adversum vos. Ego autem ecce in manibus vestris sum; facite mihi quod bonum & rectum est in oculis vestris. Verumtamen scitote & cognoscite quod si occidetis me, sanguinem innocentem tradetis contra vosmetipos, & contraria civitatem istam, & habitatores ejus: in veritate enim misit me Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba haec. Et dixerunt principes & omnis populus ad sacerdotes & ad prophetas: Non est viro huic iudicium mortis, quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos.

R. Ecce dies veniunt. 299.

S A B B A T O .

[Si hoc Sabbathum sit ultimum ante Septuagesimam, omissis Lectiōibus sequentibus, legentur tres Lec-
tiones de libro Baruch quae haben-
tur in Officio Dominicæ VI. Si
non sit ultimum, legentur sequentes.]

De Jeremias Propheta.

Lectio j. Cap. 25.

Verbum quod factum est ad Jeremiam de omni populo Juda in anno quarto Jóakim filii Josiae regis Juda, (ipse est annus primus Nabuchodónosor regis Babylónis;) quod locutus est Jeremias propheta ad omnem populum Juda, & ad universos habitatores Ierúsalem, dicens: A tertio decimo anno Josiae filii Ammon regis Juda usque ad diem hanc, iste tertius & vigesimus annus, factum est verbum Domini ad me, & locutus sum ad vos de nocte consurgens, & loquens; & non audistis. Et misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas, consurgens diluculo, mittenisque; & non audistis, neque inclinastis aures

vestras ut audiretis, cum dicaret: Revertimini unusquisque à via sua mala, & à pessimis cogitationibus vestris; & habitabit in terra quam dedit Dominus vobis & patribus vestris, à seculo & usque in seculum. Et Nolite ire post deos alienos ut serviatis eis, adoretisque eos; neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestiarum, & non affligam vos. Et non auditis me, dicit Dominus, ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestiarum in malum vestrum.

[Si fiat de Sabbato RRR. su-
muntur de II. Nocturno Officii
Dominicæ precedentis.]

Lectio ij.

Propterea haec dicit Dominus exercitum: Pro eo quod non auditis verba mea, ecce ego mittam, & affumam universas cognitiones Aquilonis, ait Dominus, & Nabuchodónosor regem Babylónis servum meum. Et addúcam eos super terram istam, & super habitatores ejus, & super omnes nationes quae in circuitu illius sunt; & interficiam eos, & ponam eos in stuporem & in sibulum, & in solitudines sempiternas. Perdamque ex eis vocem gaudii & vocem lœtitiae, vocem sponsi, & vocem sponsæ, vocem molæ, & lumen lucernæ. Et erit universa terra haec in solitudinem & in stuporem; & servient omnes gentes istæ regi Babylónis septuaginta annis.

Lectio iii.

Cumque impléti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylónis, & super gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem eorum, & super terram Chal-

dæorum; & ponam illam in solitūdines sempiternas. Et addúeam super terram illam ómnia verba mea quæ locútus sum contrà eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcumque prophetávit Jeremias adversum omnes gentes; quia serviérunt eis, cùm essent gentes multæ, & reges magni: & reddam eis secundūm ópera eórum, & secundūm facta mánuum suárum. Quia sic dicit Dóminus exercítuum Deus Israél: Sume cálicem vini furoris hujus de manu mea; & propinabis de illo cunctis géntibus ad quas ego mittam te. Et bibent, & turbabuntur, & insánient à fácie gláddi quem ego mittam inter eos.

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. Ne tímeas, serve meus Jacob, ait Dóminus, neque páveas Israél; quia ecce ego salvábo te. *Jerem. 30.*

Oratio, ut infrā ad Laudes.

D O M I N I C A III.

post Epiphaniām.

I N I . N O C T U R N O .

De Jeremíā Prophéta.

Leccióne j. Cap. 35.

Verbūm quod factum est ad Jeremíā à Dómino in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, dicens: Vade ad domum Rechabitárum; & lóquere eis, & introducēs eos in domum Dómini in unam éxedram thesaurórum, & dabis eis bóbere vinum. Et assumpsi Jezoníām filium Jeremíæ filii Habsaníæ, & fratres ejus; & omnes filios ejus, & universam domum Rechabitárum; & introduxi eos in domum Dómini ad gazophylácium filiorum Hanan, filii Jegedelíæ hóminis Dei, quod erat juxta gazophylácium príncipum,

super thesaurum Maasíæ filii Sel-lum, qui erat custos vestíbuli. Et pósui coram fíliis domús Rechabitárum schyphos plenos vino, & cálices; & dixi ad eos: Bíbite vi-num. Qui respondérunt: Non bibémus vinum; quia Jónadab fílius Rechab, pater noster, præcépit nobis, dicens: Non bibétis vinum vos, & fílii vestri usquè in sem-piternum.

R. Ecce nos venimus ad te, Dómine; tu enim es Dóminus Deus noster: * Verè in Dómino Deo nostro salus Israél. ¶ Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. * Verè. *Jerem. 3. 1. Joan. 4.*

Leccióne ij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremíā, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israél: Vade, & dic viris Juda, & habitatòribus Jerúsalem; Numquid non recipiétis disciplinam ut obediátis verbis meis, dicit Dóminus? Prævaluérunt sermónes Jónadab filii Rechab, quos præcépit fíliis suis ut non biberent vinum; & non bibérunt usquè ad diem hanc, quia obediérunt præcepto patris sui: ego autem locútus sum ad vos, de manè consurgens & loquens, & non obediástis mihi. Misique ad vos omnes ser-vos meos prophétas, consurgens dilúculo, mittensque & dicens: Convertimini unusquisque à via sua péssima, & bona fácite stúdia vestra, & nolíte sequi deos alienos, neque colátis eos; & habitábitis in terra quam dedi vobis & pátribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque auditis me. Firmavérunt igitur fílii Jónadab filii Rechab præceptum patris sui,

quod præcéperat eis: pópulus autem iste non obedívit mihi.

R. Dóminus Deus verus est; ipse Deus vivens & Rex sempiternus: * Ab indignatione ejus commovébitur terra, & non sustinébunt gentes comminatioñem ejus. ¶ De ore Verbi procédit gládium ex utráque parte acútus, ut in ipso percútiat gentes; & ipse reget eas in virga férrea: * Ab indignatione. *Jerem. 10. Apocal. 19.*

Lectio iii.

IDcircò hæc dicit Dóminus exercítum Deus Israél: Ecce ego addúcām super Juda, & super omnes habitatores Jérusalēm, universam afflictionem quam locútus sum adversū illos, eò quod locútus sum ad illos, & non audiérunt; vocávi illos, & non respondérunt mihi. Dómui autem Rechabitárum dixit Jeremías: Hæc dicit Dóminus exercítum Deus Israél: Pro eo quod obediisti præcepto Jónadab patris vestri, & custodisti ómnia mandáta ejus, & fecisti universa quæ præcépit vobis; proptéreà hæc dicit Dóminus exercítum Deus Israél: Non defíciat vir de stirpe Jónadab filii Rechab, stans in confectu meo cunctis diébus.

R. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & fuscitábo David germen justum: & fáciet iudícium & iustitiam in terra: * In diébus illis, + Salvábitur Juda, & Israél habitábit confidenter. ¶ Si áliqui ex ramis fracti sunt, propter incredulitatē fracti sunt; sed & illi si non permánserint in incredulitatē, inférrentur: * In diébus. Glória Patri. + Salvábitur Juda, & Israél habitábit confidenter. *Jerem. 23. Rom. 11.*

IN *II. NOCTURNO.*
Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremiam.

Lib. 3. c. 14. Lectio iv.

Si iniquitätes nostræ respónderint (sive restiterint) nobis, inquit Jeremías, Dómine, fac propter nomen tuum: quóniam multæ sunt averſiones nostræ. Tibi peccávimus, expectatio Israél, Salvátor ejus in tempore tribulatiōnis. Si dubitámus quarè non descendant pluviae super terram, quarè cuncta ariditatē marcescant, audiámus, Iniquitätes nostræ restitérunt nobis: proptéreà, Dómine, non secundūm ópera nostra, sed secundūm sanctum nomen tuum, vince multas averſiones nostras, tibi enim peccávimus, quem cordis secréta non fallunt; & te præstolámur, qui vera spes & expectatio es Israél, & salvas eos in tempore tribulatiōnis juxtā illud quod scrip-tum est: Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; & exaudívit me. Dicámus & nos in tempore siccitatis, aquarumque penúria: Tibi peccávimus, & malum coram te fécimus; tuum præstolámur adventum, qui salvas Israél, non suo mérito, sed tuâ clemétiâ.

R. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & fériam dómui Israél & dómui Juda fœdus novum: non secundūm pactum quod irritum fecerunt; * Sed hoc erit pactum quod fériam cum domo Israél post dies illos: Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. ¶ Si illud prius culpâ vacasset, non útique secundi locus inquirerétur: * Sed hoc erit pactum quod fériam. *Jerem. 31. Heb. 10.*

Lectio v.

Quarè futurus es quasi colónus in terra, & quasi viator declinans ad manendum? Quarè futurus es velut vir vagus, aut fortis qui non potest salvare? Judæi hunc locum sic intelligunt: Quarè segregas te à populo tuo, & quasi viator propter unius horæ refrigérium, non curas quali utaris hospitio; sed ad alia transiturus, non salvas populum tuum, & templum quondam inclytum déseris? Nostri verò de futura Christi dispensatione dici putant: quod futurus sit peregrinus in terra, & parvo tempore terræ usurus hospitio; & quasi vir pertransiens ac robustus, relicto Israël, tendat ad multitudem gentium, ut de loco ad locum, de populo ad populum, de templo ad Ecclesiam transeat.

R. In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus, vénient filii Israël, ipsi & filii Iuda simul: ambulantes & flentes properabunt, * Et Dominum Deum suum quærerent. ¶ Cùm conversus fuerit Israël ad Dominum, auferétur velamen; * Et Jerem. 50. 2. Cor. 3.

Lectio vi.

TU autem in nobis es, Domine, & nomen tuum invocatum est super nos; ne derelinquas nos, (sive, ne obliviscaris nostrī.) Qui apud Judæos quasi advena futurus es, & viator, & vir vagus; & antiquam déferens mansiónem in nobis hábitas; & nomen tuum invocatum est super nos, ut appellémur Christiani, idcirco non derelinquas nos, & ne obliviscaris nostrī, quibus de futuro adventu tuo omnium Prophetarum ora cecinérunt.

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo: post hæc * In terris visus est, & cum homínibus conversatus est. ¶ Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi: * In terris. Glória. * In terris. Baruch 3. 2. Cor. 5.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

In illo tempore; Cùm descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; & ecce leprósus véniens, adorabat eum. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

In Luc. Lib. 5. n. 1.

Secundum Matthæum primus hic post benedictiones à Domino sanátus inducitur, ut quia díxerat Dominus, Non veni solvere legem, sed adimplere, ille qui excludebatur à lege, purgari se Domini potestáte præsumens, non ex lege, sed suprà legem esse gratiā judicaret, quæ leprósi máculam possit ablucere. Verum ut in Domino potestatis auctoritas, ita in illo fidei constántia declaratur. Ille in faciem prócidit, quod humilitatis est & pudoris; ut unusquisque de suæ vitæ máculis erubescat: sed confessionem verecúndia non represshit. Ostendit vulnus, remedium postulavit; & ipsa religiōnis & fidei plena confessio est. Si vis, inquit, potes me mundare. In voluntate Domini trábuit potestatē; de voluntate autem Domini, non quasi pietatis incrédulus dubitavit, sed quasi colluvionis suæ cónficius, non præsumpsit.

R. Cūm descendisset Iesus de monte, ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, * Si vis, potes me mundáre. **V.** Dómine Deus, non erit tibi difficile omne verbum: * Si vis. *Math. 8. Jerem. 32.*

Lectione viii.

CUi moráli quādam Dóminus sanctitáte respondit: Volo; mundáre. Et contínuo lepra discessit ab eo. Nihil enim médium est inter opus Dei, atque præceptum; quia in præcepto est opus. Dénique dixit, & facta sunt. Vi-détis ígitur quòd dubitári non potest, quia voluntas Dei potestas est. Itaque statim lepra discessit, ut intellígas medentis affectum, qui veritátem óperi áddidit. Dénique, secundùm Marcum, miserátus est eum Dóminus: quod pulchrè est pósitum. Et pléisque tália posuérunt Evangelistæ, qui nos in utróque fundáre volúerunt, describentes signa potestátis ad fidem, exprimentes ópera virtútis ad imitatió-nem. Unde & tangit non dedigná-tus, & ímparat non diffísus; hoc enim est indícium potestátis, quia quasi habens potestátēm sanandi & jubendi auctoritátem, operandi testimónium non réfugit. Volo, ergo dicit propter Photínū, ímparat propter Árium, tangit propter Manichæum.

R. Iesus misertus ejus, extendit manum suam; & tangens eum, * Ait illi: Volo; mundáre: & statim mundátus est. **V.** Omne quod volúerit, fáciet; & sermo illús potestáte plenus est. * Ait. *Marc. 1. Eccles. 8.*

Lectione ix.

SImul illud mirábile, quòd eo sanávit génere, quo fúerat ob-

secrátus. Si vis, potes me mun-dáre. Habes voluntátem, habes étiam pietatis effectum. Et exten-dens manum, tétigit illum. Lex tangi leprósos próhibet; sed qui Dóminus legis est, non obséqui-tur legi, sed legem facit. Non ergo tétigit, quia sine tactu mun-dáre non póterat; sed ut pro-báret quia subiectus non erat legi, nec contágium timébat ut hóni-nes; sed quia contaminári non póterat, qui álios liberábat: simul ut è contráriò lepra tactu Dómini fugarétur, quæ solébat contamináre tangen-tem. Osténdere autem se sacerdóti jubétur, ut intelligeret sacerdos non legis órdine, sed Dei grátiā super legem esse curátum; & dūm mundáto jubet offerre sacrificium præceptum Móysi, osténderet Dó-minus quia legem non sólveret, sed impléret, qui secundùm legem grádiens, suprà legem sanáre eos quos remédia legis non sanáverant, viderétur. Et benè áddidit, Sicut præcépit Móyses. Lex enim spiritális est, ideóque vidétur sacrificium spiritále mandasse.

R. Ait Iesus: Vide, némini díxe-ris; sed vade, * Ostende te sacer-dóti, & + Offer munus quod præ-cépit Móyses in testimónium illis. **V.** Hic est ritus leprósi, quandò mundandus est: Adducétur ad sa-cerdótem, qui præcípiet ei ut of-ferat. * Ostende. Glória Patri. + Of-fer munus quod præcépit. *Math. 8. Levit. 14.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & male torquéatur. Et ait illi Iesus: Ego véniam, & curábo eum. *Matth. 8.*

Oratio.

OMNIPOTENS, sempiterne Deus, infirmitatem nostram propitiis respice; atque, ad protegendum nos, dexteram tuæ maiestatis extende: Per Dominum.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Dixit Jesus Centuriōni: Vade, & sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. *Matth. 8.*

FERIA SECUNDA.

De Jeremīa Prophēta.

Lectio i.

Cap. 36.

ET factum est in anno quarto Jóakim filii Josiae regis Juda; factum est verbum hoc ad Jeremiam à Domino, dicens: Tolle volūmen libri, & scribes in eo ómnia verba quæ locutus sum tibi adversum Israël & Judam, & adversum omnes gentes; à die quâ locutus sum ad te ex diébus Josiae usquè ad diem hanc: si forte, audiente domo Juda universa mala quæ ego cōgito facere eis, revertatur unusquisque à via sua péssima; & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. Vocavit ergo Jeremias Baruch filium Neriæ: & scripsit Baruch ex ore Jeremīæ omnes sermones Domini quos locutus est ad eum in volūmine libri.

R. Ecce nos. 307.

Lectio ii.

ET præcepit Jeremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. Ingrēdere ergo tu, & lege de volūmine in quo scripsisti ex ore meo verba Domini, audiente populo in domo Domini in die jejūnii. Insuper & audiente universo Juda qui véniant de civitatibus suis, leges eis: si forte cadat oratio eorum in

conspectu Domini, & revertatur unusquisque à via sua péssima; quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus adversus populum hunc. Et fecit Baruch filius Neriæ juxta ómnia quæ præcéperat ei Jeremias Prophēta, legens ex volūmine sermones Domini in domo Domini.

R. Dominus. 308.

Lectio iii.

FACTUM EST autem in anno quinto Jóakim filii Josiae regis Juda, in mense nono: prædicaverunt jejunium in conspectu Domini omni populo in Jerusalēm, & universæ multitūdini quæ conflúxerat de civitatibus Juda in Jerusalēm. Legitque Baruch ex volūmine sermones Jeremīæ in domo Domini in gazonphylacio Gamarīæ filii Saphan scribæ, in vestibulo superiore, in intrōitu portæ novæ domus Domini, audiente omni populo.

R. Ecce dies vénient. 308.

FERIA TERTIA.

De Jeremīa Prophēta.

Lectio i.

Cap. 24.

OSTENDIT mihi Dominus; & ecce duo cálathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam tránsfūlit Nabuchodonosor rex Babylónis Jechoniam filium Jóakim regem Juda, & principes ejus, & fabrum, & inclusorem de Jerusalēm, & adduxit eos in Babylónem. Cálathus unus ficus bonas habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis; & cálathus unus ficus habebat malas nimis, quæ cōmedi non pōterant, eò quod essent malæ. Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides, Jeremīa? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde; & malas, ma-

las valdē , quæ cōmedi non pos-
sunt , eō quōd sint malæ.

R. Ecce dies vénient. 308.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad me , dicens : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Sicut fucus hæbonæ , sic cognoscam transmigratiōnem Juda , quam emísi de loco isto in terram Chaldæórum , in bonum. Et ponam óculos meos super eos ad placandum , & redúcam eos in terram hanc : & ædificábo eos , & non déstruam ; & plantábo eos , & non evellam. Et dabo eis cor ut sciant me , quia ego sum Dóminus : & erunt mihi in pôpulum , & ego ero eis in Deum ; quia revertentur ad me in toto corde suo.

R. In diébus. 309.

Lectio iij.

ET sicut fucus péssimæ quæ cōmedi non possunt , eō quōd sint malæ ; hæc dicit Dóminus : Sic dabo Sedeciam regem Juda , & príncipes ejus , & réliquos de Jerúsalem qui remansérunt in urbe hac , & qui hábitant in terra Ægypti. Et dabo eos in vexatiōnem , afflictionemque ómnibus regnis terræ ; in opprobrium , & in parabolam , & in proverbiū , & in maledictiōnem in universis locis ad quæ ejéci eos. Et mittam in eis gládium , & famem , & pestem ; donec consumantur de terra quam dedi eis & pátribus eórum.

R. Adinvénit. 309.

F E R I A Q U A R T A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 29.

ET hæc sunt verba libri quem misit Jeremías prophéta de Jerúsalem ad reliquias seniōrum transmigratiōnis , & ad sacer-

dótes , & ad prophétas , & ad omnem pôpulum quem tradúixerat Nabuchodónosor de Jerúsalem in Babylónem : postquām egreſſus est Jechonías rex , & dómīna , & eunuchi , & príncipes Juda , & Jerúsalem , & faber , & inclúsor de Jerúsalem ; in manu Elásā filii Saphan , & Gamariae filii Helciae , quos misit Sedecías rex Juda ad Nabuchodónosor regem Babylónis in Babylónem , dicens : Hæc dicit Dóminus exercituum Deus Israël omni transmigratiōni quam tránsfulti de Jerúsalem in Babylónem : Ædificáte domos , & habitáte ; & plantáte hortos , & comédite fructum eórum. Accípite uxóres , & generáte filios & filias : & date fíliis vestris uxóres , & fílias vestras date viris , & páriant filios & fílias ; & multiplicámini ibi , & nolíte esse pauci númerō.

R. Ecce nos. 307.

Lectio ij.

ET quæríte pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci , & oráte pro ea ad Dóminum ; quia in pace illius erit pax vobis. Hæc enim dicit Dóminus exercituum Deus Israël : Non vos sedúcant prophétæ vestri qui sunt in médio vestrū , & divíni vestri : & ne attendáris ad sómnia vestra quæ vos somniáti ; quia falsò ipsi prophétant vobis in nōmine meo , & non misi eos , dicit Dóminus.

R. Dóminus. 308.

Lectio iij.

Quia hæc dicit Dóminus : Cùm cœperint impléri in Babylone septuaginta anni , visitábo vos ; & suscitábo super vos verbum meum bonum , ut redúcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiōnes

quas ego cōgito super vos , ait Dóminus , cogitationes pacis , & non afflictionis , ut dem vobis finem & patientiam. Et invocabitis me , & ibitis ; & orábitis me , & ego exaudiam vos. Quærétis me , & inveniētis , cùm quæsiératis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis , ait Dóminus : & redúcam captivitatēm vestram , & congregabo vos de universis géntibus , & de cunctis locis ad quæ expuli vos , dicit Dóminus ; & reverti vos fáciam de loco ad quem transmigráre vos feci.

R. Ecce dies vénient. 308.

F E R I A Q U I N T A . De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 30.

Hoc verbum quod factum est ad Jeremiam à Dómino , dicens : Hæc dicit Dóminus Deus Israël , dicens : Scribe tibi ómnia verba quæ locutus sum ad te , in libro. Ecce enim dies vénient , dicit Dóminus , & convertam conversiónem pópuli mei Israël & Juda , ait Dóminus ; & convertam eos ad terram quam dedi pátribus eorum , & possidébunt eam.

R. Ecce dies vénient. 308.

Lectio ij.

ET hæc verba quæ locutus est Dóminus ad Israël & ad Judam , quóniam hæc dicit Dóminus : Vocem terroris audívimus ; formido , & non est pax. Interrogáte , & videte si generat másculus. Quarè ergò vidi omnis viri manum super lumbum suum , quasi parturientis , & conversæ sunt universæ fácies in aurúginem ? Væ , quia magna dies illa , nec est símilis ejus ; tempusque tribulatiōnis est Jacob , & ex ipso salvabitur.

R. In diébus. 309.

Lectio iij.

ETERIT in die illa , ait Dóminus exercituum : Cónteram jugum ejus de collo tuo , & víncula ejus dirumpam , & non dominabuntur ei amplius aliéni ; sed servient Dómino Deo suo , & David regi suo , quem suscitábo eis. Tu ergo ne tímeas , serve meus Jacob , ait Dóminus , neque páveas , Israël ; quia ecce ego salvábo te de terra longinqua , & semen tuum de terra captivitatís eórum. Et revertétur Jacob , & quiescet , & cunctis áffluet bonis , & non erit quem formídet ; quóniam tecum ego sum , ait Dóminus , ut salvem te. Fáciam enim consummatiōnem in cunctis géntibus in quibus dispersi te : te autem non fáciam in consummatiōnem ; sed castigábo te in judício , ut non videáris tibi innóxius.

R. Adinvénit. 309.

F E R I A S E X T A .

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 31.

TN tempore illo , dicit Dóminus , ero Deus universis cognatiōnibus Israël , & ipsi erunt mihi in pópulum. Hæc dicit Dóminus : Invénit grátiam in deserto pópulus qui remánserat à gládio ; vadet ad réquiem suam Israël. Longè Dóminus appáruit mihi. Et in caritaté perpétua dilexi te , idè at-traxi te , míserans. Rursusque ædificábo te , & ædificáberis , virgo Israël : adhuc ornáberis tympanis tuis , & egrediéris in choro ludéntium.

R. Ecce nos. 307.

Lectio ij.

QUIA hæc dieit Dóminus : Exultate in lätitia , Jacob ; & hin-nite contrà caput Géntium ; per-

sonáte , & cánite , & dícite : Salva , Dómine , pópulum tuum reliquias Israél. Ecce ego addúcām eos de terra Aquilónis , & congregábō eos ab extrémis terræ: inter quos erunt cæcus & claudus , prægnans & páriens simul , cœtus magnus revertentium huc. In fletu vénient , & in misericórdia redúcām eos: & addúcām eos per torrentes aquárum in via recta , & non impingent in ea ; quia factus sum Israéli pater , & Ephraïm primogénitus meus est.

R. Dóminus. 308.

Lectio iii.

Audíte verbum Dómini , Gen- tes , & annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt , & dícite : Qui dispersit Israél , congregábīt eum ; & custódiet eum sicut pastor gregem suum. Redémīt enim Dóminus Jacob , & liberávit eum de manu potentiórē. Et vénient , & laudábunt in monte Sion ; & cónfluent ad bona Dómini super frumento , & vino , & óleo , & fœtu pécorum & armentórum : eritque áнима eórum quasi hortus irríguus , & ultrà non esūrēt. Tunc lätabitur virgo in choro , júvenes & senes simul ; & convertam luctum eórum in gáudium , & consolábor eos , & lätificábo à dolore suo. Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine ; & pópulus meus bonis meis adimplébitur , ait Dóminus.

R. Ecce dies véniant. 308.

S A B B A T O .

[*Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam , legetur de libro Baruch , ut infrā in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum , legetur ut sequitur.*]

III. post Epiph.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i.

Cap. 27.

Factum est verbum istud ad Jeremiam à Dómino , dicens: Hæc dicit Dóminus ad me: Fac tibi víncula & caténas , & ponēs eas in collo tuo. Et mittes eas ad regem Edom , & ad regem Moab , & ad regem filiorum Ammon , & ad regem Tyri , & ad regem Sidónis , in manu nuntiorum qui venérunt Jerúsalem ad Sedeciam regem Juda. Et præcipies eis ut ad dominos suos loquantur : Hæc dicit Dóminus exercituum Deus Israél: Hæc dicétis ad dominos vestros : Ego feci terram , & homines , & jumenta , quæ sunt super faciem terræ , in fortitudine mea magna , & in bráchio meo extento ; & dedi eam ei qui plácuit in oculis meis. Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodónosor regis Babylónis servi mei : insuper & bestias agri dedi ei , ut serviant illi. Et servient ei omnes gentes , & filio ejus , & filio filii ejus ; donec véniat tempus terræ ejus & ipsius : & servient ei gentes multæ , & reges magni.

[*Si fiat de Sabbato , R R R. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ii.

Gens autem & regnum quod non servérit Nabuchodónosor regi Babylónis , & quicumque non curváverit collum suum sub jugo regis Babylónis ; in gládio , & in fame , & in peste visitábo super gentem illam , ait Dóminus , donec consumam eos in manu ejus. Vos ergo nolite audire prophétas vestros , & divinos , & somniatòres , & áugures , & maléficos , qui di-

cunt vobis: Non serviētis regi Babylónis; quia mendáciū prophétant vobis, ut longè vos fácient de terra vestra, & ejíciant vos, & pereátis. Porrò gens quæ subjécerit cervícem suam sub jugo regis Babylónis, & servíerit ei, dimittam eam in terra sua, dicit Dóminus, & colet eam, & habitábit in ea.

Lectio iii.

ET ad Sedeciam regem Iuda locútus sum secundum ómnia verba hæc, dicens: Subjícite colla vestra sub jugo regis Babylónis, & servíte ei, & pópulo ejus, & vivétis. Quarè moriémini tu & pópulus tuus gládio, & fame, & peste, sicut locútus est Dóminus ad gentem quæ servíre noluerit regi Babylónis? Nolíte audíre verba prophetarum dicentium vobis: Non serviētis regi Babylónis; quia mendáciū ipsi loquuntur vobis. Quia non misi eos, ait Dóminus; & ipsi prophétant in nómine meo mendáciiter, ut ejíciant vos, & pereátis, tam vos, quám prophétæ qui vaticinantur vobis.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Dómine Deus, ecce tu fecisti cœlum & terram in fortitudine tua magna & in bráchio tuo extento: non erit tibi difficile omne verbum. *Jerem. 32.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A I V.

post Epiphaniam.

I N I . N O C T U R N O .

De Jeremía Prophéta.

Lectio i.

Cap. 34.

Verbum quod factum est ad Jeremiam à Dómino, postquam percussit rex Sedecias fœdus cum onni pópulo in Jerú-

salem, prædicans ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam, Hebræum & Hebræam lìberos, & nequáquam dominarentur eis, id est in Judæo & fratre suo. Audiérunt ergo omnes príncipes & univerſus pópulus, qui iníerant pactum ut dimítteret unusquisque servum suum, & unusquisque ancillam suam lìberos, & ultrà non dominarentur eis: audiérunt ígitur, & dimisérunt. Et conversi sunt deinceps, & retraxérunt servos & ancillas suas quos dimiserant lìberos, & subjugavérunt in fámulos & fámulas.

R. Ecce nos venimus ad te, Dómine; tu enim es Dóminus Deus noster: * Verè in Dómino Deo nostro salus Israël. ¶ Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. * Verè. *Jerem. 3. 1. Joan.*

4.

Lectio ij.

ET factum est verbum Dómini ad Jeremiam à Dómino, dicens: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego percussi fœdus cum pátribus vestris in die quâ eduxi eos de terra Ægypti de domo servitutis, dicens: Cum compléti fúerint septem anni, dimittat unusquisque fratrem suum Hebræum qui vénditus est ei, & serviet tibi sex annis, & dimittes eum à te lìberum; & non audiérunt patres vestri me, nec inclinavérunt aurem suam. Et conversi estis vos hodiè, & fecistis quod rectum est in oculis meis, ut prædicaretis libertátem unusquisque ad amicum suum; & iniustis pactum in conspectu meo in domo in qua invocátum est nomen meum super eam. Et reversi estis, & commaculaftis nomen meum: & redu-

xīstis unusquisque servum suum , & unusquisque ancillam suam , quos dimiseratis ut essent liberi & suæ potestatis ; & subjugastis eos ut sint vobis servi & ancillæ .

R. Dóminus Deus verus est ; ipse Deus vivens & Rex sempiternus : * Ab indignatione ejus commovébitur terra , & non sustinébunt gentes comminationem ejus .
¶ De ore Verbi procédit gládium ex utrâque parte acutus , ut in ipso percúiat gentes ; & ipse reget eas in virga férrea : * Ab indignatione .
Jerem. 10. Apocal. 19.

Lección iii.

Proptéreà hæc dicit Dóminus : Vos non audistis me ut prædicaretis libertatem unusquisque fratri suo , & unusquisque amico suo : ecce ego prædico vobis libertatem , ait Dóminus , ad gládium , ad peste , & ad famem ; & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ . Et dabo viros qui prævaricantur fœdus meum , & non observavérunt verba fœderis quibus assensi sunt in conspectu meo , vitulum quem concidérunt in duas partes , & transíerunt inter divisiones ejus : príncipes Juda & príncipes Jerúsalem , eunuchi & sacerdótes , & omnis pòpulus terræ qui transíerunt inter divisiones vituli . Et dabo eos in manus inimicorum suorum , & in manus quæréntium ánimam eórum ; & erit morticínium eórum in escam volatilibus cœli & béstii terræ .

R. Ecce dies véniant , dicit Dóminus , & suscitábo David germen justum ; & fáciet judicium & justitiam in terra : * In diébus illis , + Salvábitur Juda , & Israël habítabit confidenter . ¶ Si aliqui ex ramis fracti sunt , propter incre-

dulitatem fracti sunt ; sed & illi si non permánserint in incredulitate , inferentur : * In diébus Glória Patri . + Salvábitur . *Jerem. 23. Rom. 11.*

IN II. NOCTURNO . Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremiam .

Lib. 4. c. 23. Lección iv.

Hæc dicit Dóminus Deus Israël ad pastóres qui pascunt pòpulum meum : Vos dispersistis gregem meum ; ejecistis eos , & non visitastis . Ecce ego visitábo super vos malitiā studiorum vestrorum : & ego congregábo reliquias gregis mei de ómnibus terris ; & suscitábo super eos pastóres , & pascen eos . Ad pastóres , sive de pastóribus , prophéticus sermo est . Et quia de Jechonía penúltimo rege Judæorum , légitimus scriptum , Non erit de sémine ejus vir qui sédeat super fólium David , omnisque spes regni Judáici fúerat amputata , transit ad príncipes Ecclésiæ ; & , Synagógâ cum suis pastóribus derelictâ atque damnatâ , ad Apóstolos sermo fit , de quibus dicitur : Et suscitábo super eos pastóres , & pascen eos ; non formidábunt ultra , & non pavébunt , & nullus quærétur ex nùmero . Apóstoli enim confidenter & absque ullo timore pascen ecclesiásticum gregem , & reliquias pòpuli Israël salvabuntur de ómnibus terris , & convertentur ad rura , sive ad páscua sua , & crescent & multiplicabuntur . Super malos autem pastóres , Scribas & Phariseos , visitábit Dóminus propter malitiā studiorum ipsorum .

R. Ecce dies vénient , dicit Dóminus , & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum : non se-

cundūm pactūm quod irritum fecerunt; * Sed hoc erit pactūm quod fériam cum domo Israël post dies illos: Dabo legem meam in viscēribus eórum, & in corde eórum scribam eam. ¶ Si illud prius culpā vacasset, non útique secundi locus inquirerētur: * Sed. *Jerem. 31. Hebr. 10.*

Lection v.

Ecce dies véniant, dicit Dóminus, & suscitábo David germen justum, (sive Orientem justum;) & regnabit Rex, & sapiens erit, (sive intelliget,) & fáciat iudicium & iustitiam in terra. In diébus illis salvabitur Juda, & Israël habitabit confidenter; & hoc est nomen quo vocabunt eum, (sive vocabit eum,) Dóminus justus noster, (sive iustitia nostra.) Abiectis ergo pastóribus Synagógæ, Scribis videlicet & Pharisæis, & salvatis reliquiis ex Israël, Apostolisque Evangélii in locum priorum principum constitutis, inducitur Pastor pastórum, & Princeps principum, & Rex regum, & Dóminus dominántium, Christus videlicet Salvátor noster, qui própriè est germen justum, sive Oriens justus, de quo légitur, Oriétur in diébus ejus iustitia; & in álio loco, Ecce vir, Oriens nomen ejus: ut quómodò in Isaia Emmánuél appellátur, hoc est, Nobiscum Deus, sic in Jeremía nomen accípiat, Iustitia nostra. Unde & Apóstolus lóquitur: Qui factus est sapientia nobis à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redémptio. Et fáciet iudicium & iustitiam in terra. Non enim Pater júdicat quemquam; sed omne iudicium dedit Fílio. In diébus illis, & duæ & decem tribus,

Juda & Israël páriter, salvabuntur; & de duábus virgis, juxtà Ezéchiel, una virga fiet.

R. In diébus illis, & in témpore illo, ait Dóminus, vénient filii Israël, ipsi & filii Juda simul: ambulantes & flentes properábunt, * Et Dóminum Deum suum quærant. ¶ Cùm conversus fuerit Israël ad Dóminum, auferéatur velámen; * Et Dóminum Deum suum quærant. *Jerem. 50. 2. Cor. 3.*

Lection vii.

Propter hoc, ecce dies véniant, dicit Dóminus, & non dicent ultrà, Vivit Dóminus, qui eduxit filios Israël de terra Ægypti; sed, Vivit Dóminus, qui eduxit & adduxit semen domus Israël de terra Aquilonis, & de cunctis terris ad quas ejéceram eos illuc, & habitabunt in terra sua. Hujus capituli hic sensus est, quod nequáquam per Móysen pópulus Dei de Ægypto liberéatur, sed per Jesum Christum de omni orbe terrarum in quem dispersus fuerat. Quod ex parte & nunc complétur in mundo: & ex toto complébitur, quandò de Oriente & Occidente, Septentrione & Meridie, vénient & discubent cum Abraham, Isaac & Jacob; ut postquam subintráverit plenitudo Géntium, tunc omnis Israël salvus fiat.

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilecto suo: post hæc * In terris visus est, & cum homínibus conversatus est. ¶ Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi: * In terris visus est. Glória Patri. * In terris visus est. *Baruch 3. 2. Cor.*

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundūm
Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo tempore; Ascendente Iesu in naviculam, secuti sunt eum discípuli ejus: & ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur flúctibus; ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Enarr. 2. in Psalm. 25.

Audistis in Evangélio: Periclitabatur navigium in stagno, & dormiebat Jesus. Navigamus per quoddam stagnum, & ventus & procellae non defunt; tentationibus quotidiánis hujus séculi propè opplétur nostrum navigium. Unde autem fit, nisi quia dormit Jesus? Si non dormíret in te Jesus, tempestates istas non pateréris; sed tranquillitatem habéres intérius, convigilante tecum Jesu.

R. Ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur flúctibus; Jesus vero dormiebat. Et discípuli ejus suscitavérunt eum, dicentes: * Dómine, salva nos, perimus. ¶ Exurge, quarè obdormis, Dómine? adjuva nos: * Dómine, salva nos, perimus. *Matth. 8. Ps. 43.*

Lectio viii.

Quid est autem, Dormit Jesus? Fides tua, quæ est de Jesu, obdormivit. Surgunt procellæ stagni hujus; vides malos florére, bonos laborare: tentatio est, fluctus est. Et dicit anima tua: O Deus, ipsa est iustitia tua, ut mali flóreant, boni laborent? Dicis Deo, Ipsa est iustitia tua? & Deus tibi, Ipsa est fides tua? Hæc enim tibi promisi? ad hoc Christiánus factus es,

ut in século isto floréres? Unde hoc dicis? unde flúctibus stagni & tempestate turbáris? Quia dormit Jesus, id est, quia fides tua, quæ est de Jesu, sopita est in corde tuo.

R. Exurgens Jesus, ait discípulis: * Quid timidi estis? nequid habétis fidem? ¶ Qui timet Dóminum, non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. * Quid. *Marc. 4. Eccl. 34.*

Lectio ix.

Quid facis ut libereris? Éxcita Jesum, & dic: Magister, perimus. Movent enim incerta stagni: perimus. Evigilabit ille, id est, rediet ad te fides tua; &, adjuvante illo, considerabis in anima tua quia quæ dantur modò malis, non cum illis perseverabunt; tibi autem quod promittitur, manebit in æternum. Evigilante Christo, jam tempestas illa non quatiat cor tuum, non opplénbit fluctus navim tuam; quia fides tua imperat ventis & flúctibus, & tránsfet periculum.

R. Vidérunt ópera Dómini, & mirabilia ejus in profundo. Clamaverunt ad Dóminum: * Et státuit procellam in auram; & + Siluerunt fluctus maris. ¶ Cominatus est Jesus vento, & dixit mari: Tace, obmutesce; * Et státuit. Glória Patri. + Siluerunt. *Ps. 106. Marc. 4.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Surgens Jesus, imperavit ventis & mari: & facta est tranquillitas magna. *Matth. 8.*

Oratio.

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere; da nobis salutem mentis & corporis, ut ea quæ pro peccatis nostris

pátimur, te adjuvante, vincámus: Per Dñum nostrum Jesum Chrif-
tum Fílium tuum, qui tecum vivit
& regnat in unitáte Spíritus sancti
Deus, &c.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hómines miráti sunt,
dicentes: Qualis est hic, quia venti
& mare obédiunt ei! *Matth. 8.*

F E R I A S E C U N D A.

De Jeremía Prophéta.

Lección i.

Cap. 37.

MIsí rex Sedecías Juchal fí-
lium Selemíæ, & Sopho-
níam fílium Maasíæ sacer-
dótem ad Jeremíam Prophétam,
dicens: Ora pro nobis Dóminum
Deum nostrum. Jeremías autem
liberè ambulábat in médio pópuli;
non enim míserant eum in custó-
diam cárceris. Igitur exércitus Pha-
raónis egressus est de Ægypto; &
audientes Chaldæi qui obsidébant
Jerúsalem hujuscémodi núnctum,
recessérunt ab Jerúsalem. Et factum
est verbum Dómini ad Jeremíam
prophétam, dicens: Hæc dicit Dó-
minus Deus Israël: Sic dicétis regi
Juda, qui misit vos ad me interro-
gandum: Ecce exércitus Pharaónis
qui egressus est vobis in auxílium,
revertétur in terram suam in Ægyptum;
& rédient Chaldæi, & bel-
lábunt contrà civitátem hanc, &
cápient eam, & succendent eam
igni.

R. Ecce nos. 315.

Lección ii.

ERgò cùm recessisset exércitus
Chaldæórum ab Jerúsalem prop-
ret exércitum Pharaónis, egressus
est Jeremías de Jerúsalem ut iret in
terram Bénjamin, & divíderet ibi
posseſsiónem in conspectu cívium.
Cùmque pervenisset ad portam Bén-

jamin, erat ibi custos portæ per
vices, nómine Jerías, filius Sele-
míæ filii Hananíæ; & apprehendit Je-
remíam prophétam, dicens: Ad
Chaldæos prófugis. Et respondit
Jeremías: Falsum est, non fúgio
ad Chaldæos. Et non audívit eum;
sed comprehendit Jerías Jeremíam,
& adduxit eum ad príncipes. Quam
ob rem iráti príncipes contrà Jere-
míam, cæsum eum misérunt in cár-
cerem, qui erat in domo Jónathan
scribæ: ipse enim præpósitus erat super
cárcerem. Itaque ingressus est Jere-
mías in domum laci & in ergástu-
lum; & sedit ibi Jeremías diébus
multis.

R. Dóminus. 316.

Lección iii.

MIttens autem Sedecías rex tulit
eum; & interrogávit eum in
domo sua abscondítè, & dixit: Pu-
tasne est sermo à Dómino? Et
dixit Jeremías: Est. Et ait: In ma-
nus regis Babylónis tradéris. Et
dixit Jeremías ad regem Sedecíam:
Quid peccávi tibi, & servis tuis,
& pópulo tuo, quia misisti me
in domum cárceris? Ubì sunt
prophétæ vestri, qui prophetá-
bant vobis, & dicébant: Non
véniat rex Babylónis super vos, &
super terram hanc? Nunc ergò au-
di, óbsecro, Dómine mi rex: váleat
deprecátió mea in conspectu tuo;
& ne me remittas in domum Jó-
nathan scribæ, ne móriar ibi. Præ-
cépit ergò rex Sedecías ut trade-
réetur Jeremías in vestíbulo cárcer-
is, & darétur ei torta panis quo-
tídiè, excepto pulmento, donec
consumerentur omnes panes de
civitáte. Et mansit Jeremias in vestí-
bulo cárceris.

R. Ecce dies véniunt. 316.

FERIA TERTIA.

De Jeremīa prophēta.

Lectio j.

Cap. 32.

Factum est verbum Dómini ad Jeremíam, dicens: Ecce ego Dóminus Deus universæ carnis; numquid mihi difficile erit omne verbum? Propterea hæc dicit Dóminus: Ecce ego tradam civitatem istam in manus Chaldaeorum, & in manus regis Babylónis, & cäpient eam. Et vénient Chaldæi prælantes adversum urbem hanc & succendent eam igni, &c. combúrent eam, & domos in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant diis alienis libamina ad irritandum me. Erant enim filii Israël & filii Juda jùgiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua; filii Israël, qui usquè nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dóminus.

R. Ecce dies vénient. 316.

Lectio ij.

Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi cívitas hæc, à die quâ ædificavérunt eam, usquè ad diem istam quâ auferétur de conspectu meo propter malitiam filiorum Israël, & filiorum Juda, quam fecérunt ad iracundiam me provocantes, ipsi & reges eorum, príncipes eorum, & sacerdotes eorum, & prophétæ eorum, viri Juda & habitatores Jerúsalem. Et vertérunt ad me terga & non fácies, cùm docérem eos dilúculo, & erudírem, & nollent audire ut accíperent disciplinam. Et posuérunt idóla sua in domo in qua invocátum est nomen meum, ut polluerent eam. Et ædificavérunt excelsa Baal quæ sunt in valle filii Ennom, ut initiarent filios suos & filias suas Mo-

loch: quod non mandávi eis, nec ascendit in cor meum ut fácerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Judam.

R. In diébus. 317.

Lectio iij.

Et nunc propter ista, hæc dicit Dóminus Deus Israël ad civitatem hanc, de qua vos dícitis quod tradétur in manus regis Babylónis in gladio, & in fame, & in peste; Ecce ego congregábo eos de universis terris ad quas ejeci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi; & redúcam eos ad locum istum, & habitare eos fáciam confidenter. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum & viam unam, ut timéant me universis diébus, & bene sit eis, & filii eorum post eos. Et fériam eis pacem sempiternum, & non désinam eis benefácere; & timórem meum dabo in corde eorum ut non recédant à me.

R. Adinvénit 317.

FERIA QUARTA.

De Jeremīa Prophēta.

Lectio j.

Cap. 33.

Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam dicens: Hæc dicit Dóminus: Adhuc audiétur in loco isto, (quem vos dícitis esse desertum, eò quod non sit homo nec jumentum in civitatibus Juda & foris Jerúsalem, quæ desolatae sunt absque homine, & absque habitatore, & absque péclore,) vox gáudii & vox lætitiae, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicentium: Confitémini Dómino exercitum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in aeternum misericordia ejus; & portántium

vota in domum Dómini: redúcam enim conversiónem terrae sicut à principio , dicit Dóminus. Hæc dicit Dóminus exercituum: adhuc erit in loco isto deserto absque hómine , & absque jumento , & in cunctis civitáibus ejus , habitáculum pastórum accubántium gregum. In civitáibus montuósis , & in civitáibus campéstribus , & in civitáibus quæ ad Austrum sunt , & in terra Bénjamin , & in circúitu Jerúsalem , & in civitáibus Juda , adhuc transíbunt greges ad manum numerantis , ait Dóminus.

R. Ecce nos. 315.

Lectio ij.

Ecce dies vénient , dicit Dóminus , & suscitábo verbum bonum quod locútus sum ad domum Israël & ad domum Juda. In diébus illis , & in tempore illo germinare fáciam David germen iustitiae : & fáciet judicium & iustitiam in terra. In diébus illis salvabitur Juda , & Jerúsalem habitabit confidenter ; & hoc est nomen , quod vocábunt eum , Dóminus justus noster. Quia hæc dicit Dóminus : Non interíbit de David vir qui sédeat super thronum domus Israël. Et de Sacerdóribus & de Levítis non interíbit vir à facie mea , qui ófferat holocausta , & incendat sacrificium , & cædat víctimas ómnibüs diébus.

R. Dóminus. 316.

Lectio iiij.

Et factum est verbum Dómini ad Jeremiam, dicens: Hæc dicit Dóminus : Si írritum potest fieri pactum meum cum die & pactum meum cum nocte , ut non sit dies & nox in tempore suo; & pactum meum írritum esse pótterit cum

David servo meo , ut non sit ex eo filius qui regnet in throno ejus , & Levítæ & Sacerdótes ministri mei. Sicuti enumerári non possunt stellæ cœli , & metíri aréna maris; sic multiplicábo semen David servi mei , & Levítas ministros meos.

R. Ecce dies véniant. 316.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 21.

Verbum quod factum est ad Jeremiam à Dómino , quandò misit ad eum rex Sedecías Phassur filium Melchiae , & Sophoniam filium Maasiae , sacerdótem , dicens : Intérroga pro nobis Dóminum , quia Nabuchodónosor rex Babylónis præliátur adversum nos ; si forte fáciat Dóminus nobiscum secundum ómnia mirabília sua , & recédat à nobis. Et dixit Jeremias ad eos : Sic dicétis Sedeciae : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ecce ego convertam vasa belli quæ in mánibus vestris sunt , & quibus vos pugnátis adversum regem Babylónis , & Chaldaeos qui óbsident vos in circúitu murorum ; & congregábo ea in médio civitatis hujus. Et debellábo ego vos in manu extenta , & in bráchio fortí , & in furóre , & in indignatiōne , & in ira grandi. Et percútiat habitatores civitatis hujus : hómines & béstiae pestiléntiâ magnâ morientur.

R. Ecce dies vénient. 316.

Lectio ij.

Et post hæc ait Dóminus: Da bo Sedeciam regem Juda , & servos ejus , & pôpulum ejus , & qui derelicti sunt in civitáte hac à peste , & gládio , & fame , in manu Nabuchodónosor regis Babylónis , & in manu inimicorum eórum , &

in manu quæréntium ánimam eórum, & percútiēt eos in ore gládii, & non flectétur, neque parceret, nec miserébitur. Et ad pópulum hunc dices: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis. Qui habítaverit in urbe hac, moriétur gládio, & fame, & peste: qui autem egressus fúerit, & transfúgerit ad Chaldæos qui óbsident vos, vivet, & erit ei áнима sua quasi spólium. Pósui enim fáciem meam super ci-vitátem hanc in malum, & non in bonum, ait Dóminus: in manu regis Ba-bylónis dábitur, & exúret eam igni.

R. In diébus illis. 317.

Lectio iii.

ET dómui regis Juda: Audíte verbum Dómini, domus David. Hæc dicit Dóminus: Judicáte manè judícium, & erúite vi oppressum de manu calumniantis; ne forte egrediátur ut ignis indignatio mea, & succendáatur, & non sit qui extinguat propter malítiam studiórū vestrórum. Ecce ego ad te habitatricem vallis sólidæ atque campestris, ait Dóminus; qui dí-citis: Quis percútiēt nos? & quis ingrediétur domos nostras? Et vi-sitábo super vos juxtà fructum stu-diórū vestrórum, dicit Dóminus; & succendam ignem in saltu ejus, & devorábit ómnia in circúitu ejus.

R. Adinvénit. 317.

FERIA SEXTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 38.

AUDÍvit Saphatías filius Ma-than, & Gedelías filius Phaf-sur, & Juchal filius Selemiæ, & Phaffur filius Melchiae, sermó-nes quos Jeremías loquebátur ad omnem pópulum, dicens: Hæc dicit

Dóminus: Quicumque mánferit in ci-vitáte hac, moriétur gládio, & fame, & peste; qui autem profú-gerit ad Chaldæos, vivet, & erit áнима ejus sospes & vivens. Hæc dicit Dóminus: Tradendo tradétur ci-vitas hæc in manu exérctiús regis Babylónis, & cápiet eam. Et dixé-runt príncipes regi: Rogámus ut occidátur homo iste; de indústria enim dissolvit manus virórum bel-lántium qui remansérunt in ci-vitáte hac, & manus universi pópuli, loquens ad eos juxtà verba hæc: síquidem homo iste non quærit pa-cem pópulo huic, sed malum. Et dixit rex Sedecías: Ecce ipse in máníbus vestris est; nec enim fas est regem vobis quidquam negáre.

R. Ecce nos. 315.

Lectio ij.

TUlérunt ergò Jeremiam, & projecérunt eum in lacum Mel-chiae filii Amelech, qui erat in ves-tíbulo cárceris. Et submisérunt Jeremiam fúnibus in lacum in quo non erat aqua, sed lutum: descen-dit itaque Jeremias in cœnum. Au-dívit autem Abdémelech Æthiops vir eunúchus, qui erat in domo regis, quod misíssent Jeremiam in lacum: porrò rex sedébat in porta Bénjamin. Et egressus est Abdéme-lech de domo regis, & locútus est ad regem, dicens: Dómine mi rex, malefecérunt viri isti ómnia quæ-cumque perpetrárunt contrà Jere-miam prophétam, mittentes eum in lacum ut moriátur ibi fame; non sunt énī panes ultrà in ci-vitáte.

R. Dóminus. 316.

Lectio iiij.

PRæcérpit itaque rex Abdémelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, & leva Jere-

miam prophétam de lacu ántequām moriatur. Assumptis ergo Abdémelech secum viris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellario; & tulit inde véteres pannos, & antiqua quæ computrúerant, & submisit ea ad Jeremiam in lacum per funiculos. Dixitque Abdémelech Æthiops ad Jeremiam: Pone véteres pannos, & hæc scissa & pútrida sub cùbito mánum tuárum, & super funes. Fecit ergo Jeremias sic: & extraxérunt Jeremiam fúnibus, & eduxérunt eum de lacu. Mansit autem Jeremias in vestíbulo cáceris.

R. Ecce dies véniant. 316.

S A B B A T O .

[*Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, legetur de Libro Baruch, ut infrà in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legetur ut sequitur.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectio j.

Cap. 39.

Anno nono Sedeciae regis Juda, mense décimo, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, & omnis exércitus ejus ad Jerúsalem, & obsidébant eam. Undécimo autem anno Sedeciae, mense quarto, quintâ mensis, aperta est cítas. Et ingressi sunt omnes príncipes regis Babylónis, & sedérunt in porta média. Cùmque vidisset eos Sedecias rex Juda, & omnes viri bellatóres, fugérunt; & egressi sunt nocte de cítate per viam horiti regis, & per portam quæ erat inter duos muros, & egressi sunt ad viam deserti. Persecútus est autem eos exércitus Chaldæorum: & comprehendérunt Sedeciam in campo solitúdinis Jerichontinæ, & captum adduxérunt ad Nabuchodóno-

sor regem Babylónis in Réblatha, quæ est in terra Emath; & locútus est ad eum judícia.

[*Si fiat de Sabbato, RRRR. sumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

Et occidit rex Babylónis filios Sedeciae in Réblatha, in óculis ejus; & omnes nobiles Juda occidit rex Babylónis. Oculos quoque Sedeciae éruit, & vinxit eum compédibus ut ducerétur in Babylónem. Domum quoque regis & domum vulgi succendérunt Chaldaei igni, & murum Jerúsalem subvertérunt. Et reliquias pópuli qui remánserant in civitáte, & pérfugas qui transfugerant ad eum, & supérfluos vulgi qui remánserant, tránstulit Nabuzardan magíster mílitum in Babylónem. Et de plebe páuperum qui nihil pénitus habébant, dimísit Nabuzardan magíster mílitum in terra Juda, & dedit eis víneas & cisternas in die illa.

Lectio iii.

Præcéperat autem Nabuchodónosor rex Babylónis de Jeremía Nabuzardan magistro mílitum, dicens: Tolle illum, & pone super eum óculos tuos, nihilque ei mali fáciás; sed, ut voluerit, sic fáciás ei. Misit ergo Nabuzardan princeps mílitiae, & omnes optimátæ regis Babylónis misérunt, & tulérunt Jeremiam de vestíbulo cáceris, & tradidérunt eum Godoliah filio Ahicam filii Saphan, ut intráret in domum, & habitáret in pópulo.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus; quia tecum ego sum. *Jerem. 46.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A V.
post Epiphaniām.

I N I. NOCTURNO.
De Jeremīa Prophēta.

Lectio i. Cap. 42.

ACceſſerunt omnes príncipes bellatórum, & Jóhanan fílius Cáree, & Jezonías fílius Oſaíæ, & réliquum vulgus à parvo usquè ad magnum ; dixeruntque ad Jeremíam prophétam : Cadat orátiō noſtra in conſpectu tuo ; & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum pro universis relíquiis iſtis , quia derelicti ſumus pauci de plúribus , ſicut óculi tui nos intuentur. Et an-núntiet nobis Dóminus Deus tuus viam per quam pergamus , & verbum quod faciámus. Dixit autem ad eos Jeremías prophēta : Audívi. Ecce ego oro ad Dóminum Deum veſtrum ſecundūm verba veſtra. Omne verbum quodcumque respón-de rit mihi , indicábo vobis , nec celábo vos quidquam.

R. Ecce nos venímus ad te , Dómine ; tu enim es Dóminus Deus noſter : * Verè in Dómino Deo noſtro ſalus Ifraël. ¶ Pa-ter miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi. * Verè. *Jerem. 3. 1. Joan. 4.*

Lectio ii.

CUm autem compléti eſſent de-cem dies , factum eſt verbum Dómini ad Jeremíam. Vocavitque Jóhanan fílium Cáree , & omnes príncipes bellatórum qui erant cum eo , & universum pópulum à mí-nimo usquè ad magnum. Et dixit ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus Ifraël , ad quem miſisti me ut proférnerem preces veſtras in conſpectu ejus : Si quiescentes manséritis in terra hac , ædificábo vos , & non déſtruam ; plantábo , & non evel-

lam : jam enim placátus ſum ſuper malo quod feci vobis. Nolite ti-mére à fácie regis Babylónis , quem vos pávidi formidátis : nolite me-túere eum , dicit Dóminus ; quia vobifcum ſum ego , ut ſalvos vos fáciam , & éruam de manu ejus. Et dabo vobis misericórdias , & miſerébor veſtri , & habitáre vos fáciam in terra veſtra.

R. Dóminus Deus verus eſt ; ipſe Deus vivens & Rex ſempiternus : * Ab indignatiōne ejus commové-bitur terra , & non ſuſtinébunt gentes comminatiōnem ejus. ¶ De ore Verbi procédit gládius ex utrā-que parte acútus , ut in ipſo per-cúiat gentes ; & ipſe reget eas in virga ferrea : * Ab indignatiōne. *Jerem. 10. Apocal. 19.*

Lectio iii.

SI autem dixéritis vos : Non ha-bitábimus in terra iſta , nec au-diémus vocem Dómini Dei noſtri , dicentes : Nequáquām , ſed ad ter-ram Ægypti pergamus , ubi non vidébimus bellum , & clangórem tubæ non audiémus , & famem non ſuſtinébimus ; & ibi habitábimus. Propter hoc nunc audíte verbum Dómini , relíquia Judea. Hæc dicit Dóminus exercítuum , Deus Ifraël : Si poſuéritis fáciem veſtram ut in-grediámini Ægyptum , & intravéri-tis ut ibi habitétiſ , gládius quem vos formidátis , ibi comprehendet vos in terra Ægypti ; & fames pro qua eſtis ſollíciti , adhærébit vobis in Ægypto , & ibi moriémini. Om-nesque viri qui poſuérunt fáciem ſuam ut ingrediantur Ægyptum ut hábitent ibi , morientur gládio , & fame , & peſte : nullus de eis re-manébit , nec effúgiat à fácie mali quod ego áfferam ſuper eos.

R. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & suscitábo David germen iustum; & fáciet iudícium & iustitiam in terra : * In diébus illis, + Salvábitur Juda, & Israél habítabit confidenter. ¶ Si áliqui ex ramis fracti sunt, propter incredulitatem fracti sunt; sed & illi si non permánserint in incredulitatē, inféruntur : * In diébus. Glória Patri. + Salvábitur. *Jerem. 23. Rom. 11.*
I N II. N O C T U R N O.
 Ex Commentário sancti Hierónymi Presbyteri in Jeremiam.

Lib. 5. Cap. 26. Lectio iv.

TN principio regni Jóakim, filii Josíæ regis Juda, factum est istud à Dómino, dicens : Hæc dicit Dóminus : Sta in átrio domus Dómini, & loquéris ad omnes civitátes Juda de quibus vénient ut adórent in domo Dómini, universos sermónes quos ego mandávi tibi ut loquáris ad eos. Noli subtrahere verbum, si fortè áudiant & convertantur unusquisque à via sua mala, & pœnitéat me mali, (sive, quiescam à malo) quod cōgito fáceré eis propter malítias studiorum eórum. Pulchrè stat in átrio atque vestíbulo Templi Dómini, ut per occasiónem oratiónis Dómini & adorandi eum, sermónes Prophétæ audíre cogantur. Noli, inquit, subtrahere verbum: licet triste sit, licet adversum te audiéntium rágies concitetur, tamen dícito quod tibi imperátum est, non formidans persecutiōnes eórum qui adversum te concitandi sunt, sed Dómiñi jubentis impérium.

R. Ecce dies vénient, dicit Dóminus, & fériam domui Israél & domui Juda fœdus novum : non secundum pactum quod irritum fe-

cérunt ; * Sed hoc erit pactum quod fériam cum domo Israél post dies illos : Dabo legem meam in viscéribus eórum, & in corde eórum scribam eam. ¶ Si illud priùs culpâ vacasset, non útique secundi locus inquireréatur : * *Sed. Jerem. 31. Hebr. 10.*

Lectio v.

SI fórsitan, inquit, áudiant & convertantur. Verbum ambíguū, fórsitan, majestati Dómini non potest convenire, sed nostro lóquitur affectu : ut liberum hómini servétur arbitrium; ne ex præsciéntia ejus, quasi necessitatē vel fáceré quid, vel non fáceré cogátur. Non enim ex eo quod Deus scit futúrum aliquid, idcirco futúrum est : sed quia futúrum est, Deus novit, quasi præscius futurórum. Et tamen scendum juxtà hunc eumdem Jeremiam: & si mala prædixerit Dóminus, & égerit pópulus pœnitentiam, quod & ipse acturus sit pœnitentiam super his quæ fáceré comminátus est; & si próspera pollícitus fúerit, & égerit pópulus negligenter, mutet Deus sententiam, & pro bonis mala ínferat.

R. In diébus illis, & in tempore illo, ait Dóminus, vénient filii Israél, ipsi & filii Juda simul: ambulantes & flentes properábunt, * Et Dóminum Deum suum quærent. ¶ Cùm conversus fúerit Israél ad Dóminum, auferéatur velámen; * Et Dóminum Deum. *Jerem. 50. 2. Cor. 3.*

Lectio vi.

ET dices ad eos : Hæc dicit Dóminus : Si non audiéritis me ut ambulatis in lege mea quam dedi vobis, ut audiatis sermónes servórum meórum Prophetárum,

quos ego misi ad vos de nocte consurgens & dīrigens , & non audistis ; dabo domum istam sicut Silo , & urbem hanc dabo in maledictiōnē cunctis géntibus terræ . In nostra ergò pōsitum est potestate vel facere quid , vel non facere : ita dumtaxat ut quidquid boni óperis vólumus , appétimus , explémus , ad Dei gratiā referámus , qui juxta Apóstolum dedit nobis & velle & perfícere .

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ , & trádidit illam Jacob púero suo , & Israél dilecto suo : post hæc * In terris visus est , & cum homínibus conversátus est . ¶ Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi : * In terris . Glória Patri . * In terris . Baruch 3 . 2. Cor . 5 .

I N III. NOCTURNO.
Lectio sancti Evangélii secundūm
Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo tempore ; Parabolam pro pōsuit turbis Jesus , dicens : Símile factum est regnum cœlorum homini qui seminávit bonum semen in agro suo . Et réliqua . Homilia sancti Augustini Episcopi . *De verbis Evang. Serm. 88. C. 18.*

Hoc in mystério lectiōnis humani cognovimus , fratres , esse int̄ in Ecclésia & bonos & malos , quod sāpē dícimus frumentum & páleam . Nemo ante tempus déserat áream , tóleret páleam in tritúra , tóleret in área : quod enim tóleret , in hórreo non habébit . Véniet ventilátor qui dívidet malos à bonis . Erit étiam corporális separatiō , quam modò spiritalis præcedit . A malis corde semper disjungimini , ad tempus cautè

córpore copulámini . Nec tamen negligentes sitis in corrēndis vestris , ad curam scilicet vestram quoquomodo pertinéntibus , monendo , docendo , hortando , terrendo .

R. Símile factum est regnum cœlorum homini qui * Seminávit bonum semen in agro suo : cùm autem dormírent homines , inimicus superseminávit zizánia . ¶ Ad imáginem similitudinis suæ Deus fecit hominem ; invidiā autem diáboli , mors introiit in orbem terrarum . * Seminávit . Matth. 13. Sap. 2.

Lectio viij.

DUóbis modis non te máculat malus ; si non consentias , & si redárguas : hoc est , non communicare , non consentire . Communicátur quippe , quandò facto ejus consórtium voluntatis vel approbatiōnis adjúngitur . Hoc ergò nos ámonens Apóstolus , ait : Nolite communicare opéribus infructuosis tenebrarum . Et quia parūm erat non consentire , si sequereretur negligēntia disciplinæ : Magis autem , inquit , & redargúite . Videte quemádmodū utrumque complexus est : Nolite communicare ; magis autem & redargúite . Quid est , Nolite communicare ? Nolite consentire , nolite laudare , nolite approbare . Quid est , Magis autem & redargúite ? Reprehéndite , corrípite , coercéte . Deindè in ipsa correcciōne vel coercitiōne alienorū peccatórum cavendum est ne se extollat qui álterum córripit . Neque ergò consentientes sitis malis , ut approbétis ; neque negligentes , ut non arguátis ; neque superbientes , ut insultanter arguátis .

R. Zizánia , filii sunt nequām ; inimicus autem qui seminávit ea ,

est diábolus. * Sicut colliguntur zizánia, & igni comburuntur; sic erit in consummatiōne séculi. ¶ In diem perditionis servátur malus, & ad diem furóris ducétur.* Sicut. Matth. 13. Job. 21.

Lección ix.

Qui deserúerit unitátem, víolat caritátem; & quisquis víolat caritátem, quólibet magnum hábeat, ipse nihil est. Si linguis hóminum loquátur & Angelórum, si sciat ómnia sacramenta, si hábeat omnem fidem ut montes tránsferat, si distríbuit ómnia sua paupéribus, si corpus suum tradat ut árdeat; caritátem autem non hábeat, nihil est, nihil ei prodest. Universa inutiliter habet, qui unum illud quo universis utáatur, non habet. Ampléctámur itaque caritátem, stude ntes serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Non nos sedúcant qui carnáliter intélligunt, & corporálem separationem facientes, ab Ecclésiæ frumentis toto orbe diffúsis spiritáli sacrilégio separantur. Per totum enim mundum seminá- tum est bonum semen.

R. Mittet Fílius hóminis Angeles suos; & colligent eos qui fáciunt iniquitátem, & mittent eos in camínū ignis: * Tunc + Justi fulgébunt sicut sól in regno Patris eórum. ¶ Justum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit. * Tunc. Glória Patri. + Justi fulgébunt. Matth. 13. Eccles. 3.

Ad Benedictus.

Ant. 3. g. Dómine, nonnè bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Matth. 13.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínuâ pietáte cus- tódi; ut quæ in sola spe grátiae cœlestis innítitur, tuâ semper protec- tione muniátur: Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Collígite primū zizánia, & alligáte ea in fascículos ad comburendum; tríticum autem congregáte in hórreum meum. Matth. 13.

F E R I A S E C U N D A.

De Jeremía Prophéta.

Lección j.

Cap. 43.

Factum est autem, cum com- plesset Jeremías loquens ad pópulum universos sermones Dómini Dei eórum, pro quibus misérat eum Dóminus Deus eórum ad illos, ómnia verba hæc; dixit Azariás filius Osaíæ, & Jóhanan fílius Cáree, & omnes viri superbi, dicentes ad Jeremiam: Men- dácium tu lóqueris; non misit te Dóminus Deus noster, dicens, Ne ingrediámini Ægyptum ut ha- bitétis illuc. Sed Baruch fílius Neriæ íncitat te adversum nos, ut tradat nos in manus Chaldæórum, ut interficiat nos, & tradúci faciat in Babylónem. Et non audívit Jóhanan fílius Cáree, & omnes prín- cipes bellatórum, & universus pó- pulus vocem Dómini, ut mané- rent in terra Juda.

R. Ecce nos, 324.

Lección ij.

Sed tollens Jóhanan fílius Cáree, & universi príncipes bellató- rum, universos reliquiárum Juda qui reversi fúerant de cunctis géntibus ad quas fúerant antè dispersi ut habitárent in terra Juda, viros, & muliéres, & párvulos, & filias

regis, & omnem animam quam relíquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam filii Saphan, & Jeremiam prophétam, & Baruch filium Neríæ. Et ingressi sunt terram Ægypti, quia non obdiérunt voci Dómini; & venérunt usquè ad Taphnis.

R. Dóminus. 324.

Lectio iii.

ET factus est sermo Dómini ad Jeremiam in Taphnis, dicens: Sume lápides grandes in manu tua, & abscondes eos in crypta quæ est sub muro laterício in porta domū Pharaónis in Taphnis, cernéntibus viris Judæis; & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercituum, Deus Israel: Ecce ego mittam & assúmam Nabuchodónosor regem Babylónis servum meum; & ponam thronum ejus super lápides istos quos abscondi, & státuet sólium suum super eos. Veniensque percúiet terram Ægypti; quos in mortem, in mortem; & quos in captivitátem, in captivitátem; & quos in gládium, in gládium. Et succendet ignem in delíbris deórum Ægypti, & combúret ea, & captivos ducet illos; & amiciétur terra Ægypti, sicut amicítur pastor pállio suo; & egrediétur indè in pace. Et cónteret státuas domū Solis quæ sunt in terra Ægypti, & delíbra deórum Ægypti combúret igni.

R. Ecce dies vénient. 325.

F E R I A T E R T I A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i.

Cap. 44.

V Erbum quod factum est per Jeremiam ad omnes Judæos qui hábitant in terra Ægypti, habitantes in Mágdalo, & in Taph-

nis, & in Memphis, & in terra Phatúres, dicens: Hæc dicit Dñus exercituum, Deus Israël: Vos vidistis omne malum istud quod adduxi super Jerúsalem, & super omnes urbes Juda; & ecce desertæ sunt hodiè, & non est in eis habitátor, propter malítiam quam fecérunt ut me ad iracúndiam provocárent, & irent ut sacrificárent, & cólerent deos alienos, quos nesciébant & illi, & vos, & patres vestri.

R. Ecce dies vénient. 325.

Lectio ij.

ET nunc hæc dicit Dóminus exercituum, Deus Israël: Quarè vos fácitis malum grande hoc contrà áimas vestras, ut intéreat ex vobis vir & múlier, párvulus & laetens de médio Judæ, nec relinquárunt vobis quidquam résiduum; provocantes me in opéribus mánum vestrárum, sacrificando diis alienis in terra Ægypti in quam ingressi estis ut habitétis ibi, & dispereátis, & sitis in maledictiōnem & in opprobrium cunctis géntibus terræ? Numquid obliti estis mala patrum vestrorum, & mala regum Judæ, & mala uxórum ejus, & mala vestra, & mala uxórum vestrárum, quæ fecérunt in terra Judæ & in régionibus Jerúsalem? Non sunt mundati usquè ad diem hanc; & non timuérunt, & non ambulavérunt in lege Dómini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram pátribus vestris.

R. In diébus. 325.

Lectio iii.

IDeò hæc dicit Dóminus exercituum, Deus Israël: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum, & disperdam omnem Ju-

dam. Et assūmam relíquias Judæi qui posuérunt fácies suas ut ingredierentur terram Ægypti, & habitarent ibi; & consumentur omnes in terra Ægypti: cadent in gládio & in fame, & consumentur à mínimo usq[ue] ad máximum. In gládio & in fame morientur; & erunt in jusjurandum, & in miráculum, & in maledictiōnem, & in oppróbrium. Et visitábo super habitatores terræ Ægypti, sicut visitávi super Jerúsalem in gládio, & fame, & peste. Et non erit qui effúgiat, & sit résiduus de relíquiis Judæorum qui vadunt ut peregrinentur in terra Ægypti, & revertantur in terram Juda ad quam ipsi éllevant ánimas suas, ut revertantur & hábitent ibi: non revertentur nisi qui fúgerint.

R. Adinvénit. 326.

F E R I A Q U A R T A.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i.

Cap. 46.

Quod factum est verbum Dómini ad Jeremiam prophétam contrà Gentes, ad Ægyptum, adversum exércitum Pharaónis Néchao regis Ægypti, qui erat juxta flúvium Euphráten in Chárcamis, quem percussit Nabuchodónosor rex Babylónis, in quarto anno Jóakim filii Josiæ regis Juda. Præparáte scutum, & clypeum, & procédite ad bellum. Júngite equos, & ascéndite équites: state in gáleis, políte lánceas, indúite vos lorícis. Quid ígitur? Vidi ipsos pávidos & terga vertentes, fortes eórum cæsos: fugérunt cónciti, nec respexérunt; terror úndique, ait Dóminus. Non fúgiat velox, nec salvári se putet fortis. Ad Aquilonem juxta flumen Euphráten vieti sunt, & eruérunt.

R. Ecce nos. 324.

Lectio ii.

VErbum quod locútus est Dóminus ad Jeremiam prophétam, super eo quod venturus esset Nabuchodónosor rex Babylónis, & percussurus terram Ægypti. Annuntiáte Ægypto, & audítum fácite in Mágdalo, & résonet in Memphis, & in Taphnis dícite: Sta, & præpara te, quia devorábit gládius ea quæ per circúitum tuum sunt. Quarè compútruit fortis tuus? non stetit, quóniam Dóminus subvertit eum. Multiplicávit ruentes, ceciditque vir ad próximum suum, & dicent: Surge, & revertámur ad pópulum nostrum, & ad terram nativitatis nostræ, à fácie gládii columbæ.

R. Dóminus. 324.

Lectio iii.

Dixit Dóminus exercituum, Deus Israél: Ecce ego visitábo super tumultum Alexandriæ, & super Pharaónem, & super Ægyptum, & super deos ejus, & super reges ejus, & super Pharaónem, & super eos qui confidunt in eo. Et dabo eos in manus quæréntium ániam eórum, & in manus Nabuchodónosor regis Babylónis, & in manus servórum ejus; & post hæc habitábitur sicut diébus pristinis, ait Dóminus. Et tu ne tímeas, serve meus Jacob, & ne páveas, Israél; quia ecce ego salvum te fáciam de longinquó, & semen tuum de terra captivitatis tuæ: Et revertétur Jacob, & requiescet, & prosperábitur; & non erit qui extérreat eum. Et tu noli timére, serve meus Jacob, ait Dóminus; quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes ad quas ejéci te: te verò non consumam, sed castigábo te

in judicio , nec quasi innocentibus
parcam tibi.

R. Ecce dies vénient. 325.

F E R I A Q U I N T A .

De Jeremīa Prophēta.

Lectio j. Cap. 47.

QUOD factum est verbum Dōmini ad Jeremīam prophētam contrā Palæstīnos , ántequām percúteret Phárao Gazam. Hæc dicit Dōminus : Ecce aquæ ascendunt ab Aquilōne , & erunt quasi torrens inundans , & opérinent terram & plenitūdinem ejus , urbem & habitatōres ejus. Clamābunt hómines , & ululābunt omnes habitatōres terræ à strépitu pompæ armorum & bellatōrum ejus , à commotione quadrigarum ejus , & multitudine rotarum illius. Non respe-xerunt patres fílios mánibus disfollūtis , pro adventu diéi in quo vastabuntur omnes Philistīum , & dissipabitur Tyrus , & Sydon cum ómnibus rélikuis auxiliis suis. De-populatus est enim Dōminus Palæstīnos , relíquias ínsulæ Cappadociæ.

R. Ecce dies vénient. 325.

Lectio ij. Cap. 48.

AD Moab , hæc dicit Dōminus exercituum , Deus Israël : Væ super Nabo , quóniam vastata est & confusa ; capta est Cariáthaïm ; confusa est fortis , & trémuit. Non est ultrà exultatio in Moab contrā Hésebon : cogitavérunt malum. Venite & disperdámus eam de gente ; ergo silens conticesces , sequeturque te gladius. Vox clamoris de Orónaïm , vásitas & contrítio magna. Contrita est Moab : annuntiáte clamorem párvulis ejus.

R. In diébus illis , & in tempore illo. 325.

Lectio iij.

Cap. 49.

AD fílios Ammon , hæc dicit Dōminus : Numquid non fílli sunt Israël ? aut hæres non est ei ? Cur ígitur hæreditate possédit Melchom , Gad ; & pòpulus ejus in úrbibus ejus habitávit ? Ideò ecce dies vénient , dicit Dōminus ; & audítum fáciam super Rabbath fíliorum Ammon frémitum prælii , & erit in túmulum dissipata , fíliae que ejus igni succendentur , & possidébit Israël posséssores suos , ait Dōminus. Ulula , Hésebon , quóniam vastata est Haï. Clamáte fílii Rabbath , accíngite vos ciliciis : plángite & circuite per sepes ; quóniam Melchom in transmigratiō nem ducétur , sacerdótes ejus & príncipes ejus simul.

R. Adinvénit. 326.

F E R I A S E X T A .

De Jeremīa Prophēta.

Lectio j. Cap. 50.

Verbum quod locútus est Dōminus de Babylóne , & de terra Chaldæorum in manu Jeremīæ prophētae. Annuntiáte in Géntibus & audítum fácite , leváte signum , prædicáte , & nolite celare ; dícite : Capta est Bâbylon , confusus est Bel , victus est Meroðach , confusa sunt sculptilia ejus , superáta sunt idola eorum. Quóniam ascendit contrā eam gens ab Aquilōne , quæ ponet terram ejus in solitúdinem , & non erit qui hábitet in ea ab hómine usquè ad pecus , & moti sunt , & abiérunt. In diébus illis , & in tempore illo , ait Dōminus , vénient fílii Israël , ipsi & fílii Juda simul ; ambulantes & flentes properábunt , & Dōminum Deum suum quærent.

R. Ecce nos. 324.

Lectione ij.

IN Sion interrogábunt viam, huc fácies eórum. Vénient, & apponentur ad Dóminum födere sempiterno, quod nullâ oblivióne delébitur. Grex pérditus factus est populus meus: pastóres eórum seduxérunt eos, feceruntque vagári in móntibus: de monte in collem transiérint, obliti sunt cubilis sui. Omnes qui invenérunt, comedérunt eos, hostes eórum dixérunt: Non peccávimus; pro eo quod peccáverunt Dómino decóri justítiae, & expectatióni patrum eórum Dómino. Recédite de médio Babylónis, & de terra Chaldæórum egredímini, & estote quasi hœdi ante gregem.

R. Dóminus. 324.

Lectione iiiij.

QUÓNAM ecce ego suscito, & addúcam in Babylónem congregatióne gentium magnárum de terra Aquilónis; & præparabuntur adversus eam, & indè capiétur: sagitta ejus quasi viri fortis interfectoris, non revertétur vacua. Et erit Chaldæa in prædam: omnes valentes eam replebuntur, ait Dóminus. Quóniam exultátis, & magna loquímini, diripientes hæreditatém meam; quóniam effusí estis sicut vítuli super herbam, & mugistis sicut tauri: confusa est mater vestra nimis, & adæquáta púlveri, quæ génuit vos: ecce novíssima erit in Géntibus, deserta, ívia, & arens.

R. Ecce dies véniant. 325.

S A B B A T O.

[*Si hoc Sabbatum sit ultimum ante Septuagesimam, legetur de libro Baruch, ut infrá in Officio Dominicæ VI. Si non sit ultimum, legetur ut sequitur.*]

De Jeremía Prophéta.

Lectione j.

Cap. 51.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super Babylónem, & super habitatores ejus qui cor suum levavérunt contrá me, quasi ventum pestilentem. Et mittam in Babylónem ventilátóres, & ventilábunt eam, & demolientur terram ejus; quóniam venérunt super eam úndique in die afflictiónis ejus. Non tendat qui tendit arcum suum, & non ascendet loricátus: nolite párcere juvénibus ejus, interfícite omnem milítiam ejus. Et cadent interfecti in terra Chaldæórum, & vulneráti in regionibus ejus; quóniam non fuit viduátus Israël & Juda à Deo suo Dómino exercítuum: terra autem eórum repléta est delicto à Sancto Israël.

[*Si fiat de Sabbato, RRR. sumentur è II. Nocturno Dominicæ precedentis.*]

Lectione ij.

FUGITE de médio Babylónis; & salvet unusquisque ánimam suam: nolite tacére super iniquitatém ejus; quóniam tempus ultiónis est à Dómino, vicissitudinem ipse retríbueret ei. Calix áureus Bábylon in manu Dómini, inébrians omnem terram: de vino ejus bibérunt Gentes, & idè commótæ sunt. Súbitò cécidit Bábylon, & contrita est: ululáte super eam, tollite résinam ad dolórem ejus, si forte sanétur. Curávimus Babylónem, & non est sanáta: derelinquámus eam, & eamus unusquisque in terram suam; quóniam pervénit usquè ad cœlos judicium ejus, & elevátum est usquè ad nubes.

Lectio iii.

PRótulit Dóminus iustítias nos-
tras: veníte, & narrémus in
Sion opus Dómini Dei noſtri.
Acúite sagittas, impléte pháretras.
Suscitávit Dóminus spíritum regum
Medórum; & contrà Babylónem
mens ejus est ut perdat eam, quó-
niam últio Dómini est, últio tem-
pli sui. Super muros Babylónis le-
váte signum, augéte custódiam, le-
váte custódes, præparáte insídias;
quia cogitávit Dóminus, & fecit
quæcumque locútus est contrà habi-
tatóres Babylónis.

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Beáti sumus, Israël;
quia quæ Deo placent, manifesta-
sunt nobis. *Baruch 4.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A V I .

post Epiphaniām.

I N I . N O C T U R N O .

Incipit liber Baruch.

Lectio j.

Cap. 1.

ET hæc verba libri quæ scripsit
Baruch filius Neríæ, filii Ma-
síæ, filii Sedecíæ, filii Sédei,
filii Helcíæ in Babylónia, in anno
quinto, in séptimo die mensis, in
tempore quo cepérunt Chaldæi Je-
rúsalem, & succendérunt eam igni.
Et legit Baruch verba libri hujus ad
aures Jechoníæ filii Jóakim regis
Juda, & ad aures universi pòpuli
venientis ad librum, & ad aures
poténtium filiorum regum, & ad
aures presbyterórum, & ad aures
pòpuli, à mímino usquè ad máxi-
mum eórum ómnium habitántium
in Babylónia, ad flumen Sodi. Qui
audientes plorábant, & jejunábant,
& órabant in conspectu Dómini.

R. Ecce nos venimus ad te Dó-
mine; tu enim es Dóminus Deus

noſter: * Verè in Dómino Deo
noſtro ſalus Israël. ¶ Pater miſit
Fílium ſuum Salvatórem mundi. *
Verè. *Jerem. 3. 1. Joan. 4.*

Lectio ij.

ET collegérunt pecúniam secun-
dùm quod pótuit uniuscujusque
manus, & miſerunt in Jerúsalem ad
Jóakim filium Helcíæ filii Salom
Sacerdótem, & ad Sacerdótes, &
ad omnem pòpulum qui inventi ſunt
cum eo in Jerúsalem: cùm accípe-
ret vasa templi Dómini quæ ablata
fuerant de templo, revocáre in ter-
ram Juda décimā die mensis Sivan,
vasa argéntea quæ fecit Sedecías
filius Josíæ rex Juda, poſté aquam
cepiffet Nabuchodónosor rex Ba-
bylónis Jechoníam, & príncipes,
& cunctos potentes, & pòpulum
terræ ab Jerúsalem, & duxit eos
vinctos in Babylónem. Et dixerunt:
Ecce míſimus ad vos pecúnias, de
quibus émitte holocaustóma, &
thus, & fácite manna, & offerte
pro peccáto ad aram Dómini Dei
noſtri.

R. Dóminus Deus verus est; ipſe
Deus vivens & Rex sempiternus:
* Ab indignatione ejus commovébi-
tur terra, & non ſuſtinébunt gentes
comminationem ejus. ¶ De ore
Verbi procédit gládius ex utráque
parte acutus, ut in ipſo percúiat
gentes; & ipſe reget eas in virga
férrea: * Ab indignatione. *Jerem.*
10. Apocal. 19.

Lectio iii.

ETOráte pro vita Nabuchodó-
nosor regis Babylónis, & pro
vita Bálthasar filii ejus, ut ſint dies
eórum ſicut dies cœli ſuper terram;
& ut det Dóminus virtútem nobis,
& illúminet óculos noſtres, ut vi-
vámus ſub umbra Nabuchodónosor

regis Babylónis , & sub umbra Bál-thasar filii ejus , & serviámus eis multis diébus , & inveniámus grátiā in conspectu eórum. Et pro nobis ipsis oráte ad Dóminum Deum nostrum: quia peccávimus Dómino Deo nostro , & non est aversus furor ejus à nobis usquè in hunc diem. Et légit librum istum quem misimus ad vos recitári in templo Dómini , in die solemni & in die opportúno ; & dicétis : Dómino Deo nostro iustitia , nobis autem confúsio faciéi nostræ; sicut est dies hæc omni Juda , & habitántibus in Jerúalem , régibus nostris , & principib⁹ nostris , & sacerdótibus nostris , & prophétis nostris , & pátrib⁹ nostris.

R. Ecce dies vénient , dicit Dóminus , & suscitábo David germen iustum : & fáciet iudícium & iustitiam in terra : * In diébus illis , + Salvábitur Juda , & Israël habitabit confidenter. ¶ Si áliqui ex ramis fracti sunt , propter incredulitatem fracti sunt ; sed & illi si non permánserint in incredulitatē , inferentur : * In diébus. Glória Patri. + Salvábitur. *Jerem. 23. Rom. 11.*

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Episcopi.

Lib. 3. cont. Fab. fragm. 11.

Lectione iv.

Béati Cypriáni accipíamus & amplectámur útique senténtiam , qui scribens ad Quirínūm , in libro secundo , capítulo sexto , sub título , quod Deus sit Christus ; inter ália testimónia étiam hoc protulit : Hic Deus noster , & non deputábitur álius absque illo ; qui invénit omnem viam prudéntiæ , & dedit eam Jacob púero suo , & Israël dilecto sibi. Post hæc in ter-

ris visus est , & cum homínibus conversátus est. Agnosce testimónio tanti Mártyris , de Christo dictum : Hic Deus noster , & non æstimábitur álius absque illo ; & disce ut divína dicta recte intelligas , & non adversus Dei Fílium rebellis existas.

R. Ecce dies vénient , dicit Dóminus , & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum : non secundùm pactum quod irritum fecerunt ; * Sed hoc erit pactum quod fériam cum domo Israël post dies illos : Dabo legem meam in viscérib⁹ eórum , & in corde eórum scribam eam. ¶ Si illud priùs culpâ vacasset , non útique secundi locus inquireréatur : * Sed hoc erit. *Jerem. 31. Heb. 10.*

Lectione v.

Mystérium enim divinæ Incarnationis beatus Prophéta volébat osténdere. Unde necesse eum fuit , ut & Deum nostrum , ad quem álius non æstimábitur , secundùm divinitatē Christum diceret , & eumdem in terris visum secundùm veram carnis substántiam prophetáret. A fidélib⁹ enim non æstimátur , (id est , non créditur , non accípitur , non putátur) álius absque Dei Fílio Deus ; quia non personæ nomen est , sed natúræ.

R. In diébus illis , & in tempore illo , ait Dóminus , vénient filii Israël , ipsi & filii Juda simul : ambulantes & flentes properábunt , * Et Dóminum Deum suum quærant. ¶ Cùm conversus fúerit Israël ad Dóminum , auferéetur velámen ; * Et Dóminum. *Jerem. 50. 2. Cor. 3.*

Lectione vi.

SI ergo natúram adténdimus , quia Pater , & Fílius , & Spíritus sanctus , unus est Deus , hoc

est, una natūra; sicut absque Patre non æstimatur álius Deus, sic absque Fílio non æstimatur álius Deus, sic etiam absque Spíritu sancto non æstimatur álius Deus. Ideò ergò absque Dei Fílio non potest álius Deus à fidélibus æstimari; quia extrà natúram Fílli Dei, quæ illi cum Patre & Spíritu sancto una est, nullatenus potest álius Deus inveniri.

R. Adinvénit Deus noster omnem viam disciplinæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israél dilecto suo: post hæc * In terris visus est, & cum homínibus conversátus est. ¶. Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi: * In terris. Glória. * In. Baruch 3. 2. Cor. 5.
IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Léctio vii. Cap. 13.

IN illo tempore; Parábolam propositam turbis Jesus, dicens: Símile est regnum cœlorum grano finápis, quod accípiens homo seminavit in agro suo. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónimi

Presbyteri.

Lib. 2. in Matth.

Regnum cœlorum, prædicatio Evangélii est, & notitia Scripturárum, quæ dicit ad vitam, & de qua dicitur ad Judæos: Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti facienti fructus ejus. Símile est ergò hujuscemodi regnum grano finápis, quod accípiens homo seminavit in agro suo. Homo qui seminat in agro suo, à plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimes credéntium seminet. Ab áliis, ipse homo seminans in agro suo, hoc est, in semetipso, & in corde suo.

R. Locútus est Jesus in parábo lis ad turbas, ut impleretur quod dictum est per Prophétam: * Eructabo abscónrita à constitutiōne mundi. ¶. Apériam in parábolis os meum; loquar propositiones ab initio: * Eructabo abscónrita. Matth. 13. Ps. 77.

Léctio viii.

Quis est iste qui seminat, nisi sensus noster & ánimus; qui suscipiens granum prædicationis, & foyens fementem humóre fidei, facit in agro sui pectoris pullulare? Prædicatio Evangélii mímina est ómnibus disciplinis. Ad primam quippè doctrinam fidem non habet veritatis, hóminem Deum, Deum mórtuum, & scándalum crucis prædicans. Confer hujuscemodi doctrinam dogmatis philosophorum, & libris eórum, & splendóri eloquéntiæ, & compositioni sermonum; & vidébis quanto minor sit céteris seminibus fementis Evangélii.

R. Dimissis turbis, venit Jesus in domum; & * Accessérunt ad eum discípuli ejus, dicentes: Edíssere nobis parábolam. ¶. Cor sapientis quærit doctrinam. * Accessérunt. Matth. 13. Prov. 15.

Léctio ix.

Sed illa cùm créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitálē demonstrat: sed totum flaccidum marcidumque & mollítum ebullit in ólera, & in herbas quæ citò arescunt & córrunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbatur in principio, cùm vel in ánima credentis, vel in toto mundo sata fúerit, non exurgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas cre-

déntium , vel fortitūdines Dei ser-vitio mancipáras sentíre debémus) véniant & hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris , quæ de grano sinápis créverit , dó-gmatum esse diversitátes , in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

R. Quæ semináverit homo , hæc & metet ; quóniam qui séminat in carne sua , de carne & metet corruptionem : * Qui autem séminat in spíritu , de spíritu metet vitam æternam. ¶ Qui séminat iniquitátem , metet mala : * Qui autem. Glória. * Qui autem. Galat. 6. Prov. 22.

Ad Benedictus.

Ant. 7. d. Símile est regnum cœlorum grano sinápis , quod mí-nimum quidèm est ómnibus semí-nibus : cùm autem créverit , majus est ómnibus oléribus. Matth. 13.

Oratio.

P Ræsta , quæsumus , omnípotens Deus , ut semper rationabília meditantes , quæ tibi sunt plácita , & dictis exequámur & factis : Per.

Ad Magnificat.

Ant. 1. a. Símile est regnum cœlorum fermento quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus , donec fermentátum est totum. Matth. 13.

F E R I A S E C U N D A.

De Baruch Prophéta.

Lectione j. Cap. 2.

S Tátuit Dóminus Deus noster verbum suum , quod locútus est ad nos , & ad júdices nostros qui judicáverunt Israël , & ad reges nostros , & ad príncipes nostros , & ad omnem Israël & Juda ; ut addúceret Dóminus super nos mala magna quæ non sunt facta sub cœlo quemádmodùm facta sunt

in Jerúsalem , secundùm quæ scripta sunt in lege Móysi , ut manducáret homo carnes filii sui , & carnes filiæ suæ. Et dedit eos sub manu regum ómnium qui sunt in circúitu nostro , in impropérium & in desolatióne in ómnibus pópolis in quibus nos dispersit Dóminus. Et facti sumus subtùs , & non suprà ; quia peccávimus Dómino Deo nostro , non obaudiendo voci ipsius.

R. Ecce nos. 332.

Lectione ij.

D ómino Deo nostro justitia , nobis autem & pátribus nostris confusio faciéi ; sicut est dies hæc : quia locútus est Dóminus super nos ómnia mala hæc quæ vénérunt super nos , & non sumus deprecáti fáciem Dómini Dei nostri , ut reverterémur unusquisque nostrum à viis nostris péssimis. Et vigilávit Dóminus in malis , & adduxit ea super nos ; quia justus est Dóminus in ómnibus opéribus suis quæ mandávit nobis , & non audívimus vocem ipsius , ut irémus præceptis Dómini quæ dedit ante fáciem nostram.

R. Dóminus. 332.

Lectione iii.

E T nunc , Dómine Deus Israël , qui eduxisti pópulum tuum de terra Ægypti in manu válida , & in signis , & in prodigiis , & in virtute tua magna , & in bráchio excelsò , & fecisti tibi nomen sicut est dies iste : peccávimus , ímpie égimus , iniquè géssimus , Dómine Deus noster , in ómnibus justitiis tuis. Avertátur ira tua à nobis ; quia derelicti sumus pauci inter gentes ubi dispersisti nos. Exaudi , Dómine , preces nostraras & oratiōnes nostraras , & educ nos propter

te, & da nobis invenire grātiā ante fāciem eōrum qui nos abduxérunt; ut sciat omnis terra quia tu es Dóminus Deus noster, & quia nomen tuum invocátum est super Israēl & super genus ipsius.

R. Ecce dies vénient. 333.

F E R I A T E R T I A.

De Baruch Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

Audi, Israēl, mandāta vitæ; áuribus pérçipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israēl, quòd in terra inimicórum es? Inveterasti in terra aliéna, coinqui-nátus es cum mórtuis, deputátus es cum descendéntibus in infernum. Dereliquisti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses útique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus; ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ & vietūs, ubi sit lumen oculórum & pax.

R. Ecce dies vénient. 333.

Lectio ii.

Quis invénit locum ejus? & quis intrávit in thesauros ejus? Ubì sunt príncipes géntium, & qui dominantur super béstias quæ sunt super terram; qui in ávibus cœli ludunt; qui argentum thesaurízant & aurum in quo confidunt hómines, & non est finis acquisitiónis eōrum; qui argentum fábricant & sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, & ad ínferos descendérunt, & álii loco eōrum surrexérunt.

R. In diébus. 333.

Lectio iii.

JUvenes vidérunt lumen, & habitavérunt super terram: viam autem disciplinæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, ne-

que filii eórum suscepérunt eam; à fácie ipsórum longè facta est: non est audita in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílli quoque Agar qui exquírunt prudéntiam quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ & Theman, & fabulatóres, & exquisítóres prudéntiæ & intelligéntiæ, viam autem sapiéntiæ nescié-runt, neque commémoráti sunt sémitas ejus.

R. Adinvénit. 334.

F E R I A Q U A R T A.

De Baruch Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

O Israēl, quām magna est domus Dei, & ingens locus possessiόnis ejus! Magnus est, & non habet finem, excelsus & im-mensus. Ibi fuérunt gigantes nomi-nati illi, qui ab initio fuérunt, statúrā magnā, scientes bellum. Non hos éligit Dóminus, neque viam disciplinæ invenérunt: prop-térea periérunt. Et quóniam non habuérint sapiéntiam, interérunt propter suam insipiéntiam.

R. Ecce nos. 332.

Lectio ii.

Quis ascendit in cœlum, & ac-cépit eam, & eduxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam, & áttulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, & adinvénit eam prudéntiâ suâ.

R. Dóminus. 332.

Lectio iii.

Qui præparávit terram in æterno tempore, & replévit eam pe-cúdibus & quadrupédibus; qui emittit lumen, & vadit, & vo-cavit illud, & obédit illi in tre-

mōre. Stellæ autem dedérunt lumen in custodiis suis, & latitiae sunt: vocatæ sunt, & dixerunt, Adsumus; & luxerunt ei cum jucunditatē qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non astimabitur aliis adversus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplinæ, & trádidit illam Jacob puerō suo, & Israël dilecto suo. Post hæc in terris visus est, & cum homínibus conversatus est.

R. Ecce dies vénient. 333.

F E R I A Q U I N T A. De Baruch Prophéta.

Lectio i.

Cap. 4.

Hic liber mandatórum Dei, & lex quæ est in æternum: omnes qui tenent eam, per-vénient ad vitam; qui autem dereliquerunt eam, in mortem. Convéteret, Jacob, & apprehende eam; ámbula per viam ad splendórem ejus contrà lumen ejus. Ne tradas álteri glóriam tuam, & dignitatēm tuam genti alienæ. Beati sumus, Israël; quia quæ Deo placent, manifesta sunt nobis.

R. Ecce dies vénient. 333.

Lectio ii.

ANimæquior esto, pòpulus Dei, memorabilis Israël: venündati estis Géntibus non in perditionem; sed propter quod in ira ad iracundiām provocasti Deum, tráditi estis adversariis. Exacerbastis enim eum qui fecit vos, Deum æternum, immolantes dæmoniis, & non Deo. Obliti enim estis Deum qui nutrit vos, & contrastatis nutriti-cem vestram Jerúsalem.

R. In diébus. 333.

Lectio iii.

VIdit enim iracundiām à Deo venientem vobis, & dixit: Audite, confines Sion; adduxit

enim mihi Deus luctum magnum. Vidi enim captivitatem populi mei, filiorum meorum & filiarum, quam superduxit illis Æternus. Nutrivi enim illos cum jucunditatē: dimisi autem illos cum fletu & luctu. Nemo gáudeat super me víduam & desolatam: à multis derelicta sum propter peccata filiorum meorum, quia declinaverunt à lege Dei. Justítias autem ipsius nescierunt, nec ambulaverunt per vias mandatórum Dei, neque per sémitas veritatis ejus cum justitia ingressi sunt.

R. Adinvénit. 334.

F E R I A S E X T A.

De Baruch Prophéta.

Lectio i.

Cap. 4.

VEniant confines Sion, & memorentur captivitatem filiorum & filiarum mearum, quam superduxit illis Æternus. Adduxit enim super illos gentem de longinquō, gentem improbam & altérius linguæ; qui non sunt reverti senem, neque puerorum miserti sunt, & abduxerunt dilectos víduæ, & à filiis unicam desolaverunt. Ego autem quid possum adjuvare vos? Qui enim adduxit super vos mala, ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum.

R. Ecce nos. 332.

Lectio ii.

ANimæquiores esto, filii; clamat ad Dóminum, & eripiet vos de manu príncipum inimicorum. Ego enim speravi in æternum salutem vestram; & venit mihi gaudium à Sancto super misericordia quæ véniet vobis ab æterno Salutari nostro. Emisi enim vos cum luctu & ploratu: redūceret autem vos mihi Dóminus cum gáudio & jucunditate in sempiternum. Sicut enim

vidérunt vicinæ Sion captivitatem vestram à Deo , sic vidébunt & in celeritate salutem vestram à Deo , quæ supervéniet vobis cum honore magno & splendore æterno.

R. Dóminus. 332.

Lectio iii.

Fili , patienter sustinete iram quæ supervenit vobis : persecutus est enim te inimicus tuus , sed citò vidébis perditionem ipsius , & super cervices ipsius ascenes . Delicati mei ambulaverunt vias ásperas : ducti sunt enim ut grex di-reptus ab inimicis . Animæquiores esto , filii , & proclaimate ad Dóminum : erit enim memoria vestra ab eo qui duxit vos . Sicut enim fuit sensus vester ut erraretis à Deo , déciés tantum iterum convertentes requireretis eum . Qui enim induxit vobis mala , ipse rursum adducet vobis sempiternam jucunditatem cum salute vestra .

R. Ecce dies veniunt. 333.

S A B B A T O .

De Baruch Prophéta.

Lectio j.

Cap. 4.

ANimæquior esto , Jerusalēm ; exhortatur enim te qui te nominavit . Nocentes peribunt qui te vexaverunt ; & qui gratulati sunt in tua ruina , punientur . Civitatis quibus servierunt filii tui , punientur , & quæ accépit filios tuos . Sicut enim gavisa est in tua ruina & latata est in casu tuo , sic contristabitur in sua desolatiōne . Et amputabitur exultatio multitūdinis ejus , & gaudimónium ejus erit in luctum . Ignis enim superveniet ei ab Æterno in longiturnis diébus , & habitabitur à dæmoniis in multitudine temporis .

[Si fiat de Sabbato , R R R . su-

mentur è II. Noct. Dom. præced.]

Lectio ij. Cap. 4. & 5.

Circumspice , Jerusalēm , ad Orientem ; & vide jucunditatem à Deo tibi venientem . Ecce enim véniant filii tui quos dimisisti dispersos , véniant collecti ab oriente usquè ad occidentem , in verbo Sancti gaudentes in honorem Dei . Exue te , Jerusalēm , stolā luctūs & vexationis tuæ ; & indue te decore & honore ejus , quæ à Deo tibi est sempiterna gloriæ . Circum-dabit te Deus diplóidæ justitiæ , & impónet mitram cápiti honoris æterni . Deus enim ostendet splendorem suum in te , omni qui sub cœlo est . Nominabitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum : Pax justitiæ , & honor pietatis .

Lectio iii. Cap. 5.

EXurge , Jerusalēm , & sta in excelsi , & circumspice ad orientem ; & vide collectos filios tuos ab oriente sole usquè ad occidentem , in verbo Sancti gaudentes Dei memoriæ . Exierunt enim abs te pédibus ducti ab inimicis : adducet autem illos Dóminus ad te , portatos in honore sicut filios regni . Constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum , & rupes perennes , & convalles replere in æqualitatem terræ ; ut ámbulet Israël diligenter in honorem Dei . Obumbraverunt autem & sylvæ & omne lignum suavitatis Israël ex mandato Dei . Adducet enim Deus Israël cum jucunditate in lumine majestatis suæ , cum misericordia & justitia quæ est ex ipso .

S A B B A T O

Ante Septuagesimam .

A D V E S P E R A S .

[Ab hac Hora usque ad Nonam]

Feriæ IV. majoris Hebdomadæ, initio cujuscumque Horæ Officii, loco Allelúia, dicitur Laus tibi, Dómine, Rex æternæ gloriæ. Si Vespere sint de Festo, dicitur Allelúia in principio & ad Antiphonam Magnificat, & amplius non dicuntur.]

Psalmi de Psalterio, sub sola Antiphona sequenti.

Ant. 6. F. Fide, intelligimus aptata esse sécula verbi Dei, ut ex invisibilibus visibilia fierent.

Hebr. 11.

CAPITULUM. Exod. 31.

CUstodiant filii Israël sabbatum, & célébrent illud in generationibus suis. Pactum est sempiternum inter me & filios Israël, sicutumque perpétuum; sex enim diebus fecit Dóminus cœlum & terram, & in séptimo ab opere cessavit.

HYMNUS.

TE læta, mundi Cónditor,
Unum manet semper quies:
Festiva cœlestes choros
Semper decent præcónia.

Nos, sanctitate péritâ,
Pœnalis expectat labor:
Hymnos ne dulces pátriæ
Mœsti canamus éxules?

Qui te piis placabilem
Spondes futûrum fléribus,
Lugére da longi, Pater,
Delicta, causas éxilî.

VERUM salubrem témeret
Spe nixa mœrorem fides;
Tu mox quiéti nos tuæ,
Lætisque reddes canticis.

Qui nos créavit, laus Patri;
Laus, qui redémít, Fílio;
Qui corda nostra cónsecras,
Sit & tibi laus, Spíritus. Amen.

V. Priusquam montes fierent,
aut formaréetur terra & orbis, **R. A**

século & usquè in séculum tu es,
Deus. *Ps. 89.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Dóminus Deus noster fecit terram in fortitudine sua, præparávit orbem in sapiéntia sua, & prudéntiâ suâ extendit cœlos.

Jerem. 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, Psalmi & Capitulum de Feria. Cetera ut infrà in Dominicis.

D O M I N I C I S

à Septuagesima ad Quadragesimam.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invit. Dóminum Deum Abraham, Deum Isaac, & Deum Jacob, * Venite, adorémus. Exod. 3.*

Ps. 94. Venite. 2.

HYMNU S.

REBUS creátis nil egens,
Temet beátus, nunc tuo
Prodis ab arcáno, Deus,
Mundóque das primórdia.

Tu cuncta quæ non sunt vocas,
Et illa se fistunt tibi;
Miróque concentu, suo
Dant conditóri gloriæ.

At mundus è sinu tuo
Dùm prodit aspectabilis,
Augustiórem cògitas
Mundum, Crátor, áltérum.

ILLUM Redemptor ártifex
Virtútibus condet suis,
Sparsóque terris ómnibus
Verbi potentis sémine.

ILLUM, peractis séculis,
Cœlo locábit; & throni
Mensæque consortem suæ
Deo redonábit Patri.

UTRIQUE mundo qui præs,
Utrumque conserva, Pater;
Utrumque, Fili, dírige;
Utrumque, Flamen, cónsecra.

Amen.

*Psalmi de Psalterio.***I N I. N O C T U R N O.**

Ant. 1. a. Fide, plúrimam hóstiam Abel quām Caïn óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse justus. *Hebr. 11.*

Ant. 2. D. Fide, Henoch translátus est ne vidéret mortem; & non inveniebátur, quia tránstulit illum Deus. *Hebr. 11.*

Ant. 3. a. Fide, Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non vi-debantur, métuens aptávit arcam in salútem domús suæ. *Hebr. 11.*

℣. Memor fui óperum Dómini; ℥. Quia memor ero ab início mirabilium tuórum, Dómine. *Pf. 76.*

Lectiones & R R R. ut infrà in qualibet Dominica.

I N III. N O C T U R N O.

Ant. 4. a. Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exíre quem acceptúrus erat in hæreditátem. *Hebr. 11.*

Ant. 5. a. Fide, & de futúris benedixit Isaac, Jacob & Esaü. *Hebr. 11.*

Ant. 6. F. Fide, Jacob móriens singulos filiòrum Joseph benedixit, & adorávit fastígium virgæ ejus. *Hebr. 11.*

℣. Meditábor in ómnibus opéribus tuis, Dómine, ℥. Et in adin-ventiónibus tuis exercébor. *Pf. 76.*

Lectiones & R R R. ut infrà in qualibet Dominica.

I N IIII. N O C T U R N O.

Ant. 6. F. Fide, Joseph móriens, de profectíone filiòrum Israël memorátus est, & de óffibus suis mandávit. *Hebr. 11.*

Ant. 7. d. Fide, Móyse relíquit Ægyptum, non véritus animosítatem regis; invisibilem enim tan-quām videns sustinuit. *Hebr. 11.*

Ant. 8. c. Fide, transiérint mare rubrum tanquām per áridam terram; quod experti Ægyptii, devoráti sunt. *Hebr. 11.*

℣. Memor fui diérum antiquórum: ℥. Meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, Dómine. *Pf. 142.*

Lectiones & R R R. ut infrà in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnus Dóminus & laudábilis nimis; ℥. Et magnitúdinis ejus noñ est finis. *Pf. 144.*

A D L A U D E S.*Psalmi de Dominica.*

*Ant. C*réavit Deus hóminem ad 1. f. C imáginem suam; ad imáginem Dei créavit illum. *Gen. 1.*

Ant. 2. D. Per unum hóminem peccátum in mundum intrávit & per peccátum mors; & ita in omnes hómines mors pertránsit, in quo omnes peccavérunt. *Rom. 5.*

Ant. 3. g. Misericórdia Dómini quia non sumus consumpti; quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Thren. 3.

Ant. 5. F. Cogitáte.

C A N T I C U M. Eccli. 44.
Laus Sanctorum qui ante Chri-stum vixerunt.

Laudémus viros gloriósos & pa-rentes nostros * in generatióne sua.

Omnès isti in generatióibus gentis suæ glóriam adepti sunt, * & in diébus suis habentur in láudibus.

Qui de illis nati sunt, * reliqué-runt nomen narrandi laudes eórum.

Illi viri misericórdia sunt, quo-rum pietátes non defuérunt: * cum sémine eórum pémanent bona.

Hæréditas sancta nepótes eórum,*

& in testamentis stetit semen eórum.

Et filii eórum propter illos, usque in æternum manent : * semen eórum & glória eórum non derelinquétur.

Córpora ipsórum in pace sepulta sunt, * & nomen eórum vivit in génératióne & génératióne.

Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, * & laudem eórum nuntiet ecclésia.

[*Dicitur tantum in Officio de Tempore.*]

Ant. Cogitáte per génératióne & génératióne, quia omnes qui sperant in Dóminum, non infirmantur. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. a. Nihil odisti eórum quæ fecisti : parcis autem ómnibus ; quóniam tua sunt, Dómine, qui amas áimas. *Sap.* 11.

C A P I T U L U M. *Ecclí.* 18.

Qui vivit in æternum, creávit ómnia simul. Deus solus justificábitur, & manet invictus Rex in æternum. Quis sufficit enarráre ópera illius ? Quis enim investigábit magnália ejus ?

H Y M N U S.

Qui nos creas solus, Pater,
De pristino lapsos statu
Non solus instauras : simul
Nos trahes labores exigis.

DELICTA pénitentibus
Clemens relaxas ; improbos
Vocas morantes, & viam
Erroris urges linquere.

SCELUS remordet ; íntimo
Pectus dolore scinditur :
Ultoris & partes Dei
Exercet in semet nocens.

VITARE plagas ádmonet
Ægrè recepta fánitas,
Et arctiorem fénsum

Hortátur ad custódiam.

DIVINA non scrútabilis
O altitudo cónsili !
Sic vel malórum próvidus
Edúcis è sinu bona.

AT obstinátis vindicem
Iram reservas ; mérgitur
Scelestus orbis ; únicus
Noë superstes effugit.

Hic, præco pénitentiæ,
Novi sequester foederis,
Servátor orbis & parens,
Christi figúram prætulit.

¶ Qui semen Abræ suscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ Magnus es Deus noster præ omnibus diis : R. Omnia quæcumque voluit, fecit. *Ps.* 134.

Ant. ad Benedictus, & Oratio, ut in qualibet Dominica.

Ante Præsentationem fit Commemoratio de Virgine Deipara, ut suprà, 242.

A D H O R A S.

Doxologia, ¶ Qui semen Abræ suscipis. ut suprà ad Laudes.

A D P R I M A M.

Ant. 1. f. Creávit Deus.

In R. br. ¶ Qui semen Abrahæ * apprehendisti. *Hebr.* 2.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Per unum hóminem.

C A P I T U L U M. 2. *Cor.* 11.

Fratres, Tímeo ne sicut serpens Hevam seduxit astutiâ suâ, ita corrumpantur sensus vestri, & excidant à simplicitate quæ est in Christo.

R. br. Salvum me fac, Dómine, * Quóniam defécit sanctus. Salvum. ¶ Diminutæ sunt veritátes à filiis hóminum, * Quóniam. Glória. Salvum. *Ps.* 11.

¶. Omnes declinavérunt , simul inútiles facti sunt: R. Non est qui fáciat bonum , non est usquè ad unum. *Psf. 13.*

A D S E X T A M.

Ant. 3. g. Misericórdia Dómini.

C A P I T U L U M . *Sap. 10.*

SApiéntia illum qui primus formátus est à Deo pater orbis terrárum , cùm solus eset créatus , custodívit , & eduxit illum à delicto suo , & dedit illi virtútem contíndendi ómnia.

R. br. Quómodò miserétur pater filiorum , * Misertus est Dóminus timéntibus se. Quómodò. ¶. Quóniam ipse cognóvit * figmentum nostrum , * Misertus est. Glória. Quómodo.

¶. Recordátus est quóniam pulvis sumus : R. Homo sicut fœnum dies ejus. *Psf. 102.*

A D N O N A M.

Ant. 4. a. Nihil odisti.

C A P I T U L U M . *Sap. 1.*

Deus mortem non fecit , nec lætatur in perditióne vivórum ; creávit enim ut essent ómnia , & sanábiles fecit natiónes orbis terrárum.

R. br. Deus , tu conversus * Vivificábis nos. Deus. ¶. Et plebs tua * lætabitur in te : * Vivificábis nos. Glória. Deus. *Psf. 84.*

¶. Dómine , misericórdia tua in séculum : R. Opera mánuum tuárum ne despícias. *Psf. 137.*

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Omine Deus ómnium
creátor , qui fecisti pa-
tres electos , & sanctificasti eos ,
custodi partem tuam , & sanctifica.

2. Mach. 1.

Ant. 4. E. Ne áuferas miseri-

córdiam tuam à nobis , propter Abraham dilectum tuum , & Isaac servum tuum , & Israël sanctum tuum. *Dan. 3.*

Ant. 2. D. Juxtà fidem defuncti sunt ilti , non acceptis re promissi-
nibus , sed à longè eas aspicientes ,
& salutantes , & confitentes quia peregríni & hóspites sunt super ter-
ram. *Hebr. 11.*

Ant. 5. C. Deus non confundi-
tur vocári Deus eórum ; parávit enim illis civitátem. *Hebr. 11.*

Ant. 3. a. Móyses secús rubum dicit Dóminum , Deum Abraham , & Deum Isaac , & Deum Jacob : Deus autem non est mortuórum , sed vivórum. *Luc. 20.*

C A P I T U L U M . *1. Mach. 2.*
Mementóte óperum patrum , quæ fecérunt in generatióni-
bus suis ; & accipiétis glóriam mag-
nam , & nomen aeternum.

H Y M N U S.

VOs , ante Christi témpora ,
Christi fidéles ásseclæ ,
Verenda justórum cohors ,
Primíque credentū patres.

VESTRAM quis , ô , dignis queat
Efferre laudi bus fidem ?

Crebros anhelantis spei
Quis explicet suspíritus ?

Hic éxules , híc ádvenæ ,
Mundi figúram spérnitis :
Non littérâ , sed spíritu ,
Promissa pensatis bona.

INTENTA mens uni Deo
Respectat aeternas domos :
Fac , Chritte , nos veram quoque
Desideráre pátriam.

Qui semen Abræ suscipis ,
Jefu , tibi sit glória ,
Cum Patre & almo Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.

¶. Cogitávi dies antiquos ; R. Et

annos æternos in mente hábui. *Pſ. 76.*

Ant. ad Magnificat, & Oratio, ut in qualibet Dominicā.

Ante Præsentationem Domini fit Comm. de Virgine Deipara, ut supra, 244.

AD COMPLETORIUM.
Psalmi de Dominicā.

Ant. 2. D. Est fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium: in hac enim testimónium consecuti sunt senes. Hebr. 11.

H Y M N U S.

QUÆ legis ante témpora
Sub lege fecit & Patres
Justos fides, sub grátia
Tot Christiános párturit.

NUNC ergò nubem téstium,
Quæ lucis ostendit viam,
Spectémus; & veram fidem
Sanctis probémus móribus.

AGNOSCIT auctórem suum,
O Christe, nostra te fides:
Nobis eam da crèscere,
Nobis eam da pérfici.

DUM corpus ágravat sopor,
Cor clamet ad te líberum:
Amémus usquè; cáritas
Numquàm precári désinat.

Qui semen Abræ súscipis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

Capitulum & R. breve, ut in Psalterio.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. A. Moriáatur ánima mea morte justórum, & fiant novíssima mea horum simília. Num. 23.

Cetera ut in Psalterio.

F E R I I S

à Septuagesima ad Diem Cinerum.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum Deum

Iſraël, * Veníte, adorémus. *Exod. 5.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Rebus créatis, ut supra 339.

Psalmi de Psalterio. Antiphonæ verò, V. & RRRR. ut infrá, juxta Feriam.

FERIIIS II. IV. ET VI.

Ant. 1. a. Fide, plúrimam hóstiam Abel quám Caín óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse iustus. Hebr. 11.

Ant. 2. D. Fide, Henoch translatus est ne vidéret mortem; & non inveniebátur, quia tránsfultus illum Deus. Hebr. 11.

Ant. 3. a. Fide, Noë, responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, métuens aptávit arcam in salútem domús suæ. Hebr. 11.

*V. Memor fui óperum Dómini;
R. Quia memor ero ab inítio mirabiliū tuórum, Dómine. Pſ. 76.*

*R. j. In princípio créavit Deus cœlum & terram: * Et vidi Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè bona. V. Omnis domus fabricátur ab aliquo: qui autem ómnia créavit, Deus est. * Et vidi. Gen. 1. Hebr. 3.*

*R. ij. Créavit Deus hóminem inexterminábilem, & ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum: * Invídiā autem diáboli, mors introívit in orbem terrárum. V. Deus, qui fecit mundum, fecit ex uno omne genus hóminum inhabitare super universam fáciem terræ: * Invídiā. Sap. 2. Act. 17.*

*R. iii. Omnis caro corrúperat viam suam: factumque est diluvium; & delévit Deus omnem substántiam quæ erat super terram: * Remansit autem solus Noë, & qui cum eo*

erant in arca. ¶ In arca pauci, id est octo ánimæ, salvæ factæ sunt per aquam. * Remansit. Glória. * Remansit. Gen. 6. & 7. 1. Petr. 3.

FERIIS III. V. ET SABBATO.

Ant. 4. a. Fide, qui vocátur Abraham, obedívit in locum exire quem acceptúrus erat in hæreditatem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. a. Fide, & de futúris bene dixit Isaac, Jacob & Esaü. *Hebr.* 11.

Ant. 6. F. Fide, Jacob móriens singulos filiorum Joseph benedixit, & adorávit fastigium virgæ ejus. *Hebr.* 11.

¶. Meditábor in ómnibus opéribus tuis, Dómine, R. Et in adiunctiōnibus tuis exercébor. *Ps.* 76.

R. j. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo, dicens: Quia non pepercisti filio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ¶ Abrahæ promittens Deus, jurávit per semetipsum dicens: Nisi benedícens benédicam te, & multiplicans multiplicábo te. * Benedicentur. *Gen.* 22. *Hebr.* 6.

R. ij. Appáruit Isaac Dóminus, & ait: Benedícam tibi complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ¶ Non omnes qui ex Israël sunt, ii sunt Israélitæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii; sed in Isaac vocábitur tibi semen. * Et benedicentur. *Gen.* 26. *Rom.* 9.

R. iij. Vedit Jacob Dóminum dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis terræ, & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ¶ Abrahæ dictæ sunt promissiōnes & sémini ejus. Non

dicit, & semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno, & sémini tuo, qui est Christus. * Benedicentur. Glória. Benedicentur. *Gen.* 28. *Gal.* 3.

Non dicitur Te Deum.

¶. Sacerd. Magnus Dóminus & laudábilis nimis; R. Et magnitudinis ejus non est finis. *Ps.* 144.

A D L A U D E S.

Psalmi de Psalterio, cum *Cantico Laudémus*. ut *suprà in Dominicis*, 340. *sub sola Antiphona Cogitáte*. quarta è *Laudibus Dominicarum*, *suprà*.

Capitulum, *Hymnus* & ¶. ut *suprà in Dominicis*.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Deus ab início constituit hóminem, & reliquit illum in manu consílli sui: adjécit mandata & præcepta sua. *Ecli.* 15.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsent. Domini, Commem. sola de Virgine Deipara, ut *suprà*, 242.

Post Præsentationem, *Suffragia consueta de Cruce & de Sanctis*. 104.

A D H O R A S.

Doxologia, Qui semen Abræ suscipis. ut *suprà in Dominicis*.

[*Dicitur etiam in Festis Sanctorum ad Horas*, exceptis *Solemnibus & Annualibus*, eorumque *Oclavis*, ac *Officio Beatae Mariæ Virginis*.]

Psalmi de Psalterio. *Antiphona ut suprà in Dominicis*.

Ad Primam, in R. br. ¶. Qui semen Abrahæ apprehendisti. *Hebr.* 11.

[*Dicitur tantum in Officio de Tempore*.]

Ad Tertiam, Sextam & Nonam,

Antiphonæ, Capitula, R. R. R. brevia & V. V. V. ut suprà in Dominicis.

Oratio Dominicæ præcedentis.

A D V E S P E R A S.

Psalmi de Psalterio sub sola Antiphona Dómine Deus. prima è Vesperis Dominicarum, suprà.

Capitulum, Hymnus & V. ut suprà in Dominicis.

Ad Magnificat.

Ant. 7. d. Ante hóminem vita & mors, bonum & malum; quod placuerit ei, dabitur illi. Eccli. 15.

Oratio Dominicæ præcedentis.

Ante Præsentationem Domini, Commem. sola de Virgine Deipara, ut suprà, 244.

Post Præsentationem, Suffragia consueta de Cruce & de Sanctis, 109.

A D C O M P L E T O R I U M.

Psalmi de Psalterio.

Antiph. & Hymnus ut suprà in Dominicis.

Capitulum & R. br. ut in Psalterio.

Ad Nunc dimittis. Ant. ut suprà in Dominicis.

Cetera ut in Psalterio.

D O M I N I C A

S E P T U A G E S I M Æ.

Omnia ut in Dominicis à Septuagesima ad Quadragesimam, suprà, 339. additis quæ sequuntur.

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M.

I N I. N O C T U R N O.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. Cap. i.

IN principio creavit Deus cœlum & terram. Terra autem erat inánis & vacua, & ténebrae erant super fáciem abyssi; & Spíritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta

est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: & divisit lucem à ténebris. Appellavitque lucem, Diem; & ténebras, Noctem. Factumque est vespere & mane dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum; & dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum; divisitque aquas quæ erant sub firmamento, ab his quæ erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum, Cœlum. Et factum est vespere & mane, dies secundus. Dixit verò Deus: Congregentur aquæ quæ sub cœlo sunt, in locum unum; & appáreat árida. Et factum est ita. Et vocavit Deus áridam, Terram; congregationesque aquarum appellavit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam virentem & facientem semen, & lignum pomiferum fáciens fructum juxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et proutulit terra herbam virentem, & facientem semen juxta genus suum, lignumque fáciens fructum, & habens unumquodque fementem secundum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & mane, dies tertius.

R. In princípio creávit Deus cœlum & terram: * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, & erant valde bona. V. Omnis domus fabricátur ab aliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est. * Et vidit. Gen. 1. Hebr. 3.

Lectio ii.

Dixit autem Deus: Fiant lumenaria in firmamento cœli, & dívidant diem ac noctem, & sint in signa & tempora, & dies &

annos, ut lúceant in firmamento cœli, & illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo lu-minaria magna : luminare majus, ut præferset diéi ; & luminare mi-nus, ut præferset nocti ; & stellas. Et pósuit eas in firmamento cœli, ut lucerent super terram, & præf-ferent diéi ac nocti, & divíderent lucem ac tenebras. Et vidi Deus quod esset bonum. Et factum est vespere & mane, dies quartus. Dixit etiam Deus : Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram, sub firmamento cœli. Creavitque Deus cete grándia, & omnem ánimam viventem atque motabilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas ; & omne volátile secundùm genus suum. Et vidi Deus quod esset bonum. Benedi-xitque eis, dicens : Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris ; aveſque multiplicentur su-per terram. Et factum est vespere & mane, dies quintus.

R. Creávit Deus hóminem inextérnabilem, & ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum : * Inví-diâ autem diáboli, mors introiñit in orbem terrárum. ¶ Deus, qui fecit mundum, fecit ex uno omne genus hóminum inhabitáre super universam fáciem terræ : * Invídiâ. Sap. 2. Act. 17.

Lectio iii. Cap. 1. & 2.

DIxit quoque Deus : Prodúcat terra ánimam viventem in génere suo, jumenta, & reptilia, & béstias terræ secundùm spécies suas. Factumque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxtâ spécies suas, & jumenta, & omne réptile terræ in génere suo. Et vidi Deus, quod esset bonum, & ait : Faciá-

mus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram : & præſit pís-cibus maris, & volatílibus cœli, & béstiiis universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum : máſculum & féminam creávit eos. Benedixitque illis Deus, & ait : Créscite, & multiplícámini, & repléte terram, & subjícite eam ; & dominámini pís-cibus maris & volatílibus cœli, & universis animántibus quæ moventur super terram. Dixitque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & universa ligna quæ habent in seme-típſis fermentem géneris sui, ut fint vobis in escam, & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & universis quæ moventur in terra, & in quibus est áнима vivens, ut hábeant ad vescendum. Et factum est ita. Vidi Deus cuncta quæ fécerat ; & erant valdè bona. Et factum est vespere & mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum quod fécerat ; & re-quiévit die séptimo ab universo ópere quod patrârat. Et benedixit diéi séptimo, & sanctificávit illum; quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret.

R. Omnis caro corrúperat viam suam : factumque est diluvium ; & delévit Deus omnem substántiam quæ erat super terram : * Remansit autem solus Noë, & qui cum eo erant in arca. ¶ In arca pauci, id est octo ánimæ, salvæ factæ sunt per aquam. * Remansit autem Gló-

ria Patri. * Remansit autem. Gen.
6. & 7. 1. Petr. 3.
I N I I . N O C T U R N O.
Ex libro sancti Augustini Episcopi,
de Civitate Dei.

Lib. 14. C. 15. §. 1.

Lectio iv.

Quia contemptus est Deus jubes, qui creáverat, qui ad suam imáginem fécerat, qui céteris animálibus præposúerat, qui in parádiso constitúerat, qui rerum ómnium cópiam salutisque præstíterat, qui præceptis nec plúribus, nec grándibus, nec difficílibus oneráverat; sed uno brevíssimo atque levíssimo ad obediéntiæ salubritátēm adminiculáverat, quo eam creatúram cui libera sérvitus expedíret, se esse Dóminum commonébat; justa damnatio subsecúta est, talisque damnatio, ut homo qui custodiendo mandátum, futurus fúerat étiam carne spiritális, fieret étiam mente carnális: & qui suâ supérbia sibi placúerat, Dei justitiâ sibi donaréatur; nec sic ut in sua effet omnímoda potestáte, sed à se ipse quoque disséntiens, sub illo cui peccando consensit, pro libertáte quam concupívit, duram miseramque ágeret sérvitútem; mórtuus spíritu volens, & córpore moritúrus invítus; de-sertor æternæ vitæ, étiam æternâ, nisi grácia liberáret, morte damnátus.

R. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cælo, dicens: Quia non pepercisti filio tuo unigénito propter me, * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. **v.** Abrahæ promittens Deus, jurávit per semetipsum dicens: Ni si benedícens benedíc te, & multíplicans multiplicábo te. * Benedicentur. **Gen.** 22. **Hebr.** 6.

Lectio v.

Quisquis hujúsmodi damnationem vel nímiam vel injustam putat, metíri profectò nescit quanta fúerit iníquitas in peccando, ubi tanta erat non peccandi facilitas. Sic enim Abrahæ non imméritò magna obediéntia prædicátur, quia, ut occíderet filium, res difficíllima est imperáta; ita in paradíso tantò major inobediéntia fuit, quanto id quod præceptum est, nullius difficultatis fuit. Et sicut obediéntia secundi hóminis eò prædicabílior est, quò factus est obédiens usquè ad mortem; ita inobediéntia primi hóminis eò detestabílior, quò factus est inobédiens usquè ad mortem. Ubì enim magna est inobediéntiæ pœna propósita, & res à Creatóre fácilis imperáta; quisnam satis explicet, quantum malum sit non obedire in re fácili, & tantæ potestatis império, & tanto terrenti supplício?

R. Appáruit Isaac Dóminus, & ait: Benedíc tibi complens jura-mentum quod spopondi Abraham patri tuo; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. **v.** Non omnes qui ex Israél sunt, ii sunt Israélítæ; neque qui semen sunt Abrahæ, omnes filii; sed in Isaac vocábitur tibi semen. * Et benedicentur. **Gen.** 26. **Rom.** 9.

Lectio vij.

Dénique, ut bréviter dicátur, in illius peccati pœna, quid inobediéntiæ, nisi inobediéntia retribúta est? Nam quæ hóminis est ália miséria, nisi adversus eum ipsum inobediéntia ejus ipsius; ut quóniam nóluit quod pótuit, quod non potest velit? In paradíso enim, etiamsi non ómnia pótterat ante pec-

cátum, quidquid tamen non pótērat, non volébat; & ídeò pótērat ómnia quæ volébat: nunc verò, sicut in ejus stirpe cognoscimus, & divína Scriptúra testátur: Homo vanitati símilis factus est. Quis enim enúmeret quàm multa quæ non potest velit, dùm sibi ipsi, id est, voluntáti ejus, ipse ánimus ejus, eóque inférior caro ejus, non obtémperat? Ipso namque invito, & ánimus plerumquè turbátur, & caro dolet, & veterascit, & móritur.

R. Vedit Jacob Dóminum dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis terræ, & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ¶ Abrahæ dictæ sunt promissiónes & sémini ejus. Non dicit, & semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno, & sémini tuo, qui est Christus. * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. Gen. 28. Gal. 3.

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio viiij. Cap. 20.

IN illo tempore; Dixit Jesus discípulis suis parabolam hanc: Si-mile est regnum cœlorum hómini-patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.
Serm. 87. de verbis Evang.

TAnquàm primâ horâ vocantur, qui recentes ab útero matris incípiunt esse Christiáni; quasi tértiâ púeri, quasi sextâ júvenes, quasi nonâ vergentes in sénium, quasi undécimâ omnínò decrépiti; unum tamen vitæ æternæ denárium omnes acceptúri. Sed at-téndite & intelligite, fratres mei,

ne ideò quisque differat venire ad víneam, quia secúrus est; quóniam, quandocumque vénérat, ipsum denárium acceptúrus est. Secúrus est quidem quòd ipse denárius illi promittitur; sed differre non jubéatur.

R. Paterfamílias éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam; & circà horam tértiam vidiit álios in foro otiosos, & dixit: * Ite in víneam meam, & quod ius-tum fúerit dabo vobis. ¶ Quid adhuc retardatis? operámini opus vestrum, & Dóminus dabit vobis mercédem vestram in tempore suo.

* Ite in víneam meam. *Math. 20. Eccli. 51.*

Lectio viiij.

Quid ille datúrus sit, & quid factúrus sit, penès ipsum consilium est. Tu quandò vocáris, veni: merces enim cunctis æquális promittitur; sed de ipsa hora operandi magna quæstio est. Si illi enim, verbi gratiâ, qui vocáti sunt horâ sextâ, in hac ætate cōporis constituti, ubi juveniles anni fervent, sicut ipsa hora sexta fervet; si dícerent illi júvenes vocáti, Expecta; audívimus enim in Evangelio, quia omnes unam mercédem acceptúri sunt; cùm senes facti fuérimus, horâ undécimâ ve-niémus, tantumdèm acceptúri; quarè amplius laboratúri? responderétur eis, & dicerétur: Laborare non vis, qui utrūm vivas usquè ad senectam nescis? Sextâ horâ vo-cáris, veni.

R. Circa undécimam invénit álios stantes, & dicit illis: Quid hic statis totâ die otiosi? * Ite & vos in víneam meam. ¶ Non dissolvan-tur manus vestræ; erit enim mer-

ces óperi veftro. * Ite. Matth. 20.
2. Paral. 15.

Lectione ix.

Paterfamilias tibi quidem etiam undecimam venienti denarium promisit; sed utrum vivas usque ad septimam, nemo tibi promisit. Non dico usque ad undecimam, sed usque ad septimam. Quarè ergo differs vocantem te, certus de mercéde, incertus de die? Vide ne forte quod tibi ille daturus est promittendo, tu tibi auferas differendo. Si hoc recte dicitur de infántibus, tanquam ad horam primam pertinéntibus; si recte dicitur de pueris, tanquam ad horam tértiam pertinéntibus; si recte dicitur de juvénibus, tanquam in horae sextæ flagrantia constitutis; quantò magis recte de decrépitis dicitur: Ecce jam hora undécima est, & adhuc stas, venire piger es?

R. Dicit dominius vineæ procuratori suo: Redde operariis mercédem, incípiens à novissimiſ. Primi murmurabant; at ille uni eorum dixit: * Non fácio tibi injúriam; volo huic novissimo dare sicut & tibi. ¶ Ego miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placuerit. * Non fácio. Glória Patri. Repet. R. Dicit dominius vineæ procuratori suo. usque ad ¶ Matth. 20. Exod. 33.

Ab hac die usque ad Pascha non dicitur Te Deum. in Officio de Tempore.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Amice, nonnē ex denario convenisti mecum? Tolle quod tuum est. Non licet mihi quod volo facere? An oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Matth. 20.

Oratio.

PReces populi tui, quæſumus, Domine, clementer exaudi; ut qui justè pro peccatis nostris afflígimur, pro tui nōminis glória misericórditer liberémur: Per Dominum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, &c.

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Erunt novissimi primi, & primi novissimi; multi enim sunt vocati, pauci verò electi. Matth. 20.

Oratio, ut suprà.

F E R I A S E C U N D A.
De libro Génesis.

Lectione i. Cap. 2.

Istæ sunt generatiōnes cœli & terræ, quandō créata sunt, in die quo fecit Dominus Deus cœlum & terram; & omne virgultum agri, antequam orirétur in terra; omnemque herbam regiōnis, priusquam germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat qui operarétur terram; sed fons ascendébat è terra, irrigans universam superfi ciem terræ. Formavit igitur Dominus Deus hóminem de limo terræ, & inspiravit in faciem ejus spírāculum vitæ, & factus est homo in animam viventem. Plantáverat autem Dominus Deus paradísum voluptatis à principio, in quo posuit hóminem quem formáverat. Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suáve; lignum etiam vitæ in médio paradísi, lignumque sciențiæ boni & mali. Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradísum, qui indè dividitur in quátuor cápita.

R. In principio. 345.

Lectione ij.

TUlit ergo Dóminus Deus hóminem, & pósuit eum in parádiso voluptátis, ut operaréetur & custodíret illum; præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno parádisi cómede; de ligno autem sciéntiae boni & mali ne cómedas: in quocumque enim die coméderis ex eo, morte moriérис. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adjutórium símile sibi. Formátis ígitur Dóminus Deus de humo cunctis animántibus terræ, & universis volatílibus cœli, adduxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavitque Adam nomínibus suis cuncta animántia, & universa volatilia cœli, & omnes béstias terræ.

R. Creávit Deus hóminem inex-terminábilem. 346.

Lectione iij.

AD verò non inveniebátur ad-jútor símilis ejus. Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cùmque obdormisset, tulit unam de costis ejus, & replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem; & adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam: Hoc nunc os ex óffib⁹ meis, & caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum & matrem, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erat autem uterque nudus, Adam scilicet, & uxor ejus; & non eru- bescébant.

R. Omnis caro. 346.

FERIA TERTIA.

De libro Génésis.

Lectione j.

Cap. 3.

SEd & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus, ut non come-derétis de omni ligno parádisi? Cui respondit múlier: De fructu lig-nórum quæ sunt in parádiso, vés-cimur; de fructu verò ligni, quod est in médio parádisi, præcépit no-bis Deus ne comedéremus, & ne tangerémus illud, ne fortè mori- mur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte mori- mini; scit enim Deus quòd in quo-cumque die comedéritis ex eo, aperientur óculi vestri, & éritis sicut dii, scientes bonum & malum. Vedit ígitur múlier quòd bonum effet lignum ad vescendum, & pulchrum óculis, aspectuque delec-tabile: & tulit de fructu illius, & comédit; deditque viro suo, qui comédit. Et aperti sunt óculi am-bórum.

R. Vocávit Angelus. 347.

Lectione ij.

Cumque cognovissent se esse nudos, consuérunt fólia ficús & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audissent vocem Dómini Dei deambulantis in parádiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam, & uxor ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni parádisi. Vocavitque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Ubì es? Qui ait: Vocem tuam au-dívi in parádiso, & timui, eò quòd nudus essem, & abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quòd nudus essem, nisi quòd ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméde-

res, comedisti? Dixitque Adam: Múlier quam dedisti mihi fóciam, dedit mihi de ligno; & comédi. Et dixit Dóminus Deus ad muliérem: Quarè hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decépit me, & comédi.

R. Appáruit Isaac. 347.

Lectio iij.

ET ait Dóminus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter ómnia animántia & béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, & terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & muliérem, & semen tuum & semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Múlieri quoque dixit: Multiplicábo ærumnas tuas & conceptus tuos: in dolóre páries filios, & sub viri potestáte eris; & ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit: Quia audisti vocem uxoris tuæ, & comedisti de ligno ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledicta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas & tríbulos germinábit tibi, & cómedes herbam terræ. In sudore vultus tui vescétis pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es; quia pulvis es, & in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxoris suæ, Heva; eò quòd mater esset cunctórum vivéntium.

R. Vedit Jacob. 348.

F E R I A Q U A R T A.

De libro Génésis.

Lectio j.

Cap. 3.

Ecit Dóminus Deus Adæ & uxori ejus túnicas pellíceas, & induit eos; & ait: Ecce Adam quasi unus ex nobis factus

est, sciens bonum & malum; nunc ergò ne fortè mittat manum suam, & sumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in æternum. Et emisit eum Dóminus Deus de paradiso voluptatis, ut operaréatur terram, de qua sumptus est. Ejecitque Adam, & collocávit ante parádisum voluptatis Chérubim, & flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

R. In princípio creávit Deus cœlum & terram. 345.

Lectio ij.

Cap. 4.

ADAM verò cognovit uxórem suam Hevam; quæ concépit, & péperit Caïn, dicens: Possédi hóminem per Deum. Rursùmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, & Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offerret Caïn de fructibus terræ múnera Dómino. Abel quoque obtulit de primogénitis gregis sui, & de adipibus eorum: & respexit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus; ad Caïn verò, & ad múnera illíus non respexit: iratusque est Caïn vehementer, & concidit vultus ejus. Dixitque Dóminus ad eum: Quarè irátus es? & cur concidit fácies tua? Nonnè si benè égeris, recipies? sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetitus ejus, & tu domináberis illíus.

R. Creávit Deus. 346.

Lectio iij.

Dixitque Caïn ad Abel fratrem suum: Egrediámur foras. Cùmque essent in agro, consurrexit Caïn adversus fratrem suum Abel, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubì est Abel frater tuus?

Qui respondit : Nescio ; nūm cūstos fratris mei sum ego ? Dixitque ad eum : Quid fecisti ? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ apērūt os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cūm operatus fūeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus & prófugus eris super terram.

R. Omnis caro. 346.

F E R I A Q U I N T A.

De libro Génesis.

Lectio j.

Cap. 4.

DIxit Caïn ad Dóminum : Major est iniquitas mea, quām ut véniam mérear. Ecce ejiciis me hodiè à facie terræ, & à facie tua abscondar, & ero vagus & prófugus in terra ; omnis igitur qui invénerit me, occidet me. Dixitque ei Dóminus : Nequām ita fiet ; sed omnis qui occiderit Caïn, séptuplūm puniétur. Postiuste Dóminus Caïn signum, ut non interficeret eum omnis qui invenisset eum. Egressusque Caïn à facie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

R. Vocavit Angelus. 347.

Lectio ij.

Cognovit autem Caïn uxórem suam, quæ concépit & péperit Henoch : & ædificávit civitátem, vocavitque nomen ejus ex nōmine filii sui, Henoch. Porro Henoch gēnuit Iraad, & Iraad gēnuit Mavíael, & Mavíael gēnuit Mathúsaël, & Mathúsaël gēnuit Lamech. Qui accépit duas uxóres : nomen uni Ada, & nomen áltéri Sella. Genuitque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque

paſtórū. Et nomen fratris ejus, Jubal : ipse fuit pater canéntium cítharā & órgano. Sella quoque gēnuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor, & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn, Noéma.

R. Appáruit Isaac. 347.

Lectio iii.

DIxitque Lamech uxóribus suis, Adæ & Sellæ : Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermóñem meum : Quóniam occidi virum in vulnus meum, & adolescēntulum in livórem meum. Séptuplūm últio dábitur de Caïn ; de Lamech verò septuágies séptiès. Cognovit quoque adhuc Adam uxórem suam ; & péperit filium, vocavitque nomen ejus Seth, dicens : Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel quem occidit Caïn. Sed & Seth natus est filius, quem vocavit Enos : ifte cœpít invocáre nomen Dómini.

R. Vedit Jacob. 348.

F E R I A S E X T A.

De libro Génesis.

Lectio j.

Cap. 5.

Hic est liber generatiōnis Adam. In die quâ creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. MÁsculum & féminam creávit eos, & benedixit illis ; & vocavit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum triginta annis, & gēnuit ad imáginem & similitúdinem suam, vocavitque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquām gēnuit Seth, octingenti anni ; genuitque filios & filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongenti triginta, & mórtuus est. Vixit quo-

que Seth centum quinque annis , & génuit Enos. Vixitque Seth , postquam génuit Enos , octingentis septem annis ; genuitque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentorum duodecim annorum , & mórtuus est. Vixit verò Enos nonaginta annis , & génuit Cáinan. Post cujus ortum vixit octingentis quindecim annis , & génuit filios & filias. Factique sunt omnes dies Enos nongenti quinque anni , & mórtuus est.

R. In principio. 345.

Lectio ij.

Vixit quoque Cáinan septuaginta annis , & génuit Maláeël , & vixit Cáinan postquam génuit Maláeël , octingentis quadraginta annis , genuitque filios & filias. Et facti sunt omnes dies Cáinan nongenti decem anni , & mórtuus est. Vixit autem Maláeël sexaginta quinque annis , & génuit Jared. Et Vixit Maláeël , postquam génuit Jared , octingentis triginta annis , & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Maláeël octingenti nonaginta quinque anni , & mórtuus est. Vixitque Jared centum sexaginta duóbus annis , & génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit Henoch , octingentis annis , & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongenti sexaginta duo anni , & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexaginta quinque annis , & génuit Mathúsalam. Et ambulavit Henoch cum Deo : & vixit , postquam génuit Mathúsalam , trecentis annis ; & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecenti sexaginta quinque anni. Ambulavitque cum Deo , & non appáruit , quia tulit eum Deus.

R. Creávit Deus. 346.
Lectio iij.

VIxit quoque Mathúsalà centum octoginta septem annis , & génuit Lamech. Et vixit Mathúsalà , postquam génuit Lamech , septingentis octoginta duóbus annis ; & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsalà nongenti sexaginta novem anni , & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octoginta duóbus annis , & génuit filium. Vocavitque nomen ejus Noë , dicens : Iste consolábitur nos ab opéribus & labóribus mánuum nostrárum , in terra cui maledixit Dóminus. Vixitque Lamech , postquam génuit Noë , quingentis nonaginta quinque annis ; & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni , & mórtuus est.

R. Omnis caro. 346.

AD VESPERAS , à Capitulo de beata Maria in Sabbato , nisi occurrat Festum Semid. Commemoratio de Simplici , si occurrat.

S A B B A T O .

De libro Génésis.

Lectio i. Cap. 5. & 6.

NOë cùm quingentorum esset annorum , génuit Sem , Cham & Japheth. Cùmque cœpissent hómines multiplicári super terram , & filias procreássent , videntes filii Dei filias hóminum quòd essent pulchræ , accepérunt sibi uxóres ex ómnibus quas élégerant. Dixitque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in aeternum , quia caro est : eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hóminum , illæque

genuérunt , isti sunt potentes à século viri famosi.

Lectione ij.

VIdens autem Deus quod multa malitia hominum esset in terra , & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore , pœnituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus , Delabo , inquit , hominem quem creavi , à facie terræ , ab homine usque ad animantia , à reptili usque ad volucres cœli : pœnitit enim me fecisse eos. Noë verò invénit gratiam coram Dómino. Hæ sunt generatiōnes Noë : Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiōibus suis : cum Deo ambulavit ; & genuit tres filios , Sem , Cham & Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo , & replēta est iniquitate.

Lectione iij.

Cumque vidisset Deus terram esse corruptam , (omnis quippe caro corruperat viam suam super terram ,) dixit ad Noë : Finis universæ carnis venit coram me : replēta est terra iniquitate à facie eorum , & ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lœvatis : mansiunculas in arca facies , & bitumine lñies intrinsecus & extrinsecus. Et sic facies eam : Trecentorum cubitorum erit longitudo arcæ , quinquaginta cubitorum latitudo , & triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies , & in cùbito consummabis summitatem ejus ; óstium autem arcæ pones ex latere : deorsum , cœnacula & tristega facies in ea. Ecce ego addúcam aquas diluvii super terram , ut interficiam omnem carnem in qua sp̄itus vitæ est sub-

ter cœlum. Universa quæ in terra sunt , consumentur. Ponamque fœdus meum tecum ; & ingrediéris arcam tu & filii tui , uxor tua & uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universæ carnis bina induces in arcam , ut vivant tecum , masculini sexus & feminini.

A D V E S P E R A S.

Antiph. Fide. *ut suprà in Sabato ante Septuagesimam.*

C A P I T U L U M. Sap. 14.

Ab initio cùm perirent superbi gigantes , spes orbis terrarum ad ratem confugiens , remisit século semen nativitatis , quæ manutaua , Pater , erat gubernata.

Hymnus & Ps. ut in Sabbato ante Septuagesimam , 339.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Noë vir justus atque perfectus fuit in generatiōibus suis : cum Deo ambulavit. *Gen. 6.*

Oratio , ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A

S E X A G E S I M A.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

De libro Génesis.

Lectione j.

Cap. 6. & 7.

Fecit Noë ómnia quæ præcepit illi Deus. Dixitque Dóminus ad eum : ingrédere tu , & omnis domus tua in arcam ; te enim vidi justum coram me in generatiōne hac. Ex ómnibus animantibus mundis tolle septena & septena , másculum & féminam ; de animantibus verò immundis duo & duo , másculum & féminam. Sed & de volatilibus cœli septena & septena , másculum & féminam ; ut salvetur semen super faciem universæ terræ. Adhuc enim , & post dies septem ego pluam super terram

quadraginta diébus & quadraginta noctibus; & delébo omnem substántiam quam feci , de superficie terræ. Fecit ergò Noë ómnia quæ mandáverat ei Dóminus.

R. In princípio creávit Deus cœlum & terram : * Et vedit Deus cuncta quæ fécerat , & erant valde bona. ¶ Omnis domus fabricátur ab aliquo : qui autem ómnia creávit, Deus est. * Et vedit. Gen. 1. Hebr. 3.

Lectio ij.

Cumque transiſſent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noë, mense secundo , séptimo-décimo die mensis , rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ , & cataractæ cœli apertæ sunt : & facta est plúvia super terram quadraginta diébus & quadraginta noctibus. In artículo diéi illius ingressus est Noë , & Sem , & Cham , & Japheth , filii ejus , uxor illius , & tres uxores filiorum ejus cum eis , in arcam ; ipsi , & omne ánimál secundùm genus suum , univérsaque jumenta in génere suo , & omne quod móvitur super terram in génere suo , cunctumque volátile secundùm genus suum , universæ aves , omnesque vólucres , ingressæ sunt ad Noë in arcam , bina & bina ex omni carne in qua erat spíritus vitæ. Et quæ ingressa sunt , másculus & fémina , ex omni carne introiérunt , sicut præcéperat ei Deus ; & inclúsit eum Dóminus déforis.

R. Creávit Deus hóminem inextirminábilem , & ad imáginem similitúdinis suæ fecit illum : * Invídiā autem diáboli , mors introiít in orbem terrárum. ¶ Deus , qui fecit mundum , fecit ex uno omne genus hóminum inhabitáre super

universam fáciem terræ : * Invídiā. Sap. 2. Act. 17.

Lectio iii.

FActumque est dilúvium quadraginta diébus super terram ; & multiplicátæ sunt aquæ , & eleváverunt arcam in sublímē à terra. Vehementer enim inundavérunt ; & ómnia replevérunt in superficie terræ : porrò arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram ; opertique sunt omnes montes excelsi sub universo cœlo. Quíndecim cùbitis áltior fuit aqua super montes quos operáuerat. Consúmptaque est omnis caro quæ movebátur super terram , vólucrum , animántium , bestiárum , omniumque reptílium quæ reptant super terram , universi hómines , & cuncta in quibus spiráculum vitæ est in terra , mórtua sunt. Et delévit omnem substántiam quæ erat super terram , ab hómine usquè ad pecus , tám réptile quæm vólucres cœli ; & deléta sunt de terra. Remansit autem solus Noë , & qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diébus.

R. Omnis caro corrúperat viam suam : factumque est dilúvium ; & delévit Deus omnem substántiam quæ erat super terram : * Remansit autem solus Noë , & qui cum eo erant in arca. ¶ In arca pauci , id est octo ánimæ , salvæ factæ sunt per aquam. * Remansit. Glória Patri. * Remansit. Gen. 6. & 7. 1. Petr. 3.

I N I I . N O C T U R N O .
Ex libro sancti Augustíni Episcopi , de catechisandis rúdibus.

Lectio iv.

Cap. 18.

Quidquid homo fécerit , laudabilem in suis factis ínvenit Deum : si recte égerit , lau-

dábilem ívenit per justíam præmiórum : si peccáverit , laudábilem ívenit per justíam suppliciorum : si peccáta confessus ad recte vivendum redierit , laudábilem ívenit per misericórdiam indulgentiarum . Cur ergo non fáceret Deus hóminem , quamvis eum peccatúrum prænóseret , cùm & stantem corronáret , & cadentem ordináret , & surgentem adjuváret ; semper & ubique ipse gloriósus bonitáte , justitiá , clemétiá ? máxime quia & illud præscíebat , de propágine mortalitatis ejus futúros sanctos .

R. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo , dicens : Quia non pepercisti filio tuo unigénito propter me , * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ . ¶ Abrahæ promittens Deus , jurávit per semetipsum dicens : Nisi benedícens benédicam te , & multiplicans multiplicábo te . * Benedicentur . Gen. 22. Hebr. 6.

Lectione v.

Cap. 19.

P Rænuntiabátur diluvii sacramento , quo per lignum justi liberati sunt , futúra Ecclésia , quam Rex ejus & Deus Christus mystério suæ crucis ab hujus séculi submersióne suspendit . Neque enim Deus ignorábat quod étiam ex illis qui fúerant in arca serváti , nasciturí erant mali : sed tamen & exemplum futuri judíci dedit , & sanctórum liberationem ligni mystério prænuntiávit . Nam & post hæc non cessávit repullulare malitia per supérbiā , & libídines , & illícitas impietátes . Neque tunc sanè defuérunt justi , quos Christi ventúra humilitas per Spíritum revelata sanávit . Horum sanctórum , qui præcessérunt tempore nativitatem Dó-

mini , non solùm sermo , sed étiam vita , & conjúgia , & filii , & facta , prophetía fuit hujus témporis , quo per fidem passiónis Christi ex géntibus congregátur Ecclésia .

R. Appáruit Isaac Dóminus , & ait : Benedícam tibi complens juramentum quod spopondi Abraham patri tuo ; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ . ¶ Non omnes qui ex Israél sunt , ii sunt Israélítæ ; neque qui semen sunt Abrahæ , omnes filii ; sed in Isaac vocábitur tibi semen . * Et benedicentur . Gen. 26. Rom. 9.

Lectione vi.

P Er illos sanctos Patriarchs & Prophétas carnáli pôpulo Israél & visibília beneficia ministrabantur , quæ carnáliter à Dómino desiderábant , & coercítiones pœnárum corporálium , quibus protépore terrentur , sicut eorum duritié congruébat . Et in his tamén ómnibus mystéria spiritália significabantur , quæ ad Christum & Ecclésiam pertinérent : cuius Ecclésiae membra erant étiam illi sancti , quamvis in hac vita fúerint antequam secundum carnem Christus Dóminus nascerétur . Ipse enim unigénitus Dei Fílius , Verbum Patris , aquále & coæternum Patri , per quod facta sunt ómnia , homo propter nos factus est , ut totius Ecclésiae tanquam totius cörperis caput effet . Sed velut totus homodùm náscitur , etiamsi manum in nascendo præmittat , tamen universo cörperi sub cápite conjuncta atque compacta est , quemadmodum étiam nonnulli in ipsis Patriarchis ad hujus ipsius rei signum manu præmisâ nati sunt : ita omnes sancti qui ante Dómini nostri Jesu Christi

nativitatem in terris fuérunt, quamvis ante nati sunt, tamen universo corpori, cuius ille caput est, sub capite cohæserunt.

R. Vedit Jacob Dóminum dicentem sibi: Erit semen tuum quasi pulvis terræ, & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ¶. Abrahæ dictæ sunt promissiones & sémini ejus. Non dicit, & seminibus, quasi in multis; sed quasi in uno, & sémini tuo, qui est Christus. * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. Gen. 28. Gal. 3.

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum
Lucam.

Léctio viij. Cap. 8.

IN illo tempore; Cùm turba plúrima convenírent, & de civitatis properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit qui séminat, seminare semen suum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.
Hom. 15. in *Evang. habita in Basílica S. Pauli, Dominicā Sexagesimæ. n. 1.*

Léctio sancti Evangélii, quam modò, fratres caríssimi, audiatis, expositiōne non indiget, sed admonitiōne. Quam enim per semetipsum Véritas expósuit, hanc discutere humána fragilitas non præsumit. Sed est quod follícitè in hac ipsa expositiōne Domínica pensare debeatis: quia si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmonia, spinas divítias significare dicerémus; ad credendum nobis mens fórbitan vestra dubitaret. Unde & idem Dóminus per semetipsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciatis rerum significationes querere in iis

étiam quæ per semetipsum nóluit explanare.

R. Dixit Jesus per similitúdinem: Exiit qui séminat, seminare semen suum; & áliud * Semen cécidit in terram bonam, & ortum fecit fructum céntuplum. ¶. Sic erit verbum quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum. * Semen. *Luc. 8. Is. 55.*

Léctio viij.

Exponendo ergò quod dixit, figuratè se loqui innótuit: quatenus certos vos rédderet, cùm vobis nostra fragilitas verbórum illius figúras aperíret. Quis enim mihi unquàm créderet, si spinas divítias interpretári voluisse; maximè cùm illæ pungant, istæ delectent? & tamen spinae sunt; quia cogitatiōnum suárum punctiōibus mentem lácerant: & cùm usquè ad peccatum pértrahunt, quasi inflicto vúlnere cruentant. Quas benè hoc in loco, álio Evangelistā attestante, nequàm Dóminus divítias, sed falláces divítias appellat.

R. Vobis datum est nosse mys-teria regni cœlorum; illis autem non est datum. * Ideò in parabolis loquor eis; quia videntes non vi-dent, & audientes non áudiunt. ¶. Dixit Dóminus: Excæca corpópoli hujus, & óculos ejus clau-de; ne fortè videat óculis suis, & sanem eum. * Ideò. *Matth. 13. Is. 6. n. 1. & 2.*

Léctio ix.

Falláces enim sunt, quæ nobis cum diù permanére non pos-sunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expellunt. Solæ autem divítiae veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergò, fratres caríssimi, dívites esse cúpitis, veras divítias amáte. Si

culmen veri honoris quæratis, ad cœleste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa superna Angelórum cúria ascríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípi-tis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei; & quasi ac-ceptus cibus stómacho languente rejícitur, quandò audítus sermo in ventre memória non tenétur. Sed quisquis alimenta non rétinet, hu-jus profecto vita desperátur.

R. Sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltatæ sunt viæ meæ à viis vestris. * Et quómodò descendit imber, & inébriat terram, & dat semen serenti, & panem comedenti; sic erit verbum meum. ¶ Sic est regnum Dei, quemádmodùm si homo jáciat fementem in terram, & semen géminet & increscat. * Et. Glóriá Patri. Repet. R. Sicut exaltantur. usque ad ¶ Is. 55. Marc. 4.

Ad Benedictus.

Ant. I. D. Qui secùs viam, hi sunt qui áudiunt; & diábolus tollit verbum de corde eórum: qui autem suprà petram, hi radíces non habent; ad tempus credunt, & in tempore tentatiónis recédunt. Luc. 8.

Oratio.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra actiōne confidi-mus; concéde propítius, ut contrà adversa ómnia, grátiæ tuæ protec-tiōne muniámur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

Ad Magnificat.

Ant. J. Quod in spinas cécidit,

hi sunt qui à follicitudínibus, & divitiis, & voluptátibus vitæ euntes, suffocantur: quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono & óptimo audientes verbum rétinent, & fructum áfferunt in patiéntia. *Luc. 8.*

Oratio ut suprà.

F E R I A S E C U N D A.
De libro Génésis.

Lectio i. Cap. 8.

Recordátus Deus Noë, cunc-torumque animántium, & ómnium jumentórum quæ erant cum eo in arca, adduxit spí-ritum super terram, & imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fon tes abyssi, & cataractæ cœli; & prohibitæ sunt pluviae de cœlo. Re-versæque sunt aquæ de terra, euntes & redeentes; & cœpérunt mí-nui post centum quinquaginta dies. Requievitque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis, super montes Arméniæ. At verò aquæ ibant & decrescébant usquè ad dé-cimum mensem; décimo enim mense, primâ die mensis, appa-ruerunt cacúmina móntium.

R. In princípio. 355.

Lectio ii.

Cumque transiſſent quadraginta dies, apériens Noë fenestram arcæ, quam fécerat, dimísit cor-vum, qui egrediebátur, & non re-vertebátur, donec siccarentur aquæ super terram. Emisit quoque co-lumbam post eum, ut vidéret si jam ceſſaffent aquæ super fáciem terræ. Quæ cùm non inveniſſet ubi requiéſceret pes ejus, reversa est ad eum in arcā; aquæ enim erant super universam terram. Extenditque manum, & apprehensam íntulit in arcā. Expectátis autem ultrà sep-

tem diébus áliis, rursùm dimísit columbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intellexit ergò Noë quòd cessassent aquæ super terram: expectavitque nihilominus septem álios dies, & emísit columbam, quæ non est re-versa ultrà ad eum.

R. Creávit Deus. 355.

Lectio iii.

Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, primâ die mensis, imminútæ sunt aquæ super terram: & apériens Noë tectum arcæ, aspexit, vidiisque quodd exsiccáta esset superficies terræ. Mense secundo, séptimo & vigésimo die mensis, arefacta est terra. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrēdere de arca, tu & uxor tua, filii tui & uxóres filiórū tuórum tecum. Cuncta animántia quæ sunt apud te, ex omni carne, tám in volatílibus, quám in béstiiis, & universis reptílibus quæ reptant super terram, educ tecum, & ingredímini super terram: crécscite, & multiplicámini super eam. Egressus est ergò Noë, & filii ejus, uxor illius, & uxóres filiórū ejus cum eo. Sed & ómnia animántia, jumenta, & reptília quæ reptant super terram secundūm genus suum, egressa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre. Odoratusque est Dóminus odórem suavitatis, & ait: Nequáquam ultrà maledicam terræ propter hómines: sensus enim & cogitatio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescénzia sua.

R. Omnis caro. 355.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio i.

Cap. 9.

Benedixit Deus Noë & filiis ejus; & dixit ad eos: Crécscite, & multiplicámini, & repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, & super omnes vólucres cœli, cum universis quæ moventur super terram. Omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt; & omne quod móvétur & vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia tráddidi vobis ómnia, excepto quod carnem cum sanguine non comedétis: sanguinem etim animárum vestrárum requíram de manu cunctarum bestiárū; & de manu hóminis, de manu viri & fratrī ejus, requíram ánimam hóminis. Quicumque effúderit humánum sanguinem, fundétur sanguis illius; ad imáginem quippè Dei factus est homo.

R. Vocávit Angelus. 356.

Lectio ii.

HÆc quoque dixit Deus ad Noë, & ad filios ejus cum eo: Ecce ego státuam pactum meum vobiscum, & cum sémine vestro post vos: & ad omnem ánimam viventem quæ est vobiscum, tám in volúcribus quám in jumentis & pecúdibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca, & universis béstiiis terræ. Státuam pactum meum vobiscum, & nequáquam ultrà interficiétur omnis caro aquis diluvii, neque erit deinceps diluvium díssipans terram. Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem ánimam viventem quæ est vobiscum in generationes sempiternas: Arcum

meum ponam in nūbibus , & erit signum fœderis inter me & inter terram. Cùmque obdúxero nūbibus cœlum , apparébit arcus meus in nūbibus , & recordábor fœderis mei vobiscum , & cum omni áнима vivente quæ carnem végetat : & non erunt ultrà aquæ diluvii ad de-lendum universam carnem.

R. Appáruit Isaac. 356.

Lectione iii.

Erant ergò filii Noë , qui egressi sunt de arca , Sem , Cham & Japheth : porrò Cham ipse est pa-ter Chánaan. Tres isti filii sunt Noë , & ab his disseminátum est omne genus hóminum super uni-versam terram. Cœpitque Noë vir agrícola exercére terram , & plan-tavit víneam. Bibensque vinum in-e-briátus est , & nudátus in taber-náculo suo. Quod cùm vidisset Cham pater Chánaan , verenda scí-licet patris sui esse nudáta , nuntiávit duóbus frátribus suis forás. At verò Sem & Japheth pállium im-posuérunt húmeris suis , & incedentes retrorsùm , operuérunt ve-renda patris sui ; faciesque eórum aversæ erant , & patris virília non vidérunt. Evígilans autem Noë ex vino , cùm didicisset quæ fécerat ei filius suus minor , ait : Male-dictus Chánaan , servus servórum erit frátribus suis. Dixitque : Bene-dictus Dóminus Deus Sem ; sit Chánaan servus ejus. Dilátet Deus Japheth , & hábitet in tabernácu-lis Sem ; sitque Chánaan servus ejus. Vixit autem Noë post dilú-vium trecentis quinquaginta annis : & impléti sunt omnes dies ejus nongentórum quinquaginta annó-rum , & mórtuus est.

R. Vedit Jacob. 357.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectione j. Cap. 11.

Erat terra lábii unius , & ser-mónum eorumdem. Cùmque proficiscerentur de oriente , invenérunt campum in terra Sén-naar , & habitavérunt in eo. Dixi-que alter ad próximum suum: Ve-níte , faciámus láteres , & coquá-mus eos igni. Habueruntque lá-te-res pro faxis , & bitúmen pro cä-men-to , & dixerunt : Veníte , fa-ciámus nobis civitátem , & turrim , cuius culmen pertinguat ad cœlum ; & celebrémus nomen nostrum , ántequām dividámur in universas terras. Descendit autem Dóminus ut vidéret civitátem , & turrim quam ædificábant filii Adam , & dixit : Ecce unus est pópolus , & unum lábium ómnibus ; cœperunt que hoc fácere , nec desistent à co-gitationib⁹ suis , donec eas ópere cōpleant. Veníte ígitur , descen-dámus & confundámus ibi linguam eórum , ut non áudiat unusquisque vocem próximi sui. Atque ita di-vísit eos Dóminus ex illo loco in universas terras , & cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcirc⁹ vo-cátum est nomen ejus , Babel , quia ibi confúsum est lábium uni-versæ terræ : & indè dispersit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum.

R. In principio. 355.

Lectione ij.

HÆc sunt generáções Sem. Sem erat centum annórum quando génuit Arphaxad biénnio post diluvium.... Arphaxad génuit Sale... Sale génuit Heber... Heber gé-nuit Phaleg... Phaleg génuit Reu... Reu génuit Sarug... Sarug génuit Na-

chor... Nachor gēnuit Thare... Vi-
xitque Thare septuaginta annis , &
gēnuit Abram , & Nachor , & Aran.
Haec sunt autem generatiōnes Tha-
re : Thare gēnuit Abram , Nachor ,
& Aran. Porrō Aran gēnuit Lot.
Mortuusque est Aran ante Thare
patrem suum , in terra nativitatis
suæ , in Ur Chaldæorum. Duxerunt
autem Abram & Nachor uxores :
nomen uxoris Abram , Sáraï ; &
nomen uxoris Nachor , Melcha fi-
lia Aran , patris Melchæ , & patris
Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis ,
nec habébat liberos. Tulit itaque
Thare Abram filium suum , & Lot
filium Aran , filium filii sui , & Sá-
raï nurum suam , uxorem Abram
filii sui ; & eduxit eos de Ur Chal-
dæorum , ut irent in terram Chá-
naan : veneruntque usque Haran ,
& habitaverunt ibi. Et facti sunt
dies Thare ducentorum quinque
annorum , & mórtuus est in Haran.

R. Crēavit Deus. 355.

Lectio iii. Cap. 12.

Dixit autem Dóminus ad Abram:
Egrédere de terra tua , & de
cognatiōne tua , & de domo pa-
tris tui , & veni in terram quam
monstrabo tibi ; faciamque te in
gentem magnam , & benedicam
tibi , & magnificabo nomen tuum ,
erisque benedictus. Benedicam be-
nedicentibus tibi , & maledicam
maledicentibus tibi ; atque in te
benedicent universæ cognatiōnes
terræ. Egressus est itaque Abram ,
sicut præcéperat ei Dóminus , &
ivit cum eo Lot. Septuaginta quin-
que annorum erat Abram , cùm
egrederetur de Haran. Tulitque Sá-
raï uxorem suam , & Lot filium
fratris sui , universamque substâ-
tiā quam posséderant , & ánimas

quas fécerant in Haran ; & egressi
sunt , ut irent in terram Chánaan.

R. Omnis caro. 355.

FERIA QUINTA.

De libro Génēsis.

Lectio i.

Cap. 13.

FActa est rixa inter pastores
gregum Abram & Lot. Eo
autem tempore Chananæus &
Pherezæus habitabant in terra illa.
Dixit ergo Abram ad Lot : Ne ,
quæso , sit júrgium inter me & te ,
& inter pastores meos & pastores
tuos ; fratres enim sumus: ecce uni-
versa terra coram te est; recéde à
me , óbsecro. Si ad sinistram íeris ,
ego déxteram tenébo : si tu déxte-
ram élégeris , ego ad sinistram per-
gam. Elevatis itaque Lot óculis , vi-
dit omnem circà régionem Jordá-
nis , quæ universa irrigabatur , ánte-
quam subvérteret Dóminus Sódo-
mam & Gomorrham , sicut paradí-
sus Dómini , & sicut Ægyptus ve-
niéntibus in Segor. Elegitque sibi
Lot régionem circà Jordánem , &
recessit ab Oriente.

R. Vocávit Angelus. 356.

Lectio ii.

Abram habitavit in terra Chá-
naan : Lot verò morátus est
in oppidis quæ erant circà Jordánem , & habitavit in Sódomis. Hó-
mines autem Sodomitæ pésimi
erant , & peccatóres coram Dó-
mino nimis. Dixitque Dóminus ad
Abram , postquam divísus est ab
eo Lot : Leva óculos tuos , & vide
à loco in quo nunc es , ad aqui-
lónem & meridiem , ad orientem
& occidentem. Omnem terram
quam cónspicis , tibi dabo & sé-
mini tuo usquè in sempiternum.
Faciamque semen tuum sicut púl-
verem terræ : si quis potest hó-

minum numeráre púlverem terræ : semen quoque tuum numeráre póterit. Surge , & perámbula terram in longítudine & in latitúdine sua ; quia tibi datúrus sum eam.

R. Appáruit Isaac. 356.

Lectio iii. Cap. 14.

CUm audísset Abram , captum vidélicet Lot fratrem suum , numerávit expedítos vernáculos suos trecentos decem & octo ; & perse-cútus est usque Dan. Et divísis sóciis , írruit super eos nocte ; per-cussitque eos , & perfecútus est eos usque Hoba , quæ est ad lèvam Da-masci. Reduxitque omnem substán-tiam , & Lot fratrem suum cum substántia illius , mulíeres quoque & pòpulum. Egressus est autem rex Sodomórum in occursum ejus , postquàm reversus est à cæde Chodorráhomor , & regum qui cum eo erant in valle Save , quæ est vallis regis. At verò Melchisédech rex Salem , próferens panem & vinum , (erat enim Sacerdos Dei altíssimi,) benedixit ei , & ait : Benedictus Abram Deo excelfo , qui créavit cœlum & terram : & benedictus Deus excelsus , quo protegente hostes in mánibus tuis sunt. Et de-dit ei décimas ex ómnibus.

R. Vedit Jacob. 357.

F E R I A S E X T A .

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 17.

POltquàm Abram nonaginta & novem annórum esse cœperat , appáruit ei Dóminus , dixitque ad eum : Ego Deus omnípotens : ámbula coram me , & esto per-fectus. Ponamque fœdus meum in-ter me & te , & multiplicábo te vehementer nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixitque ei Deus :

Ego sum , & pactum meum tecum , erisque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram , sed appelláberis Abraham ; quia patrem multárum géntium constítui te. Faciamque te crēscere vehementíssime , & ponam te in géntibus , regesque ex te egredientur.

R. In princípio. 355.

Lectio ij.

DIxit íterùm Deus ad Abraham : Et tu ergò custódies pactum meum , & semen tuum post te in generatióibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos , & semen tuum post te : Circumcidétur ex vobis omne mas-culínūm , & circumcidétis carnem præpútiī vestri , ut sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérūm circumcidétur in vobis , omne masculínūm in generatióibus ves-tris ; tam vernáculus quàm emptí-tius circumcidétur , & quicum-que non fúerit de stirpe vestra : eritque pactum meum in carne ves-tra in fœdus àternum. Másculus cujus præpútiī caro circumcísā non fúerit , delébitur áнима illa de pòpulo suo ; quia pactum meum írritum fecit.

R. Créalit Deus. 355.

Lectio iii.

DIxit quoque Deus ad Abraham : Sárai uxórem tuam non vo-cábis Sárai , sed Saram. Et bene-dícām ei , & ex illa dabo tibi fí-lium , cui benedictús sum : eritque in natiónes , & reges popu-lórum orientur ex eo. Cécidit Abram in fáciem suam , & risit , dicens in corde suo : Putasne centenário nascétur fílius ? & Sara nonagenária páriet ? Dixitque ad Deum : Utinám Ismael vivat coram te ! Et ait Deus ad Abraham : Sara uxor

tua páriet tibi fílium , vocabisque nomen ejus Isaac , & constitúam pacíum meum illi in fœdus semipaternum , & fémini ejus post eum . Super Ismael quoque exaudívi te : ecce benedíciam ei , & augébo , & multiplicábo eum valdè : duódecim duces generábit , & fáciam illum in gentem magnam . Pactum verò meum flátuam ad Isaac , quem páriet tibi Sara tempore isto in anno áltero .

R. Omnis caro . 355 .

VESPERÆ , à Capitulo de Beata Maria in Sabbato , nisi occurrat Festum semiduplex . Commemoratio de Simplici occurrente .

S A B B A T O .

De libro Génésis .

Lectio j. Cap. 19.

VEnérunt duo Angeli Sódomam vésperè , & sedente Lot in fóribus civitatis . Qui cùm vidisset eos surrexit , & ivit óbviām eis , adoravitque pronus in terram , & dixit : Obsecro , domini , declináte in domum púeri vestri , & manéte ibi : laváte pedes vestros ; & manè profiscémini in viam vestram . Qui dixérunt : Mínimè , sed in platéa manébimus . Cómputil illos óppidò ut divérterent ad eum : ingressisque domum illius fecit convívium , & coxit ázyma ; & comedérunt . Priùs autem quām irent cúbitem , viri civitatis vallaverunt domum à púero usquè ad senem , omnis pópulus simul . Vocaveruntque Lot , & dixérunt ei : Ubì sunt viri qui introíerunt ad te nocte ? Educ illos huc , ut cognoscámus eos .

Lectio ij.

VImque faciébant Lot vehemen- tissimè : jamque propè erat ut effringerent fores . Et ecce misérunt

manum viri , & introduxérunt ad se Lot , claueruntque óstium : & eos qui foris erant , percussérunt cæcitatē à mímino usquè ad máximum , ita ut óstium invenire non possent . Dixérunt autem ad Lot : Habes hic quémiam tuórum ? génerum , aut filios , aut filias , omnes qui tui sunt , educ de urbe hac : delébimus enim locum istum , eò quod incréverit clamor eórum coram Dómino , qui misit nos ut perdámus illos . Egressus itaque Lot , locútus est ad géneros suos , qui acceptúri erant filias ejus , & dixit : Súrgite , egredímini de loco isto ; quia delébit Dóminus civitatem hanc . Et visus est eis quasi ludens loqui . Cùmque esset manè , cogébant eum Angeli , dicentes : Surge , tolle uxórem tuam , & duas filias quas habes ; ne & tu párter péréas in scélere civitatis . Diffimulante illo , apprehendérunt manum ejus , & manum uxoris , ac duarum filiárum ejus ; eò quod párcret Dóminus illi . Eduxeruntque eum , & posuérunt extra civitatem .

Lectio iii.

Igitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomorrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo : & subvertit civitátes has , & omnem circà régionem , universos habitatóres úrbium , & cuncta terræ viréntia . Respiciensque uxor ejus post se , versa est in státuam salis . Abraham autem confurgens manè , ubi stéterat priùs cum Dómino , intuítus est Sódomam & Gomorrham , & universam terram régionis illius : veditque ascendentem favillam de terra quasi fornácis fumum . Cùm enim subvérteret Deus civitátes

regiónis illius, recordátus Abrahæ, liberávit Lot de subversióne úrbium in quibus habitáverat.

AD VESP. Antiph. Fide. ut suprà in Sabbato ante Septuagesimam.

CAPITULUM. *Eccli. 44.*

Abraham magnus pater multitudinis géntium, & non est inventus símilis illi in glória; qui conservávit legem Excelli, & fuit in testamento cum illo.

Hymnus & ꝑ. ut in Sabbato ante Septuagesimam, 339.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. Abraham in tentatione inventus est fidélis; ídeò jurando dedit illi Deus glóriam in gente sua. *Eccli. 44.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

D O M I N I C A

Q U I N Q U A G E S I M A E.

I N I. N O C T U R N O.

De libro Génesis.

Lectione j. Cap. 21.

Visitávit Dóminus Saram sicut promíserat, & implévit quæ locútus est. Concepitque, & péperit filium in senectúte sua, tempore quo prædixerat ei Deus. Vocavitque Abraham nomen filii sui quem génuit ei Sara, Isaac; & circumcídit eum octávo die, sicut præcepérat ei Deus, cùm centum esset annorum. Hác quippè ætate patris natus est Isaac. Dixitque Sara: Risum fecit mihi Deus: qui cumque audierit, corridébit mihi. Rursumque ait: Quis auditúrum créderet Abraham, quod Sara lacáret filium, quem péperit ei jam seni?

R. In princípio creávit Deus cœlum & terram: * Et vidi Deus cuncta quæ fécerat, & erant valdè

bona. ꝑ. Omnis domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est. * Et vidi. *Gen. 1. Hebr. 3.*

Lectione ij.

Cap. 22.

Tentávit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigenitum, quem díligis, Isaac, & vade in terram visiōnis; atque ibi offeres eum in holocaustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit ásinum suum, dicens secum duos júvenes, & Isaac filium suum. Cùmque concidisset ligna in holocaustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevatis oculis, vidi locum procul, dixique ad púeros suos: Expectáte híc cum ásino; ego & puer illuc usque properantes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, & impósuit super Isaac filium suum; ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cùmque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis, fili. Ecce, inquit, ignis & ligna; ubi est vicíma holocausti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi vicíam holocausti, fili mi.

R. Creávit Deus hóminem inextinguibilem, & ad imáginem similitudinis suæ fecit illum: * Invidiā autem diáboli, mors introívit in orbem terrárum. ꝑ. Deus, qui fecit mundum, fecit ex uno omne genus hóminum inhabitare super universam fáciem terræ: * Invidiā autem diáboli, mors introívit in orbem terrárum. *Sap. 2. Act. 17.*

Lectione iiiij.

Pergébant ergò páriter , & vénérunt ad locum quem osténderat ei Deus , in quo ædificávit altáre , & désuper ligna compósuit . Cùmque alligasset Isaac filium suum , pósuit eum in altáre super struem lignórum . Extenditque manum , & arrípuit gládium , ut immoláret filium suum . Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit , dicens : Abraham , Abraham . Qui respondit : Adsum . Dixitque ei : Non extendas manum tuam super puerum , neque fácas illi quidquam : nunc cognóvi quod times Deum , & non pepercisti unigénito filio tuo propter me . Levávit Abraham óculos suos , veditque post tergum aríetē inter vepres harentem cornibus , quem affúmens óbtulit holocaustum pro filio .

R. Omnis caro corrúperat viam suam : factumque est diluvium ; & delévit Deus omnem substántiam quæ erat super terram : * Remansit autem solus Noë , & qui cum eo erant in arca . ¶ In arca pauci , id est octo ánimæ , salvæ factæ sunt per aquam . * Remansit . Glória . * Remansit . Gen . 6 . & 7 . 1 . Petr . 3 . IN II . NOCTURNO . Ex libro sancti Augustíni Episcopi , de Civitáte Dei .

Libr . 16 . C . 31 . & 32 .

Lectione iv.

Natus est Abrahæ , secundūm promissiōnem Dei , de Sara filius . Tentátur Abraham de immolando dilectissimo filio ipso Isaac ; ut pia ejus obediéntia probarétur , séculis in notiā profienda , non Deo . Nunquām sane créderet Abraham quod víctimā Deus delectaréetur humánis , quamvis , divino intonante præcepto ,

obediendum sit , non disputandum . Verúmtamen Abraham confessim filium , cùm fuisset immolátus , resurrectum credidisse laudandus est . Postremò quia Isaac occidi non oportébat , posteaquām est pater ferire prohibitus ; quis erat ille áries , quo immolato implétum est significatiō sanguine sacrificium ? Nempè , quandò eum vidit Abraham , cornibus in frútice tenebatur . Quis ergò illo figurabatur , nisi Jesus , antequām immolarétur , spinis Judáicis coronátus ? sed divina per Angelum verba pótius audiámus . Per memetipsum jurávi , propter quod fecisti verbum hoc , & non pepercisti filio tuo dilecto propter me , nisi benedícens benedicam te ; & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ . Hoc modo est illa de vocatiōne géntium in sémine Abrahæ , post holocaustum quo significatus est Christus , étiam juratiōne Dei firmata promissio . Sæpè enim promíserat ; sed numquām juráverat . Quid autem est Dei veri veracisque juratio , nisi promissi confirmatio , & infidélium quædam increpatio ?

R. Vocávit Angelus Dómini Abraham de cœlo , dicens : Quia non pepercisti filio tuo unigénito propter me , * Benedicentur in sémine tuo omnes gentes terra . ¶ Abrahæ promittens Deus , jurávit per semeptisum dicens : Ni si benedícens benedicam te , & multiplicans multiplicábo te . * Benedicentur . Gen . 22 . Hebr . 6 .

Lectione v.

Cap . 36 .

Accépit étiam Isaac oráculum à tale quale pater ejus ; de quo oráculo sic scriptum est : Státuam juramentum meum quod jurávi

Abrahæ patri tuo , & multiplicabo semen tuum tanquam stellas cœli , & dabo sémini tuo omnem terram hanc , & benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ , pro eo quod obaudivit Abraham pater tuus vocem meam. Iste Patriarcha nec uxorem hábuit áliam , nec áliquam concubinam ; sed posteritate duorum geminorum ex uno concubitu procreatōrum contentus fuit. Nec ídeò tamen istum patri ejus præferre debēmus , quia iste nullam féminam præter unam cónjugem nōverat. Erant enim procul dúbio paternæ fidei & obediéntiæ mérita potiōra in tantū , ut propter illum dicat Deus , huic se fácerē bona quæ facit , ut novérimus non ex bonis singulis inter se hómines compárare ; sed in unoquoque considerémus universa. Fieri enim potest , ut hábeat áliquid in vita & in móribus quíspiam quo súperat álium , idque sit longè præstabilius quām est illud undē ab álio superátur.

R. Appáruit Isaac Dóminus , & ait : Benedíc mihi tibi complens juramentum quod spōpondi Abraham patri tuo ; * Et benedicentur in sémine tuo omnes gentes terræ. ¶ Non omnes qui ex Israél sunt , sūnt Israélitæ ; neque qui semen sunt Abrahæ , omnes filii ; sed in Isaac vocábitur tibi semen. * Et benedicentur. Gen. 26. Rom. 9.

Lectio vij. Cap. 37. & 38.

Duo Isaac filii , Esaü & Jacob , páriter crescunt. Primátus majořis transfunditur in minórem ex pacto & plácito inter illos. Senescit Isaac , ejusque óculis per senectam visus aufertur. Vult benedícere filium majořem , & pro illo nésciens benedícit minórem. Míttitur

Jacob à paréntibus in Mesopotámiā , ut ibi ducat uxórem. Patris mittentis hæc verba sunt : Deus meus benedíc te , & áugeat te , & multiplicet te ; & eris in congregatiōnes géntium ; & , Det tibi benedictiōnem Abrahæ patris tui , tibi & sémini tuo post te. Hic jam intelligimus segregátum semen Jacob ab álio sémine Isaac , quod factum est per Esaü. Quando enim dictum est , in Isaac vocábitur tibi semen , pértingens útique semen ad Cívitatēm Dei ; separátum est indē áliud semen Abrahæ , quod erat in ancillæ filio , & quod futúrum erat in fíliis Cethúra. Sed adhuc erat ambíguum de duóbus géminis fíliis Isaac , an ad utrumque , an ad unum eórum illa benedictio pertinéret ; & si ad unum , quisnam esset illórum. Quod nunc declarátum est , cùm prophéticè à patre benedícitur Jacob , & dicitur ei , Et eris in congregatiōnes géntium ; & , Det tibi benedictiōnem Abrahæ patris tui.

R. Vedit Jacob Dóminum dicentem sibi : Erit semen tuum quasi pulvis terræ , & * Benedicentur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. ¶ Abrahæ dictæ sunt promissiōnes & sémini ejus. Non dicit , & semínibus , quasi in multis ; sed quasi in uno , & sémini tuo , qui est Christus. * Benedicentur. Glória. * Benedicentur. Gen. 28. Gal. 3.

IN III. NOCTURNO. Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.
In illo témpore ; Assumpsit Jesus duódecim & ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam , & con-

summabuntur ómnia , quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

*Homilia sancti Gregorii Papæ.
Homil. 2. in Evang. habita in Basílica S. Petri, Dom. Quinquagesimæ. n. 1.*

REdemtor noster prævidens rex passióne sua discipulórum ánimos perturbandos , eis longè antè & ejusdem passiónis pœnam , & resurrectionis suæ glóriam prædícit ; ut cùm eum morientem , sicut prædictum est , cérnerent , étiam resurrectúrum non dubitarent. Sed quia carnáles adhuc discipuli nullo modo valébant cápere verba mystérii , venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen récipit : ut qui cœlestis mystérii verba non cáperent , eos ad fidem cœlestia facta solidárent.

R. Cæcus quidam sedébat secùs viam , mendícans. Dixérunt autem ei quod Jesus transíret. Et clamávit , dicens : * Jesu , fili David , miserére mei. **V.** Dóminus firmamentum virtutis , & adjutorium casús , exaltans ánimam , & illúminans óculos : * Jesu. *Luc. 18. Eccli. 34.*

Lectione viii.

SEd mirácula Dómini & Salvatóris nostri sic accipienda sunt , fratres caríssimi , ut & in veritatē credantur facta , & tamen per significatiōnem nobis áliquid innuant: Opera quippè ejus & per poténtiam áliud ostendunt , & per mystérium áliud loquuntur. Ecce enim , quis juxta históriam cæcus iste fúerit , ignorámus ; sed tamen , quem per mystérium signíficet , nónimus. Cæcus quippè est genus humánum , quod in parente primo

à paradísi gáudiis expulsum , claritatem supernæ lucis ignórans , damnationis suæ ténebras pátitur : sed tamen per Redemptoris sui præsentiam illuminátur ; ut æternæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat , atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

R. Stans Jesus , jussit cæcum adduci ad se ; & interrogávit illum , dicens : Quid tibi vis fáciam ? At ille dixit : * Dómine , ut vídeam. **V.** Deus meus , illúmina ténebras meas : * Dómine. *Luc. 18. Ps. 17.*

Lectione ix. n. 2. 3. & 4.

Quisquis ergò cæcitatís suæ ténebras agnoscit , quisquis hoc quod sibi deest lumen aeternitatis intelligit ; clamet medullis cordis , clamet & vócibus mentis , dicens: Jefu fili David , miserére mei. Sed quid , clamante cæco , subjungitur , audiámus : Et qui præbant , increpabant eum ut tacéret. Quid autem designant isti qui Jésum ve-nientem præcéidunt , nisi desideriorum carnálium turbas , tumultusque vitiórum ? qui , priusquam Jésus ad cor nostrum véniat , tentatiōnibus suis cogitatiōnem nostram diffi-pant , & voces cordis in oratiōne perturbant. Sed quid ad hæc illuminandus iste cæcus fecit , audiámus. Séquitur : Ipse verò multò magis clamábat: Fili David , miserére mei. Ecce quem turba íncrépat ut táceat , magis ac magis clamat; quia quantò gravióri tumultu cogitatiōnum carnálium prémimur , tantò oratiōni insistere ardétiūs débemus.

R. Jesus dixit illi : Réspice , fides tua te salvum fecit. Et confessum vidiit : * Et sequebátur illum , magnificans Deum. **V.** Statim visum

recépit, dicebatque: Benedíco te, Dómine Deus Israël. * Et. Glória Patri. Repetitur R. Jesus dixit. usque ad v. Luc. 18. Tob. 11.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Assumpsit Jesus duódecim, & ait: Ecce ascéndimus Jerosólymam; & consummabuntur ómnia quæ scripta sunt per Prophé-tas de Fílio hóminis. *Luc. 18.*

Oratio.

PReces nostras, quæsumus, Dó-mine, clementer exaudi; atque à peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adverlitáte custódi: Per Dóminum.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Fílius hóminis tradé-tur géntibus, & illudétur, & fla-gellábitur, & conspúetur: & post-quàm flagelláverint, occídent eum: & tértiâ die resurget. *Luc. 18.*

Oratio, ut suprà.

F E R I A S E C U N D A.

De libro Génésis.

Lectio j.

Cap. 25.

HÆ sunt generatiōnes Isaac filii Abraham: Abraham gé-nuit Isaac; qui cùm quadra-ginta esset annórum, duxit uxórem Rebeccam fíliam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Laban. De-precatusque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eo quod esset stérilis; qui exaudívit eum, & dedit con-ceptum Rebeccæ. Sed collidebantur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si sic mihi futúrum erat, quid neceesse fuit concípere? Perrexitque ut con-súleret Dóminum. Qui respondens, ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pòpuli ex ventre tuo di-videntur; populusque pòpulum su-pe-rábit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariendi advénerat,

& ecce gémini in útero ejus re-perti sunt. Qui prior egredius est, rufus erat, & totus in morem pellis híspidus: vocatumque est nomen ejus, Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam frátris tenébat manu; & idcirco appellávit eum, Jacob.

R. In princípio. 364.

Lectio ij. *Cap. 27.*

Dixit Rebecca filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquentem cum Esaü fratre tuo, & dicentem ei: Affer mihi de venatiōne tua, & fac cibos ut cómedam; & benedícam tibi coram Dómino, ántequàm móriar. Nunc ergo, fili mi, ac-quiesce consiliis meis; & pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vescitur: quas cùm intúleris, & coméderit, benedícat tibi priusquàm moriátr. Cui ille respondit: Nosti quod Esaü frater meus homo pilósus sit, & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo ne putet me sibi voluisse illúdere, & indúcám super me maledictiōnem pro benedictiōne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut velle növerat patrem illius. Et véstibus Esaü valdè bonis, quas apud se habébat domi, induit eum; pelliculasque hædórum cir-cúmdedit mánibus, & colli nuda protexit. Deditque pulmentum; & panes quos cóixerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi. At ille respondit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixitque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esaü.

R. Creávit Deus. 364.

Lectione iii.

Dixitque Isaac : Accéde hūc , ut tangam te , fili mi , & probem utrūm tu sis filius meus Esaü , an non. Accessit ille ad patrem ; & palpato eo , dixit Isaac : Vox quidem , vox Jacob est ; sed manus , manus sunt Esaü. Et non cognovit eum , quia pilosæ manus similitudinem majoris exprésserant. Benedicens ergo illi , ait : Tu es filius meus Esaü ? Respondit : Ego sum. At ille : Affer mihi , inquit , cibos de venatione tua , fili mi ; ut benedict tibi anima mea. Quos cum oblatos comedisset , obtulit ei etiam vinum ; quo hausto , dixit ad eum : Accéde ad me , & da mihi osculum , fili mi. Accessit , & osculatus est eum. Statimque ut sensit vestimentorum illius fragrantiam , benedicens illi , ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni , cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli , & de pinguédine terræ abundántiam frumenti & vini. Et seruant tibi populi , & adorent te tribus : esto dóminus fratum tuorum , & incurvantur ante te filii matris tuæ : qui maledixerit tibi , sit ille maledictus ; & qui benedixerit tibi , benedictionibus repleáatur.

R. Omnis caro. 365.

FERIA TERTIA.

De libro Génésis.

Lectione i. Cap. 27 & 28.

Oderat semper Esaü Jacob pro benedictione quæ benedixerat ei pater ; dixitque in corde suo : Vénient dies luctus patris mei , & occidam Jacob fratrem meum. Nuntiata sunt hæc Rebecca ; quæ mittens & vocans Jacob filium suum , dixit ad eum : Ecce Esaü frater tuus minatur ut occidat te.

Nunc ergo , fili mi , audi vocem meam ; & consurgens , fuge ad Laban fratrem meum in Haran ; habitabisque cum eo dies paucos , donec requiescat furor fratris tui , & cesset indignatio ejus , obliviscaturque eorum quæ fecisti in eum : postea mittam , & addúcam te indè hūc. Cur utróque orbábor filio in uno die ? Dixitque Rebecca ad Isaac : Tædet me vita meæ proper filias Heth ; si accéperit Jacob uxorem de stirpe hujus terræ , nolo vivere. Vocavit itaque Isaac Jacob , & benedixit eum , præcepitque ei , dicens : Noli accipere cónjugem de génere Chánaan ; sed vade , & proficisci in Mesopotámiam Syriæ , ad domum Báthuel patris matris tuæ , & accipe tibi indè uxorem de filiabus Laban avunculi tui. Deus autem omnípotens benedicit tibi , & crèscere te fáciat , atque multíplicet , ut sis in turbas populorum.

R. Vocavit Angelus. 365.

Lectione ii. Cap. 28.

Igitur egressus Jacob de Bersabée , pergebat Haran. Cumque venisset ad quemdam locum , & vellet in eo requíscere post solis occubitu , tulit de lapidibus qui jacabant ; & suppónens cápiti suo , dormivit in eodem loco. Vidiisque in somnis scalam stantem super terram , & cactímen illius tangens cœlum , Angelos quoque Dei ascéndentes & descendentes per eam , & Dóminum innixum scalæ , dicentem sibi : Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui , & Deus Isaac ; terram in qua dormis , tibi dabo & sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ : dilatáberis ad occidentem & orientem , & septentrionem & meridiem ; & benedi-

centur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus quo cumque perréxeris, & redúcam te in terram hanc; nec dimittam, nisi complévero universa quæ dixi.

R. Appáruit. 366.

Lectio iii.

Cap. 35.

Erant autem filii Jacob duodecim. Filii Liæ, primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Issachar, & Zabúlon: filii Rachel, Joseph & Bénjamin: filii Balæ ancillæ Rachélis, Dan & Néphthali: filii Zelphæ ancillæ Liæ,

Gad & Aser. Hi sunt filii Jacob, qui nati sunt ei in Mesopotámia Syriæ. Venit étiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbée, hæc est Hebron: in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. Et compléti sunt dies Isaac centum octoginta annorum. Consumptusque ætate, mórtuus est: & appósitus est pópulo suo senex & plenus diérum; & sepeliérunt eum Esaü & Jacob filii sui.

R. Vedit Jacob Dóminum dicentem. 366.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS HIEMALIS.

Per Adventum, id est, à Vesperis Sabbati ante Dominicam I. Adventus, usque ad Vespertas diei 14. Decembris inclusivè, & à Laudibus ejusdem Dominicæ, usque ad Laudes diei 23. ejusdem mensis etiam inclusivè (exceptis Solemnibus & suprà eorumque Octavis) post Commemorations Sanctorum, si quæ occurrant, fit

COMMEMORATIO

DE VIRGINE DEUM PARITURA.

A D V E S P E R A S.

Ant. Ecce Virgo concípiet & páriat Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. *If. 7.*

¶. Jurávit Dóminus David veritatem, & non frustrábitur eam: *R.* De fructu ventris tui ponam super sedem tuam *Ps. 131.*

Orémus.

Deus, qui de beatæ Mariæ Virginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem fuscipere voluisti; præsta supplicibus tuis, ut, qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessió-

nibus adjuvémur: Per eumdem Dóminum nostrum.

A D L A U D E S.

Ant. Maria, ecce concípies in útero, & páries Fílium; & vocábis nomen ejus Jesum. *Luc. 1.*

¶. Elégit eam Dóminus, *R.* In habitatióne fibi. *Ps. 131.*

Oratio, Deus, qui de beatæ Mariæ, ut suprà.

¶ Ex quo autem incæptæ sunt Antiphonæ majores O. non fit in Vespérus Commem. nec de Virgine Deum paritura, nec de ullo Simplici, sed tantum in Laudibus.]

A Circumcisione ad Præsentatiōnem Domini, fiet Commem. de Virg. Deip. ut habetur tum in Præprio de Tempore, tum in Præprio Sanctorum, initio mensis Januarii.

Post Præsentationem verò, in Vespérus Feriæ VI. & in Laudibus Sabbati cuiusvis Hebdomadæ, fiet de B. Maria Virgine Commem. tanquàm de Feijo Simplici, ut infrà in Officio de Beata in Sabbatho, nisi de ea fiat Officium.

FESTA NOVEMBRI.

DIE XXVI.

VESPERÆ de Sabbato ante Dominicam I. Adventus, ut in Præprio de Tempore.

Fit Commemoratio S. Lini, Papæ & Martyris.

Ant. Justum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam ad-

versus eos qui eum deprimabant;
& dedit illi claritatem aeternam.
Sap. 10.

V. Posuisti, Domine, in capite
ejus coronam, R. De lapide pre-
tiioso. Ps. 20.

Oramus.

Quæsumus, omnipotens Deus,
ut nos virtute sancti Spiritus,
& ad credendum faciles, & ad
confitendum fortes efficias; qui
beato Lino Pontifici, propter ver-
bum tuum & testimonium Jesu,
animam suam ponere tribuisti: Per
eumdem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Deinde de Virgine Deum pa-
ritura.

DIE XXVIII.

De Vigilia S. Saturnini, in Ad-
ventu nihil fit in Officio, nisi in
Ecclesia propria.

[Si sequens Festum S. Saturnini
incidat in Dominicam I. Adven-
tus, transfertur cum Officio in Fe-
riam II. sequentem; & Officium
S. Andreæ Apostoli, in Feriam
III.]

Festa Semiduplicia (nisi cum si-
mili Officio aut supradicte concurrant)
habent primas Vespertas integras,
hoc modo. Psalmi dicuntur sub uni-
ca Antiphona, quæ est prima è
primis Vesperis in Communi, vel
propria, si adfit.

DIE XXIX.
IN FESTO
SANCTI SATURNINI,
M A R T Y R I S ,
T O L O S A N O R U M A P O S T O L I
E T P R O T O P R A E S U L I S ,
E C C L E S I A E A B B A T I A L I S N E C N O N U R B I S P A T R O N I .

S O L E M N E - M A J U S .

IN I. V E S P E R I S .
Psalmi de Feria.

Ant. **M**ittam ex eis qui salváti
i. D. Múferint ad gentes , ad eos
qui nón audiérunt de me , & non
vidérunt glóriam meam. *Is. 66.*

Ant. 2. D. Seminábo eos in pó-
pulis , & confortábo eos in Dó-
mino ; & in nómine ejus ambu-
lábunt. *Zach. 10.*

Ant. 3. a. Scient germen eórum
in médio populórum : omnes qui
víderint eos , cognoscent illos , quia
isti sunt semen cui benedixit Dó-
minus. *Is. 61.*

Ant. 4. E. Annuntiábunt glóriam
meam géntibus , & addúcent fra-
tres vestros de cunctis géntibus do-
num Dómino. *Is. 66.*

Ant. 5. a. Incurvábitur sublími-
tas hóminum ; & elevábitur Dó-
minus solus in die illa ; & idóla
pénitùs conterentur. *Is. 2.*

C A P I T U L U M . *Isaïæ 49.*
HÆc dicit Dóminus Deus : Ecce
levábo ad gentes manum meam ,
& ad pópulos exaltábo signum

meum. Et áfferent fílios tuos in
ulnis , & fílias tuas super húmeros
portábunt.

R. Dóminus Deus nunc mag-
nificábitur usquè ad térmilos ter-
ræ : * Et erit in die illa , dicit Dó-
minus , perire fáciam sculptília tua ,
& non adorábis ultrà ópera má-
nuum tuárum. ¶ Géntibus missum
est hoc salutáre Dei , & ipsi áu-
dient : * Et. Glória Patri. Repeti-
tur R. Dóminus. usquè ad ¶ Mich.
5. Act. 28.

H Y M N U S .

L Ux redit terris , tibi sacra ,
Præful ,
Lux Tolosánæ celebranda genti:
Tu bonus nostros , (tua nos
propágó ,)

Excipe cantus.
NOSTRA gens per te modò Chris-
tiána

Se tibi debet , tibi cessit error :
Luce lustrasti pópulos sub alta
Nocte jacentes.

DÆMONUM cultus , simulácrá di-
vum ,

Sacra cum fanis, & adhuc mādentes

Sórdido, vili pécudum crūōre,
Díruis aras.

Hic labor magnus; sed enim feróces

Et reluctantes pópolos docéri,
Et jugo Christi tibi pœna mājor

Súbdere gentes.

IMPIAS gentes tenet obſtinátus
Error, & densis frūitur tenébris:

Fers diem; vulſis meliōra spinis
Sémina mandas.

CARITAS urget: malè contumáces
Increpas audax; hóminem Deumque

Prædicas Christum, nece qui piávit

Crímina mundi.

HUNC Deum ligno crucis in probroſo

Mórtuum rident; resonare Chrif-
tum

Non tamen ceflas, cúpidus vi-
cissim

Fúndere vitam.

LAUS tibi, cuneti Moderátor or-
bis,

Præmiis duros récreans labóres,
Quem fides, veri studiosa, Tri-
num

Credit & Unum. Amen.

V. Dóminus dabit verbum evan-
gelizántibus, R. Virtute multā. Ps.
67.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. duplícanda. Ecce super
montes pedes evangelizantis, &
annuntiantis pacem. Célebra, Juda,
festivitátes tuas, & redde vota tua.
Nahum. 1.

*Oratio, Deus, qui. ut infrà ad
Laudes.*

Fit sola Commem. de Adventu.

AD COMPLETORIUM, Pſſ. & Ca-
pitulum de Feria. Cetera ut infrà
post II. Vesp.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum qui de ténebris nos
vocávit in admirábile lumen suum,
* Veníte, adorémus. I. Petr. 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

O Vos, unánimes Tectósagum
chori,

Justis Pontíficem tollite láudi-
bus;

Cujus tintæ fuit sanguine cí-
vitas,

Sancto pláudite Mártiri.

Huc de sede Petri, sic píetas ju-
bet,

Desertâ pátriâ, venit Apóstolus;

Nostris mortíferâ nocte jacén-
tibus

Portat lúmina pátribus.

Cæcis qui pópolis attúlerat diem,
Tetro nil méritus cárcere cláu-
ditur;

Sed prodest hóminum quid fu-
ror ímpotens?

Ultrò víncula cónidunt.

LIBER, plūs pópolis quàm sibi
rédditus,

Cœlesti ténebras lúmine díscutit;
Et quos dura premit lóngaque
sérvitus,

Hos Christi súbigit jugo.

CRESCIT sancta fides, fana solo
ruunt;

Hinc sævit rábies in ténerum
gregem:

Inter mille lupos diræ ávidos ne-
cis,

Jus Pastórīs erat mori.

PATRI máxima laus, máxima Fí-
lio;

Amborumque sacro máxima Flámini,
Cujus præsídio prælia sustinet
Fortis Tectosagum parens. Amen.

*Psalmi de Dominica.**I N I. NOCTURNO.*

Ant. 8. *G.* Audívi vocem Dómini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. *If.* 6.

Ant. 3. *a.* Dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constitui te hodiè super gentes, ut evellas & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 6. *F.* Dóminus dixit mihi: In gentes nunc ego mitto te, aperire oculos eorum, ut convertantur à ténebris ad lucem. *Act.* 26.

V. Laudáte Dóminum, omnes gentes: *R.* Laudáte eum, omnes populi. *Ps.* 116.

De Epístola prima beati Pauli Apóstoli ad ThessalonICENSES.

Lectio j. Cap. 1.

Grátias ágimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriā vestrī facientes in orationibus nostris sine intermissione, mémores óperis fidei vestræ, & labóris, & caritatis, & sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum & Patrem nostrum: scientes, fratres dilecti à Deo, elecciónem vestram; quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermonē tantum, sed & in virtute, & in Spíitu sancto, & in plenitúdine multa, sicut scitis. quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatōres nostri facti estis & Dómini, excipientes verbum in tribulatiōne multa, cum gáudio Spíritus sancti; ita ut facti sitis forma omnibus credéntibus.

R. Factum est verbum Dómini ad eum, dicens: * Surge, & vade in civitatem magnam, & prædicá in ea prædicatiōnem quam ego loquor ad te. *V.* Dixit Spíritus mihi ut irem nihil hæsitans: * Surge. *Jon.* 3. *Act.* 11.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

In omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profecta est; ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsí enim de nobis annuntiant qualem intróitum habuérimus ad vos; & quómodò conversi estis ad Deum à simulácris, servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis, Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit; sed antè passi & contumeliis affecti, sicut scitis.

R. Cùm venissem propter Evangelium Christi, & óstium mihi aperatum eslet in Dómino, non hábui réquiem. * Deo autem grátias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odórem notítiae suæ manifestat per nos in omni loco. *V.* Dóminus voluit ut sanctificáret populum suum, & magnificáret letem, & extólleret. * *Deo.* 2. *Cor.* 2. *If.* 42.

Lectio iii.

Fidúciā habúimus in Deo nostro, loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra, non de errore, neque de immunditia, neque in dolo; sed, sicut probati sumus à Deo, ut crederetur nobis Evangelium, ita lóquimur; non quasi hominibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquandò fuiimus in sermonē adu-

latiōnis, sicut scitis, neque in occasiōne avaritiae, Deus testis est; nec quārentes ab homīnibus glōriam, neque à vobis, neque ab alīis; cūm possēmus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus pár-vuli in médio vestrūm, tanquām si nutrix fōveat filios suos. Ita desiderantes vos, cūpidē volebámus trādere vobis non solum Evangélium Dei, sed etiā animas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

R. Usque ad vos pervénimus in Evangélio Christi, * Non gloriantes in alienis labóribus; spem autem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificári, etiā in illa quæ ultrà vos sunt evangelizáre. ¶ Dóminus Deus opprobrium populi sui áuferet de universa terra: exultábimus & latábimur in salutari ejus; * Non. Glória Patri. Repetitur R. Usque ad vos. usque ad ¶ 2. Cor. 10. Is. 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Fide obedívit in locum exire, quem accepturus erat in hæreditatē. *Hebr. 11.*

Ant. 5. a. Surrexit, & abiit juxta verbum Dómini; & cœpit int̄roire in civitatem. *Jonæ 3.*

Ant. 8. c. Incitabátur spíritus ejus in ipso, videns idololatrīæ déditam civitatem. *Act. 17.*

¶ Omnes dii géntium, dæmonia; R. Dóminus autem cœlos fecit. *Pſ. 95.*

Ex passiōne sancti Saturnini Tolosani Episcopi & Mártyris.

Lectione iv.

Apud Ruinardum, ē variis Cod. Mſ.

T Empore illo, quo post corporeum Salvatóris Dómini nostri adventum, exortus in

tenebris sol justitiæ splendōre fidei illuminare occidentalem plagam cœperat, Décio & Grato consúlibus, primum & summum Christi Tolosa cívitas sanctum Saturnínū habére cœpit Sacerdótem. Cūmque dicto Epíscopo ad Ecclésiam id tēmporis párvulam juxtā Capitólium, quod inter domum suam & Domum Dei, frequens itus effet & réditus; sancti viri præsentiam sustinére fal-lax dæmonum turba non pótuit: & ut erant multa simulácrā non nullis adumbráta phantásias ad sacrilega obséquia, & follícita consuléntium vota, cœpérunt in siléntio permanére. Cuncti itaque sacrilegæ superstitionis antistites consulentes undē in númīna sua venis-set inusitata taciturnitas, audient à quodam religiōnis nostræ inimíco, novam nescio quam surrexisse sectam superstitionis gentilitatis ini-micā, quæ Christiāna appellátur, & in deórum suorum excídium ni-teretur: hujus fidei esse Episcopum Saturnínū, cujus ad conspectum deórum suorum ora filuissent.

R. Dixit Dóminus illi: Lóquere, & ne táceas; propter quod ego sum tecum, * Quóniam populus est mihi multus in hac civitatē. ¶ Verbum meum non revertétur ad me vácuum: sed fáciet quæcumque vóliu, & prosperabitur; * Quóniam. *Act. 18. Is. 55.*

Lectione v.

Inter hæc, cūm magna fuisset hóminum multitudo congregáta, & parato ad víctimam tauro, deos suos litatiōne tām ingentis hóstiae vel redúcere cùperent, vel propitiare; ecce ipsum Saturninum ad officium solemne venientem, unus ē turba éminūs agnoscit, &

dicit: En ipsum adversarium cùltibus nostris; nostram páriter deorumque nostrorum vindicémus injúriam, quos jam nunc aut sacrificando placet, aut moriendo lætificet. Ad tám sacrílegæ vocis impulsum, sanctum virum omnis infaniéntium turba circumdat, & presbytero uno, ac duóbus diáconis, per fugam lapsis, ad Capitólium solus attrahitur. Cùmque immoláre dæmóniis cogerétur, clarâ voce testátur: Unum & verum Deum novi; huic laudis hóstias immolábo. Deos vèstros dæmones scio, quos incassum non tám hóstii pécudum, quàm animárum vestrarum mórtibus honorátis. Quómodò vultis ut eos ego tímeam, à quibus, ut áudio, dícitis me timéri?

R. Circumdántibus eum discípulis, surgens intrávit civitátem: * Cùmque evangelizaffent civitati, & docuissent multos, confirmábant ánimas discipulórum, exhortantes ut permanérent in fide. ¶. Aduvabant eum fratres ejus; & directa est salus in manu ejus: * Cùmque. Act. 14. 1. Mach. 3.

Lectio vi.

AD sancti Epíscopi vocem, tauro illo qui fúerat víctimæ præparátus fune circumacto & post terga demisso, pedes sancti viri illigant; actumque stimulis acrióribus taurum de superióri Capitólii parte in plana præcipitant. Nec mora, inter primos descensus ip-sius gradus cápite colliso, cerebróque excusso, & omni corpore laceráto, dignam Deo ánimam Christus exceptit. Exánime verò corpus usquè ad eum locum tauro furente perductum est, ubi duæ muliéculæ sexi infirmitátem fi-

dei virtúte vincentes, & viris ómnibus fortiores beati viri corpus condidérunt.

R. Cùm sumpsisset cor ejus audáciā propter vias Dómini, etiam excelsa & lucos abstulit; * Et misit de suis ut docérent in civitáibus. ¶. Credidérunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam: disseminabátur autem verbum Dómini per universam regiōnem; * Et. Glória. Repetitur R. Cùm sumpsisset. usquè ad ¶. 2. Paral.

17. Act. 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. a. Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed & in virtute, & in Spíritu sancto, & in plenitúdine multa.

1. Thess. 1.

Ant. 4. E. Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum; nam signaculum Apostolátū mei vos estis in Dómino. 1. Cor. 9.

Ant. 5. C. Quæ est nostra spes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? Nonnè vos ante Dóminum Jesum? vos enim estis glória nostra & gáudium. 1. Thes. 2.

¶. Magnificávit Dóminus fácer nobiscum: R. Facti sumus lætantes. Ps. 125.

Lectio sancti Evangélii secundum Marcum.

Lectio vii.

Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Euntes in mundum universum prædicáte Evangélium omni créaturæ. Et réliqua. Homilia sancti Augustíni Epíscopi. Tom. V. Serm. 233. alias 86. n. 1. & 3.

AUdistis quid díixerit Dóminus discípulis suis post resurrectionem. Misit eos ad

Evangélium prædicandum, & factum est : prædicatum est Evangélium, pervenit ad nos. Bréviter constituit nobis, loquens discípulis suis, quid faciámus, quid sperémus. Ait enim : Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit. Exígitur à nobis fides, offertur falus. Erígite fidem, evigilet cor vestrum : recordámini hóminem, in quo decepti sumus : recordámini hóminem, à quo redempti sumus. Ille homo numquid Fílius hóminis? Adam homo erat, filius hóminis non erat. Ideò Dóminus Christus assíduè se dicit Fílium hóminis, ut fáciat nos recordári hóminem qui non fuit fílius hóminis : ut recordémur in illo mortem, in isto vitam; in illo peccátum, in isto remisióne peccatórum; in illo vínculum, in isto libertátem; in illo damnationem, in isto absolutióne.

R. Scitis quáliter unumquemque vestrūm (sicut pater filios suos) deprecantes vos & consolantes, testificáti sumus ut ambularétis dignè Deo, * Qui vocávit vos in suum regnum & glóriam. ¶ Oculi vestri vidérunt ómnia ópera Dómini magna quæ fecit, ut custodiádis universa mandáta illíus, * Qui. 1. Theff. 2. Deut. 11.

Lectio viii. n. 4. & 5.

SAlvátor venit : mórtuus est, sed mortem occídit : finívit in se quam timebámus ; suscépit illam, & occídit illam. Ubì est mors ? Quære in Christo, jam non est ; sed fuit, & mórtua est ibi. O vita mors mortis ! Bono ánimo estote ; moriétur & in nobis. Quod præcessit in cápite, reddétur in membris : moriétur & in nobis

mors. Sed quandò ? In fine séculi, in resurrectione mortuorum quam crédimus. Qui enim credíderit, & baptizátus fúerit, ipse salvus erit. Séquere quod tímeas : Qui autem non credíderit, condemnábitur. Ergò mors moriétur in nobis, victúra est in damnatis. Ubì mors nésciet mortem, sempiterna mors erit ; quia æterna tormenta erunt. In nobis moriétur, & non erit. Vultis nosse ? Dico vobis pauca verba triumphántium, ut habeátis quod meditémini, quod corde cantétis, quod toto ánimo speréatis, quod fide & bono ópere requirátis.

R. Cùm apud vos essémus, prædicebámus vobis passíuros nos tribulatiónes, sicut & factum est, & scitis : * Ideò consoláti sumus in omni necessitaté & tribulatióne nostra per fidem vestram. ¶ Vos scitis quanta ego & fratres mei fécimus, & angústias quales vídimus : * Ideò consoláti. 1. Theff. 3. 1. Mach. 13.

Lectio ix.

n. 5.

AUDÍTE verba triumphántium, quandò non erit mors. Paulus Apóstolus dicit : Oportet corruptibile hoc indúere incorruptionem, & mortále hoc indúere immortalitátem. Tunc fiet sermo qui scriptus est : Absorpta est mors in victória. Ista est mors mortis : absorbébitur, ut non appáreat. Gáudeant triumphantes, gáudeant ; dicant quod séquitur : Ubì est, mors, victória tua ? ubì est, mors, acúleus tuus ? Ubì est ? Nonnè confrégit illum Dóminus meus ? O mors, quandò Dómino meo hæsistí, tunc & mihi periisti. Ista salúte salvus erit qui credíderit, & baptizátus

fuerit: qui autem non crediderit, condemnabitur. Fugite condemnationem, amate & sperate salutem æternam.

R. Non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboravi; * Sed etsi immolor supra sacrificium, & obsequium fiduciæ vestrae, gáudeo, & congratulabor omnibus vobis; id ipsum autem & vos gaudete, & congratulamini mihi. ¶ Non mihi contingat párcere animæ meæ in omni tempore tribulacionis; * Sed. Glória Patri. Repetitur R. Non in vacuum. usque ad ¶ Philipp. 2. 1. Mach. 13.

Te Deum.

¶. Sacerd. Dóminus dabit vocis suæ vocem virtutis: R. Date gloriæ Deo. Ps. 67.

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica.

Ant. VEnérunt qui cogerent im-
3. a. molare, & accendere thura, & à lege Dei discédere, & dixerunt ei: Accéde, & fac sicut omnes gentes. 1. Mach. 2.

Ant. 5. C. Respondens, ait: Non colo idola manufacta, sed viventem Deum, qui creavit cœlum & terram, & habet potestatem omnis carnis. Dan. 14.

Ant. 7. d. Levaverunt vocem suam dicentes: Tolle de terra hujusmodi; non enim fas est eum vivere. Act. 22.

Ant. 4. E. Vir.

CANTICUM. Baruch 5.

Prophetia de Electorum vocatione ab oriente sole usque ad occidentem.

Ex te, Jerusalém, stolâ luctus & vexationis tuæ; * & inde te decore & honore ejus, quæ à Deo tibi est, sempiternæ gloriæ.

Circumdat te Deus diplóide justitiae, * & impónet mitram capiti honoris æterni.

Deus enim ostendet splendorem suum in te * omni qui sub cœlo est.

Nominabitur enim tibi nomen tuum à Deo in sempiternum: * Pax justitiae, & honor pietatis.

Exurge, Jerusalém, & sta in excelso, * & circumspice ad orientem;

Et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem, * in verbo Sancti gaudentes Dei memoriæ.

Exierunt enim abs te pédibus ducti ab inimicis: * adducet autem illos Dóminus ad te, portátos in honore sicut filios regni.

[*Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.*]

Ant. Vir ætate proiectus, & vultu decorus, gloriosissimam mortem complectens, voluntariè præbat ad supplicium. 2. Mach. 6.

Ant. 1. D. Intuens quemadmodum oportet accédere, patienter sustinens, destinavit non admittere illicita propter vitæ amorem. 2. Mach. 6.

CAPITULUM. 2. Cor. 1.
Sicut abundant passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra: sive autem tribulámur, pro vestra exhortatione & salutem; sive consolámur, pro vestra consolatione.

H Y M N U S.
H Eu! te, sancte Senex, quis furor impedit?

Cur plebs imméritam te rapit ad necem?

Nil morum grávitas, nil venerabilis

Frontis canities movet.
TAURO turba fremens alligat effero
 Artus; moxque gradus per Capitoliū
 Præceps dejiceris, non timidus mori,
 Qui Christo móriteris duce.
URBE per médiam, víctima nobilis,
 Raptáris lácero córpore púlchrior:
 Dùm fers tanta, files; córporis immemor
 Cœlum mente præoccupas.
 Quò te cumquè furor bárbarus ábripit,
 Fusus vulnéribus signat iter crux,
 Quo, sparsó véluti sémine, léctor
 Surgit Christiadum seges.
CæLO quos génuit Pontíficis crux,
 Nos, ô Tectósages, fúndere sanguinem,
 Quando pace datâ non licet, hunc juvet
 Saltém móribus ássequi.
SATURNÍNE, tibi tollimus en manus;
 Si te nostra movent, áspice súpplices:
 Nos, ô sancte Pater, te cúpidos sequi
 Duc, regnas ubi, filios.
Da te, summe Pater, tollere láudibus;
 Da te, Christe, sequi, láurea Mártyrum;
 Per te, Numen Amor, frígida pécta
 Sacris ignibus árdeant.
 Amen.
 ¶ In memória æterna erit iuf-

tus; R. Ab auditóne mala non timébit. Ps. 111.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. duplicanda. Ad supplicium trahebátur; sed cùm plagis perimerétur, ingémuit & dixit: Dómine, manifeste tu scis quia duros córporis sustíneo dolores; secundùm ánimam verò propter timórem tuum libenter hæc pátor.

2. Mach. 6.

Oratio.

Deus, qui beáti Saturníni Mártyris tui atque Pontíficis prædicatione, de incredulitatis ténebris, nos vocasti in admirabile Evangélii lumen: fac ut ejus intercessione, crescámus in grátia & cognitione Dómini nostri Jesu Christi; Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculorum.

R. Amen.

Fit sola Commem. de Adventu.

AD HORAS.

Doxologia.

UNI sit & trino Deo
 Supréma laus, summum decus,
 De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit gloriæ. Amen.

Dicitur per Octavam, præterquam in Officio Dominicæ & diei Octavæ.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMA M.

Ant. 3. a. Venérunt.

In R. br. ¶ Qui es autor fidei, & consummátor. Hebr. 12.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 5. C. Respondens ait.

CAPITULUM. Act. 17.

Genus cùm simus Dei, non debémus aestimare auro, aut argento, aut lápidi sculpturæ artis,

& cogitatiōnis hōminis , divīnum
esse sīmīle.

R. br. Magnus Dōminus , * &
laudābilis nimis , * Allelūia , alle-
lūia , Magnus. ¶ Terrībilis est *
super omnes deos , * Allelūia. Glō-
ria. Magnus. Ps. 95.

¶ Confundantur omnes qui adór-
rant sculptīlia , R. Et qui glorian-
tur in simulacrīs suis. Ps. 96.

A D S E X T A M.

Ant. 7. d. Levavérunt.

C A P I T U L U M. 2. Tim. 4.

N Emo mihi áffuit ; sed omnes
me dereliquerunt : non illis
imputētur. Dōminus autem mihi
áftitit , & confortávit me.

R. br. Dōminus mihi adjútor ; *
non timébo quid fáciat mihi ho-
mo , * Allelūia , allelūia. Dōminus.
¶ Dōminus mihi adjútor ; * & ego
despícam inimicos meos , * Al-
lelūia. Glória Patri. Dōminus. Ps.
117.

¶ Dōminus illuminatio mea &
salus mea ; quem timébo ? R. Dō-
minus protector vitæ meæ ; à quo
trepidábo ? Ps. 26.

A D N O N A M.

Ant. 1. D. Intuens.

C A P I T U L U M. Act. 20.

N Ihil véreor , nec fácio ánimam
meam pretiosiorem quām me ,
dūmodò consummem cursum
meum , & ministérium verbi quod
accépi à Dōmino Jesu , testificari
Evangélium gratiæ Dei.

R. br. In Deo * faciémus virtū-
tem , * Allelūia , allelūia. In Deo.
¶ Et ipse ad níhilum dedúcet * tri-
bulantes nos , * Allelūia. Glória
Patri. In Deo. Ps. 59.

¶ In nōmine tuo , Dōmine , R.
Spernémus insurgentes in nobis.
Ps. 43.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 2. D. Hic est.

P S A L M U S 109.

Christi divinitas , regnum & sa-
cerdotium.

D Ixit Dōminus Dño meo : *
Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimicos
tuos , * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dō-
minus ex Sion : * dominare in mé-
dio inimicorum tuórum.

Tecum princípium in die virtu-
tis tuæ in splendóribus sanctórum : *
ex útero ante lucíferum génuit te.

Jurávit Dōminus , & non pœni-
tébit eum : * Tu es Sacerdos in
æternum secundùm ordinem Mel-
chisedech.

Dōminus à dextris tuis : * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus ; implébit
ruinas : * conquassábit cápita in ter-
ra multórum.

De torrente in via bibet : * prop-
téreà exaltábit caput.

Ant. Hic est qui fuit in Ecclé-
sia cum pátribus nostris , qui accé-
pit verba vitæ dare nobis. Act.

7. Ant. 3. E. Ipse est.

P S A L M U S 115.

Calix salutaris accipiendus : vota
Domino reddenda.

C Réddidi , propter quod locútus
sum ; * ego autem humiliátus
sum nimis.

Ego dixi in excessu meo : * Om-
nis homo mendax.

Quid retríbuam Dōmino * pro
omnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutaris accípiam , * &
nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dōmino reddam co-
ram omni pôpulo ejus : * pretiósia

in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuae.

Dirupisti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis populi ejus, * in átriis domús Dómini, in medio tuí, Jerúsalem.

Ant. Ipse est directus divinitus in pœnitentiam gentis, & tulit abominatiónes impietatis. *Eccli.* 49.

Ant. 6. F. Máximus.

P S A L M U S 123.

Ecclesiæ à periculis eruptæ gratiarum actio.

NI si quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent homines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórtisan aqua absorbiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima nostra, * fórtisan pertransiſſet ánima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passus erupta est * de láqueo venántium.

Láqueus contritus est; * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nōmine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Máximus in salútem electórum Dei, quam glóriam adeptus est! *Eccli.* 46.

Ant. 5. C. Offa ipsius.

P S A L M U S 124.

Fidelium Deus ipse tutela; iniqui perituri.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu populi sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justorum; * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiōnes addúcet Dóminus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Ant. Offa ipsius visitata sunt, & post mortem prophetavérunt. *Eccli.* 49.

Ant. 4. E. Non recédet.

P S A L M U S 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

In convertendo Dóminus captivitatem Sion, * facti sumus sicut consolati.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

Magnificávit Dóminus facere nobiscum: * facti sumus lătantes.

Converte, Dómine, captivitatem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrys, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mitentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, portantes manípulos suos.

Ant. Non recédet memória ejus,
& nomen ejus requiréatur à genera-
tione in generatióne. *Ecli.* 39.

CAPITULUM. *Hebr.* 13.

Mementóte præpositórum ves-
trorum, qui vobis locúti sunt
verbum Dei ; quorum intuentes
éxitum conversatiónis , imitámini
fidem.

Allelúia , allelúia . ¶ Salvum fe-
cit Dóminus Christum suum ; exáu-
diét illum de cœlo sancto suo. Alle-
lúia. *Ps.* 19.

H Y M N U S.

CHRISTO dùm fruítur pars mélior
tuī ,
Dùm subiecta tibi sídera déspi-
cis ,
Vix híc indécori rellíquias tegit
Tellus ímpia céspite.
IGNÓTUS pôpulis non eris ampliùs
Quo tellus húmili te ténuit lo-
co ,
Surgunt templa tuo dédita nó-
mini ,
Altis æmula núbibus.

ULTOR nempè Deus córpora Már-
tyrum

Condi pulvéreo non pátitur situ ;
Trifles exúrias , opprórium ne-
cís

Summis pensat honóribus.
O DULCIS pietas , dígnaque láudi-
bus ,

Altári médio quæ pósuit tui
Urnam , sancte Pater , córporis
hóspitam ,

Urbi præsídium & decus !
QUORUM te méritis consóciat fi-
des ,

Illis te cómitem martyrium de-
dit ;

Illórum túmulo nunc quoque
cónderis ,
Nunquàm dispar Apóstolis.

Hic stas perpétuus Martyr , & ím-
molas

Tritum corpus adhuc ; non satis
est tibi.

Unâ morte mori , jugis ut hósf-
tia

Christo júngeris hóstia.

TALIS depósti nos sumus , & tuæ
Custódes fidei ; nos super éx-
cuba

Ex illa spécula ; de cáthedra
doce

Plenus Númine Póntifex.

DA te , summe Pater , tollere láu-
dibus ;

Da te , Christe , sequi , láurea
Mártiryrum ;

Per te , Numen Amor , frígida
péctora

Sacris ignibus árdeant. Amen.

¶. Pretiósia in conspectu Dó-
mini , R. Mors sanctórum ejus.

Ps. 115.

Ad Magnificat.

Ant. J. duplicita. Hic est fra-
trum amátor & pôpuli ; hic est qui
multùm orat pro pôpulo & univer-
sa civitáte. 2. *Mach.* 15.

Oratio , Deus qui. *ut suprà*.

Pro Commem. S. Andreæ Apos-
toli ,

Ant. Invénit Andréas fratrem
suum Simónem , & dicit ei : In-
vénimus Messíam ; & adduxit eum
ad Jesum. *Joan.* 1.

¶. Dóminus virtútum nobiscum ;
R. Susceptor noster Deus Jacob.

Ps. 45.

Oratio , Majestátem. *ut infrà ad
Laudes.*

*Ultimò fit sola Commem. de
Adventu.*

A D C O M P L E T O R I U M.

*Psalmi & Capitulum de Domi-
nica.*

Ant. 5. a. Occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio; & erit tibi Dominus in lucem semipiternam. *Ils. 60.*

Hymnus de Adventu, In noctis cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Consolatus est Dominus populum suum: paravit brachium sanctum suum in oculis omnium gentium. *Ils. 52.*

D I E X X X .

In Festo

S. ANDREÆ, APOSTOLI.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ sequuntur.

I N I I . N O C T U R N O .

Lectione iv.

Ex Evangelio & Historia Ecclesiast.

Andreas Bethsäidae natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joannis Baptistæ, cùm eum de Christo dicentem audisset, Ecce Agnus Dei, secutus Jesum, fratrem quoque suum ad eumdem perduxit. Cùm póstea unà cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo à prætre reunte Christo vocati illis verbis, Venite post me, faciam vos fieri pescatòres hominum; nullam interponentes moram, & relictis rétibus, secuti sunt eum. Post cujus resurrectionem & ascensionem, Andreas in Scythia prædicavit. Cùmque in Græciam pervenisset, multis ab idolorum cultu ad Christum colendum adductis, urbem Patras in Acháia, suâ morte nobilitavit. Ejus reliquias Constantius Imperator, ex voto Constantini patris, anno vigésimo regni sui Constantinopolim transferri, & in augustissimo Apostolorum tem-

plo collocari curavit; undè póstea decerpta pignora diversis locis quasi vitæ sémina dispersa sunt.

Sermo sancti Petri Chrysólogi.

Sermo 133. Lectione v.

Béatus Andréas hodiè morientis gradu Domínicis incumbit hærere vestigiis. Nec eum cursus faciat disparem fratri, quem natúra similem, vocatio sōcium, parem grátia ipsa perfecerat. Ad unam vocem Domini, sicut ille, patrem, pátriam, censum reliquit. Solum est quod tempore Dominicæ passiónis fugit; sed neque hoc impar, quia non est gravius fūgere quam negare. Sed æquavit fratres vénia, quos sic discriverat culpa. Nam crucem quam refugerant, póstea conjunctis víribus, ardentiter invadunt; ut undè reatum sumperferant, indè conscéderent cœlum, indè præmium sumerent & corónam. Petrus namque crucem, árborem consendit Andréas; ut qui Christo cōpati gestiébant, in se metipsis figúram, formamque ipsius exprimerent passiónis, & redempti ligno consummarentur ad palmam. Sic Andréas noster, etsi cedit ordini, præmio tamen non cedit & labóri.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Andrea, n. i.

Lectione vi.

Béati Andréas Apóstoli solémnitas hodiè celebratur: quam si piâ sollicitudine perscrutémur, multa invenimus in ea, quæ adficiunt áimas nostras. In ipso síquidem conversiónis suæ initio, magnum nobis perfectæ obediétiæ præstat exemplum, quod quidem Christianis omnibus necessaria.

rium. Sola enim est caritas quæ obediéntiam gratam facit & acceptabilem Deo; hilarem quippe dotórem díligit Deus. Unde autem in Andréa jamjam morituro tam spirituális mens fuit, tam fervens caritas, ánimus tam robustus? Planè Spíritus erat qui adjuvábat infirmitátem ejus, per quem diffundebáatur in corde ipsius caritas fortis ut mors, imò & fórtior morte. Cujus ó si & nos partícipes inveniámur! Et sicut beátio Andréæ crucem & mortem ipsam, sic nobis quoque labórem, & pœnitentiam nostram fáceret, non solùm non molestam, sed etiām desiderábilem atque omnínō delectábilem esse.

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Léctio vii. Cap. 4.

IN illo tempore; Ambulans Jesus iuxta mare Galilææ, vedit duos fratres, Simónem qui vocátur Petrus, & Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et réliqua.

*Homilia sancti Gregorii Papæ.
5. in Ev. habita in Bas. S Andreæ, die nat. ejus. n. 1.*

Audiitis, fratres caríssimi, quia ad unius iussiōnis vocem Petrus & Andréas, relictis rétibus, secuti sunt Redemptórem, & ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidére videbantur, obliti sunt. In cœlo jam sedet, qui de conversiōne nos admonet: jam jugo fidei colla Géntium subdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruinis ejus crebrescénibus, disticti sui judícií diem propinquam denúntiat: & tamen superba mens nostra non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit in-

vita. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præsentis séculi, nec præceptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

Léctio viii.

n. 2.

Sed fortassè aliquis tacitis sibi cogitatiōibus dicit: Ad vocem Domínicam uterque iste píscátor quid aut quantum dimísit, qui penè nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótius pensare quām censem. Multum relíquit, qui sibi nihil retinuit: multum relíquit, qui quantumlibet parùm, totum deséruit. Certè nos & hábita cum amóre possidémus, & ea quæ mínimè habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus, & Andréas, dimísit, quandò uterque etiām desidéria habendi derelíquit.

Léctio ix.

n. 4.

Quia ergo, fratres caríssimi, beáti Andréæ Apóstoli natalitia celebrámus, debémus imitári quod cólimus. Ostendat nostræ obséquium devotiónis, immutátæ solémnitas mentis: despiciámus quæ terréna sunt; relictis temporálibus, mercémur aeterna. Si autem necdùm póffimus relínquere propria, saltēm non concupiscámus aliéna. Si necdùm mens nostra accénditur igne caritatis, in ambitiōne sua hábeat frænum timoris; ut profectus sui pássibus vegetáta, dùm ab alienórum appetitu compéscitur, quandóque ad pròpria contemnenda perducáatur, adjuvante Dómino nostro Jesu Christo.

A D L A U D E S.

¶. Mihi adhærere Deo bonum est, ¶. Pónere in Dómino Deo spem meam. Ps. 72.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Erant Petrus & Andréas piscatóres, & ait illis Jesus: Veníte post me, & fáciam vos fieri pescatòres hóminum. At illi contínuò, relictis rétibus, secúti sunt eum. *Matth.* 4.

Oratio.

Majestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuae beátus Andréas Apóstolus éxitit prædicátor & rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercessor: Per Dóminum.

Fit Commem. de Octava S. Saturnini. Ant. Ad supplicium. *¶*. In memória. *Oratio*, Deus, qui. 380.

Deindè de Adventu tantum.

A D V E S P E R A S.

¶. Quid mihi est in cœlo, & à te quid vólui super terram? *R.* Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Ps.* 72.

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Omnia detrimentum feci, ut Christum lucrifáciam, ad cognoscendum illum, & virtútem resurrectionis ejus, & societátēm passionum illius, configurátus morti ejus. *Philipp.* 3.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit Commem. de Octava S. Saturnini. Ant. Hic est. *¶*. Pretiosa. 383. *Oratio*, Deus, qui. 380.

Deindè de Adventu tantum.

F E S T A D E C E M B R I S.**DIEBUS****INTRA OCTAVAM
SANCTI SATURNINI.***Semiduplex.*

Omnia ut in die, exceptis quæ sequuntur. Psalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Tres Antiph. ¶. & RRR. ex Nocturno diei, secundum Feriam, omisso ritu solemni. Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis. Lectio ij. & iij. ut infrà in qualibet die.

A D L A U D E S.*Canticum de Die.*

Ant. sola. 4. E. Vir ætate provectus & vultu decórus, glorio-síssimam mortem complectens, voluntariè præíbat ad supplicium. 2. Mach. 6.

Fit Commem. de Adventu, non verò de Virgine Deum paritura.

A D H O R A S.

Non dicitur Alleluia. in RRR. brevibus.

A D V E S P E R A S.

Ant. sola. 2. D. Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis. Act. 7.

Post Capitulum omittitur Alleluia. cum ¶.

Fit Commem. de Adventu, non verò de Virgine Deum paritura.

COMPLETORIUM, ut suprà. 384.

DOMINICA**INTRA OCTAVAM.**

Totum Officium fit de Dominica, incipendo à Vesperis quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. Octavæ in utrisque Vesperis & Laubibus. In omnibus Hymnis dicitur Doxologia Adventus.

DIE I.

DE OCTAVA.

Ex Enarratione sancti Augustini
Episcopi, super Psalmos.

In Psalmum 96. n. 2.

Lectione ij.

Cepit fervere per Iudeam Ecclesia Christi, ubi ferbuerat opprobrium Christi; & restituta est terra ejus. Sed quia dixerat ipse: Habeo alias oves, quae non sunt de hoc ovili; oportet me & eas adducere, ut sit unus gressus & unus pastor; etiam ad gentes ad quas Prophetae missi non erant, Apostoli missi sunt. Quæsiti sunt qui non quæsierant, inventi sunt qui nihil expectabant: quem non tenabant Deum pollicitorem, invenerunt redemptorem. Jam enim Iudei tenabant Deum pollicitorem, quia ibi Prophetæ Christum prædicaverant, ibi Christum promiserant; sed quem promissum audierant, præsentem non cognoverant. Illis autem promissum nihil erat; sed tamen in Prophetis etiam de fide ipsorum dictum erat. Non dictum erat ipsis, sed dictum erat de ipsis. Missum est & ad illos: & audistis ex dispensatione Dei.

Id. Serm. 22. de 3. vers. Ps. 67.

Lectione iij.

Quandò dicebatur Ecclesia Christi futura per totum orbem terrarum, dicebatur à paucis, & videbatur à multis. Modò jam impléatum est quod tantò antè prædictum est: diffusa est Ecclesia per totum orbem terrarum. Ante milia annorum promissum est Abrahæ: In semine tuo benedicentur omnes gentes. Venit Christus ex semine Abrahæ; benedictæ sunt in Christo

jam omnes gentes. Prædictæ sunt persecutiōnes; factæ sunt à Régibus colentibus idola. Pro ipsis idolis adversus nomen Christi replēta est omnis terra Martyribus. Sparsum est semen sanguinis, surrexit seges Ecclesiæ. Nec frustra oravit Ecclesia pro inimicis suis: crediderunt & qui persequebantur.

AD VESPERAS, fit Commemor. Adventus; deinde sancti Francisci Xaverii. Ant. Notum. V. Oculi. xxxiv. Oratio, Deus, qui. *infrā*.

DIE II.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Augustini Episcopi.
Serm. 310. in natali S. Cypr. Mart. 2.

Lectione ij.

Spíritus sanctus doceat nos in hac hora quæ opórteat dícere: dicturi enim sumus aliquid de laude gloriosissimi Martyris cuius natalem hodiè celebrámus. [Nostram] Ecclesiæ vivens gubernávit, móriens honorávit. Ibi Episcopátum gescit, ibi martyrium consummávit. In eo quippe loco ubi posuit carnis exuvias, sæva tunc multitudo convenerat, quæ propter ódium Christi, sanguinem funderet [hujus Episcopi]: ibi hodiè vénérans multitudine concurrit, quæ propter natalem [hujus sancti Viri] bibit sanguinem Christi. Unde nos celebrarémus natalitia ejus, nisi esset pretiosa in conspectu Dómini mors sanctorum ejus? In omnem terram exiit sonus ejus, & in fines orbis terræ verba ejus. Dócuit fidéliter quod facturus erat; fecit fôrtiter quod docuerat. Ad pretiosam mortem justè vivendo, ad gloriosam verò vitam injustè moriendo pervenit; atque adeptus est trium-

phále Mártyris nomen , quia perduxit usquè ad sanguinem pro veritate certámen.

*De S. Francisco Xaverio ,
Lección iii.*

Ex vita ejus per Turselinum scripta.
Franciscus Xavérius , nóbilis Cántaber , Parísis emenso philosophico stadio , magistérium ártium consecutus , mox Philosóphiæ Professor , ac deindè Baccaláureus , Theológiæ cursum abrúpit , ut se beato Ignátio sócium adjúngeret . Tùm sanctioris vitæ genus profiteri cœpit , non jejuniis modò aliiisque córporis afflictatiōnibus , & páuperum , præsertim infirmorum curâ , quibus in xenodochiis ministrabat ; sed & singulári religiōnis propaganda studio , summâ in Epíscopos & Presbyteros observantiâ , eoque in Deum fervore caritatis , ut ejus incéndium in oratiōnibus non ferens , sæpius exclamaret : Satis est , Dómine , satis est ! Procurante Joanne Lusitánia rege , à Paulo tértio Indiae destinatus , multos passim toto Oriente Christianos ad meliorem frugem revocavit , & quamplúrimos pöpulos ignorantiæ ténebris involutos ad Christi fidem adduxit : nam præter Indos , Brachmánes & Malabáres , ipse primus Parávis , Málaiis , Jaës , Acénis , Mindánaïs , Malacénsibus & Japónibus , multis éditis miráculis & exantlátis labóribus , Evangélii lucem intulit . Perlungratâ tandem Japóniâ , ad Sinas profecturus , in ínsula Sanciana óbiit , anno ætatis quadragésimo-quinto , Christi millesimo quingentésimo quinquagésimo secundo . Corpus ejus post menses quíndecim integrum & incorruptum , Goam delatum est .

Hunc , Indiarum Apóstolum toto orbe appellátum , Gregórius déci-mus-quintus Sanctis ascripsit , anno millésimo sexcentésimo vigésimo secundo .

AD LAUDES , fit Commemo-ratio Adventus , deinde S. Francisci Xaverii . Ant. Fiduciam . ¶ Emit-te . xxxviii .

Orémus .

Deus , qui ad fidei propagatiō-nem beátum Franciscum Xa-vérium verendo sacerdötii ministério decorasti ; praesta , ut , per quem pöpulus tuus Evangélii verbum & Domíni corporis sacra-mentum suscepit , ejus patrocínio dignos utriusque fructus percipiat : Per Dóminum nostrum Jesum Chrif- tum Fílium tuum , &c.

DIE III.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi .
Serm. 311. in natali sancti Cypriani , Mart. 3. Cap. 1. n. 1.

Lección ij.

Iustum nobis Festum diem pássio beatissimi Mártyris fecit , cuius nos victoriæ celébritas in istum lo-cum devotissimos congregavit . Sed celebratiō solemnitatis Mártyrum imitatiō debet esse virtutum . Fácile est honórem Mártyris celebrare ; magnum est fidem atque patiētiā Mártyris imitari . Hoc sic agámus , ut illud optémus : hoc sic celebrémus , ut illud pótius diligámus . Quid lau-damus in fide Mártyris ? Quia us-que ad mortem pro veritate certávit , & idè vicit . Blandientem mun-dum contempsit , sæuenti non ces-sit : idè victor ad Deum accessit . Abundant in isto século erróres & terróres : beatissimus Martyr erro-res sapiétiâ , terróres patiētiâ su-

perávit. Magnum est quod fecit : secútus Agnum, leónem vicit. Quandò persecútor sæviébat, leo fremebat : sed quia Agnus fursùm atten-debátur, leo deorsùm calcabátur.

Lectio iij.

Cap. 2. n. 2.

Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum resurrexisse, in cœlum ascendisse, & pro ista prædicatióne pérpeti ómnia quæ infâniens mundus inferret, damna, exilia, víncula, tormenta, flamas, béstias, cruces, mortes. Hoc pro néscio quo. Numquid enim, fratres mei, Petrus pro sua glória moriebátur, aut seipsum prædicábat? Alius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius coleréatur. Numquid hoc fáceret, nisi flagrantiâ caritatis, de consciéntia veritatis? Sciébant pro qua vita contémnerent vitam; sciébant pro qua felicitáte ferrent transitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis ista damna contémnerent. Non retardávit illécebra séculi festinantes, transitúras migrantes, quantúmlibet & quomodolibet fulgens felicitas híc dimittenda, ad áliam vitam non transferenda, aliquando híc & à vivéntibus relinquenda.

In VESP. post Commem. de Adventu, fit Commem. S. Barbaræ, Virg. & Mart. Ant. Infirma. y. Deus. xlji. Oratio, Deus, corona. *infra.*

D I E I V.

D E O C T A V A.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Unde suprà. Cap. 3. n. 3.

Lectio ii.

Contémnite séculum, Christiáni, contémnite séculum, con-

témnite. Contempserunt Mártyres, contempserunt Apóstoli, contempserunt beátus Epíscopus cuius hodiè memóriam celebrámus. Dívites esse vultis, honoráti esse vultis, fani esse vultis: totum ille contempserit, ad cujus memóriam convenistis. Quid, óbsecro, tantum amátis, quod contempserit quem sic honoráti? Quem, si ista non contempseris, non útique sic honoraréti? Quaré te invénio eárum rerum amatórem, quarum veneráris contemptórem? Certè illum, si hæc amáret, non veneraréris: & tu, noli amáre; non enim intrávit, & óstium contrà te clausit. Contemne & tu, & intra post illum. Quod amas in terra, impedimentum est, viscum est. Capi non vis, & viscum amas? Numquid ídeò non cáperis, quia dúciter cáperis? Quantò magis delectat, tantò fórtilius strángulat. Hæc dico; & laudáris, & clamáris, & amáris. Responde tibi, non ego, sed Sapiéntia: Mores volo, non voces. Sapientiam lauda vivendo; non sonando, sed consonando.

De sancta Barbara,

Lectio iij.

Ex Tillemont.

BArbara Virgo & Martyr légitur in orientáli Chrónico martyrium subiisse tempóribus Heráclii Alexandríæ Epíscopi, discípuli Orígenis; qui Póntifex óbiit anno ducentésimo quadragésimo octávo. Cultus sanctæ Mártyris cœpit apud Latínos versùs nonum séculum, ut ex Martyrológiis Adónis & Usuardi collígitur: antiquior verò est & celeberrimus apud Græcos. Versùs finem noni séculi, Constantinópoli extábat Ecclésia sub in-

vocatione sanctæ Bárbaræ ab Imperatōre Leóne Philósopho dicto ædificata. In Constitutiōne Imperatōris Manuélis Comnénī, qui século duodécimo regnábat, Festum sanctæ Bárbaræ diébus Festis à pôpulo observandis annumerátur.

*AD LAUDES, post Commem.
de Adventu, fit Commem. sanctæ
Barbaræ. Ant. Factus est. V. Hæ-
réditas. xlvi.*

Orémus.

Deus, coróna Vírginum, qui beátam Bárbaram Vírginem & Mártym tuam mérito passiōnis æternâ gloriâ coronaſti; in hora mortis nos ejus protectione vísita, & ab ignis æterni flammis propítius defende: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. R. Amen.

*AD VESPERAS, fit Comm.
de Adventu tantum.*

[Quando Festum S. Saturnini inciderit in Dominicam I. Adventus, cras anticipabitur Officium diei Octavæ de Omnibus SS. Episcopis Tolosanis, de quibus hodie dicuntur I. Vesperæ. Quocumque alio die inciderit, fiet Officium ut sequitur.]

DIE V.

DE OCTAVA.

Sermo sancti Augustíni
Episcopi.

*Serm. 312. in Nat. S. Cypriani,
Cap. 5. & 6.*

Lectione ii.

Nunc in ista terra, in ista vita, in dómibus, in agris, in ciuitatibus, in orbe terrarum, ecce sunt ferventes laudationes Mártirum: ubi sunt furentes accusatiō-

nes impiorum? Ecce quem admodum honorantur memória peremptorum; nunc illi ostendant idola dæmoniorum. Quid eis judicando facturi sunt, qui eorum templa moriendo evertérunt? Quómodò eorum superbas fallacias resurgentium militum suorum splendore damnabit, qui eorum fumantes aras morientium sanguine extinxit? Inter has Christi legiones beatissimus [Episcopus] & gloriósus Præliátor, hoc dócuit in vita, quod fecit; & hoc fecit in morte, quod dócuit. Illi laus, illi glória, Dómino Deo nostro, Regi seculorum, creatóri & recreatóri hominum, qui suo tali Antístite hujus civitatis Ecclesiām ditávit, & tamen sancto corpore hujus loci amplitudinem consecrávit.

*Serm. 313. in Nat. ejusd. 5. Cap. 5.
Lectione iii.*

Ubì venit tempus, ut tanquam prævalescentibus hóstibus prenderétur, tūm verò ne oppressus & victus ab ímpiis eorum manib⁹ céderet, adfuit ille per quem perstáret invictus: suscépit victóriam, post quam nullum certámen ultérius remanéret, nulla ália quam de hoc scilicet mundo & de mundi hujus príncipe reportáret. Adfuit Dóminus fidelissimo suo testi usquè ad mortem pro veritatē certanti; fecit quod exorátus fúerat, éruit ánimam ejus ab ímpiis, frámeam suam ab inimícis manūs suæ. Cujus victrícis ánimæ sanctam carnem, tanquam frámeæ illius vaginam, hoc loco sublimitate divíni altaris ornámus, eidem ipsi ánimæ triumphálí resurrectione reddendam, & nullā deinceps morte ponendam.

VESPÉRÆ de sequenti.

DIE VI.

Octava

SANCTI SATURNINI,
& Festum

OMNIUM SS. EPISCOPORUM

TOLOSANORUM.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

*Psalmi de Feria; & sic in reliquo
Officio.*

Ant. Dabo vobis Pastores juxta
6. F. D cor meum , & pascent
vos scientiā & doctrinā , dicit Dó-
minus. *Jerem.* 3.

Ant. 2. D. Ipsí accédent ad me ,
ut ministrent mihi ; & stabunt in
conspicu meo , ut ófferant mihi
ádipem & fáguinem , ait Dóminus
Deus. *Ezech.* 44.

Ant. 3. a. Ipsí ingredientur sanc-
tuárium meum ; ipsí accédent ad
mensam meam , ut ministrent mihi ,
& custódiant cæremónias meas.
Ezech. 44.

Ant. 1. D. Pópulum meum do-
cébunt quid sit inter sanctum &
pollútum , & inter mundum &
immundum ostendent eis : stabunt
in judíciis meis , & judicábunt.
Ezech. 44.

Ant. 7. a. Leges meas & præ-
cepta mea in ómnibus solemnitáti-
bus meis custódient , & sabbata
mea sanctificábunt. *Ezech.* 44.

C A P I T U L U M . *Isaiæ* 62.

S Upér muros tuos , Jerúsalem ,
S constítui custódes : totâ die &
totâ nocte in perpétuum non ta-
cébunt. Qui reminiscimini Dómini ,
ne taceáatis , & ne detis filéntium
ei , donec stabíliat & donec ponat
Jerúsalem laudem in terra.

R. Sanctificábunt Sanctum Ja-
cob , & Deum Israél prædicábunt:

* Et scient errantes spiritu intellec-

tum , & mussitatóres discent le-
gem. ¶ Vos estis sal terræ ; vos
estis lux mundi. * Et scient. Glória.
* Et scient. *Isaiæ* 29. *Matth.* 5.

H Y M N U S .

T ARTARI diræ páveant cohortes :
Bella divínū meditátur ag-
men :

In suis Unctis Deus ipse miles
Prælia tentat.

PRÓDEUNT tecti gáleà salútis ,
Cum crucis signo gladióque
verbi :

Intonant Christum ; ruit ecce
præceps

Hostis in umbras.

PAX tuos ergò manet alta fines ,
Christe ; jam liber tibi servit
orbis ;

Jam suis latè tua sponsa regnat
Tuta ministris.

SUSTINENT curas gregis , & quie-
cit :

Léniunt flendo lácrymas gemen-
tum ;

Quas sibi duri rápiunt , egénus
Pásctitur escis.

Si reo vindex minitátur ira ,
Inferunt blandâ prece vim To-
nanti ,

Víncitur votis Deus , & vibráta
Tela coércet.

QUÆ tuis formas pópolis ministros ,
Laus tibi Jugis , Déitas su-
préma :

Fac ut in Clero sua prima virtus ,
Christe , resurgat. Amen.

¶ Sacerdótes Sion índuam fa-
lutiári , R. Et Sancti ejus exultatióne
exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Inebriábo ánimam
Sacerdótum pinguédine ; & pópu-
lus meus bonis meis adimplébitur ,
ait Dóminus. *Jerem.* 31.

Oratio, Deus, qui. *infra ad Laudes*.

Nulla fit Commemoratio Octavæ, sed fit Commemoratio de Adventu tantum.

AD COMPLETORIUM, ut *infra post II. Vesperas*.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum Pastórem & Epíscopum animárum nostrárum, * Veníte, adorémus. *i. Petr. 2.*

Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

VOs, ô Pontífices, præsidium gregis,

Nostrí tangit amor, sollícitos tenet:

Olím quæ cor adussit,
Urget nunc quoque caritas.

CHRISTI frugífero vínea pálmitæ
Vestrís crescit adhuc culta labóribus:

Cœlo sémina surgunt,
Vobis nata fatóribus.

VOBIS una fuit cura, salus gregis;
Vobis una quies, contínuus la-

bör;

Vobis vivere Christus,
Vobis grande lucrum mori.

IN vos turpis opum nil pótuit fa-

mæs;

Thesaurus pótior péctora mó-

verat:

Æris pródiga dextra
Sparsit quæ méteret polo.

QUA duxére tuum Pontífices gre-

gem,

Quà nos, Christe, præis, cùr-

rere fac viam:

Duc, ne lóngius errent;

Serva, ne péreant oves.

LAUS, qui Pontífices constítuit,

Patri;

Pastórum cápti, laus quoque

Fílio;

Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus.
Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 1. f. Laudémus viros glo-

riósos, & parentes nostros, in ge-

neratióne sua. *Eccli. 44.*

Ant. 2. D. In generatióibus gentis suæ, glóriam adepti sunt, & in diébus suis habentur in láudibus. *Eccli. 44.*

Ant. 3. a. Cum sémine eórum pérmanent bona, & hæréditas sancta nepótes eórum. *Eccli. 44.*

¶. Potens in terra erit semen justi; Q. Generatió rectórum benedicétur. *Ps. 111.*

Lectiones de Scriptura occur-

rente.

Post i. *Lect.* Q. Hómines dívites in virtúte, isti sunt, * Pulchritúdinis stúdium habentes, pacificantes in dómibus suis. ¶. Ministrí Dei sunt, in hoc ipsum ser-

vientes, * Pulchritúdinis. *Eccli. 44.*

Rom. 13.

Post ii. *Lect.* Q. Viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuerunt; * Hómines misericórdiæ, invenientes grátiam in óculis omnis carnis. ¶. Províidentes bona, non tantum coram Deo, sed etiám coram ómnibus homínibus; * Hómines. *Eccli. 44.* *Rom. 12.*

Post iii. *Lect.* Q. Hómines magni virtúte isti sunt, nuntiantes in Prophétis dignitaté Prophetárum, & * Imperantes in præsenti pôpulo, & virtúte prudéntiæ pôpulis sanctissima verba. ¶. Prædicavérunt ubique Dómino cooperante, * Imperantes. Glória. * Imperantes. *Eccli. 44.* *Marc. 16.*

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 6. F. Docébant pôpulum

in Juda, habentes librum legis Dómini, & circuibant cunctas urbes Juda, atque erudiébant pòpulum.

2. Par. 17.

Ant. 5. a. Ad eorum eruditio-
nem omnis Israël sanctificabatur
Dómino. 2. Par. 35.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ipsorum
narrent pòpuli, & laudem eorum
nuntiet Ecclésia. *Eccli. 14.*

¶ Annuntiavérunt ópera Dei,
¶ Et facta ejus intellexérunt. *Ps.*
63.

Lectio iv.

QUAMVIS Ecclésia Tolosána Episcopáli Sede per sanctum Saturnínum tértio mediante século decoráta, quosdam è Pontificibus suis, Officiis própriis suo quemque die venerétur, non abs re tamen visum est hanc Festivitatem de ómnibus simul hujus Sedis Episcopis, ut jam mos in áliis Diocésibus cœpit, in hac quoque instítui ad claudendam de sancto Saturníno Apóstolo & Proto-Epíscopo Solemnitátem. Decébat enim iis Pontificibus, quorunq; virtutibus & doctrinâ tám célebris facta est nostra haec Ecclésia, nullo neglecto vel omisso, commúnem impendi cultum; & si sunt quorum ætas certa, vel gesta penè ómnia, vel ipsum mortis ac sepulturæ tempus aut locus, ignota facta sint, iis tamen non deesset laus débita vel méritus cultus. Quantæcumque sint tenebræ quibus ob téporum damna vel ætatum incúriam obvolúta jacet istórum Episcopórum história, notum tamen & indubitatum est, multos eorum promovendæ verbis & exemplis animarum saluti diligenter incubuisse, miraculis post óbitum coruscasse,

& débitam Sanctis religiónem semper obtinuisse.

R. Ædificavérunt sancta, & átria sanctificavérunt; * Et adoravérunt, & benedixérunt in cœlum eum qui prosperávit eis. ¶ Diffeminabátur verbum Dómini per universam regionem; * Et adoravérunt. 1. Mach. 4. Act. 13.

Lectio v.

Ex Gallia Christiana, & Ecclesiæ Tolosanæ Traditione.

SANCTO SATURNÍNO IMMEDIATÉ suc-cessit sanctus Honorátus, cuius membra quiescunt in beati Saturníni Tolosanæ civitatis Basílica. Post hunc nominátur sanctus Hilarius, qui dicitur invenisse corpus beati Saturníni, in cujus æde túmulo recónditur. Circà médium quarti séculi, venerabilis Rodánius, consubstantialitatis Verbi defensor, exul factiōne Arianórum cum sancto Hilário Pictaviensi in Orientem pulsus est, & in exilio mórtuus. Huic suffec̄tus est sanctus Sylvius, qui Ecclésiæ in memoriā beati Saturníni erectæ fundamenta jecisse tráditur. Successórem hábuit, quinto ineunte século, sanctum Exupérium, insigni prorsùs vitæ sanctimoniâ illustrem, à sancto Hierónymo & à sancto Gregório Turonensi commendá-
tum. Ineunte sexto, vivébat sanctus Germérius, Clodovéo Regi acceptus, qui Paganismi & Arianismi reliquias à sua plebe avertit: hujus corpus in Ecclésia parochiali sancti Jacóbi de Murello quiescit. Séptimo desinente, sanctus Erembertus à Fontanellensi monastério in sedem Tolosanam vocátus, solitudinis amore Sedem abdicávit, rediitque in suum monastérium,

ubì méritis plenus óbiit. Térito
décimo autem sanctus Ludovícus
de Massilia , brevi consummátus ,
virtúte explévit témpora multa.
Quinto décimo mediante , ad
hanc Sedem , jam Archiepiscopálem
effectam , electus est venerabilis Ber-
nardus de Rosérgio , qui nobis
relíquit sapientes Constitutiónes ,
quarum plerasque renovávit Joa-
nnes de Aureliáno : Bernardus post
mortem miraculis coruscasse præ-
dicátur. Plúrimi sunt álii quorum
præclarè gesta & nómina scripta
in libro vitæ , meruissent populó-
rum laudes & Ecclésiæ cultum ,
si magis eórum mérita & præmia
innotuissent: horum virtutes , quam-
vis minùs notas , vénérans Ecclésia
Tolosána , ipsórum suffrágium petit.

R. In misericórdiis tuis multis ,
Dómine , non dimisi eos : * Co-
lumna nubis non recessit ab eis per
diem , & columna ignis per noc-
tem , ut osténderet eis iter per quod
ingrederentur. ¶. Contestante Deo
signis , & portentis , & váriis virtú-
tibus , & Spíritu sancti distributió-
nibus , * Columna. Neh. 9. Hebr.
2.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.
In Cant. 76. Léctio vij.

Invenérunt me vígiles qui cu-
tidiunt civitátem. Qui vígiles
hi ? Nempe illi quos Salvátor in
Evangélio beátos pronuntiat , si ,
cùm vénérerit , invénérerit vigilantes.
Quàm boni vígiles , qui nobis dor-
miéntibus ipsi pervigilant , quasi
rationem redditúri pro animábus
nostris ! Quàm boni custódes , qui
vigilantes ánimo , atque in oratió-
níbus pernoctantes , hóstium insí-
dias sagáciter explorant , anticipant
consília malignántium , deprehen-

dunt láqueos , elúdunt tendículas ,
retiácula díssipant , machinamenta
frustrantur ? Hi sunt fratrū ama-
tóres , & pópuli christiáni , qui
multū orant pro pópulo & uni-
versa civitáte. Hi sunt qui multū
sollíciti pro commissis sibi óibús ,
cor suum tradunt ad vigilandum
dilúculo ad Dóminum qui fecit
illos , & in conspectu Altissimi de-
precantur , scientes suam insuffi-
cientiam in custodienda civitáte ,
& quia nisi Dóminus custodierit
civitátem , fruстрà vīgilat qui custó-
dit eam.

R. Sacerdótes sine mácula , vo-
luntátem habentes in lege Dei ,
* Mundavérunt sancta , & + Tulé-
runt lápides contaminatiónis in lo-
cum immundum. ¶. Corripiéntes
omnem hóminem , & docentes
omnem hóminem in omni sapié-
ntia , * Mundavérunt. Glória. + Tu-
lérent. 1. Mach. 4. Coloff. 1.

I N III. N O C T U R N O.
Ant. 7. c. Non nosmetipso præ-
dicámus , sed Jesum Christum Dó-
minum nostrum. 2. Cor. 4.

Ant. 4. A. Non gratis panem
manducávimus ab áliquo , sed in
labóre & in fatigatióne , nocte &
die operantes. 2. *Theff. 3.*

Ant. 5. a. Deus , qui dixit de
ténebris lucem splendescere , ipse
illuxit in córdibus nostris ad illu-
minationem sciéntiae claritatis Dei.
2. Cor. 4.

¶. Benediximus vobis de domo
Dómini : R. Deus Dóminus , &
illuxit nobis. *Pf. 117.*
Léctio sancti Evangélii secundum
Matthæum.

Léctio vij. Cap. 24.
TN illo témpore ; Dixit Jesus dis-
cípulis suis : Vigiláte , quia nef-

citis quâ horâ Dóminus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi.
Serm. I. de dispensat. Domini, n. 1.

Dominicus sermo quem debemus omnes, non solum studiosè, verum etiam sapienter audire, cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire, moderationis suæ tenens ubique tempériem, ut nec óvibus desint pabula, nec pastroribus alimenta; quædam speciáliter solis præcipit nobis, quædam verò generáliter & nobis & vobis. Nobis namque, (id est, servis, quos Pater ille familias, rerum ómnium Dñus, ad hoc in sua magna domo constituit, ut populo ejus verbum gratiæ ministrémus,) speciáliter adjungitur sanctæ prædicationis officium; generáliter verò & nobis & vobis salutáris indicitur observantia mandatórum.

R. Audite, filii, patrem vestrum:
* Servite Dómino in veritáte, & inquirite ut faciatis quæ plácita sunt illi, & filiis vestris mandáte ut sint mémores Dei. ¶ Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locuti sunt verbum Dei. * Servité.

Tob. 14. Hebr. 13.

Lectione viii.

n. 2.

Servorum igitur quos populo suo præpósuit Dóminus, speciáliter volens officium demonstrare, ait: Quis, putas, est fidélis dispensátor & prudens, quem constituit Dóminus supra famíliam suam, ut det illis in rémpore trítici mensúram? Beatus ille servus, quem cùm vénérerit Dóminus, invénerit ita facientem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me,

Magister & Dómine; & benè dicitis; sum étenim. Quæ est etiam hujus Dómini família? Nimírum illa est, quam ipse Dñus de manu ini míci redémit, & suo domínio mancipávit. Hæc autem família, sancta est Ecclésia cathólica, quæ per orbem terræ copiósâ fertilitate difundit, & redemptam se pretioso sui Dómini sanguine gloriátur.

R. Judícum patris audíte, filii;
& * Sic fácite ut salvi sitis: Deus enim honorávit patrem in filiis, & benedictio patris firmat domos filiorum. ¶ Vocávit vos Deus per Evangélium nostrum, in acquisitionem gloriæ Dómini nostri Jesu Christi. * Sic. Eccli. 3. 2. Thess. 2.

Lectione ix.

n. 2. & 3.

Dispensátor verò quis sit, quem oportet esse fidélem páriter ac prudentem Paulus nobis ostendit Apóstolus, qui de se suisque sōciis loquens ait: Sic nos exístimet homo ut ministros Christi, & dispensátóres mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensátóres, ut fidélis quis inveniátur. Ne quis autem nostrum folos Apóstolos dispensátóres factos exístimet; negligétoque milítia spiritális officio, servus piger infidéliter imprudenterque dormítet; ipse beátus Apóstolus Episcopos esse dispensátóres ostendens, ait: Oportet ergò Episcopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem. Servi patris-famílias sumus; mensúram trítici quam vobis erogémus, accépimus. Quæ vera sit ista mensúra trítici si quærámus, ipsam quoque vobis beátus Paulus Apóstolus ostendit dicens: Unicuíque sicut Deus divísit mensúram fidei. Hujus trítici mensúram vobis in nónmine Dómini damus,

quoties illuminati dono gratiae spiritualis, secundum regulam verae fiduci disputamus; & eamdem tritici mensuram per Dominicos dispensatores accipitis, cum quotidie per Dei famulos verbum veritatis auditis.

R. O filii, emulatores estote legis, & * Mementote operum patrum, quae fecerunt in generationibus suis; & accipietis gloriam magnam & nomen aeternum. V. Filii, obedite parentibus vestris in Domino: hoc enim justum est. * Mementote. Gloria. * Mementote.

i. Mach. 2. Ephes. 6.

Te Deum.

V. Sacerd. Domus Aaron, benedicte Domino; R. Domus Levi, benedicte Domino. Ps. 134.

A D L A U D E S.

Ant. HI custodiérunt eloquium
3. a. H tuum, Dómine, & pac-
tum tuum servavérunt; judicia tua,
ô Jacob, & legem tuam, ô Israël.
Deut. 33.

Ant. 1. a. Locutus es cum eis de cœlo, Dómine; & dedisti eis judicia recta & legem veritatis, cæremónias & præcepta bona. Neh. 9.

Ant. 7. d. Multiplicasti, Dómine, filios eorum sicut stellas cœli, & adduxisti eos ad terram de qua dixeras pátribus eorum ut ingredierentur & possidérent. Neh. 9.

Ant. 2. D. In columna nubis.

CANTICUM. Isaiae 61.

Pontificum dignitas & gloria commendantur.

VOS Sacerdotes Dómini vocabimini: * Ministri Dei nostri, dicetur vobis.

Fortitudinem géntium comedetis, * & in gloria eorum superbiétis.

Pro confusione vestra dúplici & rubore, * laudábunt partem suam.

Propter hoc in terra sua duplicitia possidébunt: * lætitia sempiterna erit eis.

Quia ego Dóminus diligens iudicium, * & odio habens rapinam in holocausto.

Et dabo opus eorum in veritate, * & fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in géntibus semen eorum, * & germen eorum in medio populorum.

Omnis qui viderint eos, cognoscant illos; * quia isti sunt semen cui benedixit Dóminus.

Ant. In columna nubis ductor eorum fuisti, Dómine, per diem, & in columna ignis per noctem; ut appareret eis via per quam ingrediebantur. Neh. 9.

Ant. 5. C. Dixisti eis, Dómine, ut ingredierentur & possidérent terram super quam levasti manum tuam, ut tráderes eis. Neh. 9.

CAPITULUM. I. Theff. 2.

Fratres, quae est nostra spes, aut gaudium, aut corona gloriæ? Nonnè vos ante Dóminum nostrum Jesum Christum estis in adventu ejus? Vos enim estis gloria nostra & gaudium.

HYMNUS.

JAM non bella furunt: post data prælia,

In longa placiidi pace quiéscitis:
Gratia nunc vice, Pastor
Pleno Númine pascitur.

GENS per vos Súperum cætibus
addita,

Cœlo vos géminis plausibus ex-
cipit:

Certat prompta coronas
Vestris néctere fróntibus.

DENSIS quæ fúerat núbibus óbsita,
Puro nuda patet lúmine véritas:
Aris quæ latitábatur,
Se nunc Hóstia détegit.

Os quondam mádidum sanguine
Núminis
De torrente bibt gáudia pleniūs:
Quem sprevére, superbo
Mundum nunc pede cómprimunt.
Qui stelláta poli tágitis átria,
Proles vestra sumus, Pontífices
sacri:
Quæ supréma tenétis,
Nati possídeant bona.

PER vos assíduis culta labóribus,
Tellus nos ségetes pínguior átu-
tulit:
Vestram ferte superni
Messem Patris in hórrea.
JUGIS, summa Trias, sit tibi glória,
Quæ solemne tuo Præpósítis gregi,
Pro mercéde labóris
Te das pródiga præmium.
Amen.

℣. Sacerdótes tui, Dómine, in-
duantur justitiā; ℣. Et Sancti tui
exultent. *Pf. 131.*

Ad Benedictus.

Ant. J. Christus dedit quosdam
quidem Apóstolos, álios autem
Paſtóres & Doctóres, ad con-
summatiōnem sanctórum, in opus
ministérii, in ædificatiōnem cörpo-
ris Christi. *Ephes. 4.*

Oratio.

Deus, qui Ecclésiæ nostræ To-
loſánæ fidéles dispensatóres
sanctum Saturnínū & beátos Suc-
cessóres ejus præficere dignátus es;
illórum méritis & intercessiōne con-
céde, ut qui eórum memoriām re-
cólimus, óvium mansuetudinem
induentes, ad æternū animárum
nostrárum Epíscopum pervenire me-
reámur: Per eumdem Dóminum.

*Fit Commem. de Adventu tan-
tum.*

A D H O R A S,
Doxologia.

SUPRÉME, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.
Amen.

A D P R I M A M.

Ant. 3. a. Hi custodiérunt.
In ℗. br. ℗. Qui es Póntifex *
confessiōnis nostræ. *Hebr. 3.*

A D T E R T I A M.

Ant. 1. a. Locútus es.

C A P I T U L U M . 1. *Theff. 4.*

Fratres, rogámus vos & obse-
crámus in Dómino Jesu, ut
quemádmodū accepistis à nobis
quómodò opórteat vos ambuláre,
& placére Deo, sic & ambulétis,
ut abundétis magis.

℟. br. Beáti immaculáti in via,
* Qui ámbulant in legé Dómini.
Beáti. ℗. Beáti qui scrutantur * tes-
timónia ejus, * Qui. Glória Patri.
Beáti.

℣. Utinam dirigantur viæ meæ,
Dómine, ℗. Ad custodiendas jus-
tificationes tuas in æternū? *Pf.*
118.

A D S E X T A M.

Ant. 7. d. Multiplicasti.

C A P I T U L U M . Tobiæ 2.

Filiī sanctórum sumus, & vitam
illam expectámus, quam Deus
datúrus est his qui fidem suam
nunquam mutant ab eo.

℟. br. Mansuéti * Hæreditábunt
terram. Mansuéti. ℗. Et delecta-
buntur * in multitúdine pacis;
* Hæreditábunt. Glória. Mansuéti.
Pf. 36.

℣. Credo vidére bona Dómini
℟. In terra vivéntium. Pf. 26.

A D N O N A M.

Ant. 5. C. Dixisti eis.C A P I T U L U M . *Ephes. 1.*

IN Christo etiam & nos forte vocati sumus, prædestinati secundum propósum ejus qui operatur ómnia secundum consilium voluntatis suæ; ut simus in laudem glóriæ ejus, nos qui antè speravimus in Christo.

R. br. In nómine tuo, Dómine,
* Exultábunt totâ die. In nómine tuo. V. Et in justitia tua * exaltabuntur; * Exultábunt. Glória. In nómine tuo.

V. Quóniam glória virtutis eorum tu es, R. Et in beneplácito tuo exaltabitur cornu nostrum. *Ps. 88.*

A D II. V E S P E R A S.

*Ant. S*ic nos existimet homo ut i. D. ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. i. *Cor. 4.*

Ant. 2. D. Dei sumus adjutores; Dei agricultura estis, Dei ædificatio estis. i. *Cor. 3.*

Ant. 6. F. Fundamentum aliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus: unusquisque autem videat quomodo superædificet. i. *Cor. 3.*

Ant. 3. a. Licet Angelus de cœlo evangelizet vobis præterquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. *Gal. 1.*

Ant. 7. d. Sicut prædiximus, & nunc iterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accépistis, anáthema sit. *Gal. 1.*

C A P I T U L U M . *Ephes. 5.*

Nemo vos sedúcat inánibus verbis; propter hæc enim venit ira Dei in filios dissidéntiae: nolite ergo effici partícipes eorum. Eratis

enim aliquandò ténebrae; nunc autem lux in Dómino.

H Y M N U S .

Sanctorum cánimus nómina Præsulum,

Quos exempla Deus, quos dedit & Patres:

Vos, ô Tectófages, vos mémoires pio

Cantu plaudite filii.

SATURNÍNUS adest, gentis Apóstolus:

Quo tandem quid erit nómine dulcius?

Hic nos tartáreis erípuit malis;

Hic nos, hic génuit Deo.

ILLUM turba frequens conséquitur Patrum:

Honorátus ei sufficitur; novum Addis, sancte senex, tu decus ínfulæ,

Magnis major honóribus.

QUAS grates póterit réddere Hilário!

Urbs ô quas póterit réddere Sylvio!

His sacros cíneres, pignus amabile,

Debet témplaque Mártiris.

PAUPERTATIS amans, Exúperi, tuas

Laudes concélébrant ágmina páuperum.

Cultus sacrilegi relliquias, fide Fervens, Germérius fugat.

CLAUSTRO subríperis: te pia plebs vocat,

Eremberte; libens rédderis ótio.

Tollit te, Lódoïx, mors cita, sed manes,

Scriptus córdibus ítimis.

LAUS, qui Pontífices constítuit, Patri;

Pastórum cápti laus quoque Fílio:

Qui fœcunda reples pectora Præsum,
Sit par laus tibi, Spíritus.

Amen.

¶ Mirabilis Deus in Sanctis suis:
¶ Deus Israël ipse dabit virtutem
& fortitudinem plebi suæ. *Ps. 67.*

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Pax fratribus & caritas cum fide à Deo Patre & Dómino Jesu Christo. Grátia cum omnibus qui diligunt Dóminum nostrum Jésum Christum in incorruptione. *Ephes. 6.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit. Comm. S. Nicolai Episcopi.
Ant. Elégit. ¶ Beatus xvij. *Orat.*
Deus, qui. *infrà.*

Deindè de Adventu tantum.
AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Advéniet dies Dómini ut fur: propter quod, carissimi, satágite immaculati & inviolati ei inveniri in pace. *2. Petr. 3.*

*Hymnus de Adventu, In noctis.
cum sua Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Ecce vénio sicut fur: beatus qui vigilat & custodit vestimenta sua. *Apoc. 16.*

D I E V I I.

In Festo

S A N C T I N I C O L A I ,
Myrensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectione ij.

*Ex historia ejus apud Surium,
Tillemont, &c.*

Nicoláus Myræ, quæ Lyciae Metropolis est, Episcopus, populis omnibus véteri & vulgáta famâ notus est. Quanto honore fuit hábitus à Græcis, vel una testatur precatio inserta Litúrgiæ, quæ sancti Joannis Chrysostomi

nómine inscribitur. Multæ sub ejus nómíne erectæ sunt Constantinópoli Basílicæ. Illius præsentem opem sensisse se Theodórus, qui Myrensem ejus sedem tenébat, coram Pátribus in Nicæna secunda Synodo contestátus est ad asserendam & confirmandam, quam priùs impugnáverat, débitam Sanctorum imáginibus veneratiōnem. Cum anno octingentésimo séptimo dux quidam Arabum, Chumid nómíne, Myrâ occupátâ, sacram urnam in qua sancti Nicolái corpus asservabátur, confríngere tentáret; & in vicinam ex erróre vim & iictus inferret, eum, ut scribit Theóphanes, sanctus & Thaumaturgus Nicoláus manifestâ ultiōne exagitávit: extemplò enim, inquit, immánis ventórum procella, marinorum flúctuum ímpetus, tonítruum fulgurumque promiscua tempestas ádeò classem jactávit, ut pleraque naves conquassatæ submergerentur; ípseque Dei hostis Chumid, Sancti virtutem expertus, vix ac præter spem potuerit effúgere.

Lectione iii.

EX ejus sepulcro stillábat óleum depellendis variis morbórum genéribus salubre, quod penículo extractum ex urna fidélibus distribui solébat in vásculis. Eórum non nullis in Occidentem allátis, cœpit apud Latínos nómínis & miraculórum ejus fama celebrári, quam prædicant nono século Martyrologia Uſuardi & Adónis. In Gálliis jam ad annum millésimum trigésimum Robertus rex in palátio régio Parísiis Basílicam sub nómíne sancti Nicolái condíderat. Aucta est autem imprímis sancti Pontificis veneratiō, ex quo, devastatâ à

Turcis Myrâ , allátum est corpus ejus Bárium in Apúlia , anno salutis millésimo octogésimo séptimo. Ibi enim extracta est impensis civitatis Basílica , quam in honórem sancti Nicolái Urbánus Papa secundus post biénnum in Apúliam véniens , dedicávit ; in eáque sacrum corpus cóndidit.

Oratio.

Deus , qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris deco-

rafti miráculis ; tríbue , quæsumus , ut omnes qui ejus implórant auxílium , petitionum suárum salutárem consequantur effectum : Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum , qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus , per ómnia séculorum.

R. Amen.

Commem. de Adventu , & de Virgine Deum paritura.

VESPERÆ de sequenti Festo.

401

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE - MINUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. A Muliere initium factum
8. G. Aest peccati, & per illam
omnes morimur. *Ecli.* 25.

Ant. 6. F. Dixit Dominus Deus
ad mulierem: Quarè hoc fecisti?
Quæ respondit: Serpens decépit
me. *Genes.* 3.

Ant. 3. a. Ait Dominus Deus
ad serpentem: Quia fecisti hoc,
inimicías ponam inter te & mu-
lierem, & semen tuum & semen
illius. *Genes.* 3.

Ant. 1. D. Ipsa cónteret caput
tuum; & tu insidiáberis calcáneo
ejus. *Genes.* 3.

Ant. 2. D. Domine, erit hoc
memoriále nōminis tui, cùm ma-
nus féminæ dejécerit eum. *Judith* 9.

CAPITULUM. *Sophon.* 3.
Lætáre & exulta in omni corde,
filia Jerúsalem: ábitulit Dominus
judícum tuum; ávertit inimí-
cos tuos: Rex Israél Dominus in
médio tui.

R. Benedictus Dominus, qui
creávit cœlum & terram, * Qui te
direxit in vúlnera cápití principis
inimicórum nostrórum. V. Fecit
poténtiam in bráchio suo: dispersit

superbos mente cordis sui, * Qui.
Glória. Repet. R. Benedictus, usquè
ad V. *Judith* 13. *Luc.* 1.

H Y M N U S.

DEBITAM morti fóbolem creárat
Eva peccátrix: nova destiná-
tur,
Quæ sacro partu scelus atque
mortem

Déstruat, Eva.

VICTA serpentis fuit illa fraude;
Intimis virus récipit medullis:
Vulnus hæc sanat, tumidique
colla

Cónterit anguis.

Quò dolus cessit? Domitâ parente,
Tótius sperat fóbolis ruínam:
Omnibus reddet Sóboles parentis
Una salútem.

Sic lucro cedunt, Domino volente,
Damna, dùm gratâ vice per
Maríam
Delet antiquam nova vita mor-
tem,

Grátia culpam.

DÍCERIS mater quoque nostra,
Virgo;
Te proba nostram, pia Virgo,
matrem,
Efficax blandis précibus sevérum
Fléctere Numen.

LAUS sit æternæ sua Trinitati,
Quæ laborantem miserata mundum,
Próximos Christi, præeunte ma-

tre,

Nuntiat ortus. Amen.

¶. Deus rex noster operatus est
salutem: Rx. Tu confregisti capita
dracónis. *Pf. 73.*

*Ant. 5. C. dupl. Benedixit te
Dóminus in virtute sua, quia per
te ad níhilum redégit inimicos nos-
tros. Judith 13.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

*Fit Commem. S. Nicolai, Ant.
Sacerdotes. ¶. Salvum. xxij. Ora-
tio, Deus, qui. suprà. Deindè de
Adventu tantum.*

AD COMPLETOR. *Psalmi & Capit.
de Feria. Reliqua, ut infrà post II.
Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invit. Jesum de María natum,
* Veníte, adorémus. Matth. 1.
Pf. 94. Veníte. 2.*

H Y M N U S.

LÆTIS terra sonet pláusibus;
huic Dei
Mater virgo datur: múnere quo
nova

Se rerum fácies prótinus exerit,
Mundo pax redit áurea.

HÆC est illa domus, quâ Deus
ádvena

In terris hábitat, digna Deo
domus;

Templum grande, sibi quod
própriâ manu

Summus cōdedit Artifex.

Aureis arca vetus fúlserit úndique
Scintillans rádiis: hæc vácuas
decent

Umbras: intérior Núminis íp-
sius

Arcam nobilitas decet.

NON híc manna latet, légifer aut
lapis,

Non ramus stérilis: flos viget
híc ferax

Virtútum; sacer híc panis, ho-
mo Deus;

Híc legis résidet dator.

SIT laus summa Patri, súmimaque
Fílio:

Ambórum sit idem Spirítui decus,
Arcánis hábilem qui thálamum
modis

Christo præparat hóspiti.

Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 1. g. Sanctificábo.

P S A L M U S 8.

*Verbum incarnatum, Angelis
per mortalitatem minoratum, per
divinitatem superexaltatum.*

Domine Dóminus noster,
quàm admirábile est nomen
tuum in universa terra!

Quóniam eleváta est magnificé-
tia tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium
perfecisti laudem propter inimicos
tuos, * ut déstruas inimicum &
ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos,
ópera digitórum tuórum; * lunam
& stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quòd memor es
ejus? * aut filius hóminis, quó-
niām vísitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab
Angelis, gloriâ & honore coro-
nasti eum, * & constituisti eum
super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus
ejus, * oves & boves universas,
ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piñces maris,
qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm

admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Sanctificabo tabernaculum testimoniū; & habitabo in medio filiorū Israēl, erōque eis Deus. *Exod.* 29.

Ant. 5. a. Opus grande est.

P S A L M U S 18.

Cœlum, Apostoli: sol, Christus: Lex, Evangelium.

Celi enarrant gloriām Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat scientiam.

Non sunt loquélae, neque sermōnes, * quorum non audiantur vo-ces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in sole pósuit ta-bernaculum suum.

Et ipse tanquam sponsus procé-dens de thálamo suo, * exultávit ut gigas ad currēdam viam.

A summo cœlo egrēssio ejus, & occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Dómini immaculata, con-vertens áimas: * testimoniū Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiae Dómini rectæ, lètifi-cantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérm-a-nens in séculum séculi: * judicia Dómini vera, justificata in feme-tipsa.

Desiderabília super aurum & lápidem pretiósū multum, * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intellégit? * ab oc-cultis meis munda me, & ab alié-nis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Opus grande est: neque enim hómini præparátur habitatio, sed Deo. 1. *Paral.* 29.

Ant. 2. D. Scient gentes.

P S A L M U S 44.

Christus, Rex: Regina, Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bo-num: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ ve-lóciter scribentis.

Speciosus formā præ filiis hómi-nū, diffusa est grácia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in aeterno.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam; * & dedúcet te mirabiliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum sé-culi: * virga directiōnis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti ini-quitatem: * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lètitiae præ consór-tibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à vestimentis tuis , à dómibus ebúrneis ; * ex quibus deleatavérunt te filiae regum in honore tuo.

Astitit régina à dextris tuis in vestitu deaurato , * circúmdata varietate.

Audi , filia , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblívisci pópulum tuum , & domum patris tui :

Et concupiscet rex decórem tuū , * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus : * vul- tum tuum deprecabuntur omnes dí- vites plebis.

Omnis glória ejus filiae regis ab intùs , * in fimbriis áureis circum- amiata varietáibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lètitia & exulta- tione ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii ; * constítues eos príncipes su- per omnem terram.

Mémores erunt nòminis tui * in omni generatióne & generatiónen.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum , * & in séculum séculi.

Ant. Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israël , cùm fúerit sanctificátió mea in médio eórum. *Ezech.* 37.

¶. Hæc réquies mea : R. Hic habitábo , quóniam elégi eam. *Pf.* 131.

De Isaía Prophéta.

Lectione j. Cap. 44.

Laudáte , cœli , quóniam misericórdiam fecit Dóminus : jubiláte , extréma terræ : re- sonáte , montes , laudatióne , fal-

tus & omne lignum ejus ; quóniam redémit Dóminus Jacob , & Israël gloriábitur. Hæc dicit Dóminus , redemptor tuus & formátor tuus ex útero : Ego sum Dóminus fáciens ómnia , extendens cœlos so- lus , stabiens terram , & nullus mecum. ¶ Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me , & salvi éri- tis. *Nihil respondetur.*

R. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : * Deus in médio ejus : Dóminus virtútum nobiscum , susceptor noster Deus Jacob. ¶ Virgo in útero habébit , & páriet Fílium ; & vocábunt nomen ejus Em- mánuel , quod est interpretátum , Nobiscum Deus. * Deus. *Pf.* 45. *Matth.* 1.

Lectione ii.

Cap. 45.

Ego Dóminus , & non est alter , formans lucem , & creans té- nebras , fáciens pacem , & crēans malum : ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte , cœli , désuper ; & nubes pluant Justum : aperiátur terra , & gérminet Salvatórem ; & justitia oriáatur simul : ego Dómi- nus creávi eum. ¶ Hæc dicit , &c.

R. Elégit Dóminus eam , * Elé- git eam in habitatióne sibi. ¶ Per- ficientur ea quæ dicta sunt à Dó- mino. * Elegit eam. *Pf.* 131. *Luc.* 1.

Lectione iii.

Hæc dicit Dóminus : Labor Ägypti , & Sábaïm viri subli- mes ad te transíbunt , & tui erunt ; post te ambulábunt ; vinclí maní- cis pergent , & te adorábunt , te- que deprecabuntur. Tantum in te est Deus , & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscondi- tus , Deus Israël salvátor. Confusi sunt & erubuerunt omnes : simul

abiérunt in confusiónem fabricatōres errórum. Israél salvátus est in Dómino salúte æternâ. ¶ Hæc dicit, &c.

R. Descendet sicut plúvia in vel-
lus : * Benedictum nomen majes-
tatis ejus in æternum, & + Replé-
bitur majestáte ejus omnis terra.

¶ Ecce tabernáculum Dei cum
homínibus, & habitábit cum eis ;
& ipse Deus cum eis erit eórum
Deus. * Benedictum. Glória Patri.
+ Replébitur. *Ps. 71. Apoc. 21.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Ipsa est.

PSALMUS 45.

*Vivum Dei tabernaculum non
commovebitur.*

Deus noster refúgium & vir-
tus ; * adjútor in tribulatió-
nibus quæ invenérunt nos
nimis.

Proptéreà non timébimus , dum
turbábitur terra , * & transferentur
montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ
eórum ; * conturbáti sunt montes
in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus latíficat ci-
vítatem Dei : * sanctificávit taberná-
culum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus , non com-
movébitur : * adjuvábit eam Deus
manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & incli-
nata sunt regna : * dedit vocem
suam ; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , *
susceptor noster Deus Jacob.

Venite , & vidéte ópera Dómini ,
quæ pósuit prodígia super terram , *
auferens bella usque ad finem ter-
ræ.

Arcum cónteret , & confringet
arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte , & vidéte quóniam ego
sum Deus : * exaltábor in géntibus ,
& exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , *
susceptor noster Deus Jacob.

*Ant. Ipsa est muller quam præpa-
rávit Dóminus Fílio Dómini mei.
Gen. 24.*

Ant. 8. G. Benedicam ei.

PSALMUS 71.

*Incarnati Verbi ortus ineffabilis
& immensa potestas.*

Deus , judíciū tuum regi da , *
& iustitiā tuam filio regis ;
Judicáre pópulum tuum in iusti-
tia , * & páuperes tuos in judicio.
Suscípiant montes pacem pópu-
lo , * & colles iustitiā.

Judicábit páuperes pópuli , &
salvos fáciet filios páuperum , * &
humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole & ante
lunam , * in generatiōne & gene-
ratioñem.

Descendet sicut plúvia in vel-
lus , * & sicut stílicídia stillántia
super terram.

Oriétur in diébus ejus iustitia ,
& abundántia pacis , * donec au-
ferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad
mare , * & à flúmine usque ad té-
rminos orbis terrárum.

Coram illo prócient Æthíopes ; *
& inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis & ínsulae múnera
óferent : * reges Arabum & Saba
dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges
terræ : * omnes gentes sérvient ei ;

Quia liberábit páuperem à po-
tentie , * & páuperem cui non erat
adjútor.

Parcet páuperi & ínopi ; * &
ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet , & dábitur ei de auro Arábiæ , & adorábunt de ipso semper : * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis móntium , superextolléatur super Líbanum fructus ejus ; * & florébunt de civitáte sicut fénem terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sécula : * ante solem pémanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dñs Deus Israël , * qui facit mirabília solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum ; * & replébitur majestáte ejus omnis terra : Fiat , fiat.

Ant. Benedicam ei , & ex illa dabo Fílium cui benedicturus sum. *Genes.* 17.

Ant. I. D. Constítuam.

P S A L M U S 84.

Terra Israël hostibus liberata dat fructum suum Christum.

Benedixisti , Dómine , terram tuam ; * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitátem plebis tuæ ; * operuisti ómnia peccáta eórum.

Mitigasti omnem iram tuam ; * avertisti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos , Deus salutáris noster , * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónenem ?

Deus , tu conversus vivificábis nos ; * & plebs tua létabitur in te.

Ostende nobis , Dómine , misericórdiam tuam , * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquéatur pacem in plebem suam ,

Et super sanctos suos , * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúntamen prope timentes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviaevérunt sibi : * justitia & pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est , * & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit , * & ponet in vias gressus suos.

Ant. Constítuam pactum meum illi in fœdus sempiternum , & fémini ejus. *Genes.* 17.

¶. Benedicentur in ipso omnes tribus terræ : R. Omnes gentes magnificábunt eum. *Ps.* 71.

Absol. & *Benedict.* de B. M. V. Ex libro sancti Epiphánii Episcopi adversus Hæres.

Hær. 78. *Lectione iv.*

María significátur per Evam , quæ vivéntium mater enigmatis involúcro nuncupáatur. Illuc enim mater vivéntium appellata est , cùm jam illud audisset , Terra es , & in terram revertéris , post transgressiōnem. Idque mirum est , quòd post offendíónem ádeò magnum cognómen ei attribútum fuit. Ac secundùm id quod sénibus óbviū est , ab illa Eva totius géneris humáni orígo in terra deducta est : hic verò à María vita ipsa verè in mundum introducta est , ut vi-

ventem páriat, & sit María mater vivéntium. Per ænigma ígitur María mater vivéntium vocáta est.

R. Ecce draco fletit ante muliérem quæ erat paritúra Fílium qui rectúrus erat omnes gentes : * Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui sedúcit universum orbem. ¶ Per manūm féminæ percussit illum Dóminus Deus noster : * Et. *Apoc. 12. Judith 13.*

Lectione v.

EVa homínibus causam mortis áttulit : per eam quippe mors intrávit in mundum. María verò vita causam præbuit, per quam vita nobis nata est. Atque ídeo Fílius Dei in mundum advénit ; & ubi abundávit delictum, superabundávit grátia : & undè mors accidit, vita illuc accessit, ut in mortis locum vita succéderet, & illátam à muliere mortem, ille qui è muliere, vita ut esset nostra, natus erat, exclúderet. Et quia illuc quidem Eva, cùm esset virgo, in transgresſione inobediéntiae exxit ; rursus per virginem facta est obediéntia grátiae, cum evangelizátus est de cœlo adventus vitæ æternæ secundum carnem.

R. In multitúdine fortitúdinis suæ dixit se júvenes occisúrum, infantes dare in prædam & vírgines : * Dóminus autem omnípotens nō cuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. ¶ Iráitus est draco in mulierem ; & abiit facere prælium cum réliquis de fémine ejus : * Dóminus. *Judith 16. Apoc. 12.*

Lectione vi.

NAm illuc ait ad serpentem Deus : Inimicítias ponam inter te & inter illam, inter semen

tuum & semen illius. Atqui nusquam semen mulieris invenítur : undè non áliter, quæ per adumbratióne ad Evam illæ inimicítiae referuntur, quas cum hujus stirpe serpens, atque in eo diábolus & invidia exercent. Et perfectè quidem accommodári ad illam univerſa néqueunt ; verè autem implentur in fémine sancto, exímio, ac singulári, quod à sola María vírgine sine ullo viri consórto propagátum est.

R. Deus noster adimplévit misericórdiam suam quam promísit dómuī Israël ; * Et + Interfécit in manu mea hostem populi sui. ¶ Suscépit Deus Israël puerum suum, recordátus misericórdiæ suæ : * Et interfécit. Glória. + Interfécit. *Judith 13. Luc. 1.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ego sum.

PSALMUS 86.

Gloria civitatis Dei, in qua natus est Christus.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósā dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * scíentium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & populus Æthíopum ; * hi fuérunt illuc.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea ; * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scripturis populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lătántium, * ómnium habítatio est in te.

Ant. Ego sum Deus Abraham patris tui; noli timere, quia ego tecum sum: benedicam tibi. *Genef.* 26.

Ant. 6. F. Ponam.

PSALMUS 96.

Regnat Christus; indè lætatur Sion, exultantque filiæ Judæ.

Dominus regnávit; exultet terra, * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus: * justitia & judícum corréc-tio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammabit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini om-nis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adór-ant sculptilia, * & qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta est Sion: * & exultavérunt filiæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exal-tatus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus áni-mas sanctórum suórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætámini, justi, in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctifica-tiōnis ejus.

Ant. Ponam thronum regni su-per Israël in sempiternum, sicut locútus sum David Patri tuo. 3. *Reg.* 9.

Ant. 4. E. Benedictiōnes.

PSALMUS 97.

Christi Salvatoris manifestatio: indè universæ terre gaudium.

Cantáte Dómino cánticum no-vum, * quia mirabília fecit.

Salvábit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspectu géntium re-vélativit justitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritatis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes térmīni terræ * Salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psálli-te.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: * in tubis ductílibus & voce tubæ córneæ, jubiláte in conspectu regis Dómi-ni.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui há-bitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspectu Dó-mini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in jus-titia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Benedictiōnes patris tui confortátæ sunt benedictiōníbus pa-trum ejus, donec veníret desidé-rium cóllium aternórum. *Genef.* 49.

¶. Dispósui testamentum electis meis: *R.* Jurávi David: In aternum præparábo semen tuum. *Pf.*

Léctio sancti Evangélii secundūm
Matthæum.

Lectio viij. Cap. 1.

LIber generatiōnis Jesu Christi , filii David , filii Abraham. Abraham gēnuit Isaac , Isaac autem gēnuit Jacob. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.
Lib. 2. de consensu Evang. Cap. 1.

MAtthæus Evangelista sic orsus est: Liber generatiōnis Jesu Christi , filii David , filii Abraham. Quo exordio suo satis ostendit , generatiōnem Christi secundūm carnem se suscepisse narrādam. Secundūm hanc enim Christus filius hōminis est , quod étiam se ipse s̄epissimè appellat , commendans nobis quid misericōditer dignatus sit esse pro nobis. Nam illa superna & æterna generatiō , secundūm quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatūram , quia ómnia pér ipsum facta sunt ; ita ineffabilis est , ut de illa dictum à Prophéta intelligātur: Generatiōnem ejus quis enarrābit ?

R. Abrahæ dictæ sunt promissiōnes , & sémini ejus. * Non dicit : Et séminibus , quasi in multis ; sed , quasi in uno , Et sémini tuo , qui est Christus. ¶. Dixit Abraham Deus : Státuam pactum meum , ut sim Deus tuus , & séminis tui post te , dabóque tibi & sémini tuo possētiōnem æternam. * Non dicit. *Galat. 3. Gen. 17.*

Lectio viij.

Exequitur ergò humánam generatiōnem Christi Matthæus , ab Abraham generatores commémorans , quos perdūcit ad Joseph virum Mariæ , de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat , ut ob hoc eum à conjúgio Mariæ separan-

dum putaret , quod non ex ejus concubitu , sed virgo péperit Christum. Hoc enim exemplo magnificè insinuātur fidélibus conjugatis , étiam servatā pari consensu continētiā , posse permanēre vocarique conjúgium , non permixto cōporis sexu , sed custodito mentis affectu ; præsertim quia nasci eis étiam filius pótuit sine ullo complexu carnali , qui propter solos gignendos filios adhibendus est.

R. Deus Israël erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui , * Ad faciendam misericordiam cum pátribus nostris , & memorari testamenti sui sancti , quod juravit ad Abraham. ¶. Juravit Dóminus David veritatem , & non frustrabitur eam , * Ad faciendam. *Luc. 1. Ps. 131.*

Lectio ix. Cap. 2.

CUm evidenter dicat Apóstolus Paulus ex sémine David secundūm carnem Christum , ipsam quoque Maríam de stirpe David aliquam consanguinitatē duxisse , dubitare útique non debémus. Cujus féminæ quóniam nec sacerdotale genus tacetur , insinuante Lucâ , quod cognata ejus esset Elísabeth , quam dicit de filiabus Áaron ; firmissimè tenendum est carnem Christi ex utrōque génere propagatam , & regum scilicet & sacerdótum ; in quibus personis apud illum pōpulum Hebræorum étiam mystica únctio figurabatur , idest , chrisma , undē Christi nomen elūcet , tanto antē étiam illâ evidentissimâ significatiōne prænuntiátum.

R. Fecit mihi magna qui potens est , & sanctum nomen ejus : * Et misericordia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. ¶. Cogitáte

per generatiōnem & generatiōnem , quia omnes qui sperant in eum, non infirmantur ; * Et misericórdia. Glória Patri. Repetitur R. Fecit mihi usquē ad ḥ. Luc. 1. 1. Mach. 2.

Te Deum.

℣. Sacerd. Adjuvábit eam Deus
℟. Manē dilúculo. Ps. 45.

A D L A U D E S.

Psalmi de Dominica.

Ant. B Enedicta es tu , filia , à
8. G. Dómino Deo excelso præ
ómnibus muliéribus super terram.
Judith 13.

Ant. 3. a. Dóminus fáciens &
formans te; ab útero auxiliátor tuus.
Is. 44.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur
qui sit dominátor in Israél ; &
egressus ejus ab início , à diébus
æternitatis. *Mich. 5.*

Ant. 2. D. Soror nostra es.

C A N T I C U M. *Judith* 16.
*Maria Christum pariens , inimicum
nostrum confodit.*

I Ncípite Dómino in tympanis : *
cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi psalmum no-
vum : * exaltáte & invocáte nomen
ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dó-
minus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio
pópuli sui , * ut eríperet nos de
manu ómniū inimicórum nostró-
rum.

Venit Assur ex móntibus ab Aqui-
lone , * in multitúdine fortitúdinis
suæ :

Cujus multitúdo obturávit torren-
tes , * & equi eórum cooperuérunt
valles.

Dixit se incensúrum fines meos ,
& júvenes meos occisúrum glá-
dio ;

Festo Conceptionis.

Infantes meos dare in prædam , *
& vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nó-
cuit eum , & trádidit eum in manus
feminæ , * & confódit eum.

Ant. Soror nostra es , crescas :
& possídeat semen tuum portas ini-
micórum suórum. *Gen. 24.*

Ant. 4. a. In te benedicentur
universæ cognatiōnes terræ. *Gen. 12.*

C A P I T U L U M. *Rom. 15.*

E Rit radix Jesse , & qui exurget
régere gentes : in eum gentes
sperábunt.

H Y M N U S.
Mortále , célo tolle , genus ,
caput :

En noctis horror désit ; en
jubar

Nascentis auróræ propinquum
Admónum properáre Solem.

SACRO tumentes gérmine jam po-
lus

Terras amícis ímbribus írrigat :
De stirpe Jesse virga surgit ,
Conspícum parítura florem.

CŒLESTIS illum grátia Spíritus
Inunget : illi Justitia & Fides ,
Timorque castus , Veritasque
Et Pietas cómites præbunt.

HUNC ergò , quem tot secla fidé-
libus

Votis anhélant ; quem mísero
Deus

Promísit orbi , spem salútis ,
Accélera , pia Virgo , fructum.

Sit Trinitati perpétuum decus ,
Inflicta mundo quæ míserans
mala ,

In matre pignus nascitúri
Non dúbium dat habére Christi.
Amen.

℣. Semel jurávi David in sancto
meo : ℞. Semen ejus in æternum
manébit. *Ps. 88.*

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. dupl. In me ancilla sua adimplévit Dóminus Deus noster misericórdiam suam, quam promisit domui Israél. Judith 13.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœlestis gratiæ munus impertire; ut quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Conceptiōnis ejus votiva solēmnitas pacis tribuat incrementum: Per Dóminum.

Fit sola Comm. de Adventu.

A D H O R A S,
Doxologia.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

Psalmi de Dominica.

A D P R I M A M.

Non dicitur Symbolum, Qui-
cumque.

Ant. 8. G. Benedicta es.

*In R. br. v. Qui natus es * de*
María virgine. *Matth. 1.*

Canon proprius.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Dóminus.

CAPITULUM. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israél hæreditare, & in electis meis mitte radices.

*R. br. De ventre matris meæ * Deus meus es tu, * Alleluia, alleluia. De ventre. v. Spes mea * ab ubéribus matris meæ, * Alleluia. Glória. De ventre. Ps. 21.*

v. Tu possedisti, Dómine, renes meos: R. Suscepisti me de útero matris meæ. Ps. 138.

A D S E X T A M.

Ant. 1. f. Ex te mihi egrediétur.

C A P I T U L U M. Mal. 3.

Ecce ego mitto Angelum meū, & preparabít viam ante fáciem meam: & statim véniet ad templum suum Dominátor quem vos quæritis, & Angelus testamenti quem vos vultis: ecce venit, dicit Dóminus exercituum.

*R. br. Propè timentes Dóminum * salutare ipsius, * Alleluia, alleluia. Propè. v. Ut inhábitet glória * in terra nostra. * Alleluia. Glória. Propè.*

v. Dóminus dabit benignitatem, R. Et terra nostra dabit fructum suum. Ps. 84.

A D N O N A M.

Ant. 4. a. In te.

C A P I T U L U M. Judith 13.

Nomen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtutis Dómini in æternum.

*R. br. Ipse est Dóminus Deus tuus, * & adorabunt eum, * Alleluia, alleluia. Ipse. v. Vultum tuum deprecabuntur * omnes dívites plebis, * Alleluia. Glória. Ipse.*

v. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: R. Mémoires erunt nóminalis tui. Ps. 44.

A D II. V E S P E R A S.

Psalmi de Officio parvo. lxxxviiij.

Ant. Sicut lílum inter spinas; sic 2. D. S amica mea inter filias. Cant. 2.

Ant. 4. E. Tota pulchra es, amica mea; & mácula non est in te. Cant. 4.

Ant. 1. f. Hortus conclusus foror mea sponsa; hortus conclusus, fons signátus. Cant. 4.

Ant. 5. C. Fons hortorum, púteus aquarum viventium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. *Cant. 4.*

Ant. 7. d. Surge, amica mea, speciosa mea; & veni. *Cant. 2.*

C A P I T U L U M. *Is. 62.*

VOcabitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominabit: & eris corona gloriae in manu Dómini, & diadema regni in manu Dei tui.

Alleluia, alleluia. *¶*. Afferentur Regi vírgines post eam, proximae ejus afferentur tibi. Alleluia. *Pf. 44.*

H Y M N U S.

UNUS bonorum fons, Deus, ómnium,
Quam liberali fundis opes manu!
Non ante concessis Mariam
Quot properas cumulare donis!
INTER rigentes, ceu rosa, clauditur
Spinas, & acres vincit aculeos;
Præsens amaram virulenti
Gratia vim fruticis retundit.

QUANTUM pudicas inclyta vírgines
Præstat remoto quæ dominam
gradu
Sequuntur, & Regis parentem
Sidereâ comitantur aulâ!

NEC Angelorum par decus: hi
Deo
Adstant sedenti; fert hominem
Deum.

Maria, nomen dulce matris
Virgineo sôcians honori.
RECINA mundi, Virgo clientium
Tutela, mœstis perfugium reis,
Fer nostra Nato vota: tristem
Non patitur génitrix repulsam.
SIT Trinitati perpétuum decus,
Inflicta mundo quæ miserans
mala,

In matre pignus nascituri

Non dubium dat habere Christi.
Amen.

¶. Omnis gloria ejus filiae regis ab intus: *R.* In fimbriis aureis circumamicta varietatibus. *Pf. 44.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Una est columba mea, perfecta mea: viderunt eam filiae, & beatissimam prædicavérunt. *Cant. 6.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Fit sola Commem. de Adventu.
A D C O M P L E T O R I U M.
Psalmi & Capit. de Dominica.

Ant. 2. D. Ecce ténebrae opérant terram; & caligo populos; super te autem oriétur Dóminus. *Is. 60.*

Hymnus, Virgineis. lxxv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. g. In splendore ortus tui, omnes vénient, laudein Dómino annuntiantes. *Is. 60.*

D i e x i .

In Festo

S A N C T I D A M A S I ,
Papæ.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum.

Pridie AD V E S P E R A S .
Psalmi sub sola. *Ant.* Suscitabo. xvij. *Oratio, Dirige. infra.*

Lectione ij.

Ex scriptis ejus, & variis Scriptor. Ecclesiast.

Damasus, post Libérium, Romanus Póntifex, testante sancto Ambrósio, manifesto Dei judicio electus, & tandem confirmatus est, dejecto in Synodo Romána Ursicino, qui quorundam factiōne pseudoepiscopus ordinatus fúerat. Hic in irritum misit Ariminensem conventum, in quo Cathó-

licis structa fraus, Valentis potissimum & Ursatii perfidiâ; detectamque in Synodo Apollinâris hæresim primus anathémate percussit. Accépit litteras à Pátribus in Concilio secundo oecuménico Constan tinópoli congregatis, cuius decretâ pro fide rata hábuit. Priscillianistas in Synodo Cæsaraugustâna solemni judicio proscriptos, cùm purgandæ fidei suæ spécie, Romam ad ipsum venissent, ne ad conspectum quidem admittere vóluit. Sanctum Hierónymum ad se vocávit, ut eo in conscribendis epistolis, & responsionibus synodálibus uterétur. Ejus quoque jussu idem Hierónymus novum Testamentum Græcæ fidei redidit, & Psaltérium quo Rómâna utebátur Ecclésia, juxta Septuaginta intérpretum translatiónet, emendávit. Elegans in componendis vérilibus ingénium hábuit: versu, & solútâ oratione multa scripsit. Tandem annis octódecim in Pontificátu exactis, Theodosio imperante, decessit, & viâ Ardeatínâ sepultus est.

De libro Apologetiæ sancti Hierónymi pro libris suis contrà Jovinianum.

Circa finem.

Lectione iii.

DUM advíveret sanctæ memoriæ Dámasus, librum contrà Heli díum de Beátæ Maríæ virginitaté perpétua scrípsimus, in quo neceſſe fuit nobis ad virginitatis beatitudinem prædicandam multa de moléſtiis dícere nuptiarum. Num vir egrégius & eruditus in Scripturis, & virgo, Ecclésiæ virginis doctor, aliquid in illo sermonे reprehendit? In libro quoque ad Euſtóchium, multò duriora de nuptiis diximus,

& nemo super hac re læsus est. Amátor quippè castitatis, præcónium pudicitiae intentâ aure captábat. Lege Tertulliánum, lege Cypriánum, lege Ambrósium; & cum illis me vel accusa, vel líbera.

Oratio.

Dirige oves tuas, Dómine, in viam salutis aeternæ, quam beáti Pontificis Dámasi vita cum doctrina monstravit; & fac nos, eodem intercedente, sic ejus subsequevi vestigia, ut cum ipso coronari mereámur: Per Dóminum.

Fit Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. precedentis, & Adventus, Virginisque Deum parituræ.

DIE XII.

In Feste

SANCTI PAULI,
primi Narbonensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Deus, qui. infrā.

Lectione ij.

Ex Actis ejus, Uſuardo, Adone, & Gallia Christiana.

Paulus primus Narbonensis Epícopus, quarto & quinto século in Ecclésia célebris, juxta vétérem Narbonensis & Viennensis Gálliaë traditionem, téſtibus Uſuardo & Adone, ipsorum Apostolorum fuit discípulus, & à beáto Paulo Apóstolo in Hispániam pergenti, Narbónæ ad prædicandum Evangélium, sicut & Areláte Tróphimus, Vien næque Crescens, relictus. Si verò Actis ejus credatur, Romæ jam pro Christi fide multa passus füe-

rat, cùm in Gállias indè missus, iter ad provínciam Narbonensem direxit: in quibus Galliarum pártibus apostólicum munus exercens, propagandæ religióni Christiánæ totus incubuit, multosque ab idolórum cultu feliciter revocávit. Cùm ad civitátem Biterrensem pervenisset, altáre Dómino consecrávit; primusque ibi cáthedram episcopálē tenuisse tráditur. Conciliáta sibi póstmodùm per totam latè regiōnem exímiæ virtutis famâ, missam ad eum ferunt legatiōnem à Narbonénsibus, Paulum ad suscipiendam Christi fidem in Episcopum postulántibus: quorum votis eò libéntiùs ánnuit, quòd ex hac urbe, quæ tunc temporis incolárum multitúdine, advenárum frequéntiâ, notissima erat, in álias civitátes Christi Evangélium propagári comódiùs posse existimávit.

Lectio iii.

PAULUS, ordináto, ut fertur, in locum suum Biterris Aphrodísio Episcopo, Narbónam se cónculit; cujus adventus memória quotannis undécimo Calendas Aprílis peculiári devotióne Narbónæ celebrátur. Ibi íllicò parvum oratórium conftruxit; deinde salútis doctrínâ sensim convalescente, ac crescente in dies discipulórum número, trans pontem áleram ecclésiam, sub invocatiōne beatæ Maríæ Virginis ædificári curávit. Demùm, cùm in summa sanctitatis laude vixisset Paulus, multis clarus miráculis, hinc indè acquisítis Ecclésia populis, & fide summóper dilatátâ, pacífico fine quiévit. Narbónæ sepultus est in ea Ecclésia, quam trans pontem constrúxerat, ubi sacrum ejus corpus reliquióse asservátum, váriis

ægrotántium qui sanitati redduntur, votis cólitur & honorátur.

Oratio.

DEUS, qui per beátum Paulum Pontíficem infidèles pópulos de ténebris ad lucem veritatis ve-nire tribuisti; da nobis, ejus intercessiōne, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicávit, im-móbiles permanére: Per Dóminum.

Fit Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

Ad VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, cum Commemoratiōne præcedentis, & Adventus, ac Virginis Deum pariturae.

DIE XIII.

In Festo

S A N C T Æ L U C I Æ,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, additis quæ sequuntur.

Oratio, Intercéssio. infrā.

Ex libro sancti Adelmi Sarisbariensis Episcopi, de laudiis sanctæ virginitatis.

Lectio ii.

Cap. 23.

Sicut Catanense municipium, præ céteris Trinácriæ úrbibus, Agathæ martyrio feliciter coronátur; ita famosissimæ Christi tirunculae Lúciae prærogatíva, Syracúsæ, ópidum Siciliæ, prósperis succéssi-bus sublimantur. Quæ genitricem prolíxâ valetudine fatigátam, & méritis Agathæ à rivo cruoris curátam, cùm alternatim confabula-rentur, hujuscémodi précibus interpellans: Per ipsam, inquit, te déprecor, quæ te servávit, ne tu mihi sponsum nómines, nec de mea posteritaté fructum immortalitatis inquirás; sed omnia quæ mihi eunti

ad corruptionis meæ auctórem hóminem moritúrum eras datúra, da mihi eunti ad integratíus meæ auctórem Dóminum nostrum Jesum Christum. Matre ígitur consentiente, fit rerum repentina distráctio, arcárum cíttellæ referantur, mancórū marsúpia replentur, sponsália erogantur crepúndia, & coeli comparantur triclínia; ac dùm carnále dissipátur patrimónium, spirituálē exercétur matrimónium.

Lectione iii.

VErūm pro hujúsmodi negótio sponsus iracúndiæ fácibus inflammátur. Paschásius Consul tribunítiā potestáte fretus, facti angóre afficitur, eò quod Christi tirúncula, nec sermónum severitatē castigáta, nec lenónum falláci lenocínio trádita, à rígido virginitatis propósito pénitùs inflecti váluit. Quamvis résribus constrictam, ad detestábile prostibulum & invísuum lupánar scortórum trídere niterentur Sanctam; sed ab omni magórum máchina illæsam, & arúspicium superstítione incontaminátam Christi tutéla protexit. Postrémò furibundus Consul flammívomis asfandam tórribus trádidit; ita ut atræ picis & resínæ fomentum cum scintillante óleo, rogórum incéndia cumulárent. Sed hæc divinæ potestatís ímbribus sopita, dicto cítiùs tabuérunt. Igitur beáta Lúcia, falvo pudoris signáculo, & consummáto vitæ currículo, gloriósum martyrii triumphum méruit; dùm mucróne confosla, máluit purpúreum sanguinem fündere, quam pretiosam pudicítiam pérdere.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, sanctæ Lúciae Mártiris

tuæ votiva confóveat; ut ejus sacra natalitia & temporáliter frequentémus, & conspiciamus æterna: Per Dóminum.

Commem. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

VESPERÆ integræ de sequenti, cum Commem. precedentis & Adventus, Virginisque Deum pariturae.

DIE X I V.

In Festo

SANCTI HONORATI,
Tolosani Episcopi.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ sequuntur. Oratio, Omnipotens. infrâ.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectione iv.

*Ex Gallia Christ. Martyrol. Gallic.
& Tolosana traditione.*

Honorátus secundus Tolosæ Episcopus, natióne Cántaber, à beáto Saturníno baptizátus, cùm Pampilónem urbem Cantabrorum præcipuam, docendi verbi Dei gratiâ profectus esset, tantos in Christiánæ vitæ instituto fecit progressus, ut sancto Saturníno de médio subláto, ejus pontificális dignitatis honore sit donátus. Cujus vitam móribus expressit, & cum beáto Honesto Nemausensi, quem sanctus Saturninus in itinere sibi sócium & labórum partícipem afflúmpserat, ómnia Orientis pia loca visitávit.

Lectione v.

Cum autem Honorátus Tolosæ optimi Pastóris partes obíret, Honestus, quem Saturninus presbyterum regenda Pampi-

lonensi Ecclésiæ institúerat, ad ipsum mittit Firmínūm, quem tanquam populárem suum Pampilonenses exímie colunt, christiánæ vitæ præceptis, moribusque piis instituendum. Tanto magistro dignus discípulus evásit, probatáque indústriā, ab Honoráto initiátur sa- cris Ordínibus, & várías in partes Gállia legátur, quas omnes cœlesti Evangélīi face felíciter collustrávit: traditurque fundasse Ecclésiam Ambianensem, & eam primus Episcopáli potestáte obtinuisse.

Léctio vij.

Honorátus tandem quam plúri- mis rerum benè gestárum mé- ritis illuſtris, vitam hanc mortá- lem cum æterna commutávit To- lósæ, ubi cónditus jacet. Nam cùm excitáta esset ædes sacra sancto Sa- turníno, in eam corpus ejus delá- tum, & in eádem póstmodùm in- ventum, juxta gradus per quos ad sancti Saturníni monumentum est ascensus, in lapídeo túmulo fuit collocátum; præter caput, quod ar- génteā thecā conclúsum, in eádem æde vísitetur & honorátur.

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélīi secundūm
Lucam.

Léctio viii.

Cap. 12.

In illo tempore; Dixit Jesus dis- cípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.
Exposit. in Psal. 118. Octon. 14. n. 11.

Dictum est tibi: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ vestræ ardentes. Quia multæ sunt ténebræ, multæ sunt lu- cernæ necessariæ; ut meritórum nostrórum in tantis ténebris lumen

elúceat. Ista lucernas lex significávit semper lucére debére in taber- náculo testimónii, non illas quas Judæi accendunt quotidiè. Illæ sub umbra lucent & extinguantur quo- tidiè; quia quod fáciunt non vident, quod legunt nésciunt, accipientes secundūm litteram quod præcipit secundūm spíritum. Tabernáculum enim testimónii corpus hoc nostrum est, in quo Christus advénit, per amplius & perféctius tabernácu- lum, sicut scriptum est, ut per sanguinem suum intráret in sancta, & consciéntiam nostram ab omni ópere mortuórum & labi mundá- ret; quòd in corpóribus nostris quæ suórum testimónio & qualité fac- torum cogitatiónum nostrárum abs- cóndit & occulta testantur, lu- cernárum modo lúceat nostrárum lux clara virtútum.

Léctio viiiij. n. 11. & 12.

Istæ sunt lucernæ ardentes, quæ die ac nocte in templo Dei lu- cent. Si templum Dei in córpore tuo servas, si membra tua membra sunt Christi, lucent virtutes tuæ, quas nullus extinguit, nisi eas tuum crimen extinxerit. Hoc lúmine cas- tæ mentis & piæ devotiónis sole- nitatis nostræ festa respléndent. Lúceat ergò semper lucerna tua. Arguit Christus étiam eos qui utuntur lucernâ, si non semper utantur, dicens: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes. Non ad horam exultémus in lúmine. Ad horam exultat, qui audit verbum in Ecclésia, & gaudet; egressus autem obliviscitur quod audívit & négligit. Iste est qui sine lucerna in domo sua ámbulat; ideoque in ténebris ámbulat, qui ópera tene- brárum facit.

Léctio

Lectione ix.

Nunquam ergo negligamus verbum Dómini, ex quo nobis ómnium orígo virtutum est, universorumque óperum quidam processus. Si membra corporis nostri sine luce operari rectè non queunt, (nám pedes vacillant sine lúmine, & manus errant,) quantò magis ad verbi lumen dirigenda sunt ánimæ nostræ vestigia, atque mentis incessus? Sunt & manus ánimæ, quæ benè tangunt, (ut tétigit Thomas Domínicæ resurrectionis indicia,) si verbi præsentis nobis lumen líceat. Hæc lucerna accensa sit in omni verbo, in omni opere. Ad hanc lucernam gressus noster forensis internusque moveáatur. Fiat pédibus meis lucerna verbum Dei & fémitis meis lux.

Oratio.

OMnipotens Deus, qui beatum Honoratum Pontificem æternæ gloriae concessisti fieri partícipem; concéde nobis, ipso intercedente, aditum regni cœlestis, cuius ad benè vivendum informámur exemplis: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

Commem. de Adventu, ac de Virgine Deum paritura; & sic ad Vesperas.

[A die 15. Decembri, ob solemnitatem Antiphonarum O. non fit amplius in Vesperis Commemoratio de Virgine Deum paritura, nec de ullo Simplici, sed tantum in Laudibus.]

DIE XVIII.
SANCTI GATIANI,
primi Turonensis Episcopi,
Commeratio.

Ex sancto Gregorio Turonensi.
Lectione iii.

Hist. Franc. l. 10. c. 31.

Primus Turonicus Episcopus Gatiánus, impérii Déci primo, à Románæ sedis Papa transmissus est. In qua urbe multitudo paganorum idololátriis dédita commorabatur: de quibus nonnullos prædicatione suâ converti fecit ad Dóminum. Sed interdùm occulébat se ob impugnationem potentum, eò quod sæpius eum injuriis & contumeliis, cum repérerant, affecissent: ac per cryptas & latibula cum paucis christiánis per eundem conversis, mystérium solemnitatis diéi Domíni clánculò celebrábat. Erat autem valdè religiosus, & timens Deum: ut nisi fuisset talis, non útique domos, parentes & pátriam ob Domíni amóris diligéntiam reliquisset: in hac urbe sub tali conditióne, ut ferunt, annos quinquaginta commorátus, obiit in pace, & sepultus est in ipsius vici cœmetério quod erat Christianórum.

AD LAUDES, pro Commem. ejusdem, Ant. Ego sum. V. Elégit. xx.

Oratio.

Deus, qui per beatum Gatiánum Pontificem infidèles populos de ténebris ad lucem veritatis venire tribuisti; da nobis, ejus intercessione, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicavit, immobiles permanére: Per Christum.

Deinde fit Commem. de Virg. Deum paritura.

D I E X X I .

In Festo

S. THOMÆ A P O S T O L I .

*Duplex-majus.**Omnia de Communi Apostolorum , exceptis quæ sequuntur.*

I N I . V E S P E R I S .

*¶. Adhæsit áнима mea post te , Dómine : R. Me fuscépit déxtera tua. Ps. 62.**Ad Magnificat.**Ant. 7. a. Dixit Jesus Thomæ : Ego sum via , véritas , & vita ; nemo venit ad Patrem , nisi per me. Joan. 14.**Oratio , ut infrâ ad Laudes.**Fit Commem. de Adventu tan-
tum per Ant. O. quæ triplicatur ,
ut notatur suo loco.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*IN I. NOCT. Lectiones de Scrip-
tura occurrente.*

I N I I . N O C T U R N O .

*Lectione iv.**Ex Evangelio & Histor. Eccles.*

Thomás , qui & Dídymus , unus fuit ex Duódecim quos Christus è discípulis suis elégit & Apóstolos nominávit. Dóminum , audítâ morte Lázari , in Judentiam proficisci volentem cùm discípuli objecto lapidatiónis perículo deterrére conarentur , dixit Thomas : Eámus & nos , ut moriámur cum eo. Cùm autem Christus transíturus ad Patrem dixisset discípulis , Vado paráre vobis locum ; sciscitátus Thomas quò váderet & quam iníret viam , his ab eo verbis edocetus est : Ego sum via , véritas & vita ; nemo venit ad Patrem , nisi per me.

Lectione v.

P

ost octo à Resurrectiōne dies vidi stantem Dóminum in mé-

dio discipulórum ; & quis priùs eum resurrexisse non credíderat , præsentem intuiimus , exclamávit : Dóminus meus & Deus meus. Erat autem cum Petro & Nathanaéle & filiis Zebedæi , & duóbus áliis discípulis , quandò manifestávit se íterum Jesus ad mare Tiberiadis. Post acceptum Spíritum sanctum , Parthis & Medis Evangélium annuntiávit. Tùm ad Indos se cónculit : quibus in Christiána religióne eruditis , apostolátus honórem martyrii corónâ cumulávit.

Lectione vij.

Maximo in honore apud fidèles fuit ; cujus plúrima olim extitère monumenta. In Indiae loco in quo corpus ejus primùm conditum fuit , extructum est monastérium , & templum miræ magnitudinis , in quo Deus multis miraculis Apóstoli sui gloriā declaravit. Edeßæ in Mesopotámia quò ejus relíquiae translátæ sunt , ædificata est Basílica insignis , ejusque nōmine dicata ; in qua propter loci sanctitatem collectæ sine intermissione celebrantur. Hujus spectandæ causâ Valens Imperátor Edeßam profectus , cùm pulsos ex ea orthodoxos úndique in campum vicinum conflüere agrè ferret , extréma quæque licet minátus , frustrà prohibére tentávit , & parátos omnes invénit ad mortem pro fide oppetendam.

IN III. NOCTURNO.
Léctione sancti Evangélii secundum Joannem.*Lectione viii.*

Cap. 20.

In illo tempore ; Thomas unus ex Duódecim , qui dicitur Dídymus , non erat cum eis quandò venit Jesus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 2.

Quid, fratres carissimi, quid inter hæc animadveritatis? Nunquid casu gestum créditis, ut electus ille discípulus tunc deesset, pòst autem véniens audíret, audiens dubitáret, dúbiantis palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divinâ dispensatione gestum est. Egit namque miro modo superna cleméntia, ut discípulus ille dúbiantis, dùm in magistro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitatis. Plùs enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quàm fides credéntium discipulórum, prófuit; quia dùm ille ad fidem palpando redúcitur, nostra mens, omni dubitatiōne postpótatā, in fide solidátur.

Lectione viij. n. 8.

Sic quippè discípulum Dóminus post resurrectionem suam dubitare permísit, nec tamen in dubitatione deséruit; sicut ante nativitatem suam habére Maríam sponsum voluit, qui tamen ad ejus nuptias non pervenit. Nam ita factus est discípulus dúbiantis & palpans, testis veræ resurrectionis, sicut sponsus matris fúerat custos integerrimæ virginitatis. Palpávit autem, & exclamávit: Dóminus meus & Deus meus. Dicit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credisti. Cùm Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandarum substántia rerum, argumentum non apparéntium; profectò liquet quia fides illarum rerum argumentum est, quæ apparere non possunt. Quæ étenim apparént, jam fidem non habent, sed agnitionem.

Lectione ix. n. 9.

Dum ergò vidit Thomas, dùm palpávit, cur ei dícitur, Quia vidisti me, credidisti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortali quippè homine divinitas vidéri non pótuit. Hominem ergò vidit, & Deum confessus est, dicens: Dóminus meus, & Deus meus. Vidento ergò crédidit, qui considerando verum hominem, hunc Deum esse quem videre non pótterat, exclamávit. Lætificat valdè quod sequitur: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt. In qua nimírum sententia nos speciáliter signáti sumus, qui eum quem carne non vidiimus, mente retinémus. Nos signáti sumus, sed fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim verè credit, qui exerceat operando quod credit.

A D L A U D E S.

V. Sitívit áнима mea ad Deum fortē, vivum: **R.** Quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei? *Ps. 41.*

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latu meum: & noli esse incrédulus, sed fidélis. *Joan. 20.*

Oratio.

Da nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitatibus gloriari; ut ejus semper & patrocínis sublevémur, & fidem cóngruâ devotione sectémur: Per Dóminum.

Fit Comm. de Adventu, & de Virgine Deum paritura.

A D II. V E S P E R A S.

V. Deus meus es tu, & confitébor tibi; **R.** Deus meus es tu, & exaltábo te. *Ps. 117.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Quia vidisti me,
Thoma, credidisti: beati qui non
vidérunt, & credidérunt. *Joan.* 20.

Fit sola Commem. de Adventu
per Ant. O. quæ triplicatur, ut no-
tatur suo loco.

D I E X X I I I .

S A N C T Æ A N A S T A S I Æ ,
Viduæ & Martyris,
Commemoratio.

Ex Martyrológio Sancti Adonis
Viennenfis Episcopi.

Lectio iii.

Octavo Calendas Januárii, natális sanctæ Anastasiæ, quæ tempore Diocletiáni, primò diram & immítet custódiam à viro suo perpesta est: in qua tamen à Chrysógono confessore Christi multum consoláta & confortáta est. Deindè à Præfecto Illyrici in gravíssima æquè atque diútina custódia macerata est: in qua duóbus ménibus refecta est cœlestibus escis per sanctam Theodotem, quæ martyrium prius passa est. Deindè navi impósta cum du-

centis viris & quingentis féminis, ut demergerétur in mare, perlata est ad ínsulas Palmárias: ubi per manus & pedes extensa, & ligata ad palos fixos, circà média ejus ignis accensus est, in quo martyrium consummávit, & omnes qui cum illa vénérant, váriis interfec-tionibus martyrium celebráunt. Tunc Apollónia Christiána matróna, tollens corpus beatæ Anastasiæ, exosculabátur; & aromátibus cóndiens, dignisque linteumínibus obvolvens, intrà viridárium domūs suæ fabricátâ Basílicâ, ut décuit Mártym, sepelívit.

AD LAUDES, pro ejus Com-memor. *Ant.* Invocávi. *¶*. Adhæsit. *Ij.*

Oratio.

Martyris tuae Anastasiæ, nos, Dómine, conféssio sancta com-muniat, & fragilitati nostræ contínum impetrat subsídium: Per Christum.

Deindè Comm. de Virgine Deum paritura.

F E S T A J A N U A R I I .

¶ *Officium Festi sancti Basili, & aliorum quæ usqué ad diem decimam quartam hujus mensis occur-runt, habentur in Proprio de Tempore.]*

In omni Officio à die II. Janua-rii usqué ad Præsentationem Do-mini (exceptis Festis Solemnibus & suprà, eorumque Octávis) post Commemorationes Sanctorum, si quæ occurrant, fit

C O M M E M O R A T I O
D E V I R G I N E D E I P A R A .

A D L A U D E S .

Ant. Péperit María Fílium suum

primogénitum, & pannis eum in-volvit, & reclinávit eum in præ-sépio. *Luc.* 2.

¶. Confiteantur tibi, Deus, pó-puli omnes: *R.* Terra dedit fruc-tum suum. *Pf.* 66.

Orémus.

Deus, qui salútis aeternæ, beátæ Mariæ virginitaté fœcundâ humáno géneri præmia præstisti: trübue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ fuscípere Dóminum nostrum Jesum Chris-tum Fílium tuum; Qui tecum.

AD V E S P E R A S.

Ant. Beatus venter qui te portavit, & ubera quæ suxiisti. Quinimum, beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. *Luc.* 11.

V. Benedixisti, Dómine, terram tuam: *R.* Avertisti captivitatem Jacob. *Ps.* 84.

Oratio, Deus, qui salutis. *suprà.*

D I E X I V.

In Festo

S A N C T I H I L A R I I,
Pictaviensis Episcopi & Ecclesiae
Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum,
additis quæ sequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectione iv.

*Ex Scriptis ejus, & ex vita ipsius
per Fortunat. apud Bolland.*

Hilarius Pictavis in Gállia Aquitánica nóbili génere natus, doctrinâ & eloquéntiâ excélluit. Ætate matûrâ in cathólica consubstantiális Trinitatis fide renátus, hanc ita dídicit ac tenuit, ut áliter crídere se nec posse, nec velle constanter affréret. Adhuc láicus & uxorátus à Cathólica religionis hóstibus abhorrébat. Electus Pictavórum Epíscopus, quo tempore terróribus, bonórum spoliatione, aliáque omni sævitiâ Constántius Cathólicos vexábat, nisi ad Ariánas partes transírent, Hilarius tanquàm firmíssimum murum Ariánis se fórtiter oppósuit, & à Saturníni Arelatensis, Ursáci & Valentis communione se unà cum Gallicánis Epíscopis sejunxit. Itaque multis expetítus insidiis, tandem eisdem Saturníni factiōne ad Bi-

terrensem Synodum ire compulsus, cùm vel impietatis, vel exílii necessitas imponerétur; exílium amplexus, de ipsa Synodo in Phrygiā relegátus est, ubi duódecim libros de Trinitate scripsit. Quarto exílii anno, cùm Constántius Imperátor Concílium apud Seléuciam Isáuriæ urbem convocasset, quo tempore celebrabátur in Occidente Ariminensis Synodus, dicto Concilio adesse compulsus est Hilarius. Illic interrogátus quæ esset Gallorum fides, expósitâ fide suâ juxtâ ea quæ à Patribus Nicænis conscripta fúerant, Occidentálibus perhíbuit testimónium, eosque à Sambiliánæ héréseos criminatiōne vindicávit.

Lectione v.

Soluto Concilio, legátos ejus decem Cónstantinópolim secútus, per scelus victos Seleuciensis Synodi Epíscopos, Ariminenses verò per fraudem deceptos advertit. In tanto fidei discrímine poscit Imperatóris audiéntiam, ut de fide coram adversariis disceptáret. Id annuente Constántio, libellum edit, quo Arianórum impietatē, delusamque fraude ac mendaciis Príncipis religiōnem ostendens, eníxè rogit ut nutantis fidei integritatē restituat. Sed Arianórum factiōnibus effectum est, ut quasi discórdia seminárium, & perturbátor Orientis, manente tam exílii pœnâ, redire ad Gállias juberétur. Antequàm verò se itíneri accíngeret, de Orientálium Antístítutum céleri resipiscéntia cértior factus, litteras quas statim ab ipsis accéperat, ante se præmittendas ad Gallos Epíscopos judicávit, ut per eas edocti, Ariminenses legátos à

sua communione contínuo removérent, & fratribus per Orientem exulántibus, quòd Usiæ vocáculo conítanter uterentur, quamprímū subvenírent. His acceptis lítteris, Synodus apud Parísios congregátur; in qua, ex mente Hilárii qui à Pátribus fidélis Domínici nómíni prædicátor appellátur, abrogátis Ariminensis Synodi gestis, ejus legáti totius fraudis architecti, communiónis exfortes declarantur, pax adímitur erróris consórtibus, & cum Orientálibus sanctítūr; suffeci déniqüe sédibus exulántium intrà Gállias proscribuntur.

Lectione vj.

Intréa Hilárius permensus orbem penè terrárum, dùm redit in Gállias, Romam venit; eoque sanctus Martínus ex ora maris Lígustici, illi ut occúrreret, accessit: sed cùm eum jam præteriisse audíret, ad Gállias usquè secútus est. Tunc Galliarum Ecclésia, ut ait sanctus Hierónymus, Hilárium de prælio revertentem complexa est: qui per frequentes Synodos & Epístolas in id totus incubuit, ut detecta Ariminensis Synodi fraude, ea quæ ibi gesta fúerant, ab ómnibus tandem Episcopis damnarentur, & sic Gálliæ ab hæresis contagione fervarentur; frustrà conuétas artes opponente Saturnino, qui propter hæresim, & ália nefanda crímina ab Ecclésia ejectus est. In Itália quoque & Illyrico instaurandis Ecclésiis cum sancto Eusébio Vercellensi, natúrâ lénior, & ad persuadendum áptior, allaborávit Hilárius. Medioláni Auxéntium Ariánum in pública disputacione coégit ut Christum verum Deum profiterétur. Sed cùm Auxéntii, qui

captiósō fidei libello Valentiniánū Imperatórem decéperat, dolis ob-sísteret; Medioláno pulsus, quod ibi gestum effet, scriptā ad omnes Orthodoxos epístolā, expóxit. Demùm innúmeris ad Cathólicam fidem tuendam labóribus perfunctus, multisque éditis miráculis conspícuus, óbiit Piétávis circà annum trecentésimum sexagésimum octavum, Valentiniánō & Valente regnántibus. Quos scripsit libros, inof-fenso pede decurri posse testatur sanctus Hierónymus.

I-N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundūm Joannem.

Lectione vij. Cap. 10.

In illo tempore; Circumdedérunt Iesum Judæi, & dicébant ei: Quousquè ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis pálam. Respondit eis Jesus: Loquo vobis, & non créditis. Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii Episcopi.

Lib. contr. Conſt. Aug.

T' Empus est loquendi, quia jam præteriit tempus tacendi. Clament pastores, quia mercenárii fugérunt. Ponámus ánimas pro óvibus; quia fures introiérint, & leo sæviens círcuit. Ad martyrium exeámus, & commoriámur Christo, ut Christo conregnémus. Ultérius enim tacere diffidéntiæ signum est, non modéstiaæ rátio; quia non minús periculi est semper tacuisse, quàm nunquām. Ego, fratres, ut mihi omnes qui me vel áudiunt, vel familiaritatē cóngnitum habent, testes sunt, gravissimum fidei periculum longè ánteā prævidens, quinto ab hinc anno à Saturníni, & Ursacii, & Valentis com-munióne me cum Gallicánis Epí-

copis separavi, indultâ céteris consortibus eorum resipisciendi facultate; atque exinde toto hoc tempore in exilio detentus, neque descendum mihi esse de Christi confessione decrevi, neque honestam aliquam ac probabilem ineunda unitatis rationem statui respuendam. Nunc mihi non alia ad dicendum causa quam Christi est, cui & hoc debui quod usque nunc tacui, & ex reliquo me intellego debere netaceam.

[*Si Festum transferatur, ex sequenti Lectione duæ fiunt, divisione factâ ad asteriscum, * Nunc.*]

Lectione viii.

ATQUE útinam illud potius, omnipotens Deus & universorum creator, sed & unius Domini nostri Iesu Christi Pater, aetati meae & temporis praestitissimus, ut hoc confessionis meae in te atque in Unigenitum tuum, ministerium Nero-nianis Decianisve temporibus explessim! Nec ego per misericordiam Domini, & Dei Filii tui Iesu Christi, calens Spiritu sancto, equuleum metuissim; nec ignes timuissim, nec crucem, & fragmenta crurum mortuum vitassim, nec profundum maris trepidassim. Pugnaremus enim palam & cum fiducia contra negantes te, contra torquentes, contra jugulantes; & nos populi tui tanquam duces suos ad confessionis religionem intelligenter persecutionis publicae, comitarentur. * Nunc pugnamus contra persecutorem fallentem, contra hostem blandientem. Sed me ipse Unigenitus Deus quem in me persiqueris, admónuit ne tibi créderem, neque me hoc fallax in te ementitumque nomen illuderet. Vi-

de tu si præferens nomen Domini in verbis, voluntatem efficias Dei Patris in rebus. Clamat ille: Hic est Filius meus dilectus; & tu decernis non esse Filium, neque esse Patrem, sed adoptionis nomina. Clamat Filius: Ego & Pater unum sumus; &, Opribus meis credite, quia Pater in me, & ego in Patre: tu Christum objurgas veritatis, tu Patrem arguis professionis, & orbem terrae profanam simultate committis, negans hoc de Deo quod ipse de se professus est.

*De sancto Felice,
Lectione ix.*

Ex S. Paulino Nol. & S. Greg. Tur.

Felix, Presbyter Nolanus, à Máximo Episcopo, qui declinanda persecutionis causâ, juxta Domini præceptum secésserat, pacendi gregis curam ad tempus accépit. Quo munere dum fungitur, ab iis qui Pontificem quærabant, conjicitur in cárcerem: sed ab Angelo educatus, Maximum in monte latitantem adit, exanimem penè & humi jacentem érigit, uvâ divinitus repertâ refocillat, revectumque húmeris commendat ánui quæ sola ex Præfulis famulitio supérerat. Felix domum reversus, in ea látuit, donec pax Ecclesiæ redderetur. Exortâ rursus persecutio, ab iis etiam qui eum quærabant ad necem, concionantemque audiébant & alloquebantur, agnisci non potuit; atque inter dirutos parietes per angustum ingressus est aditum, quem repente ex rúdere cōrruens agger præclúsit; & aránea sic telis obtexit, ut némini recentis látebræ suspicio relicta sit. In sicca deinde cisterna sex menses delitescentem Christus ministerio ejusdam mulie-

ris mirabíliter pavit. Finítâ tandem persecutióne, oblátum sibi post Máximi mortem Episcopárum confanter recúsans, obtínuit ut Quinto deferrétur, qui septem ante se diébus Présbbyter fúerat ordinátus. Quintus dignitáte major Felicem ut sanctitáte potiórem semper obser-vávit, eíque prædicandi munus injunxit. Céterum Felix paupertátem exímie cóluit: nec prædia amplíssima in persecutióne proscripta vóluit repétere; sed tribus terræ jugéribus, iisque conductis, & hórtulo próprii juri scontentus, labóre manuum victum quærébat, parte fructuum paupéribus erogátâ. Tot virtútibus insignis migrávit in cœlum: ejusque sepulcrum crebris nobilitátum est miraculis.

Oratio.

Prosit nobis, Dómine, beáti Pontíficis Hilárii festiva solém-nitas: ut sicut consubstantiális tibi Verbi fidem per universas Gállias servávit illæsam, ita nos, ejus intercessióne in eádem fide stábiles, ipsi soli semper Verbo vivámus Fílio tuo Dómino nostro; Qui tecum vivit.

Fit Commem. sancti Felicis, Presb. & Confessoris Christi. Ant. Fidúciam habémus. v. Emitte. ut in Communi Justorum Sacerd. xxxvij.

Oratio.

Exita in Ecclésia tua, Dómine, Christiánæ paupertatis spíritum, quem sanctus Présbbyter Felix tui nóminalis Confessor religiósè cóluit; ut, ejus intercedéntibus méritis, promissa paupéribus spíritu præmia felíciter consequámur: Per Christum.

Ultimò, de Virg. Deipara.

AD VESP. fit Commem. S. Mauri, Abbatis. Ant. Egrédere.

v. Potens. ut in Communi Abba-tum, xxvij. Oratio, Da nobis. xxxj.

Ultimò, de Virg. Deipara.

DIE xv.

In Festo

SANCTI MAURI, ABBATIS.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex S. Greg. Magno, & Odone Abb. Glannofol.

MAurus Diáconus, qui à multis séculis, ut ex libro miraculórum sancti Benedicti constat, is créditus est quem iussu ejusdem patris Benedicti super aquas cucur-risse ut puerum Plácidum eriperet, narrat in Diálogis beáthus Gregórius; cùm in Gálliam venisset; Glannofoliense monastérium in An-degavénsum solo ad Ligerim sub título Salvatóris construxit. Cœnobium illud Theodebertus Austrasiórum rex; ejusque successor Theodevaldus ac Clotárius primus multis prædiis locupletárunt. Cùm autem Maurus annis plúribus Mónachos ibi sanctissimè rexisset, suffecto in locum suum Bertulfo, abiit ad Dóminum; & in ea è quátuor monastérii Basílicis quæ sancti Martíni dicebátur, sepultus est, ad australem altáris partem.

Lectio iii.

Anno Dómini octingentésimo quadragésimo quinto, Mártili die duodécimâ, ossa beáti Mauri è suo loco sublata, ad partem orientálem, ponè scilicet altare in arca ferrea condita sunt. Tumque in tumulo membranula vetustissima inventa est, haec verba cointinens: Hic re-quiescit corpus Mauri Mónachi & Levitæ, qui témpore Theodeberti regis in Gálliam venit, & octávo-

décimo Calendárum Februariárum migrávit à século. Vigésimo post translatióne hanc anno, corpus idem propter Normannórum incur-siónem, ad pagum Sagensem, indè post annum in Burgundiā, tandem jubente Cárolo Calvo, ad monastérium Fossatense agri Parisiensis ad Mátronam flúvium illátum est: undè anno millésimo sep-tingentésimo quinquagésimo ad monastérium sancti Germáni apud Pa-ríos fuit translátum.

Oratio, Da nobis. in Communi,
xxxij. *Commem. de Virgine Deipara.*

AD VESPERAS, fit à Capitu-lo de sequenti, cum Commemor.
præcedentis & Virginis Deiparæ.

D I E X V I .

In Festo

SANCTI FULGENTII,
Ruspensis Episcopi & Doctoris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Doctorum,
additis quæ sequuntur. Oratio, Deus,
pro cuius. infra.

Lectio ij.

Ex vita S. Fulgent. per ipsius disci-pulum scripta, inter ejusd. Fulg.
opera & apud Bolland.

Fulgéntius parentes hábuit in Senátu Carthaginensi præci-puos. Ingénio præstans simul & índole, magnos in líteris, in pie-tate majóres progressus fecit. Vix annum attígerat ætatis suæ vigési-mum, cùm jam régii procuratóris múnere in Byzacéna província fungerétur. Sed non multò póst mundi pertæsus, in monastérium se cónstulit, ut ibi totus Deo vacaret & cœlestibus. Ab Ariáno pre-bytero cæsus immániter, Confes-soris Christi nomen adeptus est & gloriā. In Episcopum Ruspensem

præter spem & mentem raptus, mox Trazimundi regis Ariáni jussu, exul in Sardíniā deportá-tus est.

Lectio iij.

IN Sardíniā jam exulabant Præ-sules plusquā sexaginta: qui-bus licet ætate & ordinatiōne pos-trémus, ipsis tamen ad propugnanda, tūm gratiæ divinæ, tūm Incarnatiōnis dōgmata, lingua fuit & ingénium. Hinc ádeò percrébuit Fulgentii nomen, ut ipsum Trazimundus Cartháginem evocáverit, qui tantum virum de fácie cognóceret. Verùm ibi diù quiéscere non lícuit: quod enim multa & præclára pro fide scriberet, secundò in Sardíniā exílio depéllitur. Mórtuo Trazimundo, Ecclésiæ suæ resti-tútus, cùm hanc per annos adhuc decem summis curis pavisset & exemplis, móritur calendis Januárii anno quingentésimo trigésimo tér-tio. Longâ ante óbitum ægritudine, acerrimisque fatigátus dolóribus, hæc sépius iterábat verba, digna sanè quæ póstteris in patiētiæ & humilitatis commendentur exem-plum: Da mihi, Dómine, hic pa-tiētiā, póstea indulgentiam.

Oratio.

Deus, pro cuius verbo beatus Fulgentius Confessor tuus; Póntifex & Doctor, vexatiōnes invictā fide sustinuit; da nobis ejus exemplo magis elígere affligi in hoc século, quām temporális peccati habére jucunditatēm: Per Dóminum.

Fit Commemor. de Virgine Deipara.

AD VESPERAS, fit à Capitu-lo de sequenti, cum Commemor.
præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XVII.

In Festo

SANCTI ANTONII,

Abbatis.

Semiduplex.

Lectione ij.

Ex vita ejus per S. Athanasium
scripta.

Antónius, nóbilis Ægyptius, cùm circà annum ætatis vigésimum ingressus Ecclésiam, ex Evangélio audiisset: Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus; tanquam ea sibi dicta essent, amplissima quæ habébat prædia partitus est inter vicános, totiusque vénditæ supellectilis prétium paupéribus erogávit, ac primum secessit haud procul à vico suo, ubi rebus ómnibus abdicatis, non déstitut ex labóris emolumento assuétis eleemosynis páuperes fovére, non áliud sibi servans ad vietum quam undè panem émeret, quo non ante solis occásu vescebátur, adhíbito tantum sale ad condimentum, & aquâ ad sitim temperandam. Arctioris posthac solitúdinis desidério, in monumento occlúsus remanit, familiari cuídam mandans ut panem sibi statútis diébus afferret. Anno ætatis trigésimo quinto erémum pétuit, undè post annos propè viginti, Spíritus sancti impulsu éxiit ut Cœnobitas moderarétur. Sæviente deinde Maximino, martyrii desidério flagrans, Mártires usquè ad Alexandriam, quod ducebantur, secútus est. Sed cùm votis non responderet succellus, finitâ persecutione, in cœnóbium rédiit.

Lectione iij.

TAntam suî veneratiōnem sensim ubique concitávit Antónius,

ut ab ipsis gentilibus homo Dei nuncuparétur. Magnum Athanásium ab Ariánis penè oppresum crebrò invísit. Ejus gratiā ad Constantínum non semel scripsit. Ab hæreticorum congressu semper abstinuit. Ariános ejus auctoritatē se tuentes, público sermóne damnávit. Dæmones, quorum conflictibus jam indè ab adolescētia frequenter lacescitus fuerat, vicit semper ac fugávit, ac docens quibus armis illi superarentur: Mihi crédite, dicébat, fratres; pertimescit sátanas piórum vigílias, orationes, jejúnia, voluntáriam paupertatē, misericordiam & humilitatē, máxime verò ardentem amorem in Christum, cuius único sanctissimæ crucis signo debilitatus aufugit. Morti próximus, inter alia mórita hæc fratribus inculcavit: Custodienda est pia fides in Christum, & Patrum servanda traditio. Paulum Anachoretarum primum, quem senex adierat, sepelivit. Vixit annos quinque supra centum. Scripsit Ægyptiacè septem Epístolas, quæ in Græcam linguam translatae sunt.

Oratio.

Deus, cuius verbo foris sonante, & gratiā intus movente, excitatus Antónius, ut perfectus esset, ómnia reliquit; da cunctis Evangelicæ perfectionis stádium ingressis sic currere, ut brávium æternæ felicitatis accípiant: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculorum.

R. Amen.

Commemor. de Virgine Deipara.

DIE XVIII.

In Festo

PONTIFICATUS,
SEU CATHEDRAE SANCTI PETRI,

Apostoli,

Quā primū Antiochiae sedit, tūm
Romæ.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria, sub sola Antiph. sequenti. Ant. i. g. Suscitabo super oves meas Pastórem unum, ipse pascat eas. Ezech. 34.

CAPITULUM. I. Cor. 1.

QUæ stulta sunt mundi éligit Deus, ut confundat sapientes; & infirma mundi éligit Deus, ut confundat fórtia: ignobília mundi & contemptibilia éligit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus.

HYMNUS.

INCONCUSSA tuo, summe Deus, paras

Fundamenta óperi; non tamen éligis

Pollentes ópibus, non célebres vocas

Claris stemmátibus viros.

PETRO divitiæ cymba; labor mare: Gentes innúmeras hic súbigit tamen;

Et qui navígium píscibus ánteà, Orbem Christiádis replet.

Tu, nullius opis scílicet índigus, Unus cuncta potens vis simul & facis:

Uti debílibus te juvat; ínfimis Gaudes árdua víncere.

SIT laus summa Patri, súmmaque Fílio:

Ambórum sit idem Spirítui decus, Per quem, Christe, tuam vox hóminum crucem

Terris éxtulit ómnibus. Amen.
V. Humilia réspicit Dóminus in cœlo & in terra, R. Súscitans à terra ínopem. Ps. 112.

Ad Magníficat.

Ant. J. Súscitat Dóminus de púlvore egénum, & de stércore elevat páuperem, ut sédeat cum princípibus, & sólium glóriæ téneat. i. Reg. 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. sancti Antonii.

*Ant. Atténdite. V. Justus. xxxij.**Orat. Deus, cujus verbo. suprà.**Ultimò, de Virgine Deipara,**AD COMPLETORIUM, ut infrà post II. Vesperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invit. Caput córporis Ecclésiae Dóminum, * Veníte, adorémus.**Ephes. 5.**Ps. 94. Veníte. 2.*

HYMNUS.

SACRI senátus, Petre, caput, gregis

Verende pastor; grande tuæ decus Dùm prædicámus dignitatis,

Fer súpero pia vota Regi.

CHRISTO vocanti promptus ades: ratem

Tu deserendo déseris ómnia;

Temet relinquis, pauperique

Non dúbitas comes ire pauper.

CELESTIS intùs te Pater áddocet, Hinc voce certâ progénitum Deo

Parente Christum confitéris,

Ingénito símilem Parenti.

NUNC ergò Petro nomen erit tibi:

Innixa petram quam super árdua Fundátur ædes veritatis,

Tartáreas domitíra portas.

DUM, Christe, Patri nos quoque te parem

Cantámus, auge quam tríbuis fidem;

Infunde sacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen.
Amen.

Psalmi de Feria, sub tribus Antiphonis sequentibus.

Ant. 8. G. Adduxit Andréas fratrems suum Simónem ad Jesum. Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon filius Jona; tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan. 1.*

Ant. 2. D. Stupor circumdédérat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captura píscium quam céperant. Et ait illi Jesus: Noli timére; ex hoc jam eris hómines cápiens. *Luc. 5.*

Ant. 1. D. Vocávit Jesus discípulos suos, & élégit duódecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. Primus Simon qui dícitur Petrus. *Luc. 6. Matth. 10.*

¶ Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii, ¶. Conſtítues eos príncipes super omnem terram. *Pſ. 44.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

¶. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dicit Jesus discípulis suis. Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. * Ait Jesus: Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ¶. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smaragdo ædificabuntur; & ex lápide pretiósio omnis circúitus murórum ejus. * Ait Jesus. *Matth. 16. Tob. 13.*

Sermo Sancti Leónis Papæ.

Serm. 80. Cap. 3.

Lectio ij.

Cum duódecim Apóstoli, acceptâ per Spíritum sanctum ómnium locutiónē linguárum,

imbuendum Evangélío mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepissent, beatissimus Petrus princeps Apostólici órdinis ad arcem Románi destinátur Imperíi; ut lux veritatis quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet. Cujus autem nationis hómines in hac tunc urbe non essent? aut quæ usquàm gentes ignorárent quod Roma didicisset? Hic conculgandæ philosóphiæ opinónes, hic dissolvendæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutandus dæmonum cultus, hic ómnium sacrificiorum impíetas deſtruenda, ubi diligentissimâ superstítione habebátur collectum quidquid usquàm fúerat vanis erróribus institútum. Ad hanc ergò urbem tu, beatissime Petre Apóstole, venire non métuis; & conſorte gloriæ tuae Paulo Apóstolo aliárum adhuc Ecclesiárum ordinationibus occupáto, sylvam istam frementium bestiárum, & turbulentissimæ profunditatis océanum, conſtantior quàm cùm ſupra mare graderéris, ingréderis. Nec mundi dóminam times Romam, qui in Caiphæ domo expáveras facerdótis ancillam. Numquid aut judício Piláti aut fævitiâ Iudaórum minor erat, vel in Cláudio potestas, vel in Nérone crudélitas? Vincébat ergò matériam formidinis vis amóris; nec æstimábas terróri cedendum, dum horum faluti cónfulis, quos fuscéperas diligendos.

¶. Tibi dabo claves regni cœlorum: * Et quodcumque ligáveris ſuper terram, erit ligátum & in cœlis; & quodcumque fólveris ſuper terram, erit folútum & in cœ-

lis. ¶. Vocabo servum meum, & dabo clavem domini David super humerum ejus; & erit in sanguinem gloriae domini patris ejus. * Et quodcumque. Matth. 16. Iij. 22.

Lectione iii.

Hunc autem intrépidæ caritatis affectum jam tunc profectò concéperas, quandò professio tui amoris in Dóminum trinæ interrogatiōnis est solidata mystério. Nec aliud ab hac mentis tuae intentione quæsítum est, quæ ut pascendis ejus quem diligeres óibus, cibum quo ipse eras opimátus, impénderes. Augébant quoque fiduciam tot signa miraculorum, tot dona charismatum, atque experimenta virtutum. Jam pöpulos qui ex circumcisione crediderant, erudieras; jam Antiochénam Ecclésiam, ubi primum Christiáni nöminis dignitas est orta, fundáveras; jam Pontum, Galatiām, Cappadociām, Asiam, atque Bithyniam lègibus evangélicæ prædicatiōnis impléveras; nec aut dūbius de proiectu operis, aut de spatio tuæ ignarus ætatis, trophæum crucis Christi Románis arcibus inferébas, quò te divinis præordinatiōnibus anteibant, & honor potestatis, & gloria passiōnis.

R. Dicit Dóminus Petro: Quis, putas, est fidélis dispensátor & prudens, quem constituit Dóminus supra familiam suam? * Verè dico vobis quóniam + Supra ómnia quæ pössidet, constituet illum. ¶. Multi hómines misericordes vocantur; virum autem fidélem quis invéniet? * Verè. Glória Patri. + Supra. Luc. 12. Prov. 20.

Te Deum.

¶. Sacerd. Pöpulus Dómini, & oves páscuæ ejus, R. Introíte por-

tas ejus in confessiōne. Ps. 99.

A D L A U D E S.

Ant. A It Dóminus: Simon, Si- i. g. A mon, ecce sàtanás expeti- tivit vos ut cribráret sicut triticum; ego autem rogávi pro te. Luc. 22.

Ant. 2. D. Ego rogávi ut non deficiat fides tua; & tu aliquandò conversus, confirma fratres tuos. Luc. 22.

Ant. 3. a. Dicit Jesus Simóni Petro: Simon Joannis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine; tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Joan. 21.

Ant. 4. E. Dicit ei íterum: Simon Joannis, díligis me? Ait illi: Etiam Dómine; tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Joan. 21.

Ant. 6. F. Dicit ei tértiò: Simon Joannis, amas me? Contri- status est Petrus, & dixit: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Joan. 21.

C A P I T U L U M . I. Petr. 5.

SEniores qui in vobis sunt obser- cro, consénior & testis Christi passiōnum, qui & ejus, quæ in futúro revelanda est, gloriæ com- municátor, páscite qui in vobis est gregem Dei.

H Y M N U S.

QUALIS potestas, Petre, quis ter- ris honos,
Cui jura Christus ipse concessit sua!

Quidquid ligabis, quidquid & solves solo,
Hoc & ligabit, solvet & polo Deus.

Tui probato cordis affectu, suum Pastor suprémus crédidit tibi gregem:

Serva, tuére, pasce nos, Pastor bone:

Illius & nos, Petre, pars gregis sumus.

PATRI suprémo sit supréma glória:

Tibique laudes totus orbis cón-
cinnat,

Æterne Fili, quem Petrus con-
fessus est:

Compar sit almo laus decusque Flámini. Amen.

℣. Pósui adjutórium in potente,
℟. Et exaltavi electum de plebe
mea. *Ps. 88.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ecclésia ædificabátur, ámbulans in timore Dónini, & consolatióne sancti Spíritus replebá-
tur: Petrus autem pertransíbat uni-
versos. *Act. 9.*

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apó-
tolo tuo, collatis clávibus
regni cœlestis, ánimas ligandi at-
que solvendi pontíficium tradidisti;
concéde ut intercessiónis ejus auxí-
lio, à peccatórum nostrórum né-
xibus liberémur; Quis vivis.

*Fit Commem. de Virgine Dei-
para.*

*AD HORAS, Doxologia
de Tempore.*

A D P R I M A M.

Ant. 1. g. Ait Dóminus.

In ℟. br. ℣. Qui es Pastor &
Episcopus * animárum nostrárum.
i. Petr. 2.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Ego.

CAPITULUM. *Jerem. 15.*

Convertam te, & ante fáciem
meam stabis; & si separáveris
pretiósū à vili, quasi os meum
eris: convertentur ipſi ad te, & tu

non convertéris ad eos: & bellá-
bunt aduersum te, & non præva-
lēbunt; quia ego tecum sum, ut
salvem te & éruam te, dicit Dó-
minus.

℟. br. Dómine, * Lábia mea
apéries. Dómine. ℣. Et os meum *
annuntiábit laudem tuam: * Lábia.
Glória. Dómine. *Ps. 50.*

℣. Narrábo nomen tuum frátri-
bus meis: ℟. In médio Ecclésia
laudábo te. *Ps. 21.*

A D S E X T A M.

Ant. 3. a. Dicit.

CAPITULUM. *i. Paral. 11.*
TU eras, qui educébas & intro-
ducébas Israél; tibi enim dixit
Dóminus Deus tuus: Tu pasces
pópulum meum Israél, & tu eris
princeps super eum.

℟. br. Accépit eum, * Páscre
Jacob servum suum. Accépit. ℣. Et
Israél * hæreditátem suam, * Pás-
cere. Glória Patri. Accépit. *Ps. 77.*

℣. Qui regis Israél, intende:
℟. Qui dedúcis velut ovem Joseph.
Ps. 79.

A D N O N A M.

Ant. 6. F. Dicit ei.

CAPITULUM. *Ezech. 34.*
Pse erit eis in Pastórem, ego
Iautem Dóminus ero eis in Déum,
& servus meus princeps in médio
eórum: ego Dóminus locútus sum.

℟. br. Pavit eos * In innocéntia
cordis sui. Pavit. ℣. Et in intellec-
tibus mánuum suárum * deduxit eos,
* In innocéntia. Glória. Pavit. *Ps.
77.*

℣. Nos pópulus tuus, & oves
páscuae tuæ, ℟. Confitébimur tibi
in séculum. *Ps. 78.*

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. I. Oquente Petro in domo
i. g. Le Cornélii, cécidit Spíritus

sanctus super omnes qui audiébant verbum. *Act. 10.*

Ant. 2. D. Obstupuerunt ex circumcisione fidèles, quia & in nationes grátia Spíritus sancti effusa est. *Act. 10.*

Ant. 3. a. Cùm ascendisset Petrus Jerosólymam, disceptabant adversus illum: incipiens autem Petrus, exponébat illis ordinem. *Act. 11.*

Ant. 4. a. Si eamdem grátiam dedit illis Deus, sicut & nobis qui credidimus in Dóminum Jesum Christum; ego quis eram, qui possem prohibére Deum? *Act. 11.*

Ant. 5. a. Tacuerunt, & glorificavérunt Deum, dicentes: Ergo & Géntibus pœnitentiam dedit Deus ad vitam. *Act. 11.*

C A P I T U L U M. *Act. 15.*
D EUS in nobis elegit per os meum audire Gentes verbum Evangélii, & crēdere: & qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum sicut & nobis.

HYMNUS.

P ROME commissas tibi, Petre, claves;
Nam tibi tradit sua jura Christus;
Quæ polum claudunt, scelerum, precámur,
Víncula solve.

P RIMA te sedes Orientis oris
Extulit: cunas ibi Christiánum
Obtinet nomen; simul indè toto
Spárgitur orbe.

R OMA mox fortis melioris hæres,
Exitit mundi fideique centrum,
Quam tuo, Pastor pariterque
Martyr,

Sanguine claras.
Qui fidem Petro stábilem rogasti,

Ne finas, Jesu, titubare nostram:
Vita fac concors fidei sit omen
Dulce salutis.

Qui revelavit Génitum, supréma
Laus Parenti sit; Genitóque com-
par,

Quem revelavit Pater; æqua detur
Laus tibi, Flamen. Amen.
¶. Exaltent eum in ecclésia ple-
bis, *R.* Et in cáthedra seniòrum
laudent eum. *Ps. 106.*

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Simon narrávit quemádmodum primùm Deus visitávit sumere ex Géntibus pópulum nómini suo; & huic concordant verba Prophe-tárum. Notum à século est Dómino opus suum. *Act. 15.*

Oratio, ut supra ad Laudes.
Fit Commem. sancti Sulpitii.
Ant. Elégit. ¶. Beatus. xvij. Oratio,
Deus, qui sacrum. *infra.*

Ultimò, de Virgine Deiparā.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Beatus es, Simon Bar-Jóna, quia caro & sanguis non revelavit tibi, inquit Christus; sed Pater meus qui in cœlis est. *Matt. 16.*

Hymnus de Tempore cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Beatus homo quem tu erudieris, Dómine, & de lege tua docueris eum. *Ps. 93.*

DIE XIX.

In Festo

S A N C T I S U L P I T I I ,
Bituricensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectione ij.

Ex vita ejus apud Bollandum, & ex Gallia Christiana.

S Ulpitius, secundus nómine, cog-nomento Pius, à púero pietati

deditus, cùm Ecclésiis & Monastériis construendis, ac misericórdiæ opéribus esset intentus, ab Austregílio Bituricensi Epíscopo ad Diaconátum promótus est, ut in Ecclésia offícium docendi exercéret: jamque à Deo in morbos & in dæmones potestátem accéperat. Présbyter factus, à Clotário secundo postulátus est, ut in ejus castris Abbátis offício fungerétur; regemque ipsum morbo gravíssimo labrantem, septem diérum oratióne & jejúnio, sanitati restítuit. Austregílio successor datus, óptimi Præsulis partes implévit, tám virtútibus, quàm miráculis ómnium in se óculos convertens. Dicecesánas sàpè Synodos, interdùm étiam Provinciales celebrávit. Judæos omnes in Biturígibus degentes, ad Christi fidem adductos, baptizávit. Cùm ad Ecclésiam noctu oratiónis causâ veníret, non antè recedébat, quàm Psalmórum librum íntegrum recitasset. Indicto trídui jejúnio, suis précibus obtinuit à Dagoberto ut vetigal insólitum quod plebi Bituricensi imposuerat, abrogáret.

Lectione iij.

SEdít Sulpítius in Concilio Rémensi sub Sonnátio Remórüm Archiepíscopo. Anno octávo Dagoberti Regis sanctum Desidérium, populi clérique suffrágii ad Episcopátum Cadurcensem electum, convocatis provinciæ suæ Episcopis, autoritaté Metropolitáni, ordinávit invitátus régiis lítteris. Intercessit semper arcta necessitudo inter Sulpítium & Desidérium, quam mútuis fovére curáverant epístolis. Coadjutórem fibi in senectute ex consensu regis Volfolendum cooptávit: tuncque totum se

dedit levandis & instruendis pauperibus. Plenus tandem diérum, quiévit in Dómino die décimâ septimâ Januárii, circà annum sexcentésimum quadragésimum quartum; & in urbe Bituricensi sepultus est.

Oratio.

Deus, qui sacrum ministérium fidéliter exequentes in gáudium Dómini sui tríbus benignus intráre; da nobis, intercessióne beáti Sulpítii Pontíficis tui, ut in módico fidéles, mercédem magnam, quæ ipse es, cósequi mereámur: Per Dóminum.

Fit Commem. de Virgine Deipara.

VESP. de S. Sebastiano, ut in Communi unius Mart. Oratio, Vide, Dómine. infrà.

Fit Commem. S. Sulpitii, Episc. Ant. Sacerdótes. y. Salvum. xxij. Oratio, Deus, qui. ut supra.

Ultimò, de Virgine Deipara.

DI E X X.

In Festo

SANCTI SEBASTIANI,
Martyris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi unius Mart. additis quæ sequuntur.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.
De Expositiōne sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décinum octávum.

Serm. 20. n. 43. & 44.

Lectione iv.

Non unus persecutor est, multos ministros habet; sed non te térrant. Per multas enim tribulatiōnes oportet nos introire in regnum Dei. Si multæ persecutiōnes, multæ probationes; ubi multæ

corónæ, multa certámina. Tibi ergò próficit quod multi persecutóres sunt; ut inter multas persecutiōnes faciliūs invénias quemádmodūm corronéris. Utámur exemplo Sebastiáni Mártyris, cujus hódiē natális est. Hic Mediolanensis oriundus est. Fortassè aut jam discélerat persecutor, aut adhuc non vénérat in hæc pártium, aut mítor erat. Advertit hic aut nullum esse, aut tepére certámen. Romam profectus est, ubi propter fídei stúdium persecutiōnis acerba fervébant: ibi paſſus est, hoc est, ibi coronátus. Itaque illuc, quò hospes advénit, domicílium immortalitatis perpétua collocávit.

Lectio v. n. 45.

SI unus persecutor fuisset, coronátus hic Mártyr útique non fuisset. Sed quod pejus, non hi solum persecutóres sunt qui videntur, sed etiam qui non videntur; & multò plures persecutóres. Sicut enim unus persecutor rex multis persecutiōnis præcepta mittébat, & per singulas vel civitátes, vel provincias, erant diversi persecutóres; ita etiam diábolus multos ministros suos dírigit, qui non foris tantummodo, sed etiam intùs fácient persecutiōnes in ánimes singulórum. De his dictum est persecutiōnibus: Omnes qui volunt piè vivere in Christo Jesu, persecutiōnem patiuntur. Omnes dixit, nullum excépit. Quis enim exceptus potest esse, cùm ipse Dóminus persecutiōnum tentamenta toleráverit? Perséquitur avaritia, perséquitur ambítio, perséquitur luxuria, perséquitur supérbia, perséquitur fornicatiō. Unde & Apóstolus ait: Fúgite fornicatiōnem. Nam quâ causâ fúgeres,

nisi illa te persequerétur? Est enim malus spíritus fornicatiōnis, est malus spíritus avaritiæ, malus spíritus supérbiae.

Lectio vi.

Isti sunt persecutóres graves, qui sine gládii terróre mentem hóminis frequenter elídunt, qui illécebris magis quā terróribus ánimos expugnant fidélium. Hi tibi hostes cavendi, hi gravióres tyranni, per quos Adam captus est. Multi in persecutiōne pública coronati occultâ hâc persecutiōne cecidérunt. Foris, inquit, pugnæ, intùs timóres. Advertis quā grave certámen sit, quod est intrâ hóminem; ut secum ipse confligat, cum suis cupiditatibus prælietur. Ipse Apóstolus flúctuat, hæret, astriñgitur, captivari se áfferit in lege peccati, & mortis cōpore debellari, nec potuisse evadere, nisi esset Dómini Jesu grátiâ liberátus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secundūm
Lucam.

Lectio vii.

Cap. 21.

IN illo tempore; Dicébat Jesus discípulis suis: Injícient vobis manus suas, & persequentur tradentes in synagógas & custódias, trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. Et reliqua.

Homília sancti Gregorii Papæ.

Hom. 35. in Evang. n. 3.

Ponite in cōrdibus vestris non præmeditári quemádmodūm respondeátis. Ego enim dabo vobis os & sapiéntiam, cui non pótent resístere & contradícere omnes adversárii vestri. Ac si apertè membris suis infirmántibus dicat: Nolite terréri, nolite pertiméscere: vos ad certámen accéditis, sed ego

prærior: vos verba éditis, sed ego sum qui loquo.

Lectio viii.

Sed quia dura sunt quæ prædicuntur de afflictione mortis, prótinus consolatio subditur de gáudio resurrectionis, cùm dicitur: Capillus de cápite vestro non peribit. Scimus, fratres, quia caro incisa dolet, capillus incisus non dolet. Ait ergo Martyribus suis: Capillus de cápite vestro non peribit; videlicet aperte dicens: Cur timetis ne pereat quod incisum dolet, quandò & illud in vobis perire non potest quod incisum non dolet? Séquitur: In patientia vestra possidēbitis ánimas vestras. Idcirco posséssio ánimæ in virtute patientiæ pónitur; quia radix omnium custosque virtutum patientia est.

Lectio ix.

Per patientiam possidēmus áimas nostras; quia dum nobis ipsis dominari discimus, hoc ipsum incipimus possidere quod sumus. Patientia verò est aliena mala æquanimiter pérpeti; contrà eum quoque qui mala irrogat, nullo dolore mordéri. Scriptum quippè est: Caritas pátiens est, benigna est. Pátiens namque est, ut aliena mala tolleret; benigna verò est, ut ipsos etiam quos portat, amet. Hinc namque per semetipsam Véritas dicit: Diligite inimicos vestros; benefacite his qui odérunt vos: oráte pro persequéntibus & calumniantibus vos. Virtus itaque est coram homínibus adversários tolerare, sed virtus coram Deo diligere; quia hoc solum Deus sacrificium accipit, quod ante ejus oculos in altari boni operis flamma caritatis incendit.

Oratio.

Vide, Dómine, infirmitates nostras; & , intercedente beato Sebastiáno Mártire tuo, céleri nobis pietate succurre: Per Dóminum.

Fit Commem. de Virg. Deipara.
AD VESP. fit Commem. S. Agnetis. Ant. Infirma. V. Deus. ut in Comm. xlj. Oratio, Omnipotens. infrā.

Ultimò, de Virgine Deipara.

D I E X X I.

In Festo
S A N C T Æ A G N E T I S ,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi,
de Virgínibus.

Ad Marcellinam sororem,
Lib. 1. Cap. 2.

Lectio ii.

Hodiè natális est sanctæ Agnés. Hæc trédecim annorum martyrium fecisse tráditur. Quò detestabilior crudélitas, quæ nec minúsculae pepercit ætati: immò magna vis fidei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætate. Fuit-ne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quò ferrum recíperet, hábuit quò ferrum víceret. Hæc inter cruentas carnificum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenarum, nunc furentis mucróni miliitis totum offerri corpus, mori adhuc néscia, sed paráta; vel si ad aras invita raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrilegis focis trophæum Dómini signare victoris; nunc ferratis colla manusque ambas insérere néxibus. Sed nullus tám tenúia membra póterat nexus inclúdere. Novum mar-

tyrii genus! Nondum idonea pœnae, & jam matûra victoriæ: certare difficultis, fácilis coronari, magistérium virtutis implévit, quæ præjudicium vehébat ætatis.

Lectione iii.

NON sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícií locum, læta successu, gradu festina virgo processit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári plerique quod tam fácilè vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfuncta donáret. Stupére universi quod jam divinitatis testis existeret, quæ adhuc árbitra súi per ætatem esse non posset. Quanto terróre egit cárniſex ut timerétur, quantis blanditiis ut suadéret, quantórum vota ut sibi ad nuptias proveníret! At illa: Et hæc sponsi injúria est, inquit, expectare placitúrum. Qui me sibi prior éligit, accípiet. Quid, percussor, moráris? Péreat corpus quod amári potest oculis quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidare carníficem, quasi ipse addictus fuisset; trémere percussóris déxteram; pallére ora alieno timentis perículo, cùm puella non timéret suo. Habétis ígitur in una hóftia duplex martyrium, pudoris & religiónis. Et virgo permansit, & martyrium obtinuit.

Oratio.

OMNÍPOTENS sempiterne Deus, qui infirma mundi éligis ut fórtia quæque confundas; concéde propítius, ut qui beatæ Agnétis, Vírginis & Mártyris tuæ, solémnia cólimus, ejus in fide constántiam subsequámur: Per Dóminum nostrum.

Commem. de Virgine Deipara.
AD VESP. fit à Capitulo de

sequentí, cum Comm. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DIE XXII.

In Festo

SANCTI VINCENTII,
Diaconi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ sequuntur. Oratio, Da nobis. infrá.

Lectione ij.

Ex Actis ejus apud Bolland. & Ruinart.

VINCÉNTIUS Diáconus in persecutiōne Diocletiāni apud Valéntiam Hispánia civitatem ad Daciánūm præsidem ductus, quod palam Christum prædicáret, viñctus re-tortis bráchiis, extensus est, donec ossa membrátim divellerentur. Deinde férreis únguibus semel atque iterum excarnificátus. At ille tormenta contempñit; nec adduci póruit, ut libros sacros tráderet igni comburendos. Quapropter in cratícula subjectis prunis ardéntibus impósitus, & candéntibus láminis exustus est, arvínae guttis & sale perfúsus. Post hæc trúditur in cárcerem stratum testáceis fragmentis, ut ejus nudum corpus testárum aculeis cruciaréatur, divaricátis étiam in nervo crúribus. Verùm illustráto coelitus cárcere, ab Angelo ad martyrium accénditur: illumque cárceris custos ruptis caténis ambulantem conspiciens, spectáculo stupefactus, Christum confessus est. Eductus indè, collocátur in molli cúcitra, ut recreátus aliquántulum, ácrius dénuò torqueréatur; sed exhaustus víribus, animam exhalávit. Corpus ejus cùm projectum esset inhumátum, corvus & à volúcribus & à lupo, únguibus, rostro, alis mirabiliter de-

fendit. Quâ re cōgnitâ , Daciánus insútum cúleo , faxóque illigátum, in mare demergi jubet ; sed indè étiam divinitùs ejectum ad littus Christiáni sepéliunt.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.
Serm. 276. in Natali S. Vincentii,

3. C. 4.

Lectio iii.

QUæ hodiè régio , quæve prævíncia ulla , quoquæ vel Románum Impérium , vel Christiánum nomen exténditur , natálem non gaudet celebrare Vincéntii Diáconi ? Quis autem hodiè Daciáni vel nomen audisset , nisi Vincéntii passiónem legisset ? Quòd verò tantâ curâ servávit Dóminus Mártyris corpus , quid áliud demonstrávit , nisi se gubernasse viuentem , quem non relíquit exánimem ? Vicit ergò Daciánum vivens Vincéntius : vicit & mórtuus . Vi-vens tormenta calcávit , mórtuus mária transnatávit . Sed ipse inter undas gubernávit cadáver extinctum , qui inter úngulas ánimum donávit invictum . Non flexit flamma tortoris cor ejus , non mersit aqua maris corpus ejus . Sed in his & hujúsmodi ómnibus nihil est áliud , nisi pretiosa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus .

Oratio.

DA nobis , quæsumus , omnípo-tens Deus , adversa mundi invictâ mentis constántiâ toleráre ; qui beátum Levítam Vincéntium nec minis terréri , nec pœnis pas-sus es superári : Per Dóminum .

Fit Commemor. de Virgine Deipara.

AD VESPERAS , fit à Capitu-lo de sequenti , cum Commemor. præcedentis , & Virg. Deiparæ .

D I E X X I I I .

In Fefto

S A N C T I F A B I A N I ,

Papæ & Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris , additis quæ sequuntur . Oratio , Omnipotens . ix.

Lectio ij.

Ex Eusebio , S. Cypriano , & S. Hieronymo.

Fabiánus , poft mortem Anteró-tis , qui Románam Sedem mensis unius spátio tenuit , ad Pontificátum , præter ómnium expectatióne , divinitùs vocátus est . Nam , ut refert Eusébius , cùm de electiōne Románi Pontificis agerétur , ac nemo de Fabiáno cogitaret , columba è sublími delapsa , repente cápiti ejus infedisse fertur . Quo spectáculo permoti omnes , simul exclamáre coepérunt Fabiánum dignum esse ; statimque Pontificálí Cáthedræ eum imposuérunt . Per litteras ácri-ter reprehendit Privátum hæréti-cum , in Concilio nonaginta Episcopórum Africanórum , ob multa & grávia delicta condemnátum . Ad ipsum Orígenes epístolam de sua fide conscripsit . Ipse vidétur plúrimos in Gállias misisse viros Apostólicos , scilicet , Dionysium pri-mum Parisiórum Episcopum , Sa-turnínus Tolosanórum , Gatiánus Túronum , & álios qui cum eis ve-nérunt . Passus est autem in persecutiōne Décii .

Lectio iii.

DE crudelitáte persecutiōnis quæ aduersum Christiános sub Dé-cio confurrexit , eò quòd in reli-giōnem Philippi Imperatóris , quem & interfecit , defæviret , supérfluum est dícere , inquit sanctus Hieróny-

mus, cùm étiam Fabiánus Románae Ecclésiæ Epíscopus in ipsa occubuerit; & Alexander Babylasque, Hierosolymórum & Antiochénæ Ecclésiæ Pontífices, in cárcere pro confessióne dormierint. De Fabiáni agóne sanctus Cypriánus per epistolam Cleri Románi cértior factus, sic rescrispit: Plúrimū grátulor, quòd ejus memóriam tám célebri & illuftri testimónio persequámini; ut & per vos innotesceret nobis, quod & vobis effet circà Præpósiti memóriam gloriósum, & nobis quoque fidei ac virtútis præbéret exemplum. Fabiáno suffectus est Cornélius.

Fit Commemor. de Virgine Deipara.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti.

D I E X X I V.

In Festo

S A N C T I T I M O T H E I ,
Ephesini Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

*Omnia ut in Communi unius
Martyris, exceptis quæ sequuntur.*

*Pridie AD VESPERAS, post
Hymnum,*

℣. Oculi mei ad fidéles terræ,
℟. Ut sédeant mecum. *Pf. 100.*

Ad Magnificat.

*Ant. 1. D. Ecce discípulus quidam
erat Lystræ, nōmine Timótheus:
huic testimónium bonum reddébant
fratres: hunc vóluit Paulus secum
profici sci. *Act. 16.**

*Oratio, Deus, qui beatum. in
frà ad Laudes.*

*Fit Commem. S. Titi, Cretensis
Episcopi.*

*Ant. Grárias Deo, qui dedit
eamdem sollicitúdinem pro vobis
in corde Titi, quóniam exhorta-*

tiónem quidèm suscépit, sed cùm sollicitior effet, suā voluntáte profectus est ad vos. *2. Cor. 8.*

℣. Accépit eum Dóminus pás-
cere Jacob servum suum, *R.* Et Is-
raél hæreditátem suam. *Pf. 77.*

*Oratio, Deus, qui per. infrà ad
Laudes.*

*Deindè S. Fabiani. Ant. Justum.
℣. Posuisti. xj. Oratio, Omnipo-
tens. ix.*

*Ultimò de Virgine Deipara.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.*

Lectio ij.

*Ex Actis Apost. Epist. S. Pauli,
Eusebio, S. Joan. Chrysost. Theo-
odoreto, &c.*

Timótheus Lystris in Lycaónia natus patre Gentili, & matre Judæa fidéli, christiánam colébat religiónem, cùm in ea loca venit Paulus Apóstolus. Ab infántia sacras litteras didícerat, & testimónium illi reddébant, qui in Lystris erant & Icónio fratres. Hinc fac-tum est ut illum Paulus adhibúerit sibi sóciū suā peregrinatiōnis; sed propter Judæos qui se ad Christum converterant, scientes Timóthei patrem esse Gentilem, eum circumcidit. Cum igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinátus est Epíscopus ab Apóstolo, ut eam Ecclésiam, imò ut totam Asiam minórem gubernáret. Ad eum Apóstolus duas Epístolas scripsit, primam è Macedónia, álteram Romā, quibus in pastorális officii cura ipsum confirmat. Ipse créditur esse hunc Angelum Ephefi Ecclésiæ, quem commendat & admonet Christus in Joannis Apocalypsī. Sic verò post hanc admonitiōnem profécit, ut cùm pópulum Ephesínum in quadam celebritáte diis immolantem,

ab illa impietate removere conaretur, fūstibus & lapidibus, ut fert Græcōrum traditio, óbrutus, interdiscipulórum manus paulò pōst redidérerit spíritum.

De S. Tito, Cretensi Episcopo.

Lectione iii.

Ex Epist. S. Pauli, & variis Scriptorib. Ecclesiast.

Alter dilectissimus sancti Pauli discípulus fuit Titus, ad quem scripsit Epistolam: quæ duárum ad Timótheum Epistolárum quasi compendium est. Interpres fuisse in Evangélio à Sancto Hierónymo scribitur. Corinthum ab eódem missus est ad componendas illius Ecclésiæ controvérsias; & deinde in insula Creta relictus, ut ea quæ deessent, corrigeret, & Episcopos per civitátes constitueret. Unde ab Eusebio vocáatur Cretæ Ecclesiárum Episcopus. Constat ipsum, jubente Paulo, ad prædicandum Evangélium Dalmatiam profectum esse. Tandem Cretam redux, in pace, ut tráditur, quiévit.

AD LAUDES, post Hymnum,

¶ Ambulans in via immaculata,
¶ Hic mihi ministrábat. *Ps. 100.*

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Spero in Dómino Iesu Timótheum me citò mittere ad vos: néminem enim hábeo tām unánimem, qui sincérā affectione pro vobis follícitus sit. Sicut patri filius, mecum servívit in Evangélio. *Philip. 2.*

Oratio.

Deus, qui beatum Timótheum, verbis fideli & bonæ doctrinæ enutrítum, fidélem Evangélii ministrum effecisti: da nobis, ejus intercessione, dívites fieri in opé-

ribus bonis; ut ejus exemplo, iustitiam sectantes, veram vitam apprehendámus: Per Dóminum.

Fit Commem. S. Titi.

Ant. Relíqui te Cretæ, ut ea quæ desunt córrigas, & constitutas per civitátes Presbyteros, sicut & ego dispósui tibi. *Tit. 1.*

¶ Pavit eos in innocéntia cordis sui, ¶ Et in intellecétilbus mánuum suárum deduxit eos. *Ps. 77.*

Oratio.

Deus, qui per apostólicos beatí Titi labóres Ecclésiam tuam propagári voluisti; quæsumus, ut contínuo ejus præsidio munita, spirituálibus semper proficiat incrementis: Per Christum.

Ultimò de Virgine Deipara.

VESPERÆ de sequenti.

DIE XXXV.

In Festo Conversionis
SANCTI PAULI,
Apostoli.

Duplex-majus.

IN I. VESPERRIS.
Psalmi de Feria; & sic in toto Officio.

Ant. **E**go Israelita sum, ex séz. **D**e mine Abraham, de tribu Bénjamin. *Rom. 11.*

Ant. 6. F. Si quis álius vidétur confidere in carne, ego magis, circumcisus octávo die, Hebræus ex Hebræis. *Philipp. 3.*

Ant. 1. a. Sum natus in Tarso Ciliciæ, nutritus autem in civitáte Jerúsalem secùs pedes Gamáliel. *Act. 22.*

Ant. 3. c. Eram secundùm legem Pharisaüs, secundùm iustitiam quæ in lege est, conversátus sine queréla. *Philipp. 3.*

Ant. 7. d. Supra modum perse-

québar Ecclésiam Dei, & expugnábam illam, abundántius æmulátor existens paternárum meárum tradiónum. *Galat. 1.*

C A P I T U L U M. *Genes. 49.*
BEnjamin, lupus rapax, manè cómedet prædam, & vespérè dívidet spólia.

R. Ut quid, Dómine, víneam tuam exterminávit aper de sylva, & singuláris ferus depastus est eam?
* Deus virtútum, convértere; rés-pice de cœlo, & vide, & + Vísita víneam istam. V. Audívi quanta mala fecit sanctis tuis in Jerúsalem: & hic habet potestátēm alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum.
* Deus. Glória Patri. + Vísita. *Pf. 79. Act. 9.*

H Y M N U S.

PASTÓRE percusso, minas Spirábāt & cædes lupus; Sparsumque vastábāt gregem, Te, Christe, Saulus nésciens. Et jam caténas stríngere Ferox parábat, jam cruces; Sed ô! repente stérnitur, Verbóque perculsus ruit.

QUID, Saule, Saule, quid struis?

Agnosce victrícem manum: Cœlo reluctári nefas; Absíste Jesum pérsequi.

JAM tendit imbelles manus; Jam colla submittit jugo: Stupens jacet, clamat tremens: Quid, Christe, quid victor jubes?

Ex hoste miles, ex lupo Agnus, gregi se dévovet; Et raptor ipse nóbili Raptus triumpho dúcitur.

O CELSA cedrórum, Deus, Qui voce vertis cùlmina! O qui potenti súbjicis Mentes superbas grátiæ!

Tu, Pastor, infensas tuo Vires ovili cóntere; Et nostra, si quid dévium, Ad te reflecte péctora.

UNI sit & trino Deo Supréma laus, summum decus, De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit gloriæ.

Amen.

V. Usquequò, Deus, imprope-rábit inimicus? R. Irrítat adver-sarius nomen tuum in finem? *Pf. 73.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Egressum tuum & intróitum tuum cognóvi, cùm fú-reres adversum me: ponam ergò frenum in lábiis tuis, & redúcam te in viam per quam venisti. *Is.*

37. *Oratio, ut infrà ad Laudes.*
Fit Commem. S. Timothei.

Ant. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam: sed hábeo ad-versum te quòd caritátem tuam primam reliquisti: age pœniténtiam, & prima ópera fac. Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod est in pa-radíso Dei mei. *Apoc. 2.*

V. Justus, cùm cecíderit, non collidétur; R. Quia Dóminus sup-pónit manum suam. *Pf. 36.*

Oratio, Deus, qui báutum. suprás.

Deinde S. Titi.

Ant. In ómnibus teipsum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritaté, in gravi-tate; verbum sanum, irreprehensi-bile. *Tit. 2.*

V. Custódi innocéntiam, & vide æquitátem; R. Quóniam sunt reli-quiae hómini pacífico. *Pf. 36.*

Oratio, Deus, qui per. suprás.

Ultimò de Virgine Deipara.

AD COMPLETORIUM, ut infrà post
II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum qui vocávit Paulum per grátiam suam, * Veníte, adorémus. *Gal. 1.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

Q UOS in hostes, Saule, ten-
dis?

Quo furóre pércitus?
Immolare quid tot ardes
Innocentes víctimas,
Insequendo quem lacefis,
Sénties mox víndicem.

CHRISTUS instat; impotentem
Cæcat, urget, déjicit:
Ille cedit imperanti,
Seque totum súbjicit;
Insecútor antè Christi,
Præco Christum pérfonat.

ANTÈ plenus qui minárum
Præparábat víncula,
Nunc tremens, nec jam rebellis,
Per manus dedúcitur:
Qui lupus rapax furébat,
Nunc in agnum vértitur.

DURA, Christe, quām potenti
Corda versas déxterá!
Qui tuum delére nomen
Vult tuórum fánguine,
Universum mox per orbem
Ipse clarábit suo.

SIT supréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia;
Filióque qui redémit
Morte nos volens suâ:
Par & illi, cujus almo
Confovémur hálitu. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 8. c. Lapidábant Stéphánum: & testes deposuérunt vestimenta sua secùs pedes adolescentis, qui vocabáratur Saulus. *Act. 7.*
& 8.

Ant. 1. a. Saulus erat conséntiens
neci ejus: facta est autem in illa die
persecútio magna in Ecclésia quæ
erat Jerosólymis. *Act. 7.* & 8.

Ant. 3. a. Omnes dispersi sunt
præter Apóstolos: Saulus autem
devastábat Ecclésiam. *Act. 8.*

¶. Quanta malignátus est inimí-
cus in sancto! ¶. Et gloriáti sunt
qui odérunt te. *Pſ. 73.*

*Lectiones de Scriptura occur-
rente.*

Post. i. Lect. ¶. Existimáveram
me adversus nomen Jesu Nazaréni
debére multa contrária ágere: *
Quod & feci Jerosólymis, & mul-
tos sanctórum ego in carcéribus in-
clúsi; & cùm occiderentur, détuli
senténtiam. ¶. Dixit inimícus:
Pérsequar, & comprehendam; dí-
vidam spólia, implébitur áнима
mea: * Quod. *Act. 26. Exod. 15.*

Post. ii. Lect. ¶. Eram conclú-
dens in cárcerem, & cædens eos
qui credébant in te: & * Cùm
funderétur sanguis Stéphani testis
tui, ego astábam, & consentiébam,
& custodiébam vestimenta interfi-
ciéntium illum. ¶. Castigasti me,
& eruditus sum, quasi juvénulus
indómitus: * Cùm. *Act. 22. Jerem.
31.*

Post. iii. Lect. ¶. Ego sum mí-
nimus Apostolórum, qui non sum
dignus vocári Apóstolus, quóniam
* Persecútus sum Ecclésiam Dei;
+ Gratiâ autem Dei sum id quod
sum. ¶. Hæc mutátio déxteræ Ex-
celsti: quis Deus magnus sicut Deus
noster? * Persecútus sum. Glória
Patri. + Gratiâ. 1. *Cor. 15. Pſ.
76.*

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 5. a. Saulus per domos in-
trans, & trahens viros ac mu-

lières, tradébat in custódiam. *Act. 8.*

Ant. 7. c. Spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum. *Act. 9.*

Ant. 2. D. Pétuit ab eo epístolas in Damascum ad synagógas; ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vincitos perdúceret in Jerúsalem. *Act. 9.*

¶ Miserátor & miséricors Dóminus: ¶ Longánimis & multùm miséricors. *Pf. 102.*

De Actibus Apostolórum.

Lectio iv.

Cap. 9.

SAULUS adhuc spirans minárum & cædis in discípulos Dómini, accessit ad príncipem Sacerdótum, & pétuit ab eo epístolas in Damascum ad synagógas; ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vincitos perdúceret in Jerúsalem. Et cùm iter fáceret, cónsigit ut appropinquáret Damasco; & súbitò circumfulsít eum lux de cœlo. Et cadens in terram, audívit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Iesús, quem tu perséqueris. Durum est tibi contrà stímulum calcitráre. Et tremens ac stupefactus dixit: Dómine, quid me vis facere? Et Dóminus ad eum: Surge, & ingrédere civitátem; & ibi dicétur tibi quid te opórteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidèm vocem, néminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahentes, introduxérunt Damascum. Et erat ibi tribus diébus non videns; & non manducávit, neque biberit.

¶ De cœlo circumfulsít me lux copiosa; & décidens in terram, audívi vocem dicentem mihi: * Saule, Saule, quid me perséqueris?

¶ Audívi vocem sermónum ejus, & áudiens jacébam consternátus super fáciem terræ: * Saule, Saule, quid me perséqueris? *Act. 22. Dan. 10.*

Lectio v.

ERAT autem quidam discípulus Damasci, nómine Ananías; & dixit ad illum in visu Dñs: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quare in domo Judæ Saulum nómine, Tarsensem; ecce enim orat. (Et vedit virum, Ananiám nómine, introeuntem, & imponentem sibi manus, ut visum recípiat.) Respondit autem Ananías: Dómine, audívi à multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem; & hic habet potestátem à príncipib⁹ Sacerdótum alligandi omnes qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiōnis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, & régibus, & fíliis Israël; ego enim ostendam illi quanta opórteat eum pro nómíne meo pati. Et abiit Ananías, & introívit in domum; & impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus misit me Iesús, qui appáravit tibi in via quâ veniébas, ut vídeas, & impleáris Spíritu Sancto. Et confessiū cecidérunt ab óculis ejus tanquām squamæ, & visum recépit, & surgens baptizátus est. Et cùm accepisset cibum, conformatus est. Fuit autem cum discípulis qui erant Damasci per dies áli-

quot. Et contínuò in Synagógis prædicábat Jesum, quóniam hic est Fílius Dei.

R. Ego respondi ei qui loquebátur mecum: Quis es, Dómine? Dixitque ad me: Ego sum Jesus Nazarénus, quem tu perséqueris. Et dixi: * Quid fáciam, Dómine? ¶ Tu terríbilis es, & quis resistet tibi? de cœlo audítum fecisti judícium. * Quid. *Act. 22. Ps. 75.* Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 279. de Paulo Apost.

Lectio vi.

IN præclára prophetía, cùm Jacob sanctus Patriarcha benedíceret filios suos, præsentes tangens, futúra prospíciens, prædictum erat quod in Paulo cónsigit. Erat enim Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cùm autem Jacob benedicens filios suos venisset ad Bénjamin benedicendum, ait de illo: Bénjamin, lúpus rapax, manè rápiet, & ad vésperum dívidet escas. Hoc in Apóstolo Paulo complétum est, quia & de illo prædictum erat. Jam, si placet, inspiciámus illum manè rapientem, & ad vésperum escas dividentem. Manè & vésperum pósita sunt pro eo ac si diceretur, Priùs & póstea. Sic ergò accipiámus, Priùs rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem: Saulus, sicut Actus Apóstolorum testantur, ibat spirans & anhélans cædes. Hic est ille manè rápiens. Nam & quandò lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómíne Christi, evidéntius áderat & Saulus. Audívimus, Manè rápiet: videámus, Ad vésperum dívidet escas. Voce Christi de cœlo prostrátus audívit: Saule, Saule, quid me perséqueris? Membris adhuc in

terra pósitis, caput in cœlo clamabat; & non dicébat: Quid perséqueris servos meos? sed, Quid me perséqueris? Et ille: Quid me vis fácere? Jam parat se ad obediendum, qui priùs sæviébat ad persequendum. Jam informátur ex persecutóre prædicátor, ex lupo ovis, ex hoste miles. Ut interiòre luce fulgéreret cor ejus, extérior ad tempus erepta est; & eo tamen tém pore quo cétera non vidébat, Jesus vidébat. Ita & in ipsa ejus cæcitáte mystérium informabátur credéntium; quóniam qui credit in Christum, ipsum intuéri debet, cétera nec nata computáre; ut creatúra vilescat, & Crátor in corde dulcescat.

R. Exurge, & sta super pedes tuos; * Ad hoc enim appárui tibi, ut constítuam te ministrum & tescem eórum quæ vidisti, & eórum quibus apparébo tibi. ¶ Intéllige verba quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo, & noli metuere: * Ad hoc. Glória Patri. * Ad hoc. *Act. 26. Dan. 10.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Dóminus dixit ad me: Surgens vade Damascum, & ibi dicétur tibi de ómnibus quæ te opórteat fácere. *Act. 22.*

Ant. 6. F. Cùm non vidérem præ clarité lúminis illíus, ad manum deductus à comítibus, veni Damascum. *Act. 22.*

Ant. 2. D. Qui mecum erant, lumen quidèm vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. *Act. 22.*

¶ Tu illúminas lucernam meam, Dómine: R. Deus meus, illúmina ténebras meas. *Ps. 17.*

Léctio sancti Evangélii secundum
Joannem.

Lectio viij.

Cap. 15.

IN illo tempore; Dixit Jesus discípulis suis: Non vos me elegistis, sed ego elégi vos, & pósui vos ut eátis, & fructum afferáti, & fructus vester máneat. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

In Joan. Tract. 86. Ed. Bened.

HÆc eléctio gratiæ est, de qua dicit Apóstolus: Sic ergò & in hoc tempore reliquiae per electiōnem gratiæ salvæ factæ sunt. Unde subjungit: Si autem gratiā, jam non ex opéribus; alióquin grátia jam non est grátia. Audi, ingrátate; ingrátate, audi: Non vos me elegistis, sed ego elégi vos. Non est ut dicas, Ideò electus sum, quia jam credébam; si enim credébas in eum, jam elegeras eum. Sed audi: Non vos me elegistis. Quid ergò dictūri sumus audiendo, Non vos me elegistis, nisi quia mali eramus, & electi sumus, ut boni per gratiā nos eligentis effémus? Non est enim grátia, si precésserant mérita; est autem grátia: hæc ígitur non invénit, sed effécit mérita.

R. Ananía, surge, & vade in vicum qui vocátur Rectus, & quare in domo Judæ Saulum nōmine, Tarsensem; * Quóniam vas electiōnis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus: ego enim ostendam illi quanta opórteat eum pro nōmine meo pati. V. Abiit vagus in via cordis sui: vias ejus vidi, & sanávi eum, & reduxi eum; * Quóniam vas electiōnis. *Act. 9. Is. 57.*

Lectio viij.

Serm. 168. Edit. Ben. C. 3. 4.
& 7.

ITerùm dicit Apóstolus: Misericordiam consecutus sum. O confessio! Non ait, Misericordiam consecutus sum, quia fidélis eram; sed, Ut fidélis essem, misericordiam consecutus sum. Veniámus ad ejus primórdia. Date mihi mérita ejus. Si mérita quæris, damnationis sunt, non liberatioñis. Ibat sævire in membra Christi; ibat sanguinem fündere; ibat lupus, pastor futurus. Sic ibat. Non enim póterat áliter ire ad illa propter quæ ibat. Et cùm sic ámbulat, cogitat, anhélat cædes: cùm ducit pedes ejus ira, movet membra ódium; dum pergit & ámbulat, obtéperat mancipium crudelitati; & ecce vox de cœlo: Saule, Saule, quid me perséqueris? Ecce quarè dixit, Misericordiam consecutus sum. Non sum, inquit, dignus vocári Apóstolus, quia persecutus sum Ecclesiām Dei; sed gratiā Dei sum id quod sum.

R. Abiit Ananías in domum, & impónens Saulo manus, dixit: Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via, ut vídeas, & impleáris Spíritu sancto. Et * Confestim cecidérunt ab oculis ejus tanquam squamæ; & visum recépit. V. Obturátus est oculus hominis, qui visiōnem Omnipotentis intúitus est; cadit, & sic aperiuntur oculi ejus. * Confestim. *Act. 9. Num. 24.*

Lectio ix.

ET grátia ejus, inquit, vácua in me non fuit. Ecce evangeliázat fidem, quam aliquandò vastabat; nec grátia ipsa vacat in illo,

qui ait, In me vacua non fuit, sed plus omnibus illis laboravi. Observa; erigere te cœpisti: Plus omnibus illis laboravi. Dic unde. Quid enim habes, quod non accepisti? Statim respexit; & cum dixisset, Plus omnibus illis laboravi, quasi expavit ad verba sua, & mox subjecit se humilem Paulum: Non autem ego, sed gratia Dei mecum. Nemo se extollat: nemo sibi arroget, quasi sibi aliquid derit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur.

R. Véniens ad me Ananias dixit: Saule frater, Deus præordinavit te ut videres Justum, & audires vocem ex ore ejus; quia eris testis illius ad omnes homines: * Et nunc quid moraris? exurge, baptizare, & ablue peccata tua. ¶ Insiliet in te Spiritus Domini, & prophetabis, & mutaberis in virum aliud. * Et nunc. Glória Patri. * Et. Act. 22. 1. Reg. 10.

Te Deum.

¶. Sacerd. Glorificabo nomen tuum in æternum; R. Quia misericordia tua magna est super me. Ps. 85.

A D L A U D E S.

Ant. B aptizatus est Saulus: fuit i. f. B autem cum discipulis qui erant Damasci, per dies aliquot; & continuo in synagogis prædicabat Jesum. Act. 9.

Ant. 2. D. Stupabant omnes qui audiabant, & dicebant: Nonne hic est qui expugnabit in Ierusalem eos qui invocabant nomen istud? Act. 9.

Ant. 5. a. Damasci consilium fecerunt Judæi, & custodiabant portas die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum

discipuli nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Act. 9.

Ant. 7. a. Cum venisset in Ierusalem, Barnabas duxit illum ad Apóstolos; & narravit illis quomodo in via vidisset Dominum. Act. 9.

Ant. 3. a. Erat cum illis intrans & exiens in Ierusalem, & fiduciâliter agens in nomine Domini; loquebatur quoque Géntibus, & disputabat cum Græcis. Act. 9.

C A P I T U L U M. Act. 26.

Non fui incrédulus cœlesti visioni; sed his qui sunt Damasci, primū & Jerosolymis, & in omnem regionem Judææ, & Géntibus annuntiábam ut pœnitentiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœnitentiae opera facientes.

H Y M N U S.

QUÆ gloriósum tanta cœlis évocat

Te, Christe, causa? tu-ne rursum vísere
Mundum redemptor? tu-ne Judex
séculi?

Novum-ne prodis ulti hostem
pérdere?

Heu quām cruentus persecutor!
quām ferox

Insurgit! horret, ac fugit grex
quā premit;

Humana tanto nulla par hosti
manus.

Te, Christe, sparsæ vindicem
poscunt oves.

Hunc ergo voce victor unâ sub
jicis,

Totum sed uno subdis in Saúlo
tibi,

Vincisque mundum; sternis ut
mox érigas,

Agnisque prædam dívidat lupus
tuis.

Sit Trinitati sempiterna glória,
Honor, potestas, atque jubilá-
tio,

In unitate, quæ gubernans óm-
nia,

Per cuncta regnat seculorum sé-
cula. Amen.

℣. Misericordias Dómini in æter-
num cantabo: ℣. In generationem
& generationem annuntiabo veritá-
tem tuam. *Pf. 88.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Eram ignótus fácie
Ecclésiis Judææ; tantum autem
audítum habébant: Quóniam qui
persequebátur nos aliquandò, nunc
evangelizat fidem quam expugná-
bat; & in me clarificábant Deum.
Galat. 1.

Oratio.

Deus omnípotens & clemens,
qui virtútem & misericordiam
tuam magnam in peccatórum con-
versióne manifestas; quæsumus, ut
illa nos ad te grácia convertat,
quæ beátum Apóstolum Paulum de
persecutóre vas electiōnis effécit:
Per Dóminum.

*Fit Commem. de Virg. Dei-
para.*

A D H O R A S, Doxologia
de Tempore, sive ante sive post
Septuagesimam.

A D P R I M A M.

Ant. 1. f. Baptizátus est.

In ™. br. ™. Qui apparuisti Paulo,
* ut constitúeres illum ministrum
tuum. *Act. 26.*

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Stupébant omnes.

C A P I T U L U M. *Galat. 1.*

Cum plácuit ei qui me segregá-
vit ex útero matris meæ, &

vocávit per grátiā suam, ut re-
veláret Fílium suum in me, ut
evangelizárem illum in Géntibus;
continuò non acquiévi carni & sán-
guini.

℟. br. Deus, docuisti me; * Pro-
nuntiábo mirabília tua. Deus. ™.
Dómine, * memorábor justitiæ tuæ
solius; * Pronuntiábo. Glória Pa-
tri. Deus. *Pf. 70.* —

℣. Doce me fácer voluntátem
tuam, ™. Quia Deus meus es tu.
Pf. 142.

A D S E X T A M.

Ant. 5. a. Damasci.

C A P I T U L U M. *2. Cor. 11.*

Si gloriári oportet, quæ infirmi-
tatis meæ sunt, gloriábor: Deus
& Pater Dómini nostri Jesu Christi
scit quòd non méntior. Damasci
præpósitus gentis Arétæ regis cus-
todiébat civitátem Damascenórum,
ut me comprehénderet: & per fe-
nestrā in spora dimissus sum
per murum, & sic effugi manus
eius.

℟. br. Liberátor meus * De ini-
mícis meis iracundis. Liberátor. ™.
A viro iníquo * erípies me, * De
inimícis. Glória Patri. Liberátor.

℣. Quis Deus præter Dómi-
num? ™. Quis Deus præter Deum
nostrum? *Pf. 17.*

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Erat cum illis.

C A P I T U L U M. *Act. 22.*

Factum est revertenti mihi in
Jerúsalem, & oranti in tem-
plo, fíeri me in stupore mentis,
& vidére Jesum dicentem mihi:
Festina, & exi velóciter ex Jerú-
salém; quóniam non recipient tes-
timónium tuum de me: vade, quó-
niám ego in natiōnes longè mit-
tam te.

R. br. Vivit Dóminus, * Et benedictus Deus meus. Vivit. ¶. Et exaltetur * Deus salútis meæ; * Et benedictus. Glória Patri. Vivit Dóminus.

¶. Erípies me de contradiccionibus pópuli; R. Constitues me in caput géntium. Ps. 17.

A D II. V E S P E R A S.
Ant. F Idélis sermo, quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fáce-re, quorum primus ego sum. 1. Tim. 1.

Ant. 3. a. Grátias ago ei, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério; qui priùs blasphemus fui, & persecutor, & contumeliósus. 1. Tim. 1.

Ant. 6. F. Misericórdiam consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitatē. 1. Tim. 1.

Ant. 5. C. Superabundávit grátia Dómini nostri, cum fide & dilectione quæ est in Christo Jesu. 1. Tim. 1.

Ant. 8. G. Grátia ejus in me vá-cua non fuit; sed abundántius ómnibus laborávi: non ego autem, sed grátia Dei mecum. 1. Cor. 15.

C A P I T U L U M. Galat. 2.
V Ivo, jam non ego; vivit verò in me Christus: quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui dilexit me, & trá-didit semetipsum pro me.

Hymnus, Paftóre percusso. ut in I. Vesperis. 439.

¶. Psallam tibi in natióibus, Dómine; R. Quia magna est super cælos misericórdia tua. Ps. 107.

Ad Magnificat.
Ant. 6. F. Ideò misericórdiam consecútus sum, ut in me primo osténderet Christus Jesus omnem

patiéntiam ad informatiōnem eórum qui creditúri sunt illi, in vitam æternam. 1. Tim. 1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.
Fit Commem. sanctæ Paulæ, Viduæ. Ant. Exultavit. ¶. Averte. xlviij. Oratio, Deus, in quem spe-rat. ij.

Ultimò de Virg. Deipara.
A D C O M P L E T O R I U M.

Ant. 6. F. Miserébor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placuerit, ait Dóminus. Exod. 33.

Hymnus de Tempore cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. F. Ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israël, inquit Dóminus. Jerem. 18.

D I E X X V I.
In Festo
S A N C T Æ P A U L Æ,
Viduæ.
Simplex.
Lectio iii.

Ex ejus vita per S. Hieronymum scripta.

P Aula Romána, ex Scipiónum & Gracchórum génere, post mortem Toxótii cónjugis, ex quo quátuor filias, Blæfillam, Paulinam, Eustóchium cognomento Júliam, & Rufinam, filiumque unum Toxótium suscéperat, divítias penè omnes in páuperes erogávit. Episcopórum autem Paulíni Antiochiæ, & Epiphánii Salamínæ, qui tunc Romam vénérant, virtútibus accen-sa, post annos à morte Toxótii cónjugis quinque, Eustóchio solà cómite, pátriam relíquit, ut loca sancta invíseret ac venera-retur: & apud Béthlehem confé-dit, ubi tria vírginum monastéria,

virorumque unum construxit. Illuc Hierónymo differente, vetus & novum Testamentum cum Eustóchio perlégit, magnam adepta Hebráicæ linguae perítiam. Elapsis annis viginti, mortem jam imminentem séntiens, quasi ad suos pérgeret, alienosque deséreret, has voces, Décit ánima mea in átria Dómini, aliosque ejusdem Psalmi versiculos ad extrémum usquè spíritum assiduè repetébat; digitumque ad os tenens, crucis signum exprimébat in lábiis. Obiit anno Dómini quadringentésimo quarto, & sepulta est apud Béthlehem in médio Ecclésiae speluncæ Salvatóris.

Oratio, Deus, in quem sperat.
ij.

Commem. de Virgine Deipara.
VESPERÆ de sequenti.

D I E X X V I I .

In Festo

S S. M A R T Y R U M ,
Qui pro sacrís Libris interierunt.
Semiduplex.

*Omnia ut in Communi plurium
Martyrum, exceptis quæ sequun-
tur.*

Pridie *AD VESP.* Psalmi sub
sola Ant. Venit hora. xj.

Post Hymnum, ¶. Lex Dómini
immaculata, convertens ánimas;
¶. Testimónium Dómini fidéle, fa-
piéntiam praestans párvulis. *Ps.* 18.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Quæcumque scripta
sunt, ad nostram doctrinam scripta
sunt; ut per patiéntiam & conso-
lationem scripturárum spem habeá-
mus. *Rom.* 15.

Oratio, Præsta, quæsumus. in-
frā.

*Fit Commem. de Virgine Dei-
para.*

Lectio ii.

*Ex Martyrologio Romano, Baro-
niique in ipsum notis.*

Romæ commemoratio plurimó-
rum sanctórum Martyrum, qui
spreto Diocletiáni Imperatóris edicto,
quo tradi sacri códices jube-
bantur, pótius córpora carnifici-
bus, quam sancta dare cánibus ma-
luérunt. Sunt hi ex vetéribus mo-
numentis in Martyrológio restituti.
Quod spectat ad edictum Diocle-
tiáni Imperatóris de tradendis cre-
mandisque religiósis Christianórum
codícibus, scribit sanctus Augustí-
nus in libris suis de Baptismo, pro-
mulgátum illud fuisse post passió-
nem beati Cypriáni annis quadra-
ginta & quod excurrit. Numerátur
is annus promulgáti edicti décimus
nonus impérii Diocletiáni, quan-
dò, inquit Eusébius, mense Már-
tii Diocletiánus & Maximiánus Im-
peratóres de diruendis cunctis Chris-
tianórum ecclésiis, sacrificisque co-
dícibus igne cremandis promulgá-
runt edictum. Deplorat ejusmodi
sacrórum librórum conflagratióne Arnóbius in libris suis adversus
gentes. Optátus Milevitánus in suis
libris contrà Parmeniánum frequen-
ter méminit ejusdem edicti, sicut
& sanctus Augustínus in epístolis &
aliis commentáriis adversus Dona-
tistas conscriptis. Acta prætéreà pú-
blica sanctórum Mártyrum de eódem
edicto sæpiùs agunt.

Ex Actis sanctórum Saturníni, Da-
tívi, & aliórum plurimórum Már-
tyrum in Africa.

Lectio iii.

Apud Ruinart.

Tempóribus Diocletiáni & Ma-
ximiáni, bellum diabolus Chris-
tiánis indixit isto modo, ut sacro-

sancta Dómini Testamenta, Scripturasque divinas ad exurendum päteret, basílicas Domínicas subvérteret, & ritus sacros, cœtusque sanctissimos celebrári Dómino prohibéret. Sed non tulit exércitus Dómini Dei tām immáne præceptum. Et quamvis tradendo Gentilibus Scripturas Domínicas, atque Testamenta divina profánis ignibus comburenda cecidére nonnulli; conservando tamen eas, & pro ipsis libenter suum sanguinem effundendo fórtiter finiére quām plúrimi. Quique pleni Deo, devicto atque prostráto diábolo, victrícem palam in paſſione gestantes, sententiam in Tradítóres, atque in eorum consortes, quā illos ab Ecclésiæ communione rejécerant, cuncti Mártyres proprio sanguine consignabant. Fas enim non fúerat, ut in Ecclésia Dei simul essent Mártyres & Tradítóres.

AD LAUDES, post Hymnum,

℣. Quómodò dilexi legem tuam, Dómine! ℥. Totā die meditatio mea est. *Pſ. 118.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Omnis Scriptura divinitus inspiráta útilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia. *2. Tim. 3.*

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus, Deus misericors, ut recolendo sanctos Martyres qui pótius elegérunt mortem subire, quām Scripturas sacras comburendas trádere, eorum æmulando fidem & constántiam, in omnibus adversis habeámus solátio sanctos Libros qui sunt in manib⁹ nostris: Per Dóminum.

Fit Commem. Virg. Deiparæ.

AD VESPERAS, fit à Capitulo de sequenti, ut in Communi Doctorum. *Oratio*, Deus, qui. infra.

Deinde fit Commemor. de præcedentibus Martyribus.

Ant. Non voluntate humana alata est aliquandò prophetia; sed Spíritu sancto inspirati, locuti sunt sancti Dei homines. *2. Petr. 1.*

℣. Bonum mihi lex oris tui, Dómine, ℥. Super millia auri & argenti. *Pſ. 118.*

Oratio, Præsta, quæsumus. suprà.

Ultimò de Virgine Deipara.

D I E X X V I I I .

In Festo
S A N C T I C Y R I L L I ,
Alexandrini Episcopi & Ecclesiæ
Doctoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Doctorum, exceptis quæ sequuntur.

Lectione ij.

Ex Scriptis ejus: item ex Historiæ Eccles. Scriptorib. & Actis Conc. Ephes.

CYrillus Theóphi Patriarchæ Alexandríni sororis filius, ingénio pérspicax & ánimo fortis, ab infántia sacrī litteris imbūtus, cùm esset doctrinā & zelo cathólicae fidei insignis, ad sedem Alexandrinam divino nutu proiectus est. Episcopatum vix adeptus, Novatiános schismáticos Alexandriā expulit; & deinde Judæos, propter eorum adversus Christiános iujúrias & cædes. Oresti urbis ejusdem Præfecto, sibi valde infenso, eò quod autoritatem suam usurpátam ab eo créderet, non iūrias iūriis rependit; sed eum per Christi Evangē-

lum obtestando, ut ódium omne depóneret, sibi conciliare curávit. Sanctum Joannem Chrysóstomum, quem aliquando in sacra diptycha avúnculi sui judicio præoccupátus, referre noluerat, ipse veritatis cérto factus, coacto Synodo, sanc-tórum Episcopórum catálogo inséruit. Cyrilli zelus imprímis enítuit adversus Nestórium Patriarcham Constantinopolitánum, qui Christi persónam cum duábus suis natúris dívidens, beatam Vírginem Máriam, Dei matrem legítimè dici negábat.

Lectio iii.

PRavæ Nestórii doctrinæ se confanter Cyrus oppónens, pri-mùm eam confutávit per epístolam quam scripsit ad solitários, réticens nomen Nestórii; quem scriptis ad eum amico stylo littoris de senténtia concepta dimovére conátus est. Verùm cùm nihil proficeret, ad-versus hanc ipsam doctrinam duó-decim anathematismos cóndidit. Exindè Cœlestíni summi Pontificis autoritatē, & illius vices gerens, Concilio generáli Ephesíno, eádem de causa convocáto, præfuit; ubi hæresis Nestoriána pénitùs proscripta est. Quantis calúmniis, injúriis & persecutiōnibus hac ex causa Cyrus impetitus fúerit, per Nestórium & ejus affeclás, exprimi non potest: sed mirum quām sancte & generosè eas toleráverit; ita ut de sola fidei doctrína sollicitus, at-trocióres injúrias & calúmnias ne-quíssimas quas aduersus eum exco-gitábant hærétici, nihili omnínò fáceret. In Ecclésiam suam reversus Cyrus cum iisdem lætitiae signis, quibus aliás sanctus Athanásius re-grédiens à debellata hæresi Ariána,

à pôpulo Alexandrino receptus est. Omníum schismaticórum in Ecclésiam réditum modis ómnibus procurávit. Tandem post tot labóres pro fide cathólica exantlátos, óbiit, anno Episcopátūs sui trigésimo secundo.

Oratio.

Deus, qui ad debellandos in carnáti Verbi tui Virginisque Déiparæ hostes, beatum Cyrrillum Episcopum & Doctórem exímium mira virtute præcinxisti; da ut ejus fidei vestigiis inhærentes, integrâanti mystérii confessióne salvémur: Per eumdem Dóminum.

Commemor. Virg. Deiparæ.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis & Virg. Deiparæ.

DI E X X I X.

In Feste

S. FRANCISCI SALESII,
Genevensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum.
Oratio, Deus, qui. infrà.

Lectio ii.

Ex variis vitæ ejus Scriptoribus.
Franciscus Salésius è stirpe nóbili in Sabáudia, Parísiis Philo-sophiæ ac Theológiæ incubuit, ibique in Ecclésia sancti Stéphani de Gréffibus coram imágine Vírginis Déiparæ supplex votum virginitatis emisit. Tùm Patávii Jurisprudéntiæ óperam dedit, indeque Romam pietatis gratiâ se cónculit. In pátriam reversus, abjectis forénsibus stúdiis quibus fese déderat ut paréntibus obsequerétur, presbyte-rátu initiátus, & Annecéii quo se-des Genevensis translata fúerat, Præpósitus majóris Ecclésiæ electus est. Hoc in munere, Calviniánam

hæresim in Cabalacis grassantem, Garnéro Epíscopo jubente, adoratus, post incredibiles labores feliciter expugnávit. His in locis, Thunóne máximè, cum sacram facere non licéret, in arcem Ablingánam quátuor milliáribus distan tem se recipere, ibique amnículum, innixus trabi quæ glacie plerùmque obriguerat, pédibus & mánibus reptans, trajícere cogebáatur. Calúnniis & inimicórum insidiis appetitus, látuit sàpè in sylvis, in furnis & rudéribus; nec idcirco suscepitos pro extirpanda hæresi labores deséruit; compluresque doctrinâ célebres viros ad veritatis lumen adduxit. Suscepto régimine Paróchiaæ quam Thunóne eréxerat, cùm eam régionem dira lues depopularétur, ómnia ómnibus córporis & ánimæ subsídia amanter, constanter atque indústriè procurávit.

Lectio iii.

IN Coadjutórem ascitus à Garnéro Genevensi Epíscopo, Annecéii Seminárium Clericórum ins tituit. Apud Regem Christianissimum perfécit, ne quid à Genevén sis, qui tûm Gallis adversus Sabaudos auxilio erant, in religiónis negótio innovarétur; utque ejecti Párochi Ecclésiis suis restitueren tur. Garnéro mórtuo, coégit Synodum; & ecclesiásticæ disciplínæ leges Clero sanxit. Multùm étiam Ecclésiæ prófuit, tûm libris sincé rum Dei amórem spirántibus conscriptis; tûm sermonibus quos pù blicè ac privátim, étiam extra diœcésim, Diviōne potissimum, Gratiánópoli & Parísis hábuit; tûm Congregatiōnis Moniálium Visita tionis sub régula sancti Augustíni institutiōne. Dùm autem, recusáto

Coadjutóris Parisiensis múnere, ad diœcésim lustrandam revertitur, Lugdúni apopléxiâ correptus, múnitus sacramentis, óbiit die vigésimâ octavâ Decembris, anno ætatis quinquagésimo sexto, Christi millésimo sexcentésimo vigésimo se cundo. Quem miráculis clarum Alexander séptimus Sanctórum albo inféruit; ejusque colendam memoriā statuit quarto Calendas Fe bruárīi, quo die Annecéii sepultus fúerat.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salú tem beátum Franciscum Salé sium Pontíficem ómnibus ómnia fieri voluisti; concéde propítius, ut caritatis tuæ dulcédine perfusi, ejus dirigéntibus mónitis, ac suffragántibus méritis, æterna gáudia consequámur: Per Dóminum.

Commemor. de Virg. Deipara.

VESP. à Capitulo de sequenti,
Oratio, Deus, in quem. *ut infra;*
cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

DI E X X X.

In Festo

SANCTÆ BATHILDIS,
Reginæ Francorum, Viduæ.
Semiduplex.

Omnia de Communi Sanctarum Mulierum.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonum.

Bathildis in Anglia, Sáxonum génere orta, à prædónibus Er cunvaldo Majóri domús régiæ vén dita, ab eo ad porrigenda sibi pò cula adhíbita est; ac demùm mórtuâ cónjuge, in uxórem expetita. Quas illa ut vitáret nuptias, láte bras quæsívit; sed pòstmodùm ob

eximias corporis & animi dotes, ad Clodovéi secundi conjúgium inferatò pertrahitur. Tum páuperes & Ecclésias Clodovéo studiósè commendávit; quod ádeò gratum fuit príncipi, ut Genésium Abbátem, póstea Lugdunensem Episcopum, Reginæ piis opéribus exequendis adjutórem déderit. Mórtuo Clodovéo, trium filiorum, Clotárii, Childeríci, & Theodoríci, quorum natu máximus vix quintum annum attígerat, tutélam gessit; regnumque ac palátium, consiliis Chro-doberti Parisiensis Episcopi, & Au-doéni Rotomagensis, sapientissimè moderata est.

Lectione iii.

Multa praeclárè sanxit. Simonías Ordinatíones abolévit hor-tátu Sacerdótum: prohíbuit ne quis Christiános vénederet éexteris, aut áliò vendendos abdúceret; plures étiam à servitúte suis fúmptibus redémit. Effécit ut, Pontíficum & Abbátum stúdio, reguláris disciplína in monastériis sanctórum Dionysii, Germáni, Petri, Medardi, Aniáni, Martíni, & áliis, aut ser-varétur, aut restituerétur. Corbéia ad Sumínam cœnobium extruxit; aliudque Calæ ad Mátronam, in quo, relictâ Clotário jam adulto regni administratióne, ipsa, suscep-to religiónis hábitu, sub obediéntia Bertillæ Abbatissæ, ómnibus exemplo & admiratióni fuit; ibique mórtua est ætatis suæ anno quinquagé-simo quinto.

Oratio.

Deus, in quem sperat omnis anima quæ longè à te éxulans in terris se verè víduam sentit ac desolátam; tríbue nobis, quæsumus, ut exemplo beatæ Bathildis nocte

ac die obsecratióibus & oratióni-bus instantes, cœlestium consolatió-num mereámur esse partícipes: Per Dóminum.

Commemor. Virginis Deiparæ.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commem præcedentis & Virginis Deiparæ.

D I E X X X I.

In Festo

SANCTI PETRI NOLASCI,
San-Papulensis, institutoris Ordinis
Beatæ Mariæ de Mercede.

Semiduplex.

*Omnia de Communi Justorum
non Sacerd. exceptis quæ sequuntur.
Oratio , Deus , qui. infrā.*

Lectione ij.

*Ex Hist. Ordin. Mon. Bolland.
& Hist. gen. Occitan.*

Petrus Nolasca, propè Cacaf-sónam in paróchia sancti Pápuli, nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Adolescens paréntibus orbátus, jam-que milítia matúrus, prima arma tulisse fertur adversus Albigenses hæréticos, & in castris sub Simónē de Monteforti aliquádiù meruisse. Deindè cùm idem hujus belli dux, devicto propè Murétum interfectó-que Petro Aragóniæ rege, Jacó-bum ejus filium, eâ quâ par erat ratione educári exoptáret, delectus ab eo, ob virtútis Viri famam, missusque Nolasca; ut Jacóbi ad-huc júvenis, qui paulò ante obses à patre tráditus, tum Carcaßóna in custódia detinebátur, institutióni præficeréatur. Quo in múnere om-nes curas ad id potíssimum cón-tulit, ut viri príncipis mens animus-que ad pietátem colendam, eam-demque aliquandò tutandam infor-marentur. Datâ póstmodum Jacó-

bo regi in Hispániam redeundi cónipiā , cum eo Nolasco Barcinónam venit.

Lección iii.

TUM summa Nolasci cáritas præcipue enítuit , in liberandis à servitúte infidélium captívis. Quam in rem cùm patrimónium absúmere cogitáret , novum Ordinem , sub título beátæ Maríæ de Mercéde , Barcinónæ instítuit , qui in iis misericórdia opéribus totam inpósterrum naváret óperam. Cùm autem Nolasco in redimendis captívis multùm labóris posuisset , ac pa-tientiā , humilitáte , abstinentiā , castitáte , ceterisque virtúribus mirum in modum excelluisse ; tandem annis meritisque plenus ob-dormívit in Dómino ipsâ nocte

médiâ Nativitatis Dómini , anno millésimo ducentésimo quinquagé-simo sexto. Ab Urbáno octávo in Sanctórum númerum relátus est ; ejusque festivitati hanc últimam Januárii diem assignávit Alexander séptimus.

Oratio.

Deus , qui beáto Petro zelum fidéles redimendi captivos in-fudisti : da servis tuis illam córporis & ánime libertátem , quâ Christus Fílius tuus nos liberávit ; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus , per ómnia sécula seculórum. R. Amen.

Commemor. Virg. Deiparæ.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti , cum Commem. præcedentis & Virginis Deiparæ.

F E S T A F E B R U A R I I.

D I E I.

In Festo

S A N C T I I G N A T I I ,
Antiocheni Episcopi , & Martyris.
Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martýris , additis quæ sequuntur. Oratio , Omnipotens. ix.

Ex libro sancti Hierónymi Presby-teri , de Scriptóribus Ecclesiasticis.

Lección ii. Cap. 16.

Ignátius Antiochénæ Ecclésiæ tertius post Petrum Apóstolum Episcopus , commovente persecutióne Trajano , damnátus ad béstias , Romanam vincitus mittitur. Cùmque návigans Smyrnam venisset , ubi Polycarpus audítor Joannis Episcopus erat , scripsit unam epístolam ad Ephésios , álteram ad

Magnesiános , tértiam ad Trallen-ses , quartam ad Romáños : & indè egrédiens scripsit ad Philadélphios & ad Smyrnáos , & própriam ad Polycarpum , commendans illi Antiochensem Ecclésiam , in qua & de Evangélio , quod nuper à me translátum est , super persona Christi ponit testimónium , dicens : Ego verò & post resurrectionem in carne eum vidi.

Lección iii.

Dignum autem vidétur , quia tanti viri fécimus mentiónem , & de epístola ejus , quam ad Ro-máños sribit , pauca pónere : De Syriá usquè ad Romanum pugno ad béstias in mari & in terra , nocte diéque ligátus cum decem leopar-dis , hoc est , milítibus qui me cuf-tódiunt , quibus & cùm beneféce-

ris, pejores fiunt. Iniquitas autem eorum mea doctrina est; sed non idcirco justificatus sum. Utinam fruar bestiis quae mihi sunt præparatae, quas & oro mihi velóces esse ad intéritum & ad supplícia, & allici ad comedendum me; ne, sicut & aliorum Mártyrum, non áudeant corpus meum attíngere. Quod si venire noluerint, ego vim fáciam, ut dévorer. Ignoscite mihi, filióli: quid mihi prospicit, ego scio. Nunc incipio Christi esse discípulus; nihil de his quae videntur desiderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis,

crux, bestiæ, confráctio óssium, membrórum divísio, & totius cörporis contrítio, & tota tormenta diáboli in me véniant; tantùm Christo fruar. Cùmque jam damnátus esset ad bestias, & rugientes audíret leónes, ardore patiendi ait: Frumentum Christi sum; dentibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquia cörperis ejus Antiochiae jacent extra portam Daphníticam, in cœmetério.
Commem. de Virgine Deipara.
VESPERÆ de sequenti.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO

PRÆSENTATIONIS DOMINI,
ET PURIFICATIONIS
BEATÆ MARIAE VIRGINIS.

SOLEMNE - MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Psalmi de Feria.

Ant. **E**xulta, filia Sion: ecce
3. a. Rex tuus véniet tibi ius-
tus, & salvátor. *Zach. 9.*

Ant. 1. f. Véniet Desiderátus
cunctis géntibus; & implébo do-
mum istam gloriâ, dicit Dóminus.

Agg. 2.

Ant. 5. C. Magna erit glória
domûs istius novíssimæ plusquàm
primæ; & in loco isto dabo pa-
cem. *Agg. 2.*

Ant. 6. F. Qui adhærent Dómi-
no, ut colant eum, addúcam eos,
& lètificábo eos in domo oratiónis
meæ. *Ij. 56.*

Ant. 7. a. Aperíte portas, & in-
grediáтур gens justa, custódiens ve-
ritátem. *Ij. 26.*

CAPITULUM. *Mal. 3.*
Ecce ego mitto Angelum meum,
& præparábit viam ante fá-
ciem meam. Et statim véniet ad
templum suum Dominátor quem
vos quæritis, & Angelus testamenti
quem vos vultis. Ecce venit, dicit
Dóminus exercítuum.

R. Ex Sion spécies decórís ejus;
Deus manifestè véniet. * Congre-
gáte illi sanctos ejus, qui órdinant

testamentum ejus super sacrificia.
¶. Umbram habens lex futurórum
bonórum, hóstii quas ófferunt,
nunquàm potest accedentes perfec-
tos fácere: * Congregáte. Glória
Patri. *Resumitur R. Ex Sion usque*
ad ¶. Ps. 49. Hebr. 10.

HYMNUS.

TEMPLI sacrátas pande, Sion,
fores;
Christus sacerdos intrat & hóstia:
Cedant inánes veritáti,
Quæ se ánimis áperit, figúræ.
NON immolandi jam pécudum gre-
ges;
Fumábit ater non cruor ám-
pliùs:
En ipse placando Parenti
Ipse suis Deus astat aris.
VIRGO latentis cónscia Núminis,
Demissa vultus, quem péperit
Deum,
Hunc gestat ulnis; pauperum-
que
Múnera fert, téneras volúctes.
Hic omnis ætas, omnis & ástigit
Sexus propinquo Númine plé-
nior:
Omnes anhelantis tot annos
Nunc fidei prétium reportant.
TESTES tot inter magnánimo, Deus,

Tibi litábat firma siléntio
Verbi silentis muta mater :
Cuncta ánimo pénitùs premébat.
SIT summa Patri, súmmaque Fílio,
Sanctóque compar glória Flá-
mini :
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

V. Confessio & pulchritudo in
conspéctu ejus : **R.** Sanctimónia &
magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Ps. 95.

Ad Magnificat.

Ant. J. duplicanda. Ecce Domi-
nátor quem quæritis, & purgábit
filios Levi quasi aurum : & erunt
Dómino offerentes sacrificia in jus-
titia ; & placébit Dómino sacrificí-
cium. *Malach. 3.*

Oratio, ut infrá ad Laudes.

Nulla fit Commemoratio.

Ad COMPLETORIUM, Psalmi &
Capit. de Feria ; cetera ut infrá
post II. Vesperas.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Ecce venit ad templum
suum dominátor Dóminus : * Ve-
nité, adorémus. *Malach. 3.*

Ps. 94. Venité. 2.

H Y M N U S.

FUMANT Sabæis templa vapóri-
bus ;
Nos sacra poscunt : jam præit
hóstia :
Sequámur omnes, & vicissim
Puro ánimo mémores litémus.
LUMEN ministret splendídior fides :
Ministret ignes flámmea cáritas ;
Fundatque divínos odóres
Innócuæ bona fama vitæ.

VITÆ nocentis quid tráhimus mo-
ras ?

Sit fas beáto cum sene cóm-
mori ;

Ut quem sub aris immolátum
Vídimus, hoc étiam fruámur.
SIT summa Patri, súmmaque Fí-
lio,

Sanctóque compar glória Flá-
mini :

Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 2. D. Ecce vénio.

P S A L M U S 39.

*Christus victoriam suam prænun-
tiat, primitivam suî oblationem re-
colens.*

Expectans expectávi Dóminū, *
& intendit mihi.

Et exaudívit preces meas *
& eduxit me de lacu misériæ, & de
luto fæcis.

Et stáuit super petram pedes
meos, * & direxit gressus meos.

Et immísit in os meum cáanticum
novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt ; *
& sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dó-
mini spes ejus, * & non respexit in
vanitátes & insánias falsas.

Multa fecisti tu, Dómine Deus
meus, mirabília tua ; * & cogita-
tionibus tuis non est qui similis sit
tibi.

Annuntiávi & locútus sum : * mul-
tiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium & oblationem no-
luisti ; * aures autem perfecisti
mihi.

Holocaustum & pro peccáto non
postulasti : * tunc dixi, Ecce vén-
io.

In cápite libri scriptum est de me,
ut fácerem voluntátem tuam : * Deus
meus, vólui, & legem tuam in
médio cordis mei.

Annuntiávi justitiam tuam in ec-

clēsia magna ; * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine , tu scis- ti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo : * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuā & veritátem tuam * à concílio mul- to.

Tu autem , Dómine , ne longè fáciás miseratiónes tuas à me : * mi- sericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me ma- la , quorum non est númerus ; * comprehendérunt me iniquitátes meæ , & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitíis mei; * & cor meum derelí- quit me.

Compláceat tibi , Dómine , ut éruas me : * Dómine , ad adjuvan- dum me résponce.

Confundantur & revereantur si- mul , * qui quærunt ániam meam , ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm , & revere- reantur , * qui volunt mihi mala.

Ferant confessiōnem suam , * qui dicunt mihi : Euge , euge ,

Exultent & lætentur super te om- nes quærentes te ; * & dicant sem- per , Magnificétur Dóminus , qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pau- per : * Dóminus follícitus est mei.

Adjútor meus , & protector meus tu es : * Deus meus , ne tardáve- ris.

Ant. Ecce vénio , ut fáciam , Deus , voluntátem tuam : Deus meus , vólui , & legem tuam in médio cordis mei.

Ant. s. a. Speciósus formâ.

P S A L M U S 44.
Carmen de Christi & Ecclesiæ ejus sponsæ dotibus.

E Ructávit cor meum verbum bo- num : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ ve- lóciter scribentis.

Speciósus formâ præ filiis hómi- num , diffusa est grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum , * Potentíssime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende , * próspere procéde ,

Et regna propter veritátem , & mansuetúdinem , & justítiam ; * & dedúcet te mirabiliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ , pôpuli sub te cadent , * in corda inimicórum re- gis.

Sedes tua , Deus , in séculum séculi : * virga direcçãonis , virga regni tui.

Dilexisti justítiam , & odisti ini- quitátem ; * proptéreà unxit te Deus , Deus tuus , óleo lætítiae præ consór- tibus tuis.

Myrrha , & gutta , & cásia à vestimentis tuis , à dómibus ebúneis ; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astigit regína à dextris tuis in vestítu deauráto , * circúmdata va- rietáte.

Audi , fília , & vide , & inclína aurem tuam ; * & oblíviscere pôpu- lum tuum , & domum patris tui :

Et concupiscet rex decórem tuum , * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus , & adorábunt eum.

Et fília Tyri in munéribus : * vul- tum tuum deprecabuntur omnes dí- vites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs , * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii ; * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nōminis tui * in omni generatiōne & generatiōnem.

Proptéreà pòpuli confitebuntur tibi in æternum , * & in séculum séculi.

Ant. Speciósus formâ præ filiis hóminum , diffusa est grátia in lábiis tuis ; proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Ant. 1. g. Sanctificávit.

P S A L M U S 45.

Christus verus Emmanuel Ecclesiā suam sanctificat & tuetur.

Deus noster refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiōnibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus , dum turbábitur terra * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum ; * conturbáti sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitatem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus , non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & inclinata sunt regna : * dedit vocem suam ; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte , & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

¶. Deus in dómibus Sion cognoscétur , &. Cùm fuscípiet eam. *Ps. 47.*

De libro Exodi.

Lectione j. Cap. 13.

A It Móyses ad pòpulum : Cùm introduxerit te Dóminus in terram Chananæi , sicut jurávit tibi & pátribus tuis , & déderit tibi eam , separábis omne quod áperit vulvam Dómino , & quod primitivum est in pecóribus tuis : quidquid habúeris masculíni sexús , consecrábis Dómino. Primogénitum áfini mutábis ove : quod si non redémeris , interficies. Omne autem primogénitum hóminis de filiis tuis prétio rédimes. Cùmque interrogáverit te filius tuus cras , dicens : Quid est hoc ? respondébis ei : In manu forti eduxit nos Dóminus de terra Ægypti , de domo servitútis. Nam cùm indurátus effet Phárao , & nollet nos dimíttere , occídit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti , à primogénito hóminis usquè ad primogénitum jumentórum : idcirco immolo Dómino omne quod áperit vulvam masculíni sexús , & ómnia

primogénita filiorum meorum redimo.

R. Locútus est Dóminus ad Moy-sen , dicens : * Sanctifica mihi omne primogénitum in fíliis Israél . ¶ Tulérunt Jesum in Jerúsalem , ut sísterent eum Dómino , sicut scriptum est in lege Dómini : * Sanctifica . Exod. 13. Luc. 2.

De libro Levítici.

Lectio ii. Cap. 12.

Locútus est Dóminus ad Móy-sen , dicens : Lóquere fíliis Israél , & dices ad eos : Múlier , si suscepto fémine , pepérerit máscu-lum , immunda erit septem diébus , juxtà dies separatiónis ménstruæ . Et die octávo circumcidétur infán-tulus : ipsa verò triginta tribus diébus manébit in fánguine purifi-catiónis suæ . Omne sanctum non tan-get , nec ingrediétur in sanctuá-rium , donec impleantur dies purifi-catiónis suæ . Sin autem féminam pepérerit , immunda erit duábus hébdomádibus juxtà ritum fluxùs ménstrui , & sexaginta sex diébus manébit in fánguine purifi-catiónis suæ . Cùmque expléti fuerint dies purifi-catiónis suæ pro fílio , sive pro fília , déferet agnum annículum in holocaustum , & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto , ad óf-tium tabernáculi testimónii ; & tra-det sacerdóti , qui ófferet illa co-ram Dómino , & orábit pro ea ; & sic mundábitur à profluvio fángui-nis sui . Ista est lex parientis máscu-lum aut féminam . Quòd si non invénerit manus ejus , nec potú-erit offerre agnum ; sumet duos túr-tures , vel duos pullos columbá-rum , unum in holocaustum , & álterum pro peccáto ; orabitque pro ea sacerdos , & sic mundábitur .

R. Múlier , cùm expléti fuerint dies purifi-catiónis suæ , déferet agnum annículum in holocaustum , & pullum columbæ sive túrturem pro peccáto : quòd si non potú-erit offerre agnum , sumet * Par túr-turum , aut duos pullos columbá-rum . ¶ Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ , dedérunt hóftiam secundùm quod dictum est in lege Dómini , * Par. Levit. 12. Luc. 2.

De Zacharía Prophéta.

Lectio iii. Cap. 2.

LAUDA , & lætare , filia Sion ; quia ecce ego vénio , & ha-bitábo in médio tuí , ait Dómi-nus . Et applicabuntur gentes mul-tæ ad Dóminum in die illa , & erunt mihi in pópulum , & habitá-bo in médio tuí ; & scies quia Dó-minus exercituum misit me ad te . Et possidébit Dóminus Judam par-tem suam in terra sanctificáta , & éliger adhuc Jerúsalem . Síleat om-nis caro à facie Dómini , quia consurrexit de habitáculo sancto suo .

R. Majestas Dómini ingressa est templum per viam portæ quæ res-piciébat ad orientem ; * Et ecce repléta erat gloriâ Dómini domus . ¶ Induxérunt púerum Jesum in templum parentes ejus ; * Et ecce Glória . Resumitur R. Majestas . us-quæ ad ¶ Ezech. 43. Luc. 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Suscépimus , Deus.

P S A L M U S 47.

Ecclesia Dei frustrà impugnabi-tur ; in Christo suscepit Dei miseri-cordiam .

MAgnum Dóminus , & laudá-bilis nimis , * in civitáte Dei nostri , in monte sanc-to ejus .

Fundáatur exultatiōne universæ terræ mons Sion , * látera Aquilónis , cívitas Regis magni.

Deus in dómib⁹ ejus cognoscetur , * cùm suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt , * conturbati sunt , commoti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolores ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus , sic vídimus in civitáte Dómini virtútum , in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus , Deus , misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundūm nomen tuum , Deus , sic & laus tua in fines terræ : * iustitia plena est déxtera tua.

Lætetur mons Sion , & exultent filiæ Judæ * propter judicia tua , Dómine.

Circúmdate Sion , & complectímini eam : * narráte in túrrib⁹ ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus , & distribúite domos ejus , * ut enarétis in progénie áltera ;

Quóniam hic est Deus , Deus noster in æternum , & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Ant. Suscépimus , Deus , misericórdiam tuam in médio templi tui.

Ant. 6. F. Benedictiōnem.

PSALMUS 83.

Desiderio vivendi Deum ardet anima : & ipse in Christo se præsentat videndum.

Quām dilecta tabernácula tua , Dómine virtútum ! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum , * & turtur nidum sibi , ubi ponat pullos suos.

Altária tua , Dómine virtútum , * Rex meus & Deus meus !

Beáti qui hábitant in domo tua , Dómine ! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiōnes in corde suo dis-pósuit , in valle lacrymárum , in loco quem pósuit.

Etenim benedictiōnem dabit legislátor , ibunt de virtute in virtutem : * vidébitur Deus déorum in Sion.

Dómine Deus virtútum , exaudi oratiōnem meam : * áuribus péci-pe , Deus Jacob.

Protector noster , áspice , Deus , * & résponce in fáciem christi tui ;

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei , * magis quām habitare in tabernáculis peccatórum ;

Quia misericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum , beátus homo qui sperat in te.

Ant. Benedictiōnem dabit legislátor ; ibunt de virtute in virtutem : vidébitur Deus déorum in Sion.

ANT. 4. E. Misericórdia.

PSALMUS 84.

Israël è captivitate liberatus , Redemptorem exposcebat , quem in Christo excipit.

Benedixisti , Dómine , terram tuam ; * avertisti captivitátem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuae; * operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam; * avertisti ab ira indignationis tuae.

Converte nos, Deus salutarius noster, * & averte iram tuam a nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? * aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

Deus, tu conversus vivificabis nos; * & plebs tua laetabitur in te.

Ostende nobis, Dómine, misericordiam tuam, * & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam,

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum salutare ipsius; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericordia & véritas obviaverunt sibi: * justitia & pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est, * & justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dóminus dabit benignitatem; * & terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit, * & ponet in via gressus suos.

Ant. Misericordia & véritas obviaverunt sibi: justitia & pax osculatæ sunt.

¶ Propè timentes Dóminum salutare ipsius; ¶ Ut inhábitet glória in terra nostra. *Ps. 84.*

Absol. & Bened. de B. M. Virg.
Sermo sancti Gregorii Nysseni.

De Occursu Domini.

Lectione iv.

QUANDO circè primitivum præfentis Festi tempus, is qui in forma divina existens, for-

mam servi assūmpferat, Dei & hōminum mediátor factus, legálē præceptum ésequens, quadraginta dies natus infans, sempiternum illud Verbum, unā cùm Genitrice convenientem atque præscriptam hōftiam portante, ad templum pergebat; incorporeórum spirítuum órdines, servíliter cervícem flectentes, invisibíliter Deo convenientem pompam parábant, & ineffábilis sapiéntiae pélagus venerabantur; atque ejus quæ óvia est, legális lítteræ constitutióne expletiónem, pro mystérii in Deo ómnium creatóre absconditi manifestatióne, expectabant. Cujus nos mystérii memóriam hōdiè celebrantes, spirítuálibus speculatióibus, incorporeárum méntium more, nosmet oblectémus.

¶ Hōftiæ non possunt perfectum facere servientem, solúmmodo in justitiis carnis usquè ad tempus correctiōnis impósitis: nunc autem * Ad destitutiōnem peccati per hōftiam suam Christus appáruit. ¶ Quò mihi multitúdinem viçtimarum, dicit Dóminus? plenus sum; ne offeráti ultrà sacrificium frustrà: * Ad destitutiōnem. *Hebr. 9. If. 1.*

Lectione v.

JAM quidem carnem indútus Deus primogénitam diáboli sóbolem, id est peccatum, enecárat páriter ac aboléverat; atque simul ac carne natus est, malitia damnatiōnem decernens, ejusque in se omnímodam abolitionem fáciens, adversárias virtutes lamentis oppléverat, tanquam vasa quædam ab iis áuferens, Magos ab Oriente profectos; suique eos domínii adoratiōne ac agnitiōne, vasa apta Dómino reddens,

in subsídium ædificatiónis Ecclésiæ , à Deo revéra confecti tabernáculi illius , quod Dóminus fixit , & non homo.

R. Sacrificium & oblationem noluisti , aures autem perfecisti mihi : * Holocaustum & pro peccáto non postulasti ; tunc dixi , Ecce vénio . ¶ Impossibile est sanguine taurórum & hircórum auferri peccáta ; ídeò Christus ingrédienſ mundum dicit : * Holocaustum . *Ps. 39. Hebr. 10.*

Lectio vij.

Deo & Patri , nedūm primogé-nita hóminum , sed & univer-sum ipsum sanctificat genus , per-eas quas in se assumpſit massæ nos-træ primítias , id est , per carnem ánimâ intelligentē præditam , à no-bis acceptam ; totam humánæ na-turæ massam ad sanctificatióne no-vō velut fermento conspergēns . Nam & ego nunc méritò díixerim , sicut divínus ait Apóstolus : Si pri-mítiae sanctæ , & massa . Ac quemá-dmodūm oīlī legis sermo tribum illam , cui sacerdótii munus obtí-gerat , pro primogenitórum primí-tiis typicè Deo offerébat ; ita nunc in spléndido veritatis caractére Pon-tificem & Apóstolum nostræ con-fessiōnis sanctum illum & innocen-tem , impollutumque , ac segregá-tum ab ómnibus fórdibus & cogi-tatióibus peccatóris , Deo & Pa-tri corporáliter , pro ea quæ ei per-fidem sanctificáta est humána na-túra , oblátum esse intelligimus .

R. Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti , & de-peccáto damnávit peccátum in carne , * Ut justificatió legis impleré-tur in nobis . ¶ Oblátus est : justi-ficábit ipse Justus multos : & ipse

peccáta multórum tulit ; * Ut Gló-ria . Resumitur R. Deus . usquè ad y. Rom. 8. Is. 53.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Tóllite.

P S A L M U S 95.

Christus Deus excelsus , Rex uni-versæ terræ , in templo suo ado-randus .

Cantáte Dómino cánticum no-vum ; * cantáte Dómino , omnis terra .

Cantáte Dómino , & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus .

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus , * in ómnibus pôpulis mirabília ejus :

Quóniam magnus Dóminus , & laudábilis nimis ; * terribilis est super omnes deos :

Quóniam omnes dii géntium dæ-mónia ; * Dóminus autem cœlos fecit .

Confessio & pulchritudo in con-pectu ejus : * sanctimónia & magni-ficéntia in sanctificatióne ejus .

Afferte Dómino , pátria géntium , afferte Dómino glóriam & honórem ; * afferte Dómino glóriam nó-mini ejus .

Tóllite hóstias , & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus .

Commoveátur à fácie ejus uni-versa terra ; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit .

Etenim correxit orbem terræ , qui non commovébitur : * judicábit pôpulos in æquitáte .

Lætentur cœli & exultet terra , commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi , & ómnia quæ in eis sunt .

Tunc exultábunt ómnia ligna syl-

várum à fácie Dómini , quia ve-
nit ; * quóniam venit judicáre ter-
ram.

Judicábit orbem terræ in æqui-
tate , * & pópolos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias , & introíte
in átria ejus ; adoráte Dóminum
in átrio sancto ejus.

Ant. 3. a. Adoráte.

P S A L M U S 96.

*Christus Rex universæ terræ , ab
Angelis adorandus , in Sion cum
gaudio excipitur.*

Dominus regnávit ; exultet ter-
ra , * lètentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circúitu ejus : *
justitia & judícium corréctio sedis
ejus.

Ignis ante ipsum præcédet , * &
inflammábit in circúitu inimicos
ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi ter-
ræ : * vidit , & commota est ter-
ra.

Montes sicut cera fluxérunt à fá-
cie Dómini , * à fácie Dómini om-
nis terra.

Annuntiavérunt cœli justitiam
ejus ; * & vidérunt omnes pôpuli
gloriā ejus.

Confundantur omnes qui adór-
rant sculptília , * & qui gloriantur
in simulácris suis.

Adoráte eum , * omnes Angeli
ejus.

Audívit , & lètata est Sion : * &
exultavérunt fíliæ Judæ propter ju-
dicia tua , Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíssimus
super omnem terram : * nimis exal-
tatus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum , odíte
malum : * custódit Dóminus áni-
mas sanctórum suórum ; de manu
peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis
corde lètitia.

Lètámini , justi , in Dómino , *
& confitémini memóriae sanctifica-
tionis ejus.

Ant. Adoráte Deum , omnes
Angeli ejus : audívit , & lètata est
Sion.

Ant. 5. C. Notum fecit Dómi-
nus.

P S A L M U S 97.

*In Christo innotuit salutare Dei ,
per quod implebuntur divina pro-
missa.*

Cantáte Dómino cánticum no-
vum , * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus , * &
bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre
suum : * in conspectu géntium re-
velávit justitiā suam.

Recordátus est misericórdia suæ , *
& veritatis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes térmīni terræ *
salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo , omnis terra : *
cantáte , & exultáte , & psállite.

Psállite Dómino in cithara , in
cithara & voce psalmi : * in tubis
ductilibus & voce tubæ cárneæ ;
jubiláte in conspectu regis Dómini.

Moveátur mare , & plenitúdo
ejus ; * orbis terrárum , & qui há-
bitant in eo.

Flúmina plaudent manu , simul
montes exultábunt à conspectu Dó-
mini , * quóniam venit judicáre
terram.

Judicábit orbem terrárum in jus-
titia , * & pópolos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus sa-
lutáre suum : recordátus est mis-
ericórdia suæ & véritatis suæ dómui
Israël.

¶. Sicut audívimus , sic vídimus ,

R. In civitáte Dómini virtútum.
Pſ. 47. Léctio sancti Evangélii secundùm Lucam.

Léctio vii. Cap. 2.

IN illo témpore; Postquām impletí sunt dies purgatiónis Maríæ secundùm legem Móysi, tulérunt Jésum in Jerúsalement, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

In Luc. Lib. 2. C. 2. n. 55.

Factus est sub lege Christus, ut eos qui sub lege essent, lucrifáceret. Sístitur in Jerúsalement. Vides omnem legis vétéris sériem fuisse typum futúri. Omne masculínū adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur; verbis enim legis promittebátur Vírginis partus, & verè sanctus, quia immaculátus. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jésus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculati partus nōvitáte non sénserit, & cœlesti magestáte depúlerit. Et ecce homo erat in Jerúsalement, cui nomen Símeon; & homo iste justus & timorátus, expectans consolatióne Israél. Non solum ab Angelis & Prophétis, à pastóribus & paréntibus, sed etiam à senióribus & justis generatióne Dómini áccipit testimónium. Omnis áetas, & uterque sexus, eventorumque mirácula fidem ástruunt. Virgo gérerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus Joannes exultat, vídua confítetur, justus expectat.

R. Homo erat in Jerúsalement, cui nomen Símeon: * Et iste justus & timorátus responsum accéperat à

Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi priùs vidéret Christum Dómini. y. Véniet, & non tardábit; justus autem in fide sua vivet.

* Et. Luc. 2. Habac. 2.

Léctio viii. n. 58. & 59.

ET benè justus, qui non suam, sed pòpuli grátiam requirébat, cùpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitatis absolvi, sed expectans vídere promissum; sciébat enim quia beáti óculi qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus suis, & benedixit Deum, & dixit: Nunc, Dómine, dimitte servum tuum in pace. Vide justum velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle disolví. Dissolvi enim multò mélius est. Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalement, expectet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei: completáatur, velut quibusdam fidei suæ bráchiis, opéribus suis; tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit vitam.

R. Cùm inducerent puerum Jésum parentes ejus, ut fácerent secundùm consuetudinem legis pro eo, Símeon * Accépit eum in ulnas suas. y. Desidérium cordis ejus tribuisti ei, Dómine, & voluntáte labiorum ejus non fraudasti eum. * Accépit. Luc. 1. Pſ. 20.

Léctio ix. n. 60.

Vides ubérem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, & prophetiam incrédulis negátam esse non justis. Ecce & Símeon prophétat in ruínam & resurrec-tiónem plurimórum venisse Dóminum Jésum Christum, ut justórum iniquorūmque mérita discernat, & pro nostrórum qualitaté factórum,

Judex verus & justus aut supplicia
decernat , aut præmia.

R. Benedixit Deum Simeon , &
dixit: * Nunc dimittis servum tuum ,
Dómine , secundum verbum tuum ,
in pace ; quia vidérunt óculi mei
salutare tuum. **V.** Expectans expec-
távi Dóminum , & intendit mihi ;
& exaudívit preces meas , & im-
misit in os meum canticum novum :
* Nunc. Glória Patri. Resumitur
R. Benedixit. usquè ad **V.** *Luc. 2.*
Ps. 39.

Te Deum.

V. *Sacerd.* Magnus Dóminus ,
& laudabilis nimis in civitate Dei
nostrī , **R.** In monte sancto ejus.
Ps. 47.

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. **E**rat pater Jesu & mater
1. a. **E**mirantes super his quæ
dicebantur de illo. *Luc. 2.*

Ant. 3. a. Benedixit illis Simeon ,
& dixit ad Maríam matrem ejus :
Ecce pósitus est hic in ruínam , &
in resurrectiōnem multórum in Is-
raél. *Luc. 2.*

Ant. 4. E. Pósitus est in signum
cui contradicétur ; (& tuam ipsius
ánimam pertransíbit gládium) ut
revelentur ex multis córdibus cogi-
tationes. *Luc. 2.*

Ant. 7. d. Erat Anna.

CANTICUM. *Sophon. 3.*
*Laudandum & exultandum prop-
ter Christi adventum & præsentiam.*

LAUDA , fília Sion ; júbila , Is-
raél: * lätare , & exulta in om-
ni corde , fília Jerúsalem.

Abstulit Dóminus iudicium tuū , *
avertit inimicos tuos.

Rex Israél Dóminus in médio
tuī: * non timébis malum ultrà.

In die illa dicétur Jerúsalem: Noli

timére ; * Sion , non dissolvantur
manus tuæ.

Dóminus Deus tuus in médio tuī ,
fortis ; * ipse salvábit.

Gaudébit super te in lätitia , filé-
bit in dilectione sua , * exultábit su-
per te in laude.

Ant. Erat Anna prophetissa ; &
hæc vídua usquè ad annos octoginta
quátuor : & hæc ipsā horā supervé-
niens , confitebátur Dómino. *Luc. 2.*

Ant. 6. F. Loquebátur de Jesu
ómni bus qui expectábant redemp-
tiōnem Israél. *Luc. 2.*

CAPITULUM. *Coloff. 1.*
MYstérium quod absconditum
fuit à séculis & generatiōni-
bus , nunc manifestatum est sanctis
ejus , quibus voluit Deus notas fá-
cere divítias glóriæ sacramenti hu-
jus.

H Y M N U S .
QUI sacrís hódiē sístitur aris ,
Stat signum pópolis ómnibus
Infans ;
Idem Judáicæ glória gentis ,
Et toti nova lux addita mundo.

PLAUSUS insólitos audit uterque
Miraturque parens : vota faventūm
Votis excipiunt , & sua latis
Gratantūm omníbus gáudia mis-
cent.

AFFLATÆ súbitò númere mentes
Vix sese cápiunt ; spesque salútis
Hæc inclusa tenùs corde sub imo ,
Ipsis jam manib⁹ prensa tenétur.

QUEM vidére procul mente Pro-
phétæ ,
Nunc te das óculis , Christe , fruen-
dum ;

Mox idem féries , ora resolvens ,
Dictis attónitas grándibus aures.

Si nostris modò te fénibus au-
fers ,

Horum firma fides súppleat usum ;

Hâc te, Christe, manu tângere fas est:
In templis résides nunc quoque
nostris.

ÆTERNO sit honor lausque Pa-
renti:
Qui placare paras víctima Patrem ,
Æqualis tibi sit glória , Nate :
Ambórum símilis laus sit Amóri.
Amen.

¶. Annúntient in Sion nomen
Dómini , R. Et laudem ejus in Je-
rúsalem. Ps. 101.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. duplicanda. Ut perfe-
cérunt pater Jesu & mater ómnia
secundum legem Dómini , reversi
sunt in Galilæam in civitátem suam
Názareth. Luc. 2.

Oratio.

O Mnípotens , sempiterne Deus ,
majestátem tuam súpplices exo-
rámus, ut sicut unigénitus Fílius tuus
hodiernâ die cum nostræ carnis sub-
stântia in templo est præsentátus ,
ita nos fáciás purificátis tibi mén-
tibus præsentári : Per eumdem Dó-
minum.

A D H O R A S , *Doxologia.*

Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

A D P R I M A M.

Ant. 1. a. Erat.

Non dicitur Symb. Quicumque.
In R. br. ¶. Qui natus es * de
María vírgine. Matth. 1.

Canon proprius , cxlvj.

A D T E R T I A M.

Ant. 3. a. Benedixit.

Capitulum. Isaïæ 8.

Dominum exercítuum ipsum
sanctificáte : ipse pavor vester ,

& ipse terror vester : & erit vobis
in sanctificatióne; in lápidem au-
tem offensióne , & in petram scán-
dali duábus dómibus Israël ; in lá-
queum & in ruínam habitántibus
Jerúsalem.

[Temp. Septuag. omisso Alle-
lúa. in R. br. resumptio fit ad pri-
mum Asteriscum * ; & sic ad Sex-
tam & Nonam.]

R. br. Lápidem quem reproba-
vérunt , * Factus est in caput án-
guli , * Allelúa , allelúa. Lápidem.
¶. A Dómino factum est istud ; * &
est miráble in óculis nostris , * Al-
lelúa. Glória Patri. Lápidem. Ps.
117.

¶. Benedicentes ei hæreditábunt
terram ; R. Maledicentes autem ei
disperibunt. Ps. 36.

A D S E X T A M.

Ant. 4. E. Pósitus est.

Capitulum. Isaïæ 42.

Dominus sicut fortis egredié-
tur , sicut vir præliátor susci-
tábit zelum : vociferábitur , & cla-
mábit ; super inimícos suos confor-
tábitur.

R. br. Sagittæ tuæ acútæ , * Pó-
puli sub te cadent , * Allelúa , al-
lelúa. Sagittæ. ¶. In corda * inimi-
corum regis , * Allelúa. Glória Pa-
tri. Sagitta. Ps. 44.

¶. Judicábit in natiónebus , im-
plébit ruínas ; R. Conquassábit cá-
pita in terra multórum. Ps. 109.

A D N O N A M.

Ant. 6. F. Loquebátur.

Capitulum. Isaïæ 12.

Cantáte Dómino , quóniam ma-
gnificè fecit. Annuntiáte hoc
in universa terra. Exulta & lauda ,
habitatio Sion , quia magnus in mé-
dio tuî Sanctus Israël.

R. br. Vidérunt * Ingressus tuos ,

Deus, * Allelúia, allelúia. Vidérunt.
¶. Ingressus Dei mei, * regis mei
qui est in sancto, * Allelúia. Glória.
Vidérunt. *Ps. 67.*

¶. Dicant nunc qui timent Dó-
minum, R. Quóniam in séculum
misericórdia ejus. *Ps. 117.*

A D I I. V E S P E R A S.
Psalmi de Officio parvo. lxxxviiij.
Ant. IN Christo Jesu inhábitat om-
4. E. In plenitudo divinitatis cor-
poraliter. *Coloss. 2.*

Ant. 5. C. De plenitidine ejus
nos omnes accépimus, & grátiam
pro grátia. *Joan. 1.*

Ant. 1. D. Lex per Móysen data
est, grátia & véritas per Jesum
Christum facta est. *Joan. 1.*

Ant. 6. F. Finis legis Christus
ad justitiam omni credenti: omnis
qui credit in illum, non confundé-
tur. *Rom. 10.*

Ant. 8. G. Lex pædagógus nos-
ter fuit in Christo, ut ex fide justi-
ficémur. *Gal. 3.*

C A P I T U L U M. *Hebr. 8.*
CUM essent qui offerrent secun-
dùm legem múnera, qui exem-
plári & umbræ desérviunt cœlés-
tium; nunc Christus mélius sortí-
tus est ministérium, quantò & me-
lioris testamenti mediátor est, quod
in melióribus repromissiónibus san-
cítum est.

[*Ante Septuagimam*: Allelúia,
allelúia. ¶. Ecce dies vénient, dicit
Dóminus, & feriam dómui Israël
& dómui Iuda fœdus novum. Alle-
lúia. *Jerem. 31.*]

H Y M N U S.

S TUPETE, gentes: fit Deus hós-
tia;
Se spontè legi Légifer óbligat:
Orbis Redemptor nunc redemp-
tus;

Seque piat sine labe mater.
De more matrum, Virgo puér-
pera

Templo statútos abstínuit dies.
Intráre sanctum quid pavébas,
Facta Dei priùs ipsa templum?

ARA sub unâ sē vovet hóstia
Triplex; honórem virgíneum
ímmolat

Virgo sacerdos, parva mollis
Membra Puer, seniorque vitam.
EHEU! quot enses transädigent
tuum

Pectus! quot altis nata dolóri-
bus,

O Virgo! Quem gestas cruen-
tam

Imbuet hic sacer Agnus aram.
CHRISTUS futúro, corpus adhuc
tener,

Prælúdit insons víctima fúneri:
Crescit; profuso vir cruóre,
Omne scelus móriens piábit.

SIT summa Patri, summaque Filio,
Sanctóque compar glória Flá-
mini:

Sanctæ litémus Trinitati
Perpétuo pia corda cultu.

Amen.

¶. Protector noster, áspice,
Deus; R. Et résponce in fáciem
Christi tui. *Ps. 83.*

Ad Magnificat.
Ant. 7. G. duplicanda. Sanctifi-
cáti per oblationem cörporis Jesu
Christi, accedámus & ipsi, domus
spirituális, facerdótium sanctum,
offerre spirituáles hóstias, accep-
tábles Deo per Jesum Christum.
Hebr. 10. 1. Petr. 2.

Oratio, ut suprà ad Laudes.
AD COMPLETORIUM.
*Psalmi & Capitulum de Domi-
nica.*

Ant. 2. D. In ipso vita erat, &

vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet. *Joan. 1.*

Hymnus, Virgo, Dei genitrix.

244.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Salutare tuum parasti, Dómine, lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuae Israél. Luc. 2.

¶ *De Beata Maria Virgine, sicut Commem. tanquam de Festo Simplici, in Vesperis Feriae VI. & in Laudibus Sabbati cuiusvis Hebdomadis, usque ad Quinquagesimam, ut infra in Officio de Beata Maria in Sabbato, nisi de ea fiat officium.]*

DIE III.

In Festo

SANCTI BLASII,

Episcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ sequuntur.

Lectione j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectione ij.

Ex Bollando.

Blásius, Episcopus Sebaſténus in Arménia, pro Christo Martyr occubuit. Illius cultum apud orientales Ecclésias celeberrimum jam ab antiquis tempóribus fuisse patet ex vetustissimis eórum Menologiis. Non minus célebris fuit per omnes Occidentis, & maximè Galliarum Ecclésias sancti Blásii memoria, populis undique ad ejus patrocinium configiéntibus, ex eo maximè tempore quo sancti Martyris reliquiae huc illuc per Itáliam & Gálliam variè translatae sunt.

De expositione sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum-octavum.

Serm. 21. n. 7.

Lectione iij.

Principes persecuti sunt me gratis: & à verbis tuis trepidavit cor meum. Benè hoc Martyr dicit, quod in justè persecutónum tormenta sustineat: qui nihil rapuerit, nullum violentus opprimerit, nullus sanguinem fuderit, nullus torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus débeat, & graviora latrónum sustinere cogatur supplicia: qui loquátur justa, & non audiatur: qui loquátur plena salutis, & impugnétur; ut possit dicere: Cum loquébar illis, impugnabant me gratis. Gratias igitur persecutónum patitur qui impugnatur sine crímine: impugnatur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudabilis: impugnatur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriatur, cum pietas virtutum ómnium fundamentum sit. Verè frustrà impugnatur, qui apud ímpios & infídos impietatis arcéfatur, cum fidei sit magister.

Oratio, Deus, cujus grátia. ix.

DIE V.

In Festo

SANCTÆ AGATHÆ,

Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, exceptis quæ sequuntur. Oratio, Deus, sanctæ puritatis amátor. infra.

Lectione ij.

Ex Actis apud Bollandum, & Hymno S. Damasi Papæ.

Agatha virgo, quam Panormitani & Catinenses civem suam fuisse contendunt, gloriósi martyrii

corónam sub Décio Imperatóre consecúta est. Carmen scripsit de ea sanctus Dámasus Papa, qui toto ferè século quarto vixit. Quo in cármine vírginem exímiam canit génere claram, elegantem spécie, móribus elegantiórem & fide, terréna próspera nihil reputasse, ut Dei jussis obtemeraret: aitque illam trúcibus fortiórem viris, membra sua flagris exposuisse, acerbum mamillæ tortæ dolórem válido pectore tolerasse; cùmque à beáto Pe- tro recreáta in cárcere fuisset, lætiórem indè ac magis flagrantem, ad flagella cuncta alácriter cucurisse. Addit sanctus Póntifex beátæ Mártiris ope servátam ab igne fuisse ethnicórum turbam. Légitur in Actis ejus pagános, anno vertente à martyrio sanctæ vírginis, confugisse ad ejus túmulum, & velo quo túmulus obtegebátur oppósto, ignem repressisse, qui ab Æthna monte exundábat. Cátinæ velum illud asservári créditur: mosque solemnis ac pius civitatis est, ubi Ethna mons ignes évomit, flammis erumpéntibus id velum objícere, quo non semel sedatæ leguntur.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

Hom. II. Lectio iii.

DE cœlestis vitæ dilectione rectè per Salomónem dicitur: Fortis est ut mors diléctio. Quia vi-delicet, sicut mors corpus intérimit, sic ab amore rerum corporalium aternæ vitæ cáritas occidit. Nec enim Sancta hæc, cuius hódiè natalitia celebrámus, mori pro Dómino potuisset in corpore, si priùs à terrénis desidériis mórtua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine ánimus tormenta despexit, præmia contemp-

sit. Ante armátos reges & præsides ducta stetit, feriente robústior, judicante sublímior. Quid inter hæc nos bárbari & débiles dícmus, qui ire ad regna cœlestia puellas per ferrum vidémus? quos ira superat, supérbia inflat: ambítio perturbat, luxuria inquinat. Qui si adispisci regna cœlorum per bella persecutiōnum non pôsumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nólumus per pacem sequi. Ecce nulli nostrum hoc tempore dicit Deus: Pro me móre; sed: Illícita tantum desidéria in te occide. Qui ergo in pace subígere carnis desidéria nólumus, quómodò in bello pro Dómino ipsam carnem domémus?

Oratio.

Dlus, sanctæ puritatis amátor, qui beátæ Agathæ castum virginitatis propósitum infudisti; da nobis, quæsumus, sic ejus agónem gloriósum venerari, ut perpétuis ejusdem mereámur fovéri præsidiis: Per Dóminum nostrum.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commemoratione precedentis.

D I E VI.

In Festo

S A N C T I A M A N D I ,
Traiectensis Episcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum.
Oratio, Deus, qui per. infrā.

Lectio ii.

Ex vita ejus apud Bolland.

AMandus, in agro Nanetensi natus, sacris litteris à pueritia eruditus, secessit in Ogiam insulam nunc diocesis Rupellensis; undè Túrones petens sancti Martíni sepulcrum veneratúrus, tonsis capil-

lis Clero ascriptus est. Hinc Bitúrigum, deindè Romam pétit. Unde reversus in Gálliam, non ad certam diocésim gubernandam, sed ad fidem géntibus nondùm Christiánis prædicandam, Tréviris ordinátus est Episcopus. Primum Brabantinis, deindè Sclavis Evangélium annuntiavit. In exílum pulsus à rege Dagoberto ob reprehensam vivendi licentiam, Váscones Christo acquisivit, & iis qui Pyrenæos montes íncolunt Evangélii lucem íntulit: sic disponente Deo, ut regis malè infensi vindicta occasio fieret fidei Christiánæ propagandæ.

Lectione iii.

MOx, à Rege revocatus Amandus, consentiente Episcopo Noviomensi, Gándavis prædicavit fidem. Unde, promovente Sigiberto qui ab eo baptismum suscéperat, ad Trajectensem sedem assumptus est anno sexcentésimo quadragésimo nono. Ob depravátos Cleri mōres, quibus reprimendis impar sibi videbátur, de sede deferenda cōgitans, scripsit ad sanctum Martínnum Papam, qui, missis decretis quæ Concilium Lateranense contrà Monothélitas nuper edíderat, eum ad perseverántiam hortátus est. Sed Romam iterum profectus, & liber à sede Trajectensi dimisitus, várias, prædicandi causā, régiones peragravit. Multa in Gálliis monastéria construxit, quorum præcipuum est Elnonense ad Scarpam, in quo déniqüe sénio confectus & clarus miraculis ánimam Deo redidit. Ipsum volunt eumdem esse ac Alánum Ecclésiæ Cathédralis Vaurensis Patrónum, de quo équidèm habetur história ab Autore Aquitano

anónymo conscripta, quæ mutáto nómine éadem est ac ália inter has quæ de sancto Amardo Trajectensi Episcopo traduntur.

Oratio.

Deus, qui per beátum Amandum Pontíficem infidèles pöpulos de ténebris ad lucem veritatis venire tribuisti; da nobis, ejus intercessione, in fide stábiles, & à spe Evangélii quod prædicavit, immóbiles permanére: Per Dóminum.

D I E . V I I I .

In Festo

S. JOANNIS DE MATHA,
Presbyteri, Instit. Ordinis
SS. Trinitatis.

Semiduplex.

*Omnia de Communi Justorum
Sacerdotum.*

Pridiè *AD VESP.* *Psalmi sub
sola Ant.* Dicébat. xxxiv. *Oratio*,
Deus, qui beát. *infra*.

Lectione ij.

*Ex Gaguino, Spondano, Mac-
done, & aliis vitæ ejus Scripto-
ribus.*

Joannes, cui de Matha cognómen, in província Narbonensi secunda, Falcón natus est à parentibus pietate & nobilitate conspicuis. Studiorum causâ primùm Aquas-Séxtias, & póstea Parísiis profectus, emenso Theologiarum curriculo, Magistérii láuream adeptus est. In Clerum Parisiensem ab Episcopo Maurítio ascriptus, & tandem Presbyter ordinátus, cùm in ejus facello primum sacrificium offerret, divinitus inflammatum se sensit ad redimendos ab infidélium servitútē captivos Christiános. Ut tamen matúrius in re tanta procéderet, in solitudinem quamdam Vadensis pagi

intrà límites Meldensis Episcopátūs secessit; ibique initâ societate cum Felice Eremita, qui illuc jam ab annis plúribus vitam agébat ascéticam, per triénium, oratiōne & jejúnio, humilitate & obediētiā se exércuit. Romam cum Felice profectus, ab Innocéntio tértio recens electo Pontífice, facultatēm imperávit sese & suos redimendis captivis devovendi. Céterū Parísiós ad Odónem Episcopum qui Maurítio succésserat, & Absalónem Abbátem sancti Victóris remissus, ut communicatō cum eis consilio, vitæ órdinem institutumque feligeret, regulamque fóciis, quam sequerentur, perscríberet.

Lectio iij.

ITaque Felice in pristinam pagi Vadensis solitudinem remeante, ut fócios congregáret, & exemplis régeret, Joannes Parísiós ad Episcopum, de modo ordinandæ familiæ tractatúrus, accédit; ac tandem compósitis ex sententia rebus ómnibus, ad Felicem revertitur. Tunc aedificatâ conjunctis curis Ecclésiâ cum qualicumque domo, aliisque aedificiis, primum Ordinis monastérium in loco dicto Cervo frígido sub nómine & clientela sanctissimæ Trinitatis constituit. Régula autem, ut eam ipse perscríperat, paucis adjectis, statim ab Apostólica Sede confirmata est; nec multò post institutum Parísiis, annuente Episcopo & Capitulo Parisensi, in domo sancti Maturini receptum. Ab eo tempore Joannes innúmera per Italiam, Gálliam & Hispánias aedificavit cœnobia, & captivorum immensam multitúdinem per se & per Ordinis alumnos in libertatē aſlēruit. Déniquè Romæ plenus op-

ribus bonis, óbiit die vigésimā primā Décembbris anno millésimo ducentésimo décimo tértio.

Oratio.

Deus, qui beato Joanni Presbytero, ac fóciis ejus, zelum fidéles redimendi captivos infudisti: da servis tuis illam cörperis & animæ libertatēm, quâ Christus Filius tuus nos liberavit; Qui tecum vivit & regnat.

AD VESP. fit à Capitulo de sequenti, cum Commem. præcedentis.

*D I E I X.**In Festo*

S. A P O L L O N I Ā,
Virginis & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. Mart.
Oratio, Deus, qui inter. in Communi, xlvi.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni, ad Fábium Antiochénus.

Euseb. Hist. Lib. 6. Cap. 41.

Lectio ij.

Nequáquam ex Décii Imperatoris edicto persecutio apud nos cœpta est; sed íntegro anno antevérterat. Nam infauitus quidam vates ac poéta commóvit Alexandriæ adversus nos gentilium turbas. Ab illo igitur stimulati, hanc solam pietatēm cultumque dæmonum suorum existimabant, si cædibus adversus nostros fævirent. Primum itaque senem quemdam Metram nomine, correptum ímpia verba proferre jubent. Quod cùm ille abnueret, fūstibus hominem verberantes, & acútis arundínibus vultum ejus oculosque pungentes, deductum in subúrbium lapídibus obruerunt. Post hæc fidélem quamdam mulierem

Quintam nōmine, ad idoli templum perductam, adorare illud coēgērunt. Quod cūm illa aversarētur atque execraretur, constrictis pēdibus eam per totius civitatis vicos áspero sīlice constratos rapientes, faxis illisam moláribus, flagris insuper verberantes, ad subúrbium itidem abdūcunt, ibique lapidibus interficiunt.

Lectio iii.

OMNES deinde uno ímpetu in domos Christianórum irrúere cœpérunt; & quos quisque sibi vicinos nōverat, eos illicò properantes agébant, spoliabant ac diripiébant: ea quidèm quæ máximè prætiósa essent, in sinum suum congerentes, vilióra autem & línea quæque disjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò declinabant & subducébant se fugā; ac direptionem bonorum suorum perindè ac illi de quibus Paulus testificátus est, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quisquam, quod équidèm sciam, nisi fortassè unus aliquis, in illórum manus ícidens, háctenus quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam proiectam atatís vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunctos ei dentes excussérunt. Accenso autem extra urbem rogo, minabantur vivam se illam combusturos, nisi una cum ipfis ímpia verba pronuntiaret. At illa véniam deprecári paulisper visa, atque interim dimissa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.

AD VESP. fit Comm. Sanctæ Scholasticæ, Virginis. Ant. Complacuit. V. Audi. xlij. Oratio. Tribue. infrá.

D I E X.

In Festo

S. SCHOLASTICÆ,

Virginis.

Simplex.

*Lectio iii.**Ex S. Gregorio Magno & Mabill.*

SCholástica Benedicti Abbátis soror, Deo ab infantiæ tempore dedicata, ad fratrem quotannis venire consuērat, ut ejus sacris colloquiis fruerétur. Ad hanc vir Dei non longè extra jānuam in possessione monastérii descendébat. Quādam verò die, cūm diutiùs eum apud se retinére vellet, & ille non acquiesceret, insertas dígitis manus ad orationem super mensam pósuit, ut Deus fratris mentem inflécteret. Tántaque súbito tonítrui vis, & inundatio pluviae erúpit, ut Benedictus pedem extra limen efferre non posset. Sicque factum est ut totam noctem pervigilem in spiritáli collóquio transigerent. Hinc reversus ad cellam Benedictus, post triduum elevatis oculis, vidit ejusdem sororis suæ animam in columba spécie cœli secréta penetráre. Qui ex hac visiōne óbitum ejus intelligens, prótinus fratres misit, qui corpus ejus ad monastérium suum deferrent, & in sepulcro quod sibi paráverat pónerent.

Oratio.

TRIBUE, quæsumus, virtutum cœlestium Deus, ut sancta Virginis tuæ Scholásticæ exempla, terréna contémnere nos excent, & bona ambire sempiterna: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per omnia sécula seculorum. R. Amen.

DIE XI.

In Festo

SANCTI BENEDICTI,
Anianensis Abbatis.

Semiduptex.

Pridie AD VESP. Psal. sub sola Ant. Quid prodest. xxvij. in Communi Abbatum. Oratio. Deus, qui beatum. infrā.

Lectione ij.

Ex vita ipsius per S. Ardonem ejus discipulum & Monach. Anian.

Benedictus Anianensis disciplinæ monasticæ per totum fere Occidentem instaurátor, patre Magalonensi Cómite natus, in aula Pi-píni Regis disciplinis liberálibus institutus; sub ejus filio Cárolo Magno, aliquándiu in castris & in aula, cum summa laude méruit. Fratri suo undis penè submerso cùm tentáret opem ferre, periclitátus & ipse, memor voti quod jam pri-dem concéperat, spopondit rerum ómnium abdicationem. Nec multò póst ad sancti Séquani monastérium in Burgundiónibus se cónstulit. Ibi, suscep-to religiónis hábitu, abstinétiâ, humilitate, patiétiâ, paupertatis amóre, régulæ observántiâ, rerum cœlestium contemplatióne, ómnibus præfulsit. In Abbátis defuncti locum, ob singulárem doctrinam & eloquéntiam, jam substi-tuendus, abscessit in pátriam: & in paterno solo excitata céllulâ ad rivum Aniánum propè facellum sancti Saturníni, (quod nunc vocant sancti Lauréntii,) cum frátribus aliquot sanctissimè vixit. Verùm con-fluéntibus ad eum úndiquè discípu-lis, monastérium áliud in loco spa-tiosiore, (nunc in urbe Aniána) ædificare coactus est. In quo tre-centi Mónachi & ampliùs congre-

gáti, divínæ Psalmódia & Scriptu-rárum intelligéntiæ vacábant: ex quibus plúrimi in Epíscopos & Ab-bátes delecti sunt.

Lectione iii.

Collabentem in Occitánia, Aquitánia, & tota Gállea meridio-náli disciplinam monásticam, ope divínâ adversùs malévolos adjútus, restituendam curávit Benedictus. A Ludovico Pio imperatóre & Fran-córum rege accítus, ducis ab Anianensi Cénóbio Mónachis, tránsstu-lit se in monastérium sancti Cor-nélíi ad Indum, non longè ab Aquisgráno, quod Imperátor ædifi-candum curáverat, ut ejus ope & consíliis uterétur. Plúrima monas-téria in Gálliis & Germánia, Im-peratóris iussu reformávit, quæ-dam de novo fundávit. In Con-cilio Aquisgranensi genuínum ré-gulæ sensum, éditis exímiis sta-tutis, explícuit. Plura eruditè scrip-sit, inter quæ éminet concordia regulárum. Officii divini recitatió-nem nunquàm intermisit, étiam acutissimâ febre correptus, & ipsâ instante morte. Psallenque cum frátribus, ad hæc verba, Fac cum servo tuo secundùm misericórdiam tuam, annum agens septuagésimum ánimam Deo redidit in Indensi monastério, ubi corpus ejus requiescit.

Oratio.

Deus, qui beatum Benedictum Abbátem, Spíritus tui servóre & disciplinæ zelo replétum, regu-laris observántiæ instauratorem stré-nuum effecisti; da nobis, ejus mé-ritis & intercessióne, ut reformáti in novitáte sensus nostri, & in sancta conversatióne viventes, viam mandatorum tuorum dilatáto corde

currámus: Per Dóminum. . . . in unitáte ejusdem.

D I E X V I I .

In Festo

S A N C T I S Y L V I N I ,
Episcopi, Tolosæ nati.

Semiduplex.

Pridie AD VESP. Psalmi sub sola Ant. Suscitabo. xvij. in Communi Pontificum. Oratio, Misericordiam. *infra.*

Lectione ij.

Ex vita ejus apud Bollandum & Mabillonium.

S Ylvínu sécu lo séptimo nóbili génere natus, relictâ uxore quam júvenis dúxerat, Christo soli adhæsit. Várias peregrinatíones suscepit, ut, intercedéntibus Sanctis quorum sepulcra visitábat, conserquerétur grátiam fidéliter in sua vocatíone perseverandi. Visitatis celebrióribus Európæ sanctis locis, in Palæstínam tránsiit, ut passióne Salvatóris efficaciùs in memóriam revocáret. Has omnes páuperi apparátu, interiòris humilitatis indício, perfécit peregrinatíones. Regrediens Romanam venit, ubi consercratus est Episcopus, nullus quidem certi loci, sed ut quocumque loco utiliùs ad propagandam Christi fidem laboráret.

Lectione iii.

I N Gállias redux Sylvínu s, ad Morínos, seu in Artésiam, ut vocant, se cónkulit, multosque verbo & exemplo ibi ad Christum adduxit. Miris virtútibus, imprímis fidei ardóre, caritatē in páuperes, vitæ austéritatē, paupertatis amóre, fastus contemptu, eximiáque vigilantiā ac sedulitáte enítuit. In Téruanensi præsertim dicecési diversatus est, ubi amplum excolendum

invénit agrum, non solùm apud infidéles hujus regiónis pópulos, sed apud ipsos étiam Christiános qui cum ipfis negótia exercébant. Consumptis in divino ministério víribus, méritis clarus & miráculis, Alcaci óbiit, anno círciter vigésimo supra septingentésimum. Corpus ejus Audomarópolim ad sancti Bertíni monastérium translátum, ibi religiósè asservátur.

Oratio.

M Isericordiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti Sylvíni Pontificis intercéssio beata concílet; ut qui incessibili culpâ offendimus, ejusdem ásíduis préciis, ab omni réatu liberémur; Per Dóminum.

IN VESPERIS, fit à Capitulo de sequenti, in Communi unius Mart. cum Commem. præcedentis.

D I E X V I I I .

In Festo.

S A N C T I S I M E O N I S ,
Episcopi Hierosolymitani, & Martyris.

Semiduplex.

Oratio. Deus, cuius grátia. in Communi, ix.

Ex libro quinto Commentariórum sancti Hegesippi Historiographi.

Euseb. Històr. Lib. 3.

Lectione ij.

S Imeon, cognátus Dómini, filius Cléophæ, secundus post Jacobum Hierosolymæ Episcopus, calúnniam passus ab hæréticis, accusatus est coram Attico Consulári; & per plúrimos dies acerbissimis tormentis excruciatus, fidem Christi constantissimè professus est; ita ut omnes supra modum admirarentur, & ipse quoque Consuláris, quómo-

dò is qui centum viginti annos attingerat, tália pertulisset. Tandem verò sententia júdicis cruci affixus est.

Lectione iii.

AD hæc usquè tempora Ecclésia mansit, in obscuro adhuc recessu delitescentibus quicumque rectam salutáris prædicatiōnis régulam depravare nitebantur. Postquam autem facer Apostolórum cœtus vário mortis génere extinctus est, effluxeratque jam ætas hóminum illorum qui divinam ipsam Sapiéntiam suis auribus auscultare meruerant; tunc demum exorta est impii erróris conspiratiō, nullo videlicet amplius ex Apóstolis supérstitie.

DIE XXXIV.

[In Anno Bifextili, die xxv.]

In Festo

SANCTI MATTIÆ,
Apostoli.

Duplex-majus.

[Si incidat in Quadrag. antici-
pabitur in Fer. III. post Domin.
Quinquag.]

Omnia de Communi Apostolo-
rum, exceptis quæ sequuntur.

Pridiè post Hymnum, v. Oculi
mei ad fidèles terræ, R. Ut sédeant
mecum. Ps. 100.

Ad Magnificat.

Ant. 2. D. Oportet ex his viris
qui nobiscum sunt congregati in
omni tempore quo intravit & exi-
vit inter nos Dóminus Jesus, tes-
tem resurrectiōnis ejus nobiscum
fieri unum ex ipsis. Act. 1.

Oratio, Deus, qui beatum Mat-
thiām. infrā.

In I. NOCT. Lectiones de Scrip-
tura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

De Actibus Apostolorum.

Lectione iv. Cap. 1.

TIN diébus illis, exurgens Petrus in medio fratrum, dixit: (erat autem turba hóminum simul ferè centum viginti:) Viri fratres, oportet impléri Scripturam quam prædixit Spíritus sanctus per os David, de Juda qui fuit dux eorum qui comprehendérunt Jesum, qui connumeratus erat in nobis, & fortitus est sortem ministrii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitatis, & suspensus crépuit médius, & diffusa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitantibus Jerúsalem; ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Hacéldama, hoc est, ager sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhábitet in ea, & episcopátum ejus accípiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore quo intravit & exi-
vit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joannis usquè in diem quâ assumptus est à nobis, testem resurrectiōnis ejus nobiscum fieri unum ex ipsis. Et statuérunt duos: Joseph, qui vocabatur Bárhabas, qui cognominatus est Justus; & Matthiām. Et orantes dixerunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnia, ostende quem élégeris ex his duobus unum, accípere locum ministrii hujus & apostolátūs, de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dedérunt sortes eis: & cécidit fors super Matthiām; & annumeratus est cum undecim Apóstolis.

Ex Commentário sancti Joannis Chrysostomi in Actus Apostolorum.

Homil. 3. Læctio v.

IN diébus illis, exurgens Petrus. Tanquam férvidus, & tanquam is cui à Christo grex commissus fúerat, & tanquam chori princeps, ubique primus íccepit loqui. Viri fratres, oportébat impléri Scripturam. Illud consídera quod Petrus agit ómnia ex communi sententia, nihil ex autoritate, nihil cum império. Oportet igitur ex viris nobiscum congregatis in omni tempore. Quamobrem communícat hoc negótium cum illis? Ne delaberentur in contentiónem: nam si his ipsis hoc accidit, multò magis accidisset illis. Propterea ait: Viri fratres, oportet elígere è nobis. Multitudini permittit judicium; simul eos qui eligebantur reddens venerandos, & seipsum líberans ab ódio ceterórum. Ex quibus autem facienda sit elecciónis, ipse interpretatur, dicens: Ex viris nobiscum congregatis in omni tempore. Etenim si dixisset, Modestos oportet adesse; céteros affecisset contumeliá. Et statuerunt duos: Joseph, qui vocabátur Básabas, qui cognominátus est Justus; & Matthiám. Quare non multos? Ne major fieret animórum dejécio, neve res in multos distraherétur.

Læctio vi.

ET verò omnes communiter precantur dicentes: Tu, Dómine, qui nosti corda ómnium, ostende. Tu, inquiunt, non nos. Aptè córdium cognítorem appellant; hinc enim elecciónis erat facienda, non ab exterióribus. Neque dixerunt, Elige; sed, Ostende elec-

tum, hoc est, quem tu elegisti; scientes ómnia præfinita esse à Deo. Et dedérunt eis sortes. Nondùm judicabant se esse idóneos ut rem ipsi sibi permítterent. Ideoque cùpiunt aliquo signo edocéri. Alioqui, si illuc ubi nec erat precatio, neque viri probi, tantum valuit sors eò quod recto ánimo fieret super Jona; multò magis hic explévit chorūm, ac perfécit ordinem. Nec alter ille dóluit; non enim celassent Apóstoli próprios defectus, qui de ipsis primóribus non veriti sunt dicere, quod alibi commoti fúerint indignatione: idque non semel, sed saepius. Hos igitur & nos imitémur. Non jam ómnibus loquor: sed his tantum qui principátum affectant. Si credis Dei esse elecciónem, ne indignéis: illi enim indignáris, & irritáris adversus illum. Ille est qui éligit.

IN III. NOCTURNO.

Læctio sancti Evangélii secundum Joannem.

Læctio vii. Cap. 13.

Ante diem festum Paschæ dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; non est servus major domino suo, neque Apóstolus major est eo qui misit illum. Si haec scitis, beáti éritis si feceritis ea. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Tract. 59. in Joan. n. 1.

Cum hæc Dóminus præmisset, adjunxit: Non de ómnibus vobis dico, ego scio quos élégerim. Notum est de quo loquátur: Judas ille tráditor ejus attíngitur. Ergo ipsum non élégerat; undè ab eis quos élégit, isto sermóne fecernit. Quid est ergo

quod álio loco dicit: Nonnè ego vos duódecim elégi, & unus ex vobis diábolus est? An & ipse ad áliquid est electus, ad quod útique erat necessárius: non autem ad beatitúdinem, de qua modò ait: Beáti éritis si feceritis ea? Hoc non de ómnibus dicit; scit enim quos ad societátem beatitúdinis hu-jus elégerit. Non est ex eis iste qui panem illius sic edébat, ut super eum leváret calcáneum.

Lectio viii.

Tract. 27. n. 10.

Electi in laude solent dici. An electus est & iste, de quo no-lente & nesciente magnum áliquid boni fieret. Hoc est próprium Dei; contrárium iníquis. Omnibus bonis Dei male útitur malus: contrà, malis hóminum malórum benè útitur bonus. Et quid tám bonum quám unus Deus? Quandóquidem ipse Dóminus dixit: Nemo bonus nisi unus Deus. Quantò ergò ille mélior, tanto mélius útitur & ma-lis nostris. Quid Judâ pejus? Sed malo ejus benè usus est Dóminus. Tradi se pér-tulit, ut redímeret nos. Ecce malum Judæ in bonum con-versum est. Potest & sic intellígi quod ait: Duódecim elégi, quia sacrátus est númerus. Non enim quia pér-iit indè unus, ídeò illius númeri honor demptus est: nam in locum pereuntis álius subrogátus est.

Lectio ix.

Tract. 50. n. 10.

Ecce audíte quia Judas iste non tunc perversus factus est, quan-dò à Judæis corruptus Dóminum trádidit. Plerique enim incuriósi Evangélii exístimat tunc periisse Judam, quandò accépit à Judæis pecúniam ut Dóminum tráderet.

Non tunc pér-iit; jam fur erat, & Dóminum pérditus sequebátur, quia non corde, sed córpo sequebátur. Duodenárium númerum Apostoló-rum implébat, Apostólamicam beatitúdinem non habébat, ad imáginem fúerat duodécimus: quo decedente & álio succedente, & suppléta est Apostólica véritas, & númeri per-mansit intégritas.

A D L A U D E S.

¶. Consummétur nequítia pecca-tórum, & díriges iustum, R. Scrutans corda & renes, Deus. *Ps. 7.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, ostende quem elégeris accípere locum ministérii hujus. *Act. 1.*

Oratio.

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociasti; tríbue, quæsumus, ut ejus interventione, tuæ circà nos pietá-tis semper víscera sentiámus: Per Dóminum.

A D II. V E S P E R A S.

¶. Funes cecidérunt mihi in præ-cláris; R. Etenim hæréditas mea præclára est mihi. *Ps. 15.*

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Dedérunt fortes eis: & cécidit fors super Matthíam; & annumerátus est cum úndecim Apóstolis. *Act. 1.*

D I E X X V I I I . [vel XXIX.]

In Festo

S S. M A R T Y R U M

Qui obierunt in caritatis officio erga pestilentia afflictatos Alexandriæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, exceptis quæ sequun-tur.

I N I . V E S P E R I S.
Psalmi sub sola Ant. sequenti.

Ant. 2. D. Venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstare Deo. *Joan. 16.*

C A P I T U L U M. *Rom. 12.*

Sicut in uno cōpore multa membra habémus; ómnia autem membra non eumdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

H Y M N U S.

FESTUS dies non exhibet,
Quos sanguis ornet Mártyres,
Sed Númini quos ígneæ
Vis caritatis immolat.

MORTIS ferax cùm plúrimæ
Lues per urbem spárgitur;
Ægros amant invísere,
Et cōmmori, dùm súblevant.

JAM qui juvárunt láguidos,
Lethále virus opprimit:
Adsunt & his, qui própriæ
Vitæ ministrent pródigi.

Quos péltifer tenet vapor,
Versant, in ulnis cónfovent;
Et mox humandi déferunt
Humana collo cōpora.

A CARITATIS múnere,
Non mors repellit imminens;
Quot morbus ater præripit,
Ardens fides tot súscitat.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Quo dante, mortis néscia,
Afflat fidéles cáritas.

Amen.

¶. Propter fratres meos & próximos meos, R. Loquébar pacem de te, Jerúsalem. *Ps. 121.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. In hoc cognóvimus caritatem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit, & nos

debémus pro frátribus ánimas pónere. *1. Joan. 3.*

Oratio, Da, quæsumus. infra.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Dóminum, qui ánimam suam pro nobis pósuit, * Veníte, adorémus. *1. Joan. 3.*

Ps. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Festus dies. ut supra ad I. Vesperas.

Ex Epístola sancti Dionysii Alexandríni Epíscopi, de peste quæ Alexandria grássabátur.

Apud Euseb. Hist. l. 7. c. 22.

Lección ij.

Multa quidèm & acerba nobis contigérunt. Primùm enim nos urbe expulérunt. Cùmque soli ab ómnibus fugarémur atque opprimerémur, nihilominus tunc quoque festos égimus dies. Quivis déniqüe locus in quo várias arumnas singillatim pertúlimus, ager, inquam, solitudo, navis, stábulum, carcer, instar templi ad sacros conventus peragendos fuit. Sed ómnia latissimam festivitatem egérunt consummáti Mártyres, qui in cælo epuláti sunt. Post hæc bellum & fames excépit: quæ quidèm nos cum Gentilibus junc̄tū pertúlimus. Et ea quidèm mala quibus nos attrivérunt, soli sustinúimus: quæ autem ip̄si sibi viciissim intulérunt ac passi sunt, eorum partem tolerávimus. Sed rursus oblectávit nos pax illa quam Christus nobis solis indulxit. Cùm autem brevissimo temporis spálio nos & illi respirassemus, repente ingruit lues illa: ip̄sis quidèm res ómnia formidolosissima, & calamitosissima; & quæ sola, ut proprius quidam ipsorum scriptor lóquitur, ómnia spem opinionemque superávit. Nobis ve-

rò non ejusmodi fuit; sed pótius exercitamentum quoddam ac probamentum perinde ac cétera. Neque enim à nobis abstinuit lues illa, licet plúrimùm in Gentíles graſſata sit.

Lectio iii.

PLURIMI quidem ex frátribus nostris ob nimiam caritatem, curam omnem propriae salutis abjacentes, sibi que mútuò adhærentes; dūm ægros secùre atque audacter invísunt, eisque assiduè ministrant, & curationem ádhíbent in Christo, unà cum illis mórtui sunt libentissimè: aliórum ægritudine se se implentes, & proximorum morbum in semetipso quo-dammodo attrahentes, doloresque eórum sponte suā exprimentes atque extergentes. Multique étiam qui álios ægrotantes curáverant, & in pristinam valetudinem restituerant, ipsi interérunt, mortem illórum in seipso traducentes; verbumque illud vulgare quod officiis duntaxat comitatis hactenus visum fúerat, reipsa adimplentes, cùm aliórum peripséma effecti ex hac vita migrarent. Et hoc quidem pacto optimi quique ex frátribus nostris, quorum nonnulli presbyteri erant ac diáconi, & ex populo laudatissimus quisque mortem oppetiérunt: adeò ut genus hoc mortis ob pietatem fideique constántiam nequaque à inférius martyrio censeátur.

A D L A U D E S.**C A P I T U L U M . 1. Cor. 12.**

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra: sive gloriá tur unum membrum, congaudent ómnia membra. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro.

SS. Martyrum, &c.**H Y M N U S.**

DELAPSA cœlo cáritas,
O quale robur méntibus,
Pulsu superno quas moves,
Sensusve quales íngeris!

NON ulla te discribina,
Non damna te terrent: tu
Secúra, tantum próximi
Palles periclis ánxia.

IN SANA dūm furit lues,
Urbesque vastat, fers open:
Ades, paráta pro tuis
Vitam pacisci frátribus.

ÆTAS beáta, quâ manu,
Pióque fratrum péctore,
Certum sibi solátiū
Afflictus æger répperit!

NUNC ô sacrátos, cáritas,
Ignes per orbem fúscita;
Amóris & fac mütui
Accendat ardor péctora.

SIT laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Quo dante, mortis nescia,
Afflat fidéles cáritas. Amen.

¶ Párticeps ego sum ómnium
timéntium te, Dómine, R. Et
custodiéntium mandáta tua. Ps.
118.

Ad Benedictus.

Ant. J. Sicut corpus unum est,
& membra habet multa; ómnia
autem membra, unum tamen cor-
pus sunt: ita & Christus. 1. Cor.
12.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens
Deus, intercedéntibus sanctis
Martyribus tuis, qui frátribus dira-
lue afflictis cum vitæ dispéndio mi-
nistrare non timuérunt, nos eódem
spíritu ferventes, necessitatibus
Sanctórum communicare: Per Dó-
minum nostrum.

AD PRIMAM, in R. br. ¶ Qui

nobis mandasti * ut diligamus in-
vicem. *Joan. 15.*

A D II. V E S P E R A S.

*Fit à Capitulo de sequenti, ut in
Communi Pontificum. Oratio, Fá-
mulos tuos. infrà.*

Pro Commem. SS. Martyrum.

Ant. In uno Spíritu omnes nos
in unum corpus baptizáti sumus,
& omnes in uno Spíritu potáti su-
mus. *1. Cor. 12.*

V. Ecce quám bonum & quám
jucundum, R. Habitáre fratres in
unum! *Pf. 132.*

*Oratio, Da, quæsumus. suprà.
[Si cras fit Feria iv. Cinerum,*

& ideo fiat tantum Commem. de S.
Albino, continuantur Vesperæ de
SS. Martyribus, ut sequitur.

C A P I T U L U M. 1. *Joan. 3.*

FIloli mei, non diligamus ver-
bo neque lingua, sed ópere &
& veritáte: in hoc cognoscimus
quóniam ex veritáte sumus.

*Hymnus, Delapsa. ut suprà ad
Laudes.*

V. Ecce ad Magnif. *Ant. 4. a.*
In uno Spíritu. & *Oratio, Da,*
quæsumus. *suprà.*

*Pro Commem. S. Albini, Ant.
Elégit. V. Beatus. xvij. Oratio,
Fámulos tuos. infrà.]*

F E S T A M A R T I I.

D I E I.

In Festo

S A N C T I A L B I N I ,
Andegavensis Episcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Fortunato apud Bollandum.

Albínus, Venetiæ in Aremóri-
cis claro génere natus, relictis
à púero paréntibus, in Cincillacense
monastérium ingressus est. Anno
ætatis trigésimo quinto Abbas creá-
tus, singulári vigilántiâ cœnobium
administrávit annis quinque & vi-
ginti. Unde invitus ad cáthedram
Andegavensem electus, totus alen-
dis paupéribus, tuendis cívibus,
ægris visitandis, captivis redimen-
dis, incubuit. Ecclesiásticæ disci-
plinæ vindex fuit acérrimus; adeò
ut nec précibus nec minis potentio-
rum moverétur: quod ei multórum
invídiam conflávit. Váriis in Syno-
dis, ac præcipue in Aurelianensi
tértia, plúrimum laborávit, ut in-

cestæ nuptiæ damnarentur. Cæsá-
rium quoque Arelatensem super ea
re consultírus ádiit unà cum sancto
Leobíno tūm Abbáte Brajacensi,
póstea Carnutensi Epíscopo.

Lectio iii.

JUssus ab Episcopis Albínus quos-
dam à se excommunicátos ab-
solvere, páruit sacerdotáli judício;
ab iisque rogátus ut & ipse signá-
ret eulógiás quas ad unum ex illis
dirigendas benedíxerant, respon-
dit: Etsi ad impérium vestrum fi-
gnare compellor, dūm vos causam
Dei recusátis défendere, ipse po-
tentis est vindicáre. At ille, nondùm
acceptis eulógiis, intériit. Explétis
demùm Episcopátus annis viginti,
ménibus sex, ætatis octoginta,
mortalitatem éxit. Corpus ejus
primùm in Basílica sancti Petri,
Andégavi sepultum, póstmodùm
ab Eutrópio ejus successore & à
sancto Germáno Parisiensi, aliisque
Episcopis, in novam Basílicam

translátum est. Quædam sancti Albini Episcopi reliquiae Riviis coluntur.

Oratio.

FAmulos tuos, quæsumus, Domine, interveniente beato Albino Pontifice, tibi facias toto corde subjectos; ut tuæ caritatis Spíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditatibus, & cœlesti beatitudine, te donante, digni efficiámur; Per Dóminum. in unitate ejusdem.

D I E V I I .

In Festa

SS. PERPETUÆ
& FELICITATIS,
Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi SS. Mulierum, exceptis quæ sequuntur.

I N I. V E S P E R I S.

Pss. sub sola Ant. Dómine. xlviij.

Post Hymnum, v. Deus noster, refúgium & virtus; R. Adjútor in tribulatiōnibus quæ invenérunt nos nimis. *Ps.* 45.

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum justis & fidélibus agnoscitur. *Ecli.* 1.

Oratio, Deus, fortitudo. *infrà.* AD OFFICIUM NOCTURNUM. Sermo sancti Augustíni Episcopi. *I. in Nat. Mart. Perpet. & Felicit.* qui est. 280. nn. 1. & 2.

Lectione ij.

HOdiernus dies nobis in memoriā révocat, & quodam modo repræsentat, diem quo sanctæ fámulae Dei Perpetua & Felicitas, corónis martyrii decoratæ, perpétuâ felicitatē floruerunt, tenentes nomen Christi in prælio, & simul

invenientes étiam suum nomen in præmio. Exhortationes eárum in divinis revelatiōnibus, triumphosque passiōnum, cùm legerentur, audívimus; éaque ómnia verbórum digesta & illustrata lumínibus, aure percépimus, mente spectávimus, religióne honorávimus, caritáte laudávimus. Debétur tamen étiam à nobis tam devótæ celebritati sermo solemnis, quem si méritis eárum ímparem prófero, ímpigrum tamen affectum gáudio tantæ festivitatis exhíbeo. Quid enim gloriósius his féminis quas viri mirantur facilius quam imitantur? Quid hoc spectáculo suávius? quid hoc certámine fórtius? quid hác victoriâ gloriósius?

Lectione iij.

Tunc cùm béstia sancta objice-rentur corpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & populi meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos, & Dóminus subsannábat eos. Nunc autem pósteri illórum, quorum voices in carnem Mártyrum ímpie favebant, mérita Mártyrum piis vobis laudant. Neque tunc tanto concursu hóminum ad eos occidentos cávea crudelitatis impléta est, quanto nunc ad eos honorandos Ecclésia pietatis impléatur. Omni anno spectat cum religióne cáritas, quod uno die cum sacrilégio commisit impíetas. Spectavérunt & illi, sed voluntate longè dissimili. Illi clamando faciébant, quod morden-do béstia non implébant. Nos autem & quod fecérunt ímpii, miserámur, & quod pii passi sunt venerámur. Illi vidérunt oculis carnis, quod cordis immanitati refúnderent: nos aspícimus oculis cordis, quod illis ereptum est, ne vidérent. Illi

mórtua lætáti sunt cōrpora Mártyrum; nos mentes mórtuas dolémus illórum. Illi sine lúmine fidei Mártyres putavérunt extinctos; nos fidelissimo intúitu cérnimus coro-nátos. Dénique illórum insultatiō facta est nostra exultatiō: & hæc quidem religiosa & sempiterna; illa verò tunc ímpia, nunc planè jam nulla.

A D L A U D E S.

Post Hymnum, v. Exultavérunt filiæ Judæ, R. Propter iudicium tua, Dómine. *Psf. 96.*

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conspectu ejus. *i. Cor. 1.*

Oratio.

D Eus, fortitudo certantium, & palma Mártyrum, qui fámu-las tuas Perpétuam & Felicitatēm contra tormentórum immanitatēm mira virtute roboraſti; quæſumus, ut sicut eárum nos triumpho lætificas, ita semper supplicatione de-fendas: Per Dóminum.

A D III. V E S P E R A S.

Post Hymnum, v. Confitébi-mur tibi, Deus; R. Confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Psf. 74.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Neque vir sine muliére, neque múlier sine viro in Dómino. Nam sicut múlier de viro, ita & vir per mulierem: ómnia au-tem ex Deo. *i. Cor. 11.*

Oratio, Deus, fortitudo. suprà.

D I E I X.

In Festo

SS. Q U A D R A G I N T A
M A R T Y R U M .

Semiduplex.

Pridie AD VESP. Psalmi sub

sola Ant. Venit hora. *xj. Oratio,*
Præsta. infrà.

Sermo sancti Basili Episcopi.

Homil. in 4o. Mart.

Lectio ij.

Q uadraginta Christi miltes mag-nitudo corporis, & ætatis flore ac virtute, céteris omnibus præcellentes, ad militares ordines regendos promoti sunt; & propter militarem experientiam animique fortitudinem, jam primos honores apud imperatores obtinebant. Ubi verò ímpium edictum denuntiatum est ne quis Christum profiteretur, tunc horum quilibet in médium procédens: En, ait, Christiánus sum. Quæ ut audiit bárbarus judex, cùm considerasset regionis natúram quod effet frígida, & anni tem-pus quod hibernum, & noctem, in qua bóreas máxime spiráret, jussit omnes nudos sub dio in mé-dia civitatem congelando mori. Qui, loco summa cum latitia conspecto, ultimum etiam amictum aláriter abjicientes, ad mortem properarunt. Una autem erat omnium oratio: Quadraginta in stadium ingressi sumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur.

Lectio iii.

U nus autem ex eorum numero vacillans ad pœnam, desertor abiit, luctum inconsolabilem Sanctis relinquens. Verum Dóminus eorum preces irritas esse non permisit. Etenim custos Mártyrum rei exitum observabat, miltes eos qui ad ipsum configerent, suscipere paratus. Nam & hoc quoque ex cogitatum fuerat, ut in propinquum bálneum effet, quo remedium promptum sententiā mutantibus denuntiaretur. Cùm autem hi de-

certárent , ille verò eventum obser-
váret , mirum vidit spectáculum :
Virtútes quasdam è cœlis descenden-
tes , & tanquàm à Rege magna
dona milítibus distribuentes , unum
verò solum indonátum dimisérunt ,
qui statim dolores detrectans , ad
adversários transfugit . Lictor autem
ut illum defecisse vidit ; & ad bál-
neum accurrisse , seipsum in deser-
tóris locum substítuit ; & abjiciens
vestes , nudis se permíscauit , eam-
demque cum Sanctis vocem emíscit :
Christiánus sum. Hic baptisma sus-
cépit , non ab ullo , sed à própria

fide ; non in aqua , sed in proprio
sanguine. Sicque illucescente die ,
adhuc spírantes igni tráditi sunt ;
& ignis relíquiæ in flúvium pro-
jectæ.

Oratio.

PRæsta , quæsumus , omnípotens
Deus , ut qui gloriósos Marty-
res fortes in sua confessióne cog-
nóvimus , pios apud te in nostra
intercessióne sentiámus : Per Dó-
minum nostrum Jesum Christum
Fílium tuum , qui tecum vivit &
regnat in unitáte Spíritus sancti
Deus , per ómnia , &c.

SUPPLEMENTUM BREVIARII TOLOSANI.

PARS HIEMALIS.

PROPRIUM DE TEMPORE.

DOMINICA I.

post Epiphaniam,

Quæ est intrà Octavam Epiphaniæ.

Oratio.

Vota, quæsumus, Dómine, supplicantis populi coelesti pietate proséquere; ut et quæ agenda sunt videant, et ad implenda quæ viderint convalescant: Per Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. *R. Amen.*

DOMINICA II.

post Epiphaniam.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui cœlestia simul et terréna moderáris; supplicationes populi tui

clementer exaudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus: Per Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. *R. Amen.*

DOMINICA VI.

post Epiphaniam.

Oratio.

COnserba populum tuum, Deus, et tuo nōmini fac devótum; ut divinis subjectus officiis, et temporália múnera viriliter agat, et æterna dona percípiat: Per Dóminum nostrum Jésum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum. *R. Amen.*

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE II. DECEMBRIS.

In Festo

S. FRANCISCI XAVERII,
Presbyteri, Indiarum Apostoli.

Semiduplex.

*Pridie AD VESPERAS, fit,
usquè ad Capitulum, de Octavā
S. Saturnini; à Capitulo verò,
de S. Francisco, cum Commem.
Octavæ et de Adventu.*

*Omnia ut in Communi Presby-
terorum, pag. 4. Oratio, ut in-
frà ad Laudes.*

Lectio ij.

*Ex vitâ ejus per Turselinum
scriptâ.*

Franciscus Xavérius, nóbilis Cántaber, Parísiis emenso philosóphico stádio, magistérium ártium consecútus, mox Philosóphiæ Professor, ac deindè Baccaláureus, Theológiæ cursum abrúpit, ut se beáto Ignátio sócium adjúngeret. Tùm sanctioris vitæ genus profitéri cœpit; non jejuniis modò aliisque córporis afflictatiōibus, et páupe- rum, præser̄im infirmórum curà, quibus in xenodochiis ministrabat; sed et singulári religiónis propa- gandæ stúdio, summâ in Episcopos et Presbyteros observántiâ, eoque in Deum fervóre caritatis, ut ejus incéndium in oratiōibus non fe-

rens, sæpiùs exclamáret: Satis est, Dómine, satis est.

Lectio iij.

Procurante Joanne Lusitániae rege, à Paulo tértiò Indiæ destinátus, multos passim toto Oriente Christiános ad meliórem frugem revocávit, et quàm plúrimos pópolos ignorantiæ ténébris involútos ad Christi fidem addúxit: nam præter Indos, Brachmánes et Malábares, ipse primus Parávis, Málais, Jais, Acénis, Mindánais, Malacénsibus et Japónibus, multis éditis miráculis et exantlátis labóribus, Evangélii lucem intulit. Perlustrátâ tandem Japoniâ, ad Sinas profec- turus, in ínsulâ Sanciánâ obiit, anno aëtatis quadragésimo quinto, Christi millésimo quingentésimo quinquagésimo secundo. Corpus ejus post menses quindecim intégrum et incorruptum, Goam delatum est. Hunc, Indiárum Apóstolum toto orbe appellátum, Gregórius décimus quintus Sanctis ascripsit, anno millésimo sexcentésimo vigésimo secundo.

*AD LAUDES, Canticum
Festorum secundū Feriam.*

Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francisci Xavérii prædica-

tióne et miráculis Ecclésiae tuæ ag-
gregáre voluisti : concéde propítius,
ut cujus gloriósa mérita venerámur,
virtútum quoque imitémur exem-
pla : Per Dóminum nostrum Iesum
Christum Filium tuum , qui tecum
vivit et regnat.

*Fit Commemoratio de Octavá
S. Saturnini , et de Adventu.*

*AD VESPERAS, fit à Capitu-
lo de Octavá S. Saturnini, cum
Commemoratione S. Francisci.*

Ant. Operátus est. *℣.* Sacerdó-
tes, *infrà*, pag. 10. *Oratio,* Deus,
qui Indiárum gentes, *suprà*; *dein-*
dè de Adventu.

DIE XXVI. DECEMBERIS.

Ultimo loco.

*Pro Commemoratione
OMNIUM SS. MARTYRUM.*

AD LAUDES.

Ant. Beáti qui persecutióne
patiuntur propter justíiam , quó-
niā ipsórum est regnum cœlórum.
Matth. 5.

℣. Multæ tribulatiónes justórum;
R. Et de ómnibus his liberábit
eos Dóminus. *Ps. 33.*

Oratio.

Deus invisibilis fortitúdo certán-
tium , adesto , quæsumus , no-
bis supplicántibus , ut qui hodiernâ
die ómnium Sanctórum Mártyrum
tuórum gloriósum triumphum re-
cólimus , eorum méritis et præcibus
contrà spirituália nequitiae muniá-
mur : Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum Filium tuum .

AD II. VESPERAS.

Ant. Datae sunt illis singulæ
stolæ albæ ; et dictum est illis ut
requiécerent , donec compleantur
conservi eórum qui interficiendi
sunt sicut et illi. *Apoc. 6.*

℣. In aeternum exultábunt ,

R. Et habitabis in eis. *Ps. 5.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

DIE XXIX. DECEMBERIS.

Pro Commemoratione

S. THOMÆ,
Episcopi et Martyris.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus ,
qui beáto Thomæ Pontifici et
Mártiri tuo usquè ad mortem pro
justitiâ certáre tribuisti ; fac nos ,
ejus méritis , vitæ frágilis amórem
abjícere , et ad te , qui solus vera
vita es , pervenire : Per Dóminum
nostrum Iesum Christum.

DIE I. FEBRUARII.

In Festo

SANCTI IGNATII,
Episcopi et Martyris.

Semiduplex.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus ,
qui in ómnium Sanctórum
tuórum es virtute mirabilis ; da no-
bis in festivitatē beáti Ignatii cum
gratiárum actione lætári , qui Filii
tui Martyr et Póntifex , quod mi-
nistério gessit , testimónio compro-
bávit ; et quod prædicávit ore , con-
firmávit exemplō : Per Dóminum
nostrum Iesum Christum.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **L**ocutus est Dóminus : 7. a. Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi : et in conspectu omnis pópuli glorificábor.

Levit. 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum foederis , ut sérviant mihi pro Israel , et orent pro eis , ne sit in pópulo plaga. *Num. 8.*

Ant. 4. D. Holocausta eórum , et víctimae eórum placébunt mihi super altári meo. *Is. 56.*

Ant. 5. c. Invocabunt nomen meum super filios Israel , et ego benedíciam eis. *Num. 6.*

Ant. 4. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine , et pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem. 31.*

CAPITULUM. 4. *Reg. 2.*

SUscitábo mihi Sacerdótem fidélem , qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet , et ædifi-cábo ei domum fidélem , et ambu-lábit coràm Christo meo cunctis diébus.

[*In Duplicibus-majoribus , et suprà :*

R. Sacerdótes sancti erunt Deo suo , et non póllyent nomen ejus. * Qui habúerit máculam , non ófferet panes Deo suo , nec accédet ad mi-

nistérium. ¶ Sóbrii sint , pudíci , prudentes , sani in fide , in dilec-tiōne , in patiéntiâ. * Qui. Glória Patri. * Qui. *Levit. 21. Tit. 2.*]

HYMNUS.

JAM satis fluxit cruor hostiárum ; Pristinæ cessent holocausta legis : Christe , quos formas melióra li-bant

Sacra ministri.

ORAT Elías ; celer ignis astat ; Mysta nunc major jubet ; et potenti Obsequens verbo , Deus astat aris , Hóstia factus.

PINGUE libámen , novus et sacer-dos , Orbe jam toto Deus immolátur : Se , manu Mystæ , litat incruento Fúnere Christus.

TALE nil priscis Pátribus tribú-tum ; Angelis nusquàm data par potestas : Se , manu Mystæ , Deus ipse cunctis Præbet in escam.

CHRISTE , fac semper tua sacra puro Corde tractémus , manibusque pu-bris :

Cáritas aptos tua nos tremendis Applicet aris.

LUMINIS splendor , Patris una proles ,

Christe, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per Amóris almi
Flamen inungis. Amen.

¶. Oculi mei ad fidéles terræ, ut
sédeant mecum; r/. Ambulans in
vià immaculátâ hic mihi ministrá-
bat. *Ps. 100.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. c. Notum fáciet Dómi-
nus qui ad se pertineant, et sanctos
applicábit sibi, et quos élégerit,
appropinquábunt ei. *Num. 46.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. C. Flebam super eo qui
afflictus erat, et compatiebátur
ánima mea páuperi. *Job 30.*

*Hymnum de Tempore, cum
suâ Doxologiâ.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Nocte et die non ces-
sávi cum lácrys monens unum-
quemque. *Act. 20.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitat. Sacerdótem in aeternum
Jesum Christum, * Veníte, ador-
rémus. *Hebr. 6.*

HYMNUS.

O TUA dignum pietáte munius!
Christe, cum per te légitur
Sacerdos

Ille, qui primùm decus et ministris,
Reddit et aris.

QUAM pavens, sanctus, procul
à tumultu,

Cum dapés Christi meditátur Agni,
In quibus manat sacer incruento

Fúnere sanguis!

THURE fumantes quis hic inter
aras?

Quanta majestas sedet ore sancto!
Nec minus fervent calefacta puris
Pectora flammis.

NEC sacrum durus sedet ad tri-
búnal:

Súblevat tristes miseráta casus
Cáritas, clemens, aliisque mater
Dum sibi judex.

QUAS relaxávit, luit ipse noxæ
Innocens poenas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non sua fletu.

Lúminis splendor, Patris una
proles,

Christe, te pronus venerétur orbis.
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Hæc dicit Dóminus:
Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut
ascénderet ad altáre meum. 4.
Reg. 2.

Ant. 4. g. Implévi eum Spíritu
Dei, sapiéntiâ et intelligéntiâ, et
sciéntiâ in omni ópere. *Exod. 34.*

Ant. 7. d. Juxtâ cor meum et
ánimam meam fáciet; et ambulá-
bit coràm Christo meo cunctis dié-
bus. 4. *Reg.* 2.

¶. Servábo illi misericórdiam
meam, r/. Et testamentum meum
fidéle ipsi. *Ps. 88.*

r/. j. Dóminum elegisti, ut sit
tibi Deus; et ámbules in viis ejus,
et custódias cæremónias illius, et *

Dóminus elégít te, ut sis ei, et fá-

ciat te in laudem , et nomen , et glóriam suam. ¶ Noli negligere grátiam quæ in te est , quæ data est tibi , cum impositióne mánuum.

* Dóminus. *Deut. 26. 4. Tim. 4.*

¶. ij. Quià sanctus es Dómino Deo tuo , te élégit Dóminus. * Et scies quià Dóminus Deus tuus , ipse est Deus fortis et fidélis , custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se. ¶ Vígila , in ómnibus labóra , opus fac Evangelistæ , ministríum tuum imple. * Et scies quià. *Deut. 7. 2. Tim. 4.*

¶. iij. Prædica verbum , insta opportúnè , importúnè : * Argue , óbsecra , ícrepa in omni patiéntiâ , et doctrinâ. ¶ Discurre , festína , súscita amícum tuum : ne déderis somnum óculis tuis. * Argue. Glória Patri. * Argue. *2. Tim. 4. Prov. 6.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. c. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie meâ , qui ófferat holocautómata , et incendat sacrificium. *Jer. 53.*

Ant. 2. D. Exorábit pro peccá- tis , et continébit se ab illis , et in oratione diérum exaudiétur. *Eccli. 3.*

Ant. 8. c. Rogante pro eis Sa- cerdóte , propítius erit eis Dómi- nus. *Levit. 4.*

¶. Exáudiet illum de cœlo sancto suo : ¶. In potentáibus salus dex- terae ejus. *Ps. 19.*

¶. iv. Oblátio justi impinguat

altáre , * Et odor suavitatis est in conspectu Altissimi. ¶ Multum enim valet deprecatio justi assídua.

* Et odor. *Eccli. 35. Jac. 5.*

¶. v. Accédens ad altáre , * Im- molávit holocausti victimam pro peccáto pópuli , et extendens manus ad pópulum , benedixit ei. ¶ Fidélis dispensátor et prudens , quem constituit Dóminus suprà familiam suam , * Immolávit. *Levit. 9. Luc. 12.*

¶. vij. Obtulit holocaustum Dómino : et * Clamávit ad Dóminum pro Israel , et † Exaudívit eum Dóminus. ¶ Plúrimam hóstiam obtulit ; per quam testimónium conse- cútus est esse justus , testimónium perhibente munéribus ejus Deo. * Clamávit. Glória Patri. † Exaudívit eum Dóminus. *4. Reg. 7. Hebr. 44.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercituum , quià de- reliquérint pactum tuum filii Is- rael. *3. Reg. 19.*

Ant. 7. e. Quis infirmátur , et ego non infirmor ? quis scandalizáatur , et ego non uror ? *2. Cor. 11.*

Ant. 4. f. Annuntiábam ut pœnitentiam ágerent , et converteren- tur ad Deum , digna pœnitentiæ ópera facientes. *Act. 26.*

¶. Vidi prævaricantes , et tabes- cébam ; ¶. Quià elóquia tua non custodiérunt. *Ps. 118.*

¶. vij. Operátus est bonum , et

rectum, et verum coràm Dómino Deo suo, * In universâ culturâ domûs Dómini, juxtâ legem et cærémonias. ¶ Fidélis erat in totâ domo Dei tanquàm fámulus, * In universâ. 2. Par. 31. Hebr. 3.

¶ viij. Mónita salútis dabat eis, et consolabátur eos : * Esurientes alébat, nudisque vestimenta præbébat, et mórtuis sepultúram sollicitus exhibébat. ¶ In opéribus bonis testimónium habens, tribulatióñem patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecútus est. * Esurientes. Tob. 1. Tim. 5.

¶ ix. Avertit iram meam à filiis Israel; * Quià zelo meo commótus est contrà eos, ut non ipse delérem filios Israel in zelo meo : † Eccè dei pacem federis mei. ¶ Justitiæ, quæ per fidem est, hæres est institutus. * Quià. Glória Patri. † Eccè. Num. 25. Hebr. 44.

¶ Sacerd. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ¶ Laudáte et superexaltáte eum in sécula. Dan. 3.

AD LAUDES.

Ant. V Ir Dei es tú, et verbum 7. a. Dómini in ore tuo verum est. 3. Reg. 47.

Ant. 2. D. Eccè docuisti multos: et manus lassas roborasti: vaccilantes confirmavérunt sermónes tui. Job 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judiciis témporum leníre iracundiam Dómini. Eccli. 48.

Ant. 7. d. Tu assecútus es doctrinam, fidem, longanimitátem, dilectionem, patientiam. 2. Tim. 3.

Ant. 8. a. Beátus ille servus quem, cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic facientem; super ómnia bona sua constituet eum. Matth. 24.

CAPITULUM. 4. Tim. 5.

Qui benè præsunt Presbyteri, duplici honore digni habentur; máximè qui labórant in verbo et doctrinâ.

HYMNUS.

O SACERDOTUM veneranda jura! Ceu vices Christi téneant salútis Arbitri, claudunt, reserantque nobis Atria cœli.

OMNE pendentes scelus in státerâ, Cùm reum solvunt, Deus ipse solvit;

Cùm ligant sontem, Deus ipse sontis

Víncula nectit.

QUAM manus morbis ádhibent peritas!

Cùm secant, semper pia dextra cædit;

Cùm sovent, semper pia lenit ungens

Vúlnera dextra.

VERBA dûm promunt, póplus fidélis

Excipit vocem, cúpidus docéri; Nempè divinæ sacra verba legis

Mente recondunt.

IRRUENS prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverso , Dominumque
placent,

Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit irás.

DUM Sacerdótes tua sacra trac-tant,
Christe , fac sacris quibus appli-casti ,
Cónsonent mores , populique fiat
Forma Sacerdos.

LUMINIS splendor , Patris una
proles ,
Christe , te pronus venerétur or-bis ,
Qui Sacerdótes per Amoris almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Emitte lucem tuam et veri-tátem tuam , Dómine : ℣. Ipsa me deduxérunt et adduxérunt in taber-nácula tua. *Ps. 42.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. J. Fidúciám habémus
per Christum ad Deum , qui et idó-neos nos fecit ministros novi testa-menti , non lítterà sed spíritu. 2
Cor. 3.

Oratio.

Domine , Deus omnípotens , qui
fámulum tuum *N.* ut sacerdótio
tibi fungerétur à pôpulo segregasti :
ejus nos intercessióne à peccatóri-
bus ségrega ; ut secundùm vocatió-
nem nostram , gens sancta , et re-gále
sacerdótium coràm te efficiá-
mur : Per Dóminum nostrum Je-sum Christum.

Alia Oratio.

Deus , qui in Ecclésiæ tuæ de-cus et subsídium , beátum *N.*
verendo sacerdótii ministério de-corasti : præsta ut per quem pôpu-lus tuus Evangélii verbum , et
Domíni Corporis Sacramentum suscépit , ejus patrocínio dignos
utriusque fructus percípiat : Per
eumdem Dóminum.

[*In Solemnibus et suprà , AD HORAS , Doxologia ut sequitur.*

Jesu , Sacerdótum decus ,
Jugis tibi sit glória ,
Cum Patre , cumq[ue] Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.]

A D P R I M A M.

Ant. 7. a. Vir Dei.

In r. br. Qui es Sacerdos * in
aeternum. *Ps. 409.*

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Eccè.

C A P I T U L U M. 4. *Tim. 4.*

Attende tibi , et doctrinæ : insta
in illis , hoc enim fáciens , et
te ipsum salvum fácies , et eos qui
te áudiunt.

r. br. Os meum annuntiábit *
Justítiam tuam , Dómine. Os. ℣.
Pronuntiábo * mirabilia tua , *
Justítiam. Glória. Os meum. *Ps. 70.*

℣. Eccè lábia mea non prohibébo; *r.* Dómine , tu scisti. *Ps. 59.*

A D S E X T A M.

Ant. 6. F. Scriptus es.

C A P I T U L U M. 4. *Tim. 4.*

Grátias ago ei , qui me confor-távit , Christo Jesu Dómino

nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério.

R. br. Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Tríbuat. *v.* Impleat Dóminus * omnes petitiones tuas * Secundùm. Glória. Tríbuat.

v. Memor sit omnis sacrificii tui;

R. Et holocaustum tuum pingue fiat. *Ps. 49.*

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

CAPITULUM. 4. *Tim. 5.*

Qui benè ministráverint, grādum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

R. br. Hic accípiet * Benedictiōnem à Dómino. Hic. *v.* Et misericórdiam * à Deo salutári suo; * Benedictiōnem. Glória Patri. Hic accípiet. *Ps. 43.*

v. Beátus quem elegisti, et assumpsisti; *R.* Inhabitábit in átriis tuis. *Ps. 64.*

AD II. VESPERAS.

Ant. F Idélis servus et prudens, 3. a. **F** quem constituit Dóminus super familiam suam. *Matth. 24.*

Ant. 4. E. De omni corde suo laudávit Dóminum: et dedit in celebratiōnibus decus. *Eccli. 47.*

Ant. 4. D. Obtulit holocausta super altare: odoratusque est Dóminus odórem suavitatis. *Gen. 8.*

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli sui, et legem exquisívit, et abstulit omnem ini-

quum et malum: saneta glorificávit. *1. Mach. 44.*

Ant. 7. d. Cognitus est in verbis suis fidélis: et invocávit Dóminum omnipotentem, in oppugnando hostes circumstantes úndique: in oblatione Agni inviolati. *Eccli. 46.*

CAPITULUM. Hebr. 13.

Mementóte præpositórum vestrórum qui vobis locuti sunt verbum Dei, quorum intuentes exitum conversatiōnis imitámini fidem.

[*In Solemnibus et Annualibus*: Alleluia, alleluia. *v.* Induit eum Deus stolam gloriæ, et coronávit eum in vasis virtutis. Alleluia. *Eccli. 45.*]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cum præmiórum pródigus
Totum tibi dat se Deus.

PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtutibus;
Tot fulgurantem gloriâ
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturisti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

CHRISTUS tuum fit præmium,
Quem consecrasti victimam;
Dehinc aperto númine,
Te pascit esca coelitum.

ADHUC Sacerdos hóstiam
Gratam Deo nos dévove;

**Undisque mersos náufragis,
Duc ad salútis littora.**

JESU Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶. Sacerdotes Sion induam salutári ; R. Et sancti ejus exultatione exultábunt. *Ps. 134.*

Ad Magnificat.

*Ant. 8. G. Operatus est bonum,
et rectum, et verum coram Dó-
mino Deo suo in universâ culturâ
ministérii domûs Dómini : fecit-
que et prosperatus est. 2. Paral.
51.*

*Oratio, ut suprà ad Lau-
des.*

PROPRIUM SANCTORUM ECCLESIAE ABBATIALIS SANCTI SATURNINI. PARS HYEMALIS.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS.
In Vigilia
SANCTI SATURNINI,
Protopræfus Tolosani & Martyris.
¶ Fit de ea etiam in Adventu. Si
autem venerit in Dominica, anticipa-
patur in præcedens Sabbatum.]

AD OFFICIUM NOCTURNUM.
Simplex.

*Invitatorium & Hymnus ut in
Communi unius Martyris.*

*Psalmi & Antiphonæ de Feria
occurrente. In Adventu, tres Ant.
è j. vel ij. Noct. Dominicarum
Temporis, juxta Feriam.*

¶. & duo priora R.R. è III. Noc-
turno unius Martyris.

*Lectiones duæ priores de Scrip-
tura occurrente ; è tribus fiunt duæ.
Lectione iiiij. cum suo R. ut in Bre-
viario. Non dicitur Te Deum.*

¶. Sacerd. ut in Communi unius
Martyris.

AD LAUDE S.
Semiduplex.

*Psalmi de Feria, cum Cantico
ut in Psalterio pro Festis. Quinque
Antiphonæ, Capitulum & Hymnus,
ut in Communi unius Martyris.*

¶. Antiph. ad Benedictus. & Ora-
tio, ut in Breviario. Non dicuntur
Preces, nec fiunt Suffragia.

A D H O R A S.
Duplex-minus.

*In fine Hymnorū, (etiam in
Adventu,) Doxologia, Sit laus
Patri. ut in Communi unius Mart.
Psalmi de Feria. Non dicuntur
Preces.*

AD PRIMAM, ¶. br. Qui es
testis * fidélis & verus. Apoc. 3.

AD TERTIAM, SEXTAM &
NONAM, omnia ut in Communi
unius Mart. cum Oratione Vigiliæ.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.
In Festo
SANCTI SATURNINI,
Martyris, Tolosanorum Apostoli
& Protopræfus, Ecclesiæ Ab-
batialis nec-non Urbis. Patroni.

ANNUALE.
Omnia ut in Breviario, servato
ritu annuali in R.R. tam I. Vesp.
quam Officii Noct.

Diebus intrâ Octavam & Die
Octavâ, pariter ut in Breviario.

DIE XIV. DECEMBRIS.
In Festo
SANCTI HONORATI,
Episcopi Tolosani.

Duplex-majus.
Omnia ut in Breviario, servato
ritu Duplici majori.

2. FEBRUARII. In Festo Sancti Gilberti.

DIE IV. FEBRUARII.

In Festo

SANCTI GILBERTI,
Sempringhamensis Abbatis.

Duplex-majus.

Omnia ut in Communi Abbatum, exceptis sequentibus. Oratio,
Deus, cuius munere.

*AD I. VESP. fit Commemor.
S. Blasii. Ant. Justum. ¶ Posuisti.
Oratio, Deus, cuius gratia. in
Communi unius Mart.*

IN I. Noct. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II NOCTURNO.
Lectione iv.

*Ex ejus vita ab Autore coetaneo,
apud Bolland.*

Gilbertus Sempringhamensis in Anglia Lincōlnio oriundus, ab adolescētia Deo consercratus est, & in Gallias missus ut ibi stūdiis vacaret. In Anglia redux, Seminārium Roberti Lincolnensis Episcopi ingressus est. Ab Alexandro, Roberti successōre, Sacerdos ordinatus, ad Ecclesiā ejus pēnitentiārum munus evectus est. Tunc novum instituit in Lincolnensi comitatu Vīrginum Ordinem, ex domū paternae nōmine Sempringhamensem dictum. In Gallias revertitur ad consulendum sui séculi oraculum sanctum Bernardum Claræ vallis Abbátem, cui suum committi desideravit Ordinem. Eugénius autem Papa tertius huic propórito nolens acquiescere, Gilbertum adhortatus est ut incēptum opus constanter perficeret.

R. Omnis qui in agōne contendit, ab omnibus se abstinet: * Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno non quasi aērem vérberans; sed castigo corpus

meum, & in servitūtem rédigo. ¶ A juventute mea investigabam sapiētiam: colluctata est áima mea in illa, & in faciendo eam confirmatus sum. * Ego igitur. 1. Cor. 9. Eccli. 51.

Lectione v.

RUrsus in Anglia redux Gilbertus tanto successu profécit, ut mox Institutū sui Vīrginum monastēria octo, virorum verò duo, cōdita vidéret, præter hospítia quorum & ipse fundātor fuit. Quædam tamen adversa hoc novum Institutū comovérunt: quærélæ ad Alexandrum Papam tertium delatæ sunt: láici fratres adversus ipsum Institutōrem insurrexerunt. Sed hos motus compescuit autóritas Summi Pontificis & Henrīci secundi Anglia regis.

R. Non secundūm carnem ambulamus, sed secundūm spíritum; quóniam sapiētia carnis inimica est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. ¶ Excelsum Deus & hábitans cum contrito & hūmili spíritu; ut vivificet spíritum humilium, & vivificet cor contritórum. * Qui. Rom. 8. If. 57.

Lectione vij.

ITerūm tamen cum Episcopo Cantuariensi sancto Thoma vexatus est Gilbertus, qui constans nihilominus permanxit. Sub vitæ suæ finem onus Superioritatis depōsuit, & suī loco Rogérium ex discipulis suis Abbátem eligi fecit; cui & ipse per reliquum vitæ suæ obédivit. Diem suprēmum obiit annos natus sex suprà centum, exeunte século duodécimo; & jam ineunte décimo-tertio, variis in Martyrologiis nomen ejus scriptum invenitur.

R. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum

detrimenta; * Ut invéniar in illo habens iustitiam quæ ex fide est, configurátus morti ejus. ¶ Elégi abjectus esse in domo Dei mei, magis quàm habitare in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória.

* Ut. Philip. 3. Ps. 83.

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum
Matthæum.

Léctio viij. Cap. 19.

IN illo tempore; Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos reliquimus ómnia, & secuti sumus te. Et réliqua.

Homilia sancti Paulini Episcopi.

Epiſt. 24. ad Sulpit. Sever. alias 2.

§. 5. 6.

BOna quæ nobiscum non intulerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quasi mutuata reddídimus; nec ut cutem à carne distráximus, sed ut vestem à corpore depositíimus. Nunc opus est, ut quæ verè nostra sunt, dependámus Deo, hoc est cor & ánimam, & corpora nostra exhibentes in hóstiam vivam, ut scriptum est, Dómino: nosque ipsos aedificantes ei in templum sanctum, in ipso lápide angulári, qui nobis sanctificationis nostræ formulam in semetipso dedit, & ait: Sancti estote, quóniam ego Sanctus sum. Quæ igitur nobis grátia, si in alieno tantum fidèles fuérimus, nisi de próprio serviámus, id est, de lìbero voluntatis arbítrio, ex toto corde nostro, ex totis ánimæ nostræ, ut scriptum est, víribus diligentes Deum.

R. Sapiéntia direxit ópera eórum: * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur; & in locis desertis fixérunt casas. ¶ Circuiérint in péllibus caprínis, egentes,

angustiati, afflicti; quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, & in cavernis terræ.

* Iter. Sap. 11. Hebr. 11.

§. 7. 8. *Léctio viii.*

QUAMÓREM temporálium, quæ in hoc século habentur bonorum relíctio, sive distráctio, non decursus stádii, sed ingressus; nec ut meta, sed ut jánua est. Non enim athléta tūm vincit, cum exúitur; qui ídeo nudátur, ut incípiat dimicáre, cum legítimè certáverit coronandus. Et natátor amnem interpósitum superatúrus exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu, quod se spoliáverit, transnatábit, nisi totius corporis nisu torrentis ímpetum scindat, & labórem natationis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis ordinem prolusisse; cum illum lego, posteáquam torrente transmisso, præmissis curárum suárum onéribus, id est, facultatum & necessitúdinum impedimentis, solus in tabernáculi loco remánferat, Deo collectáatum.

R. Multitúdinis erat cor unum, & áima una: nec quisquam aliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ¶ Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitare fratres in unum! * Erant.

Act. 4. Ps. 132.

Léctio ix.

TTAQUE ad corripiendam vitæ viam, capiendumque Dei verbum, & prævalendum in regnum cœlorum, quod à diébus Joannis vim pátitur, & à diripiéntibus obtinétur, idonei esse non possumus, nisi ómnia quæ vel amore, vel curâ, si in itinere hujus séculi nobis adhærent, impediunt & retardant, ante óbitū nostri vésperam præmittámus, &

indè per totam hujus séculi noctem apprehéndere, & tenére Christum sollícitâ spirituálium óperum ac studiorum contentióne luctémur: nec divellámur à caritáte Christi, sicut Jacob ab ejus amplexu, nisi extorqueámus benedictionem. Atque útinam ad salutáris insigne luctáminis, nervum féminis nostri majeftatis suæ timore percúiat; quo obftupescente, infirmabitur virtus carnis, & spiritális grácia convalescet!

R. Pars Dómini pópulus ejus: invénit eum in terra deserta, cir-

cumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et confituit super excelsam terram. ¶ Confidentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam meliorem ápetunt: ídeo parávit illis civitátem,* Et. Glória.* Et. Deut. 32. Hebr. 11.

Oratio, Deus, cujus múnere. in Communi Abbatum.

AD II. VESP. fit Commem. sanctæ Agathæ, Virginis & Martyris. Ant. Infirma mundi. ¶ Deus præcinxit. in Communi Virg. Oratio, Deus, sanctæ puritatis amátor. in Proprio.

EXCERPTA QUÆDAM È RUBRICIS

Usum Communis Sanctorum Partis Hiemalis contingentia.

AD I. VESPERAS , Psalmi semper dicuntur *de Feria* occurrente , sub quinque Antiphonis in Duplicibus & suprà , in Semiduplicibus verò , sub prima & unica. De Simplici fit tantum à Capitulo Vesperarum præcedentis diei.

Post Capitulum , in Duplicibus-majoribus & suprà , dicitur Responsum , cuius ritus variatur juxta gradum Festi. In Annualibus , dicta Reclamatione post *Gloria Patri* . resumitur Responsum à principio usque ad Versum exclusivè. In Solemnibus quibuscumque , omissa ista Reclamatione , resumitur tantum post *Gloria Patri* . In Duplicibus-majoribus , Responsum dicitur eo ritu qui notatur in quolibet Communi.

In Annualibus & quibuscumque Solemnibus , Antiphona ad *Magnificat* . duplicatur , id est , dicitur integra ante & post Canticum.

AD COMPLETORIUM quod sequitur primas Vespertas , Psalmi sunt semper de Feria occurrente. Antiphonæ verò dicuntur de Festo de quo dictæ sunt Vesperæ , tūm integræ , tūm à Capitulo. Hymnus de Tempore cum suā Doxologiā , etiam in Annualibus . Capitulum ut in Feriis , *Sobrii effote* .

AD OFFICIUM NOCTURNUM , Invitatorium , in Solemnibus & suprà , bis dicitur ante Psalmum *Venite* . & post singulos Psalmi versus repetitur integrum : post *Gloria Patri* . verò cum *Sicut erat* . repetitur à medio per asteriscum * designato , & postea integrè adhuc dicitur. In Duplicibus idem servatur ritus , nisi quod post secundum & quartum Psalmi versum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & Simplicibus , semel tantum dicitur ante Psalmum *Venite* . repetitur integrum post primum Psalmi versum , ut & post *Gloria* . cum *Sicut erat* . post alios versus repetitur dumtaxat à medio.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus Psalmi sunt proprii , prout designantur in Octavario , aut in Proprio Ecclesiarum : vel si nulli sunt ejusmodi , sumuntur de Dominica. In Solemnibus-minoribus & infrà , dicuntur Psalmi Feriales.

Officium Duplex & suprà tres habet Nocturnos ; & in quolibet Nocturno dicuntur tres Psalmi cum totidem Antiphonis , & tres Lectiones cum tribus Responsoriis.

Absolutiones & Benedictiones habentur post Psalterium.

I. Noct. Lectiones desumuntur de Scriptura occurrente ; præterquam in Festis Annualibus & Solemnibus-majoribus , in quibus dicuntur Lectiones de Scriptura unicuique Communi convenientes , prout habentur in Octavario , nisi aliae habeantur propriae.

In Annualibus , ad omnia Responsoria dicitur *Gloria Patri* . cum Reclamatione : insuper ad tertium cujusque Nocturni Responsorium , post Reclamationem quae sequitur *Gloria Patri* . fit resumptio integra Responsorii ab initio usque ad Verbum exclusivè. In Solemnibus , Responsoria ut assignantur in quolibet Communi , hoc excepto , quod in Solemnibus-majoribus tertium , sextum & nonum , in Solemnibus verò minoribus nonum dumtaxat , omissa Reclamatione post *Gloria Patri* . resumitur integrum usque ad Verbum exclusivè. In Duplicibus quibuscumque , omnia Responsoria dicuntur eo ritu qui assignatur in unoquoque Communi.

II. Noct. Lectiones ut in Proprio Sanctorum . Responsoria eo ritu qui suprà in I. Nocturno.

III. Noct. Evangelium & Homilia ut in Proprio Sanctorum . Responsoria eo ritu qui suprà in I. Nocturno. Si nona Lectio fit de Evangelio cum Homilia , legitur sub Benedictione , *Evangelium non fit in sermone tantum* , &c. si verò fit de Sancto de quo fit Commemoratio , nona Benedictio erit , *Digni habeamur* , &c.

In Officio Semiduplice vel Simplici , dicuntur novem Psalmi sub tribus Antiphonis , quarum unaquaque dicitur post quemlibet tertium Psalmum. Desumuntur autem Antiphonæ , cum Versu & tribus Responsoriis , de uno ex Nocturnis secundum Feriam : scilicet Feriā ij. & v. è primo Nocturno ; Feriā iiij. & vi. è secundo ; Feriā iv. & Sabbato , è tertio.

Si Officium fit Semiduplex , prima Lectio erit de Scriptura occurrente , tribus in unam junctis (extra Chorum :) secunda & tertia erunt de Festo. Si autem Officium fit Simplex , prima Lectio fit ex j. de Scriptura occurrente : secunda (extra Chorum) fit ex j. & ij. ejusdem Scripturæ : tertia verò erit de Festo.

In Choro , & ubicumque cantatur Officium , Lectiones de Scriptura sejunctæ leguntur , unica scilicet ante quolibet Responsorium , omissa

alterā, vel duabus Lectionibus, prout Officium est Simplex vel Semiduplex.

Si tertia Lectio sit de Evangelio cum Homilia, legitur sub Benedictione *Evangelium non sit, &c.* si verò sit de Sancto, (etiam si de eo fiat tantum Commemoratio) sub Benedictione *Aperiantur, &c.*

AD LAUDES, in Annualibus & Solemnibus-majoribus, Psalmi de Dominica, cum Cantico de Festo, prout habetur in Octavario, aut in Proprio Ecclesiarum: vel si nullum sit ejusmodi, dicitur Canticum de Dominica, *Benedicite*. In Solemnibus-minoribus & infra, Psalmi de Feria, cum Cantico de Psalterio pro Festis. Intrà Octavas Festorum Domini, Canticum de Octava, nisi Festum de quo fit Officium proprio gaudeat Cantico.

In Festis Semiduplicibus & suprà, quinque dicuntur Antiphonæ: in Simplicibus, & intrà Octavas (quando fit de Octava,) dicitur quarta & unica.

In Annualibus & quibuscumque Solemnibus, duplicatur Antiphona ad *Benedictus*.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur Doxologia de Tempore, præterquam in Solemnibus & suprà, eorumque Octavis, in quibus dicitur Doxologia de Festo vel de Octava. Excipiuntur tamen, intrà Octavas, Dominicæ Adventus, Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ; quæ cùm sint privilegiatae, in his dicitur Doxologia de Tempore.

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermisssâ.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Psalmi de Dominica: in Solemnibus verò minoribus & infra, Psalmi de Feria.

AD PRIMAM, Capitulum de Feria, *Videte, fratres.* post Psalmos Feriales; Capitulum verò de Dominica, *Eratis aliquando.* post Psalmos Dominicales. In Responsorio brevi, Versus de Festo de quo fit Officium, exceptâ Octavâ integrâ Natalis Domini, intra quam dicitur quotidie (etiam in Annualibus) Versus de Octava, *Qui natus es.* Si Festum fit Solemne-minus aut suprà, vel celebretur die Dominicâ, retinetur

Suffragium pro Defunctis; & si festivetur apud populum, prætermittuntur etiam Preces ad opus manuum. Ad Absolutionem Capituli, legitur Canon ut habetur ad calcem Breviarii.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM, in Solemnibus-minoribus & suprà, nec-non intrà Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini (ante Septuagesimam) Responsoria brevia dicuntur cum duplii *Alleluia*. Idem observatur à Circumcisione ad Epiphaniam.

Simplex Officium terminatur ad Nonam.

AD II. VESPERAS, in Annualibus & Solemnibus-majoribus, Psalmi sunt proprii, ut habentur in Octavario, aut in Proprio Ecclesiarum: vel si nulli sunt ejusmodi, sumuntur de Vesperis Dominicæ. In Solemnibus-minoribus & infra, Psalmi sunt de Feria occurrente.

Secundæ Vesperæ omnium Festorum, etiam Semiduplicium, quinque habent Antiphonas. At intrà Octavas, quando fit de Octava, Psalmi dicuntur sub prima & unica Antiphona de secundis Vesperis Festi.

In Annualibus & quibuscumque Solemnibus, post Capitulum dicitur (ante Septuagesimam) Versus Alleluiaiticus, ut habetur in unoquoque Communi, & duplicatur Antiphona ad *Magnificat*.

AD COMPLETORIUM quod sequitur secundas Vesperas, Psalmi de Feria, exceptis Annualibus & Solemnibus-majoribus, in quibus Psalmi dicuntur de Dominica. Antiphonæ de Festo de quo dictæ sunt Vesperæ, tūm integræ, tūm à Capitulo. Excipiuntur tamen dies intrà Octavam Natalis Domini, in quibus dicuntur Antiphonæ de Octava, nisi fiat de Festo Solemni aut suprà. Hymnus de Tempore cum sua Doxologia. Capitulum de Feria, *Sobrii estote.* post Psalmos Feriales: Capitulum verò de Dominica, *Omnes vos.* post Psalmos Dominicales. In Solemnibus-minoribus & suprà, nec-non diebus à populo festivatis, dictis secretò post Completorium *Pater. Ave. Credo.* fit Suffragium pro Defunctis.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **V**Ocavit Jesus discípulos i. D. suos, & elégit duodecim ex ipsis, quos & Apóstolos nominávit. *Luc. 6.*

Ant. 3. a. Vocavit ad se quos vóluit; & dedit illis potestátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc. 3.*

Ant. 4. E. Hos misit Jesus, præcipiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domus Israël. *Matth. 10.*

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlorum. *Matth. 10.*

Ant. 7. d. Egressi autem, circuibant per castella, evangelizantes, & curantes ubique. *Luc. 9.*

CAPITULUM. *Hebr. 2.*

CUm inítiū accepisset salus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta est, contestante Deo signis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus sancti distributionibus secundum suam voluntátem.

R. Ecce dedi vobis potestátem super omnem virtútem inimici: * Verúmtamen in hoc nolite gaudére: + Gaudéte quod nōmina vestra scripta sunt in cœlis. **y.** Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus populis: * Verúmtamen. Glória Patri. + Gaudéte. *Luc. 10. Soph. 3.*

HYMNUS.

LÆTARE, cœlum; plausibus Tellus resulteret æmulis: Apostolorum glóriam Solemnis instaurat dies.

Vos, ceu tubis sonántibus, Christum per orbem spárgitis: Vos illa sacris vátibus Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Christo, pánditis, Qui cláuditis cœli fores, Nos críminum tenácibus Vinclis ligátos fólvite.

POTENTE qui nutu graves Morbos fugátis cörperum, Desiderátam póscite Ægris medélam móribus.

SUBLÍMIS ut cùm vénerit, Vobis sīmul sedéntibus, Ad déxterum Judex latus Nos inter agnos cóllocet.

UNI sit & trino Deo Supréma laus, summum decus, De nocte qui nos ad suæ Lumen vocávit glóriæ. Amen.

y. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, **R.** Virtute multâ. *Ps. 67.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. f. Prædicábant ut pœnitentiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & sanábant. *Marc. 6.*

Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos estis lux mundi : luceat lux vestra coram hominibus. *Matth. 5.*

Hymnus de Tempore, cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox speculatorum Sion : paravit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium. *Is. 52.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Christum Apostolorum Magistrum & Dominum, * Venite, adoremus. *Joan. 13.*

Ps. 94. Venite. 2.

H Y M N U S .

SUPREME, quales, Arbitrè, Tibi ministros eligis, Tuas opes qui vilibus Vasis amas committere !

HÆC nempè plena lumine Tu vasa frangi præcipis : Lux indè magna rumpitur, Ceu, nube scissâ, fûlgura.

TOTUM per orbem nuntii, Nubes velut, citi volant : Verbo graves, Verbo Deo, Tonant, coruscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant : versæ ruunt Arces superbae dæmonum. Circum tubis clangentibus, Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, cœlestes tubæ Sonno graves nos excitant : Accensa de te lumina Pellant tenébras méntium.

UNI sit & trino Deo Suprema laus, summum decus, De nocte qui nos ad suæ Lumen vocavit gloriæ.

Amen.

I N I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocatis Jesus duodecim Apóstolis, cœpit illos mít-

tere binos prædicare regnum Dei. *Luc. 9. Marc. 6.*

Ant. 2. D. Præcipiens, dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, dæmones ejícite : gratis accepistis, gratis date. *Matth. 10.*

Ant. 3. g. Nolite possidére aurum, neque argentum, neque pecúniā in zonis vestris : dignus enim est operarius cibo suo. *Matth. 10.*

¶ Custodiébant testimónia ejus,

¶ Et præceptum quod dedit illis.

Ps. 98. *Lectiones de Scriptura occurrente.*

¶ j. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ¶ Ex ore Domini prudéntia ; & prôteget gradientes simplíciter : * Estote. *Matth. 10. Prov. 2.*

¶ ij. Tradémini à paréntibus, & cognatis, & amicis ; & morte affícient ex vobis, & capillus de capite vestro non períbit : * In patiētia vestra possidébitis animas veltras. ¶ Nolite timére opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne metuáatis ; ego, ego ipse consolabor vos : * In patiētia. *Luc. 21. Is. 51.*

¶ iiij. Cùm tradent vos, nolite cogitare quómodò, ut quid loquámini : * Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. ¶ Spíritus meus erit in medio vestrum, nolite timére : * Non. Glória. * Non. *Matth. 10. Agg. 2.*

I N II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intraveritis, dícite : Pax huic dómui ; & si ibi fúerit filius pacis, requiescat super illum pax vestra. *Luc. 10.*

Ant. 5. a. Qui vos audit , me audit ; & qui vos spernit , me spernit : qui autem me spernit , spernit eum qui misit me. *Luc. 10.*

Ant. 6. F. Quod dico vobis in tenebris , dícite in lúmine ; & quod in aure audítis , prædicáte super teca. *Matth. 10.*

¶ Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini , R. In ómnibus pólulis mirabília ejus. *Ps. 95.*

Lectiones , ut in Proprio.

R. iv. Vos estis qui permanfistis mecum in tentatióibus meis : * Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum. ¶ Dispósi testamentum electis meis : * Et ego. *Luc. 22. Ps. 88.*

R. v. Jam non dicam vos servos : vos autem dixi amícos ; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo , nota feci vobis. ¶ Antiqua ne intueámini : ecce ego fácio nova , & nunc orientur : útique cognoscétis ea ; * Quia. *Joan. 15. Is. 43.*

R. vi. Elégi vos , & pósui vos , ut eátis , & fructum afferáatis , & fructus vester máneat ; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo , det vobis. ¶ Quod salvátum fúerit de domo Juda , fáciet fructum : zelus Dómini exercítuum fáciet istud ; * Ut. Glória Patri. Ut. *Joan. 15. Is. 37.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum ; & qui majóres sunt , potestátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth. 20.*

Ant. 7. d. Quicumque volúerit inter vos major fieri , sit vester miñister : sicut Fílius hóminis non venit ministrári , sed ministrare. *Matth. 20.*

Ant. 3. a. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta sunt vobis , dícite : Servi inútiles sumus ; quod debúimus fáceré , fécimus. *Luc. 17.*

¶ Non nobis , Dómine , non nobis , sed nómini tuo da glóriam , R. Super misericórdia tua & veritáte tua. *Ps. 113.*

Evangelium & Homilia , ut in Proprio.

R. viij. Mementóte fermónis mei quem ego dixi vobis : * Non est fervus major dómino suo : si me persecuti sunt , & vos persequentur. ¶ Locúti sunt adversum me lingüâ dolósâ , & fermónibus ódii circumdedérunt me : * Non est. *Joan. 15. Ps. 108.*

R. viiij. De mundo non estis , sed ego elégi vos de mundo ; prop téreà odit vos mundus : sed * Confídite , ego vici mundum. ¶ Non derelinquet Dóminus sanctos suos ; éruet eos à peccatóribus , & salvábit eos : * Confídite. *Joan. 15. Ps. 36.*

R. ix. Pater sancte , serva eos in nómine tuo quos dedisti mihi. Sicut tu me misisti in mundum , ego misi eos in mundum ; & * Pro eis ego sanctifico meipsum , ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte. ¶ Sanctificábunt Sanctum Jacob , & Deum Israél prædicábunt : * Pro. Glória Patri. * Pro. *Joan. 17. Is. 29.*

Te Deum.

¶ Sacerd. Confitémini Dño , & invocáte nomen ejus : R. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Ps. 104.*

A D L A U D E S.

*Ant. J*esus locútus est undecim 8. G. discípulis , dicens : Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra ; euntes ergo , docéte omnes gentes. *Matth. 28.*

*Ant. 6. F. Prædicáte Evangé-
lium omni creatúræ , baptizantes
eos , docentes serváre ómnia quæ-
cumque mandávi vobis. Marc. 16.
Math. 28.*

*Ant. 2. D. Quorum remisérítis
peccáta , remittuntur eis ; & quo-
rum retinuérítis , retenta sunt. Joan.
20.*

*Ant. 4. d. Accipiétis virtútem
supervenientis Spíritus sancti in vos ;
& éritis mihi testes usque ad últi-
mum terræ. Act. 1.*

*Ant. 1. a. Ecce ego vobiscum
sum ómnibus diébus usque ad cón-
summationem séculi. Matth. 28.*

C A P I T U L U M . Ephes. 4:
Christus dedit quosdam quidem
Apóstolos , quosdam autem
Prophétas , álios verò Evangelistas ,
álios autem Pastóres , & Doctóres ,
ad consummationem sanctórum in
opus ministérii , in ædificationem
córporis Christi.

H Y M N U S .

CÉLESTIS aulæ Príncipes ,
Sacri duces exércitūs ,
Bisséna mundi lúmina ,
Olim futúri júdices :

MERSIS gravi calígine ,
Per vos dies renáscitur :
Quos vanus error lúserat ,
Illustrat alma véritas.

NON vi , nec armis mílitum ,
Fandi nec ullis ártibus ,
Verbo sed irrísae Crucis ,
Christo rebelles súbditis.

QUIBUS gemébat súbditus ,
Rumpuntur orbis víncula :
Jam gaudet , excusso jugo ,
Liber Dei sub légibus.

VULGATA terris ómnibus
Per vos Dei mystéria :
Sic vestra terris ómnibus
Præclára facta pésonant.

¶ UNI sit & trino Deo
Supréma láus , summum decus ,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit gloriæ. Amen.

¶ In Solemnibus & suprà , haec
Doxologia dicitur ad omnes Horas.]
¶. Príncipes populórum congre-
gati sunt , ¶. Cum Deo Abraham.
Pf. 46.

Ad Benedictus.

*Ant. 1. D. Vos qui secuti estis
me , in regeneratióne cùm sederit
Fílius hóminis in sede majestatis
suæ , sedébitis & vos judicantes
duódecim tribus Israël. Matth. 19.*

Oratio , ut in Proprio.

A D P R I M A M .

Ant. 8. G. Jesus.
*In ¶. br. ¶. Qui Ecclésiæ tuæ **
Apóstolos dedisti. Ephes. 4. **

A D T E R T I A M .

Ant. 6. F. Prædicáte.

C A P I T U L U M . 2. Cor. 2:
Deo grátias , qui semper trium-
phat nos in Christo Jesu , &
odórem notitiæ suæ manifestat per
nos in omni loco.

*¶. br. In omnem terram * Exí-
vit sonus eórum. In omnem. ¶. Et
in fines orbis terræ * verba eórum:
* Exívit. Glória Patri. In omnem
terram.*

¶. Non sunt loquélae neque ser-
mónes , ¶. Quorum non audiantur
voces eórum. Pf. 18.

A D S E X T A M .

Ant. 2. D. Quorum remisérítis.

C A P I T U L U M . 2. Cor. 2:
Posuit in nobis Deus verbum
reconciliatiónis. Pro Christo
ergo legatióne fúngimur , tanquàm
Deo exhortante per nos. Obsecrá-
mus pro Christo , reconciliámini
Deo.

*¶. br. Dóminus excelsus * Sub-*

jécit pôpulos nobis. Dóminus. ¶ Elégit nobis * hæreditátem suam : * Subjécit. Glória. Dóminus. Ps. 46.

¶. Nimis honorificáti sunt amíci tui , Deus : R. Nimis confortá-
tus est principátus eórum. Ps. 138.

A D N O N A M .

Ant. 1. a. Ecce.

C A P I T U L U M . 2. Theſſ. 2.

S TATE , & tenéte traditiónes quas didicistis sive per sermónenem , sive per epístolam nostram. Ipse autem Dóminus noster Jesus Christus , & Deus , & Pater nóstér , qui dilexit nos , & dedit consolatióne aeternam , & spem bonam in grátiá , exhortétur corda vestrá , & confirmet in omni ópere & sermóne bono.

R. br. Confitébimur tibi , Deus : * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur. ¶. Narrábimus * mirabília tua : * Invocábimus. Glória Patri. Confitébimur. Ps. 74.

¶. In generatióne & generatióne R. Annuntiábimus laudem tuam. Ps. 78.

A D II. V E S P E R A S .

Ant. I Njecérunt manus in Apóf. 6. F. I tolos , & posuérunt eos in custódia. Act. 5.

Ant. 2. D. Cæsis denuntiavérunt ne ómninò loquerentur in nómine Jesu. Act. 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conspectu concílii , quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati. Act. 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia ; & virtúte magnâ reddébant testimónium resurrectiōnis Jesu Christi. Act. 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi. Act. 15.

C A P I T U L U M . 1. Cor. 4.

D EUS nos Apóstolos novíssimos ostendit , tanquam morti destinátos ; quia spectaculum facti sumus mundo , & ángelis , & homínibus.

[In Solemnibus & Annualibus : Allelúa , allelúa. ¶. Exulta , cœlum , & sancti Apóstoli , quóniam iudicávit Deus iudícium vestrum. Allelúa. Apoc. 18.]

H Y M N U S .

Q UEM misit in terras Deus , Ut morte nos servet suā , Amoris hic fidos sui
Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis ,
Vos misit agnos ad lupos :
Mores ferinos éxuunt ,
Agni repente de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpii ,
Vestrís eam sudóribus ,
Vestro piaſtis sanguine.

Hoc rore facta pínguior ,
Quot illa fructus protulit !
Quæ , quanta surrexit seges !
Et ista nos seges sumus.

Quam si bonus respéixeris ,
Qui das rigatís crèscere ;
Frumenta nos cœlestibus
Matúra condes hórreis.

UNI sit & trino Deo
Supréma laus , summum decus ,
De nocte qui nos ad suæ.
Lumen vocávit gloriæ. Amen.

¶. Pro pátribus tuis nati sunt
tibi filii : R. Constitües eos príncipes super omnem terram. Ps. 44.

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. In fundamentis civi-
tatis sanctæ Jerúsalem nómina duó-
decim Apostolórum Agni : & lucer-
na ejus est Agnus. Apoc. 21.

Oratio , ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. F Ortitudo simplicis via
8. G. Dómini : justus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidabit, & non pavébit ; quóniam ipse est spes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Sapiéntiam, permanébit confidens ; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo , & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem , & metum , & probatióne indúcet super illum , donec credat ánimæ illius ; & firmabit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conservábit , & liberábit à malis ; & non illidétur quasi in procella navis. *Eccli.* 33.

CAPITULUM. *Josue* 1.

E Cce præcipio tibi: Confortáre , & esto robustus. Noli metuere , & noli timére ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus.

[In Duplicibus majoribus , & supra :

R. Cepérunt me inimíci mei gratis : dixi , Périi ; vocem meam , Dómine , audisti: * Dixisti , Ne tímeas : + Judicasti causam ánimæ meæ , Redemptor vitæ meæ. ¶ Ego non solùm alligári , sed & mori parátus sum propter nomen Dómini Jesu: * Dixisti. Glória Patri. + Judicasti.

Thren. 3. *Act.* 21.]

HYMNUS.

E X quo , salus mortálium , Fluxit sacer Dei cruor ; Homo redemptus æmulum Deo litávit fánguinem.

Non jam crucis Christi pudet :

Quin surgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum ,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iste plenus spíritu
Ridet minas , ridet néces ;
Tuâque fretus déxterá ,
Tibi , Redemptor , militat.

PARATA spectans præmia ,
Secúrus ad pœnas volat :
Sic pugnat , ut speret mori ,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupente laßat júdice ;
Et tortus ipsis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

Da , Christe , tanti militis
Æquáre facta fórtia :
Da sustinére pro tuo ,
Quodcumque durum , nómine.

¶ Sit laus Patri ; laus Fílio ,
Testi fidéli , quo duce
Tormenta vincunt Mártyres ;
Sit & tibi laus , Spíritus. Amen.

¶ In Solemnibus & suprà , hæc
Doxología dicitur cras ad Horas .]

¶ In Deo sperávi , R. Non timébo
quid faciat mihi caro. *Pf.* 55.

AD Magnificat.

Ant. 8. G. Ecce Deus salvátor meus , fiduciáliter agam , & non timébo : quia fortitúdo mea , & laus mea Dóminus , & factus est mihi in salútem. *If.* 12.

Oratio , ut infrà ad Laudes , nisi sit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. a. Qui séquitur me , non ámbulat in ténebris ; sed habébit lumen vitæ , dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Hymnus de Tempore , cum sua
Doxología.

Ad Nunc dimittis.

*Ant. 6. F. Ego ad Dóminum as-
piciam : expectábo Deum salvatórem
meum. Mich. 7.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

*Invit. Deum patiéntiae & solatii,
Venite, adorémus. Rom. 15.*

Ps. 94. Venite. 2.

H Y M N U S.

FELIX morte tuā, qui cruciá-
tibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas
viam,
Et signare crúore
Quam Christo déderas fidem !
Pœnis victa quibus deficeret fides ?
Tu pœnas ávidâ mente præoc-
cupas :
Cui non sufficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege sua magnánimum
mori,
Te Christus púgilem spectat ab
æthere :
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sustinet.
Et nos delicias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxiis:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártiris excitat.

PATRÍ máxima laus ; máxima Fílio ;
Amborumque sacro máxima Flá-
mini,

Cujus róbore freti,

Vincunt fúnera Mártires. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

*Ant. 1. a. Omnis qui te colit,
Dómine, vita ejus, si in probatiónē
fuerit, coronabitur. Tob. 3.*

*Ant. 8. G. Hæc est grátia, si
propter Dei consciéntiam sustinet
quis tristírias, pátiens injustè. 1.
Petr. 2.*

*Ant. 6. F. Qui sustinuerit in finem,
hic salvus erit. Marc. 13.*

¶. Cepérunt ánimam meam ; ir-
ruérunt in me fortes : R. Neque
iniquitas mea, neque peccátum
meum, Dómine. Ps. 58.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Probávit me Dóminus quasi
aurum quod per ignem transit : *
Vestígia ejus secútus est pes meus ;
viam ejus custodívi, & non decli-
návi ex ea. ¶. Omnia detrimentum
feci ad cognoscendum Christum, &
societátem passiónum illiū, config-
urátus morti ejus : * Vestígia. Job.
23. Philipp. 3.

R. ij. Certámen forte dedit illi
Dóminus, * Ut víceret, & sciret
quóniam ómnium poténtior est sa-
piéntia. ¶. Confortátus est fide,
dans glóriam Deo, * Ut víceret.
Sap. 10. Rom. 4.

R. iij. Custodívit illum Dóminus
ab inimícis : * Descendit cum illo
in fóveam, & + In vínculis non
derelíquit illum. ¶. Erat Deus cum
eo, & eríput eum ex ómnibus tri-
bulatióibus ejus : * Descendit. Gló-
ria. + In vínculis. Sap. 10. Act. 7.
I N I. N O C T U R N O.

*Ant. 1. f. Etsi in præsenti tém-
pore suppliciis hóminum erípiar,
manum Omnipotentis nec vivus,
nec defunctus effúgiam ; quamóbrem
fórtiter vitâ excedendo, exemplum
forte relinquam. 2. Mach. 6.*

*Ant. 7. d. Prompto ánimo pro
gravíssimis ac sanctíssimis légibus ho-
nestâ morte perfungar. 2. Mach. 6.*

*Ant. 8. c. E cœlo membra ista
posfideo ; sed propter Dei leges hæc
ipsa despicio, quóniam ab ipso me
ea receptúrum spero. 2. Mach. 7.*

¶. Fortitúdinem meam ad te cus-
tódiam ; R. Quia Deus susceptor
meus es. Ps. 58.

Lectiones, ut in Proprio.

R. iv. Factus es mihi adjutor, Dómine, & liberasti me * A rugiéntibus præparatis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ¶ Dóminus mihi ásttitit, & confortávit me; & liberatus sum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli. 51. 2. Tim. 4.*

R. v. Dómine, qui habes sanctam sciéntiam, manifeste tu scis quia cùm à morte posssem liberári, * Duros córporis sustíneo dolores; secundum ánimam verò, propter timórem tuum, libenter hæc pátor. ¶ Gáudeo in passióibus, & adímpleo ea quæ defunt passiónum Christi in carne mea; * Duros córporis. *2. Mach. 6. Coloff. 1.*

R. vi. Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo, * Et salvum fáciet in regnum suum cœleste. ¶ In die tribulatiónis exultábo in Deo Jesu meo: super excelsa dedúcet me vícotor; * Et salvum. Glória. * Et. *2. Tim. 4. Habac. 3.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia sustinuisti propter nomen meum, & non defecisti. *Apoc. 2.*

Ant. 4. a. Scient omnes quia ego dilexi te: quóniam servasti verbum patiéntiæ meæ, & ego servábo te ab hora tentatiónis. *Apoc. 3.*

Ant. 3. g. Qui vícerit, & custodíerit usquè in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes, sicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc. 2.*

¶ In die tribulatiónis éruam te, R. Et honorificábis me. *Ps. 49.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

R. vii. Qui voluerit ánimam suam

salmam fáceret, perdet eam; * Qui autem perdiderit ánimam suam propter me & Evangélium, salvam fáciat eam. ¶ Erit tibi ánima tua in salutem, quia in me habuisti fidúciam, ait Dñus. * Qui. *Marc. 8. Jerem. 39.*

R. viii. Esto fidélis usquè ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lädétur à morte secunda. ¶ Usquè ad mortem certa pro justitia, & Deus expugnabit pro te inimícos tuos: * Qui. *Apoc. 2. Eccli. 4.*

R. ix. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, * Et foras non egrediétur amplius: & + Scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis novæ Jérusalem. ¶ Plantábo eum, & non turbábitur amplius; nec addent filii iniquitatis, ut afflígant eum sicut prius: * Et. Glória. + Scribam. *Apoc. 3. 2. Reg. 7.*

Te Deum.

¶ *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitudinem tuam: R. Et exultábo manè misericordiam tuam. *Ps. 58.*

A D L A U D E S.

Ant. D Ominus mecum est, quasi 3. a. bellátor fortis: idcirco qui perseguuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem. 20.*

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus sum misericordiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis sustinen-tes te. *Eccli. 51.*

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & sciens sperantes in se. *Nahum. 1.*

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malorum. *Jerem. 20.*

Ant. 7. d. Eripuisti me de témi-

pore iniquo ; propterea confitebor , & laudem dicam tibi , & benedicam nōmini Dōmini . Eccl . 51 .

C A P I T U L U M . Apoc . 3 .

Q ui vicerit , vestiētur vestimentis albis ; & non delēbo nomen ejus de libro vitæ : & confitebor nomen ejus coram Patre meo , & coram Angelis ejus .

H Y M N U S .

E Cquis magnánimus se pugil éxhibet ?

Fit verbum gládium , fit clypeus fides ;
Athletamque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas .

I NUNC , sancte pugil , quò pia prælia ,

Quò te magna vocant præmia
mílitem :

Præsens Christus adest ; hoc duce , non cades ,

Ni viçtā nece fórtior .

F RUSTRA barbáries explícuit cruces ;

Nil tormenta movent , ore seré-

nior ,

Et fidens ánimi , promptus ad

ómnia ,

Pœnas inter ovat suas .

R EGES antè feros impávidus volat ,

Testaturque fidem , nil métuif

mori :

O s , viresque , sui pollícti memor ,

Præsens suppéditat Deus .

ÆTERNUM cita mors vívere Már-

tyri

Quod spondet , próperas , Martyr

ovans mori ;

Palmam dum móriens conséque-

ris tibi ,

Firmas , nosque mori doces .

PATRI máxima laus , máxima Fílio ;

Amborumque facro máxima Flá-

mini ,

Qui dat Martyribus mille neces pati ,

Et per fúnera víncere .

Amen .

V. Adjútor meus , tibi psallam ;

R. Quia Deus susceptor meus es .

Pf . 58 .

Ad Benedictus .

Ant . 1. D. Bonum certámen cer-
távi , cursum consummávi , fidem
servávi : in réliquo repósita est mihi
coróna justítiae . 2. Tim . 4 .

Oratio .

A Desto , Dómine , supplicatió-
nibus nostris , ut qui beáti Már-
tyris tui N. natalítii gloriámur , nec
minis iustitè persequéntium , nec
ullis perturbémur adversis : Per Dó-
minum .

Alia Oratio .

D An nobis , quæsumus , Dómine ,
intercedente beáto N. Mártyre
tuo , in tua fide & sincerité con-
stántiam ; ut in caritáte divína fir-
máti , nullis tentatióibus ab ejus
integritáte divellámur : Per Dómi-
num .

Si sit Pontifex , Oratio .

O Mnípotens sempiterne Deus ,
qui beáto N. dignam Mártyre at-
que Pontífice fidem & fortitudinem
tribuisti ; fac nos ejus méritis vitæ
frágilis amórem abjícere , & ad te ,
qui solus vera vita es , pervenire :
Per Dóminum .

Alia Oratio .

D Eus , cuius grátia beátum N.
Pontificem tuum in sacerdó-
tium éligit , doctrína ad prædicandum
erúdiit , poténtia ad perseve-
randum confirmávit ; da nobis ex
ejus imitatióne pópulum christiánum
& instruíre vivendi exemplo , &
confirmáre patiendo : Per Dómi-
num .

Si sit Sacerdos tantum, Oratio.
Deus, à quo constántiam fides,
& virtútem sumit infirmitas;
quæsumus, ut beáti N. Sacerdótis
& Mártyris tui exemplo & précibus,
quidquid in persecutiónibus fævum
est, quidquid in morte terríbile,
fáciás nos tui nómínis confessióne
superáre: Per Dóminum.

AD PRIMA M.

Ant. 3. a. Dóminus mecum est.
*In R. br. V. Qui es testis * fidélis*
& verus. Apoc. 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me
úndique.

CAPITULUM. *Ij. 41.*

Erunt quasi non sint, & véluti
consúmptio, hómines bellan-
tes aduersum te; quia ego Dómi-
nus Deus tuus apprehendens ma-
num tuam, dicensque tibi: Ne tí-
meas, ego adjúvi te.

*R. br. In Deo salutare meum, **
Et glória mea. In Deo. V. Deus
*auxilií mei, * & spes mea in Deo*
*est, * Et. Glória. In Deo. Ps. 61.*

V. Deus meus adjútor meus, &
sperábo in eum: R. Protectoř meus,
& cornu salutis meæ. Ps. 17.

AD SEXТА M.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. *2. Tim. 1.*

PAtior, sed non confundor: scio
enim cui créddi; & certus sum
quia potens est depósum meum
serváre in illum diem.

R. br. Si consistant adversum me
*castra, * Non timébit cor meum.*
Si. V. Si exurgat adversum me præ-
*lrium, * in hoc ego sperábo: * Non.*
Glória Patri. Si. Ps. 26.

V. Dóminus mihi adjútor, R. Non
timébo quid fáciat mihi homo. Ps.

A D N O N A M.

Ant. 7. d. Eripuisti me.

CAPITULUM. *Tob. 3.*

Post tempestátem tranquillum
facis, Dómine; & post lacry-
matiónem & fletum, exultationem
infundis. Sit nomen tuum, Deus If-
raël, benedictum in sécula.

*R. br. Factus es, Dómine, * Sus-
ceptor meus. Factus es. V. Et re-
fúgium meum * in die tribulatióni, **
Susceptor. Glória. Factus es. Ps. 58.

V. Tu, Dómine, adjuvisti me,
R. Et consolátus es me. Ps. 85.

AD II. VESPERAS.

*Ant. D*ropter opus Christi usquè
8. G. **P**ad mortem accessit, tra-
dens ánimam suam. *Philipp. 2.*

Ant. 3. a. Patienter sustinens,
destinávit non admittere illícita
propter vitæ amórem. 2. *Mach. 6.*

Ant. 7. a. Divítias æstimans im-
propérium Christi, aspiciébat in re-
munerationem. *Hebr. 11.*

Ant. 5. C. Gloriosissimam mor-
tem magis quam odibilem vitam
compleđens, voluntariè præbat ad
supplícium. 2. *Mach. 6.*

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ de-
cessit, universæ genti memóriam
mortis suæ ad exemplum virtutis &
fortitudinis derelinques. 2. *Mach. 6.*

CAPITULUM. *Jac. 1.*
Béatus vir qui suffert tentatió-
nem; quóniam cùm probátuſ
fuerit, accípiet corónam vitæ, quam
repromíſit Deus diligéntibus fe.

[*In Solemnibus & Annualibus:*
Allelúia, allelúia. V. Qui odit áni-
mam suam in hoc mundo, in vi-
tam æternam custódit eam. Alle-
lúia. *Joan. 12.*]

H Y M N U S.
JAM non te lácerant carníficum
manus,

Inter qui récubas Cœlítuum chōros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus , non cóhibent pedes ;
Tu liber Súperum regna perámbulas :
Quot plagis laniátus ,
Célo tot rádiis nites.
Nec te dira fames , nec sitis ámplius ,
Nec probrósa premit te modo núditas :
Nunc te lúmine puro
Pascit Christus & induit.
Sic tu Martyribus dexter ades ,
Deus ,
Ut quos mors périmit , glória vindicet ;

Confundisque tyrannum ,
Dum quos déprimit , élevas.
PATRI máxima laus , máxima Fílio ,
Amborumque sacro máxima Flámini ,
Cujus róbore freti ,
Vincunt fúnera Mártyres.

Amen.

¶. Posuisti , Dómine , in cápite ejus corónam R. De lápide pretióso. Ps. 20.

Ad Magnificat.
Ant. 4. d. Justum non derelíquit Deus , donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant ; & dedit illi claritatem aeternam.

Sap. 10.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. V E S P E R I S.

Ant. V Enit hora , ut omnis qui
2. D. intérficit vos , arbitréatur obséquium se præstare Deo.
Joan. 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus suas , & persequentur , trahentes ad reges & præsides propter nomen meum. *Luc. 21.*

Ant. 4. d. Tradet autem frater fratrem in mortem ; & insurgent filii in parentes , & morte eos affícient. *Matth. 10.*

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum : qui autem perseveráverit usquè in finem , hic salvus erit. *Matth. 10.*

Ant. 8. G. Dabo vobis os & sa- piéntiam , cui non pótérunt resístere & contradícere omnes adver- sarii vestri. *Luc. 21.*

C A P I T U L U M . 1. Petr. 4.

S Iexprobrámini in nōmine Christi , beati éritis ; quóniam quod est honóris , gloriæ , & virtutis Dei , & qui est ejus Spíritus , super vos requiescit.

[*In Dupl. maj. & suprà :*

R. In nullo terreámini ab adver- sáriis ; * Quia vobis donátum est pro Christo , non solùm ut in eum credáatis , sed ut étiam pro illo pa- tiámini. ¶. Confortámini , & non dissolvantur manus vestræ : erit enim merces óperi vestro ; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philipp. 1. 2. Paral. 15.*]

H Y M N U S.

C HRISTI Martyribus débita nos decet , Virtutis mémores , prómère cán- tica ,

Quos nec blanditiis , nec pótuit
minis
Fallax víncere séculum.
Cœlestis Pátriæ mens ínhians
bonis ,
Mundi spernit opes , flúxaque gáu-
dia :
Vitæ quin étiam , præ Dómini
lucro ,
Jactúram fáciem putant.
Non vultus métuunt carníficum
truces :
Fœtas supplíciis despíciunt manus:
Enses , flágra , rotas , ómnia pérpeti
Viétrix edócuit fides.
O INCREDÍBILEM vim patiéntiæ !
Non , artus láceros qui crúciat
dolor ,
Extorquet gémitum , non queri-
móniam
Agnis mítibus élicit.
ERGO nunc própior , Christe , tibi
sedet
Palmis turba nitens usque virén-
tibus ,
Viétorumque gerens præmia , nó-
biles
Multo sanguine láureas.
SIT laus summa Patri , súmmaque
Fílio :
Sit par , sancte , tibi glória , Spí-
ritus ,
Cujus præsídio prælia sustinent ,
Contemptâ nece , Mártyres .
Amen .

¶. Viríliter ágite , & confortétur
cor vestrum , R. Omnes qui sperátis
in Dómino . *Ps. 30.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hó-
mines , & exprobráverint propter
I líum hóminis , gaudéte & exul-
tate : ecce enim merces vestra multa
est in cœlo . *Luc. 6.*

Oratio , ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Complebuntur dies
Iuctús tui , Sion : non occidet ultrà
sol tuus : pópulus tuus omnes justi.
Is. 60.

*Hymnus de Tempore , cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo servi
ejus , & vidébunt fáciem ejus ; &
nomen ejus in fróntibus eórum.
Apoc. 22.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legítimè certan-
tes coronantem , * Veníte , adoré-
mus . *2. Tim. 2.*

Ps. 94. Veníte 2.

H Y M N U S .

FORTES cadendo Mártyres ,
Quos empta fuso sanguine
Cœlestis ornat púrpura ,
Junctis canámus vócibus.

Acti procellis ómnibus ,
Sui cruoris flúmine
Vehuntur , & Christo duce ,
Portus beatos óccupant.

SÆVIT tyrannus , állicit :
Temnunt minas , temnunt preces ,
Deum minantem dum timent ,
Dum munerantem díligunt.

QUEM lictor insánus sitit ,
Quem cæcus effundit furor ,
Amor sacerdos pródigum
Christo cruórem cónsecrat.

Et ille mixtus sanguini
Quem fudit in ligno Deus ,
Fundéntibus placábilem
Oráre non cessat Deum .

IMPLÉRE vos omnes decet
Passo Deo quod défuit :
Per tot neces læso Patri
Fit plena Christus hóltia .

TESTIS fidélis , quo duce
Tormenta vincunt Mártyres ,
Jesu , tibi sit glória

Cum Patre, cumque Spíritu.
Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 3. g. Convenérunt adversùm nos, ut nos disperdant: quómodò potérimus subsistere, nisi tu, Deus, áduves nos? *1. Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui ostendunt servis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua; & sciant quia tu es Dóminus Deus solus. *Dan.* 3.

¶. Da nobis auxílium de tribulatióne, ¶. Quia vana salus hóminis. *Ps.* 59.

Lectiones de Scriptura occurren-te.

¶. j. Nos stulti propter Christum: maledicimur, & benedicimus: * Persecutióne pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus. ¶. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: estimáti sumus sicut oves occisiónis: * Persecutióne. *1. Cor.* 4. *Ps.* 43.

¶. ij. Quis nos separábit à caritáte Christi? Tribulatió? an angústia? an famæ? an persecutió? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos separare à caritaté Dei. ¶. Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Ps.* 43.

¶. iij. Deus omnis grátiae, qui vocávit nos in aeternam suam glóriam in Christo Jesu, * Módicūm passos ipse perficiet: ipsi glória & impérium + In sécula seculórum. ¶. Rex mundi defunctos nos pro suis légibus in aeternæ vitæ resurrectiōne suscitábit: * Módicūm Glória Patri. + In sécula. *1. Petr.* 5. *2. Mach.* 7.

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu maniféstetur in carne nostra mortálī. *2. Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti sumus mori, mágis quàm pátrias Dei leges prævaricári. *2. Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem & justitiás Dei, ut eámus álterā viâ. *1. Mach.* 2.

¶. In Deo faciémus virtútēm; ¶. Et ipse ad nihilum dedúcet tribulantes nos. *Ps.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

¶. iv. Absit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & serviámus diis alienis: * Dómino Deo nostro serviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ¶. Et si sunt qui dicantur dñi, sive in cœlo, sive in terra; nobis tamen unus Deus: * Dómino. *Jos.* 24. *1. Cor.* 8.

¶. v. Dóminus Deus aspíciat veritátem, & consolábitur in nobis. * Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre à Deo, íterū ab ipso resuscitandos. ¶. Sicut abundant passiónes Christi in nobis, ita & per Christū abundat consolatió nostra: * Pótius est. *2. Mach.* 7. *2. Cor.* 1.

¶. vij. Exhibeámus nosmetipso sicut Dei ministros, in multa patiéntia, in tribulatióibus, * In necessitatibus, in angústiis, in plagiis, in carcéribus. ¶. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes transfiérunt fidéles, * In Glória. * *In.* *2. Cor.* 6. *Judith.* 8. *I N III. N O C T U R N O.*

Ant. 7. g. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur usque ad tempus præfinitum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Distenti sunt, non suscipientes redemptiōnem, ut meliorēm inveniērent resurrectiōnem. *Hebr. 11.*

Ant. 8. c. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est! *Sap. 5.*

¶. Salus justorum à Dómino; R. Et protector eorum in tempore tribulatiōnis. *Pf. 36.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

R. vii. Ludibria & vérbera experti, insuper & víncula & cárceres, * Lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisiōne gladii mortui sunt. ¶. Tradidérunt córpora sua, ne servírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo suo: * Lapidati sunt. *Hebr. 11. Dan. 3.*

R. viii. Vicérunt propter sanguinem Agni, & propter verbum testimoniū sui, & non dilexérunt áimas suas usque ad mortem: * Proptéreà létamini, cœli, & qui habitatis in eis. ¶. Módico dolore sustentato, sub testamento aeternæ vita effeci sunt: * Proptéreà. *Apoc. 12. 2. Mach. 7.*

R. ix. Antiquus diérum judicium dedit sanctis Excelsi; * Et + Regnum obtinuerunt sancti. ¶. Per fidem operati sunt justitiam, adepti sunt recompensiones; * Et. Glória. + Regnum. *Dan. 7. Hebr. 11.*

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Salvasti nos, Dómine, de afflígentibus nos; R. Et in nomine tuo confitébimus in séculum. *Pf. 43.*

AD LAUDE S.

Ant. D Atum est béstia bellum 8. G. fáceré cum sanctis, & vincere eos. *Apoc. 13.*

Ant. 7. d. Elegérunt magis mori,

& noluérunt infringere legem Dei sanctam; & trucidati sunt. *I. Mach. 1.*

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta passi sunt, spes illórum immortalitatē plena est. *Sap. 3.*

Ant. 2. D. In paucis vexati, in multis benè disponéntur, quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. *Sap. 3.*

Ant. 7. d. Tanquām aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocausti hóstiam accépit illos; & in tempore erit respectus illórum. *Sap. 3.*

C A P I T U L U M. *Jac. 1.*

O Mne gáudium existimáte, fratres mei, cùm in tentatiōnes várías incidéritis: scientes quod probatio fidei vestræ patientiam operátur; patientia autem opus perfectum habet.

H Y M N U S.

Q UAM, Christe, signasti viam Primus, profuso sanguine, Per hanc tui te fórtiter Ducem sequuntur mítiles.

Fossus manus, fossus pedes, Ovans ad astra tránsvolas; Et membra trunci Mártyres Addunt triumpho se tuo.

OMNES in ostro spléndidi Tuum tribúnal ámbiunt; Accepta monstrant vúlnera, Et per tot ora súpplicant.

AUDÍRE si nos réspusi, Quos críminum moles gravat; Audi tuos, qui sanguinem Fudére pro te, Mártyres.

FAC, si tyrannus déficit, Ne blandiendo mólliùs Frangat voluptas pectora, Ipsius tyrannis fævior.

¶ TESTIS fidélis, quo duce Tormenta vincunt Mártyres,

Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu. Amen.

IHæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in Solemnibus & suprà.]

V. Multæ tribulatiōnes iūtōrum ;
R. Et de ómnibus his liberábit eos
Dóminus. *Ps. 33.*

Ad Benedictus. Ant. J. Beáti qui
persecutiōnem patiuntur propter iustitiā ; quóniam ipsórum est regnum
cœlórum. *Matth. 5.*

Oratio.

DEUS , invisibilis fortitudo cer-
tántium , adesto , quæsumus ,
nobis supplicántibus ; ut qui ho-
diernā die sanctórum Mártyrum tuó-
rum *N.* & *N.* gloriósum trium-
phum recólimus , eórum méritis &
précibus contra spirituália nequitiæ
muniámur : Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMNIPOTENS , sempiterne Deus ,
qui in sanctórum tuórum cór-
dibus flammam tuæ dilectionis ac-
cendis : da méntibus nostris eam-
dem fidei caritatisque virtútem ; ut
Mártiris tui *N.* & sociórum , quo-
rum gaudémus victóriis , proficiá-
mus exemplis : Per Dóminum.

A D P R I M A M.

Ant. 8. G. Datum est.

In. R. br. V. Qui es testis * fidé-
lis & verus. *Apocal. 3.*

A D T E R T I A M.

Ant. 7. d. Elegérunt.

C A P I T U L U M. Sap. 3.

JUstórum ánime in manu Dei
sunt , & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipiéntium mori , & astimata est afflīctio
éxitus illórum ; & quod à nobis est
iter , extermínium : illi autem sunt
in pace.

R. br. Dóminus loquéatur pacem *
In plebem suam. Dóminus. **V.** Et

super * sanctos suos , * In. Glória.
Dóminus. *Ps. 84.*

V. Custódit Dóminus ánimas
sanctórum suórum ; **R.** De manu
peccatóris liberábit eos. *Ps. 96.*

A D S E X T A M.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

C A P I T U L U M. 2. Cor. 4.

QUOD in præsenti est momentá-
neum & leve tribulatiōnis nos-
træ , suprà modum in sublimitatē
æternum gloriæ pondus operátur in
nobis , non contemplántibus nobis
quæ videntur , sed quæ non viden-
tur. Quæ enim videntur , temporá-
lia sunt ; quæ autem non videntur ,
æterna sunt.

R. br. Probasti nos , Deus , * Et
eduxisti nos in refrigérium. Probasti.
V. Igne nos examinasti * sicut ex-
aminátur argentum , * Et eduxisti.
Glória Patri. Probasti. *Ps. 65.*

V. Lætati sumus pro diébus qui-
bus nos humiliasti , **R.** Annis quibus
vídimus mala. *Ps. 89.*

A D N O N A M.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

C A P I T U L U M. Isaix 9.

LÆtabuntur coram te , sicut qui
lætantur in messe , sicut exulta-
nt victóres captâ prædâ , quando
dívidunt spolia.

R. br. Qui séminant in lacrymis , *
In exultatiōne metent. Qui. **V.** Eun-
tes ibant & flebant , * mittentes sé-
mina sua ; * In exultatiōne. Glória
Patri. Qui séminant.

V. Venientes vénient cum exulta-
tiōne , **R.** Portantes manípulos
suos. *Ps. 125.*

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. V Idi ánimas imperfectórum
2. D. **V** propter verbum Dei , &
propter testimoniū quod habébant.
Apoc. 6.

Ant. 4. d. Stabant antè thronum
in conspectu Agni; & palmæ in má-
nibus eórum. *Apoc. 7.*

Ant. 8. G. Venérunt de tribula-
tione magna, & lavérunt stolas suas
& dealbavérunt eas in sanguine
Agni. *Apoc. 7.*

Ant. 1. D. Ante thronum Dei
sunt, & sérviant ei die ac nocte in
templo ejus; & qui sedet in throno,
habitabit super illos. *Apoc. 7.*

Ant. 3. a. Non esurient, nequè
síntient amplius, nec cadet super
illos sol, nequè ullus æstus. *Apoc. 7.*

C A P I T U L U M. *Apoc. 21.*

A Bsterget Deus omnem lácrys-
mam ab oculis eórum; & mors
ultrà non erit; nequè luctus, nequè
clamor, nequè dolor erit ultrà, quia
prima abiérunt.

[*In Solemnibus & Annualibus:*
Alleluia, Alleluia. ¶ In his secunda
mors non habet potestatē; sed
erunt Sacerdótes Dei & Christi, &
regnábunt cum illo. Alleluia. *Apoc.*
20.]

H Y M N U S.

Q UANTO, morte sacrâ quos tibi
dévotes,
Firmas, Christe, tuos róbore
mílites!

Ad tormenta rapit, non pávidos
mori,

Quam das, ígnea cáritas.
TORTÓRIS rábies fæviat ímpotens,
Addat carcéribus férrea víncula;

Constanti pugiles péctore prælia,
Trunci córpore sustinent.

ALTO de sólio nunc, Deus, áf-
pice,

Non indigna tuo númine mú-
nera.

Quot prostráta jacent córpora
Mártirum,

Astant tot tibi víctimæ.

AD te lethífero vúlnere faúcii,
Vectantur róseo flúmine sanguini-
nis :

Emensi, duce te, Christe, pe-
rícola,

Tangunt líttora pátriæ.

SED quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Christiadas vúlnera dé-
primunt :

Gens exorta sacro fúnere Nú-
minis,

Crescit sanguine Mártirum,
PATRI máxima sit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui : laus tibi, Trí-
nitatis,

Quæ te Martyribus pródiga præ-
mium

Das, & vívere per neces. Amen.

¶ In aëternum exultábunt, R. Et
habitabis in eis. *Pf. 5.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Datæ sunt illis síngu-
lae stolæ albæ; & dictum est illis ut
requiéscerent, donec compleantur
conservi eórum, qui interficiendi
sunt sicut & illi. *Apoc. 6.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

C O M M U N E P O N T I F I C U M.

I N I V E S P E R I S.

Ant. S uscitábo mihi sacerdótem
3. 3. fidélem, qui juxta cor
meum & ániam meam fáciet. 1.
Reg. 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómni-
bus mihi in sacerdótem, ut ascén-
deret ad altáre meum, & adoléret
mihi incensum. 1. *Reg. 2.*

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum

fidélem;

fidélem; & ambulábit coram Christo
meo cunctis diébus. *1. Reg. 2.*

Ant. 5. C. Erit ipsi pactum sa-
cerdótii sempiternum, quia zelátus
est pro Deo suo, & expiávit scelus
filiórum Israél. *Num. 25.*

Ant. 1. f. Quemcumque élégerit
Dóminus, ipse erit sanctus. *Num.*
16.

C A P I T U L U M. *Hebr. 5.*
NEc quisquam sumit sibi honó-
rem, sed qui vocáatur à Deo,
tanquàm Aáron. Sic & Christus
non semetipsum clarificávit ut pón-
tifex fieret, sed qui locútus est ad
eum: Fílius meus es tu, ego hódiè
génui te; quemádmódum & in álio
loco dicit: Tu es sacerdos in æter-
num secundùm órdinem Melchíse-
dech.

[*In Dupl. maj. & suprà:*
R. Locútus es sanctis tuis, Dó-
mine, & dixisti: Invéni servum
meum, * Oleo sancto meo unxi
eum: + Manus mea auxiliábitur ei.
y. Huic Deus testimónium pérhi-
bens, dixit: Invéni virum secundùm
cor meum; * Oleo. Glória Patri. +
Manus. *Pf. 88. Act. 13.*]

H Y M N U S.

CHRISTE, Paſtórū caput atque
princeps,
Præfulis festam veneráta lucem,
Débitis supplex tua templa votis
Turba frequentat.
ILLE non vano tenuit tremendam
Spíritu fedem, próprio nec ausu:
Sed sacrum iussus, Dómino vo-
cante,
Sumplit honórem.

STRÉNUUM bello púgilem superni
Chrísmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, posuitque sanc-
tam
Páscente gentem.

FIT gregis pastor, pater atque
forma:

Lætus impendit sua, seque;
servus

Omnium, curis gravis, omni-
busque

Omnia factus.

PRO reis orat, réficit gementes,
Erigit lapsos, tenebrasque pellit;
Fit potens verbo, docet alta,
pravum

Cónterit hostem.

FAC ut illús prémibus juvémur,
Christe; fac Patrem, pariterque
tecum

Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

y. Beátus quem elegisti & assump-
fisti; *R.* Inhabitábit in átriis tuis.
Pf. 64.

Ad Magnificat.

Ant. 4. E. Elégit ipsum Dómi-
nus ab omni vivente offerre sacri-
ficium Deo, incensum & bonum
odórem pro pôpulo suo. *Eccli 45.*
Oratio, ut infrà ad Laudes.

A D C O M P L E T O R I U M.

Ant. 3. a. Die noctúque fugiébat
somnus ab oculis meis pro grégibus
tuis, Dómine. *Gen. 31.*

*Hymnus de Tempore, cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénérerit Dómi-
nus, & pulsáverit, beáti servi quos
invénerit vigilantes. *Luc. 12.*

A D O F F I C I U M N O C T U R N U M.

Invit. Christum Paſtórū prínci-
pem, * Veníte, adorémus. *1. Petr. 5.*
Pf. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

CHRISTE, décréto Patris insti-
tutus
Pónifex summo, tibi, qui fi-
déles

Quos legis , formas pôpulis re-
gendas

Ipse ministros :

HUNC juvat festo celebrâre cantu ;
Qui licet magnis méritis abun-
dans,

Flens & invitus , duce te , tre-
mendum

Sumpsit honorem.

NÓVERAT quantis páteat períclis
Ille , qui summos ápices adep-
tus ,

Omnium curas , sibi raptus uni ,
Sústinet omnes.

FÉCERAT fervens amor inquiétum :
Quò gregis cari pia cura poscit ,
Advolat promptus : mora non
euntem

Ulla retardat.

Dux iter , vitâ præunte , mons-
trat ;

Cómprombat factis sua dicta mag-
nis ;

Et domum sanctam benē olente
Christi

Implet odore.

Lux erat cæco , cólumen labanti ,
Una spes lapsi , mísero levámen ,
Próvidus cunctis pater , omni-
busque

Omnia factus.

CHRISTE , Pastórum bonus ipse
Pastor ,

Qui greges pascis próprio cruóre ,
Fac ut aeternæ súbeant opíma
Pásca vitæ. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 2. D. Vocávit eum Dómi-
nus , & ait : Vidi afflictionem pô-
puli mei : veni , & mittam te , ut
edúcas pôpulum meum. *Exod. 3.*

Ant. 1. g. Dixit ad Deum : Quis
sum ego , ut vadam & edúcam fí-
lios Israël ? Qui dixit ei : Ego ero
tecum. *Exod. 3.*

Ant. 8. G. Wade in hac fortitú-
dine tua , & liberábis Israël : scito
quòd míserim te. *Judic. 6.*

¶. Pósui adjutórium in potente ,
¶. Et exaltávi electum de plebe mea.
Ps. 88.

Lectiones de Script. occurrente.

¶. i. Rectórem te posuérunt ,
noli extolli : * Esto in illis quasi
unus ex ipsis ; curam illórum habe.
¶. Si quis vult primus esse , erit
ómnium novíssimus , & ómnium
minister : * Esto. *Eccli. 32. Marc. 9.*

¶. ij. Speculatórem dedi te dó-
mum Israël : * Audiens ergo ex ore
meo sermónen , annuntiábis eis ex
me. ¶. In mente habe quáliter accé-
peris & audíeris , & serva : * Au-
diens. *Ezech. 33. Apoc. 3.*

¶. iij. Accéde ad altare , & ím-
mola pro peccáto tuo : * Offer ho-
locaustum , & + Deprecáre pro te &
pro pôpulo. ¶. Debet Póntifex que-
mámodùm pro pôpulo , ita étiam
& pro semetipso offerre pro pec-
catis : * Offer. Glória Patri. + De-
precáre. *Levit. 9. Hebr. 5.*

I N I I. N O C T U R N O.

Ant. 5. a. In lege Dómini con-
gregatiómem judicávit , & in fide
sua probátus est prophéta ; & còg-
gnitus est in verbis suis fidélis.
Eccli. 46.

Ant. 3. a. Dedit illis legem , ne
obliviscerentur præcepta Dómini ,
& ut non exerrárent méntibus ; &
hortabátur ne legem amovérent à
corde suo. 2. *Mach. 2.*

Ant. 8. c. Apériet os suum , &
in oratióne confitébitur Dómino ;
& ipse díriger consílium ejus &
disciplínam. *Eccli. 39.*

¶. Invocabánt Dóminum sacer-
dótes ejus ; ¶. Ipse exaudiébat eos ,
& loquebáatur ad eos. *Ps. 98.*

Lectiones, ut in Proprio.

R. iv. Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta & legem vitæ & disciplinæ, * Docére Jacob testamentum suum, & judícia sua Israël. ¶ Hic est qui fuit in Ecclésia cum pátribus nostris, qui accépit verba vitæ dare nobis, * Docére. *Eccli. 45. Act. 7.*

R. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritatis fuit in ore ejus; & iniúitas non est inventa in lábiis ejus. ¶ Fidélis erat in tota domo ejus tanquàm fámulus, in testimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach. 2. Hebr. 3.*

R. vi. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniúitáte: * Lábia enim sacerdótis custódient scíentiam, & legem requírent ex ore ejus; + Quia ángelus Dómini exercítuum est. ¶ Oportet Episcopum amplecti eum, qui secundùm doctrínam est, fidélem sermonem; ut potens sit exhortári in doctrína fana: * Lábia. Glória Patri. + Quia. *Malach. 2. Tit. 1.*

I N III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confessióinem Sancto & Excelso in verbo glóriæ. *Eccli. 47.*

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas: justítiam & fidem conservávit genti suæ, & exquisívit omni modo exaltáre pópulum suum. *1. Mach. 14.*

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatióne. *Eccli. 39.*

¶ Justitia ejus manet in séculum séculi: R. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Ps. 111.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

R. vii. Quis est fidélis servus & prudens, quem constituit dóminus sūs super famíliam suam: ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille servus, quem cùm vénérerit dóminus ejus, invénerit sic facientem. ¶ A dómino suo præpósito omnibus, gubernábat créditam sibi domum: * Beátus. *Matth. 24. Genes. 39.*

R. viii. Dóminus supra ómnia quæ póssidet, constituet illum: * Omni autem cui multùm datum est, multùm quærétur ab eo; & cui commendáverunt multùm, plus pertinet ab eo. ¶ In manu Dei potestas terræ, & útilem redórem suscitábit in tempus super illam: * Omni autem. *Luc. 12. Eccli. 10.*

R. ix. Euge, serve bone & fidélis; quia super pauca fuisti fidélis; super multa te constitui: * Intra in gáudium dómini tui. ¶ Super pópulum meum constitui te: sapientia & scíentia data sunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Math. 25. 2. Paral. 1.*

Te Deum.

¶ Sacerd. Domus Áaron, benedícite Dómino: R. Domus Levi, benedícite Dómino. *Ps. 134.*

A D L A U D E S.

Ant. Q ui intrat per óstium, pas-
7. a. tor est óvium, huic oftiarius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan. 10.*

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan. 10.*

Ant. 7. d. Oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus: alienum autem non sequuntur, sed fúgiunt ab eo. *Joan. 10.*

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex

illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros suos gaudens. *Luc. 15.*

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus pastor ániam suam dat pro óvibus suis. *Joan. 10.*

C A P I T U L U M . 1. *Petr. 5.*
PAscite qui in vobis ést gregem Dei, providentes non coacte, sed spontáneè secundum Deum; neque turpis lucri gratiâ, sed voluntariè; neque ut dominantes in clericis, sed forma facti gregis ex ánimo.

H Y M N U S.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ gloriâ
Sanctum corónas Præfulem,
Votis adesto súpplicum.

Sui probátus præmium
Amoris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit, & præxit vocans
In tuta quemque páscua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

QUAM sentit errantem jugis,
Hanc nocte quærerit ac die;
Et gaudet inventam suo
Portans ovili réddere.

A R C E T frementes béstias;
Lupi retundit ímpetus,
Dolosque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

O F F E R T frequentem víctimam
Cum plebe Pastor innocens;
Secumque devótum gregem
Pius Sacerdos ímmolat.

¶ S U P R É M E, Christe, Póntifex,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

¶ Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in Solemnibus & suprà.]

V. Elégit Dóminus servum suum,
R. Páscere hæreditátem suam. *Ps.*

77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego sum óstium: per me si quis introíerit, salvábitur; & ingrediéatur, & egrediéatur, & páscua invéniet. *Joan. 10.*

Oratio.

DEUS, qui pópolis tuis regendis vicários caritatis tuæ præficiis ministros: da, quæsumus, intercedente beáto *N.* Pontifice, Spíritum sapiéntiæ, quibus præesse disti Ecclesiæ tuæ; ut de profectu sanctárum óvium fiant gáudia æterna pástorum: Per Dóminum... in unitate ejusdem Spíritus.

Alia Oratio.

DEUS, fidélium lumen & Pastor animárum, qui beánum *N.* Episcopum in Ecclésia posuisti, ut oves tuas verbo pásceret, & informáret exemplo; da nobis ejus intercessióne, & fidem serváre quam dócuit, & viam sequi quam exemplo monstrávit: Per Dóminum.

A D P R I M A M.

Ant. 7. a. Qui intrat per óstium.

In R. br. V. Qui es Póntifex * confessiónis nostræ. *Hebr. 3.*

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Próprias oves.

C A P I T U L U M . Prov. 27.
DIligenter agnosce vultum pécoris tui, tuosque greges considera: non enim habébis jítiger potestatétem; sed coróna tribuétur in generatiómem & generatiómem.

R. br. Deus protector meus, * In ipso sperávi. Deus. *V.* Qui subdit * pópulum meum sub me, * In ipso. Glória Patri. Deus. *Ps. 143.*

V. Ni si Dóminus custodierit ci-

vitátem, R. Frustrà vigilit qui custodit eam. *Psf. 126.*

AD SEXTA M.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem. 3.*

Introdúcam vos in Sion, & dabo vobis Pastóres juxta cor meum; & pascent vos scíentiâ & doctrinâ.

R. br. Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ¶ Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam. Glória Patri. Deduxit. *Psf. 106.*

¶. Abstulit sicut oves pôpulum suum, R. Et deduxit eos in spe. *Psf. 77.*

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act. 20.*

Atténdite vobis, & universo gregi in quo vos Spíritus sanctus posuit Episcopos régere Ecclesiás Dei, quam acquisivit sanguine suo.

R. br. Pavit eos * In innocéntia cordis sui. Pavit eos. ¶. Et in intellectibus mánuum suárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Psf. 77.*

¶. Nos pôpulus tuus & oves pásca tuæ, R. Confitébimur tibi in séculum. *Psf. 78.*

AD II. VESPERAS.

*Ant. E*cclesiæ factus sum ego mihi secundùm dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, ut impleam verbum Dei. *Coloss. 1.*

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil subtráxerim útilium, quóminus annuntiárem vobis, & docérem vos pùblicè, & per domos. *Act. 20.*

Ant. 1. D. Mundus sum à sanguine ómnium; non enim subterfugi quóminus annuntiárem omne consilium Dei vobis. *Act. 20.*

Ant. 8. G. Nihil véror, nec fácio ánimam meam pretiosíorem quàm me, dímmodo consummem cursum meum, & ministérium verbi quod accépi à Dómino Jesu. *Act. 20.*

Ant. 7. c. Absit à me hoc peccatum in Dóminum, ut cessem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. *i. Reg. 12.*

CAPITULUM. *Act. 20.*

Noste & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquemque vestrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiae ipsius, qui potens est ædificare, & dare hæreditátem in sanctificatís ómnibus.

[*In Solemnibus & Annualibus:* Allelúia, allelúia. ¶. Dedit illi Dóminus sacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Ecli. 45.*]

HYMNUS.

SEDIBUS, Præful, superis recepte, Advola terris: sacra te reposunt, Nostra dum cantu tibi dedicato Templa resultant.

PRO Deo vitam cúpidus pacisci, Otium durus tibi denegasti; Prælium Christi benè præliari Una voluptas.

Si reis vindex minitáatur ira, Súpplici defers prece vim Tonanti: Et Deum, jugis grege pro tuendo Viðima, placas.

ERUDIS, vitâ præeunte, Clerum; Légibus sacrís pôpulum coérces: Quas Deus dotes dedit, ad salubrem

Cóntrahis usum.

LAUDE non unâ, memorande
Præful,
Nos ama patris stúdio benigni;

Et laborantem médiis períclis
Dirige plebem.

CHRISTE , pro nobis , Patre sic
jubente ,
Pónifex factus , tibi laus , tuóque
Una sit Patri , sit & una sancto
Semper Amóri.

Amen.

¶. Salvum fecit Dóminus Chris-

tum suum : R. Exáudiet illum de
cælo sancto suo. Ps. 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur
salútem : Dómine Deus , ne avér-
teris fáciem Christi tui : memen-
to misericordiárum servi tui . 2.

Paral. 6.

Oratio , ut suprà ad Laudes.

C O M M U N E D O C T O R U M .

I N I. V E S P E R I S .

Ant. A Deo profecta est sapiéntia :
4. E. A & in ore fidéli abundá-
bit ; & Dominátor dabit eam illi.
Ecli. 15.

Ant. 5. C. Denudábit absconsa
sua illi , & thesaurizábit super illum
scientiam & intellectum justitiæ.
Ecli. 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo , &
non flectétur ; & continébit illum ,
& non confundéatur ; & exaltábit
illum apud próximos suos. *Ecli. 15.*

Ant. 3. a. In médio Ecclésiæ
apriert os ejus , & adimplébit il-
lum Spíritu sapiéntiæ & intellectu. *Ecli. 15.*

Ant. 1. D. Stolâ gloriæ véstiet
illum ; & nómine æterno hæreditá-
bit illum. *Ecli. 15.*

C A P I T U L U M . *Ecli. 51.*

A Nimam meam direxi ad sa-
piéntiam , & in agnitione in-
véni eam : possédi cum ipsa cor-
ab initio ; propter hoc non dere-
linquar.

[*In Dupl. maj. & suprà :*

R. Dóminus dat sapiéntiam sa-
piéntibus , & sciéntiam intelligén-
tibus disciplínam : * Ipse révélat
profunda & abscondita , & + Lux
cum eo est. ¶. Spíritus ómnia scru-

tatur , étiam profunda Dei : * Ipse.
Glória. + Lux. *Dan. 2. 1. Cor. 2.*]

H Y M N U S .

O Qui perpétuus nos móntor
doçes ,

Vox æterna Patris , Christe , vi-
cários

Doctóres , pátrias cùm rémeas
domos ,

Nobis quàm benè sufficis !

Hi semper výgilant , ne quid adúl-
terum

Corrumpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides ,
His custódibus íntegra.

INFAMES ábolent rellíquias déum :
Erróres ábigunt , crímina dédo-
cent :

Christo restítuunt , quos malè
crédulos

Mendax lúserat hæresis.

PATRUM canítiem , tot venerábiles
Rugas objíciunt , undè nitet fi-
des :

Quæ sunt prisca , docent ; quæ
nóva , súbrunt :

Servant depósitum Dei.

SIT supréma tibi glória , Véritas ,
Quæ per scripta Patrum quandò
foris sonas ,

Nullo vocis egens corda doçes
sono ,

Et te méntibus ínseris. Amen.

¶. Beátus homo quem tu eru-
dieris , Dómine , R. Et de lege
tua docúeris eum. Ps. 93.

Ad Magnificat.

Ant. 7. G. Beátus qui excogitat
vias sapiéntiae in corde suo , vadens
post illam quasi investigátor : pro-
tegétur sub tégmme illius à fervó-
re , & in glória ejus requiescat.

Eccli. 14.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

AD C O M P L E T O R I U M .

Ant. 3. a. Dedit illi Dóminus
in præceptis suis potestátem docére
Jacob testimónia , & in lege sua
lucem dare Israël. Eccli. 45.

*Hymnus de Tempore , cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Qui vigiláverit prop-
ter sapiéntiam , citò secúrus erit ;
quóniam dignos se ipsa círcuit quæ-
rens , & in viis ostendit se illis hi-
láriter. Sap. 6.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Fontem sapiéntiae Dómi-
num , * Veníte , adorémus. Eccli. 1.

Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S .

JAM nunc , quæ númeras tot tibi
víndices ,
Effer fidéreum , Rellígio , caput:
Quot sunt mota tibi prælia , nó-
biles

Tot necstis tibi láureas.
CUM per mille neces impíetas furiit ,
Oppónis válido péctore Mártires :
Cum per mille dolos décipit hæ-
resis ,

Doctóres tibi fúscitas.
QUANDÒ sparsa lues úndique crími-
num ,

Hi gliscens vítium prótinus ám-
putant :

Quandò plúrima nox méntibus
íncubat ,

Hi plenum révehunt diem.

FIRMANT instábiles , & dúbios re-
gunt :

Monstrant tuta procul líttora náu-
fragis :

Nobis , qui véhimur cæca per
æqua ,

Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixère tuis cónsona sénibus ,
Nostris illa , Deus , córdibus
ímprimas :

Quos terris cólimus , quos sé-
quimur duces ,

Fac nos móribus ássequi.

SIT supréma tibi glória , Véritas ,
Quæ per scripta Patrum , quandò
foris sonas ,

Nullo vocis egens corda doces
sono ,

Et te méntibus ínseris. Amen.

I N I. N O C T U R N O .

Ant. 3. a. Sapiéntia non est mul-
tis manifesta ; quibus autem cōgnita
est , pérmanet usque ad con-
spectum Dei. Eccli. 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur
in ecclésia , & verba illius cogitá-
bunt in córdibus suis. Eccli. 21.

Ant. 5. a. Sciéntia sapientis tan-
quam inundatio abundábit , & con-
sílrium illius sicut fons vitæ pérma-
net. Eccli. 21.

¶. Os justi meditábitur sapién-
tiam , R. Et lingua ejus loquétur
judícium. Ps. 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Sápiens apériet os suum in
oratione : * Si enim Dóminus ma-
gnum voluerit , Spíritu intelligéntiæ
replébit illum. ¶. Si quis veſtrūm
índiget sapiéntiâ , póſtulet à Deo
qui dat ómnibus affluenter. * Si.
Eccli. 39. Jac. 1.

R. ij. Ipse tanquam imbres mittet eloquia sapientiae suae : * Ipse palam faciet disciplinam doctrinam suam, & in lege testamenti Domini gloriabitur. ¶ Multos filiorum Israël convertet ad Dominum Deum ipsorum. * Ipse. Eccli. 39. Luc. 1.

R. iij. Omnis scriba doctus in regno cœlorum, * Simalis est homini patrifamilias qui + Profert de thesauro suo nova & vetera. ¶ In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quosque erudit. * Simalis. Gloria. + Profert. Matth.

13. Prov. 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te ut evellas, & destruas, & disperdas, & ædifices, & plantes. Jerem. 1.

Ant. 8. G. Ne retineas verbum in tempore salutis : in lingua enim sapientia dignoscitur ; & sensus, & scientia, & doctrina in verbo sensati. Eccli. 4.

Ant. 2. D. Depositorum custodi, devitans profanas vocum novitates, & oppositiones falsi nominis scienciarum. 1. Tim. 6.

¶. Deus, docuisti me à juventute mea : R. Pronuntiabo mirabilia tua. Ps. 70.

Lectiones, ut in Proprio.

R. iv. Qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere. * Numquid non verba mea sunt quasi ignis, & quasi malleus conterens petram ? ¶. Si quis voluerit voluntatem facere ejus qui misit me, cognoscet de doctrina, utrum ex Deo sit. * Numquid. Jerem. 23. Joan. 7.

R. v. Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque omnia quæ præcepere illi : * Qui autem verba ejus audire

noluerit, ego ultor existam. ¶. Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam querit : qui querit gloriam ejus qui misit eum, hic verax est.

* Qui. Deut. 18. Joan. 7.

R. vij. Dabo te, dicit Dominus, in murum æreum, fortis : * Et bellabunt adversum te, & + Non prævalebunt ; quia ego tecum sum. ¶. Exurgent viri loquentes perversa, ut abducant discipulos post se : * Et bellabunt. Gloria Patri. + Non. Jerem. 15. Ad. 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Proposui sapientiam adducere mihi ad convivendum ; sciens quoniam mecum communicabit de bonis. Sap. 8.

Ant. 7. d. Quæsivi sapientiam palam in oratione mea ; & efflouiscai tanquam præcox uva. Eccli. 51.

Ant. 1. f. Inventi sunt sermones tui, Domine ; & comedи eos : & factum est mihi verbum tuum in lætitiam cordis mei. Jerem. 15.

¶. Scrutabor legem tuam, Domine ; R. Et custodiam illam in toto corde meo. Ps. 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

R. vij. Super salutem & spaciem dilexi sapientiam : * Et proposui pro luce habere illam : venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa. ¶. Quæ desursum est sapientia, pudica est, pacifica, plena misericordia & fructibus bonis ; * Et proposui. Sap. 7. Jac. 3.

R. viii. Optavi, & datus est mihi sensus ; & invocavi, & venit in me Spiritus sapientiae : & præposui illam regnis & sedibus, * Et divitias nihil esse duxi in comparatione illius. ¶. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scienciam

tiam Jesu Christi Dómini mei ; *
Et divítias. *Sap. 7. Philipp. 3.*

R. ix. Sapiéntia bonórum ómnium mater est; quam sine fítióne dídici, & sine invídia commúnico: infínitus enim thesaurus est; * Quo qui usi sunt, + Partícipes facti sunt amicítiae Dei. **V.** Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum; * Quo. Glória Patri. + Partícipes. *Sap. 7. Luc. 6.*

Te Deum.

V. Sacerd. Os meum annuntiábit iustitiam tuam, **R.** Totâ die salutáre tuum. *Pf. 70.*

A D L A U D E S .

Ant. **D**ominus dedit mihi lumen. **D.** guam eruditam; ut sciam sustentare eum qui lassus est, verbo. *Ij. 50.*

Ant. 6. F. Sermo meus non in persuasibilibus humánæ sapiéntiæ verbis; sed in ostensióne Spíritus & virtutis. *i. Cor. 2.*

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Deisto, testificans minóri atque majóri, nihil extra dicens quām ea quæ Prophétæ locúti sunt. *Act. 26.*

Ant. 4. E. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Chriftum, & hunc crucifixum. *2. Cor. 2.*

Ant. 5. a. Si nōverim mystéria ómnia, & omnem sciéntiam; caritatem autem non habúero, nihil sum. *i. Cor. 13.*

C A P I T U L U M . *Sap. 7.*

Michi dedit Deus dícere ex sententiis, & præsumere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illius & nos, & sermónes nostri, & omnis sapiéntia, & óperum sciéntia & disciplína.

H Y M N U S .

VOs succensa Deo spléndida lúmina:

Vos sal, nos hómines quo sápiimus Deum;
AEvum, puri ánimo, móribus íntegri,

Quo condímur in álterum.
PER vos Rellígio, tútaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:

Per vos Christus amat pándere dívites

Thesauros sapiéntiæ.

VESTRIS unda fluit pura canálibus;
Christi floret ager; munda nitet seges:

Lac aptum pueris, & sólidum viris
Cauti sufficitis cibum.

Hi sunt, summe Deus, qui tibi militant;

Hi sunt, qui stábiles ædificant domos;

Unâ docta cohors arma tenet manu,

Muros cónstruit álterâ.

VICISTIS flygias vos quibus hæreses,
Hæc nos accípimus tela supérstites:

His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;

His armis quoque víncimus.

Sit supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per scripta Patrum quando foris sonas,

Nullo vocis egens corda doces fono,

Et te méntibus ínscribis. Amen.

V. Annuntiávi iustitiam tuam in ecclésia magna; **R.** Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti. *Pf. 39.*

Ad Benedictus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitudo Dómini sunt: tibi, Deus, confi-

teor, teque laudo; quia sapiéntiam & fortitúdinem dedisti mihi.
Dan. 2.

Oratio.

OMNÍPOTENS, æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ filios, sicut non cessas erudíre, ita non désinis adjuváre; da fidélibus tuis intercesióne beáti *N.* quem eis æternæ salútis ministrum tribuisti, ut, te miserante, sciéntiam recta faciendi, & virtútem cípiant exequendi: Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXCITA, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátoru*s N.* servívit, ut eódem nos replente, studeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit: Per Dóminum.... in unitáte ejusdem Spíritus.

AD HORAS, in Solemnibus & suprà, Doxologia

JESU, Magister únice,
Tibi decus, laus glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
Nunc & per omne séculum. Amen.

AD PRIMA M.

Ant. 2. D. Dóminus.

*In R. br. Qui Magister noster * unus es. Matth. 23.*

AD TERTIA M.

Ant. 6. F. Sermo meus.

CAPITULUM. i. *Cor. 12.*
UNICUIQUE datur manifestatio Spíritus ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secundum eumdem Spíritum.

*R. br. Da mihi intellectum, * Et scrútabor legem tuam. Da mihi. v. Státue servo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et Glória Patri. Da mihi. Ps. 118.*

v. Os meum loquéatur sapiéntiam,

R. Et meditatio cordis mei prudéntiam. Ps. 48.

AD SEXTA M.

Ant. 3. g. Auxilio.

CAPITULUM. i. *Tim. 6.*

SI quis áliter docet, & non ac quiescit sanis sermonibus Dómini nostri Jesu Christi, & ei quæ secundum pietátem est doctrinæ, superbus est, nihil sciens.

*R. br. Viam veritatis elegi, * Júdicia tua non sum oblitus. Viam. v. Adhæsi * testimoniis tuis, Dómine, * Júdicia. Glória Patri. Viam.*

v. A judiciis tuis non declinávi; R. Quia tu legem posuisti mihi. Ps. 118.

AD NONA M.

Ant. 5. a. Si növerim.

CAPITULUM. i. *Tim. 1.*

FINIS præcepti est caritas de corde puro, & consciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vanilóquium, volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

*R. br. Veritatem tuam * Et salutare tuum dixi. Veritatem. v. Non abscondi misericordiam tuam, * & veritatem tuam; * Et salutare. Glória Patri. Veritatem. Ps. 39.*

v. Pronuntiavi ómnia júdicia oris tui: R. In via testimoniórum tuorum delectatus sum. Ps. 118.

AD II. VESPERAS.

*Ant. F*UIT gratus Deo, eruditus i. f. **F**OMNI sapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus suis. *Act. 7.*

Ant. 5. C. Juxta manum Dei sui bonam super se, parávit cor suum, ut investigaret legem Dñi, & fáceret, & doceret. i. Esdr. 7.

Ant. 8. c. Postquam se amplius dedit ad diligentiam lectio[n]is legis & Prophetarum, voluit & ipse scribere quae ad doctrinam & sapientiam pertinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cum esset sapientissimus, docuit populum: quæsivit verba utilia, & conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos. *Eccles. 12.*

Ant. 4. E. Sapientiam ejus enarrabunt gentes; & laudem ejus enuntiabit Ecclesia. *Eccli. 39.*

C A P I T U L U M. *Prov. 3.*
BÉatus homo qui invenit sapientiam, & qui affluit prudentiam: melior est acquisitio ejus negotiatione argenti & auri primi; & purissimi fructus ejus: pretiosior est cunctis opibus; & omnia quæ desiderantur, huic non valent comparari.

[*In Solemnibus & Annualibus:* Alleluia, alleluia. *¶*. Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum. Alleluia. *Matth. 5.*]

H Y M N U S.

LUX lucis & fons luminis,
LA quo dies hic nascitur,

Quam digniori lumine,
Lucere das Ecclesiam!

SANCTIS eam Doctóribus
Indesinenter instruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His Itat fides, his véritas
Intaminata permanet;
Ab hisque, quam nos vis sequi,
Doctrina sana tráditur.

His hauriamus fôntibus
Verbi tui sciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos ássequi.

Qui vera lux es méntium,
Jesu, Magister única,
Sit laus tibi, sit laus Patri,
Sancto simul cum Spíritu.

Amen.

¶. Beatus vir qui dispónet sermones suos in judicio: *R. In æternum non commovébitur. Ps. III.*

Ad Magnificat.

Ant. 6. F. Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitates. *Dan. 12.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM,

MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. V E S P E R I S.

Ant. Quid prodest homini, si mundum universum lucratur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Matth. 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, & da pauperibus, & habébis thesaurum in cœlo. *Matth. 19.*

Ant. 6. F. Nemo est qui reliquerit domum, aut agros propter me, qui non accipiat centies tantum in tempore hoc, & in século futuro vitam æternam. *Marc. 10.*

Ant. 3. b. Salva animam tuam: noli respicere post tergum; salvum te fac, ne pereas. *Genes. 19.*

Ant. 7. c. Séquere me, & di-

mitte mórtuos sépelíre mórtuos suos.
Matth. 8.

C A P I T U L U M . 2. Cor. 6.
EXite de médio eórum , & se-
parámini , dicit Dóminus , &
immundum ne tetigéritis : & ego
recípiam vos ; & ero vobis in pa-
trem , & vos éritis mihi in fi-
lios.

[*In Dupl. maj. & suprà :*
R. Susceptor meus es tu , Dómi-
ne , & in verbum tuum superspe-
rávi : * Declináte à me , maligni ,
& + Scrutábor mandáta Dei mei.
V. Magister , sequar te quocumquè
ieris. * Declináte. Glória Patri. +
Scrutábor. *Ps. 118. Matth. 8.*]

H Y M N U S .

FELÍCES némorum pángimus ín-
colas ,
Certo consílio quos Deus áb-
didit ,
Ne contágio sécli
Mores laderet íntegros.
Ut te possídeant , quem sítiunt
Deum ,
Urbes , regna , suos , se quoque
déserunt :
Totus víluit orbis ,
Dum cœlestia cògitant.
NUDI , prompti , álacres , lìberi ab
ómniibus ,
Ad luçtam pùgiles óciùs ádvo-
lant :
Ut vastum mare tranent ,
Prudentes onus exuunt.
ÆTERNAS ut opes , cértaque gáu-
dia
Secúri rápiant , ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt ,
Confisi meliòribus.
ILLIS summa fuit glória , déspici ;
Illis divítiae , paupériem pati ;
Illis summa voluptas ,
Longo supplício mori.

FAC nos , summe Deus , quæ páti-
muri mala ,

In pœnam scélerum ferre libén-
tiùs ;

Et , tellúre relicta ,
Immortália quærere.

PATRI máxima laus , máxima Fí-
lio ;

Amborumque sacro máxima Flá-
mini ,

Quo deserta petívit
Quondam ductus homo Deus.
Amen.

Sit sit Abbas , v. Potens in terra
erit semen ejus : R. Generatio rec-
tórum benedicétur. *Ps. III.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Egrédere de cogná-
tione tua , & de domo patris tui ;
& veni in terram quam monitrábo
tibi : faciamque te in gentem mag-
nam , & benedíciam tibi. *Genes. 12.*

Oratio , ut infra ad Laudes.

Si non sit Abbas , v. In umbra
alárum tuárum sperábo , R. Donec
tránseat iniquitas. *Ps. 56.*

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Reliquisti parentes
tuos : plenam mercédem récipias à
Dómino Deo , ad quem venisti ,
& sub cuius confugisti alas. *Ruth. 2.*

Oratio , ut infra ad Laudes.

AD C O M P L E T O R I U M .

Ant. 4. c. Qui hábitant in deserto ,
secúri dòrmient in saltibus : &
ponam eos in circúitu collis mei
benedictionem. *Ezech. 34.*

*Hymnus de Tempore , cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. D. Habitábit in solitúdine
judicium ; & erit opus justitiæ pax ,
& cultus justitiæ siléntium , & se-
cúritas usque in sempiternum. *If.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum , qui ductus est in desertum à Spíritu , * Veníte , adorémus. *Matth.* 4.

Ps. 94. *Venite.* 2.

H Y M N U S.

O PULCHRAS ácies, cásdraque fórtia,
Quæ spes , una fides , unus amor
regit !
Omnis lege sub una ,
Uno sub duce mítitant.
HEU! quantis rápiunt astra labóribus!
Pulsant perpétuis quéstibus æ-
thera ,
Per jejúnia longa
Vires cóporis áterunt.
VOTIS unánimes , vi quoque flé-
tuum
Instant , & sónias ingéminant
preces ,
Et concórdibus armis
Vim cælo sínul íferunt.
HÆC vis grata Deo : sic amat ópti-
mus
Vinci per lácrymas , per gémitus ,
Pater :
Sic duris resérátur
Cælum conditióibus.
FERVENT quandò die cuncta tumúlti-
bus ,
Altùm turba silet : cétera dum
tacent ,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa filéntia.
EXERCET vígiles contínuus labor ;
Incumbunt óperi non résides
manus ;
Tellus culta colónis
Victum suppéditat suis.
QUIN regína sui mens quoque súb-
ditur ,
Rectorisque studet nútibus ób-
sequi :
Nil servat sibi juris ,

Capto libérior jugo.

PATRI máxima laus , máxima Fílio ;
Amborumque sacro máxima Flá-
mini ,

Quo deserta petívit
Quondam ductus homo Deus.

Amen.

I N I . N O C T U R N O.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renútiat ómnibus quæ pósse-
det , non potest meus esse discí-
pulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. ç. Véndite quæ possidé-
tis , & date eleemósynam : fácite
vobis thesaurum non deficiéntem in
cælis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid
manducétis , aut quid bibátis : quæ-
rite primùm regnum Dei , & justí-
tiám ejus ; & hæc ómnia adjícientur
vobis. *Luc.* 12.

¶. Non est inópia timéntibus
Dóminum : ¶. Dívites egúerunt ,
& esuriéront. *Ps.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.
¶. j. Fúgite de médio Babylónis ,
& salvet unusquisque ániam suā ;
* Quóniam tempus ultiónis est à
Dómino. ¶. Exíte de illa , pópulus
meus , ut ne partícipes sitis deli-
tórum ejus , & de plagis ejus non
acciápatis ; * Quóniam. *Jerem.* 51.
Apoc. 18.

¶. ii. Vade , pópule meus , intra
in cubícula tua , abscóndere mó-
dicum , * Donec per tránseat indi-
gnatio. ¶. Veníte seorsum in de-
sertum locum , & requiéscite , *
Donec. *If.* 26. *Marc.* 6.

¶. iii. Exeámus ad Jesum extrà
castra , impropérium ejus portan-
tes : * Non enim habémus híc ma-
nen tem civitátem , sed futúram in-
quírimus. ¶. Peregríni sumus co-
ram te , Deus : dies nostri quasi

umbra super terram: * Non. Glória Patri. * Non. Hebr. 13. 1. Paral. 29.

I N III. NOCTURNO.

Ant. 3. g. Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Esurímus, & fitímus, & nudi sumus, & laborámus ope-rantes mánibus nostris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: sed licet is qui foris est, noster homo corrumpáatur; tamen is qui intus est, renováatur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimis Dóminus de intéritu vitam tuam: ℣. Renovábitur ut aquilæ juventus tua. *Psf.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Omnis qui in agóne con-tendit, ab ómnibus se ábstinet: * Ego ígitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi áe-rem vérberans; sed castigo corpus meum, & in servitútem rédigo. ℣. A juventúte mea investigábam sapiéntiam: colluctáta est ánima mea in illa, & in faciendo eam con-firmátus sum. * Ego ígitur. 1. *Cor.* 9. *Ecli.* 51.

℟. v. Non secundùm carnem am-bulámus, sed secundùm spíritum; quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: * Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. ℣. Excel-sus Deus & hábitans cum contrítō & húmili spíritu; ut vivíficit spíri-tum humílium, & vivíficit cor con-trítórum. * Qui. *Rom.* 8. *Iff.* 57.

℟. vi. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Chris-tum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens justitiam quæ ex fide est, configuráatus morti ejus. ℣. Elégi abjectus esse in domo Dei mei, ma-gis quæm habitare in tabernáculis

peccatórum; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Psf.* 83.

I N III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perseve-rantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Possessiónes & substán-tias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat *Act.* 11.

Ant. 6. C. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conspectu Dó-mini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion: ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna? *Psf.* 136.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vii. Sapiéntia direxit ópera eórum: * Iter fecérunt per deserta quæ non habitabantur; & in locis de-sertis fixérunt casas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, an-gustiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus erran tes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. viii. Múltitudinis erat cor unum, & ánima una: nec quisquam áliquid suum esse dicébat; sed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quæm bonum & quæm jucundum habitare fratres in unum! * Erant. *Act.* 4. *Psf.* 132.

℟. ix. Pars Dómini pópulus ejus: invénit eum in terra deserta, cir-cumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris suis, * Et constítuít super excelfam terram. ℣. Confí-tentes quia peregríni & hóspites sunt super terram, pátriam meliórem áp-petunt: ídeò parávit illis civitátem, * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. Sacerd. Benedícite, sancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Lau-

dáte, & superexaltáte eum in sécula.
Dan. 3.

A D L A U D E S.

Ant. PErféc^{tio} tua, Dómine, &
7. d. P doctrína tua viro sancto
tuo, qui dixit patri suo & matri
suæ, Néscio vos; & frátribus suis,
Ignóro vos. *Deut. 33.*

Ant. 1. g. Non sedi in concílio
ludéntium: solus fedébam, quóniam
commínatióne replesti me. *Jerem. 15.*

Ant. 3. b. Exui me stolâ pacis,
índui autem me facco obsecratió-
nis; & venit mihi gáudium à Sanc-
to. *Baruch. 4.*

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus
est, & ego mundo. *Galat. 6.*

Ant. 8. G. In voce laudis immo-
lábo tibi: quæcumque vovi, reddam
pro salúte Dómino. *Jonæ 2.*

C A P I T U L U M. *Isaiæ 51.*

COnsolábitur Dóminus Sion, &
consolábitur omnes ruínas ejus:
& ponet desertū ejus quasi delícias,
& solitúdinem ejus quasi hortum
Dómini. Gáudium & lætitia inven-
niéntur in ea, gratiárum áctio, &
vox laudis.

H Y M N U S.

QUID tu, relictais úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solusque tecum cágitas?

MENTIS volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commérchia.

PRÆSENS choris cœlestibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.

QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

¶ Qui sponte desertum petis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula.

Amen.

¶ Hæc Doxologia dicitur ad om-
nes Horas in Solemnibus & suprà.]

Si sit Abbas, ¶ Veníte, filii,
audíte me: ¶ Timórem Dómini
docébo vos. *Ps. 33.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ecce ego & púeri mei,
quos dedit mihi Dóminus in signum
& in portentum Israël à Dómino
exercítuum, qui hábitat in monte
Sion. *Ils. 8.*

Oratio.

D Eus, cujus múnere beátus N.
Abbas Chriftum páuperem se-
qui, & húmilem corde usque in
finem perseverávit imitári: da cunc-
tis sémitam mandatórum tuórum in-
gressis, ut nec retrò aspícant, nec
in via hæreant; sed ad te sine offen-
sióne currentes, vitam æternam ap-
prehendant: Per eumdem Dómi-
num.

Alia Oratio.

D An nobis, quæsumus, Deus nos-
ter, beáti Abbátis N. inter-
cessióníbus sublevári; ut per quem
servis tuis perfectiōnis evangélicæ
documenta donasti, per eum nobis
subsídia perpétuæ salútis impendas:
Per Dóminum.

Si non fit Abbas, ¶ Clamávi
ad te, Dómine; dixi: Tu es spes
mea, ¶ Pórtio mea in terra vivén-
tium. *Ps. 141.*

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus,
dixit ánima mea. Bonus est Dómi-
nus ánima quærenti illum. Bonum
est præstolári cum siléntio salutáre
Dei. *Thren. 3.*

Oratio.

OMnipotens, sempiterne Deus, terrena pro te calcantium merces magna nimis; da nobis, exemplo & intercessione beati N. cuius hodiè transitum celebramus, temporalia omnia desplicere, & ad aeterna tota mentis intentione festinare: Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia, &c. Amen.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Domine, Salvator & custos, qui beato N. ne particeps esset coinquinationis, renuntiare seculo, & sub alas tuas confugere tribuisti: ejus intercessione da populo tuo diabolica vitare contagia, & te solum Dominum pura mente sectari; Qui vivis.

A D P R I M A M.

Ant. 7. d. Perfæctio.

In R. br. v. Qui ductus es in desertum * à Spiritu. Matth. 4.

A D T E R T I A M.

Ant. 1. g. Non sedi.

C A P I T U L U M . 1. Joan. 2.

SI quis diligenter mundum, non est caritas Patris in eo; quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitae, quae non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscentia ejus: qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum.

R. br. Elongavi fugiens: * Mansi in solitudine. Elongavi. v. Quoniam vidi iniquitatem * & contradictionem in civitate, * Mansi. Gloria. Elongavi. Ps. 54.

v. Confige timore tuo carnes meas: R. A judiciis enim tuis timui. Ps. 118.

A D S E X T A M.

Ant. 3. b. Exui me.

C A P I T U L U M . Hebr. 1.

OMnis disciplina in praesenti quidem videtur non esse gaudii, sed mœroris: postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet justitiae.

R. br. Propter verba labiorum tuorum * Ego custodivi vias duras. Propter. v. Perfice gressus meos * in semitis tuis. * Ego. Gloria Patri. Propter. Ps. 16.

v. Induebar cilicio: R. Humiliabam in jejunio animam meam. Ps. 34.

A D N O N A M.

Ant. 8. G. In voce laudis.

C A P I T U L U M . Eccli. 51.

VIdete oculis vestris quia modicum laboravi, & inveni mihi multam requiem. Assumite disciplinam in multo numero argenti, & copiosum aurum possidete in ea. Letetur anima vestra in misericordia ejus; & non confundemini in laude ipsius.

R. br. Septies in die * Laudem dixit tibi. Septies in die. v. Super iudicia * justitiae tuae, * Laudem. Gloria Patri. Septies.

v. Cantabiles mihi erant justifications tuae, R. In loco peregrinationis meae. Ps. 118.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. **S**umus humiles in universa terra, Domine: sed in animo contrito & spiritu humilitatis suscipiamur; quoniam non est confusio confidentibus in te. Dan. 3.

Ant. 8. G. Non derelinquimur, semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes; ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. 2. Cor. 4.

Ant. 6. F. Quasi morientes , & ecce vivimus ; quasi tristes , semper autem gaudentes ; tanquam nihil habentes , & omnia possidentes . 2. Cor. 6.

Ant. 7. d. Omnes unanimes , compatientes , fraternitatis amatores , misericordes , modesti , humiles . 1. Petr. 3.

Ant. 4. d. Teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem , (fidelis enim est qui reprobavit ,) & consideremus invicem in provocationem caritatis & bonorum operum . Hebr. 10.

C A P I T U L U M . Deut. 7.
Dominus Deus ipse est fortis & fidelis , custodiens pactum & misericordiam diligentibus se , & his qui custodiunt precepta ejus in mille generationes .

[*In Solemnibus & Annualibus :* Alleluia , alleluia ; ¶ . In loco solitudinis , Dominus eum docuit , & custodivit quasi pupillam oculi sui . Alleluia . Deut. 32.]

H Y M N U S .

Q uas ferat pœnas pia turba flentum ,
Turba crudelis sibi , quis renarret ?
Prævenit læsi nimis ah ! timendas
Jūdicis iras .

PROFERUNT longas vigilando noctes ,
Et dies ducunt solidos canendis
Laudibus sacris , precibusque juncti
Astra lacescant .

FRIGIDOS temnunt , calidosque soles :
Quæ tegit nudos male vestis artus
Urit , intonsis & acuta figit

Spicula setis .

INVIDET cœlum , proprios reponscit ,
Mente qui regnant super astra ,
cives ;
Dum novos terris homines iniquus
Déspicit orbis .

Sic ad æternas datur ire sedes ;
Nullus intrabit , nisi durus ulti
Expiet fletu , crucienda sævis
Crímina flammis .

IPSE desertum petis , ô Redemptor ,
Factus exemplum ; decus hinc tibi
sit :

Par decus Patri ; decus & tibi par ,
Spíritus alme .

Amen .

Si sit Abbas . ¶ . Justus ut palma
florébit : ¶ . Sicut cedrus Líbani
multiplicabitur . Ps. 91.

Ad Magnificat .

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem
vestrum , qui sequimini quod justum
est , & quæritis Dóminum ; quia
unum vocávi eum , & benedixi ei ,
& multiplicávi eum . Is. 51.

Oratio , ut suprà ad Laudes .

Si non sit Abbas , ¶ . Plantati in
domo Dómini , florébunt ; ¶ . Ut
annuntient quóniam rectus Dóminus . Ps. 91.

Ad Magnificat .

Ant. 3. E. Scimus quóniam , si
terrestris domus nostra dissolváatur ,
ædificationem ex Deo habémus æternam
in cœlis : nam & in hoc in-
gémiscimus , habitacionem noltram
quæ de cœlo est , superíndui cupien-
tes . 2. Cor. 5.

Oratio , ut suprà ad Laudes .

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. **D**icébat Jésus ad omnes: Si quis vult post me venire, abneget se metipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. *Luc. 9.*

Ant. 2. D. Dico vobis: Nisi abundaverit justitia vestra plusquam Scribárum & Pharisaeórum, non intrábitis in regnum cœlorum. *Matth. 5.*

Ant. 6. C. Nisi conversi fuéritis, & efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlorum. *Matth. 18.*

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlorum; sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrábit in regnum cœlorum. *Matth. 7.*

Ant. 4. d. Conténdite intráre per angustam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non pôterunt. *Luc. 13.*

C A P I T U L U M. Eccli. 2.
Qui timétis Dóminum, créde
illi, & non evacuábitur merces
vestra. Qui timétis Dóminum, spe-
ráte in illum; & in oblectatióne
véniet vobis misericórdia. Qui timé-
tis Dóminum, dilígite illum; & il-
luminabuntur corda vestra.

[*In Dupl. maj. & suprà:*
R. Qui timent Dóminum non
erunt incredíbiles verbo illius; & *
Qui díligunt illum, conservábunt
viam illius. *V.* Plenitudo legis est
diléctio. * Qui. Glória. * Qui. Eccli.
2. Rom. 13.]

Si sit Sacerdos,
HYMNUS.

JAM satis fluxit crux hostiárum;
Prístinæ cessent holocausta legis:
Christe, quos formas, meliora
libant

Sacra Ministri.

ORAT Elías; celer ignis astat:
Mystra nunc major jubet; & po-
tentia

Obsequens verbo, Deus astat aris,
Hóstia factus.

PINGUE libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Mystæ, litat incruento
Fúnere Christus.

TALE nil priscis pátribus tribútum;
Angelis nusquam data par potes-
tas:

Se, manu Mystæ, Deus ipse
cunctis

Præbet in escam.

CHRISTE, fac semper tua sacra puro
Corde tractémus, manibusque
puris:

Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

LUMINIS splendor, Patris una pro-
les,

Christe, te pronus venerétur or-
bis,

Qui Sacerdótes per amoris almi
Flamen inungis. Amen.

V. Oculi mei ad fidèles terræ,
ut sédeant mecum; R. Ambulans
in via immaculata, hic mihi minif-
trabat. *Ps. 100.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Notum fáciet Dómi-
nus qui ad se pertíneant, & fanc-

tos applicabit sibi , & quos elégerit, appropinquábunt ei. *Num. 16.*

Oratio , ut infrà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

H Y M N U S .

SUMMI pusillus grex Patris ,
Timóre mentem sólvite :
Sui paternus vos amor
Vult esse regni cómpotes.

EN regnat inter Cœlites ,
Qui vixit olim século
Ignótus , exósus sibi ,
Qui pauper , & sciens pati.

ANGUSTA poenitentiæ
Ingressus , & viam crucis ,
Per dura Christum prælia ,
Per damna non timet sequi.

CARNEM terit jejuniis ;
Linguam domat siléntio :
In páuperum , parcus sibi ,
Abscondit & spargit sinu.

SAPÓRE verbi páscitur ;
Totóque legem péctore
Scrutátus , orat pérvigil :
Mens celsa versáatur polo.

HAC surgit ad cœlum viâ :
Et nos eâdem da , Pater ,
Da , Nate , da cum Spíritu ,
Ad te venire sémitâ.

Amen.

V. Sperent in te qui novérunt
nomen tuum ; **R.** Quóniam non
dereliquisti quærentes te , Dómine.

Pf. 9.

Ad Magnificat.

Ant. J. Qui confidunt in Dómino , intellégent veritátem , & fidéles in dilectione acquiescent illi ; quóniam donum & pax est electis ejus.

Sap. 3.

Oratio , ut infrà ad Laudes.

AD C O M P L E T O R I U M .

Ant. 2. A. Vigiláte , & estote pa-
ráti : quia quâ nescítis horâ Fílius
hóminis ventúrus est. *Matth. 24.*

*Hymnus de Tempore , cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Oculus non vidit ,
Deus , absque te , quæ præparasti
expectántibus te. *Is. 64.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Si sit Sacerdos ,

Invitatorium. Sacerdótem in æter-
num Jesum Christum , * Venite ,
adorémus. *Hebr. 5.*

Pf. 94. Venite. 2.

H Y M N U S .

OTUA dignum pietate munus !
Christe , cùm per te légitur
Sacerdos

Ille , qui primum decus , & mi-
nistris ,
Reddit & aris.

QUAM pavens , sanctus , procul à
tumultu ,

Cùm dapes Christi meditátur
Agni ,

In quibus manat facer incruento
Fúnere sanguis !

THURE fumantes quis hic inter
aras ?

Quanta majestas sedet ore sancto !

Nec minùs fervent calefacta pu-
ris

Péctora flammis.

NEC sacrum durus sedet ad tribú-
nal :

Súblevat tristes miserata casus
Cáritas , clemens , aliisque mater ,
Dum sibi judex.

QUAS relaxávit , luit ipse noxæ
Innocens pœnas ; aliéna culpa
Hunc reum fecit ; piat acta
largo

Non sua fletu.

LUMINIS splendor , Patris una
proles ,

Christe , te pronus venerétur
orbis ,

Qui Sacerdótes per amoris almi
Flamen inungis. Amen.

Si non sit Sacerdos,

Invit. Diligentem justos Dómini-
num, * Veníte, adorémus. *Ps. 145.*
Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

NON parta solo sanguine
Ornat beatos púrpura :
Sunt incruenta, quæ suos
Habent triumphos, prælia.

NON iste flamas, non cruces,
Non sensit uncos péctines :
Crudélis & durus sibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fultes, úngulæ ;
Paráta pro Christo mori
Hoc supplet omne cáritas.

CORPUS subégit cástitas,
Et liberam mentem fides;
Amor supernis ignibus
Totam litávit hóstiam.

VENIS apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fusus in fletum cruar.

DA, Christe, sic nos vivere,
Discámus ut semper mori :
Da, post brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

ÆTERNA Justorum quies,
Tibi, beata Trinitas,
Sit summa laus, sumnum decus
In sempiterna sécula.

Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilí-
gere, & dies vidére bonos, declí-
net à malo, & fáciat bonum. 1.
Petr. 3.

Ant. 4. d. Cùm ingressus fúeris
sémitas æquitatis, non arctabuntur
gressus tui; & currens, non ha-
bébis offendículum. *Proverb. 4.*

Ant. 7. d. Inhabitábis cum jus-
titia, & próteget te in sempiter-
num; & in die agnitionis invénies
firmamentum. *Eccli. 27.*

¶. In nómíne tuo exultábunt
justi, Dómine, R. Et in iustitia
tua exaltabuntur. *Ps. 88.*

Lect. de Script. occurrente.

R. j. Tóllite jugum meum super
vos, & discíte à me quia mitis sum
& húmilis corde : * Et inveniétis
réquiem animábus vestris; jugum
enim meum suáve est, & onus
meum leve. ¶. Interrogáte quæ sit
via bona, & ambuláte in ea : * Et
inveniétis. *Matth. 11. Jerem. 6.*

R. ij. Nihil dulcior, quam res-
picere in mandátis Dómini. * Gló-
ria magna eit sequi Dóminum. ¶.
Si quis mihi ministrat, me sequá-
tur; & ubi sum ego, illíc & mi-
nister meus erit. * Glória magna.
Eccli. 23. Joan. 12.

R. iii. Omnis qui venit ad me,
& audit sermónes meos, & facit
eos, ostendam vobis cui simili-
sus : * Similis est hómini ædificanti
domum, qui + Fodit in altum, &
pósuit fundamentum super petram.
¶. Beatus homo, cui donátum est
habére timórem Dei: qui tenet il-
lum, cui assimilábitur? * Similis est.
Glória. + Fodit. *Luc. 6. Eccli. 25.*

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 8. G. Turris fortíssima no-
men Dómini : ad ipsum currit jus-
tus, & exaltábitur. *Prov. 18.*

Ant. 6. F. Deridétur justi sim-
plícitas : lampas contempta apud
cogitationes dívitum, paráta ad
tempus statútum. *Job. 12.*

Ant. 5. a. Benedíctio Dei inmer-
cédem justi festínat; & in hora ve-
loci processus illíus fructíficat. *Ec-
cli. 11.*

V. Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, **R.** Quóniam tu benedíces iusto. *Pf. 5.*

Lectiones, ut in Proprio.

R. iv. Quàm magnus qui invénit sapiéntiam & sciéntiam ! sed * Non est super timentem Dóminum. **V.** Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & spíritus, perficienes sanctificatióne in timore Dei: * Non est. *Eccli. 25. 2. Cor. 7.*

R. v. Si quis emundáverit se, * Erit vas in honórem sanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. **V.** Sápiens cor abstinébit se à peccátis, & in operibus justítiae successus habébit : * Erit vas. *2. Tim. 2. Eccli. 3.*

R. vij. Beátus qui inventus est sine mácula, & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia & thesauris : * Qui probátus est in illo, & perfectus est, + Erit illi glória æterna. **V.** Probatio fidei multò pretiósior auro: * Qui. Glória. + Erit. *Eccli. 31. 1. Petr. 1.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. **G.** Qui sperant in Dómino, mutábunt fortitudinem: current, & non laborábunt; ambulábunt, & non deficien. *Ils. 40.*

Ant. 2. **D.** Tenébit iustus viam suam, & mundis mánibus addet fortitudinem. *Job. 17.*

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet mei, hæreditábit terram, & possidébit montem sanctum meum. *Ils. 57.*

V. Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus; **R.** Et non resperxit in vanitátes & insánias falsas. *Pf. 39.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

R. vij. Sint lumbi vestri præcindi, & lucernæ ardentes in má-

nibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dómínum suum; ut, cùm vénerit, confestim apériant ei. **V.** Qui vigiláverint ad illum, justítias quasi lumen accendent. * Et vos. *Luc. 12. Eccli. 32.*

R. viii. Ego in justítia apparébo conspéctui tuo, Dómine: * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. **V.** Nunc cognosco ex parte; tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. * Satiábor. *Pf. 16. 1. Cor. 13.*

R. ix. Sapiéntia justum deduxit per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei; & * Dedit illi sciéntiam sanctórum: + Honestávit illum in labóribus; & complévit labóres illíus. **V.** Regnum Dei justitia est, & pax in Spíritu sancto: qui in hoc servit Christo, placet Deo. * Dedit. Glória. + Honestávit. *Sap. 10. Rom. 14.*

Te Deum.

V. *Sacerd.* Benedícite, servi Dómini, Dómino: **R.** Laudáte & superexaltáte eum in sécula. *Dan. 3.*

A D L A U D E S.

Ant. **A** Nte Dóminum qui elégit **i.** f. **A** me, vílor fiam plusquam factus sum; & ero húmilis in óculis meis. **2. Reg. 6.**

Ant. 8. c. Semper quasi tumentes super me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job. 31.*

Ant. 4. a. A mandátis labiórum ejus non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris ejus. *Job. 23.*

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus sum bonum, & non confundar. *Eccli. 51.*

Ant. 3. a. Donec súpereft hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea mediábitur mendácium. *Job. 27.*

C A P I T U L U M . 2. Cor. 1.
Gloria nostra hæc est, testimoniūm conscientiæ nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo.

Si sit Sacerdos,

H Y M N U S.

OSACERDOTUM veneranda jura!
 Ceu vices Christi teneant salutis
 Arbitri, claudunt, referantque nobis
 Atria cœli.

OMNE pendentes scelus in statera,
 Cum reum solvunt, Deus ipse solvit;
 Cum ligant fontem, Deus ipse fontis

Vincula nequit.

QUAM manus morbis adhibent peritias!

Cum secant, semper pia dextra caedit;

Cum fovent, semper pia lenit ungens

Vulnera dextra.

VERBA dum promunt, populus fideliſ

Excipit vocem, cupidus doceri;
 Nempe divinae sacra verba legis

Mente recondunt.

IRRUENS prompti cohibere fulmen,

Stant ab adverso, Dominumque placant,

Vindices in nos quocties ab alto
 Depluit iras.

DUM Sacerdotes tua sacra tractant,
 Christe, fac sacris quibus applicasti,

Cónsonent mores, populique fiat
 Forma Sacerdos.

LUMINIS splendor, Patris una proles,

Christe, te pronus veneretur orbis,

Qui Sacerdotes per amoris almi
 Flamen inungis. Amen.

¶. Emitte lucem tuam & veritatem tuam, Dómine : R. Ipsa me deduxérunt & adduxérunt in tabernacula tua. *Ps. 42.*

Ad Benedictus.

Ant. J. Fiduciam habemus per Christum ad Deum, qui & idoneos nos fecit ministros novi testamenti, non littera, sed spíritu. *2. Cor. 3.*

Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui famulum tuum *N.* ut sacerdotio tibi fungeretur, à populo segregasti: ejus nos intercessione à peccatoribus ségrega; ut, secundum vocacionem nostram, gens sancta, & regale sacerdotium coram te efficiámur: Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui in Ecclesiæ tuae decus & subsídium, beatum *N.* vendo sacerdotii ministério decorasti; praesta ut, per quem populus tuus Evangélii verbum, & Domini corporis sacramentum fuscépit, ejus patrocínio dignos utriusque fructus percipiāt: Per eumdem Dóminum.

Si non sit Sacerdos,

H Y M N U S.

Qui te, Deus, sub intimo
 Amans recépit pectore,
 Non ille terras amplius
 Suspirat, oblitus sui.

Quid ergo gaudes nescire
 Tristes moras amantibus?
 Terris retardas exules
 Cives polo quos déstinas.

HINC fervet in dies amor;
 In vota toti diffluent:
 Ad astra festinántibus

Fit poena vita lóngior.

Vix iste tardi cóporis
Pondus molestum sustinet;
Præ mortis occupat diem,
Ardens Deo se júngere.

¶ ÆTERNA Iustorum quies,
Tibi, beata Trinitas,
Sit summa laus, summum decus
In sempiterna sécula.

Amen.

¶. Proba me, Deus, & vide si
via iniquitatis in me est; R. Et de-
duc me in via æterna. *Pf. 138.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Qui facit veritatem,
venit ad lucem, ut manifestentur
ópera ejus; quia in Deo sunt facta.
Joan. 3.

Oratio.

FAC, quæsumus, Dómine Deus
noster, intercedente beato N.
pópulum tuum in tua dilectione am-
bulare; quia perpétua est & plena
felicitas, si bonorum ómnium ser-
viámus auctóri: Per Dóminum
nostrum, &c.

[*AD HORAS, in Solemnibus &*
suprà, Doxologia ut sequitur.

Si sit Sacerdos,

Jesu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
Per cuncta semper sécula.

Amen.

Si non sit Sacerdos, ¶ Æterna
Iustorum quies. ut suprà ad Lau-
des.]

A D P R I M A M.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

Si fiat de Sacerdote,

In R. br. ¶. Qui es Sacerdos *
in æternum. *Pf. 109.*

Si fiat de non Sacerdote,

In R. br. ¶. Qui exemplum *
dedisti nobis. *Joan. 13.*

A D T E R T I A M.

Ant. 8. c. Semper.

C A P I T U L U M. Philipp. 2.

C Um metu & tremore vestram
salutem operamini; Deus est
enim qui operatur in vobis & velle
& perficere, pro bona voluntate.

R. br. Convertantur mihi * Ti-
mentes te, Dómine. Convertantur.

¶. Et qui novérunt * testimónia
tua, * Timentes. Glória Patri. Con-
vertantur.

¶. Párticeps ego sum ómnium ti-
mémentum te, R. Et custodiéntum
mandáta tua. *Pf. 118.*

A D S E X T A M.

Ant. 4. a. A mandatis.

C A P I T U L U M. Jac. 1.

Q ui perspéxerit in legem perfec-
tam libertatis, & permánserit
in ea, non auditor obliviósus factus,
sed factor óperis; hic beátus in facto
suo erit.

R. br. Lucerna pédibus meis *
Verbum tuum, Dómine. Lucerna.
¶. Et lumen * sémitis meis, * Ver-
bum. Glória Patri. Lucerna.

¶. Servávi mandáta tua & testi-
mónia tua; R. Quia omnes viæ meæ
in conspectu tuo. *Pf. 118.*

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Donec súpereat.

C A P I T U L U M. Eccli. 15.

J Ustítia longè abeft à supérbia &
dolo: viri mendáces non erunt
illius mémores; & viri veráces in-
venientur in illa, & successum ha-
bébunt usquè ad inspectiōnem Dei.

R. br. Justítia tua, Dómine, *
Justítia in æternum. Justítia tua.
¶. Et lex tua, * véritas; * Justítia.
Glória Patri. Justítia tua.

¶. Ne áuferas de ore meo ver-
bum veritatis usquequaque; R. Quia
in judiciis tuis supersperávi. *Pf. 118.*

AD II. VESPERAS.

Ant. Ecce verè Israélita, in quo
6. F. dolus non est. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Erat vir simplex, &
rectus, ac timens Deum, & recé-
dens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Custodívit ánimam
suam, & memor fuit Dómini in
toto corde suo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non præteriit de uni-
versis mandátis, nec unum quidem
verbū quod jússerat Dóminus. *Jo-
sue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei ti-
mōre permanſit, agens grátiās Deo
ómnibus diébus vitæ suæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

Fratres, quæ semináverit homo,
hæc & metet. Quóniam qui sé-
minat in carne sua, de carne &
metet corruptionem: qui autem sé-
minat in spíritu, de spíritu metet
vitam æternam.

Si sit Sacerdos,

[In Solemnibus & Annualibus:
Alleluia, alleluia. ¶ Induit eum
Deus stolam gloriæ, & coronávit
eum in vasis virtutis. Alleluia. *Eccli.*
45.]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cælo Sacerdos addite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat se Deus!

PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtutibus;
Tot fulgurantem gloriâ
Ornant corónæ verticem.

Quos parturisti Númini,
Te filii nunc ámbiunt;
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho plaudere.

CHRISTUS tuum fit præmium,
Quem consecrasti viétimam;
Dehinc, aperto Númine,

Te pascet escâ Cœlitum.

ADHUC Sacerdos, hóstiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undisque mersos naufragis,
Duc ad salútis littora.

JESU, Sacerdos máxime,
Jugis tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempiterna sécula. Amen.

¶ Sacerdótes Sion índuam salu-
tári: R. Et sancti ejus exultatione
exultábunt. *Ps.* 131.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Operátus est bonum,
& rectum, & verum coram Dó-
mino Deo suo in universa cultura
ministérii domús Dómini: fecitque,
& prosperátus est. 2. *Paral.* 31.

Oratio, ut suprà ad Laudes.

Si non sit Sacerdos,

[In Solemnibus & Annualibus:
Alleluia, alleluia. ¶ Timenti Dó-
minum benè erit in extrémis, &
in die defunctionis suæ benedicetur.
Alleluia. *Ecli.* 1.]

HYMNUS.

TUA beados gloriâ,
Miris, Deus, probas modis;
Qui dum lates præsentior
Votis amantum pásceris.

PROCUL remoti, súpplices
Tendunt manus, & pátrium,
Per vota, per suspíria,
Cœlum salútant exiles.

TE sola mors cùm det frui,
Sese necant labóribus,
Sese nécant jejuniis,
Et, quâ licet, vellent mori.

QUAM, morte promptâ, férvidi
Emere palmam Mártires;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.

ÆTERNA Justórum quies,
Tibi, beata Trinitas,
Sit summa laus, summum decus

In sempiterna sécula. Amen.

¶. Innocens mánibus & mundo
corde, R. Hic accípiet benedictió-
nem à Dómino. *Pf. 23.*

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu fecisti, Dómine,

cum servo tuo misericórdiam mag-
nam , sicut ambulávit in conspectu
tuo in veritáte , & justitia , & recto
corde tecum. 3. *Reg. 3.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

C O M M U N E V I R G I N U M .

I N I. V E S P E R I S .

Ant. Quid Dómini bonum est ,
3. a. & quid pulchrum ejus ,
nisi frumentum electorum , & vinum
gérminans vírgines ? *Zach. 9.*

Ant. 6. F. Laudábunt , & cón-
fluent ad bona Dómini ; & ultrà non
esúrient : tunc lætabitur virgo in
choro. *Jerem. 31.*

Ant. 5. a. Non dicat : Ecce ego
lignum áridum ; quia hæc dicit Dó-
minus: Qui tenérint fœdus meum ,
dabo eis in domo mea locum. *Ils. 56.*

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mé-
lius à filiis & filiábus : nomen sem-
piternum dabo eis , quod non pe-
ríbit. *Ils. 56.*

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt
verbum istud, sed quibus datum est.
Matth. 19.

C A P I T U L U M . 1. Cor. 7.

U Nusquisque próprium donum
habet ex Deo : álius quidem
sic , álius verò sic. Dico autem non
nuptis , & víduis : Bonum est illis ,
si sic permáneant.

[In *Dupl. maj.* & *suprà*:

R. Nescítis quóniam córpora vestra
membra sunt Christi ? membra
vestra templum sunt Spíritus sancti
qui in vobis est. * Glorificate , & +
Portáte Deum in córpore vestro.
¶. Ponam tabernáculum meum in
médio vestri : ambulábo inter vos ,
& ero Deus vester : * Glorificate.

Glória Patri. + Portáte. 1. *Cor. 6.*
Levit. 26.]

Si sit Martyr ,
H Y M N U S .

FESTIS læta sonent sídera cánti-
bus :

Nunc aptáte tubas , sumite tym-
pana ,

Cœtus Ángelici : dícite Vírginem ,
Christi dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus ,
Quæ mortális adhuc , nóbilis
æmula

Ut vos exprímeret , dedídicit ge-
nus ,

Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis , amor ? Fórtiter
ámbiit

Sponso virgíneum fúndere sán-
guinem :

Oblíti méminit tunc benè córpo-
ris ,

Præcláræ sítiens necis.

Sic quâ parte minor , vos superé-
minet ,

Immortále genus , quæ pótuit
mori ,

Et per damna sui córporis ínte-
gram

Testári Dómino fidem.

PATRI máxima laus , máxima Fílio ;
Amborumque sacro máxima Flá-
mini ,

Per quém magnánimæ prælia sús-
tinent ,

Spreto fúnere, Vírgenes. Amen.
 ¶. Deus præcinxit me virtute,
 R. Et pósuit immaculatam viam
 meam. *Psf. 17.*

Ad Magnificat.

Ant. 4. E. Infirma mundi elegit
 Deus, ut confundat fórtia; ut non
 gloriétur omnis caro in conspectu
 ejus. *i. Cor. 1.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr,

H Y M N U S.

VO^s ô virgínei cum cítharis
 chori,

Agni delíciae, pars gregis óptima,
 Sponsum virgíneo progénitum
 sinu

Puris tollite láudibus.

HÆC est sacra dies, óbvia quâ suo
 Cum plena rútilans lámpade jún-
 gitur

Sponso, stansque throno próxi-
 ma concinit

Virgo cántica Vírgini.

SOLO digna Deo cónjuge, résput
 Mortáles thálamos: ut semel
 óbligat

Sese fida suo, quem benè dépe-
 rit,

Ultrò se Deus óbligat.

PURUM ne máculent pectus imági-
 nes,

In se tota sui córporis ímmemor
 Mens sese récipit; nil óculi vident,
 Surdis nil sonat áuribus.

ÆGRO vix sua sunt pábula córpori,
 Ardet mille modis ante diem
 mori:

Quidquid mors rápiet, jam sibi
 præripit,

Unus fit Deus ómnia.

FAC, ô Christe, tuæ Vírginis æmu-
 los

Hác nos ire tibi, quâ gráditur
 viâ:

Qui gens sancta sumus, móribus
 íntegris

Fac soli tibi vívere.

DA te, summe Pater, tollere láudi-
 bus:

Da te, Christe, sequi, láurea Ví-
 ginum:

Fac incensa tuis, Spíritus, ár-
 deant

Flammis frígida péctora. Amen.

¶. Audi, filia, & vide, & in-
 clína aurem tuam: R. Obliviscere
 pópulum tuum, & domum patris
 tui. *Psf. 44.*

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Complácut Dómino
 in te: & gaudébit super te Deus
 tuus. *Ijs. 62.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo; &
 ad me convérſio ejus. *Cant. 7.*

*Hymnus de Tempore, cum sua
 Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pul-
 santis: Aperi mihi, foror mea,
 immaculata mea. *Cant. 5.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Agnum quem sequuntur
 Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.*
 14.

Psf. 94. Veníte. 2.

Si sit Martyr,
 H Y M N U S.

VIRGINUM robur, Deus, atque
 custos:

Sexus imbellis, médios per enses,
 Dum faves, quas non fúperat
 viríli

Péctore mortes!

PRO tuis aris animósa Virgo
 Molle dat pœnis lacerare corpus:
 Non suos sentit, memor ô! tuó-
 rum,

Christe , dolórum.
Non graves plagæ , válidi nec ictus
Integram possunt violáre mentem:
Quin sacri crescit magis obstinátus
Ardor amoris.
Sponsa dilecto placitura Sponso ,
Déspicit ruptum laniata corpus :
Est suus truncis honor , & venus-
tas

Est sua membris.
OMNIS à Recto fluit ille splendor :
Christe , sic olim cruce tensus
altâ,
Obsequens Patri , láceros placé-
bas

Hórridus artus.
SUMMA laus Patri , genitóque Verbo ;
Et tibi compar , utriusque Nexus :
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo.

Amen.

Si non sit Martyr ,
HYMNUS.

CÆLESTIS aula pánditur :
En Sponsus ; omnes óbviae
Exite sponso vírgini ,
Exite , sponsæ Vírgines.
HÆC nuptiális est dies ,
Quæ , longa post suspíria ,
Dat ómnibus , dat singulis
Jam pleniùs frui Deo.

Quæ casta vobis gáudia ,
Quos afflet ignes , dícite :
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit ?

HUNC propter unum víluit
Superba regum púrpura :
Dotata quæ sponso Deo ,
Quid Virgo terris ámbiat ?

O VIRGINALES nuptiæ ,
Per quas caro fit spíritus !
O dulce vinclum , júngitur
Quo mens Deo , menti Deus !

SIT laus Patri , laus Fílio :
Sit par tibi laus , Spíritus ,

Divína qui perénnibus
Firmas sigillis fœdera. Amen.

I N I. NOCTURNO.
Ant. 2. D. Oleum effusum no-
men tuum ; ídeò adolescéntulæ di-
lexérunt te. Cant. 1.

Ant. 3. g. Trahe me : poft te cur-
rémus in odórem unguentórum tuó-
rum. Cant. 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lètábim-
ur in te ; recti díligunt te. Cant. 1.
¶. Deus meus , impollúta via ejus :
¶. Protector est ómnium sperántium
in se. Ps. 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.
¶. j. Súscipe me , Dómine , se-
cundùm eloquium tuum , & vivam : *
Non confundas me ab expectatióne
mea. ¶. Ut Deo vivam , in fide vivo
Fílli Dei qui dílexit me. * Non.
Ps. 118. Galat. 2.

¶. ij. Lex tua , Dómine , medi-
tatio mea est : * Fiat cor meum
immaculatum in justificatióibus
tuis , ut non confundar. ¶. Secundùm
expectatióne & spem meam ,
magnificabitur Christus in corpore
meo. * Fiat. Ps. 118. Philipp. 1.

¶. iii. Ecce qui elongant se à te ,
Dómine , peribunt : * Mihi adhæ-
rére Deo bonum est , pónere in
Dómino Deo spem meam. ¶. Qui
adhæret Dómino , unus spíritus est. *
Mihi. Glória Patri. * Mihi. Ps. 72. 1.
Cor. 6.

I N II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In caritatē perpétua
dilexi te ; ídeò attraxi te , míferans.
Jerém. 31.

Ant. 4. E. Ingressus sum pactum
tecum , & facta ei mihi. Ezech. 16.

Ant. 7. b. Cave nequandò obli-
viscáris pacti Dómini Dei tui , quod
pépigit tecum ; quia Dóminus Deus
tuus , Deus æmulátor. Deuter. 4.

¶. Concupiscet rex decórē tuum;
¶. Quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. *Ps. 44.*

Lectiones, ut in Proprio.

¶. iv. Sponsábo te mihi in semipaternum : * Et sponsábo te in justitia & judício , & in misericórdia , & in miseratióibus. ¶. Sectáre jufitiam , pietátem , fidem , caritátem , patiéntiam , mansuetúdinem . * Et sponsábo. *Os. 2. 1. Tim. 6.*

¶. v. Scient quia ego dilexi te : * Tene quod habes , ut nemo accípiat corónam tuam. ¶. Dedi corónam decórís in cápite tuo : & profecisti in regnum , quia perfecta eras in decóre meo. * Tene. *Apoc. 3. Ezech. 16.*

¶. vi. Pone me ut signáculum super cor tuum , ut signáculum super bráchium tuum ; * Quia + Fortis est ut mors diléctio. ¶. Neque infántia , neque fortitúdo , neque créatura ália póterit separare à caritáte Dei ; * Quia. Glória Patri. + Fortis est. *Cant. 8. Rom. 8.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum nostrum Jesum Christum in incorruptioné. *Ephes. 6.*

Ant. 3. a. Incorrúptio facit esse próximo Deo. *Sap. 6.*

Ant. 1. a. Omnis pondératio non est digna continentis ánime. *Eccli. 26.*

¶. Beáti immaculáti in via , ¶. Qui ámbulant in lege Dñi. *Ps. 118.*

Evangelium & Homilia , ut in Proprio.

¶. viij. O quám pulchra est castra generatió cum claritáte ! * Immortalis est enim memória illíus ; quóniam & apud Deum nota est , & apud hómines. ¶. Religio munda apud Deum & Patrem hæc est , immaculátum se custodíre ab hoc

século : * Immortalis. *Sap. 4. Jac. 1.*

¶. viii. Felix eft stérilis ; * Et in coinquináta habébit fructum in respeccióne animárum sanctárum. ¶. Deus reddet iis qui secundùm pa-tiéntiam boni óperis incorruptiόnem querunt , vitam æternam ; * Et in coinquináta. *Sap. 3. Rom. 2.*

¶. ix. Dábitur illi fors in templo Dei acceptíssima ; * Bonórum enim labórum gloriósus est fructus , & quæ non cóndicat radix sapiéntiæ. ¶. Beáti mundo corde , quóniam ipfi Deum vidébunt : * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap. 3. Matth. 5.*

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Cantábo tibi , Dómine : ¶. Psallam , & intélligam in via immaculáta. *Ps. 100.*

A D L A U D E S.

Ant. D Ilectus meus descendit in i. g. *D* hortum suum ad aréolam arómatum , ut lília cölligat. *Cantic. 6.*

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea : ténui eum , nec dimittam. *Cant. 3.*

Ant. 2. D. Ego dilecto meo , & dilectus meus mihi , qui pásctur inter lília. *Cant. 6.*

Ant. 6. C. Dilectus meus ordinávit in me caritátem : fulcít me flóribus , stipáte me malis. *Cant. 2.*

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem desideráveram , sedi ; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant. 2.*

CAPITULUM. *Sap. 8.*
S Cívi quóniam áliter non possem effe cóntinens , nisi Deus det ; & hoc ipsum erat sapiéntiæ , scire cujus effet hoc donum.

Si sit Martyr,

H Y M N U S.

Q UID sacram , Virgo , generósa Martyr ,

Ambiunt frontem dúplices corónæ?

Nempè non unum gémino reportas

Hoste triumphum.

MOLLIOR fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyran-nus:

Tu graves pœnas, pariterque blandos

Vincis amóres.

LILIIS Sponsus récubat, rosisque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas martyr, simul & dedisti
Lília virgo.

SUMMA laus Patri, genítioque Verbo;
Et tibi compar, utriusque Nexus:
Fac tibi semper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

¶. Hæréditas immaculatórum in
æternum erit: R. Non confunden-tur in témpore malo. *Pf. 36.*

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus est Dóminus firmamentum meum: liberávit me, quia complácui ei: secundùm mun-dítiam mánuum meárum reddet mihi. *2. Reg. 22.*

Oratio.

D EUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victoriam martyrii contulisti; concéde propítius, ut qui beátæ N. Vírginis & Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exempla gra-diámur: Per Dóminum.

Alia Oratio.

O Mnípotens, sempiterne Deus, cuius múnere beátæ N. virgi-nitatis & martyrii palmam adepta est; da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis serváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur: Per Dóminum.

Si non sit Martyr,

H Y M N U S.

N On vana dilectum gregem
Pavére mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo lusit séculi.

SED hæc tuárum própria
Sunt, Christe, sponsarum bona,
Te semper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

CASTIS vicissim tu tibi
In córdibus thorum struis;
Interque flamas íntimo
Amans quiescis in sinu.

Hic unus est sponsis amor,
Unusque tecum spíritus;
Beasque sponsus síngulas,
In teque transformas, Deus.

TE deprecámur súpplices,
Nostris ut addas fénibus,
Nescíre prorsús ómnia
Corruptionis vúlnera.

SIT laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divina qui perénnibus
Firmas sigillis fodera. Amen.

¶. Sitivit in te ánima mea:
R. Quàm multiplíciter tibi caro
mea! *Pf. 62.*

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me vesti-mentis salútis, quasi sponsam orná-tam monílibus suis. *Isaiæ 61.*

Oratio.

D EUS, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituesti; concéde, ut qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur ob-séquio, piæ devotionis sequámur exemplo: Per Dóminum.

Alia Oratio.

F Idéles tuos, quæsumus, Dó-mine, intercedente beátâ N. Vírgine tuâ, córpore & mente pu-

rífica ; ut tuâ inspiratione compuncti , & tuâ semper suavitate affecti , nôxias delectationes vitare prævaleant : Per Dóminum.

Ad HORAS, in Solemnibus & spâ, dicitur sequens Doxologia :

*ÆTERNE Sponse Vírginum ,
Jesu, tibi sit glória ,
Cum Patre, cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula. Amen.*

A D P R I M A M.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

*In R. br. v. Quem sequuntur
vírgines. Apoc. 14.*

A D T E R T I A M.

Ant. 5. a. Invéni.

C A P I T U L U M . 1. Cor. 7.

DE virgínibus præceptum Dómini non hábeo ; consílium autem do , tanquàm misericórdiam consecútus à Dño , ut sim fidélis.

*R. br. Lætétur mons Sion : *
Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. v.
Propter judícia tua , * Dómine , *
Exultent. Glória. Lætétur. Ps. 47.*

*v. Audívit , & lætáta est Sion ;
R. Et exultavérunt fíliæ Judæ. Ps.
96.*

A D S E X T A M.

Ant. 2. D. Ego.

C A P I T U L U M . 1. Cor. 7.

MUlter innupta , & virgo cónig-
tat quæ Dómini sunt , ut sit
sancta córpore & spíritu : quæ au-
tem nupta est , cónitat quæ sunt
mundi , quómodò pláceat viro.

*R. br. Quid mihi est in cœlo ? *
Et à te quid vólui super terram ?
Quid. v. Deus cordis mei , * & pars
mea Deus in æternum. * Et. Glória
Patri. Quid. Ps. 72.*

*v. Concupiscit , & déficit áнима
mea in átria Dómini : R. Cor meum
& caro mea exultavérunt in Deum
vivum. Ps. 83.*

A D N O N A M.

Ant. 3. a. Sub umbra.

C A P I T U L U M . 2. Cor. 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne :
despondi enim vos uni viro
vírginem castam exhibére Christo.

*R. br. Afferentur Regi vírgines *
In lætitia & exultatióne. Afferentur
Regi vírgines. v. Adducentur * in
templum Regis , * In lætitia. Glória
Patri. Afferentur.*

*v. Delectavérunt te fíliæ regum ,
R. In honóre tuo. Ps. 44.*

A D I I. V E S P E R A S.

*Ant. Vírgines accipientes lámpa-
4. d. des suas , exiérunt óbviam
sponso & sponsæ. Matth. 25.*

*Ant. 3. a. Prudentes accepérunt
óleum in vasis suis cum lampádi-
bus , & ornavérunt lámpades suas.
Matth. 25.*

*Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor
factus est: Ecce sponsus venit, exite
óbviam ei. Matth. 25.*

*Ant. 2. D. Venit sponsus ; & quæ
parátæ erant, intravérunt cum eo ad
núptias. Matth. 25.*

*Ant. 1. D. Vírgines sequuntur
Agnum quocumque ierit : sine má-
cula enim sunt ante thronum Dei.
Apoc. 14.*

C A P I T U L U M . Apoc. 19.

REgnávit Dóminus Deus noster
Omnípotens : gaudeámus , &
exultémus , & demus glóriam ei ;
quia venérunt núptiæ Agni , & uxor
eius præparávit se.

[*In Solemnibus & Annualibus :*
Alleluia, alleluia. v. Cantábant vírgi-
nes quasi cáanticum novum ante se-
dem Dei & Agni. Alleluia. Apoc. 14.]

Si sit Martyr,

H Y M N U S.

ADESTE , Sponsæ Vírgines ,
Christi gregis pars óptima :

O vos , furoris víctimæ,
O vos , amoris hóstiæ.

ADESTE , solemnis dies
Hæc consecrata Vírgini ,
Quæ duplicem gestat suo
Tinctam cruore láuream.

INTER choros cantantium
Agno litato Vírginum ,
Hæc jure fusi sanguinis
Virgo sedet non ultima.

QUÆ cörpori pœnæ nocent ,
Illas amans ampléctitur ;
His nempè pœnis líbera
Mortale corpus exuit.

AMAT rosas & lilia
Sponsus rubens & candidus ;
Martyr dedit Sponso rosas ,
Deditque Virgo lilia.

SIT laus Patri , laus Fílio ,
Sit par tibi laus , Spíritus ,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ignibus . Amen.

¶ Confessio & pulchritudo in
conspectu Dei : R. Sanctimónia &
magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Pf. 95.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Caéta generatio in
perpetuum coronata triumphat , in-
coinquinatorum certaminum præ-
mium vincens . *Sap. 4.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

Si non sit Martyr ,
HYMNUS.

O VIRGO , pectus cui sacrum ,
Amoris expers improbi ,
Intus suis ardóribus
Sanctus perussit Spíritus !

NON te voluptas dulcibus
Fallax venénis mólliit ,
Solas amantem pérsequi
Cœlestis Agni nuptias.

SIC ille natus Vírgine
Suo decore céperat ,
Ut ejus ardens ignibus
Mundána cuncta témneres.

BEATA cui nunc , Cœlitum
Inter canéntium choros ,
Cœlo licet perénnibus
Sponsi potiri gaudiis.

ÆTERNE Sponse Vírginum ,
Jesu , tibi sit glória
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula.

Amen.

¶ Vírgines laudent nomen Dó-
mini ; R. Quia exaltatum est nomen
ejus solius . *Pf. 148.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. f. In resurrectiōne neque
nubent , neque nubentur ; sed erunt
sicut Angeli Dei in cœlo . *Matth. 22.*

Oratio , ut suprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

I N I. V E S P E R I S.
Ant. D. Omine , qui habes óm-
niū scientiam , tu scis
quod nunquam lætata sit ancilla
tua nisi in te , Dómine Deus .
Eþher. 14.

Ant. 2. D. Ad te , Dómine ,
óculos meos dirigo : tu scis quia
mundam servávi ánimam meam ab

omni concupiscéntia . *Tob. 3.*

Ant. 8. c. Nunquam cum ludénti-
bus miscui me ; neque cum his
qui in levitáte ámbulant , particí-
pem me præbui . *Tob. 3.*

Ant. 3. a. Dómine Pater , omne
desidérium averte à me , & ánimæ
irreverenti & infrunítæ ne tradas
me . *Eccli. 23.*

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum aliud auxilium habentem, nisi te, Dómine, qui nosti quia óderim glóriam iniquórum. *Esther. 14.*

CAPITULUM. Ephes. 5.

Relinquet homo patrem, & matrem suam, & adhæredit uxori suæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo & in Ecclesia. Verúmtamen & vos singuli unusquisque uxorem suam sicut seipsum diligat; uxor autem timet virum suum.

[*In Dupl. maj. & suprà:*

R. Virum, Dómine, cum timore tuo, non cum libidine mea consensi suscipere: * Sit nomen tuum, Deus Israël, benedictum in sécula. *¶* Non vocavit nos Deus in imunditiam, sed in sanctificationem.* Sit. Glória. * Sit. *Tob. 3. 1. Theff. 4.*]

HYMNUS.

AD nuptias Agni Pater Mātres & innuptas vocat: O te beatam, cui thorus Interque sponsas fors datur!

LEX nuptiarum cáritas; Dos magna, paupertas, tibi, Calcáre falláces opes, Cadúca córde spérnere.

TE multus oblectat labor, Fusæque jejúnam preces: Te pœnitentem lácrys, Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam sibi, Per probra sponsam, per cruces Trahit Magíster; & sequi Despecta gaudes, & pati.

BEATA quæ sponso Deo Castis adhæret vínculis: Sic corpus unum póssumus, Sic unus esse spíritus.

Hoc præstet almo cum Patre,

Natóque nobis Spíritus, Qui trinus ac unus Deus Regnat per omne séculum. Amen.

Si sit Martyr, ¶ Factus es spes mea, Dómine: *R.* Turris fortitudinis à facie inimici. *Pf. 60.*

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. Deus cœlorum, exaudi me deprecantem, & de tua misericordia præsumentem; ut gentes agnoscant quia tu es Deus, & non est álius præter te. *Judith 9.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non sit Martyr, ¶ Averte óculos meos, ne videant vanitatem: *R.* In via tua vivifica me. *Pf. 118.*

Ad Magnificat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum est os meum; quia latata sum in salutari tuo. *1. Reg. 2.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. A. Gustávit, & vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguitur in nocte lucerna ejus. *Prov. 31.*

Hymnus de Tempore, cum sua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decore semipiternæ glóriæ; Deus enim ostendet splendórem suum in te. *Baruch. 5.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Deum in quo sperant sanctæ mulieres, * Venite, adorémus.

i. Petr. 3.

Pf. 94. Venite. 2.

HYMNUS.

ADESTE, sanctæ Cónjuges: En illa fortis Fémina, Ornata quæ virtutibus Inter triumphat Cœlites.

BLANDOS ut hostes vinceret,

Hanc fortitudo vestit :
Ut proposit intuētibus ,
Cœlestis ornavit decor.

NON vana pompa séculi
Sensus fecellit , nec malis
Gliscens voluptas ártibus
Virile pectus mólliit.

NON illa luxu veltium ,
Non crine torto splénduit :
Cultu nitens sed simplice ,
Puris placébat móribus.

SE sub serénis vultibus
Austéra virtus ócculit :
Timet vidéri , ne suum ,
Dum prodit , amittat decus.

PASCENDA cœlesti cibo ,
Sacris studébat litteris ,
Templo frequens , sed sédula
Redibat ad curam domûs.

DIVINA proles féminæ ,
Jesu , tibi sit glória ,
Cum Patre , cumque Spíritu
Nunc & per omne séculum. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 1. a. Inítium sapiéntiæ timor
Dómini , & cum electis féminis
grádirit. Eccli. 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier adífi-
cat domum : múlier gratiósa invé-
niat glóriam. Prov. 14.

Ant. 3. a. Pars bona , múlier
bona : in parte timéntium Deum
dábitur. Eccli. 26.

¶. Lex Dei ejus in corde ip-
suis ; R. Et non supplantabuntur
gressus ejus. Ps. 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. j. Múlierem fortem quis in-
véniet ? Procul & de últimis fíni-
bus prétium ejus. * Confidit in ea
cor viri sui : reddet ei bonum , &
non malum , ómnibus diébus vitæ
sua. ¶ Vir imágio & glória Dei est :
múlier autem glória viri est. * Con-
fidit. Prov. 31. 1. Cor. 11.

R. ii. Grátia mulieris sédulae de-
lectábit virum suum : * Disciplína
illius datum Dei est. ¶ Quæ filios
aut nepotes habet , discat domum
suam régere ; hoc enim acceptum
est coram Deo. * Disciplína. Eccli.
26. 1. Tim. 5.

R. iii. Grátia super grátiam ; mú-
lier sancta & pudoráta : * Funda-
menta æterna supra petram sóli-
dam , mandáta Dei in corde mu-
lieris sanctæ. ¶ Venérunt flúmina
& flavérunt venti ; & irruérunt in
domum , & non cécidit ; fundáta
enim erat super petram. * Funda-
menta. Glória. * Fundamenta. Ec-
cli. 26. Matth. 7.

I N II. N O C T U R N O.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dó-
minum , dicens: Dómine mi , qui
rex noster es solus , áduja me ,
cujus præter te nullus est auxiliá-
tor álius. Esther 14.

Ant. 5. a. Ostende quóniam non
derelinquis præsumentes de te ; &
præsumentes de se , & de sua vir-
tute gloriantes humílias. Judith 6.

Ant. 6. F. In consilium eórum
non véniat áнима mea , & in cœtu
illórum non sit glória mea. Genes.
49.

¶. Non habitábit in médio do-
mús meæ , qui facit supérbiam : R.
Qui lóquitur iníqua , non direxit
in conspectu oculórum méorum.
Ps. 100.

Lectiones , ut in Proprio.

R. iv. Misericórdia tua , Dó-
mine , ante óculos meos est ; & *
Complácui in veritaté tua : non
sedi cum concilio vanitatis. ¶ Quæ
participatio justitiæ cum iniqui-
tate ? * Complácui. Ps. 25. 2.
Cor. 6.

R. v. Dilexi , Dómine , man-

dáta tua super aurum & topázion ; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : omnem viam iniquam ódio hábui. ¶ Non in abundántia cuiusquam vita ejus est ex his quæ póssidet. * Proptéreà. *Ps. 118. Luc. 12.*

¶. vj. Ego in Dómino sperávi : * Exultábo & létábor in misericórdia tua ; + Quóniam respexisti humilitátem meam , salvaſti de necessitatibus ánimag meam. ¶ Ubi Spíritus Dómini , ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. + Quóniam. *Ps. 30. 2. Cor. 3.*

I N III. N O C T U R N O.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúsalem , tu létitia Israél , tu honorificéntia pópuli nostri. *Judith 15.*

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino ; scit enim omnis pópulus mulíerem te esse virtútis. *Ruth 3.*

Ant. 5. C. Gaudébit super te Dóminus in létitia , filébit in dilectione sua , exultábit super te in laude. *Soph. 3.*

¶. Benedicat te Dóminus ex Sion ; ¶. Et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Ps. 127.*

Evangelium & Homilia , ut in Proprio.

¶. vij. Multæ filiæ congregavérunt divítias , tu supergressa es universas. * Fallax grátia , & vana est pulchritúdo : mulíer timens Dóminum , ipsa laudábitur. ¶ In incorruptibilitáte modesti spíritus , qui est in conspectu Dei lócuples , sanctæ mulíeres ornábant se. * Fallax. *Prov. 31. 1. Petr. 3.*

¶. viij. Fecisti viríliter & confortátum est cor tuum , eò quod castitátem amáveris : * Ideò & manus Dómini confortávit te , & ideo eris benedicta in æternum.

¶. O mulíer , magna est fides tua : * Ideò. *Judith 15. Matth. 15.*

¶. ix. Omnia quæ locúta es , vera sunt ; & non est in sermónibus tuis ulla reprehénsio : * Nunc ergo + Ora pro nobis , quóniam mulíer sancta es , & timens Deum.

¶. Fides tua te salvam fecit. * Nunc. Glória. + Ora. *Judith 8. Luc. 7.*

Te Deum.

¶. Sacerd. Glorificábo nomen tuum in æternum ; ¶. Quia misericórdia tua magna est super me. *Ps. 85.*

A D L A U D E S.

Ant. Sicut sol óriens mundo in i. a. Saltíssimis Dei , sic mulíeris bonæ sp̄cies in ornamentum domūs ejus. *Eccli. 26.*

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum suum ; & annos vitæ illius in pace implébit. *Eccli. 26.*

Ant. 3. g. Múlier sensáta , & tática : non est immutatio eruditæ ánimag. *Eccli. 26.*

Ant. 4. a. Os suum apéruit sapientiæ , & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov. 31.*

Ant. 5. a. Non discedébat de templo , jejúniis & obsecratióibus sérviens nocte ac die. *Luc. 2.*

C A P I T U L U M. I. *Petr. 3.*
M ulières súbditæ sint viris suis ; Mut & si qui non credunt verbo , per mulíerum conversatióinem sine verbo lucrífiant , considerantes in timore castam conversatióinem vestram.

H Y M N U S.

A RDET Deo quæ Fémina , Latére fruſtrà cōgitat : Quot índigos hæc súblevat , Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus , Curis honestis ánxia ,

Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

PANNIS latentem vílibus
Christum fovébat hóspitem :
Quas dura subtraxit sibi,
Opes refundit pródiga.

PACEM domi, pacem foris
Alto colit filéntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens sit ómnibus.

¶ DIVÍNA proles féminæ,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne séculum. Amen.

¶ Hæc Doxologia dicitur quoque
ad Horas in Solemn. & Annual.]

Si sit Martyr, ¶. Adhæsit áнима
mea post te, Deus meus : R. Me
fuscepit déxtera tua. Ps. 62.

Ad Benedictus.

Ant. J. Invocávi Dóminum Pa-
trem Dómini mei, ut non dere-
linquat me in die tribulatiónis meæ;
& exaudita est orátk mea. Eccli. 51.

Oratio.

Deus, cujus gratiâ virtus in in-
firmitáte perficitur: largíre no-
bis beátæ N. Mártyris tuæ passió-
nem recoléntibus; ut quæ à te ac-
cépit ut vínceret, à te quoque vin-
cendi gratiâ nobis obtineat: Per
Dóminum.

Si non sit Martyr, ¶. Humiliá-
bam ánimam meam. R. Et orátk
mea in sinu meo convertétur. Ps. 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Orátk humiliantis se
nubes penetrábit; & non discédet,
donec Altíssimus aspíciat. Eccli. 35.

Oratio.

Tuorum corda fidélium, Deus
miserátor, illuftra; & beátæ N.
précibus ac méritis, fac nos ter-
réna despícere, & amare cœlestia:
Per Dóminum.

Si sit Vidua, Oratio.

Deus, in quem sperat omnis
ánima quæ longè à te éxulans
in terris se verè víduam sentit ac de-
solátam; tríbue nobis, quæsumus,
ut exemplo beátæ N. nocte ac die
obsecratióibus & oratióibus infi-
stantes, cœléstium consolatiónum
mereámur esse partípices: Per Dó-
minum.

A D P R I M A M.

Ant. 1. a. Sicut sol.

In R. br. ¶. Cui ministravérunt *
sanctæ muliéres. Luc. 8.

A D T E R T I A M.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

C A P I T U L U M. Ephes. 5.

Msicut Dómino; quóniam vir
caput est mulieris, sicut Christus
caput est Ecclésiæ: ipse salvátor
córporis ejus.

R. br. Doce me fácer voluntá-
tem tuam, * Quia Deus meus es
tu. Doce me. ¶. Spíritus tuus bo-
nus * dedúcet me, * Quia. Glória
Patri. Doce me. Ps. 142.

¶. Ab omni via mala prohíbi
pedes meos; R. Ut custódiam verba
tua. Ps. 118.

A D S E X T A M.

Ant. 3. g. Múlier.

C A P I T U L U M. 1. Tim. 2.

Momni subiectiōne. Docére au-
tem mulieri non permitto, neque do-
minári in virum, sed esse in filéntio.

R. br. Custódiam vias meas, *
Ut non delinquam in lingua mea.
Custódiam. ¶. Pósui ori meo * cus-
tódiam, * Ut non. Glória Patri.
Custódiam. Ps. 38.

¶. Apud me orátk Deo vitæ
meæ: R. Dicam Deo, Susceptor
meus es. Ps. 41.

A D N O N A M.

*Ant. 5. a. Non discedébat.*C A P I T U L U M . 1. *Tim. 2.*

VOLO oráre mulieres in hábitu ornáto, cum verecúndia & sobrietáte ornantes se, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veste pretiósâ; sed quod decet mulieres, promittentes pietátem per ópera bona.

R. *br.* Expectávi Dóminum, *
Et intendit mihi. Expectávi. **v.**
Et exaudívit * preces meas, * *Et.*
Glória Patri. Expectávit. *Psf. 39.*

v. Veníte, & vidéte ópera Dei,
R. Qui pósuit ánimam meam ad vitam. *Psf. 65.*

A D II. V E S P E R A S.
Ant. **T**Nancilla sua adimplévit Dó-
2. **D.** **I**minus misericórdiam suam.
Judith 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith 8.*

Ant. 7. c. Considerávit sémitas domús suæ, & panem otiósa non comédit. *Prov. 31.*

Ant. 1. D. Fílios educávit, hospítio recépit, sanctórum pedes lavit, tribulatióne patiéntibus subministrávit, omne opus bonum subsecúta est. *1. Tim. 5.*

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatíssimam prædicávérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov. 31.*

C A P I T U L U M . 1. *Tim. 2.*
MUlier salvábitur per filiórum generatiómem, si permánserit in fide, & dilectiōne, & sanctifica- tione cùm sobrietáte.

[In Solemnibus & Annualibus:
Alleluia, alleluia. **v.** Ego sum, ego sum, quæ Dómino canam: psallam

Dómino Deo Israël. Alleluia. *Judic.*

5.]

H Y M N U S.

OJAM beáta, quæ suo Tandem solúta córpore, Vinclis perenitióribus Uni Deo conjúngitur!

PER quos gradus cœlum petit, Hác ire vos omnes docet, Junctæ jugálí vínculo, Et vos solútæ Cónjuges.

IN SIGNIS & nos Féminæ Sequi decet vestígia, Magnum vel iphis quæ fuit Virtutis exemplum viris.

QUEIS arsit illa, fac, Deus, Flagrémus & nos ignibus; Eóque, quo te vis coli, Amóre fac mens te colat.

DIVINA proles féminæ, Jesu, tibi sit glória.

Cum Patre, cumque Spíritu, Nunc & per omne séculum.

Amen.

Si sit Martyr, v. Videant qui odérunt me, & confundantur; **R.** Quóniam, tu Dómine, adjuvisti me. *Psf. 85.*

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberasti corpus meum à perditióne. *Ecli.* 5.1.

Oratio, ut suprà ad Laudes.
Si non sit Martyr, v. Anima mea Dómino vivet: **R.** Et semen meum férviat ipsi. *Psf. 21.*

Ad Magnificat.

Ant. 5. C. Fortitudo & decor indumentum ejus: date ei de fructu mánum suárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov. 31.*

Oratio, ut suprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

S O L E M N E - M A J U S.

(Ipo die Dedi^cationis , A N N U A L E .)

I N I . V E S P E R I S.

Psalmi de Feria.

Ant. C Ernitis quod Dóminus
i. D. Deus vester vobiscum sit:
præbête igitur corda vestra, ut quæ-
ratis Dóminum; & consurgite, &
ædificáte sanctuárium Dómino. 1.
Paral. 22.

Ant. 7. d. Domus quam ædificári
volo Dómino, talis esse debet, ut
in cunctis régionibus nominéetur:
præparábo ergo ei necessária. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus est Deus nos-
ter super omnes deos: quis ergo
póterit prævalére, ut ædificet dig-
nam Deo domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 6. C. Si cœlum & cœli cœ-
lorum cápere eum néqueunt, quan-
tus ego sum, ut possim ædificare ei
domum? 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus cœli
ipse præcépit mihi ut ædificarem ei
domum. 2. *Ezdr.* 1.

C A P I T U L U M . *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercituum:
Pónite corda vestra super vias
vestras: ascéndite in montem, por-
tate ligna, & ædificáte domum; &
acceptábilis mihi erit, & glorificá-
bor, dicit Dóminus.

R. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo
sunt & in terra, tua sunt; & quæ
de manu tua accépimus, dédimus
tibi: * Dómine Deus noster, + Om-
nis haec cópia quam parávimus, ut

ædificaréetur domus nōmini sancto
tuo, de manu tua est. ¶ Quis prior
Dómino dedit, & retribuétur ei?
Ex ipso sunt ómnia: ipsi glória in
fécula. * Dómine. Glória. Repet.
R. Cuncta. usque ad ¶ 1. *Paral.*
29. *Rom.* 11.

H Y M N U S.

QUISQUIS ô! sacram próperas ad
ædem,
Dirigat gressus piétas fidesque;
Regis hæc regum domus, & To-
nantis

Altera sedes.

CUJUS in cœlo thronus est pe-
rennis,
Parva vult terris habitare tecta:
Incapax claudi, latet hospes, arcto
Clausus in orbe.

NON malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.

QUID vetus fluxit cruor hostiá-
rum?
Prístinæ cessent holocausta legis:
Ipse libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.

QUID venis, audax? procul hinc
profánus,
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quām multis jubet esse mun-
dum

Vóbibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme,
templis,

Thura, jucundo pláceant odóre ;
Et pluant pingues resoluta lætis
Núribus imbræ. Amen.

V. Fundátur exultatióne universæ
terræ mons Sion : **R.** Deus in dómibus
ejus cognoscetur. *Ps. 47.*

Ad Magnificat.

Ant. 4. d. duplicanda. Domus mea
ædificabitur in Jerúsalem ; & con-
solabitur adhuc Dóminus Sion, &
éliger adhuc Jerúsalem. *Zach. 1.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si sit Dominica, fit Commemo-
ratio Dominicæ occurrentis in utri-
que Vesperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Psalmi de Feria.

Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti
super domum hanc nocte ac die,
Dómine ; ut exáudias deprecationem
pópuli tui. *3. Reg. 8.*

*Hymnus de Tempore, cum sua
Doxologia.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum istam
gloriâ, & in loco isto dabo pacem.

Agg. 2.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Dóminum in templo sancto
suo, * Veníte, adorémus. *Habac. 2.*

Ps. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

ECCE sedes híc Tonantis ;
Ecce cœli jánuæ :
Hic Sacerdos, ara, templum,
Hic Deus fit hóstia ;
Incruentâ morte, jugis
Hic amor litat Deum.

QUALIS ara, quanta sedes ,
Ipsiæ capax Dei !
Quem nec univerfa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo se coarctans
Hic latére sūstinet.

QUAM libenter híc pudícis

Inserit se córdibus !
Hic amantis tota Christi
Exerit se cáritas ;
Hic Pater caros fedére
Gestit inter filios.

HINC faceſſe, quem profána
Pólluit contágio ;
Neu sacram transíre limen
Inquinátus áudeas :
Ultor astat cum flagellis
Púniens fontes Deus.

SIT perennis laus Parenti ;
Sit perennis Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos ,
Sit perennis, Spíritus ,
Chrisma cuius nos inungens ,
Viva templa cónsecrat. Amen.

I N I. N O C T U R N O.

Ant. 6. F. Salvábit.

P S A L M U S 5.

*Deus in templo sancto suo cum
timore adorandus.*

VErba mea áuribus pérçipe,
Dómine : * intellíge clamó-
rem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex
meus & Deus meus ; * quóniam ad
te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem
meam : * manè astábo tibi ; & vidé-
bo, quóniam non Deus volens ini-
quitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malig-
nus, * neque permanébunt injústi
ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur ini-
quitátem ; perdes omnes qui lo-
quuntur mendácium : * virum fán-
guinum & dolósū abominábitur
Dóminus.

Ego autem in multitúdine mi-
sericordiæ tuæ introíbo in domum
tuam : * adorábo ad templum sanctum
tuum in timore tuo.

Dómine, deduc me in justitia

tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam ;

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttus eorum , linguis suis dolosè agabant : * iudica illos , Deus.

Decidant à cogitationibus suis : secundum multitudinem impiatum eorum expelle eos ; * quoniam irritaverunt te , Dómine.

Et lætentur omnes qui sperant in te ; in æternum exultabunt , & habitabis in eis : * & gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu benedices iusto : * Dómine , ut scuto bonæ voluntatis tuae , coronaisti nos.

Ant. Salvabit Dóminus gregem populi sui , quia lápides sancti elevabuntur super terram ejus. *Zach. 9.*

Ant. 7. d. Glória Líbani.

P S A L M U S 23.

Puris manibus & mundo corde , in loco sancto Domini standum.

Domihi est terra , & plenitudo ejus : * orbis terrarum , & universi qui habitant in eo ;

Quia ipse super mari fundavit eum , * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens manibus & mundo corde , * qui non accépit in vano animam suam , nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Dómino , * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum , * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas , príncipes , ves-

tras ; & elevámini , portæ æternales : * & introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae ? * Dóminus fortis & potens , Dóminus potens in prælio.

Attollite portas , príncipes , vestrás ; & elevámini , portæ æternales : * & introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae ? * Dóminus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ant. Glória Líbani véniet ad ornandum locum sanctificationis meæ , & locum pedum meorum glorificabo. *If. 60.*

Ant. 2. D. Dabo.

P S A L M U S 25.

Diligendus decor domus Dei , quæ locus habitationis gloriae ejus est.

Judica me , Dómine , quoniam ego in innocentia mea ingressus sum ; * & in Dómino sperans , non infirmabor.

Proba me , Dómine , & tenta me : * ure renes meos & cor meum ;

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est ; * & complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis ; * & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclésiam malignantium ; * & cum impiis non sedébo.

Lavabo inter innocentes manus meas , * & circúmdabo altare tuum , Dómine ;

Ut audiam vocem laudis , * & enarrém universa mirabilia tua.

Dómine , dilexi decorem domus tuae , * & locum habitationis gloriae tuae.

Ne perdas cum impiis , Deus , animam meam ; * & cum viris sanguinum vitam meam ,

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum : * rédime me , & misérere mei.

Pes meus stetit in directo : * in ecclésiis benédicam te , Dómine.

Ant. Dabo sanctificationem meā in médio eórum , & erit tabernáculum meum in eis. *Ezech. 37.*

¶. Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi : ¶. In domum Dómini íbimus. *Pf. 121.*

De libro secundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm complefset Sálomon fundens preces , ignis descendit de cœlo , & devorávit holocausta & víctimas : & majestas Dómini implévit domum ; nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini , eò quodd implefset majestas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israël vidébant descendente Ígnem , & glóriam Dómini super domum ; & corruentes proni in terram super pavimentum stratum lápide , adoravérunt & laudáverunt Dóminum : Quóniam bonus , quóniam in séculum misericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mañávit ígitur rex Sálomon hóstias ; boum viginti duo míllia , aríetum centum viginti míllia : & dedicávit domum Dei rex , & universus pópulus.

¶. Non mansi in domo usque ad diem hanc , dicit Dóminus ; sed fui semper in tentório manens cum omni Israël : * Nunc ígitur dedi locum pópulo meo ; plantábitur , & ultrà non commovébitur. ¶. Tabernáculum testimónii fuit cum pátri-

bus in deserto usque in diébus Da-vid ; Sálomon autem ædificávit Dómino domum : * Nunc. i. *Paral.* 17. *Act. 7.*

Lectio ij.

Sacerdótes autem stabant in offi-ciis suis : & Levítæ in órganis cárminum Dómini , quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum : Quóniam in æternum misericórdia ejus ; hymnos David canentes per manus suas. Porrò sacerdótes canébant tubis ante eos , cunctusque Israël sta-bat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómi-ni : obtúlerat enim ibi holocausta & ádipes pacificórum ; quia altáre æneum quod fécerat , non póterat sustinére holocausta & sacrificia & ádipes. Fecit ergo Sálomon solem-nitátem in témpore illo septem dié-bus ; & omnis Israël cum eo , ec-clésia magna valdè , ab intróitu Emath usque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam , eò quodd dedicasset altáre septem dié-bus , & solemnitátem celebrasset diébus septem.

¶. In templo hoc ponam nomen meum in sempiternum , & ultrà non fáciam commovéri pedem Israël , * Si tamen custodíerint ómnia ópera quæ præcépi eis. ¶. Vos estis tem-plex Dei vivi ; sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis , & inambulábo inter eos , * *Si. 4. Reg. 21. 2. Cor. 6.*

Lectio iii.

Complevitque Sálomon domum Dómini , & domum regis , & ómnia quæ disposíserat in corde suo , ut fáceret in domo Dómini , & in domo sua ; & prosperátus est. Ap-páruit autem ei Dóminus nocte , & ait : Audívi oratióne tuam , &

elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cœlum, & plúvia non flúixerit; & mandávero & præcépero locustæ ut dévoret terram; & mísero pestiléntiam in pôpulum meum: conversus autem pôpulus meus, súper quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pñnitentiam à viis suis pñfímis; & ego exáudiam de celo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

R. Elégi locum istum mihi in domum sacrificii: * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ + Ad orationem ejus qui in loco isto oráverit. ¶ De omni re quamcumque petierint, fiet; ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nōmine meo, ibi sum. * Oculi. Glória. Repet. R. Elégi. usque ad ¶. 2. Paralip. 7. Matth. 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Sanctificávi.

PSALMUS 28.

Deus in atrio sancto suo glorificandus & adorandus.

Afferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios arietum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nōmini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas; Deus majestatis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodum filius unicórnum.

Vox Dómini intercidentis flam-mam ignis: vox Dómini concutientis desertum; * & commovébit Dóminus desertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condensa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitare facit, * & sedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pôpulo suo dabit: * Dóminus benedíctet pôpulo suo in pace.

Ant. Sanctificávi domum hanc quam ædificasti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum. 3.

Reg. 9.

Ant. 5. a. Sanctificábitur.

PSALMUS 45.

Nobiscum est Deus, qui suá præsentiá tabernaculum suum sanctificat.

Deus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatióibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra * & transferentur montes in cor maris.

Souérunt & turbátæ sunt aquæ eórum; * conturbáti sunt montes in fortitudine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitatem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes , & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam ; mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ pósuit prodígia super terram , * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & scuta combúret igni.

Vacáte , & vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum , * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Sanctificábitur altáre in glória mea : sanctificábo & tabernáculum cum altári , & habitábo in médio filiorum Israél. Exod. 29.

Ant. 4. E. Scient gentes.

P S A L M U S 47.

Ex Jerusalem , quam fundavit Deus , in omnes gentes delapsa salus.

M Agnus Dóminus , & laudábilis nimis , * in civitáte Dei nostri , in monte sancto ejus.

Fundáatur exultatióne universæ terræ mons Sion , * látera Aquilónis , cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscéatur , * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terra congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi videntes sic admiráti sunt , * conturbáti sunt , commoti sunt.

Tremor apprehendit eos : * ibi dolores ut parturientis.

In spíritu vehementi * cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus , sic vídimus in civitáte Dómini virtútum , in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suscépimus , Deus , misericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum , Deus , sic & laus tua in fines terræ : * iustitiá plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion , & exultent filiæ Judæ * propter judícia tua , Dómine.

Circúmdate Sion , & complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus , & distribúite domos ejus , * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic est Deus , Deus noster in æternum , & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Ant. Scient gentes quia ego Dóminus sanctificátor Israél , cùm fúerit sanctificátió mea in médio eórum in perpétuum. Ezech. 37.

¶. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : ¶. Deus in médio ejus. Ps. 45.

Absolutio & Benedicções ut in Dominicis.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 1. de Dedicatione ,

n. 1. Lectio iv.

Festivitas hodierna , fratres , tantò nobis debet esse devótior , quantò familiárior est. Nam céteras quidèm Sanctórum solemnítates cum Ecclésiis áliis habémus communínes : hæc verò sic nobis est pròpria , ut neceſſe sit , vel à nobis eam , vel à némine , celebrári. Nostra est , quia de Ecclésia nostra : magis autem nostra , quia de nobis ipsis. Mirámini fórtisan , & erubéscitis celebrári festa de vobis. Sed quid lápides isti potuerunt sanctitatis habére , ut eórum solémnia celebrémus ? Habent útique sanctitatem , sed propter còrpora vestra. An verò còrpora vestra sancta esse

quis dūbitet , quæ templum sancti Spíritus sunt ; ut sciat unusquisque vas suum possidere in sanctificatiōne? Itaque sanctæ sunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis : sancta sunt cōpora propter áimas : sancta est etiam propter cōpora domus.

R. Mactávit hōstias , & dedicávit domum Dei rex , & universus pōpulus : Sacerdótes autem stabant & Levitæ ad laudandum Dóminum ; * Quóniam in æternum misericordia ejus. ¶ Christus dilexit Ecclésiam , & seipsum trād dit pro ea , ut illam sanctificáret ; * Quóniam. 2. Paral. 7. Ephes. 5.

N. 3. & 4. Lec̄tio v.

Quando domus ista per manus Pontíficum dedicata est Dómino , propter nos sine dūbio factum est. In nobis proinde spirituáliter impléri necesse est , quæ in pa-riétibus visibiliter præcessérunt. Et si vultis scire , hæc útique sunt: apérsio , inscríptio , inúncio , illuminatio , benedictio. Hæc quidem in hac visibili domo feceré Pontífices ; hæc Christus assistens Póntifex futurórum bonórum invisibiliter quo-tidiè operátur in nobis. Aspergit nos hyffópo , ut mundémur , lavémur , dealbémur: lavat nos in confessiōne ; lavat nos lacrymárum imbre ; lavat sudore pœnitentiæ : magis autem lavat nos aquâ illâ pretiósâ quæ de fonte pietatis , id est , ab ejus látere , emanavit. Non solùm autem , sed inscríbit dígito Dei , in quo ejiciébat dæmónia , haud dūbium quin in Spíritu sancto. Inscríbit , inquam , legem suam , non jam in lápide , sed in tábulis cordis carnálibus , prophéticam implens promissiōnem , quâ se pollícitus est ablatúrum cor

lapídeum , & cárneum cor esse datúrum ; id est , non durum , non obſtinátum , non Judáicum ; sed pium , sed mansuētum , sed tractábile , sed devótum. Beátus quem tu erudiérис , Dómine , & de lege tua docúeris eum.

R. Qui adhærent Dómino , ut colant eum , & díligant nomen ejus , lètificábo eos in domo oratiōnis meæ ; * Quia domus mea , domus oratiōnis vocábitur cunctis pōpulis. ¶ Nolite fácerē domum Patris mei , domum negotiatiōnis ; * Quia. Is. 56. Joan. 2.

N. 4. 5. 6. Lec̄tio vij.

Béati , inquam , qui docti & mé-mores sunt mandatórum ejus , sed ad faciendum ea : alióquin scienti bonum & non facienti , peccátum est illi ; & servus sciens voluntátem dómini sui , & non fáciens , plagis vapulábit multis. Unde necesse est , ut únctio spirituális gratiæ áduvet infirmitátem nostram , observantiárum & multímodæ pœnitentiæ crucees devotíonis suæ gratiâ líniens ; quia nec est sine cruce sequi Christum ; & sine unctiōne , crucis asperitátem ferre quis posset? Hinc est quod multi abominantur & fúgiunt pœnitentiām , crucem quidem vi-dentes , sed non etiam unctiōnem. Vos qui experti estis , ecce ipsi scitis quia verè crux nostra inuncta est , & per gratiām Spíritus adjuvantis , suávis & delectabilis est pœnitentia nostra. At postquām únctio gratiæ hujus præcessérit , jam lucernam suā Christus non ponit sub módio , sed super candelábrum ; quia tempus est ut lúceat lux nostra coram homíni-bus. Jam verò benedictiōnem qui-dem expectámus in fine , quando apériet manum suam , & implébit

omne ánimál benedictióne. Nam in quátuor præmissis mérita constant: in benedictióne sunt præmia. In benedictióne tota complébitur grátia sanctificationis, quandò jam in domum transíbimus non manufactam, æternam in cœlis.

R. Tu, Dómine universórum, qui nullius índiges, voluisti templum habitatiónis tuæ fieri in nobis: * Et nunc, Sancte Sanctórum, Dómine, + Conserva in æternum impollútam domum istam. ¶ Si quis templum Dei violáverit, disperdet illum Deus: templum enim Dei sanctum est. * Et. Glória Patri. Repet. R. Tu, Dómine, usque ad ¶ 2. Matth. 14. 1. Cor. 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Majestas Dómini.

P S A L M U S 64.

Bonis omnibus replentur fideles in Templo Domini, quod sanctum est.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúalem.

Exaudi oratióne meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos; * & impietáibus nostris tu propitiáberis.

Beatus quem elegisti, & assumpisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domüs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus salutáris nos-ter, * spes ómnium finium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtute tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant térmilos à signis

tuis: * éxitus matutíni & vespere delectábis.

Visitasti terram, & inébriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídii ejus latétabitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitatis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pinguescent speciosa deserti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Majestas Dómini implévit domum; nec pótérant Sacerdótes ingredi domum Dómini, eò quòd implefset majestas Dómini templum Dómini. 2. Paral. 7.

Ant. 6. F. Verè.

P S A L M U S 83.

Æterna Dei Tabernacula unicum animæ fidelis desiderium.

QUàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupiscit & déficit áнима mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultávérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in sécula seculórum laudábunt te.

Beatus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiōnes in corde suo disposuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : * videtur Deus deorum in Sion.

Dómine Deus virtutum, exaudi orationem meam : * auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster, áspice, Deus, * & respice in faciem christi tui;

Quia melior est dies una in atriiis tuis * super mília.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam & veritatem dilit Deus : * gratiam & gloriam dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocéntia : * Dómine virtutum, beatus homo qui sperat in te.

Ant. Verè Dóminus est in loco isto : quam terribilis est locus iste ! Non est hic aliud nisi domus Dei & porta cœli. *Genes.* 28.

Ant. 3. g. Ipse.

PSALMUS 86.

Ecclesiam, quæ vera civitas Dei est, fundavit Altissimus.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : * dilit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * scientium me.

Ecce alienigenæ & Tyrus, & populus Æthiopum ; * hi fuérunt illuc.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea ; * & ipse fundavit eam Altissimus ?

Dóminus narrabit in scripturis populorum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætantum, * ómnium habitationem est in te.

Ant. Ipse qui habet in cœlis habitationem, visitator & adjutor est loci ; & venientes ad male faciendum percudit ac perdit. *z. Mach.* 3. ¶ Dómine, quis habitabit in tabernáculo tuo ? R. Qui ingréditur sine mácula, & operátur iustitiam. *Ps. 14.*

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

LECTIO VII. CAP. 21.

IN illo tempore ; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commota est universa cívitas, dicens : Quis est hic ? Pópuli autem dicébant : Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et reliqua.

Homilia sancti Basílii Episcopi.

In Ps. 28. Ed. Ben. 1721. n. 3.

Necessaria est adoratio, non ea quæ fit extrà Ecclésiam, sed quæ in ipsa Dei aula perficitur. Ne mihi privatas aulas aut ecclésias excogitétis. Una est aula sancta Dei. Synagóga Judæorum prius aula erat : sed post admissum in Christum peccatum, facta est habitatio eorum deserta. Quapropter & Dóminus : Et alias oves hâbeo, quæ non sunt ex hoc ovili. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad salutem præordinati sunt, aulam propriam præter Judæorum aulam ostendit. Non igitur extrà sanctam hanc aulam adorare oportet, sed intrà ipsam, ne quis extrà ipsam constitutus, aut ab iis qui extrà illam sunt, attractus, in aula Dómini esse désinat. Intervent enim multi in hábitu quidem precatiōnis ; nec sunt tamē in aula ob mentis evagatiōnem, & animi

eórum aberratióne, ex vanis ac inutílibus curis nascentem.

R. Cùm intulisset Móyses arcam in tabernáculum, pósuit & mensam, & candelábrum è régione mensæ, * Juxtà præceptum Dómini. ¶ Lu-cernam ponunt super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt: sic lúceat lux vestra coram homíni-bus, * Juxtà. Exod. 40. Matth. 5.

n. 7. Léctio viii.

IN templo adstant sancti Angeli: Iadeft Dóminus, qui ánimum in-grediéntium intuétur. Preces unius-cujusque manifestæ Deo sunt, quis ex affectu, quis scitè exquirat cœ-léstia; quis perfundóriè & extrémis labris verba pronuntiet, cor verò ipsius procul à Deo sit. Quòd si orat; carnis sanitátem, opesque ter-refrēs, & humánam glóriam ex-quírit. Oportet autem nihil horum quærere, ut Scriptúra docet: sed in templo ejus unusquisque dicit gló-riam. Creatúra omnis tum silens, tum loquens, tum cœlestis, tum terréna, dat glóriam Conditóri: mi-serábiles verò hómines, postquam, ædibus suis relictis, ad templum con-currerunt, quasi quidpiam consecutúri emolumenti, tamen Dei verbis aures non præbent, suam ipsórum natúram non sentiunt: præoccupáti peccáto, non affliguntur: non mœ-rent, dum reminiscuntur peccató-rum: non timent judícium; sed arridentes, & inter se jungentes dextras, precatiōnis domum in locum immódicæ loquacitatis vertunt.

R. Móyses tabernáculum & ómnia vasa ministérii aspersit; & ómnia in sanguine secundùm legem mun-dantur: * Neceſſe est ergo exem-plária quidem cœlestium his mun-dári; ipsa autem cœlestia melioribus

hóſtiis, quām iſtis. ¶ Tulit Móyses unctiōnis óleum, quo linívit taber-náculum cum omni suppellec̄tili sua: óbtulit & vītulum pro peccáto. * Neceſſe est. Hebr. 9. Levit. 8.

[Si sit Dominica, loco ſequentiſ Lectionis, legitur Evangelium & Homilia Dominicæ occurrentis.]

Léctio ix.

Cave ne quandò ábeas unà cum iis qui impia & contumelióſa verba in Dei nomen évomunt, con-degnátus, cùm debuifles mercédem pro rerum divinárū celebratiōne recipere. Habes Psalmum, habes Prophetiā, præcepta Evangélica, Apostolórum prædicationes. Lingua psallat: mens eórum quæ dicta sunt, ſcrutétur intelligéntiam; ut psallas ſpíritu, psallas item & mente. Deus enim mínimè indiget glóriâ: ſed te vult eſſe dignum, qui glóriam confequáre. Quapropter quod ſeminat homo, hoc & metet. Sémina glo-riificationem, ut corónas, hono-resque & laudes in regno cœlórum metas. Hæc à nobis ídeò dicta ſunt, quòd ſunt qui loquendi finem in Dei templo nunquam fácient, ac inutíliter ingrediantur. Utinam inutíliter, non cum detrimento!

R. Exaltáte Dóminum Deum noſ-trum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, quóniam sanctum eſt: adoráte in monte sancto ejus, * Quóniam sanctus Dóminus Deus noſter. ¶ Veri adorátores adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte: nam & Pater tales quærít qui adórent eum; * Quóniam. Glória Patri. Repet. R. Exal-táte. usque ad ¶ Ps. 98. Joan. 4.

Te Deum.

¶ Sacerd. Cantáte Dómino cán-ticū novum: R. Laus ejus in ec-clésia sanctórum. Ps. 149.

A D L A U D E S .

Psalmi de Dominica.

Ant. **D**omus Dei est Ecclésia
3. a. Dei vivi, columnā & fir-
mamentum veritatis. 1. Tim. 3.

Ant. 4. E. Christi domus sumus
nos, si fiduciam & gloriā spei us-
que ad finem, firmam retineámus.
Hebr. 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum acceden-
tes, lápidem vivum & electum, &
ipsi tamquam lápides vivi superaedifi-
cāmini, domus spirituális. 1. Petr.
2.

Ant. 5. a. Omnis aedificatio.

C A N T I C U M . Tob. 13.

*Prophetia de Ecclesia per Jerusa-
lem adumbrata.*

Jerúsalem cívitas Dei, luce splén-
didā fulgēbis, * & omnes fines
terræ adorábunt te.

Natiōnes ex longinquo ad te vé-
nient: & múnera deferentes ado-
rábunt in te Dóminum, * & terram
tuam in sanctificationem habébunt;

Nomen enim magnum * invocá-
bunt in te.

Maledicti erunt qui contémpse-
rint te; & condemnati erunt om-
nes qui blasphemáverint te; * bene-
dictique erunt qui aedificáverint te.

Tu autem lætaberis in filiis tuis; *
quóniam omnes benedicentur &
congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * &
qui gaudent super pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; *
quóniam liberávit Jerúsalem civitá-
tem suam à cunctis tribulatiōibus
eius Dóminus Deus noster.

Beáthus ero si fuerint reliquiæ sé-
minis mei * ad videndam claritá-
tem Jerúsalem.

Portæ Jerúsalem ex sapphíro &
smaragdo aedificabuntur; * & ex lá-

pide pretioso omnis circúitus mu-
rórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo om-
nes platéæ ejus sternentur: * & per
vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui exaltávit
eam; * & sit regnum ejus in sécula
seculórum super eam. Amen.

Glória Patri, &c.

[*Et dicitur per Octavam, etiam
in Festis occurrentibus, nisi pro-
prium habeatur.*]

Ant. Omnis aedificatio constructa
in Christo Jesu, crescit in templum
sanctum in Dómino; in quo & vos
coaedificámini in habitaculum Dei
in Spíitu. *Ephes.* 2.

Ant. 1. a. Dei aedificatio estis,
fundamentum pósui: unusquisque
vídeat quómodò superaedificet; fun-
damentum enim Christus Jesus. 1.
Cor. 3.

C A P I T U L U M . 1. *Cor.* 6.

An nescítis quóniam membra
vestra templum sunt Spíritus
sancti qui in vobis est, quem habé-
tis à Deo, & non estis vestri?
Empti enim estis prétio magno:
glorificáte & portáte Deum in cór-
pore vestro.

H Y M N U S .

PATRIS aeterni Sóboles coeva,
Dum tuæ sacros pia plebs ho-
nóres

Ædis instaurat, Deus alme, nos-
tris

Annue votis.

Hic sacri fontis lálices ab ortu
Inditi purgant máculam reátus:
Hic & infúsum nova membra

Christo

Chrifma coaptat.

Hic suâ pascit pópolos fidéles
Carne, qui mundi scelus omne
tollit

Agnus, & fusi prétium cruoris
Ipse propinat.

Hic salus ægris animis paratur :
Hic reos Judex facilis relaxat,
Atque lethalem rediviva pellit
Gratia culpam.

Cujus in cœlo thronus est perennis,
Incolit parvam Deus altus ædem :
Hic adorator sibi quisque sedem
Præparat astris.

NULLUS hanc turbo quatit, irruen-
tis

Nulla vis nimbi, rapidive fluctus:
Cedit hanc contra furor infero-
rum

Irritus omnis.

LAUS Deo, qui nos sibi consecravit :
Una sit Patri, parique Proli:
Par sit amborum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo.

Amen.

¶. Domum tuam decet sanctitudo, Dómine, R. In longitudinem diérum. Ps. 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. duplicanda. Domus tua, Dómine, in sanctificatione tua permáneat; & omnes gentes agnoscent quia tu es Deus, & non est alijs præter te. Judith 9.

[Ipsò die Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

Deus, qui invisibiliter ómnia contines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtia visibiliter ostendis; Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiōnis illustra, & concéde ut omnes qui huc deprecatūri convéniant, ex quacumque tribulatiōne ad te clamáverint, consolatiōnis tuæ beneficia consequantur: Per Dóminum.]

In Anniversario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos [hujus] sancti Templi tui consecrationis réparas diem, & facris semper mystériis repræsentas incólumes; exaudi preces populi tui, & præsta ut quisquis hoc Tem- plum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrasset lätetur: Per Dóminum nostrum Jesum Chrif- tum Fílium tuum, qui tecum vi- vit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia, &c.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui nos tibi templum facis,
Ter sancte, ter potens Deus,
Jugis tibi sit glória,
Per cuncta semper sécula. Amen.

Psalmi de Dominica.

AD PRIMA M.

Ant. 3. a. Domus Dei.

*In R. br. ¶. Qui magnificas in nobis * locum tuum & Templum. 2. Mach. 3.*

AD TERTIA M.

Ant. 4. E. Christi domus.

CAPITULUM. Hebr. 10.

Habentes, fratres, fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam & viventem per velamen, (id est, carnem suam,) & Sacerdotem magnum super domum Dei; accedamus cum vero corde in plenitudine fidei.

R. br. In multitudo misericordia tuæ * introibo in domum tuā, * Alleluia, alleluia. In. ¶. Adorabo ad templum sanctum tuum * in timore tuo, * Alleluia. Glória Patri. In. Ps. 5.

¶. Introibo in domum tuam in holocaustis: R. Reddam tibi vota mea. Ps. 65.

A D S E X T A M.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

C A P I T U L U M. Apoc. 3.

Qui vicerit, fáciám illum colum-
nam in templo Dei mei , &
forás non egrediéatur ampliùs : &
scribam super eum nomen Dei mei ,
& nomen civitatis Dei mei novæ
Jerúsalem , quæ descendit de cœlo
à Deo meo , & nomen meum novum.

R. br. Beátus * quem elegisti &
assumpsisti , * Allelúia , allelúia. Beá-
tus. ¶ Inhabitábit * in átriis tuis ,
* Allelúia. Glória. Beátus. *Pf.* 64.

¶. Beáti qui hábitant in domo
tua , Dómine : R. In sécula secu-
lorum laudábunt te. *Pf.* 83.

A D N O N A M.

Ant. 1. a. Dei.

C A P I T U L U M. 2. Cor. 5.

Scimus quóniam si terrefrís do-
mus nostra hujus habitatiónis
dissolvátur , quod ædificatióne ex
Deo habémus , domum non ma-
nufactam , æternam in cœlis. Nam
& in hoc ingemíscimus , habita-
tióne nostram , quæ de cœlo est ,
superíndui cupientes.

R. br. Replébimur * in bonis do-
mîs tuæ , * Allelúia , allelúia. Re-
plébimur. ¶. Sanctum est templum
tuum , * mirábile in æquitáte , *
Allelúia. Glória. Replébimur. *Pf.* 64.

¶. Quàm dilecta tabernácula tua ,
Dómine virtútum ! R. Concupiscit
& déficit ánima mea in átria Dó-
mini. *Pf.* 83.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 4. E. Unus.

P S A L M U S 121.

Ecclesiæ, quæ domus Dei est, con-
cordia, pietas & justitia celebrantur.

Lætátus sum in his quæ dicta
sunt mihi : * In domum Dó-
mini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in
átriis tuis , Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut ci-
vitas , * cujus participatió ejus in
idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus ,
tribus Dómini ; * testimoniūm Is-
raél , ad confitendum nōmini Dó-
mini.

Quia illuc sedérunt sedes in judí-
cio , * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Je-
rúsalem , * & abundántia diligénti-
bus te.

Fiat pax in virtúte tua , * & abun-
dántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próxi-
mos meos , * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei
nostrī , * quæsivi bona tibi.

Ant. Unus de septem Angelis
fústulit me in spíritu , & ostendit
mihi civitatem sanctam Jerúsalem
descendentem de cœlo à Deo.
Apoc. 21.

Ant. 8. G. Erat structúra.

P S A L M U S. 126.

Vana Doctrorum ad ædificandam
Ecclesiæ prædicatio , nisi accedat
Dei auxilium & gratia.

Nisi Dóminus ædificáverit do-
mum , * in vanum laboravé-
runt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitá-
tem , * frustrà vigilat qui custódit
eam.

Vanum est vobis ante lucem fúr-
gere : * fúrgite , postquam sedéritis ,
qui manducátes panem dolóris.

Cum déderit dilectis suis som-
num : * ecce hæréditas Dómini ,
filiī ; merces , fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis , *
ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidé-

rium suum ex ipsis ; * non confundetur , cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Erat structúra muri ejus ex lápide jáspide ; ipsa verò cívitas aurum mundum , símile vitro mundo.

Apoc. 21.

Ant. 1. D. Templum.

P S A L M U S . 131.

Ecclesiam suam elegit Deus , hanc per Christum inhabitaturus in perpetuum.

Memento , Dómine , David , * & omnis mansuetudinis ejus . Sicut jurávit Dómino , * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domús meæ , * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis , & pálpbris meis dormitatióne , * & réquiem tempóribus meis ,

Donec invéniam locum Dómino , * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta : * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculū ejus , * adorábimus in loco ubi stetérunt pedes ejus.

Surge , Dómine , in réquiem tuam ; * tu & arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justi-
tiam ; * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum , * non avertas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem , & non frustrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamen-
tum meum , * & testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in séculum * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in séculum sé-
culi : * híc habitábo , quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens bene-
dícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúciam cornu David : * parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusió-
ne ; * super ipsum autem efflorébit sanctificatióne mea.

Ant. Templum non vidi in ea ; Dñus enim Deus omnípotens tem-
plum illius est , & Agnus. *Apoc. 21.*

Ant. 3. a. Cívitas.

P S A L M U S . 136.

*Animæ fidelis supernam Jerusa-
lem anhelantis pia querimonia.*

Super flúmina Babylónis , illic sédimus , * & flévimus , cùm recordarémur Sion.

In salícibus in médio ejus , * sus-
péndimus órgana nostra ;

Quia illic interrogavérunt nos , qui captivos duxérunt nos , * verba cantiónum ;

Et qui abduxérunt nos : * Hym-
num cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliena ?

Si oblítus fúero tui , Jerúsalem , * oblivíóni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis , * si non memínero tui ;

Si non proposíero Jerúsalem * in princípio lätitiæ meæ.

Memor esto , Dómine , filiorum Edom , * in die Jerúsalem ;

Qui dicunt : Exinaníte , exina-
nite * usque ad fundamentum in ea.

Filia Babylónis mísera : * beátus

qui retríbuet tibi retributiónem tuam , quam retribuisti nobis.

Beátus qui tenébit , * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Cívitas non eget sole neque lunâ , ut lúceant in ea ; nam cláritas Dei illuminávit eam , & lucerna ejus est Agnus. *Apoc. 21.*

Ant. 6. F. Non intrábit in eam.

P S A L M U S 147.

Laudandus Deus ob sua in Ecclesiastam suam beneficia.

LAUDA Jerúsalem , Dóminus : * lauda Deum tuum , Sion ;

Quóniam confortávit seras portárum tuárum , * benedixit filiis tuis in te ;

Qui pósuit fines tuos pacem , * & ádipe frumenti sátiat te ;

Qui emittit elóquium suum terræ , * velóciter currit sermo ejus ;

Qui dat nivem sicut lanam , * nébulam sicut cínerem spargit ;

Mittit crystallum suum sicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit ?

Emitte verbum suum , & liquefáciat ea : * flabit Spíritus ejus , & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob , * justítias & judícia sua Israél ;

Non fecit táliter omni natióni , * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum , aut abominatióñem fáciens & mendácium , nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni. *Apoc. 21.*

C A P I T U L U M . *Isaiæ 33.*
Respice Sion civitátem solemnitatis nostræ : óculi tui vidébunt Jerúsalem , habitatióñem opulentam , tabernáculum quod nequáquam transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in sempiternum ,

& omnes funículi ejus non rumpentur ; quia solúmmodò ibi magníficus est Dóminus noster.

Alleluía , alleluía. ¶ Erit Jerúsalem sancta , & aliéni non transíbunt per eam amplius. Alleluía. *Joél. 3.*

H Y M N U S .

URBS beáta , vera pacis Víso Jerúsalem , Quanta surgit ! celsa faxis Cónditur vivéntibus : Quæ polívit , hæc coaptat Sédibus suis Deus.

SÍNGULIS ex margarítis
Síngulæ portæ nitent :
Murus omnis fulget auro ,
Fulget uniónibus :
Anguláris petra Christus
Fundat urbis mœnia.

Ejus est sol cæsus Agnus ,
Ejus est templum Deus :
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus ,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

UNDEQUAQUÈ sunt aperta
Civitatis óftia :
Quisquis ambit huc venire ,
Inferique mœnibus ,
Ante duris hic probári
Débuit labóribus.

SIT perennis laus Parenti ;
Sit perennis Fílio ;
Laus tibi , qui nectis ambos ,
Sit perennis Spíritus ;
Chrisma cujus nos inungens ,
Viva templa cónsecrat. Amen.

¶ Gloriósa dicta sunt de te , cívitatis Dei : ¶ Sicut létantium ómnium habitatio est in te. *Pf. 86.*

Ad Magnificat.
Ant. 5. C. duplicanda. Gressus rectos fácite péribus vestris ; accessistis enim ad civitátem Dei vi-

ventis Jerusalēm cōleſitem : itaque regnum immobile ſuscipientes, ſerviāmus Deo cum metu & reverēntia. *Hebr. 12.*

Oratio, ut ſuprā ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.
Pſ. & Capit. de Dominica.

Ant. 6. F. Sint oculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exaudias deprecationem pōpuli tui. *3. Reg. 8.*

Hymn. de Temp. cum ſua Dox.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum iſtam gloriā, & in loco iſto dabo pacem. *Agg. 2.*

DOMINICA

INTRA OCTAVAM.

Omnia ut in die, dempto ritu Solemni, & exceptis ſequentibus.

IN VESP. SABBATI præcedentis, Antiphonæ, Capitulum, (omiffo R.) *Hymnus, v. & Ant. ad Magnificat. ut in I. Vesp. Festi. Commem. Dominicæ ſequentis.*

COMPL. ut pridie Festi.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pſ. de Dom. & ſic in reliquo Offic. IN I. NOCTURNO. Lectiones de Scriptura occurrente. IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 6. de Dedic.

Lectione iv.

Doméstica nobis celébritas Dedicatio domus nostræ: magis autem doméstica noſtra ipſorum dedicatio eſt. Noſtra ſiquidem illa aspérſio, noſtra illa benedictio, noſtra conſecratio fuit; quæ, per manus ſanctorum celebra ta Pontificum, votiſis láudibus ad memoriā revocatur. Nunquid de lapidibus cura eſt Deo? Non parietes dicunt, ſed homines: Ipsi

enim cura eſt de nobis. Unus ho mo erat Jacob, & dormiens vidit dēſcendentes Angelos & ascēdentes. Parūm eſt hoc; etiam Dóminum Angelorūm adeſſe teſtātus eſt, dicens: Verè Dóminus eſt in loco iſto, & ego nesciébam. Mirátur enim gratiā, & dignatiōnis magnitudinem expavescit.

Lectione v.

Quām terribilior iſte locus! Quām evidētiū certiū ſque Dóminus eſt in loco iſto, ubi nimirūm non modò duo aut tres, ſed tam multi in ipsius nōmine perfevérant! Ne mo jam néſciat, nemo veſtrūm ignōret. Siquidem non accépimus ſpiritu mundi hujus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt; ut ſciámus quæ à Deo data ſunt nobis. Terribilis planē locus, & dignus omni reverentiā, quem fidéles viri inhábitant, quem Angeli sancti frequentant, quem ſuā quoque præſentiā Dóminus ipſe dignátur. In iſto loco verè Dóminus eſt, ſi tamen ſerviāmus ei in ſpiritu & veritāte. Non enim verè Dóminus erat apud eos quibus di cébat: Quid vocátis me, Dómine, Dómine; & non fáciſtis quæ dico?

Lectione vi.

Porrò Angelos ascēdentes & dēſcendentes eſſe in loco iſto, patriarchális ipſa viſio manifestat: ascēdentes, ut videant fáciem Patris; dēſcendentes, ut provideant nobis. Quid ergo? Nos quómodo hic eſſe debémus; in quanta reverēntia ſtare in loco iſto, ubi Deus eſt óperans & ſervans, Angelis ascēdentes & dēſcendentes! Nimirūm p̄enitentes & expeſtantes eſſe nos cónvenit: hoc eſt enim, obliviſci quæ retrò ſunt; reproba re, reco gitare annos illos in amaritúdine

ánimæ nostræ, ac deinceps cogitatione simul & aviditatem exténdere nos in anterióra. Hæc sunt quæ exi-guntur à nobis, præteritorum pœnitudo peccatórum, & futurorum expectatio præmiórum.

IN III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundùm
Matthæum.

Lectio viij. Cap. 21.

IN illo tempore; Cùm intrasset Jesus Jerosólymam, commóta est universa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jesus in templum Dei. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Episcopi.

Enarr. in Ps. 130. n. 1. & 2.

Quisquis præter templum Dei oráverit Deum, non exaudí-tur ad illam pacem supernæ Jerúsalem, et si exaudítur ad quæ-dam temporália, quæ Deus & pa-gánis donávit. Exaudíri ad vitam æternam, áliud est, nec concédi-tur nisi ei qui in templo Dei orat. Ille autem in templo Dei orat, qui orat in pace Ecclésiae, in unitate cóporis Christi, quod corpus Christi constat ex multis credénti-bus in toto orbe terrárum: & ídeo exaudítur qui orat in templo. Ipse enim orat in spíritu & veritatē, qui orat in pace Ecclésiae; non in illo templo, ubi figúra erat. Secundùm figúram enim Dóminus exclúsit hó-mines de templo, illos qui sua quæ-rabant, id est, propter venden-dum & emendum ibant in tem-ple. Si autem figúra erat illud templum, manifestum est quia cor-pus Christi, quod est verum tem-ple, habet permixtos ementes & venderes, id est, sua quærentes,

non quæ Jesu Christi. Sed exclu-duntur inde flagello resticulæ.

Lectio viii.

n. 3.

IN hoc templo rogáatur Deus, & exaudit in spíritu & veritatē; non in illo corporáli. Nam illuc um-bra erat, in qua demonstraréetur quod ventúrum erat. Ideò illud jam cécidit. Cécidit ergo domus ora-tiónis nostræ? Absit. Non illud templum quod cécidit, hoc pótuit dici domus orationis, de qua dictum est: Domus mea domus orationis vocábitur ómnibus génti-bus. Auditis enim quid dixerit Dóminus Jesus Christus: Scriptum est, Domus mea domus orationis vocábitur ómnibus géntibus; vos autem fecistis illam speluncam la-trónum. Nunquid illi qui voluerunt fáceré domum Dei speluncam la-trónum, fecérunt ut rúeret tem-plex? Sic & illi qui malè vivunt in Ecclésia Cathólica, quantum in ip-sis est, domum Dei volunt fáce-re speluncam latrónum, nec ídeo evertunt templum. Véniet enim tem-pus, quando de reſte peccatórum suórum foras mittantur.

Lectio ix. de Evangelio & Ho-milia Dominicæ occurrentis.

Ad LAUD. Canticum ut in Die. Fit Commem. Dominicæ.

AD VESP. Psalmi de Dominica. Fit Commem. Dominicæ occur.

D I E B U S

I N T R A O C T A V A M.

Semiduplex.

Omnia, dempto ritu Solemni, ut in die, præter ea quæ hic notantur. Psalmi de Feria in toto Officio.

A D N O C T U R N U M.

Tres Antiph. v. & RRR. ex Nocturno Festi, juxta Feriam.

Lectio j. de Script. occur. è tri-

*bus fit una : ij. & iii. ut habentur
infra pro qualibet die.*

A D L A U D E S .

Canticum , Jerúsalem. Ixiii.

*Ant. sola 5. a. Omnis ædificatio
construēta in Christo Jesu , crescit
in templum sanctum in Dómino ,
in quo & vos coædificámini in ha-
bitaculum Dei in Spíritu. Ephes.
2.*

*Ad HORAS , RRRR. brevia cum
duplici Allelúia , etiam in Festis oc-
currentibus.*

A D V E S P E R A S .

*Ant. sola 4. E. Unus de septem
Angelis susstulit me in spíritu , &
ostendit mihi civitatem sanctam Je-
rúsalem descendente de cœlo à
Deo. Apoc. 22.*

*Ad COMPLET. Psalmi & Capi-
tulum de Feria. Reliqua ut in die.*

S E C U N D A D I E .

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 336. in Dedic. Tom. 5.

Lectione ij.

CElébritas hujus congregatiōnis ,
dedicatio est domus oratiōnis .
Domus ergo nostrarū oratiōnum ,
ista est ; domus Dei , nos ipsi . Si
domus Dei nos ipsi , nos in hoc
sēculo ædificámur , ut in fine sē-
culi dedicémur . Ædificium , imò
ædificatio habet laborem , dedicatio
exultatiōnem . Quod hīc fiébat ,
quandò ista surgébant ; hoc fit mo-
dò , cùm congregantur credentes
in Christum . Credendo enim , quasi
de sylvis & móntibus ligna & lápi-
des præciduntur . Cùm verò cate-
chizantur , baptizantur , formantur ;
tanquam inter manus fabrórum &
opíficum dolantur , collineantur ,
complanantur . Verúmtamen do-
mum Dómini non fáciunt , nisi
quandò caritatem compaginantur .

Lectione iij.

Ligna ista & lápides si non sibi
certo órdine cohærerent , si
non se pacíficè innésterent , si non
se ínvicem , cohærendo sibi , quo-
dam modo amárent , nemo huc in-
tráret . Dénique quandò vides in
áliqua fábrica lápides & ligna be-
nè sibi cohærere , secúrus intras ,
ruínam non times . Volens ergo
Dóminus Christus intráre , & in
nobis habitare , tanquam ædifican-
do dicébat : Mandátum novum do
vobis , ut vos ínvicem diligáitis .
Mandátum , inquit , novum do vo-
bis ; véteres enim erátis , domum
mihi nondum faciebátis , in vestra
ruína jacebátis . Ergo ut eruámini
de vestræ ruínæ vetustáte , vos ín-
vicem amáte .

T E R T I A D I E .
De Sermóne sancti Augustíni
Episcopi.

Unde suprà. Lectione ij.

DUm novam constructiōnem
sanctæ hujus Ecclésiæ liben-
ter atténdimus , quam divino nō-
mini hōdiè dedicámus ; invénimus
à nobis debéri , & Deo nostro
máximam laudem , & sanctitati
vestræ cóngruum de divinæ domus
ædificatiōne sermónen . Tunc au-
tem sermo noster cóngruuus erit ,
si in se áliquid ædificatiōnis hábeat ,
quod utilitati animarū vestrārum ,
Deo vos intérius ædificante , pro-
ficiat . Quod hīc factum corporáli-
ter vidémus in pariétibus , spiritá-
liter fiat in méntibus : & quod hīc
perfectum cérnimus in lapídibus &
lignis , hoc , ædificante grátiâ Dei ,
perficiátur in córdibus vestris .

Lectione iij.

Principáliter ergo grárias agá-
mus Dómino Deo nostro , à

quo est omne datum optimum , & omne donum perfectum : & ejus bonitatem totâ cordis alacritate laudemus ; quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum , excitavit affectum , surrogavit auxilium ; inspiravit nequit volentibus ut vellent , adjuvit bona voluntatis conatus ut facerent ; ac per hoc Deus , qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate , haec omnia ipse coepit , ipse perfecit . Et quia opera bona in conpectu suo nunquam esse permittit inania ; fidelibus suis , quibus operantibus praebuit virtutis suae favorem , tribuet condignam pro tanta operatione mercedem . Adhuc amplius agendae sunt gratiae Deo nostro : hanc enim Ecclesiam , quam fecit nominis suo construi , fecit etiam sanctorum Martyrum reliquiis amplius honorari .

QUARTA DIE. De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccles.

C. I. Lectio ij.

Bona opera fidelium de suâ temporali terrenaque substantiâ , cum in thesauris coelstibus redundunt ; fides hoc videt , quæ pietatis oculum habet in corde . Unde & ista aedificia , quæ congregandis religiosis coetibus extruuntur , cum oculo carnis inspererit , laudat interiorius quod cernit exteriorius , & visibili accipit lumine , ad quod gaudet invisibili veritate . Neque enim occupata est fides inspicere quam pulchra sint membra hujus habitacionis , sed de quanta interioris hominis pulchritudine procedant haec opera dilectionis .

Lectio iii.

Rerribuet ergo Dominus fideliis suis tam pie , tam hilariiter , tam devotè ista operantibus , ut eos quoque ipsos in suæ fabricæ constructione compónat , quò currunt lapes vivi , fide formati , spe solidati , caritatem compacti : ubi sapiens ille architectus Apóstolus fundamentum posuit Christum Jesum , summum ipsum lapidem angularem ; sicut & Petrus de prophética Scriptura commémorat , ab hominibus quidem reprobatum , à Deo autem electum & honorificatum . Huic adhærendo , pacamus ; huic incumbendo , firmamur .

QUINTA DIE. De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Unde suprà. Lectio ij.

Christus simul est & lapis fundamentalis , quia ipse nos regit ; & angularis , quia ipse conjungit . Ipsa est petra suprà quam vir sapiens aedificans domum suam , contrà omnes hujus seculi tentationes tutissimus perseverat ; nec pluvia irruente läbitur , nec flumine inundante subvertitur , nec ventis flantibus commovetur . Ipse est & pax nostra , qui fecit ultraque unum : in ipso enim neque circumcisio quidquam valet , neque præputium , sed nova creatura . Hi enim duo tanquam parietes ex diverso venientes , longe ab invicem fuerant ; donec ad illum , tanquam ad angulum ducti , etiam in illo sibimet copulati sunt .

Cap. 2. Lectio iii.

Itaque sicut hoc aedificium visitabile factum est nobis corporaliter congregandis ; ita illud aedificium , quod nos ipsi sumus , Deo spiritâ-

liter habitaturo construitur. Tempulum enim Dei sanctum est, inquit Apóstolus, quod estis vos. Sicut hoc terrénis mólibus constrúimus, sic illud benè compósitis móribus erigámus. Hoc enim nunc visitántibus nobis, illud in fine séculi, Dómino veniente, dedicabitur, quandò corruptibile hoc nostrum induet incorruptionem, & mortale hoc nostrum induet immortalitatem; quia corpus humilitatis nostræ conformabit cörpori gloriæ suæ.

S E X T A D I E.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis priùs ingressis, nos intrámus, discipulorum formam retinentes: ideóque commüniter ómnibus, statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socordiā tórpeat, nemo seculáribus rebus suspensum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótiū malum in domum alicujus vestrum ingressus destituí, quám híc prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius effet quám illud; quandóquidem hæc magis pròpriè domus nostra est, quám illa.

Lectio iii.

Hic magnæ illæ nostræ opes pónitæ sunt, híc spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiosior est atque jucundior; & lucerna hæc quám illa, ut nórunt qui cum fide óleo peruncti, à morbis liberati sunt. Arca étiam hæc multò mélior, ma-

gísque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclúsam cóntinet; quamvis pauci sint qui eam possídeant. Hic & lécitus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

S E P T I M A D I E.

De Sermóne sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

Lectio ij.

Cum ánni divítias consídero in vobis augéscere, gáudeo semper, ut non frustra fementem fécerim, ut qui non incassum labóres pertúlerim. Unde ígitur hoc lucrum conjício, unde perspicio fermónes ad opus profícere? Nimírum, ex hoc concursu; ex eo quod Ecclésiam ómnium matrem studiósè amplectímini; ex hac pernocte perpetuaque statióne; ex eo quod angelicórum órdinum statióne imitanter, sine cessatione laudes & hymnos offertis Conditóri. Omira Christi dona! In supernis, exérctitus Angelórum canunt gloriā: in terris, hómines in Ecclésiis choros agentes, ad illorum exemplum eamdem canunt gloriā. In supernis, Séraphim ter sanctum illum hymnum résonant: in terris, eudem hóminum promit multítudo; communiterque, tum cœlestium, tum terréstrium plaudit celébritas.

Lectio iii.

Nulla res tantum affert gaudii vitæ nostræ, quantum hoc, quod ex ánnimo gaudétis in Ecclésia congregári. In Ecclésia, gaudéntium conservátur gaudium. In Ecclésia, ánnimo dejectorum est recreatio. In Ecclésia, doléntium est voluptas. In Ecclésia, defatigatórum

est respiratio. In Ecclesia, laborantium est requies. Venite enim, inquit, post me, qui laboratis & onerati estis; & ego reficiam vos. Quid hanc voce potest esse desiderabilius? quid hanc invitatione jucundius? Ad epulum te vocat, qui in Ecclesiam te vocat.

VESPERÆ de die Octava, ut in I. Vesperis Festi, dempto ritu Solemni.

O C T A V A
D E D I C A T I O N I S.
Duplex-majus.

Officium, dempto ritu Solemni, ut in die, præter Lectiones.

I N I. N O C T U R N O.
Lectiones de Scriptura occurrente.

I N I I. N O C T U R N O.
Sermo sancti Cæsarii Episcopi.

In App. t. 5. Op. S. Aug. Serm. 229. qui est in Dedic. Ecclesiæ.

Lectio iv.

Quotiescumque, fratres carissimi, altaris vel templi festivitatem colimus, si fidliter ac diligenter attendimus, & sancte ac justè vivimus; quidquid in templis manufactis agitur, totum in nobis spirituali ædificatione completur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; & iterum: Nescitis quia corpora vestra templum sunt Spiritus sancti? Quia verò nullis præcedentibus meritis, sed per gratiam Dei meruimus fieri templum Dei; quantum possumus, cum ipsius adjutorio laboremus, ne Dominus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, inveneriat quod oculos suæ majestatis offendat: sed habitaculum cordis nostri evacuetur virtus, & virtutibus repleatur; claudatur diabolo, & aperiatur Christo.

Serm. 230. Lectio v.

Quia, fratres, habitare desiderat in nobis Deus, cum ipsius adjutorio ita cor nostrum studeamus bonis semper cogitationibus occupare, & corpora nostra ab omni forde luxuria mundata custodire, ut Deum in nobis delectet habitare. In templo enim à Salomone ædificato legimus duo altaria fuisse constituta, unum foris, aliud intus: in illo quod foris erat, animalium celebrabatur sacrificium; in illo vero quod intus erat, thymiamatis offerebatur incensum. Videamus ergo ne forte in nobis duo sint altaria constituta; corporis scilicet, & cordis nostri. Denique duplex à nobis sacrificium querit Deus: unum, ut simus casto corpore; aliud, ut mundo corde esse debeamus.

Lectio vi.

IN illo altari, quod à Salomone legitur dedicatum, jùgiter quotidianus ignis ardebat: quod utinam & in nobis pietas divina perficiat! Unde non solum orationibus, sed etiam bonis operibus placandus est Deus; ut in altari cordis nostri ignem suum semper accendat, illum de quo ipse dixit: Ignem veni mittere in terram; & quid volo nisi ut accendatur? Quia duo sunt ignes; cupiditatis scilicet, & caritatis: & unus de parte Dei, alter de parte diaboli; unus devorans omnia mala, alter universa bona consumens. Consideret unusquisque conscientiam suam: & si in se videt ignem cupiditatis ardere, cum Dei adjutorio festinet extinguere; quia nihil in illo boni remanere poterit, quem ignis cupiditatis accenderit; sicut è contrario nihil in eo mali remanet.

bit, in quo ignis árserit caritatis.

I N III. NOCTURNO.
Léctio sancti Evangélii secundum
Joannem.

Léctio viij. Cap. 10.

IN illo tempore; Facta sunt Encænia in Jerosólymis; & hyems erat: & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua. Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Expos. in Evang. Joan.

ENcænia vocabátur solémnitas dedicationis templi, quam pólus Dei ex antiqua patrum traditióne per annos síngulos celebrare consuéverat. Sed notandum est quòd hæc Encænia quæ hic leguntur, non ad primam templi dedicatiórem, sed ad ultimam pertinet: quod ex eo facile colligitur, quia hieme facta referuntur. Prima síquidem ejusdem templi dedicatio à Salomóne, tempore autumni; secunda autem à Zoróbabel & Jesu sacerdóte, tempore veris; tértia à Juda Machabæo, tempore hiemis est facta; quandò speciáliter constitutum esse légitur, ut éadem dedicatio per omnes annos in memoriâ solémnibus renovaretur officiis: quæ étiam ad tempus usque Dominicæ Incarnationis observáta fuit, sicut modò, cùm legerétur Evangelium, audívimus. Quæ étiam dedicatio salubri consuetudine in Ecclésiis Chris-

ti moderno témpore dignóscitur.
Léctio viij.

ET ambulábat Jesus in pórticu Salomónis. Si Dei Filius ambuláre vóluit in templo, in quo caro & sanguis brutórum animálium offerebátur; multò magis nostram oratiónis domum, ubi carnis ipsius ac sanguinis sacramenta celebrantur, visitare gaudébit. Si perambuláre non despexit pórticum in qua rex quondam mortális ac terrénus, quamvis potentissimus ac sapientissimus, ad orandum stare solébat; quanto magis penetrália cordium nostrorum invíscere atque illustrare desíderat: si tamen ea pórticum esse Salomónis, hoc est, si ea timórem suum, qui est initium sapiéntiae, habére perspéxerit?

[*Si Octava Dedicationis in Dominicam inciderit, loco sequentis Lectionis legitur Evangelium cum Homilia Dominicæ occurrentis.*] *Léctio ix.*

Neque enim putandum est, quia domus solúmmodò in qua ad orandum, vel ad mystéria celebrandá convenimus, templum sit Dómini; & non ipsi qui in nómine Dómini convenimus, multò amplius templum ejus appellémur & simus; cùm manifestè dicat Apóstolus: Vos estis templum Dei vivi; sicut dicit Deus: Inhabitábo in eis, & inter illos ambulábo.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Simplex.

*IN VESPERIS Feriae sextæ
præcedentis,*

CAPITULUM. *Genes. 3.*

A It Dóminus Deus ad serpen-
tem : Inimicítias ponam inter
te & mulíerem, & semen tuum &
semen illius : ipsa cónteret caput
tuum.

H Y M N U S.

A VE , maris stella ,
Dei mater alma ,
Atque semper virgo ,
Felix cœli porta .

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore ,
Funda nos in pace ,
Mutans Evæ nomen .

SOLVE vincla reis ,
Profer lumen cæcis ,
Mala nostra pelle ,
Bona cuncta posce .

MONSTRA te esse matrem ;
Sumat per te preces ,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus .

VIRGO singuláris ,
Inter omnes mitis ,
Nos culpis solútos ,
Mites fac & castos .

VITAM præsta puram ;
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum ,
Semper collatémur .

SIT laus tibi , Christe ,
Cujus Virgo parens :
Laus par sit & Patri ;
Sit par tibi , Flamen. Amen.

*Ante Præsentationem Domini ,
V. Benedixisti, Dómine, terram
tuam : R. Avertisti captivitatem Ja-
cob. Ps. 84.*

Ad Magnificat.

*Ant. 7. a. Beatus venter qui te
portavit , & ubera quæ suxisti. Quin-
immò beati qui áudiunt verbum
Dei , & custodiunt illud. Luc. 11.
Oratio , Deus , qui salutis. ut infrà
ad Laudes.*

*Post Præsentationem ,
V. Deus operatus est salutem in
mèdio terræ : R. Tu confregisti cá-
pita dracónis. Ps. 73.*

Ad Magnificat.

*Ant. 1. f. Benedictus Dóminus ,
qui te direxit in vulnera cápitibus prín-
cipis inimicorum nostrorum. Ju-
dith 13.*

*Oratio , Concéde nos. ut infrà
ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

*Ant. 5. a. In omni gente quæ
audierit nomen tuum , magnificabitur
super te Deus Israël. Judith 13.*

H Y M N U S.

VIRGINEIS titulis matris quæ
jungis honores ,
Hâc natos fóveas nocte benigna
tuos .

FULGIDA stella maris , secli dum
mérgeimur undis ,
Sis lux in ténebris , & benè fida
quies .

Si sopor obrépit , casti fac Mater
amoris ,

Cor vigilans uno spiret amore
Dei.

O REGINA potens, própius res áf-
pice nostras.

Dicáris populi vita salusque tui.

CUJUS Virgo parens, fit laus tibi
summa, Redemptor:

Compar sit Patri, Spirituique de-
cus. Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memorare diérum hu-
militatis tuæ, & ínvoca Dóminum,
& lóquere Regi pro nobis, & lí-
bera nos de morte. *Esther* 15.

A D N O C T U R N U M.

Invit. Jefum de María natum, *
Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

O QUAM glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;

Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœligenas ætheris omnes!

Tu cum virgineo mater honore
Cœlorum Dómino péctoris au-
lam

Sacris viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.

QUEM cunctus vénérans orbis adó-
rat,

Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te præcibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:

Cujus Virgo parens, glória Na-
to:

Quo fœcunda, tibi glória, Fla-
men. Amen.

*Psalmi de Sabbato, sub tribus
Antiphonis sequentibus.*

Ant. 1. a. Ave, gratiâ plena;
Dóminus tecum: benedicta tu in
muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 8. c. Ecce concípies in úte-

ro, & páries filium; & vocábis
nomen ejus Jefum. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod naſcétur ex te
Sanctum, vocábitur Fílius Dei.
Luc. 1.

¶. Descendet sicut pluvia in vel-
lus: ¶. Et replébitur majestáte ejus
omnis terra. *Pſ. 71.*

Pater noster, &c.

*Absolutio & Benedictiones ut or-
dinantur post Psalterium.*

*Lectiones duæ priores de Scriptura
ocurrente; è tribus fiunt duæ.*

Post. j. *Lect.* ¶. Benedicam ei,
& ex illa dabo Fílium cui benedic-
turus sum: * Conſtituam pactum
meum illi in fœdus sempiternum.
¶. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi
vocábitur; & regnabit in
domo Jacob in æternum: * Conſtitu-
am. *Genes.* 17. *Luc.* 1.

Post ij. *Lect.* ¶. Quod in ea na-
tum est, de Spíritu sancto est: pá-
riet autem filium; * Ipse salvum fá-
ciet pópulum suum à peccátis eó-
rum. ¶. Benediccionem ómnium
géntium dedit illi Dóminus: * Ipse.
Math. 1. *Eccli.* 44.

*Pro tertia Lectione legitur una ē
sequentibus, secundum diversitatem
mensium.*

Post iii. *Lect.* ¶. Deus ex sémine
David * Secundum promissiónem
eduxit Israél salvatorem Jefum. ¶.
Jurávit Dóminus David veritátem:
De fructu ventris tui ponam super
sedem tuam. * Secundum. Glória. *
Secundum. *Act.* 13. *Pſ. 131.*

Te Deum.

¶. *Sacerd.* Confiteantur tibi pó-
puli, Deus: ¶. Terra dedit fruc-
tum suum. *Pſ. 66.*

A D L A U D E S.

*Psalmi de Sabbato, sub sola
Ant.* 4. A. Benedicta tu inter mu-

lières, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

C A P I T U L U M . Jerem. 31.

Créavit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum.

H Y M N U S .

NUNC auróra, novæ núnctia lucis,

Tristes orbe procul díssipat umbras.

O quæm lucídior, nocte sepul-

titis
Portans ipsa diem, Virgo, re-

fulges!

O QUÆ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te si terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet
olympus?

ITER perpétuos Núminis haustus,
O Regína, tibi sanguine junctum
Ne dedisce genus: nostra fuisti,
Summi facta parens, Virgo, To-

nantis.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Fla-

men. Amen.

Ante Præsentationem Domini,
¶. Ipse tanquam sponsus, ¶. Pro-
cédens de thálamo suo. *Ps. 18.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Péperit María Fílium suum primogénitum, & pannis eum involvit, & reclinávit eum in præ-
fepio. *Luc. 2.*

Oratio.

DEUS, qui salútis æternæ, beá-
tæ Mariæ virginítate fœcundâ
humáno géneri præmia præstítisti;
tríbue, quæsumus, ut ipsam pro
nobis intercédere sentiámus, per
quam merúimus autórem vitæ sus-

cípere Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum, &c.

Post Præsentationem,

¶. Recordátus est Dóminus misericordiæ suæ, ¶. Et veritatis suæ dómui Israël. *Ps. 97.*

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidisti;
quóniam perficientur ea quæ dicta
sunt tibi à Dómino. *Luc. 1.*

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæ-
sumus, Dómine Deus, perpé-
tuâ mentis & cóporis sanitáte gau-
dére; & gloriósâ beátae Mariæ sem-
per Vírginis intercessióne, à præ-
senti liberári tristitia, & æternâ pér-
frui lætitia: Per Dóminum.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine,
Jesu, tibi fit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In sempiterna sécula. Amen.

*Psalmi de Sabbato.***A D P R I M A M .**

Ant. 2. D. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundùm car-
nem. *Rom. 1.*

In ¶. br. ¶. Qui natus es * de
María vírgine. *Matth. 1.*

A D T E R T I A M .

Ant. 4. a. De María natus est Je-
sus, qui vocátur Christus. *Matth. 1.*

C A P I T U L U M . Isaïæ 7.

Dabit Dóminus ipse vobis sig-
num: Ecce Virgo concípiet,
& páriet Fílium; & vocábitur no-
men ejus, Emmánuel.

¶. br. Deus in médio ejus: *
Non commovébitur. Deus. ¶. Ad-
juvábit eam * mane dilúculo: * Non
commovébitur. Glória. Deus. *Ps. 45.*

¶. Elégit eam Dóminus ¶. In
habitacionem sibi. *Ps. 131.*

A D S E X T A M.

Ant. 7. d. Péperit Fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

C A P I T U L U M. *Mich.* 5.

E Grediétur qui sit dominátor in Israël; & egressus ejus ab ini-
tio, à diébus aeternitatis.

R. br. Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. *V.* Et à flúmine * usque ad terminos or-
bis terrárum, * A mari. Glória. Do-
minábitur.

V. Adorábunt eum omnes reges
terræ; R. Omnes gentes sérvient ei.
Ps. 71.

A D N O N A M.

Ant. 1. g. Manifestum est quòd
ex Juda ortus sit Dóminus noster.
Hebr. 7.

C A P I T U L U M. *Galat.* 4.

Ubi venit plenitudo témporis,
misit Deus Fílium suum, fac-
tum ex muliere, factum sub lege; ut
eos qui sub lege erant redímeret, ut
adoptiōnem filiōrum reciperēmus.

R. br. Misericórdia & véritas *
Obviavérunt sibi. Misericórdia. *V.*
Justitia & pax * osculatæ sunt, *
Obviavérunt sibi. Glória. Miseri-
córdia.

V. Véritas de terra orta est, R. Et
justitia de cœlo prospexit. *Ps.* 84.

LECTIONES sequentes dicun-
tur singulis mensibus in Officio
Beatæ Mariæ in Sabbato.

M E N S E J A N U A R I O.
Ex libro Epistolárum sancti Cyrilli
Alexandríni.

Conc. Eph. part. 1. cap. 9.

Lectio iii.

QUòd Verbum caro factum per-
hibétur, id áliud nihil est,
quàm quòd, perindè ac nos, carni
& sanguini communicávit, nostró-

que córpore sibi adjuncto, ex mu-
liere prodierit, deitátē ínterim, aut
ex Patre nativitatē non abjectâ:
mansit enim in ipsa quoque carnis
assumptiōne quod priùs erat. Hoc
exactiōris fidei doctrína ubiqüè præ-
dicat: hoc sanctos Patres fanxisse,
eâque de causâ sacram Vírginem
Deíparam appellare mínimè dubi-
taſſe conſtat; non quòd Verbi na-
tura, ipsiusve divinitas, ortus sui
principiū ex sancta Vírgine súmp-
serit; sed quòd sacram illud cor-
pus ánimâ intelligentē perfectū,
ex ea tráxerit; cui & Dei Verbum
secundūm hypóstasim unitū, se-
cundūm carnem natum dicitur.

M E N S E F E B R U A R I O.

Sermo sancti Gregórii Nyſſeni.

Orat. in Nativ. Christi.

Lectio iii.

Audi pudicam Vírginis vocem.
Angelus partum nūntiat: at illa
virginitati inhæret, & integritatē
angélicæ demonstratiōni antepo-
nendam júdicat: nec Angelo fidem
non habet, nec à propóſito recé-
dit suo. Interdixi, inquit, mihi con-
ſuetudine viri. Quómodò iſtud erit
mihi, quóniam virum non cognos-
co? Hæc Maríæ vox, demonstratio
est eórum quæ in occulta história
referuntur. Si enim nuptiárum causâ
ducta fuisset à Joseph, quómodò
paritúram Angelo prænuntianti se
rem novam & alienam audire præ-
ſe tulisset, cùm ipsa quoque fese
obſtrinxisset natúræ lege ut aliquan-
dò mater effet? Verùm quia car-
nem Deo consecrátam, tanquam
sanctum áliquod oblátum munus,
oportébat intactam integramque
præſtare; idcirco, Licet, inquit,
Angelus sis, licet è cœlo vénias,
licet id quod osténditur, natúram

súperet húmanam ; tamen me vi-
rum cognoscere nefas est : quómodò
sine viro mater ero ? Joseph enim
sponsum novi , sed virum non co-
gnosco .

M E N S E M A R T I O .

Ex libro sancti Irenæi Episcopi &
Mártiris , adversus hæreses .

Lib. 5. cap. 19. Lectio iij.

IN sua própria veniente Dómino ;
& suâ pròpriâ eum bajulante con-
ditioñe , quæ bajulátur ab ipso ; &
recapitulatioñem ejus quæ in ligno
fuit inobediéntiæ , per eam quæ in
ligno est , obediéntiam faciente ; &
seductioñe illâ solútâ quâ seducta
est malè illa quæ jam viro destinata

erat virgo Eva : per veritátem evan-
gelizáta est benè ab Angelo jam sub
viro Virgo María . Quemádmodùm
enim illa per angélicum sermóñem
seducta est , ut effúgeret Deum ,
prævaricáta verbum ejus ; ita &
hæc per angélicum sermóñem evan-
gelizáta est , ut portáret Deum ,
obédiens ejus verbo . Et sicut illa
seducta est , ut effúgeret Deum ;
sic hæc suása est obediére Deo , uti
vírginis Evæ virgo María fieret ad-
vocáta . Et quemádmodùm astric-
tum est morte genus humánum per
vírginem , solvátur per vírginem ;
æquâ lance dispósitâ virginális obe-
diéntia per virginálem obediéntiam .

OFFICIUM PARVUM

BEATÆ MARIAE.

[*Dicitur in Choro secundum consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut præscribitur Parte 3. Rubricarum generalium.*]

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Officium Nocturnum, Laudes & Vesperæ dicuntur intrâ Suffragia. Prima post Primam diei, antè Officium Capituli : Tertia post Benedicamus. Tertiæ ; & sic de ceteris Horis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invit. Jesum de María natum, *
Veníte, adorémus. *Matth.* 1.
Pſ. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

O QUAM glorificâ luce coruscas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis résidens, Virgo María,
Supra Cœligenas ætheris omnes!
Tu cum virginæ mater honóre
Cœlorum Dómino péctoris aulam
Sacrís viscéribus casta dedisti:
Humános Deus hinc índuit artus.
QUEM cunctus vénérans orbis adórat,

Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te præcibus subveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

P S A L M U S 44.

*Christus, Rex; Regina, Virgo
Mater.*

ERuctávit cor meum verbum
bonum: * dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea * cálamus scribæ ve-
lóciter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in aeternum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * Potentissime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * prósperè procéde,

Et regna propter veritátem, & mansuetudinem, & iustitiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pôpuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, & odisti ini-
quitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo latítiae præ
consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à ves-
timentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina à dextris tuis in ves-
títu deaurato, * circúmdata va-
rietate.

Divisio Psalmi 44.

Audi, filia, & vide, & inclína
aurem tuam; * & oblívisci-
pópulum tuum, & domum patris
tui:

Et concupiscat rex decórem tuū, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circum-amicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lètítia & exultatione; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónen.

Proptéreà pòpuli confitebuntur tibi in æternum, * & in séculum séculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

Deus noster refúgium & virtus; * adjútor in tribulatióibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lètificat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in medio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, & inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, * quæ pósuit prodígia super terram, * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum, * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. Luc. 1.

¶. Sanctificávit tabernáculum suū Altíssimus : R. Deus in médio ejus. Ps. 45.

Pater noster, &c.

AB SOLUTIO. Judith 13.

Nobiscum sit Deus, qui in an-cilla sua adimplévit misericórdiam suam, quam promíxit domui Israël. R. Amen.

Bened. Deus, à quo missus est Angelus Gábel ad Vírginem Maríam, mittat nobis de cœlis sapiéntiam. Luc. 1. Sap. 9. R. Amen.

Lectione j. Isaiæ 7.

Adjécit Dñus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profundi-um inferni, sive in excelsum suprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David : Num-quid parum vobis est molestos esse homínibus; quia molesti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dó-minus ipse vobis signum: Ecce Vir-go concípiet, & páriet Fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

R. Benedicam ei, & ex illa dabo Fílium cui benedicturus sum: * Conſtituam pactum meum illi in fœdus sempiternum. ¶ Hic erit magnus, & Fílius Altissimi vocabitur; & regnabit in domo Jacob in æternum: * Conſtituam. Genes. 17. Luc. 1.

Bened. Fílius Altissimi, quem Virgo concépit & pérpetravit, det nobis filios Dei fieri. Luc. 1. Joan. 1. R. Amen.

Lectio ij. Galat. 4.

Quanto témporte hæres párvulus est, nihil differt à servo, cùm sit dòminus ómnium; sed sub tutóribus & actóribus est, usque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm effémus párvuli, sub elementis mundi erámus servientes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege; ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adop̄tionem filiorum recipereamus. Tu autem.

R. Quod in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem Fílium; * Ipse salvum faciet pópulum suum à peccatis eórum. ¶ Benedictionem ómnium géntium dedit illi Dñus: * Ipse. Matth. 1. Eccli. 44.

Bened. Spíritus sanctus, de quo est, quod in María natum est, sanctificet nos per ómnia. Matth. 1.

i. Theſſ. 5. R. Amen.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

A Pertum est templum Dei in cœlo, & visa est arca testamenti ejus in templo ejus: & facta sunt fulgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, & luna sub péribus ejus, & in cápite ejus coróna

stellárum duódecim. Tu autem.

R. Deus ex sémine David * Secundum promissiónem eduxit Israél salvatórem Jesum. ¶ Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. * Secundum. Glória. * Secundum. Act. 13. Ps. 131.

Non dicitur Te Deum.

¶ Sacerd. Confiteantur tibi pópuli, Deus: R. Terra dedit fructum suum. Ps. 66.

Si Laudes non immediate sequantur, dicitur h̄ic sequens

Oratio.

Oncéde, misericors Deus, frágilitati nostræ præsidium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxilio, à nostris iniquitatibus resurgámus: Per eumdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

A D L A U D E S.

¶ Deus, + in adjutórium, &c.

P S A L M U S 66.

Lumen fidei cunctos populos ad Deum per Christum adducet.

D Eus misereáatur nostrí, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereáatur nostrí;

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * latentur & exultent gentes.

Quóniam júdicas pópulos in aequitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus,

confiteantur tibi pópuli omnes : *
terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus nos-
ter, benedícat nos Deus; * & mé-
tuant eum omnes fines terræ.

P S A L M U S 92.

*Christi regnum & eloquia extol-
luntur.*

Dominus regnávit; decórem in-
dútus est : * indútus est Dó-
minus fortitúdinem, & præcinxit
se.

Etenim firmávit orbem terræ, *
qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * à sé-
culo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : *
elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, *
à vóbibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mi-
rábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta
sunt nimis : * domum tuam decet
sanctitúdo, Dómine, in longitúdi-
nem diérum.

P S A L M U S 99.

*Ad Dei cultum & laudes exhorta-
tio.*

Jubiláte Deo, omnis terra; fer-
vite Dómino in lætitia : * introí-
te in conspectu ejus in exultatió-
ne.

Scítote quóniam Dóminus ipse
est Deus : * ipse fecit nos, & non
ipfi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ
ejus, introíte portas ejus in confes-
sióne, átria ejus in hymnis : * con-
fitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam
suávis est Dóminus.

In æternum misericórdia ejus, *
& usque in generatióne & gene-
rationem véritas ejus.

C A N T I C U M. Zach. 2.

De adventu Christi Prophetia.

LAUDA & lætáre, filia Sion ; *
quia ecce ego vénio, & habi-
tábo in médio tui, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad
Dóminum in die illa, * & erunt
mihi in pópulum, & habitábo in
médio tui.

Et scies quia Dóminus exercí-
tuum * misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Judam
partem suam in terra sanctificáta ; *
& éliger adhuc Jerúsalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómi-
ni, * quia consurrexit de habitáculo
sancto suo.

P S A L M U S 116.

*Misericordia & veritas Dei in po-
pulum suum à gentibus laudanda.*

LAUDÁTE Dóminum, omnes gen-
tēs : * laudáte eum, omnes
pópuli ;

Quóniam confirmáta est super nos
misericórdia ejus, & véritas Dó-
mini manet in æternum.

Ant. Benedicta tu inter mulieres,
& benedictus fructus ventris tui.
Luc. 1.

C A P I T U L U M. Jerem. 31.

Créavit Dóminus novum super
terrā : Fémina circúmdabit
virum.

H Y M N U S.

NUNC auróra, novæ núnctia
lucis,

Tristes orbe procul díssipat um-
bras

O quām lucídior, nocte sepultis
Portans ipsa diem, Virgo, reful-
ges !

O QUÆ nunc hábitas lúcida re-
gna,

Mittas indè tuæ múnera lucis :
Te si terra dedit munus Olympo,

Quæ non dona memor reddet
Olympus?

INTER perpétuos Núminis haustus ,
O Regína , tibi sanguine junctum
Ne dedisce genus : nostra fuisti ,
Summi facta Parens , Virgo , To-
nantis.

DIVINÆ Sóboli qui dare matrem
In terris voluit , glória Patri :
Cujus Virgo parens , glória Nato :
Quo fœcunda , tibi glória , Fla-
men. Amen.

¶. Recordátus est Dóminus mi-
sericórdiæ suæ , ¶. Et veritatis suæ
dómui Israël. *Ps. 97.*

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidisti ; quóniam
perficiuntur ea quæ dicta sunt
tibi à Dómino. *Luc. 1.*

Oratio.

Deus , qui de beátæ Maríæ vín-
ginis útero Verbum tuum , An-
gelo nuntiante , carnem fuscipere
voluisti ; præsta supplícibus tuis , ut
qui verè eam genitricem Dei crédi-
mus , ejus apud te intercessióibus
adjuvémur : Per eumdem Dóminum
nostrum.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

A D P R I M A M.

H Y M N U S.

MEMENTO , de Deo Deus ,
Quòd matre natus Vírgine ,
Nostrî misertus , pérditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos , Dei Virgo parens ,
Vultu benigno réspice :
Placabilem tuâ prece
Fac esse nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine ,
Jesu , tibi sit glória ,
Cum Patre , cumque Spíritu ,
In sempiterna sécula.

Amen.

P S A L M U S 8.

*Mundus Verbo Dei creatus &
redemptus.*

Domine Dóminus noster , *
quàm admirábile est nomen
tuum in universa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia
tua * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium
perfecisti laudem propter inimicos
tuos , * ut déstruas inimicum &
ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ,
ópera digitórum tuórum ; * lunam
& stellas , quæ tu fundasti.

Quid est homo , quòd memor es
ejus ? * aut fílius hóminis , quóniam
vísitas eum ?

Minuisti eum paulò minùs ab An-
gelis , gloriâ & honore coronasti
eum , * & constituisti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus
ejus , * oves & boves universas ,
ínsuper & pécora campi ;

Vólucres cœli , * & pisces maris ,
qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster , * quàm
admirábile est nomen tuum in uni-
versa terra !

P S A L M U S 86.

*Ecclesiæ Dei dilatatio : ipse fun-
davit eam Altissimus.*

Fundamenta ejus in móntibus
sanctis : * díligit Dóminus por-
tas Sion super ómnia tabernácula
Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te , * cívitas
Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis , *
scientium me .

Ecce alienigenæ & Tyrus , & pô-
pulus Æthíopum ; * hi fuérunt il-
lic.

Numquid Sion dicet : Homo , &

homo natus est in ea ; * & ipse fundávit eam Altíssimus ?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum & príncipum , * horum qui fuérunt in ea .

Sicut létantium , * ómnium habítatio est in te .

P S A L M U S 97.

Deus laudandus ob Christi salvatoris adventum & manifestationem.

C Antáte Dómino cáanticum novum , * quia mirabília fecit .

Salvávit sibi dexterá ejus : * & bráchium sanctum ejus .

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspectu géntium revelávit iustitiā suam .

Recordátus est misericórdiæ suæ , * & veritatis suæ dómui Israél .

Vidérunt omnes térm̄ini terræ * salutáre Dei nostri .

Jubiláte Deo , omnis terra : * cantáte , & exultáte , & psállite .

Psalliche Dómino in cíthara , in cíthara & voce psalmi : * in tubis ductilibus & voce tubæ córneæ , jubiláte in conspectu regis Dómini .

Moveátur mare , & plenitúdo ejus ; * orbis terrárum , & qui hábitant in eo .

Flúmina plaudent manu , simul montes exultábunt à conspectu Dómini , * quóniam venit judicáre terram .

Judicábit orbem terrárum in iustitia , * & pópolos in æquitáte .

Ant. Fílius Dei factus est ei ex sémine David secundūm carnem . *Rom. i.*

C A P I T U L U M . *Isaiæ 11.*

E Gradiétur virga de radice Jefse , & flos de radice ejus ascendet , & requiescat super eum Spíritus Dñi .

R. br. Semen ejus * In aeternum manébit . Semen . *v.* Et thronus ejus

sicut sol * in conspectu meo , * In Glória Patri . Semen .

v. Ponam in séculum séculi semen ejus , *R.* Et thronum ejus sicut dies cœli . *Ps. 88.*

O r a t i o .

P Rótege , Dómine , fámulos tuos subsídiis pacis ; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocínii confidentes , à cunctis hóstibus & periculis redde secúros : Per Dñum .

A D T E R T I A M .

Hymnus , Memento , de Deo Deus. ut suprà , lxxxiv.

P S A L M U S 115.

Calix salutaris accipendus : vota Domino reddenda.

C Réddidi , propter quod locútus sum ; * ego autem humiliátus sum nimis .

Ego dixi in excessu meo , * Omnis homo mendax .

Quid retríbuam Dómino * pro omnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutaris accípiam , * & nomen Dómini invocábo .

Vota mea Dómino reddam coram omni pôpulo ejus : * pretiosa in conspectu Dómini mors Sanctórum ejus .

O Dómine , quia ego servus tuus : * ego servus tuus , & fílius ancillæ tuæ .

Dirupisti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis , & nomen Dómini invocábo .

Vota mea Dómino reddam in conspectu omnis pôpuli ejus , * in átriis domûs Dómini , in médio tuî , Jerúsalem .

P S A L M U S 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

A D te levávi óculos meos , * qui hábitas in cœlis .

Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, * sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ:

Ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, * donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri; * quia multum repléti sumus despectione;

Quia multum repléta est anima nostra: * opprobrium abundántibus, & despicio superbis.

PSALMUS 123.

Ecclesiæ à periculis eruptæ gratiarum actio.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël; * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cum exúrgerent homines in nos, * fortè vivos deglutissent nos.

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra, * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captiōnem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erupta est * de láqueo venantium.

Láqueus contritus est; * & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. De María natus est Jesus, qui vocatur Christus. *Matth. 1.*

CAPITULUM. Isaiae 7.

Dabit Dominus ipse vobis signum: Ecce Virgo concipiet, & páriet Fílium; & vocabitur nomen ejus, Emmánuel.

R. br. Deus in medio ejus; *

Non commovébitur Deus. **V.** Adjuvabit eam * mane dilúculo: * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Ps. 45.*

V. Elégit eam Dominus **R.** In habitatiōnem sibi. *Ps. 131.*

Oratio.

Deus, qui salutis æternæ, beatæ Mariæ virginitatē fœundā, humano generi præmia præstisti; trübue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscipere Dominum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. lxxxiv.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipse tutela: ini-qui perituri.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circuítu ejus, & Dominus in circuítu populi sui, * ex hoc nunc, & usque in séculum;

Quia non relinquet Dominus virgam peccatórum super sortem justorum; * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Domine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiōnes addúcet Dominus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israël.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

In convertendo Dominus captivitatem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácerem cum eis.

Magnificávit Dóminus fácerem nobiscum: * facti sumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitatem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mitentes sémina sua.

Venientes autem vénient cum exultatione, * portantes manípulos suos.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Christi & Ecclesiæ prosperi labores.

BÉATI omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bené tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans * in latéribus domús tuæ.

Fílii tui sicut novellæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi, Dñus ex Sion; * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiòrum tuórum, * pacem super Israél.

Ant. Péperit Fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes.
Apoc. 12.

CAPITULUM. Mich. 5.
EGrediétur qui sit dominátor in Israél; & egressus ejus ab ini-
tio, à diébus æternitatis.

R. br. Dominábitur * A mari usque ad mare. Dominábitur. V. Et à flúmine * usque ad térmilos or-

bis terrárum, * A mari. Glória. Dominábitur.

V. Adorábunt eum omnes reges terræ; R. Omnes gentes sérvient ei. Ps. 71.

Oratio.

CONCÉDE, misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium; ut qui sanctæ Dei Genitricis memoriā agimus, intercessiōnis ejus auxilio, à nostris iniquitatibus resurgamus: Per eundem Dóminum.

A D N O N A M.

Hymnus, Memento. lxxxiv.

PSALMUS 131.

Ecclesiām suām elegit Deus, hanc per Christum inhabitaturus in perpetuū.

MENTO, Dómine, David, * & omnis mansuetudinis ejus. Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob.

Si introíero in tabernáculum domús meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum oculis meis, & pálpebris meis dormitionem, * & requiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrāta: * invénimus eam in campis sylvæ.

Introíbimus in tabernáculū ejus, * adorábimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdótes tui induantur justitiam, * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas fáciem Christi tui.

Divisio Psalmi 131.
URÁVIT Dóminus David veritatem, & non frustrábitur eam: *

De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamen-
tum meum , * & testimonia mea
hæc quæ docébo eos.

Et filii eorum usque in séculum *
sedebunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: *
elégit eam in habitatióne sibi.

Hæc réquies mea in séculum sé-
culi : * híc habitábo , quóniam elégi
eam.

Víduam ejus benedícens benedí-
cam : * páuperes ejus saturábo pá-
nibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári ; *
& sancti ejus exultatióne exultá-
bunt.

Illùc prodúcam cornu David : *
parávi lucernam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusió-
ne ; * super ipsum autem efflorébit
sanctificatióne mea.

P S A L M U S 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

Ecce quàm bonum , & quàm
jucundum * habitare fratres in
unum !

Sicut unguentum in cápite , quod
descendit in barbam , barbam Aár-
ron ; * quod descendit in oram ves-
timenti ejus :

Sicut ros Hermon , * qui descen-
dit in montem Sion.

Quóniam illíc mandávit Dómi-
nus benedictiōnem , * & vitam us-
que in séculum.

Ant. Manifestum est quòd ex
Juda ortus sit Dóminus noster.
Hebr. 7.

C A P I T U L U M . Galat. 4.

Ubì venit plenitúdo témporis ,
misit Deus Fílium suum , fac-
tum ex muliere , factum sub lege ;
ut eos qui sub lege erant redímeret ,

ut adoptiōnem filiōrum recipere-
mus.

R. br. Misericórdia & véritas *
Obviavérunt sibi. Misericórdia. **V.**
Justitia & pax * osculátæ sunt , *
Obviavérunt sibi. Glória Patri. Mi-
sericórdia.

V. Véritas de terra orta est , **R.**
Et justitia de cœlo prospexit. **Ps.**
84.

O r a t i o .

FAmulórum tuórum , quæsumus ,
Dómine , delictis ignosce ; ut
qui tibi placere de áctibus nostris
non valémus , Genitrícis Fílii tui
Dómini nostri intercessióne salvé-
mur : Per eumdem Dóminum nos-
trum Jesum Christum Fílium tuum ,
qui tecum vivit , &c.

A D V E S P E R A S .

V. Deus , + in adjutórium , &c.

P S A L M U S 109.

*Christi divinitas , regnum & Sa-
cerdotium.*

DIxit Dóminus Dño meo : *
Sede à dextris meis ;
Donec ponam inimícos
tuos , * scabellum pedum tuórum.

Virgam virtutiis tuæ emittet Dó-
minus ex Sion : * dominare in mé-
dio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtu-
tis tuæ in splendóribus sanctórum : *
ex útero ante lucíferum géni te.

Jurávit Dóminus , & non pœni-
tébit eum : * Tu es Sacerdos in
æternum secundum órdinem Mel-
chisédech.

Dóminus à dextris tuis : * con-
frégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus ; implébit
ruinas : * conuaffábit cápita in ter-
ra multórum.

De torrente in via bibet : * prop-
téreà exaltábit caput.

P S A L M U S 112.

Dei laus ob fidelium per Christum exaltationem & multiplicacionem.

LAUDÁTE, puéri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudáibile nomen Dómini.

Excelsus super omnes gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humilia réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stercore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pôpuli sui.

Qui habitare facit stérilem in domo: * matrem filiorum lætam tem.

P S A L M U S 121.

Justus, propter fratres & proximos suos, pacem querit.

LÆtátus sum in his quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut ci vitas, * cuius participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini; * testimónium Is rael, ad confitendum nōmini Dómini.

Quia illuc sedérunt sedes in ju dicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Je rúsalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próxi mos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nos tri, * quæsívī bona tibi.

P S A L M U S 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

Nisi Dóminus ædificáverit do munum, * in vanum laboravé runt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitatem, * frustrà vigila t qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem fúrgere: * fúrgite, postquam sedéritis, qui manducáatis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, * ita filii excusiforum.

Beátus vir qui implévit desidé rum suum ex ipsis; * non confundétur; cùm loquétur inimícis suis in porta.

P S A L M U S 147.

Laudandus Deus ob sua in popu lum suum beneficia.

LAUDA, Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion;

Quóniam confortávit feras por tárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te;

Qui pósuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te;

Qui emittit elóquium suum ter rae, * velóciter currit sermo ejus;

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit;

Mittit crystallum suam sicut buc cellas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum , & liquefáciет ea : * flabit spíritus ejus , & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob , * justítias & judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni , * & judícia sua non manifestávit eis.

Sola Ant. In me ancillâ suâ adimplévit Dóminus misericórdiam suam quam promíst dómui Israël. *Judith* 13.

C A P I T U L U M . *Ecli.* 24.

Qui creávit me , requiévit in tabernáculo meo ; & dixit mihi: In Jacob inhábita , & in Israël hæreditáre , & in electis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum.

H Y M N U S .

A VE , maris stella ,
Dei mater alma ,
Atque semper virgo ,
Felix cœli porta .

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore ,
Fundas nos in pace ,
Mutans Evæ nomen .

SOLVE vincla reis ,
Profer lumen cæcis ,
Mala nostra pelle ,
Bona cuncta posce .

MONSTRA te esse matrem ;
Sumat per te preces ,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus .

VIRGO singuláris ,
Inter omnes mitis ,
Nos culpis solútos ,
Mites fac & castos .

VITAM præsta puram ,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum ,
Semper collætémur .

SIT laus tibi , Christe ,
Cujus Virgo parens :
Laus par sit & Patri ,

Sit par tibi , Flamen. Amen.

¶. Anima mea exultábit in Dómino : R. Et delectábitur super salutári suo. *Ps.* 34.

Ad Magnificat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes ; quia fecit mihi magna qui potens est , & sanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

O R A T I O .

C Ordibus nostris , quæsumus , Dómine , grátiam tuam benignus infunde ; & intercedente sanctissimâ Dei genitrice Mariâ , corpora nostra castitáte , & mentes nostras humilitáte & caritáte sanctifica : Per eumdem Dóminum.

F IT Suffragium de omnibus Sanctis.

A D C O M P L E T O R I U M .

¶. Converte nos. ¶. Deus , + in adjutórium.

P S A L M U S 128.

Christi & Ecclesiæ prælia & victoriæ.

S æpè expugnavérunt me à juventúte mea : * dicat nunc Israël .

S æpè expugnavérunt me à juventúte mea ; * étenim non potuérunt mihi .

Suprà dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitatē suam .

Dóminus justus * concidit cérvices peccatórum .

Confundantur & convertantur retrorsū * omnes qui odérunt Sion .

Fiant sicut fœnum tectórum , * quod , priusquam evellátur , exáruit :

De quo non implévit manum suam , qui metit ; * & sinum suum , qui manípulos colligit .

Et non dixerunt qui præteribant:
Benedictio Dómini super vos : *
benediximus vobis in nōmine Dó-
mini.

P S A L M U S 129.

*Oratio pœnitentis veniam à Deo
per Christum poscentis.*

DE profundis clamávi ad te ,
Dómine : * Dómine , exaudi
vozem meam.

Fiant aures tuæ intendentæ * in
vozem deprecationis meæ.

Si iniquitátes obseruáveris , Dó-
mine ; * Dómine , quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est , * &
propter legem tuam sustinui te , Dó-
mine.

Sustinuit ánima mea in verbo
ejus : * sperávit ánima mea in Dó-
mino.

A custódia matutína usque ad
noctem * speret Israël in Dómi-
no;

Quia apud Dóminum misericór-
dia , * & copiosa apud eum redémp-
tio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómni-
bus iniquitatibus ejus.

P S A L M U S 130.

*Non in se , sed in Deo , speran-
dum est.*

Dómine , non est exaltatum cor
meum , * neque elati sunt ócu-
li mei ;

Neque ambulávi in magnis , *
neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam , sed
exaltávi ánimam meam : * sicut
ablactátus est super matre sua , ita
retribúto in ánima mea.

Speret Israël in Dómino , * ex
hoc nunc , & usque in séculum.

Ant. In omni gente quæ audierit
nomen tuum , magnificábitur super
te Deus Israël. *Judith 13.*

H Y M N U S .

VIRGO Dei génitrix , quem totus
non capit orbis ,
In tua se clausit víscera , factus
homo.

HINC méritò dicent te sécula cuncta
béatam :

Hinc pôpuli matrem te dominam-
que colunt.

SUSCIPTE , quos pia plebs tibi pén-
dere certat , hónores :
Annué , sollícítâ quam prece pos-
cit , opem.

CURUS Virgo parens , laus sit tibi
summa Redemptor ;

Compar fit Patri , Spirituique
decus. Amen.

C A P I T U L U M . *Judith 13.*

Nomen tuum Dóminus ita mag-
nificávit , ut non recédat laus
tua de ore hóminum , qui mémores
fuerint virtútis Dómini in aeternum.

R. *br.* Vultum tuum * Depreca-
buntur. Vultum. *y.* Omnes dívites *
plebis. * Deprecabuntur. Glória Pa-
tri. Vultum.

y. Mémores erunt nōminis tui
R. In omni generatióne & genera-
tióne. *Ps. 44.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitá-
tis tuæ ; & ínvoca Dóminum , &
lóquere Regi pro nobis , & libera
nos de morte. *Esther 15.*

Oratio.

BÉatæ & gloriósæ semperque vír-
ginis Mariæ , quæsumus , Dó-
mine , intercéssio gloriósa nos pró-
tegat , & ad vitam perdúcet aetér-
nam : Per Dóminum nostrum.

P R O S A D E B E A T A .
Ad devotionem.

INvioláta , íntegra & casta es ,
María :
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.

O mater alma Christi carissima,
Suscipe pia laudum præcónia.

Nostra ut pura péctora sint &
córpora;

Te nunc flágitant devóta corda
& ora.

Tua per precáta dulcísma,
Nobis concédas véniam per sé-
cula.

O benigna ! O benigna ! O be-
nigna !

Quæ sola invioláta permanfisti.
¶ Véritas de terra orta est, R.
Et iustitia de cœlo prospexit. Ps. 84.
Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus,
Dómine, delictis ignosce; ut
qui tibi placére de áctibus nostris
non valémus, Genitricis Fílii tui
Dómini nostri intercessióne salvé-
mur: Per eumdem Christum Dó-
minum nostrum.

P S A L M I P œ N I T E N T I A L E S.

*Dicuntur secundum consuetudinem locorum & Ecclesiarum, & ut
præscribitur Parte 3. Rubricarum generalium.*

P S A L M U S 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmíne, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua
corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quó-
niám infirmus sum: * fana me,
Dómine, quóniam conturbáta sunt
offa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: *
sed tu, Dómine, úsquequò?

Convrétere, Dómine, & éripe
ánimam meam: * salvum me fac
propter misericórdiam tuam;

Quóniam non est in morte, qui
memor sit tu: * in inferno autem
quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo
per singulas noctes lectum meum: *
lácrymis meis stratum meū rigábo.

Turbátus est à furóre óculus
meus: * inveterávi inter ómnes in-
mícos meos.

Discédite à me, omnes qui ope-
rámini iniquitátem; * quóniam exau-
dítivit Dóminus vocem fletús mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiō-

nem meam: * Dóminus oratióne
meam fuscépit.

Erubescant & conturbentur ve-
hementer omnes inimíci mei: * con-
vertantur & erubescant valde veló-
citer.

P S A L M U S 31.

*Misericordia Dei peccatorem per
gratiā suā justificantis commen-
datur.*

BÉati quorum remissæ sunt ini-
quitátes, * & quorum tecta
sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dó-
minus peccátum, * nec est in spí-
ritu ejus dolus.

Quóniam tacui, inveterávunt
offa mea, * dum clamárem totā
die.

Quóniam die ac nocte graváta est
super me manus tua: * conversus
sum in ærumna mea, dum configu-
tur spina.

Delictum meum cōgnitum tibi
feci, * & injüstíam meam non
abscondi.

Dixi: Confitébor adversū me

injustitiam meam Dómino ; * & tu remisisti impietátem peccati mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in tempore opportúno.

Verúmtamen in diluvio aquárum multárum , * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedidit me : * exultatió mea , érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo , & instruam te in via hac quâ gradiéris : * firmando super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus , * quibus non est intellectus.

In camo & fréno maxillas eórum constringe , * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * sperantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino , & exultate , justi ; * & gloriámini , omnes recti corde.

P S A L M U S 37.

Mala hujus vitæ sustinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

Dómine , ne in furóre tuo árguas me , * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi , * & confirmasti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óffibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergressæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Putruérunt & corruptæ sunt cicatrices meæ , * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum & curvátus sum usque in finem : * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus ; * & non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum & humiliátus sum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine , ante te omne desidérium meum ; * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est , derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum , & ipsum non est mecum.

Amíci mei , & próximi mei * adversum me appropinquavérunt & stetérunt.

Et qui juxtà me erant , de longè stetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimag meam.

Et qui inquirébant mala mihi , locuti sunt vanitátes , * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non audiébam , * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens , * & non habens in ore suo redargutiōnes.

Quóniam in te , Dómine , sperávi : * tu exáudies me , Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequandò supergáudeant mihi inimíci mei ; * & , dum commoventur pedes mei , super me magna locútæ sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum ; * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo ; * & cogitábo pro pecáto meo.

Inimíci autem mei vivunt , & confirmáti sunt super me ; * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis ,

detrahébant mihi ; * quóniam se-
québar bonitátem.

Ne derelinquas me , Dómine ;
Deus meus , ne discésseris à me : *
intende in adjutórium meum , Dó-
mine Deus salútis meæ.

P S A L M U S 50.

*Cor mundum à Deo postulan-
dum : Ecclesiæ bona desideranda.*

Miserere mei , Deus , * secun-
dum magnam misericordiam
tuam.

Et secundum multitúdinem mis-
erationum tuarum * dele iniquitátem
meam.

Amplius lava me ab iniquitáte
mea , * & à peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego
cognosco , * & peccátum meum
contra me est semper.

Tibi soli peccávi , & malum co-
ram te feci ; * ut justificeris in ser-
mónibus tuis , & vincas cùm judi-
cáris.

Ecce enim in iniquitáibus con-
ceptus sum , * & in peccáti concépit
me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexisti : *
incerta & occulta sapiéntiae tuæ mani-
festasti mihi.

Asperges me hyssópo , & mundá-
bor : * lavábis me , & super nivem
dealbábor.

Audíui meo dabis gáudium &
lætitiam ; * & exultábunt ossa hu-
miliáta.

Averte fáciem tuam à peccáti-
 meis , * & omnes iniquitátes meas
dele.

Cormundum crea in me , Deus ; *
& spíritum rectum innova in viscé-
ribus meis.

Ne projícias me à fácie tua ; * &
Spíritum sanctum tuum ne áuferas
à me.

Redde mihi lætitiam salutáris
tui ; * & spíritu principáli confirma
me.

Docébo iníquos vias tuas ; * &
ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus , Deus ,
Deus salútis meæ ; * & exultábit
lingua mea justítiam tuam.

Dómine , lábia mea apéries ; * &
os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium ,
dedissem útique ; * holocaustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribu-
látus : * cor contritum & humili-
atum , Deus , non despícies.

Benignè fac , Dómine , in bona
voluntáte tua Sion , * ut ædificantur
muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium ju-
stítiae , oblationes & holocausta ; *
tunc impónent super altáre tuum
vítulos.

P S A L M U S 101.

*Pœnitentis inter mundi hujus ad-
versa spes in Dei Verbo , per quod
omnia facta sunt.*

Domine , exaudi orationem meā ; *
& clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : *
in quacumque die tríbulor , inclína
ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te , *
velóciter exaudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies
mei , * & ossa mea sicut crémium
aruérunt.

Percussus sum ut fœnum , & áruit
cor meum ; * quia oblítus sum co-
mídere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os
meum carni meæ.

Símilis factus sum pelicáno soli-
tudinis : * factus sum sicut nyctico-
rax in domicilio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei ; * & qui laudabant me , adversum me jurabant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam , * & potum meum cum fletu miscébam .

A fácie iræ & indignationis tuæ; * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt ; * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine , in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens miseréberis Sion , * quia tempus miserendi ejus , quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus , * & terræ ejus miferebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum , Dómine , * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion , * & vidébitur in glória sua.

Respexit in orationem humílium , * & non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione áltera : * & pópulus qui créabitur , laudábit Dóminum ;

Quia prospexit de excelsa sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspexit;

Ut audíret gémitus compeditórum , * ut sólveret filios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini , * & laudem ejus in Jerúsalem ,

In conveniendo pópulos in unū , & reges , * ut sérviant Dómino.

Respondit ei in via virtutis suæ : * Paucitatem diérum meórum núnctia mihi.

Ne révoces me in dimidio diérum meórum : * in generationem & generationem anni tui.

Inítio tu , Dómine , terram fundasti : * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt ; * tu autem pérmanes :

Et omnes sicut vestimentum veterascent ; * & sicut opertórium mutábis eos , & mutabuntur.

Tu autem idem ipse es , * & anni tui non defícient.

Fílli servórum tuórum habitábunt ; * & semen eórum in séculum dirigétur.

P S A L M U S 129.
Pœnitentis spes in Redemptore Christo.

DE profundis clamávi , ad te , Dómine : * Dómine , exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris , Dómine ; * Dómine , qui sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est , * & propter legem tuam sustinui te , Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia , * & copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex omnibus iniquitatibus ejus.

P S A L M U S 142.
Pœnitentis , nihil de se , omnia de Deo misericorde præsumentis , instantia & fiducia.

Domine , exaudi orationem meam : * áuribus pércepe ob-

secretiōnem meam in veritāte tua ;
exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum
servo tuo ; * quia non justificabitur
in conspectu tuo omnis vivens.

Quia perfecutus est inimicus ani-
mam meam : * humiliavit in terra
vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut
mórtuos séculi ; * & anxiatus est
super me spíritus meus : in me tur-
bárum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum :
meditátus sum in ómnibus opéribus
tuis ; * in factis mánum tuárum me-
ditábar.

Expandi manus meas ad te : *
ánima mea sicut terra sine aqua
tibi.

Velóciter exaudi me , Dómine , *
defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; *
& símilis ero descendéntibus in
lacum.

Audítam fac mihi manè miseri-
córdiam tuam ; * quia in te spe-
rávi.

Notam fac mihi viam in qua ám-
bulém ; * quia ad te levávi ánimam
meam.

Eripe me de inimícis meis , Dó-
mine ; ad te confúgi : * doce me
fácer voluntátem tuam , quia Deus
meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me
in terram rectam : * propter nomen
tuum , Dómine , vivificabis me in
æquitáte tua.

Edúces de tribulatiōne ánimam
meam ; * & in misericórdia tua dis-
perdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant áni-
mam meam , * quóniam ego servus
tuus sum.

Ant. Dómine , memor esto mei ,

& ne vindictam sumas de peccátis
meis , neque reminiscáris delicta
mea , vel parentum meórum. *Tob. 3.*

L I T A N I Æ.

KYrie , éléison. Christe , éléison.
Christe , audi nos. Christe , exaudi-
nos.

Pater de cœlis , Deus , Miserére
nobis.

Fili , redemptor mundi Deus , mís-
erére nobis.

Spíritus sancte , Deus , misérere
nobis.

Sancta Trinitas , unū Dext̄ , mís-
erére nobis.

Sancta María , Ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix , ora.

Sancta Virgo virginum , ora.

Sancte Míchaël , ora.

Sancte Gábriél , ora.

Sancte Ráphaél , ora.

Omnes sancti Angeli & Archangeli ,
oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spirítuum
órдинes , oráte pro nobis.

Sancte Joannes Baptista , ora pro
nobis.

Sanctae Joseph , ora.

Omnes sancti Patriarchæ & Pro-
phétæ , oráte pro nobis.

Sancte Petre , ora.

Sancte Paule , ora.

Sancte Andréa , ora.

Sancte Jacóbe , [Zeb.] ora.

Sancte Joannes , ora.

Sancte Thoma , ora.

Sancte Jacóbe , ora.

Sancte Philippe , ora.

Sancte Baatholomæ , ora.

Sancte Matthæ , ora.

Sancte Simon , ora.

Sancte Thaddæe , ora.

Sancte Matthiá , ora.

Sancte Bárnaba , ora.

Litaniae Sanctorum.

xcvij

Sancte Marce ,	ora.	Sancte Exúperi ;	ora.
Sancte Luca ,	ora.	Sancte Germéri ,	ora.
Omnes sancti Apóstoli & Evangelistæ ,	oráte.	Sancte Eremberte ,	ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini ,	oráte pro nobis.	Sancte Ludovíce , (<i>Tolos.</i>)	ora.
Omnes sancti Innocentes ,	oráte.	Sancte Nicoláe ,	ora.
Sancte Stéphane ,	ora.	Sancte Martíne ,	ora.
Sancte Clemens ,	ora.	Sancte Remígi ,	ora.
Sancte Fabiáne ,	ora.	Sancte Sylvíne ,	ora.
Sancte Saturníne ,	ora.	Sancte Aláne ;	ora.
Sancte Pápule ,	ora.	Sancte Bertrande ,	ora.
Sancte Vincenti ,	ora.	Sancte Cárole ,	ora.
Sancte Laurenti ,	ora.	Sancte Franciscus Salési ,	ora.
Sancte Antoníne ,	ora.	Sancte Bernarde ,	ora.
Sancte Sebaſtiáne ,	ora.	Sancte Thoma Aquínas ,	ora.
Sancte Pothíne cum sōciis tuis ,	ora pro nobis.	Omnes sancti Pontífices & Confessores , oráte pro nobis.	Con-
Sancte Irenæe cum sōciis tuis , ora.		Omnes sancti Doctores ,	oráte.
Sancte Dionysi cum sōciis tuis , ora.		Sancte Honeste ,	ora.
Sancte Mauríci cum sōciis tuis , ora.		Sancte Raymunde ,	ora.
Sancti Cyrice & Julitta ,	oráte.	Sancte Antóni ,	ora.
Sancti Ascisle & Victória ,	oráte.	Sancte Benedicte ,	ora.
Sancti Joannes & Paule ,	oráte.	Sancte Ægídi ,	ora.
Sancti Cosma & Damiáne ,	oráte.	Sancte Odo ,	ora.
Sancti Gervási & Protási ,	oráte.	Sancte Guillelme ,	ora.
Sancte Georgi ,	ora.	Sancte Gilberte ,	ora.
Sancte Eadmunde ,	ora.	Sancte Domínice ,	ora.
Sancte Felix ,	ora.	Sancte Francisca ,	ora.
Omnes sancti Mártires ,	oráte.	Sancte Ludovíce ,	ora.
Sancte Sylvestre ,	ora.	Sancte Roche ,	ora.
Sancte Leo ,	ora.	Sancte Gauderice ,	ora.
Sancte Gregóri ,	ora.	Omnes sancti Sacerdótes & Levitæ ,	ora.
Sancte Ambrósí ,	ora.	oráte pro nobis.	
Sancte Augustíne ,	ora.	Omnes sancti Mónachi & Eremitæ ,	ora.
Sancte Hierónyme ,	ora.	oráte pro nobis.	
Sancte Athanási ,	ora.	Sancta Anna ,	ora.
Sancte Basíli ,	ora.	Sancta María Magdaléne ,	ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne ,	ora.	Sancta Thecla ,	ora.
Sancte Joannes Chrysóstome ,	ora.	Sanctæ Perpétua & Felicitas , oráte.	
Sancte Hilári ,	ora.	Sancta Agatha ,	ora.
Sancte Cæsári ,	ora.	Sancta Lúcia ,	ora.
Sancte Honoráte ,	ora.	Sancta Agnes ,	ora.
Sancte Hilári , (<i>Tolos.</i>)	ora.	Sancta Cæcilia ,	ora.
Sancte Sylvi ,	ora.	Sancta Catharína ,	ora.
		Sancta Anastásia ,	ora.
		Sancta Camilla ,	ora.

Sancta Genovéfa ,	ora.	Ut remissiónem peccatórum nostró- rum nobis dones , te.
Sancta Clotildis ,	ora.	Ut compunctionem cordis , fon- temque lacrymárum nobis dones ,
Sancta Radegundis ,	ora.	te rogámus , audi nos.
Sancta Bathildis ,	ora.	Ut fidem , spem & caritátem nobis dones , te.
Sancta Therésia ,	ora.	Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conservare dignérис , te.
Sancta María Agyptia ,	ora.	Ut Domnum Apóstolicum , & om- nes gradus Ecclésiae in sancta re- ligióne conservare dignérис , te.
Omnis sanctæ Virgines & Víduæ ,		Ut Antístitem nostrum , & omnes congregatiōnes illi commissas , in
oráte pro nobis.		tuo sancto obsequio conservare dignérис , te.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei , inter- cedite pro nobis.		Ut Regem nostrum custodire dig- nérис , te.
Propítius esto , Parce nobis , Dó- mine.		Ut inimicos sanctæ Ecclésiae humili- liare dignérис , te.
Propítius esto , Exaudi nos , Dñe.		Ut Régibus & Princípibus Chris- tiánis pacem & veram concór- diā donare dignérис , te.
Ab omni malo , Líbera nos , Dñe.		Ut cuncto pôpulo Christiáno pacem & unitatē largiri dignérис , te.
Ab omni peccáto ,	líbera.	Ut nosmetipso in tuo sancto serví- tio confortare & conservare dig- nérис , te.
Ab ira tua ,	líbera.	Ut mentes nostras ad cœlestia desí- deria érigas , te.
A subitánea & improvísā morte ,		Ut omnibus benefactóribus nostris sempiterna bona retríbusas , te.
líbera nos , Dómine.		Ut ánimas nostras , fratrū , pro- pinquórum , & benefactórum nos- trorum , ab æterna damnatione ,
Ab insidiis diáboli ,	líbera.	erípias , te.
Ab immundis cogitationib⁹ ,	líbera.	Ut fructus terræ dare & conservare dignérис , te.
A spíritu fornicatiōnis ,	líbera.	Ut omnibus fidélibus defunctis ré- quiem æternam donare dignérис ,
Ab ira , & ódio , & omni mala vo- luntate , líbera nos , Dómine.		te rogámus , audi nos.
A fúlgure & tempestáte ,	líbera.	Ut nos exaudire dignérис , te.
A morte perpétua ,	líbera.	Fili Dei , te.
Per mystérium sanctæ Incarnatiōnis tuæ , líbera nos , Dómine.		Agnus Dei , qui tollis peccáta mun- di , Parce nobis , Dómine.
Per Adventum tuum ,	líbera.	
Per Nativitatē tuam ,	líbera.	
Per Baptismum & sanctum Jejúnium tuum , líbera nos , Dómine.		
Per Crucem & Passiónem tuam ,	líbera nos , Dómine.	
Per Mortem & Sepulturam tuam ,	líbera nos , Dómine.	
Per sanctam Resurrecciōnem tuam ,	líbera nos , Dómine.	
Per admirabilem Ascensiōnem tuam ,	líbera nos , Dómine.	
Per adventum Spíritus sancti para- cléti , líbera nos , Dómine.		
In die judíciī ,	líbera.	
Peccatóres , Te rogamus , audi nos.		
Ut ad veram pœnitentiam nos per- dúcere dignérис ,	te.	

Agnus Dei , qui tollis peccáta mundi , Exaudi nos , Dómine.
Agnus Dei , qui tollis peccáta mundi , Miserére nobis.

Kyrie , élison. Christe , élison.
Kyrie , élison.

Pater. *secretò usque ad ¶*. Et ne nos indúcas in tentaciónem ; *R.* Sed libera nos à malo.

¶. Dómine , non secundùm pecráta nostra fáciás nobis : *R.* Neque secundùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *Ps. 102.*

¶. Esto nobis , Dómine , turris fortitúdinis , *R.* A fácie inimíci. *Ps. 60.*

¶. Orémus pro summo Pontífice *N.* *R.* Det illi Dóminus affístrícem sapientiam , ut dispónat pópulum Dei justè. *Sap. 9.*

¶. Pro Páltore nostro *N.* *R.* Dóminus conservet eum , & vivíficet eum. *Ps. 40.*

¶. Pro Rege nostro *N.* *R.* Dómine , salvum fac Regem ; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Ps. 19.*

¶. Pro benefactóribus nostris. *R.* Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis , & áugeat incrementa frugum iustítiae illórum. *2. Cor. 9.*

¶. Pro cunctis fidélibus defunctis. *R.* Edúcat eos Dóminus in lumen , & videant iustitiam ejus. *Mich. 7.*

¶. Pro infirmis , afflictis , captívis , & peregrínis. *R.* Líbera eos , Deus , ex ómnibus tribulatióibus suis. *Ps. 24.*

¶. Pro frátribus nostris abséntibus. *R.* Bénefac , Dómine , bonis & rectis corde. *Ps. 124.*

¶. Memor esto congregatiónis tuæ , *R.* Quam possedisti ab início. *Ps. 73.*

¶. Dómine , exaudi oratióñem meam ; *R.* Et clamor meus ad te véniat. *Ps. 101.*

¶. Dóminus vobiscum , &c.
Orémus.

D Eus , cui próprium est misericórdia semper , & párcere : súscipe deprecationem nostram ; ut nos , & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa constringit , misératio tuæ pietatis clementer absolvat.

E Xaudi , quæsumus , Dómine , súpplicum preces , & confitentium tibi parce peccátis ; ut páriter nobis indulgentiam tríbuas benignus & pacem.

I Neffábilem nobis , Dómine , misericordiam tuam clementer ostende ; ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas , & à pœnis quas pro his merémur , erípias.

D Eus , qui culpas delinquéntium districtè feriendo pécutis , fletus quoque lugéntium non recúsas : quæsumus , ut qui pondus tuæ animadversiónis cognóvimus , pietatis tuæ grátiā sentiámus.

D Eus , ómnium fidélium pastor & rector , fámulum tuum *N.* quem pastórem Ecclésiæ tuæ præfesse voluisti , propítius respice ; da ei , quæsumus , verbo & exemplo , quibus præfet profícere , ut ad vitam unà cum grege sibi crédo , pervéniat sempiternam.

O Mnipotens , sempiterne Deus , miserére fámuló tuo Pontífici nostro *N.* & dírige eum secundùm tuam cleméntiam in viam salútis æternæ ; ut , te donante , tibi plácita cúpiat , & totâ virtute perficiat.

Q Uæsumus , omnípotens Deus , ut fámalus tuus Rex noster *N.* qui tuâ miseratione suscépit regni

gubernacula , virtutum étiam ómnium percípiat incrementa ; quibus decenter ornátus , vitiórum monstra devitare , hostes superáre , & ad te , qui via , véritas , & vita es , gratiófus váleat pervenire.

Deus , à quo sancta desidéria , recta consília , & justa sunt ópera : da servis tuis illam , quam mundus dare non potest , pacem ; ut & corda nostra mandatis tuis dédita , & , hóstium sublátâ formidine , témpora sint tuâ protectione tranquilla.

URe igne sancti Spíritus renes nostros , & cor nostrum , Dómine ; ut tibi casto córpore serviámus , & mundo corde placeámus.

Actiones nostraras , quæsumus , Dómine , aspirando præveni , & adjuvando proféquere ; ut cuncta nostra oratio & operatio à te sem-

per incípiat , & per te semper finiáatur.

FIdélium , Deus , ómnium cón-ditor & redemptor , animábus famulórum famularumque tuárum remissióinem cunctórum tríbue pec-catórum ; ut indulgentiam quam semper optavérunt , piis supplicati-nibus consequantur.

OMnipotens , sempiterne Deus , qui vivórum domináris simul & mortuórum , omniumque miseréris , quos tuos fide & opere futúros esse prænoscis : te súpplices exorámus , ut pro quibus effundere preces décrévimus , quosque vel præ-sens séculum adhuc in carne rétinet , vel futúrum jam exútus córpore fuscépit , intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis , pietatis tuae cleméntiâ , ómnium delictórum suórum vé-niam consequantur : Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

O R D O C O M M E N D A T I O N I S A N I M Æ A N T E D E C E S S U M .

Primùm dicuntur Litanie breves in hunc modum.

K rie , élison. Christe , élison.	Sancte Paule ,	ora.
Kyrie , élison.	Sancte Andréa ,	ora.
Santa María , Ora pro eo (<i>vel ea.</i>)	Sancte Joannes ,	ora.
Omnes sancti Angeli ,	Omnes sancti Apóstoli & Evangélistæ , oráte pro eo (<i>vel ea.</i>)	ora.
Sancte Abel ,	Omnes sancti Discípuli Dómini , oráte pro eo (<i>vel ea.</i>)	ora.
Omnis chorus Justórum ,	Omnes sancti Innocentes , oráte pro eo (<i>vel ea.</i>)	ora.
Sancte Abraham ,	Sancte Stéphane ,	ora.
Sancte Joannes Baptista ,	Sancte Saturníne ,	ora.
Sancte Joseph ,	Sancte Laurenti ,	ora.
Omnes sancti Patriarchæ & Prophétæ , oráte pro eo (<i>vel ea.</i>)		
Sancte Petre ,		

Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo (*vel ea.*)
 Sancte Sylvester, ora.
 Sancte Augustíne, ora.
 Sancte Benedicte, ora.
 Sancte Francisce, ora.
 Omnes sancti Confessores, oráte pro eo (*vel ea.*)
 Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel ea.*)
 Sancta Thecla, ora.
 Sancta Lúcia, ora.
 Omnes sanctæ Vírgenes, oráte pro eo (*vel ea.*)
 Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercéde pro eo (*vel ea.*)
 Propítius esto, Parce ei, Dómine.
 Propítius esto, Adjuva eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Propítius esto, Líbera eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Ab ira tua, líbera.
 A mala morte, líbera.
 A potestáte diáboli, líbera.
 A pœnís inferni, líbera.
 Per Navitátem tuam, líbera eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Per Crucem & Passiónem tuam, lib.
 Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Per gloriósam Resurrecciónem tuam, líbera eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera eum, (*vel eam,*) Dómine.
 Per grátiam Spíritus sancti paracléti, líbera.
 In die judíci, líbera.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
 Kyrie, eléison. Christe, eléison.
 Kyrie, eléison.

Deinde, cùm in agone sui exitús anxiatur anima, dicitur:

Proficiscere, áнима christiána, de hoc mundo, In nōmine Dei

Patris omnipotentis, qui te creávit: In nōmine Jesu Christi Fílli Dei vivi, qui pro te passus est: In nōmine Spíritus sancti, qui in te effúsus est. Egradienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúsalement cœlestem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Ecclésiam primitivórum qui conscripti sunt in cœlis. Exurgat Deus, & dissipentur omnes potestátes tenebrárum; fúgiant cuncta spirituália nequítia in cœlestibus, & ovem pretiósos Christi sanguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifixus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Ovem suam te bonus Pastor agnoscat, atque in electórum suórum grege constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præsens semper assistens manifestissimā beatis oculis aspícias veritátem in sécula seculórum. R. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel fámulæ tuæ*]; precamurque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, eam in pace fuscípias, & in sinu Abrahæ per manus sanctórum Angelórum collocáre dignérис. Agnosce, Dómine Jesu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu sancto, consecrátam signo crucis tuæ, nutritam córpore & sanguine tuo, & in Ecclésiæ tuae sinu verbo veritatis instructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æternâ redemptióne persolvisti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memineris iniquitátum ejus anti-

quárum , quas suscitávit furor mali desidérii : sed memento miseratiónum tuárum , & gloriæ nóminis tui.

Licet enim peccáverit , tamen in te sperávit & crédidit , teque Deum & Salvatórem suum unà cum Patre & Spíritu sancto fidéliter adorávit.
R. Amen.

P S A L M U S 3.

Pia fidelis animæ in pœnis querimonia.

Domine , quid multiplicáti sunt qui tríbulant me ? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem , Dómine , susceptor meus es : * glória mea , & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi , * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi , & soporátus sum ; * & exurrexi , quia Dóminus fuscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me : * exurge , Dómine ; salvum me fac , Deus meus.

Quóniam tu percuffisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivisti.

Domini est salus , * & super pópulum tuum benedictio tua.

Glória Patri , &c.

Kyrie , éléison. Christe , éléison. Kyrie , éléison.

Pater. **V.** Et ne nos , &c. R. Sed libera nos à malo.

V. Salvum me fac , Deus; R. Quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. Ps. 68.

V. In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me , R. In veritaté salútis tuæ. Ps. 68.

V. Eripe me de luto , ut non in-

fígar : R. Líbera me ab iis qui odéunt me , & de profundis aquárum. Ps. 68.

V. Non me demergat tempesta aquæ , neque absóbeat me profundum ; R. Neque úrgeat super me púteus os suum. Ps. 68.

V. Exurge in adjutórium mihi : R. Dic ánimæ meæ , Salus tua ego sum. Ps. 34.

V. Fac mecum signum in bonum , ut vídeant qui odérunt me , & confundantur ; R. Quóniam tu , Dómine , adjuvísti me , & consolátus es me. Ps. 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi , qui pro redemptióne mundi voluisti in præfepio nasci , à Judæis reprobári , à Juda proditóre ósculo tradi , vínculis alligári , sicut agnus ad víctimam duci , flagellis & cólaphis cædi , sputis fœdári , spinis coronári , cruci affigi , cum scelearátis deputári , & inter acerbíssimos dolores expirare : quæsumus ut per has sanctissimas pœnas tuas , & per crucem ac mortem tuam , liberáre dignérис * fámulum tuum N. [vel fámulam tuam N.] à pœnis inferni , & perdúcere quò perduxisti latróinem tecum crucifixum ; Qui cum Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. R. Amen.

Postea legitur de Passione Domini nostri Jesu Christi.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

Assumit Jesús Petrum , & Iacobum , & Joannem secum ; & cœpit pavére & tædere , contristári & mœstus esse. Tunc ait illis : Tristis est áнима mea usque ad mortem ; sustinéte híc , & vigiláte mecum. Et progressus pusillum , pósitus génibus ,

orábat dicens : Pater , si vis , transfer cálicem istum à me : verúmtamen non mea voluntas , sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo , confortans eum. Et prócidit super terram in fáciem suam , orans ; & factus in agónia , prolíxiùs orábat , ut , si fieri posset , transíret ab eo hora. Et dixit : Abba , Pater , si possíble est , tránseat à me calix iste: ómnia tibi possíbilia sunt ; transfer cálicem hunc à me : sed non quod ego volo , sed quod tu. Et factus est sudor ejus , sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram.

P S A L M U S . 69.

Anima fidelis inter ærumnas sibi opem à Deo precatur.

Deus , in adjutórium meum intende : * Dómine , ad adjuvandum me festína.

Confundantur & revereantur , * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsum & erubescant , * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes , * qui dicunt mihi : Euge , euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te ; * & dicant semper : Magnificétur Dóminus , qui díligunt salutare tuum.

Ego verò egénus & pauper sum : * Deus , áduja me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu : * Dómine , ne moréris.

Glória Patri , &c.

¶. Exaudi , Deus , orationem meam , & ne despéxeris deprecatiōnem meam : R. Intende mihi , & exaudi me. Ps. 54.

¶. Cor meum conturbátum est in me : R. Et formido mortis cédit super me. Ps. 54.

¶. Timor & tremor venérunt

super me : R. Et contexérunt me ténebrae. Ps. 54.

¶. Ego autem in te sperávi , Dómine ; R. Dixi : Deus meus es tu ; in manib⁹ tuis fortes meæ. Ps. 30.

¶. Illúmina óculos meos , ne unquam obdórmiam in morte ; R. Nequando dicat inimícus meus : Præválui adversus eum. Ps. 12.

¶. Custódi ánimam meam , & érue me : R. Non erubescam ; quóniam sperávi in te. Ps. 24.

Orémus.

Domine Jesu Christe , cleméntiam tuam humíliter implorámus , per illam ánimæ tuæ tristitiam usque ad mortem , & per agóniam quam , instante passióne , pertulisti , quandò factus est sudor tuus sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram : succurre * fámulo tuo , [vel fámulæ tuæ] in agóne mortis * constitúto [vel constitútæ] : tuére * eum [vel eam] in hac hora contrà diabólicos incursus : libera * eum [vel eam] à mortis imminentis terribribus ; & de peccatórum suórum consciéntia formidantem , fac * eum [vel eam] de misericordiæ tuæ immensa largítate * secúrum [vel securam] ; Qui vivis & regnas Deus. R. Amen.

P S A L M U S . 141.

Consolatio spiritalis ex benignitate Dei sumpta.

Voce meâ ad Dóminum clámavi , * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam , & tribulatiōnem meam ante ipsum pronúntio , * in deficiendo ex me spíritum meum.

Et tu cognovisti sémitas meas : * in via hac quâ ambulábam , abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram , & vidébam ; * & non erat qui cognósiceret me.

Périit fuga à me ; * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te , Dómine ; * dixi : Tu es spes mea , pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecationem meam ; * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me ; * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam , ad confitendum nómini tuo : * me expectant justi , donec retríbuas mihi.

Glória Patri , &c.

¶. Vide , Dómine , humilitátem meam & labórem meum : R. Et dimitte universa delicta mea. Ps. 24.

¶. Dómine Deus miserátor & miséricors , pátiens , & multæ misericórdiæ , & verax ; R. Réspice in me , & miserére mei. Ps. 85.

¶. Ne derelinquas me , Dómine ; R. Deus meus , ne discésseris à me. Ps. 37.

¶. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ ? R. Et volábo & requiescam. Ps. 54.

¶. Moriáatur áima mea morte justórum : R. Et fiant novíssima mea horum simília. Num. 23.

Orémus.

Domine Jesu Christe , qui per os Prophétæ dixisti : In caritaté perpétua dilexi te ; ídeò attráxi te , míferans : te súpplices deprecámur per istam caritaté quâ dilexisti nos , ut omnes amarítudines passiōnum tuárum quas pro nobis peccatóribus sustinuisti in cruce , offerre & osténdere dignérис Deo Patri pro áima * fámuli tui [vel fámulæ tuæ] in hac hora exitus

ejus ; quátenus cum ipsa misericórdiùs agátur , quàm ejus peccáta meruérunt ; Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus. R. Amen.

Finitis Psalmis & Orationibus , (vel etiam antequám finiantur,) si instet momentum exitus animæ de corpore , legitur super moribundum quod sequitur de Passione Domini nostri Iesu Christi. (Ex Matth. Luc. Joann.)

Tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam , & obscurátus est sol. Et circà horam nonam clamávit Jesus voce magnâ , dicens : Eli , Eli , lamma sabátháni ? hoc est : Deus meus , Deus meus , ut quid dereliquisti me ? Pólteà , sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt , ut consummarétur Scriptúra , dixit : Sítio. Vas ergò erat pósitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis , acceptam spóngiam implévit acéto , & impósuit arúndini ; & dabat ei biber. Cùm ergò accepisset Jesus acétum , dixit : Consummátum est. Et íterū clamans voce magnâ , ait : Pater , in manus tuas commendo spíritum meum. Et hæc dicens , inclináto cápite , trádedit spíritum.

Orémus.

MEmor esto , piíssime Dómine Jesu , illíus horæ in qua de cruce pendens , clamasti voce magnâ : Deus meus , Deus meus , ut quid dereliquisti me ? & íterū : Pater , in manus tuas commendo spíritum meum ; & hæc dicens expirasti. Per istam ergò pretiosissimam mortem quæ vita nostra fuit , obsecrámus cleméntiam tuam , ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [vel fámulam tuam]

cujus præter te nullus est auxiliator
alius ; sed suscipere digneris spíritum
eius , & introducere in regnum
tuum , ubi te cum Deo Patre &
Spíritu sancto perpétuâ caritatem dí-
ligat , & cum sanctis & electis in
æternum cantet misericordias tuas.
R. Amen.

[Finita precedenti Oratione , &
egressa anima , statim dicitur R. In
te , Dómine , speravi . cum Versi-
bus & Oratione infrā.]

*Si autem adhuc anxiatur anima ,
recitantur sequentes Psalmi , vel eo-
rum pars , prout neceſſe erit.*

Pf. 21. Deus , Deus meus , rēſ-
pice in me. 85.

Pf. 34. Júdica , Dómine , nocen-
tes me. 44.

Pf. 53. Deus , in nōmine tuo. 80.

Pf. 56. Miserere mei , Deus.
quóniam in te confidit. 94.

Pf. 70. In te , Dómine , speravi ...
in justitia. 58.

Pf. 85. Inclina , Dómine , aurem
tuam. 102.

Pf. 87. Dómine Deus salútis. 95.

Pf. 90. Qui hábitat in adjutorio.
22.

Pf. 138. Dómine , probasti me.
87.

Egressa autem anima , dicitur R.
In te , Dómine , speravi ; non con-
fundar in æternum : accélera ut
éruas me : in manus tuas commendando

spíritum meum : * Redemisti me ,
Dómine Deus veritatis : illustra fá-
ciem tuam super * servum tuum
[vel ancillam tuam] ; * salvum [vel
salvam] me fac in misericordia tua.
V. Dómine Jesu , suscipe spíritum
meum : * Redemisti me. Pf. 30.

Act. 7.

Kyrie , éléison. Christe , éléison.
Kyrie , éléison.

Secretò , Pater. Altá voce , V. Et
ne nos , &c. R. Sed libera nos à
malo.

V. Non intres in judicium cum *
servo tuo [vel ancilla tua ,] Dó-
mine ; R. Quia non justificabitur
in conspectu tuo omnis vivens. Pf.
142.

V. Ne tradas béstiias ánimas con-
fitentes tibi : R. Et ánimas páupe-
rum tuorum ne obliscáris in finem.

Pf. 73.

V. Dómine , exaudi , &c.

V. Dóminus vobiscum , &c.

Orémus.

Tibi , Dómine , commendámus
ánimam * fámuli tui [vel fá-
mulæ tuæ] N. ut * defunctus [vel
defuncta] século , tibi vivat ; & quæ
per fragilitatem humanae converfa-
tionis peccata commisit , tu vénia
misericordissimæ pietatis absterge :
Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

*Quælibet Hora sequentis Officii
inchoatur absolute.*

A D V E S P E R A S .

Ant. 3. b. O Dómine.

P S A L M U S 114.

*Anima Deum beneficūm dili-
gens , æterna fiducialiter exspectat
præmia.*

Dilexi , quóniam exáudiet Dó-
minus * vocem orationis
meæ.

Quia inclinávit aurem suam mi-
hi , * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolores mor-
tis , * & pericula inferni invené-
runt me.

Tribulatióinem & dolórem invé-
ni ; & nomen Dómini invocávi : *
O Dómine , líbera ániam meam.
Misericors Dóminus , & justus , *
& Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : *
humiliátus sum , & liberávit me.

Convértere , ánima mea , in ré-
quiem tuam ; * quia Dóminus be-
nefécit tibi ;

Quia erípuit ániam meam de
morte , * óculos meos à lácrymis ,
pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in régione
vivórum.

¶ Réquiem æternam dona eis ,
Dómine ; * & lux perpéta lúceat eis.

¶ Sic terminantur Psalmi , Di-
visions & Cantica hujus Officii , nisi
aliter notetur .]

*Ant. O Dómine , líbera ániam
meam.*

Ant. 2. e. Heu mihi.

P S A L M U S 119.

*Gemitus fidelis animæ à cœlesti
patria exulantis.*

Ad Dóminum , cùm tribulárer ,
clamávi : * & exaudívit me.
Dómine , líbera ániam meam
à lábiis iníquis , * & à lingua do-
lósa.

Quid detur tibi , aut quid appo-
nátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagittæ potentis acútæ , * cum
carbónibus desolatóriis.

Heu mihi , quia incolátus meus
prolongátus est ! habitávi cum ha-
bitántibus Cedar : * multūm ícola-
fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem ,
eram pacíficus : * cùm loquébar
illis , impugnábant me gratis.

*Ant. Heu mihi , quia incolátus
meus prolongátus est !*

Ant. 8. d. Auxílium meum.

P S A L M U S 120.

*Auxílium à solo Deo in angus-
tiis & tribulationibus expectan-
dum.*

Levávi óculos meos in mon-
tes , * unde véniet auxílium
mihi.

Auxílium meum à Dómino , *
qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pe-
dem tuum , * neque dormítet qui
custódit te.

Ecce non dormitábit neque dór-
miet , * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te , Dóminus

protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te , * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum & éxitum tuum , * ex hoc nunc , & usque in séculum.

Ant. Auxílium meum à Dómino , qui fecit cœlum & terram.

Ant. 4. g. Si iniquítates.

P S A L M U S 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Christum poscentis.

DE profundis clamávi ad te , Dómine : * Dómine , exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquítates observáveris , Dómine ; * Dómine , quis sustinébit ?

Quia apud te propitiatio est , * & propter legem tuam sustinui te , Dómine.

Sustinuit áнима mea in verbo ejus : * sperávit áнима mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem * speret Israël in Dómino ;

Quia apud Dóminum misericórdia , * & copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. Si iniquítates observáveris , Dómine ; Dómine , quis sustinébit.

Ant. 6. F. Opera.

P S A L M U S 137.

Dei misericordia & veritas in populum suum celebrandæ.

Confitébor tibi , Dómine , in toto corde meo ; * quóniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum ,

Et confitébor nōmini tuo super misericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificasti super omne , nomen sanctum túum.

In quacumque die invocávero te , exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi , Dómine , omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini , * quóniam magna est glória Dómini ;

Quóniam excelsus Dóminus , & humília respicit , * & alta à longe cognoscit.

Si ambulávero in médio tribulatiōnis , vivificábis me : * & super iram inimicorum meórum extendi manum tuam , & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in século : ópera mánum tuárum ne despicias.

Ant. Opera mánum tuárum , Dómine , ne despicias.

Continuò dicitur :

Ad Magnificat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater , ad me véniet ; & eum qui venit ad me , non ejiciam foras. *Joan.* 6.

Secretò , Pater noster. *Clará voce* , ¶. Et ne nos indúcas in tentatiōinem ; ¶. Sed líbera nos à malo.

¶. In memória æterna erunt justi ; ¶. Ab auditióne mala non timébunt. *Ps.* 111.

¶. Credo vidére bona Dómini ¶. In terra vivéntium.

PSALMUS 145.

*Non hominibus fidendum, sed
Deo, qui est fidelis in promissis.*

LAUDA, áнима mea, Dóminum: *
laudábo Dóminum in vita mea:
psallam Deo meo quámdiù fúero.

Nólite confidere in princípibus; *
in filiis hóminum, in quibus non
est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur
in terram suam: * in illa die perí-
bunt omnes cogitáções eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor
ejus, spes ejus in Dómino Deo ip-
síus, * qui fecit cœlum & terram,
mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sécu-
lum, facit judícium injúriam pa-
tiéntibus, * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: *
Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíos: * Dómi-
nus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas: pu-
pillum & víduam fuscípet; * & vias
peccatórum disperdet.

Regnabit Dóminus in sécula: *
Deus tuus, Sion, in generaciónem
& generaciónem.

*Hic non additur, Réquiem æter-
nam. sed continuò dicitur:*

℣. Requiescant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratióñem
meam; ℟. Et clamor meus ad te
véniat. *Pſ. 101.*

℣. Dóminus vobiscum, ℟. Et
cum spíritu tuo.

*Pro Papa, vel proprio Archiepiscopo
aut Episcopo.*

Oratio.

DEUS, qui fámulum tuum *N.* *
Papam (*vel* Antístitem) nos-
trum, ad ápícem sacerdótii evec-
tum, de córpore mortis hujus edú-
cere voluisti, fúscipe propítius pre-

ces nostras; & præsta, ut áima
ejus, trémendi óneris póndere li-
beráta, ad thronum glóriæ tuæ ré-
cipi, & tecum in eo sedére me-
réatur: Per Dóminum.

*Pro alio Episcopo,
Oratio.*

DEUS, qui inter apostólicos Sa-
cerdótes fámulum tuum *N.*
pontificálí dignitaté fecisti vigére;
præsta, quæsumus, ut eórum quo-
que perpétuo aggregétur consórtio:
Per Dóminum.

*Pro Sacerdote,
Oratio.*

DEUS, qui inter ministros & dis-
pensatóres mysteriorum tuó-
rum fámulum tuum *N.* ad sacrifi-
candum tibi hóstiam laudis elegisti;
te fúpplices exorámus, ut eum à
carnis vínculis absolútum, cum iis
qui benè ministráverint, partem
recípere, & in gáudium tuum fá-
cias introíre: Per Dóminum.

*Pro Defuncto non Sacerdote,
Oratio.*

[*Si sit Diaconus vel Subdiacono-
nus, additur, Diáconi vel Sub-
diáconi.*]

INclína, Dómine, aurem tuam ad
preces nostras, quibus misericór-
diam tuam fúpplices deprecámur; ut
ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc
féculo migráre jussisti, in pacis ac
lucis regióne constítuas, & Sanctó-
rum tuórum júbeas esse consortem:
Per Dóminum.

*Pro Defuncta,
Oratio.*

QUæsumus, Dómine, pro tua
pietáte miserére áimæ fámulae
tuæ *N.* & à contágiiis mortalitatis
exútam, in æternæ salvatióñis par-
tem restítue; Per Dóminum nos-
trum.

In Anniversariis dicuntur tres sequentes Orationes.

Deus, indulgentiarum Dómine, da ánimæ * fámuli tui N. [Sacerdótis, vel Pontíficis] [vel fámulæ tuæ N.] cujus [vel animábus famulárum tuárum N. & N. quarum] anniversárium depositiōnis diem commemorámus, refri-gérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

Deus, véniæ largítor, & humá-næ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiōnis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérint, béátâ Mariâ semper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitú-dinis consórtium pervenire concé-das.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cón-ditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remissiōnem cunctórum tribue pec-catórum; ut indulgentiam quam semper optavérunt, piis supplica-tiōnibus consequantur; Qui vivis & regnas in sécula seculórum. R. Amen.

Si aliud Officium non sequatur, dicitur:

Requiescant in pace. R. Amen.

[*Privatum pro patre & matre,*
Oratio.

Deus, qui nos patrem & ma-trem honoráre præcepisti: mi-ferére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque pec-cáta dimitte; meque eos in æternæ claritatis gáudio fac vidére: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.]

A D V I G I L I A S.

Invit. Deum, cui omnes vivunt:
* Veníte, adorémus. *Luc. 20.*

Psalm. 94. Veníte. 2, *in cuius fine,* loco Glória Patri. dicitur Réquiem æternam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat.* & *Psalmus Veníte.* di-cuntur tantū in Commemoratione omnium Fidel. *Def.* in depositione corporis, & in Anniversariis so-lemniter celebratis. Vigiliæ in depo-sitione corporis, & in omnibus An-niversariis dicuntur cum unico Nocturno sic: die Dominicā primum: Feriā II. & V. dicitur etiam primum; Feriā III. & VI. secundum; Feriā IV. & Sabbato, tertium.

Cæterū Vigiliæ dicuntur cum unico, vel cum tribus Nocturnis, secundum usum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, di-citur Nocturnum diei: si verò cele-brentur vesperè, dicitur Nocturnum diei sequentis.]

I N I . N O C T U R N O.

Ant. 7. b. Dómine.

P S A L M U S 5.

Anima fidelis à Deo summè justo adversùs inimicos opem fiducialiter petit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intellige clamórem meum.

Intende voci oratiōnis meæ, Rex meus & Deus meus; * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam: * manè astábo tibi; & vi-débo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te mali-gnus, * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odisti omnes qui operantur ini-

quitátem , perdes omnes qui loquuntur mendácium : * virum sanguinum & dolosum abominabitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Dómine , deduc me in justitia tua : * propter inimicos meos díridge in conspectu tuo viam meam ;

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepulchrum patens est guttus eórum , linguis suis dolosè agébant : * júdica illos , Deus.

Décidant à cogitatióibus suis : secundùm multitúdinem impietatum eórum expelle eos ; * quóniam irritavérunt te , Dómine.

Et lètentur omnes qui sperant in te ; in æternum exultábunt , & habitabis in eis : * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu bénédices justo : * Dómine , ut scuto bonæ voluntatis tuae , coronaisti nos.

Ant. Dómine , deduc me in justitia tua : propter inimicos meos díridge in conspectu tuo viam meam.

Ant. 8. b. Salvum me fac.

P S A L M U S 6.

Fidelium inter calamitates pii gemitus & fiducia.

Dómine , ne in furóre tuo árguas me , * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei , Dómine , quóniam infirmus sum : * fana me , Dómine , quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu , Dómine , úsquequò ?

Convrtere , Dómine , & éripe ániam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam :

Quóniam non est in morte , qui memor sit tu : * in inferno autem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo , lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrys meis stratum meum rigábo.

Turbátus est à furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me , omnes qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudívit Dñus vocem fletús mei.

Exaudívit Dóminus deprecatióinem meam : * Dóminus oratióne meam fuscépit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur & erubescant valde velóciter.

Ant. Salvum me fac propter misericórdiam tuam ; quóniam non est in morte , qui memor fit tu.

Ant. 1. e. Illúmina.

P S A L M U S 12.

Animæ fidelis in tribulacione ad Deum deprecatio.

USQUEQUÒ , Dómine , oblíviceris me in finem ? * úsquequò avertis fáciem tuam à me ?

Quámidù ponam consília in ánima mea , * dolórem in corde meo per diem ?

Usquequò exaltábitur * inimicus meus super me ?

Réspice & exaudi me , Dómine Deus meus : * illúmina óculos meos , ne unquam obdormiam in morte :

Nequando dicat inimicus meus , Præválui adversus eum : * qui tribulant me , exultábunt , si motus fúero.

Ego autem in misericórdia tua sperávi : * exultábit cor meum in salutari tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altissimi.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

V. Ne tradas béstias ánimas con-fítentes tibi, *R.* Et ánimas páuperum tuórum ne oblíviscáris in fi-nem. *Ps.* 73.

Secretò, Pater. *Clará voce*, *v.* Et ne nos indúcas in tentaciónem; *R.* Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur fine Absolu-tione, fine Benedictionibus & fine Titulo.

Lectio i. Job 7.

PArce mihi, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbito pro-bás illum. Usquequò non parcis mihi, nec dimitis me ut glútiam sa-lívam meam? Peccávi: quid fá-ciam tibi, ô custos hóminum? Quare posuisti me contrárium tibi, & factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvore dór-miam; & si manè me quæsíeris, non subsistam.

In fine Lectionum nihil additur.

R. Defecérunt sicut fumus dies mei, & offa mea sicut crémium aruérunt: * Dies mei sicut umbra declinavérunt. *v.* Quæ est vita no-stra? Vapor est ad módicum parens. * Dies. *Ps.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ii. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam adversum me eló-quiūm meum, loquar in amaritú-dine ánime meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mi-

hi cur me ita júdices. Numquid bo-num tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me opus má-nuum tuárum, & consílium im-piòrum ádjuves? Numquid óculi cár-nei tibi sunt? aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias quia ni-hil ímpium fécerim, cùm sit nemo qui de manu tua possit eri-ere. Manus tuæ fecérunt me, & plaf-mavérunt me totum in circúitu; & sic repente præcípitas me? Me-mento, quæso, quod sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonnè sicut lac mulsisti me, & sicut cáseum me coagulasti? Pelle & cárni-bus vestisti me; óssi-bus & nervis compegisti me. Vi-tam & misericórdiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodívit spíritum meum.

R. Peccávi valdè; sed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem servi tui, quia stultè egi nimis. *v.* Deus, propítius esto mihi pec-catóri. * Precor, Dómine. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iii. Job 10.

QUarè de vulva eduxisti me? qui útinàm consumptus essem, ne óculus me vidéret. Fuisse quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Di-mitte ergò me, ut plangam páulu-lum dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebrósam & opertam mortis ca-lígine, terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhábitat.

R. Ad Dóminum aspícam ; expectabo Deum salvatorem meum ; consurgam , cùm sédero in ténebris : * Iram Dómini portábo , quóniam peccávi ei. ¶ Flagellat Dóminus omnem filium quem récipit : * Iram. Mich. 7. Hebr. 13.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In medio.

PSALMUS 22.

Cui Deus adeſt , etiamsi in medio umbræ mortis sit , nihil mali timet.

Dominus regit me , & nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justitiae , * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in medio umbræ mortis , non timébo mala , * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus , * ipsa me consoláta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam , * adversus eos qui tribulant me.

Impinguasti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quám præclarus est !

Et misericordia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini , * in longitúdinem diérum.

Ant. In medio umbræ mortis non timébo mala ; quóniam tu mecum es , Dómine.

Ant. 4. g. Delicta.

PSALMUS 24.

Justi in angustia positi , & opem poscentis , humiliis oratio.

Ad te , Dómine , levávi ánimam meam ; * Deus meus , in te confido :

Non erubescam : * neque irrídeant me inimici mei.

Etenim universi qui sustinent te , non confundentur : * confundantur omnes iniqua agentes supervácuè.

Vias tuas , Dómine , demonstra mihi , * & sémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritatē tua , & doce me ; * quia tu es Deus salvátor meus , & te sustinui totâ die.

Reminiscere miseratiōnum tuarum , Dómine , * & misericordiarum tuarum quæ à século sunt.

Delicta juventutis meæ & ignorāntias meas ne memineris : * secundūm misericordiam tuam memento mei tu , propter bonitatem tuam , Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus ; * propter hoc legem dabit delinquētibus in via :

Díriget mansuétos in judicio , * docébit mites vias suas.

Universæ viæ Dómini , misericordia & véritas * requiréntibus testamentum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum , Dómine , * propitiáberis peccató meo , multum est enim.

Ant. Delicta juventutis meæ & ignorāntias meas ne memineris , Dómine.

Ant. 2. e. Custodi.

Divisio Psalmi 24.

Quis est homo qui timet Dónum ? * legem státuit ei in via quam elegit.

Anima ejus in bonis demorábitur , * & semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dóminus timéntibus eum ; * & testamentum ipsius , ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum ; * quóniam ipse evellet de láqueo pedes meos.

Réspice in me , & miserere mei ; *

quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiōnes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatēm meam & laborem meum , * & dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos , quóniam multiplicati sunt , * & ódio iníquo odérunt me.

Custodi animam meam & érue me : * non erubescam , quóniam sperávi in te.

Innocentes & recti adhæserunt mihi ; * quia sustinui te.

Líbera , Deus , Israël * ex omnibus tribulatiōnibus suis.

Ant. Custodi animam meam , & érue me : non erubescam , quóniam sperávi in te.

¶. Amóve à me plagas tuas , Dómine ; R. A fortitudine manūs tuæ ego defecí. *Pf.* 38.

Lectione iv. Job 13.
Quantas hábeo iniquitātes & peccata , scélera mea & delicata ostende mihi. Cur fáciem tuam abscondis , & arbitraris me inimicum tuum ? Contrà fólium quod vento rápitur , ostendis poténtiam tuam , & stípulam siccām perséqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines , & consúmēre me vis peccatis adolescētiæ meæ. Posuisti in nervo pedem meum , & observasti omnes sémitas meas , & vestigia pedum meórum considerasti ; qui quasi putrédo consumendus sum , & quasi vestimentum quod coméditur à tinea.

R. Ecce animam meam porto in mánibus meis : * Etiamsi occiderit me , in ipso sperábo , & ipse erit Salvator meus. ¶. Sive vívimus , sive mórimur , Dómini su-

mus : * Etiamsi. *Job* 13. *Rom.*

14.

Lectione v. Job 14.

Homo natus de muliere , brevi vivens témpore , replétur multis misériis. Qui quasi flos egreditur & contéritur , & fugit velut umbra , & nunquām in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos , & addúcere eum tecum in judícium ? Quis potest fácerē mundum de immundo conceptum sémine ? Nonnè tu qui solus es ? Breves dies hóminis sunt ; númerus ménsum ejus apud te est ; constituisti términos ejus , qui præteríri non pótent. Recéde páululùm ab eo , ut quiescat , donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

R. Hi qui cum pietatē dormitiónen accepérunt , optimam habent repósitam grátiam . * Sancta ergò & salúbris est cogitatio pro defunctis exoráre , ut à peccatis solvantur. ¶. Si quis superadéficat super fundámentum , & opus ejus árserit , detrimentum patiétur ; ipse autem salvus erit , sic tamen quasi per ignem . * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectione vij. Job 14.

Quis mihi hoc tríbuat , ut in inferno prótegas me , & abscondas me , donec pertránseat furor tuus , & constítuas mihi tempus in quo recordérés mei ? Putasne mórtuus homo rursùm vivat ? Cunctis diébus , quibus nunc mílito , expecto donec véniat immutatio mea. Vocábis me , & ego respondébo tibi : óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidém gressus meos dinumerasti : sed parce peccatis meis. R. Dómine omnípotens , Deus

Israël , * Audi nunc orationem mortuorum Israël : noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum ; sed memento manūs tuæ & nōminis tui. ¶ Occisus es , Dómine , & redemisti nos Deo in sanguine tuo : * Audi nunc. *Baruch 3. Apoc. 5.*

IN III. NOCTURNO.*Ant. 5. e. Unam pétii.***P S A L M U S 26.**

Deus in Christo fidelium lumen & salus : æternæ felicitatis desiderium.

Dominus illuminatio mea , & salus mea ; * quem timabo ? Dóminus protector vitæ meæ ; * à quo trepidabo ?

Dum appropiant super me nocentes , * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei , * ipsi infirmati sunt & cecidérunt.

Si consistant adversum me casta , * non timabit cor meum.

Si exurgat adversum me prælium , * in hoc ego sperabo.

Unam pétii à Dómino , hanc requíram , * ut inhábitem in domo

Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ; Ut vídeam voluptatem Dómini , * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malorum protexit me in abscónito tabernáculi sui.

In petra exaltavit me : * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiōnis : * cantabo , & psalmum dicam Dómino.

Ant. Unam pétii à Dómino hanc requíram , ut inhábitem in domo Dómini.

*Ant. 1. g. Credo.***D I V I S I O P S A L M I 26.**

Exaudi , Dómine , vocem meam quā clamávi ad te : * miserere mei , & exaudi me.

Tibi dixit cor meum , Exquisítate fácies mea : * fáciem tuam , Dómine , requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto , ne derelinquas me , * neque despicias me , Deus salutáris meus ;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquerunt me : * Dóminus autem assumpfit me.

Legem pone mihi , Dómine , in via tua ; * & dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradíderis me in áimas tribulántium me ; * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui , & mentita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dñum , viríliter age ; * & confortétur cor tuum , & sustine Dóminum.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

*Ant. 3. c. Sitívit.***P S A L M U S 41.**

Spes æternæ vitæ , solamen justi in angustiis.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ; * ita desiderat áнима mea ad te , Deus.

Sitívit áнима mea ad Deum formem , vivum : * quando véniam , & apparébo ante fáciem Dei !

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte , * dum dicitur mihi quotidiē : Ubi est Deus tuus ?

Hæc recordátus sum , & effúdi in me ánimam meam ; * quóniam tran-

síbo in locum tabernáculi admirábilis , usque ad domum Dei ,

In voce exultatiónis & confessiónis , * sonus epulantis.

Quare tristis es , ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultús mei , & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est : * proptéreà memor ero tuí de terra Jordánis , & Hermóniūm à monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelsa tua , & fluctus tui * super me transíerunt.

In die mandávit Dñus misericórdiam suam , * & nocte cáanticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ ; * dicam Deo : Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei , & quare contristátus incédo , * dum afflígít me inimícus ?

Dum confringuntur ossa mea , * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei ,

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es , ánima mea ? * & quare conturbas me ?

Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultús mei , & Deus meus.

Ant. Sítívit ánima mea ad Deum fortem , vivum : quandò véniam & apparébo ante fáciem Dei !

¶. Quare tristis es , ánima mea ? & quare conturbas me ? *R.* Spera in Deo , quóniam adhuc confitébor illi. *Psf. 42.*

Lectio viij. Job 16. & 17.

BReves anni tránseunt ; & sémitam per quam non revertar , ámbulo. Spíritus meus

attenuábitur ; dies mei breviabuntur , & solum mihi súperest sepulchrum. Non peccávi , & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me , Dómine , & pone me juxtà te ; & cujusvis manus pugnet contrà me.

R. Scio quòd Redemptor meus vivit , & in novíssimo die de terra surrectúrus sum , * Et in carne mea vidébo Deum meum. ¶. Oportet corruptibile hoc indúere incorruptionem , & mortálē hoc indúere immortalitatēm ; * Et in carne. *Job 19. 1. Cor. 15.*

Lectio viij. Job 17.

Dies mei transíerunt ; cogitatiōnes meæ dissipátæ sunt , torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem , & rursùm post ténebras spero lucem. Si sustinúero , infernus domus mea est ; & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es ; Mater mea & soror mea , vérmbus. Ubì est ergò nunc præstolátio meâ ? & patiéntiam meam quis considerat ?

R. Qui dórmunt in terræ púlvore , * Evigilábunt ; álli in vitam æternam ; & álli in opprórium , ut vídeant semper. ¶. Omnes quidèm resurgémus ; sed non omnes immutábimur : * Evigilábunt. *Dan. 12. 1. Cor. 15.*

Lectio ix. Job 19.

Pelli meæ , consumptis cárniibus , adhæsit os meum ; & derelicta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miserémini mei , miserémini mei , saltèm vos amíci mei ; quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímimi me sicut Deus , & cárniibus meis saturámini ? Quis mihi tríbuat ut scribantur fermónes mei ? Quis mihi det ut exarentur in libro

stylo férreo & plumbi láminâ , vel celte sculpantur in sílice ? Scio enim quòd Redemptor meus vivit , & in novíssimo die de terra surrecturus sum : & rursùm circúmdabor pelle meâ , & in carne mea vidébo Deum meum ; quem visúrus sum ego ipse , & óculi mei conspectúri sunt , & non álius . Repórita est hæc spes mea in finu meo .

R. Líbera me , Dómine , ab iis qui odérunt me : non absórbat me profundum , neque úrgeat super me púteus os suum : * Exaudi me , quóniam + Benigna est misericórdia tua : § Intende ánima mea , & líbera eam . ¶ Dómine Deus , rex seculórum , solus pius es : * Exaudi me , quóniam benigna est misericórdia tua : intende ánima mea , & líbera eam . ¶ Miserére mei , Dómine fili David : Dómine , áduva me : + Benigna est misericórdia tua : intende ánima mea , & líbera eam . ¶ Propósuit te Deus propitiationem per fidem propter remissiónem delictórum : § Intende ánima mea , & líbera eam . Repetitur R. Líbera . usque ad ¶ Dómine . Ps. 68. Apoc. 15. Matth. 15. Rom. 3.

[Quando Vigiliæ celebrantur manè , prætermisis quæ sequuntur , continuò inchoantur Laudes .

¶ Réquiem æternam dona eis , Dómine ; R. Et lux perpétua lúceat eis .

¶ Requiescant in pace . R. Amen .

¶ Dómine , exaudi oratióne meam ; R. Et clamor meus ad te véniat . Ps. 101.

¶ Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo .

Orémus .

A Bsolve , quæsumus , Dómine , ánimam * fámuli tui N. [Sa-

cerdótis vel Pontíficis] [vel fámula tuæ N.] [vel ánimas * famulórum tuórum N. & N. [vel famulárum tuárum N. & N.] & ánimas ómnium fidélium defunctórum , ab omni vínculo delictórum , ut in resurrectiōnis glória , inter sanctos & electos tuos ressuscitati respírent : Per eum qui venturus est judicare vivos & mórtuos , & séculum per ignem . R. Amen .

¶ Requiescant in pace . R. Amen .]

A D L A U D E S .

Ant. i. g. Secundūm .

P S A L M U S 50.

Pœnitentis animi , humiles acerbique sensus .

Miserére mei , Deus , * secundūm magnam misericórdiam tuam .

Et secundūm multitúdinem miserationum tuárum * dele iniquitátem meam .

Amplius lava me ab iniquitáte mea , * & à peccáto meo munda me ;

Quóniam iniquitátem meam ego cognosco , * & peccátum meum contra me est semper .

Tibi soli peccávi , & malum corram te feci ; * ut justificeris in sermonibus tuis , & vincas cùm judicáris .

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum , * & in peccatis concépit me mater mea .

Ecce enim veritátem dilexisti : * incerta & occulta sapiéntiae tuæ manifestasti mihi .

Asperges me hyssopo , & mundabor : * lavabis me , & super nivem dealbabor .

Audítui meo dabis gáudium & latitiam ; * & exultábunt ossa humiliata .

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætitiam salutáris tui; * & spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ; * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedísssem útique; * holocaustis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despicies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut aedificantur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiae, oblationes & holocausta; * tunc impónent super altare tuum vítulos.

Ant. Secundùm multitúdinem miserationum tuárum, dele iniquitátem meam.

Ant. 3. b. Exaudi.

P S A L M U S . 64.

In angustiis spes in Deo, ad quem omnis caro veniet.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt

super nos; * & impietáibus nostris tu propitiáberis.

Beatus quem elegisti, & assump-sisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domús tuæ: * sanctum est templum tuum, mirá-bile in æQUITATE.

Exaudi nos, Deus salutáris nos-ter, * spes ómnium finium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timé-bunt qui hábitant térmilos, à signis tuis: * éxitus matutíni & vespere delectábis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis: * parasti cibum illórum, quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stílicídii ejus lætabitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benigni-tatis tuæ: * & campi tui replebun-tur ubertáte.

Pingueſcent speciosa deserti, * & exultatiōne colles accingentur.

Induti sunt aríetes óvium, & val-les abundábunt frumento: * clamá-bunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi, Deus, oratiōnem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 5. e. Propter.

P S A L M U S . 142.

Oratio Pœnitentis, Dei opem & eternam salutem depositensis.

Domine, exaudi oratiōnem meam: * áuribus pérçipe obsecratiōnem meam in veritáte tua; exaudi me in tua justitia.

Et non intres in judicium cum

servo tuo ; * quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : * humiliavit in terra vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; * & anxiatus est super me spíritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum : meditátus sum in ómnibus opéribus tuis ; * in factis manuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te : * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me ; * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericordiam tuam ; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ambulem ; * quia ad te levávi animam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine ; ad te confúgi : * doce me facere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificabis me in æquitate tua.

Edúces de tribulatióne animam meam ; * & in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant animam meam ; * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificabis me.

Ant. 2. e. Miserére.

CANTICUM Baruch 3.
Misericordia Dei in angustiis animæ humiliter obsecranda.

Dómine omnípotens, Deus Israél, * anima in angustiis, & spíritus anxius clamat ad te :

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es misericors ; * & miserére nostri, quia peccávimus ante te. Quia tu sedes in sempiternum ; * & nos peribimus in ævum.

Dómine omnípotens, Deus Israél, * audi nunc orationem mortuorum Israél,

Et filiorum ipsórum qui peccáverunt ante te, & non audierunt vocem Dómini Dei sui : * & agglutinata sunt nobis mala.

Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum ; * sed memento manus tuæ, & nōminis tui in tempore isto :

Quia tu es Dóminus Deus noster ; * & laudábimus te, Dómine.

Ant. Miserére nostri, Dómine ; quia peccávimus ante te.

Ant. 7. b. Omnis spíritus.

PSALMUS 150.

Mutua ad Deum laudandum invitatio.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtutis ejus.

Laudáte eum in virtutibus ejus : * laudáte eum secundum multitudem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in fono tubæ : * laudáte eum in psaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonáribus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego sum resurréctio & vita : qui credit in me , etiam si mórtuus fúerit , vivet ; & omnis qui vivit & credit in me , non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. & cetera ut suprà in *Vesperis* , excepto quòd loco *Psalmi Lauda.* dicitur *Ps.* De profundis , cvij.

COMENDATIONES. *Pro pluribus dicuntur in plurali.*

R. **D**omine Deus , audi nunc orationem mortuorum Ifraël , qui peccavérunt ante te. Noli meminisse iniquitatum patrum nostrorum , sed * Memento manùs tuæ & nóminis tui. *¶* Occísus es , Dómine , & redemisti nos Deo in sanguine tuo : * Memento. *Baruch* 3.

Apoc. 5.

Kyrie , élison. Christe , élison. Kyrie , élison.

Secretò , Pater. *Clará voce* , Et ne nos indúcas , &c.

TIbi , Dómine , commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [vel fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] século , tibi vivat ; & quæ per fragilitatem mundanæ conversationis peccata commísit , tu vénia misericordíssimæ pietatis absterge : Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Misericórdiam tuam , Dómine sancte , Pater omnípotens , æterne Deus , pietatis affectu rogáre pro áliis cágimur , qui pro nostris rogáre peccatis nequáquam sufficimus ; tamen de tua confisi gratuítia pietate & inólita benignitáte , clementiam tuam depósci-

mus , ut ánimam * fámuli tui [vel fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietate suscipias : adsit ei Angelus testamenti tui Míchaél , & per manus sanctórum Angelórum tuorum inter sanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ , Isaac & Jacob Patriarchárum tuorum eam colloqué dignérис : quátenus liberáta de principib⁹ tenebrárum & de locis pœnárum , nullis jam primævæ nativitatis , vel ignorantiæ , aut pròpriæ iniquitatis seu fragilitatis confundátur errórib⁹ ; sed agnoscátur à Sanctis tuis , & beatitudinis réquie perfruátur : atque cùm magni iudicii dies advénerit , inter sanctos & electos tuos * resuscitátus [vel resuscitáta] gloriâ manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur ; Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

In Ps. In éxitu. 21. in cuius fine dicitur Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum , speravérunt in Dómino ; adjútor eórum & protector eórum est. *Ps.* 113.

Orémus.

OMnípotens , sempiterne Deus , qui humáno cōpori ánimam ad similitúdinem tuam inspirare dignátus es : dùm , te jubente , pulvis in púlverem revertitur ; tu imáginem tuam cum sanctis & electis tuis æternis sédibus præcípias sociari ; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque suscipias , & Angelos tuos sanctos ei óbviāmittas , viamque illi iustitiæ demonstra , & portas gloriæ tuæ áperi. Repelle , quæsumus , Dómine , ab ea omnes príncipes tenebrárum , & agnosce depósitum fidéle quod tuum est. Súscipe , Dómine , creatúram tuam , non à diis

aliénis créatam , sed à te solo Deo vivo & vero ; quia non est álius Deus præter te , Dómine , & non est secundùm ópera tua. Lætifica , clementissime Pater, ánimam ejus , & clarifica eam in multitúdine misericordiæ tuæ. Ne memineris , quæsumus , iniquitátum ejus antiquárum quas suscitávit furor mali desiderii : licet enim peccáverit , tamen te non negávit ; sed signo fidei insignita , te qui ómnia , & eam inter ómnia fecisti , fidéliter adorávit ; Qui vivis & regnas Deus. R. Amen.

In Psalm. Dilexi. 36. Crédidi. 74. Laudáte Dóminum omnes gentes. 95. Confitémini. 10. & Beáti immaclati. 11. integrè. *Ant. sola*, 4. g. Circumdedérunt me dolores mortis , & pericula inferni invenérunt me. O Dómine , líbera ánimam meam. *Ps. 114.*

Orémus.

Domi vúlneris novitáte perculti , & quodámmodo córdibus fauciati ; misericordiam tuam , mundi Redemptor , flebilibus vócibus implorámus ; ut * cari nostri *N.* [vel caræ nostræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam , qui fons pietatis es , revertentem blandè leniterque suscipias ; & quas ex carnali commoratióne contraxit máculas , tu Deus , inolitá bonitáte clementer déleas , *Chorus* , Amen : Piè indúlgeas , *Chorus* , Amen : Oblivíoni in perpétuum tradas , *Chorus* , Amen : Atque hanc , laudem tibi cum céteris redditúram , & ad corpus próprium quandóquè reversúram , Sanctórum tuórum cœtibus aggégari præci-

pias ; Qui cum Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus , per ómnia sécula seculórum.

R. Amen.

Pater , &c. V. Et ne nos , &c.

R. Sed líbera nos à malo.

V. Réquiem æternam dona ei , Dómine ; R. Et lux perpétua lúceat ei.

V. Anima ejus in bonis demoréatur , R. Et semen ejus hæreditet terram. *Ps. 24.*

V. Non intres in judícum cum * servo tuo , [vel ancilla tua ,] Dómine ; R. Quia non justificábitur in conspectu tuo omnis vivens. *Ps. 142.*

V. A porta íferi R. Erue , Dómine , ánimam ejus. *Ps. 88.*

V. Dómine , exaudi oratióne meam ; R. Et clamor meus ad te véniat. *Ps. 101.*

V. Dóminus vobiscum , R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PArtem beatæ resurrectiōnis obtingeat , quæsumus , Dómine , áнима * fámuli tui [vel fámulæ tuæ] *N.* vitamque æternam habére meréatur in cœlis , per te , Jesu Christe , Salvátor mundi.

Deus , cui soli cópetit medi-cinam præstare post mortem ; præsta , quæsumus , ut áнима * fámuli tui [vel fámulæ tuæ] *N.* ter-rénis exúta contagiis , in tuæ redemptiōnis parte numerétur : Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Requiescat in pace. R. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. R. Dóminus.

BOculi ómnium in te sperant, Dómine; & tu das illis escam in tempore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benediçtione. *Ps. 144.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirí-
tui sancto: Sicut erat, &c.

Kyrie, eléison. Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Secretò, Pater. usque ad ꝑ. Et
ne nos indúcas in tentaciónem;
R. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona + tua,
quæ de tua largítate sumus
sumptúri: Per Christum Dóminum
nostrum. R. Amen.

Si fiat Lectione, Lector dicit: Jube,
domne, benedicere.

Bened. Mensæ cœlestis partícipes
fáciat nos Rex æternæ glóriæ.

R. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu au-
tem, Dómine, miserére nostri. R.
Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO

POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, óm-
nia ópera tua; & Sancti tui
benedícant tibi. *Ps. 144.*

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípo-
tens Deus, pro universis be-
neficiis tuis; Qui vivis & regnas in
sécula seculórum. R. Amen.

Deindè procedendo ad Ecclesiam,
dicitur *Ps.* Miserére 101. Si verò
non procedatur, dicitur *Ps.* Laudáte
Dóminum, omnes gentes. 95.
Qui Psalmus semper dicitur, quan-
dò absolvitur Gratiarum actio in
loco refectionis.

In fine Psalmi dicitur Glória
Patri, &c.

Deindè Kyrie, eléison. Christe,
élaison. Kyrie, élaison.

Pater. *secretò usque ad ꝑ.* Et ne
nos indúcas in tentaciónem; R. Sed
líbera nos à malo.

ꝑ. Dispersit, dedit paupéribus;
R. Justitia ejus manet in séculum
séculi. *Ps. 111.*

ꝑ. Benedícam Dóminum in om-
ni tempore; R. Semper laus ejus
in ore meo. *Ps. 33.*

ꝑ. In Dómino laudábitur ánima
mea; R. Audiant mansuéti, & læ-
tentur. *Ps. 33.*

ꝑ. Magnificáte Dóminum me-
cum; R. Et exaltémus nomen ejus
in idipsum. *Ps. 33.*

ꝑ. Sit nomen Dómini benedic-
tum, R. Ex hoc nunc, & usque
in séculum. *Ps. 112.*

REtribúere dignáre, Dómine,
Ómnibus nobis bona faciénti-
bus, propter nomen sanctum tuum,
vitam æternam. R. Amen.

ꝑ. Bendicámus Dómino. R. Deo
grátias.

Demissiori voce, Fidélium ánime
per misericordiam Dei requiescant
in pace. R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ*ANTE CŒNAM.***B**Enedícite. R. Dóminus.

BEdent páuperes, & saturabuntur ; & laudábunt Dóminum , qui requírunt eum : vivent corda eórum in séculum séculi. *Pf. 21.*

Glória Patri , &c.

Kyrie , éléison. Christe , éléison.
Kyrie , éléison. *Secretò*, Pater. *Clará voce*, Et ne nos , &c.

Orémus.

BEnedic , Dómine , dona + tua,
B quæ de tua largítate sumus
sumptúri ; Per Christum.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam per-
pétuae vitæ perdúcat nos Rex æter-
næ glóriae. R. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium suó-
rum misericors & miserátor
Dóminus : escam dedit timéntibus
se. *Pf. 110.*

Glória Patri , &c.

BEnedictus Deus in donis suis ,
& sanctus in ómnibus opéribus
suis ; Qui vivit & regnat in sécula
seculórum. R. Amen.

Psalmus & reliqua , ut suprà.

¶ In JEJUNIIS , ad refectionem
fit Benedictio mensæ & Gratia-
rum actio , ut notatum est pro
Cœna.

¶ Prædictus modus benedicendi
mensam , & agendi gratias mutatur
diebus infrà scriptis , ut sequitur.

A NATALI DOMINI

Ad Vigiliam Epiphaniæ.

BENE DICTIO.**B**Enedícite. R. Dóminus.

BVerbum caro factum est , alle-
lúia ; & habitávit in nobis , alle-
lúia. *Joan. 1.*

Glória Patri , &c.

Kyrie , éléison , &c. *suprà.***GRATIARUM ACTIO.**

NOtum fecit Dóminus , alle-
lúia , salutare suum , allelúia.
Pf. 97.

Glória Patri. *Et reliqua , ut suprà* , excepto quòd loco *Psalmi Mi-
serére. dicitur Psalmus , Cantáte...
quia mirabília fecit. 33.*

IN EPIPHANIA DOMINI,
*ET PER OCTAVAM.***BENE DICTIO.****B**Enedícite. R. Dóminus.

BOmnes de Saba vénient , alle-
lúia , aurum & thus deferentes ,
allelúia. *If. 60.*

Glória Patri , &c.

Kyrie , éléison , &c. *suprà.***GRATIARUM ACTIO.**

REges Tharsis & ínsulæ múnera
ófferent , allelúia : reges Ara-
bum & Saba dona addúcent , alle-
lúia. *Pf. 71.*

Glória Patri. *Et reliqua , ut suprà* , excepto quòd loco *Psalmi Mi-
serére. dicitur Psalmus , Deus , ju-
dícum tuum. cum sua divisione.
39.*

ITINERARIUM.

*Viator, in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur, in singulari; si cum sociis, in pluri-
ali, ut sequitur.*

CANTICUM ZACHARIAE.

Luc. i.

*De Redemptoris adventu gratia-
rum actio.*

BEnedictus Dóminus Deus Is-
raël, * quia visitávit, & fecit
redemptionem plebis suæ;

Et erexit cornu salútis nobis *
in domo David púeri sui,

Sicut locútus est per os sancto-
rum, * qui à século sunt, Prophe-
tárum ejus,

Salútem ex inimícis nostris, * &
de manu ómnium qui odérunt
nos;

Ad faciendam misericórdiam cum
pátribus nostris, * & memorári tes-
tamenti sui sancti:

Jusjurandum quod jurávit ad
Abraham patrem nostrum, * datú-
rum se nobis;

Ut sine timóre, de manu inimi-
córnum nostrorum liberáti; * serviá-
mus illi

In sanctitáte & justitia coram ip-
so: * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi
vocáberis; * præbís enim ante fá-
ciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam scíentiam salútis ple-
bi ejus, * in remissiónem peccató-
rum eórum,

Per víscera misericórdiæ Dei
nostrí, * in quibus visitávit nos
Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris &

in umbra mortis sedent, * ad diri-
gendas pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, &c.

Ant. 5. C. In viam pacis & pro-
peritatis dírigat nos omnípotens &
misericors Dóminus: & Angelus
Ráphaél comitétur nobiscum in via,
ut cum pace, salúte & gáudio re-
vertámur ad propria.

P R E C E S.

K Yrie, eleíson. Christe, eleíson.
Kyrie, eleíson.

Secretò, Pater. usque ad v. Et
ne nos indúcas in tentaciónem;
R. Sed libera nos à malo.

v. Salvos fac servos tuos, R.
Deus meus, sperantes in te. Ps.
85.

v. Mitte nobis, Dómine, au-
xílium de sancto; R. Et de Sion
tuere nos. Ps. 19.

v. Erto nobis, Dómine, turris
fortitúdinis, R. A fácie inimíci.
Ps. 60.

v. Nihil proficiat inimicus in
nobis, R. Et filius iniquitatis non
appónat nócere nobis. Ps. 88.

v. Benedictus Dóminus die quo-
tídiè: R. Prósperum iter fáciat no-
bis Deus salutárium nostrorum. Ps.
67.

v. Vias tuas, Dómine, demon-
stra nobis, R. Et sémitas tuas édoce
nos. Ps. 24.

v. Utinam dirigantur viæ nostraæ,
R. Ad custodiendas justificatiónes
tuas! Ps. 118.

v. Erunt prava in directa, R. Et
áspera in vias planas. Is. 40.

v. Angelis suis Deus mandávit

de te , R. Ut custodiant te in ómnibus viis tuis. *Ps. 90.*

¶. Dómine , exaudi , &c.

Orémus.

Deus , qui filios Israël per maris médium sicco vestigio ire fecisti , quique Magis iter ad te , stellā duce , pandisti : trībue nobis , quæsumus , iter prósperum tempus que tranquillum ; ut , Angelo tuo sancto cómite , ad eum quō pérgimus locum , ac demùm ad æternæ salútis portum , pervenire feliciter valeámus.

Deus , qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldeórum eductum , per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodisti ; quæsumus , ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis , Dómine , in procinctu suffrágium , in via solátium , in æstu umbráculum , in plúvia & frígore tegumen-

tum , in lassitúdine vehículum , in adversitatē præsidium , in lúbrico báculus , in naufrágio portus ; ut , te duce , quō téndimus , prósperè perveniámus ; & demùm incólumes ad própria redeámus.

Adesto , quæsumus , Dómine , supplicatióibus nostris : & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitatē dispónē ; ut inter omnes viae & vitæ hujus varietátes , tuo semper protegámur auxílio.

Præsta , quæsumus , omnípotens Deus , ut família tua per viam salútis incédat ; & beáti Joannis Præcursóris hortamenta sectando , ad eum quem prædixit secúra pervéniat , Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

R. Amen.

¶. Procedámus cum pace in nōmine Dómini.

R. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Psalmi, Quàm dilecta. 71. Benedixisti. 42. Inclína, Dómine. *cum sua divisione*, 102. Crédidi. 74. De profundis clamávi. 62.

Ant. Dómine, memor esto mei; & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscáris delicta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

KYrie, éléison. Christe, éléison.
Kyrie, éléison.

Pater noster, &c.

Ego dixi: Dómine, miserére mei; sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pf.* 40.

Convrertere, Dómine; úisquequò? & deprecábilis esto super servos tuos. *Pf.* 89.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodùm sperávimus in te. *Pf.* 32.

Sacerdótes tui induantur justitiam, & Sancti tui exultent. *Pf.*

131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab alienis parce servo tuo. *Pf.* 18.

Dómine, exaudi orationem meā; & clamor meus ad te véniat. *Pf.* 101.

Orémus.

AUres tuae pietatis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, & gratiā sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mys-

tériis dignè ministrare, teque aeternā caritatē diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet secrétum: purifica per infusiónem sancti Spíritus cogitationes cordis nostri, ut te perfectè diligere, & dignè laudare mereámur.

URe igne sancti Spíritus renes nos & cor nostrum, Dómine; ut tibi casto corpore serviámus, & mundo corde placeámus.

Mentes nostraras, quæsumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, sicut tuus promíxit Fílius, veritatem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus sancti; quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueátur adversis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratione docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sapere, & de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéncias nostraras, quæsumus, Dómine, visitando purifica; ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Psalmi, Dóminus regit me. 72.
Benedicám Dóminum. *cum sua di-*
visione, 72. Bénedic, ánima mea,
Dómino; & ómnia. *cum sua di-*
visione, 60.

Ant. O quām suávis est, Dó-
mine, Spíritus tuus! qui ut dul-
cédimem tuam in fílios demonstrá-
res, pane suavíssimo de cœlo præf-
tito, esurientes reples bonis, dívi-
tes dimittens infánes. *Sap.* 12. &
16. *Luc.* 1.

P R E C E S.

KYrie, éléison. Christe, éléison.
Kyrie, éléison.

Pater noster, &c.

Memóriam fecit mirabílum suó-
rum miséricors & miserátor Dñus:
escam dedit timéntibus se. *Ps.* 110.

Quid est homo, quòd memor
es ejus? aut fílius hóminis, quó-
niām vísitas eum? *Ps.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleá-
tur ánima mea; & lábiis exultatió-
nis laudábit os meum. *Ps.* 62.

Non nobis, Dómine, non no-
bis; sed nómini tuo da glóriam.
Ps. 113.

Nunc dimittis servum tuum, Dó-
mine, secundùm verbum tuum, in
pace; quia vidérunt óculi mei salu-
táre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratióne meā;
& clamor meus ad te véniat. *Ps.*
101.

Orémus.

VI sita, quæsumus, Dómine,
familiam tuam: & corda sa-
cris dicáta mystériis pervígili tuére

pietáte; ut remédia salútis aeternæ,
quæ te miserante percipiunt, te
protegente custódiant.

QUæsumus, Dómine Deus nos-
ter, ut quos divinâ tríbuis par-
ticipatióne gaudére, humánis non
finas subjacére periculis.

COgnoscimus, Dómine, tuæ cir-
cà nos cleméntiæ largitátem:
& ídeo fiduciáliùs implorámus, ut
quos páscere non définis immérito-
& dignè tibi servíre perfícias,
& donis uberióribus prosequáris.

MAjestátem tuam, Dómine,
supplíciter exorámus, ne pe-
ríre patiáris quibus tanta remédia
providisti; sed cum divíni frequen-
tióne mystérii crescat nostræ sa-
lútis effectus.

ACtiones nostras, quæsumus,
Dómine, aspirando præveni,
& adjuvando proféquere; ut cuncta
nostra orátio & operátio à te sem-
per incípiat, & per te semper fi-
niátur.

ADjúvet nos grátia tua, omní-
potens Deus; ut qui offícium
facerdotále suscépimus, dignè ac
devótè tibi in omni puritaté &
consciéntia bona famulári valeámus:
& si non póffimus in tanta inno-
centia vitæ conversári ut debémus,
concéde nobis tamen dignè flere
mala quæ géssimus, & in spíritu
humilitatis, ac bonæ voluntatis pro-
pósito tibi fervéntiùs de cétero de-
servíre; Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

CANONES

PARTIS HYEMALIS.

*De Adventū Tempore. De reverentia sacris Scripturis debita, & de
sacrorum Canonum auctoritate atque observantia.*

DOMINICA PRIMA

A D V E N T U S.

Ex Synodo Trecensi * & ** Litterā
sancti Cároli de Adventū tempore.

* Anno 1459.

** Anno 1573.

+ IN Adventu Dómini est mul-
tum commendáibile jejúnium
illis quibus Dóminus déderit vo-
luntátem páriter & facultátem, &
máximè Cléricis. Jejúnium to-
to Adventu à multis olím fidélibus
observátum; útpotè quibus totum
hoc tempus sit instar Nataliòrum
Dómini vigíliae; quod lóngius vi-
déri non debet, considerátâ Festi
illius excellétiâ. Tu autem, Dó-
mine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Toletáno quarto.

Ann. 633. Cap. 25.

S Ciant Sacerdótes Scriptúras sanc-
tas, & Cánones meditentur; ut
omne opus eórum in prædicatiōne
divina & doctrína consistat; atque
ædificent cunctos, tám fidei scién-
tiâ, quâm óperum disciplína.

FERIA TERTIA.

Ex Epístola Leónis Papæ quarti,
ad Episcopos Británniæ.

Script. post. ann. 847. tom. 8. Conc.

N On cónvenit áliquem judicare,
& sanctórum Conciliórum Cá-
nones relínquere, vel Decretálium

régulas quæ habentur apud nos si-
mul cum illis in Cánone; quia qui
illórum sanctórum Patrum Statúta
quæ apud nos Cánones prætitulan-
tur, non recéperit, ipse se convin-
cit nec Cathólicam & Apostólicam
fidem, nec sancta Christi Evangélia
quátuor útiliter & efficáciter, & ad
effectum suum retinére vel crédere.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Nicæno secundo.

Ann. 787. C. i.

C Anones ampléctimur non so-
lùm qui ab almís Apóstolis &
universálibus Synodis, sed qui étiam
in áliis Conciliis quæ locáliter per
Províncias & régiones sunt collec-
ta, in expositiōnem hujusmodi De-
cretórum promulgáti sunt, & qui
à sanctis Pátribus nostris proláti
fuisse probantur. Ab uno enim om-
nes eodemque Spíritu illumináti,
quæ erant útilia definiérunt. Tu au-
tem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concilio Meldensi.

Ann. 845. C. 34.

C Anonum statúta ab ómnibus
custodiantur; & nemo in ac-
tionibus vel judíciis Ecclesiásticis
suo sensu, sed eórum auctoritaté
ducátur. Tu autem, Dómine, mi-
serére nostrî.

R. Deo grátias.

F E R I A S E X T A .

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1563. Sess. 25. de Ref. C. 18.

SCiant universi sacratissimos Cánones exactè ab ómnibus & quoad fieri pótterit indistinctè obser-vandos. Quod si urgens jústaque rátio , & major quandóquè utilitas postuláverit , cum alíquibus dispensandum esse ; id , causâ cónnitâ , ac summâ maturitaté , atque gratis à quibuscumque , ad quos dispensatio pertinébit , erit præstandum : ali-terque facta dispensatio , surreptitia censeátur. Tu autem , Dómine , mi-ferére nostrî.

Rx. Deo grátias.

De tyrocinio Clericali , Tonsura & minoribus Ordinibus.

D O M I N I C A . I I .

A D V E N T U S .

Ex Concilio Sardicensi.

Ann. 347. Can. 13.

Convéniens non est , nec rátio , vel disciplína pátitur , ut témerè ordinéatur , aut Episcopus , aut Présbyter , aut Diaconus ; máximè cùm & magister Géntium béatus Apóstolus , ne hoc fíeret , de-nuntiasse & prohibuisse videátur ; sed hi quorum per longum tem-pus examináta sit vita , & mérita fúerint comprobáta. Tu autem , Dómine , &c.

F E R I A S E C U N D A .

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 23. de Reform. C. 4.

PRIMÀ tonsúrâ non initientur qui Sacramentum confirmationis non fuscéperint , & fidei rudimen-ta edociti non fúerint , quique lége-re & scribere nésciant , & de qui-bus probábilis conjectúra non sit eos , ut Deo fidélem cultum præf-tent , hoc vitæ genus elegisse.

S A B B A T O .

Ex Epístola Innocéntii Papæ primi , ad Macédones Epíscopos.

Scripta anno 416. n. 3.

QUod pro remédio ac necessitaté témporis statútum est , confat primitùs non fuisse , ac fuisse régulas véteres quas ab Apóstolis , aut Apostólicis viris tráditas Ecclé-sia Romána custódit , custodiendas que mandat his qui audíre eam con-fuevérint. Ergò quod pro remédio necéssitas réperit , cessante necessitaté , debet útique cessare ; quia álius est ordo legítimus , ália usur-pátio quam ad præsens tantùm fieri tempus impellit.

F E R I A T E R T I A .

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 23. de Reform.

C. 11.

MÍnóres Ordines iis qui saltèm intélligunt linguam Latínam , per témporum interstítia , nisi áliud Epíscopo expedíre magis vidébitur , conferantur ; ut eò accuratiùs quantum sit hujus disciplínæ pondus pos-sint edocéri , ac in unoquóque mú-nere juxtà præscriptum Epíscopi se exérceant , idque in ea cui ascripti erunt Ecclésia , nisi fortè ex causa studiorum absint.

F E R I A Q U A R T A .

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 23. de Reform.

C. 11.

ITa de gradu in gradum ascendant Clérici minóres , ut in eis cum aetátē vitæ méritum & doctrína ma-jor accrescat : quod & bonórum morum exemplum , & assíduum in Ecclésia ministérium , atque major erga Presbyteros & superiores Or-

dines reveréntia , & crēbrior quām
ántea cōporis Christi Commūnio
máximē comprobābunt.

F E R I A Q U I N T A .
Ex Statūtis Synodálibus Joannis
d'Orleans , Archiepiscopi Tolosāni.

Ann. 1531. Tit. 37.

INhibémus ne quis promoveáatur ,
vel ei lítteræ dimissóriæ ad sa-
crum Subdiaconátūs Ordinem con-
cedantur , nisi sub Beneficii título ,
vel prōprii patrimónii , super quo
per Vicários nostros , aut Officiá-
lem nostrum , aut álios à nobis de-
legandos , fiat díligens inquisitio ,
per testes omni exceptiōne majó-
res.

F E R I A S E X T A .
Ex Concilio Tridentino.
Anno 1563. Sess. 23. de Reform.

C. 13.

Subdiáconi & Diáconi ordinē-
tur habentes bonum testimō-
nium , & in minóribus Ordínibus
jam probáti , ac lítteris & iis quæ
ad Ordinem exercendum pértingent ,

instructi. Qui sperent , Deo auctōre ,
se continére posse , Ecclésiis quibus
ascribentur , insérviant ; sciantque
máximē decrére , si saltēm diébus
Domínicis & solémnibus , cùm al-
tári ministráverint , sacram Com-
munióñem percéperint.

S A B B A T O .

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1563. Sess. 23. de Reform.
C. 14.

Qui ad Presbyterátūs Ordinem
assumuntur , bonum hábeant
testimónium. Non modò in Diaco-
nátu ad minus annum íntegrum ,
nisi ob Ecclésiæ utilitátem ac ne-
cessitátem áliud Epíscopo viderétur ,
ministráverint ; sed étiam ad pópu-
lum docendum ea quæ scire ómnib-
us necessárium est ad salútem , ac
ad ministranda Sacramenta , dili-
genti exámine præcedente , idonei
comprobentur ; atque ita pietáte ac
castis móribus conspíci , ut præ-
clárūm bonórum óperum exem-
plum & vitæ mónita ab eis possint
expectári.

De Jejuniis Quatuor Temporum , & de Ordinationibus.

D O M I N I C A III.

A D V E N T U S .

Ex Concilio Tolosáno.

Anno 1590. Part. 2. Cap. 7.

Domínico die qui solemnem
Ordinum collatiōnem antecé-
det , hábitâ conciúculâ , Párochi
jejúnium eā potíssimum de causâ
ab Ecclésia indictum esse pópulum
dóceant , ut ritè Ordinatio minis-
trétur.

F E R I A S E C U N D A .
Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 23. de Ref. C. 12.
SCiant Epíscopi , non singulos
in ætate constitūtos , debére

ad Ordines assūmi , sed dignos dun-
taxat , & quorum probáta vita se-
nectus sit.

F E R I A T E R T I A .

Ex Concilio Mediolanensi quarto ,
sub sancto Cárolo.

Anno 1576. Part. 2. Tit. 7.

Impedimento irretítus ne ad sa-
cram Ordinatiōnem contrà sa-
crórum Cánonum & Conciliórum
præscriptum accédat. Impedimento
irretítū hi sunt ; minóres natu , Sa-
cramento Chrísmatis non confirmá-
ti , rudes & ignári , criminósi , so-
lémniter pénitentes , neóphyti ,
ebrietáti & gulæ déditi , impudíci ,

lapsi post Ordinem susceptum, per-juri, usurarii manifesti, infâmes, ratiociniis obligati, servi, cōpore vitiati, insinquer deformati, illegitimi nati, peregrini & ignoti, bigami, irregulares, suspensi, interdicti, excommunicati, morbo caduco laborantes, energumeni, non examinati, & non probati.

F E R I A Q U A R T A.
Ex Concilio Mediolanensi quarto.
Anno 1576. Part. 1. Cap. 5. de Feriis iv. Temp.

SAcra quatuor jejuniorum Tém-pora, sicut olim solemni celebritate & religioso supplicationum officio colebantur; ita ad illorum cultum, pastorali curâ eruditis fideliūm mentibus, in usum antiquæ pietatis revocanda sunt.

F E R I A Q U I N T A.
Ex Concilio Coloniensi.

Anno 1536. Part. 1. Cap. 21.
QUo affectu ac propósito accé-dant Ordinandi, videndum accuratèque investigandum est, nūm videlicet Dei causâ tantum, an potius suæ commoditatis gratiâ ad Ordines capeffendosaspirent, quæ-

rentes quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi.

F E R I A S E X T A.
Ex Concilio Mediolanensi quarto.

Anno 1576. Part. 2.
ANte sacræ Ordinationis tempus Párochi intrà Missarum solémnia populum ad illud excitent, ut Dei Sanctorumque ope piis fideliūm precationibus impetratâ, Episcopus Ordines iis conferat, quos útiles operários Ecclésia Dei pos-tulat.

S A B B A T O.
Ex Epistola sancti Leónis Papæ, ad Dióscorum Episcopum Ale-xandrínū.

Anno 445. C. 1.
QUod à Pátribus nostris propensiōre curâ novimus esse servatum, à vobis hoc volumus custodiři; ut non passim diébus omnibus Sacerdotális, vel Levítica Ordinatio celebrétur; sed post diem Sáb-bati ejus noctis quæ in prima Sáb-bati luceſcit, exordia deligantur in quibus his qui consecrandi sunt, jejúnis, & à jejunántibus sacra benedictio conferatur.

De functionibus & officiis sex Ordinum inferiorum.

D O M I N I C A I V. A D V E N T U S.

[Si sit dies 24. Decembris, omisso Canone occurrente, legitur is qui habetur infrà pro Vigilia Natalis Domini; & sic sequentibus Feriis.]

Ex Concilio Tridentino.
Anno 1563. Seſſ. 23. de Ord. 1.

Cap. 2.

Non solum de Sacerdótibus, sed & de Diáconis sacræ litteræ apertam mentionem faciunt; & quæ maximè in illorum Ordina-

tiōne attendenda sunt, gravissimis verbis docent: & ab ipso Ecclésiæ initio sequentium Ordinum nōmina, atque uniuscujusque eorum præpria ministéria, Subdiaconi scilicet, Acolythi, Exorcistæ, Lectoris & Ostiárii in usu fuisse cognoscuntur, quamvis non pari gradu. Nam Subdiaconátus ad mājores Ordines à Pátribus & à sacris Conciliis refertur, in quibus & de aliis inferiōribus frequentissimè legimus.

F E R I A S E C U N D A.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. C. 7.

Diaconorum Ordo à tribu Levi accépit exordium, in Evangelio autem primórdia eórum & in Actibus Apostolorum leguntur. Ex hinc jam decrevérunt Apóstoli Apostolorumque successores per omnes Ecclesiás Diáconos ordinandos esse, qui sublimiori gradu céteris circā arā Christi quasi columnæ assísterent.

F E R I A T E R T I A.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Anno 816. L. 1. C. 6.

Subdiáconi in Esdra inveniuntur, appellanturque ibi Nathinæ, id est, In humilitate Dómino servientes: isti oblationes in templo Dómini suscipiunt à populis: isti obediunt officiis Levitárum: isti quoque vasa corporis & sanguinis Christi Diacónibus ad altaria Dómini offerunt. De quibus quidem placuit Pátribus, ut quia sacra mystéria contrectant, casti & continentes sint ab uxóribus.

F E R I A Q U A R T A.
Ex Concilio Mediolanensi quinto,
sub sancto Cárolo.

Anno 1579. Part. 3. Cap. 3.

Qui Subdiaconátus Ordini ascriptus est, cùm statim lege astric-tus sit Canonicárum horárum officium recitandi; nemo ad eum Ordinem capessendum recipiátur, qui horárii illíus Officii cuius lege de-victus tenétur, recte ac rite recitandi peritus non sit.

F E R I A Q U I N T A.
Ex Concilio Mediolanensi quinto,
sub sancto Cárolo.

Anno 1579. Part. 3. Cap. 3.

UNusquisque eórum qui sacrís Ordínibus initabuntur, dili-

genter admoneátur, quām sanctum munus suscepturus est. Verū ejus sermonis vis in Subdiáconis potissimum monendis versétur, quod réctius, dūm integrum est, deliberare possint, an castitatem quae perpétua illi Ordini est annexa, profitéri velint; ne in eo Ecclesiástico spiritualique múnere suscipiendo quidquam agnatorum vel hujusmodi alienā voluntate, sed suā spontaneā deliberatione agant; nec verò in sacri ejusdem Ordinis susceptione vitæ hujus cōmodum aut áliud quidquam ejusmodi, sed Dei honorem sibi propósitum hábeant.

F E R I A S E X T A.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1562. Sess. 22. de Reform. C. 4.

Qui cujuscumque Ordinis officia ac quælibet Beneficia in Ecclésiis obtinent, aut impósterum obtinébunt, quibus varia ónera sunt annexa, videlicet ut álli Missas, álli Evangélium, álli Epístolam dicant seu cantent: quocumque ii privilégio, exemptione, prærogativâ, généris nobilitate sint insigniti, teneantur, justo impedimento cessante, infra annum Ordines suscipere requisitos.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

IN VIGILIA NAT. DOMINI.

Ex Concilio Bituricensi.

Anno 1584. C. 1.

+Servétur Vigilia Nativitatis Dómini, ad imitandum pietatēm Pastórum, qui Christo Dño eâ nocte adoratiōnis munus impendérunt.

DIE XXV. DECEMBRIS.

IN NATALI DOMINI.

Ex Concilio Toletáno.

Anno 684. Cap. 10.

+Si quis Jesu Christo Dei Fílio, ex útero Mariæ Vírginis nato,

áliquid aut Divinitatis immínuit, aut de suscepta humanitate subdúcit, exceptâ solâ lege peccati, & non eum verum Deum, Hominemque perfectum in una Persóna subsístentem sincerissimè credit; anáthemá sit.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

In Festo

S A N C T I S T E P H A N I .
Ex Epistola sancti Cœlestini Papæ primi ad Clerum populumque Constantinopolitánum.

Lecta in Conc. Eph. 1. Anno 431.

+ PAtiéntiae vobis atque constán-
tiæ forma, Stéphanus primus
Christi testis existat. Plebs in hunc

prædicantem striduit perfidórum:
nec tamen idóneus Christi comes
tacuit, quod vidébat.

DIE XXVII. DECEMBRIS.

In Festo

S. JOANNIS EVANGELISTÆ.

Ex Epistola sancti Cœlestini Papæ primi ad Concilium Ephesinum.

*Lecta in Conc. Ephes. Actione II.
Anno 431.*

+ VOs hortor, fratres beatissimi,
respiciátur illa sola diléctio,
in qua útique secundum vocem
Joannis Apóstoli, cuius relíquias
præsentes venerámini, manére de-
bémus.

*De solempni Presbyterorum officio, & partibus munera eorum ordinarii,
ac operis.*

DIE XXVIII. DECEMBRIS.

Ex Decrétis Præsulum Ecclésiæ Gal-
licanæ Meloduni congregatórum.

Anno 1579. Tit. de Sacr. Ordin.

D Uóbis constat totum Presby-
terórū ministérium, quo-
rum álerum est ut in commissum
sibi pôpulum Deum réddere propí-
tium nitantur piis præcibus ac sacris
sacrificiis; álerum, ut sint religio-
nis magistri, meditantes in lege
Dómini die ac nocte.

DIE XXIX. DECEMBRIS.

Ex Concilio Cloveshoviensi
secundo.

Anno 747. Can. 8.

P Resbyteri sciant se necessariò
pro Dei intuítu debére à secu-
láribus negótiiis causisque, in quan-
tum præváleant, vacáre, altáris of-
ficiūm divinique cultūs obsequium
summā intentiōne persolvere; Orat-
oriū domum & cuncta ad cultum
ipsius pertinéntia sub sua cura con-
serváre; Lectiōni, Oratiōni, Mis-

fárum celebratiōni, Psalmisque ca-
nendis invigiláre.

DIE XXX. DECEMBRIS.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Anno 829. Lib. 1. Cap. 4.

Q uandò vita Sacerdótum cum
doctrina non concordat, &
auditóribus infirmis scándalum, &
animárum provenire periculum non
est dúbium. Proindè summóperè
cavendum Sacerdótibus, ne offendí-
culum fiant his quibus præsunt:
tunc enim offendículum fiunt illis,
quandò quod verbis prædicant, mó-
ribus impugnant.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

Ex Capítulis * Herardi, Turonen-
sis Episcopi, atque ex ** Con-
cilio Parisiensi.

* Anno 858. ** Anno 1429. C. 22.

P Resbyteri, sicut ordine sanc-
tiores, ita verbo, incessu &
actu sint reverentiōres; quia celsi-
tudo grádum graviōrem peccati
facit cùmulum. ... Quantò Eccle-

siástici viri perfectiòris statûs & majo-
ris dignitatis honore illustrantur ,
tantò majorem Dómino tenentur
exhibere reveréntiam , & ab ómnibus
illícitis diligéntius abstínere.

DIE I. JANUARI.

In Feste

CIRCUMCISIONIS DOMINI.
Ex Concilio Lugdunensi secundo
cœcuménico.

Anno 1274. Conſtit. 25.

+ Q Uod generáliter scríbitur ut in
nómine Jesu omne genu flectatur , sìnguli singuláriter in ſeipſis
implentes , præcipue dùm aguntur
Miflárum ſacra myſtérie , glorió-
ſum illud nomen quandocumquè
recólitur , flectant génua cordis ſui ,
quod vel cápit is inclinatiónē teſ-
tentur.

DIE II. JANUARI.

Ex Capituláribus Theodulphi ,
Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. C. 2.

O Portet (Sacerdótes) & affi-
duitátem habére legendi , &
infántiam orandi ; quia vita viri
justi lectione instrúitur & ornátur ,
& affiduitáte lectionis munítur homo
à peccáto , juxtà illum qui dicébat :
In corde meo abscondi eloquia tua ,
ut non peccem tibi. Hæc ſunt enim
arma , léctio videlicet & orátiō ,
quibus diábolus expugnátur : hæc
ſunt instrumenta quibus æterna beatitudo
acquíritur , vitia comprimuntur ,
virtutes nutrīuntur.

DIE III. JANUARI.

Ex Capituláribus Theodulphi ,
Aurelianensis Epíscopi.

Anno 797. C. 3.

S I quandò à lectione ceſſátur , de-
bet operatio ſubſequi ; quia otió-
ſitas inimica eſt ánimæ : & anti-
quus hostis , quem à lectione ſive

ab oratiōne vacantem invénerit ,
fáciē ad vitia rapit. Per uſum nam-
que lectionis diſcétis quáliter & vos
vivátis , & álios doceátiſ. Per uſum
oratiōnis , & vobis & his quibus
in caritaté conjuncti eſtis , prodeſſe
valébitis. Per operatiōnem & cór-
poris maceratiōnem , & vitiis ali-
menta negábitis , & vestrīs neceſ-
ſitatibus ſubveniétis , & habébitis
quò neceſſitatem patiéntibus por-
rigátiſ.

DIE IV. JANUARI.

Ex sancto Ambrósio.

Lib. 3. de Offic. C. 20.

T Empora quibus ab Ecclésia
vacas , (ô Sacerdos ,) lectioni
impendas. Cur non Christum re-
vías , Christum alloquáris , Chriſ-
tum áudias ? Illum allóquimur ,
cùm orámus ; illum audímus , cùm
divína légitimus orácula. Quid nobis
cum alienis dómibus ? Illi pótius
ad nos convéniant , qui nos requí-
runt. Quid nobis cum fábulis ? Mi-
niftérium altáribus Christi , non
obséquium homínibus deferendum
recépimus. Húmiles decet eſſe , mi-
ties , mansuétos , graves , patientes.
Modum nos tenére in ómnibus ,
vel tacitus vultus , vel ſermo an-
nuntiet.

DIE V. JANUARI.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ.

Ex Concilio Aurelianensi
quarto.

Anno 541. Cap. 2.

+ P Lácuit Deo propítio , ut fane-
tum Pascha , ab ómnibus Sa-
cerdótibus uno témpore celebrétur :
quæ festivitas annis sìngulis Epi-
phaniórum die in Ecclésia pópulis
denuntiétur.

DIE VI. JANUARII.
IN EPIPHANIA DOMINI.

Ex Concilio Ephesino.

Anno 431. Part. 2.

+ QUóniam Christus Rex & Deus
est, & mortem ob passiónis

*De hierarchicis Presbyterorum functionibus Episcoporum auctoritati
specialiter subordinatis.*

DIE VII. JANUARII.

Ex Concilio Tridentino.

Seff. 23. Cap. 4.

QUóniam in Sacramento Ordinis
sicut & in Baptismo & Confirmatio-
nione carácter imprimitur, qui
nec deléri nec auferri potest; mé-
ritò sancta Synodus damnat eórum
sententiam, qui áfferunt novi Tes-
tamenti Sacerdótes temporáriam
tantúmmodo potestátem habére;
& semel rite ordinátos, íterum
láicos fieri posse, si verbi Dei mi-
nistérium non exérceant.

DIE VIII. JANUARII.

Ex Concilio Hispalensi secundo.

Anno 619. Can. 7.

Prærat sanctus Isidorus Hispal.

PRæcipiente Dómino, solus Móy-
ses in tabernáculo Dei erexit
altáre, solus ipse unxit; útique quia
summus Sacerdos Dei erat, sicut
scriptum est: Móyses & Aáron in
Sacerdótibus ejus. Ideoque id quod
tantum fádere principibus Sacerdó-
tum iussum est, quorum typum
Móyses & Aáron tenuérunt, Pres-
byteri qui filiorum Aáron gestant
figúram, arrípere non præsumant.

DIE IX. JANUARII.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Seff. 23. Cap. 4. de Ord.

SAcro sancta Synodus déclarat,
Præter céteros Ecclésiasticos gra-
duis, Episcopos qui in Apostolórum

dispensatióne gustávit, múnera
mysteriòrum sunt indícia. Offerunt
Magi aurum, recognoscentes ip-
sum esse Regem: ófferunt thus,
norunt enim se Deo offerre: óf-
ferunt myrrham propter mortem
in mystério Passiōnis.

locum successerunt, ad hierárchicum
ordinem præcipue pertinére, & pô-
sitos, sicut Apóstolus ait, à Spíritu
sancto régere Ecclésiam Dei; eos-
que Presbyteris superiores esse, ac
Sacramentum Confirmatiónis con-
ferre, ministros Ecclésiae ordinare,
atque ália pléraque perágere ipsos
posse, quarum functiōnum potes-
tatem réliqui inferioris ordinis nul-
lam habent.

DIE X. JANUARII.

Ex Diálogo sancti Hierónymi
Presbyteri adversus Luciferianos.

Script. ann. 384.

Ecclésiae salus in summi Sacer-
dótis dignitatē pendet: cui si
non exsors quædam & ab homíni-
bus éminens detur potestas, tot in
Ecclésiis efficientur schismata quo
Sacerdótes. Indè venit ut sine chrís-
mate Epíscopi, neque Présbyter,
neque Diáconus jus hábeant bap-
tizandi; quod frequenter, si tamen
necessitas cogit, scimus étiam li-
cére láicis.

DIE XI. JANUARII.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Seff. 23. de Reform.
Cap. 15.

Quamvis Presbyteri in sua ordi-
natione à peccatis absolvendi
potestátem accípiant; decernit ta-
men sancta Synodus nullum étiam
regulárem posse confessiōnes secu-

lárium, etiam Sacerdótum, audíre, nec ad id idóneum reputári, nisi aut parochiale Benefícium, aut ab Episcopis per exámen, si illis vidébitur esse necessárium, aut áliás idóneus judicétur, & approbatiónem quā gratis detur, obtíneat, privilégiis & consuetúdine quācumque, etiam immemorábili, non obstantibus.

DIE XII. JANUARI.
Ex Concilio Burdigalensi.

Ann. 1582. Tit. 20.

NTOS Evangélicæ & Apostólicae régulæ innitentes, statuimus atque præcipimus ne quis, sive sit seculáris, sive reguláris, pùblicè ad pòpulum verba fáceret de Religione áudeat, nisi ab Episcopo facultátem & mandátum id speciá-

De virtutibus Clero necessariis, ac primùm de obedientia erga Superiores præscripta, & unitate in ministerio servanda & insinuanda.

D O M I N I C A P R I M A
post Epiphaniam, quæ est intrà Octavam.

[*Ab hac die Canones præcedentes qui nondum lecti sunt, deseruntur, (excepto Canone diei Octavæ Epiphaniæ, qui nunquam omittitur,) & sumuntur sequentes.*] Ex Conciliis Toletáno quarto & undécimo.

Anno 633. & 675. Can. 27. & 10.

Quando Presbyteri vel Diácones per Paróchias constituuntur, oportet eos primùm professiónem Episcopo suo fáceret, ut castè & purè vivant sub Dei amóre. Ut unusquisque fidem Cathólicam sincérâ cordis devotione custodiens, in nullis opéribus suis canonicis régulis contradícat; débitum per ómnia honórem atque obsequii reverentiam præminentí sibi dependat.

tim munus obeundi habuerit. Tu autem, Dómine, &c.

DIE XIII. JANUARI.

O C T A V A
EPIPHANIÆ,
E T BAPTISMUS CHRISTI.

Ex Concilio Tridentino.
Ann. 1547. Sess. 7. Can. 1. 7. & 12.

+ **S**I quis díixerit Baptismum Joannis eamdem vim habuisse cum Baptismo Christi; baptizátos per Baptismum ipsum, solius tantum fidei debitores, non autem universæ legis Christi servandæ; & neminem esse baptizandum, nisi eâ ætate quâ Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo, anáthema sit.

F E R I A S E C U N D A.
Ex Epistola sancti Hierónymi ad Nepotiánum.

Script. ann. 394. num. 7.
Esto subiectus Pontifici tuo, & quasi anima parentem suscipe. Amare filiorum, timere servorum est. Episcopi Sacerdótes se esse noverint non dominos. Honorent Cléricos quasi Cléricos, ut & ipsis à Cléricis quasi Episcopis honor deferatur. Quod Áaron & filios ejus, hoc esse Episcopum & Presbiteros novérimus. Unus Dóminus, unum templum, unum sit étiam ministerium.

F E R I A T E R T I A.
Ex Concilio Calcedonensi.

Ann. 451. Can. 8.
Qui præficiuntur Paróchiis, vel qui ordinantur in Monastériis & Basílicis Mártirum, sub Episcoporum qui in unaquaque civitate

sunt, secundum sanctorum Patrum traditiones, potestate permaneant, nec per contumaciam ab Episcopo suo dissilient: qui vero audent evriter eismodi formam quocumque modo, nec proprio subjiciuntur Episcopo, Canonum corrip-tionibus subjaceant.

FERIA QUARTA. Ex Concilio Carthaginensi sexto.

Anno 419. C. 10.

SI quis Presbyter a Preposito suo correptus, & superbiā (quod absit) inflatus fecernendum se ab Episcopi sui communione duxerit, ac separatim cum aliquibus schismafaciens, sacrificium Deo obtulerit; anathema habeatur, & locum amittat.

FERIA QUINTA. Ex Concilio Carthaginensi sexto. Temp. Coelestini Papæ, ann. 419.

C. 31.

Quicumque Clerici vel Diaconi pro necessitatibus Ecclesiæ non obtemperaverint Episcopis suis volentibus eos ad honorem ampliorum in Ecclesia sua promovere, nec illi ministrent in gradu suo unde recedere noluérunt.

FERIA SEXTA. Ex Concilio Carthaginensi quarto.

Ann. 398. Can. 59.

Discordantes Clericos Episcopus, vel ratione, vel potestate ad concordiam trahat; inobedientes Synodus per audienciam damnet.

SABBATO. Ex Canonicis Apostolorum.

Can. 38.

Presbyteri & Diaconi sine voluntate Episcopi nihil faciant. Is enim est cuius fidei populus

Domiini creditus est, & a quo pro animabus ratio exigetur.

DOMINICA II. post Epiphaniam. Ex Concilio Parisiensi.

Ann. 1212. Part. 2. Can. 12.

Summoperè cavendum est subditis ne inobedientiæ vitium incurrit: sed Prælatis suis, in his quæ secundum Deum sunt, humiliter obdiant & devotè.

FERIA SECUNDA. Ex Concilio Lugdunensi secundo.

Ann. 567. Can. 1.

UNitatem Sacerdotum, quam & Dominus diligit, & Scriptura commendat, & concordia caritatis exposcit, convenit ab omnibus custodiri; ita ut in omni tractatu & definitione, uno spiritu, unâ sententiâ, Sacerdotum constanter perseveret.

FERIA TERTIA. Ex libro septimo sancti Optati Episcopi, de schismate Donatistarum.

Script. circa ann. 370. n. 3.

Christus omnes discipulos suos vouluit in uno esse. Dum nollet se negari, promisit se apud Patrem negatûrum esse qui se negaret; & tamen bono unitatis beatus Petrus cui satis erat si post quod negaverat saltem veniam consequeretur, claves regni cœlorum communicandas céteris solus accépit. Bono unitatis sepelienda esse peccata multa hinc intelli-gi datur.

FERIA QUARTA. Ex Concilio Arelatensi sexto.

Ann. 813. C. 12.

Definire nos oportet de pacis bono atque concordia, ut ab omnibus omnino indisrupta teneatur inter Episcopos, inter Clericos

& Mónachos , & omnem pópulum Christiánum , ut beátus Apóstolus dócuit , dicens : Sectámini caritátem & sanctimóniam , sine qua nemo vidébit Deum.

F E R I A Q U I N T A .

Ex Concilio Arelatensi sexto.

Ann. 813. C. 12.

Quidquid illud est , quod nos ad veræ pacis stúdium & caritatis perfectiōnem próvocat , totis víribus nostris sectandum est : quidquid nos ab illa disjungit , ut vénenum mortíferum à nobis caven-dum est.

F E R I A S E X T A .

Ex Concilio Cloveshovienſi se-cundo.

Ann. 747. Can. 2.

SIt concórdia in ómnibus viris Ecclesiásticæ Religiónis , in ser-móne , in ópere , in judício , sine cuiusquam adulatiōne persónæ , út-potè unius Dómini ministri , uniusque ministérii conservi . Licet sédi-bus sint divisi per diversa loca , ta-men méntibus conjuncti in uno spíritu , Deo in fide & spe & cari-

tate desérviant , orantes diligenter pro ínvicém , ut sui certáminis cursum fidéliter unusquisque consum-máre posít.

S A B B A T O .

Ex Statútis Provinciálibus sancti Edmundi , Cantuariensis Epíscopi.

Ann. 1236. Cap. 5.

MAgna nobis (ô Sacerdótes) injuncta est necéssitas pacis observandæ , cùm Deus ipse pacis sit auctor & amátor , qui non só-lum cœlestia , sed étiam terréstria venit ad ínvicem pacificare . Pa-cem , quantum in vobis est , cum ómnibus habentes , Parochiános vestros moneátiſ , ut in unitáte fí-dei & pacis vínculo unum corpus fint in Christo : inimicítias , si exortæ fúerint in Paróchia vestrá , diligenter sedantes , amicítias co-pulantes , discordantes à discór-dia revocantes ; quantum in vobis est , non permittentes quòd sol óccidat super iracúndiam Parochia-nórum vestrórum .

De spiritu paupertatis & modestiā Ecclesiasticā in possessione , usu , vel acquisitione rerum temporalium .

D O M I N I C A I I I .

post Epiphaniam.

Ex Concilio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3. Monit.

PAupertátem dilexit & dócuit cœlestis Magister Christus , qui nascens in præsépio pónitur , & nudus in Cruce móritur . Scítote paupertati sócias adjungi sobrietátem , abstinentiam , & réliquas vir-tutes quibus prælucrére oportet Mi-nistros Dei .

F E R I A S E C U N D A .

Ex libro secundo sancti Isidóri , Hispalensis Epíscopi , de Officiis Ecclesiásticis .

Circa annum 630. Cap. 1.

CLéricos vocári aiunt Doctóres nostri , eò quòd in sortem hæ-reditatis Dómini dentur , vel pro eò quòd ipse Dóminus fors illórum est . Unde oportet ut qui Deum hæreditáte pósſident , absque ullo impedimento séculi , Deo servíre stúdeant , & páuperes spíritu esse

contendant; ut cóngruè illud Psal-mista dícere possint: Dóminus pars hæreditatis meæ.

F E R I A T E R T I A.

Ex sancto Isidoro Hispalensi.

L. 2. de Off. Ecclesiast. Cap. 4.

Est in Cléricis tonsura signum quoddam quod in corpore figuratur, sed in ánimo ágitur; scilicet, ut hoc signo vitia in religione resecentur, & crimíibus carnis nostræ quasi crínibus exuámur.

F E R I A Q U A R T A.

Ex libro sancti Ambrósii de Officiis Ministrorum.

Lib. 1. Cap. 36.

Considera quemádmodùm eos qui ad officia Ecclésiæ accéidunt, despiciéntiam rerum humanañrum habére dóceat Apóstolus: tibi contemptum divitiárum suádet, nihil permittens nisi quod te exérceat ad pietátem. Exérceat ergo te pietas ad justitiam, continéntiam, mansuetúdinem. Non te ímplices negótiis seculáribus, quóniam Deo mítitas.

F E R I A Q U I N T A.

Ex Sermóne sancti Augustíni de Pastóribus Ecclésiæ.

Extat in Concilio Aquisgran. ann. 816. Lib. 1. Cap. 12.

Apóstolus dicit sic Dóminum disposuisse, ut qui Evangélium annúntiant, de Evangélio vivant: non tanquàm venále sit Evangélium, ut istud sit prétium ejus, quod sumunt qui annúntiant, undè vivant. Si enim sic vendunt, magnam rem vili vendunt. Accípiant sustentationem necessitatis à populo, mercédem dispensatiōnis à Dómino.

F E R I A S E X T A.

Ex libro Juliáni Pomérii, de vita contemplativa.

Script. circa ann. 491. Cap. 10.

Si Apóstolus qui nihil habébat, nóluit de Evangélio, ubi labórábat, sed suis mánibus vívere, ne mercédem amítteret; quid nos qui & própria nólumus, amóre possí-dendi, non vivendi necessitáte, relínquere, & accípere ínsuper volúmus, non undè vivámus, sed undè censem nostrum damnabílibus incrementis augéámus?

S A B B A T O.

Ex Concilio Mediolanensi quarto.

Ann. 1576. Part. 3.

Exemplo sanctórum vos, pau-pertáte, sobrietáte, ac parcimoniá ita ágite; ut non modò à supervacaneárum rerum úsibus abstinentes, sed vestro étiam defraudantes víctu, Ecclésias vestras & altária exornétis, aliénis item ne-cessitáibus subveniátis, & paupéribus opitulémini.

D O M I N I C A I V.

post Epiphaniam.

Ex Concilio Aquisgranensi.

Ann. 816. Cap. 20.

Sacerdótis prædicatio opéribus confirmanda est; ita ut quos docet verbo, instruat exemplo. Vera enim illa doctrína, quam vivendi séquitur forma.

F E R I A S E C U N D A.

Ex Concilio Valentino.

Ann. 855. C. 15.

Sacerdos maturitatē morum, & repudiatiōne ómnium levitátum ac vanitátum, ómnibus sibi adhæréntibus seque intuéntibus formam disciplinæ, & verecundiæ, ac modéltiæ infundat.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1562. Sess. 22. de Reform.

C. 1.

SIc decet omnino Cléricos in sortem Dómini vocátos , vitam moresque suos omnes compónere ; ut hábitu , gestu , incessu , sermone , aliisque ómnibus rebus nihil nisi grave , moderátum , ac religióne plenum præ se ferant.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans , Archiepiscopi Tolosani.

Ann. 1531. Tit. 49.

QUóniam hábitus extrínseci decentia , intrínsecam morum honestatē ostendit , sancimus & ordinamus , ut Sacerdótum vestis sit taláris , in qua Clericális ordinis honestas & modestia deprehendátur , non autem fastus jactántia , vel elatiónis vítium.

FERIA QUINTA.

Ex Concilio Parisiensi.

Ann. 1528. Cap. 23.

In Decretis morum.

OMNES Clérici , máximè in sacris constituti , cùm in loco Sanctórum sint , ópera Sanctórum exérceant : ínsuper professiónem suam probent ; hábitu scilicet , ut per decentiam hábitus extrínseci intrínsecam morum honestatē ostendant.

FERIA SEXTA.

Ex sancto Bernardo.

Apol. ad Guillerm. Abb. C. 9.

script. circa ann. 1125.

MOLLIA indumenta , ánimi mollitatem índicant. Non tantò curaretur corporis cultus , nisi priùs neglecta fuisset mens inulta virtutibus.

SABBATO.

Ex Concilio Burdigalensi.

Ann. 1583. Tit. 21. de vit. & morib.
Cleric.

IN omni vestitu & hábitu Clericali , nec affectata & immoderata cultus & elegántiae diligéntia , nec sordes & nimis abjecta incúria appáreant.

DOMINICA V.

post Epiphaniam.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Ann. 829. Lib. 1. C. 29.

SUNT multa divinæ legis præcepta & sanctórum Patrum dicta , quæ Sacerdótes Dómini à terrénis & seculáribus negótiis expedíri , cœlestique milítia libérè sanciunt servire. Quisquis ígitur Presbyterórum se ab his cohibére detrectáverit , dignum est ut ab Epíscopo suo rígida corripiátur invectiōne.

FERIA SECUNDA.

Ex Conciliis * Carthaginensi térito & ** Cabilonensi secundo.

* Ann. 388. Cap. 15.

** Ann. 813. C. 5.

PLACUIT ut Epíscopi & Presbyteri , & Diáconi , vel Clérici non sint conductóres & procuratóres , neque ullo turpi vel inhonesto negótiio victum quærant A túnipibus lucris & usúris non solùm abstíneant , verùm étiam plebes sibi subditas abstinére móneant.

FERIA TERTIA

Ex sancto Bernardo.

In Prolog. vit. S. Malach.

Quem das mihi contentum necessariis , contemptórem superflúorum ? Lex est tamen præfixa ab Apóstolis Apostolórum successóribus. Viictum & vestitum habentes , inquiunt , his contenti sumus.

Ubì forma hæc? in libris cérimus eam, sed non in viris.

F E R I A Q U A R T A.
Ex Commentário sancti Hierónymi in Epístolam ad Titum.

Script. ann. 387.

QUæritur inter dispensatòres, ut fidélis quis inveniátur. Turpis quoque lucri appetitus ab eo qui Episcopus (sive Presbyter) futurus est, debet esse alienus. Sunt enim multi docentes quæ non oportet, turpis lucri gratiâ; qui totas domos subvertunt, & putant quæstum esse pietátem. Mélior est autem, juxtâ Salomónem, módica accéptio cum justitia, quâm multa genímina cum iniquitáte; & magis eligendum in paupertáte nomen bonum, quâm in divitiis nomen péssimum. Turpis lucri appetitio est plusquâm de præsentibus cogitare.

F E R I A Q U I N T A
Ex Statútis Synodálibus Joannis d'Orleans, Archiepiscopi Tolosani.

Ann. 1531. Tit. 50.

CUm scriptum habeátur, Nemo potest Deo servire & mammónae; statuimus & districtè præcipi-

mus, quòd nullus in sacris Ordinibus constitútus, vel Beneficium afflécitus, per se, vel per álium negotiatióne exérceat.

F E R I A S E X T A.
Ex libro Juliáni Pomérii, de vita contemplativa.
Script. circa ann. 491. Lib. 2. C. 13.

EIs qui militant Deo, fugienda sunt ex toto corde divitiæ; quas qui habére volunt, sine labore non querunt, sine difficultate non invéniant, sine cura non servant, sine ánxia delectatióne non possident, sine dolore non perdunt.

S A B B A T O.
Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576.

TN primis cárveant omnes Ecclesiástici ab illis vitiis propter quæ irritáatur Deus, & nomen ejus blasphemátur inter gentes, atque Ecclesia Dei afflígitur. Sint mores eorum sine avaritia; pro quocumque officio contenti his quæ sibi vel jus ipsum, vel laudabilis consuetudo constituit: ac ne quidem avidius sive inhumánius quod sibi debétur exigant, atque in omnibus pauperiorum rationem hábeant.

De castitate, verecundia, & temperantia Clericali.

D O M I N I C A V I .

post Epiphaniam.

Ex Concilio Toletáno quarto.

Ann. 633, C. 21.

IN offensos & immaculátos decet Dei Sacerdótes exístere, nec ullo eos fornicatiónis contágio pólui: sed castè viventes, mundos semetipsos celebrandis exhibeant Sacramentis.

F E R I A S E C U N D A.

Ex Concilio Turonensi primo.

Ann. 451. Can. 1.

SI universis fidélibus, secundùm Apostólicam doctrinam, cástitas custodienda indicitur; ut qui habent uxóres, ita sint quasi non habentes: quanto magis Sacerdótes Dei ac Levítæ, divino mancipati altari, custodire debent, ut non

solum cordis, verum etiam corporis puritatem servantes, pro plebe supplicaturi, ad divinum introire mereantur auditum.

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Toletano quarto.

Ann. 633. C. 21.

Abstineamus nos ab omni opere malo, & ab omni inquinamento carnis liberi maneamus; ut mundi corpore, purgati mente, possimus ad sacrificium Christi digni accedere, & Deum pro dilectis omnibus deprecari.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Toletano quarto.

Ann. 633. Cap. 22.

QUamvis conscientiam nos habere puram apud Deum oporetat, tamen apud homines famam optimam custodire convenit; ut, juxta praeceptum Apostolicum non tantum coram Deo, sed etiam coram hominibus vitae sanctae testimoniūm habeamus.

FERIA QUINTA.

Ex Conciliis * Agathensi, & ** Tironensi.

* *Ann. 506. Cap. 10. Aderat Heraclianus Episc. Tolos. ** Ann. 567. C. 10.*

NULLUS Clericorum extraneæ féminalia quilibet familiaritatē jungatur, & in domum illius extranea mulier non accedit.... Extranea est, dum non est mater, aut soror, aut filia.

FERIA SEXTA.

Ex Epistola sancti Hieronymi Presbyteri, ad Nepotianum.

Script. ad ann. 394.

HOspitolum tuum, aut raro, aut nunquam mulierum pedes terant. Omnes puellas & virginem Christi, aut æqualiter ignora, aut

æqualiter diligere. Ne sub eodem tec-to manesites: nec in præterita castitate confidas. Nec Samsone fortior, nec Davide sanctior, nec Salomon potes esse sapienter.

SABBATO.

Ex Epistola sancti Hieronymi Presbyteri, ad Nepotianum.

Script. ad ann. 394.

SOlus cum sola, secretò & absque arbitrio, vel teste, non se deas. Caveto omnes suspiciones, & quidquid probabiliter fingi potest, ne fingatur, ante devita.

DOMINICA

SEPTUAGESIMA.

Ex Concilio Mediolanensi tertio.

Ann. 1573. Tit. 1.

+ **S**tudeat Episcopus, ut, quo tempore in Septuagesimæ, Sexagesimæ, & Quinquagesimæ hebdomadis Ecclesia mater populum Dei instruit ac preparat ad sancte recolendam Christi Domini passionem & crucem, fidèles spectacula, ludos scénicos, & alia tunc præsertim morum corruptelis introducta, tanquam à sanctissimis Ecclesiæ institutis abhorentia, omnino fugientes, ad pietatis christianiæ studia, & ad orationem attentiones sint, propostâ omni christianarum actionum exercitatione.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Cameracensi.

An. 1565. Canone 50. quem sanctus Carolus an. 1576. suis Decretis ascepit.

Non pastores & clérici libros apud se teneant aut legant, ex quibus corrumphi Religio, bonique mores, ac studium boni operis, timorque & amor Domini languere possit: ut sunt libri qui lasciva, scurrilia, vana & impura continent.

Instruant autem bibliothecas suas bonorum & piorum auctórum libris ; ex quibus doctrinam háuiant , quam salubriter suis popularibus possint effundere.

F E R I A T E R T I A .

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Ann. 829. Lib. I. Can. 38.

CUm ab ómnibus Christiánis , juxta Apóstoli documentum , stultilóquium & scurrilitas sit cavenda ; multò magis à Sacerdóribus Dómini , qui áliis exemplum & condimentum salútis esse debent , cavéri oportet. Hæc quippè à sanctis viris pénitus sunt propellenda , quibus magis cónvenit lugére , quām ad scurrilitátes & stultilóquia , & céteras vanitátes quæ ánimam chri- tiánūm à rigore suæ rectitudinis emollire solent , in cachinos ora diffólvere.

F E R I A Q U A R T A .

Ex sancto Bernardo.

Lib. 2. de Confid. Cap. 13.

Infer seculáres nugæ , sunt in ore Sacerdótis blasphemiae. Consecrasti os tuum Evangélio : tálibus jam aperire illícitum , assuēscere sacrilegium est. Lábia Sacerdótis custodiunt sciéntiam ; & legem requírent de ore ejus , non nugas profectò vel fábulas. Verbum scúrile , quod faceti urbaníve nómine colórant , non sufficit peregrinári ab ore ; procul & ab aure relegandum.

F E R I A Q U I N T A .

Ex Libro secundo sancti Isidori , Hispalensis Episcopi , de Officiis Ecclesiásticis.

Cap. 2. de Regul. Cleric. Ann. 630. Extat in Concilio Moguntino , ann.

813. C. 10.

Cléricis lege Patrum cavétur ut à vulgári vita seclusi , à mundi

voluptatibus sese abstíneant , nec spectaculis nec pompis intersint , seculária negotia fúgiant , non vagis oculis , non infræni lingua , aut petulantumidóque gestu incédant ; sed pudorem ac verecúndiam mentis simplici hábitu incessuque ostendant.

F E R I A S E X T A .

Ex Concilio Turonensi tértio.

Ann. 813. Can. 7. & 8.

AB ómnibus quæcumque ad aurum & ad oculorum pertinent illécebras , undè vigor ánnimi emolíri posse credátur , Dei Sacerdótes abstínere debent ; quia per aurum oculorumque illécebras vitiórum turba íngredi solet. Sacerdóribus non expedit seculáribus & túrpibus quibúlibet interessé jocis : vocationes quoque ferarum vel avium mínimè sectentur.

S A B B A T O .

Ex Concilio Londinensi.

Ann. 1268. Can. 4.

QUóniam in armis virtutum consistit secúritas innocéntiae christiánæ , docet Apóstolus ut induámur armatúram Dei , & gládio spíritus accingámur ; eò quod non sit nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem ; sed adversus príncipes tenebrárum , qui non armis férreis , sed orationibus , & lácrys , & virtutum opéribus expugnantur. Clericis igitur qui ad præclaram Christi hæreditátem assumpti sunt , usus armórum sit omnino prohibitus.

D O M I N I C A

S E X A G E S I M A E .

Ex Capituláribus Theodulphi , Au- relianensis Episcopi.

Cap. 36.

Hebdómada ante inítiūm Quadragesimæ , Confessiones Sa-

cerdótibus dandæ sunt, pœniténtia accipienda, discordantes reconciliandi, & ómnia júrgia sedanda: & dimittere debent débita ínvicem de córdibus suis, ut libérius dicant: Dimitte nobis débita nostra, sicut & nos dimittimus debitóribus nos-tris; & sic ingredientes in beatæ Quadragesimæ tempus, mundis & purificatis méntibus ad sanctum Pascha accédant, & per pœniténtiam se rénovent, quæ est secun-dus baptismus.

FERIA SECUNDA.

Ex Concilio Turonensi primo.

Ann. 461. Can. 1.

Cum Láico abstinéntia imperé-tur, ut possit orationi vacans, & Deum déprecans, exaudíri: quan-tò magis Sacerdótibus vel Levítis, qui omni momento paráti esse Deo debent in omni munditia & puri-tate secúri; ne aut sacrificium of-ferre, aut baptizare, si id témporis necéssitas popóscerit, cogantur?

FERIA TERTIA.

Ex Concilio Aquileiensi.

Ann. 1596. Tit. 11.

Convívia, & nímiam Laicorum familiaritatem, multárum offendíónum & scandalórum originem, debent Clérici in quocumque gradu constituti declinare ac fúgere. Me-minisse verò debent non aliundé Clericális ordinis dignitatem gráviùs fuisse offendam, quàm à nímia Laicorum familiaritaté.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Parisiensi.

Ann. 1429. Cap. 20.

Cum morum grávitas & vita honestas in Ecclesiásticis viris præcipue débeant relucrére, Epíscopi & álli ad quos spectat infe-riorum mores reformare, diligenter

servent & curent à suis súbditiis observári quæ in sanctórum Patrum Decrétis & canónicis institu-tiónibus de vita & honestáte Cle-ricorum fuérunt laudabiliter institúta: máximè autem provídeant circà Cléricos qui tabernas, quod non cónvenit, adíre & frequentáre non verentur.

FERIA QUINTA.

Ex Statútis Synodálibus Valthéri, Aurelianensis Episcopi.

Ann. 858. Can. 16.

Presbyteri vel reliqui Ordinis Ecclesiástici in tabernis non bi-bant, nec scurrilitatibus cachinnum movéntibus confuescant; scientes quod de omni verbo otioso ratió-nem reddent, hi máximè quorum sermo omni témpore sale debet esse conditus; ut verbo & ópere, exem-ple fint & forma cunctis cernénti-bus, præstentque grátiam audién-tibus.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Ebroicensi.

Ann. 1576.

Eculáribus homínibus nec Joani-nis Baptistæ austéritas, nec Christi in vieti populáritas probári pótuit. Proindè fátius est Eccle-siásticos viros fúgere promísca contubérrnia seculárium, ac pótiūs hospitalitatem inter se exercére.

SABBATO.

Ex Concilio Tridentino.

Anno 1562. Seff 22. de Reform.

C. 1.

Quæ áliás à summis Pontifícibus & à sacris Conciliis de Clericorum vita, honestáte, cultu, doc-trináque retinenda, ac simul de luxu, comediatiónibus, choréis, áleis, lúsisbus, ac quibuscumque crimínibus, necnon seculáribus ne-

gótis fugiendis copiósè ac salubriter fancíta fuérunt, éadem in pós-terum iisdem pœnis vel majóribus arbítrio Ordinárii imponendis ob-

serventur; nec appellátio executiō nem hanc quæ ad morum correcciónem pertinet, suspendat. Tu autem, Dómine, &c.

De præparatione ad Quadragesimalem Pœnitentiam.

D O M I N I C A

Q U I N Q U A G E S I M A.

Ex Concilio Mediolanensi quinto, sub sancto Cárolo.

Ann. 1579. Part. 1. Tit. 7.

+ **P**Arodus die Domínico qui Fériam aspersiónis Cínerum próximè præcedit, pópulum salutáres utilitátes dóceat quas in eórum benedictiōne multis oratiōibus Ecclésia petit. Hæ quidém præter céteras sunt, ut fidéles qui sacro cínero asperguntur, ad intimam cordis humilitátem adjuventur; ut in eos benedictio cœlestis descendat, quâ adjúti verè intiméque toto ánimo peccáta dôleant, hoc mente reputantes ad hóminis peccátum terram maledictam fuisse, nosque omnes in cínerem ac terram redditúros.

F E R I A S E C U N D A.

Ex venerabili Guillelmo Arverno, Parisiensi Episcopo.

Ann. 1230. Sermon. 1. Domin.

Quinquag. n. 1.

Sicut ille qui ingressurus est Religiōnem, prætentat áliqua quæ sunt Religiōnis, & eis ante ingressum affuescit; sic ante Quadrage-

simam áliquid pœnitentiæ inchoandum effet. Contrárium verò hómines fáciunt, qui in delíciis hoc tempore excédunt, quasi nésciant quòd quantò magis tálibus assueverunt, tantò diffíciliùs eis carébunt. Hoc (igitur) tempore multùm conandum est ad sobrietátem.

F E R I A T E R T I A.
Ex Littera sancti Cároli, de tempore Septuagésimæ.

Ann. 1574.

Quantò magis mundus suis ómnibus dissolutiōibus, profánis lúsis, dæmonisque opéribus infanré vidébitur; tantò magis ex caritatis débito cæcitati eórum (qui ad convívia, festa, alíaque vétita oblectamenta læti & álacres currunt,) debétis unà cum Ecclésia condolére, & ardentioribus oratiōibus Dóminum deprecári, nolit ad tot ingrati nostri erga ipsum ánimi vitia respícere; sed pro immensa sua misericórdia his dignéatur, útpotè frátribus nostris, licet obcæcatis, compunctionis spíritum, nobisque emendatiōnem impertíri.

CANONES PROPRII

PRO QUIBUS DAM FESTIS.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI SATURNINI,

TOLOSANORUM APOSTOLI ET MARTYRIS.

Ex antiquis Constitutionibus Ecclesiárum Orientálium.

*Tom. 2. Conc. Labb. p. 350.
C. 62.*

Sanctorum Mártirum qui bonum certámen pro Christo , ejusque orthodoxa fide certárunt , ossa deponantur in Ecclésiis & monastériis ; ut emánent ex iis sanitátes , & utilitátes agrótis , infirmis , pa-

ralyticis , & indigéntibus áliis. Eorum fiat quotannis commemoratio ab universa Christiána plebe : nec reputentur ut reliqui mórtui , sed máximus deferátur illis honor ; quóniam amíci Dei , & Ecclésiæ diadéma & coróna : suo quippe pretioso sanguine cornu Christiánæ Religiónis extulérunt præ cunctis gentibus & pópulis.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

CONCEPTIONIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1546. Sess. 5. Decr. de peccato originali.

Declarat sancta Synodus , non esse suæ intentionis comprehendere in décréto ubi de peccato

origináli ágitur , beatam & immaculátam Virginem Mariam Dei genitricem ; sed observandas esse Constitutiones Sixti Papæ quarti , sub pœnis in eis Constitutionibus contentis , quas innovat.

DIE II. FEBRUARII.

IN PRÆSENTATIONE DOMINI
ET PURIFICATIONE BEATÆ MARIAE VIRGINIS.

Ex Concilio Mediolanensi quinto,
sub sancto Carolo.

Ann. 1579. Part. 1. Tit. 7.

Die sacro (Præsentationis Dómini, &) Purificationis beatæ Maríæ usus ritusque benedictiōnis candelárum cereorumve cùm plenus mysteriorum est, tūm salutárium utilitátum; cùm illius benedictiōnis precatio ad multa referatur, tūm ad hæc imprímis ut men-

tes & corda fidélium igne & splendore sancti Spíritus accendantur illustrenturque; ac depulsis vitiórum ténebris, videant quæ sint Deo grata & saluti utilia; ut ignis caritatis cum lúmine fidei in ánimis accendátur, quò ad lumen aeternum vitæ cœlestis perducámur: hæc à Christo Dómino, qui est Deus verus & splendor lucis aeternæ, sibi concédi precantur fidèles.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE
SANCTORUM PATRONORUM,
UBI DEEST PROPRIUS CANON.

Ex Concilio Mediolanensi tértio,
sub sancto Cárolo.

Ann. 1573. Tit. 1.

Quod religiósius incolæ uniuscujusque Parochiæ festum diem colant illius Sancti Sanctæve cuius patrocínio Parochiális Ecclésia dicata est, cohortatiōibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religiósas ejus sanctárum virtútum exercitatiōes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm sempiternâ gloriâ perfruátur, pro caritaté quâ

abundat, eórum quorum salutis patrocínium suscépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Parochiæ patrónus est & custos, quò ad illius imitatiōinem magis fidèles inflammentur, id Párochus præstet, cùm frequēntior in Ecclésia populus adest, ut ipse aut álius in suggestu res ejus sanctè admirabiliterque gestas, morum disciplinam, pietatis stúdia ac virtutes pronuntiet. Tu autem, Dómine, miserere nostri. Rx. Deo grátias.

IN DEDICATIONE ET ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIAE.

Ex Concilio Parisiensi sexto.

Anno 829. Lib. 1. Cap. 11.

Qvia Pontifices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illuc deprecatur véniant, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, consolatiónis ejus beneficia consequantur; oportet ut, remoto ne-

ligéntiæ torpore, hujusmodi loca ad Deum exorandum, sibiique propítium faciendum, frequenter ac devotè ádeant (Christiani;) dignosque se aspeditibus Angelorum, quorum conventus mínimè ibi adesse dubitantur, exhibeant. Tu autem, Dómine, &c.

OCTAVA DEDIC. ET ANNIVERS. DEDIC. ECCLESIAE.

Ex Concilio Coloniensi primo.

Anno 1536. Part. 9. C. 13.

Signat Templi Dedicatio tam fidélis ánimæ, quam Ecclésia cum Christo desponsationem. Ipsa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapidibus adunata, verum Dei Templum est. Quòd si Dei templum sumus, altare intus habémus.

In hoc altari fit sacrificium laudis. Hinc preces ad cœlum ascendunt: ad cor enim respicit Deus. Quamobrem, nisi omnia quæ in hujuscemodi consecratione extérius aguntur, in nobis spirituáliter impleantur, parum hinc fructus nobis accéserit. Tu autem, Dómine, miserere nostri. R. Deo grátias.

IN FESTIS BEATÆ MARIAE VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concilio Constantinopolitano secundo, oecuménico.

Ann. 553. Coll. 8. Can. 6.

Si quis sanctam gloriósam semperque Vírginem Maríam, non

fitetur; eò quod ipse qui ante sécula ex Patre natus est Deus Verbum, in ultimis diébus ex ipsa incarnatus & natus est: talis anáthema sit. Tu autem, Dómine, miserere nostri. R. Deo grátias.

***IN FESTIS SĀCTORUM
RITU SOLEMNI CELEBRATIS,***

Quæ non habent in Breviario Canopem proprium.

Ex Concilio Tridentino.

Ann. 1563. Sess. 25.

De invocatione Sanctorum.

(OMnes docendi munus sustinente^s,) fidèles diligenter instruant , illos, qui negant, Santos, æternâ felicitate in cœlo frumentos , invocando^s esse ; aut qui ásse-

runt , vel illos pro homínibus non oráre ; vel eórum , ut pro nobis étiam singulis orent , invocationem esse idololatriam ; vel pugnare cum verbo Dei , adversarique honóri unius mediatóris Dei & hóminum Iesu Christi ; ímpie sentire. Tu autem , Dómine , &c.

LECTIONES È NOVO TESTAMENTO ANTE COMPLETORIUM DICENDÆ. PARS HIEMALIS.

SABBATO

*Ante Dominicam I. Adventus.*Incipit Epistola beati Pauli
Apóstoli ad Romáños.*Cap. 1.*

PAULUS servus Iesu Christi, vocatus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei: . . . ómnibus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis sanctis. Grátia vobis, & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Iesu Christo. Primùm quidem grátiás ago Deo meo per Iesum Christum pro ómnibus vobis, quia fides vestrá annuntiátur in universo mundo.

DOMINICA PRIMA
ADVENTUS.

De Epistola ad Romáños.

Cap. 1.

TESTIS enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo, in Evangelio Fílii ejus, quod sine intermissione memóriam vestrâ fácio, semper in orationibus meis; obsecrans, si quómodò tandem aliquando prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniendi ad vos. Desídero enim vidére vos, ut aliquid impértiar vobis grátiae spirituális ad confirmandos vos: id est, simul consolári in vobis per eam, quæ

ínvicem est, fidem vestram, atque meam.

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Romáños.

Cap. 1.

NOLO autem vos ignoráre, fratres, quia sàpè propósui venire ad vos, (& prohibitus sum usque adhuc,) ut áliquem fructum hábeam & in vobis, sicut & in céteris géntibus. Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus & insipiéntibus débitor sum: ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis, evangelizáre.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Romáños.

Cap. 1.

NON enim erubesco Evangelium: virtus enim Dei est in salútem omni credenti Judæo primùm, & Græco. Justitia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem, sicut scriptum est: Justus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cœlo super omnem impietatem, & injustitiam hóminum eorum qui veritatem Dei in injustitia détinent; quia quod notum est Dei, manifestum est in illis: Deus enim illis manifestávit.

F E R I A Q U A R T A.
De Epistola ad Romáños.
Cap. 1.

INvisibilia enim ipsius, à creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur: semper terna quoque ejus virtus & divinitas; ita ut sint inexcusabiles. Quia cùm cognovissent Deum, non sicut Deum glorificaverunt, aut grárias egérunt; sed evanuérunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insípiens cor eórum: dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt.

F E R I A Q U I N T A.
De Epistola ad Romáños.

Cap. 1.

ET mutáverunt glóriam incorruptibilis Dei in similitudinem imáginis corruptibilis hóminis, & vólucrum, & quadrúpedum, & serpétium. Propter quod trádidit illos Deus in desidéria cordis eórum, in immunditiam; ut contumeliis affícient córpora sua in semetipſis: qui commutáverunt veritatem Dei in mendacium; & coluérunt, & serviérunt creatúræ pótius quām Creatóri, qui est benedictus in sécula. Amen. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grárias.

F E R I A S E X T A.
De Epistola ad Romáños.

Cap. 2.

Propter quod inexcusabilis es, ô homo omnis qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teipsum condemnas: éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos qui tália agunt. Existimas autem hoc, ô homo, qui júdicas eos qui tália agunt, & facis ea, quia tu effugies iudicium Dei?

S A B B A T O.
De Epistola ad Romáños.
Cap. 2.

AN divítias bonitatis ejus, & patientiæ, & longanimitatis contemnis? Ignoras quóniam benignitas Dei ad pénitentiam te adducit? Secundum autem duritiam tuam & impenitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ & revelationis justi iudicij Dei, qui redet unicuique secundum ópera ejus. Tu autem.

D O M I N I C A I L
A D V E N T U S,
De Epistola ad Romáños.

Cap. 2.

TRIBULATIO & angústia in omnem animam hóminis operantis malum, Judæi primum, & Græci: glória autem, & honor, & pax omni operanti bonum, Judæo primum, & Græco: non enim est acceptio personarum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt: & quicumque in lege peccaverunt, per legem judicabuntur; non enim auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur.

F E R I A S E C U N D A.
De Epistola ad Romáños.

Cap. 2.

QUI álium doces, teipsum non doces: qui prædictas non furandum, furaris: qui dicas non mœchandum, mœcharis: qui abominaris idóla, sacrilegium facis: qui in lege gloriaris, per prævaricationem legis Deum in honóras. Nomen enim Dei per vos blasphematur inter Gentes, sicut scriptum est. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grárias.

FERIA TERTIA.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 5.

JUSTIFICATI ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum; per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam in qua stamus, & gloriamur in spe gloriae filiorum Dei. Non solum autem, sed & gloriamur in tribulacionibus; scientes quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem: spes autem non confundit. Tu autem, Domine, &c.

FERIA QUARTA.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 5.

COMMENDAT caritatem suam Deus in nobis: quoniam, cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus; multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius.

FERIA QUINTA.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 5.

PER unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors; & ita in omnes homines mors pertransivit, in quo omnes peccaverunt.... Sed non sicut delictum, ita & donum. Si enim unus delicto multi mortui sunt, multo magis gratia Dei, & donum in gratia unius hominis Iesu Christi in plures abundavit. Tu autem, Domine, miserere nostrum.

R. Deo gratias.

FERIA SEXTA.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 6.

NON regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis ejus. Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo, tanquam ex mortuis viventes; & membra vestra arma iustitiae Deo.

SABBATO.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 6.

HUMANUM dico propter infirmitatem carnis vestrae: sicut enim exhibuisti membra vestra servire immunditia, & iniquitati ad iniquitatem; ita nunc exhibete membra vestra servire iustitiae in sanctificationem. Cum enim servi esletis peccati, liberi fuisti iustitiae. Quem ergo fructum habuisti tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est.

DOMINICA III.
ADVENTUS.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 6.

NUNC vero liberati a peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam eternam. Stipendia enim peccati mors. Gratia autem Dei, vita eterna in Christo Iesu Domino nostro.

FERIA SECUNDA.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 7.

ONDElector legi Dei secundum interiorem hominem: video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae, & captivantem me in lege

peccati, quae est in membris meis. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis hujus? Gratia Dei per Jesum Christum Dominum nostrum.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

Qui secundum carnem sunt, quae carnis sunt, sapiunt; qui vero secundum spiritum sunt, quae sunt spiritus sentiunt. Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem spiritus, vita & pax.... Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spiritu; si tamen Spiritus Dei habitat in vobis. Si quis autem Spiritum Christi non habet, hic non est ejus.

FERIA QUARTA.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

Fratres, debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater.)

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

Ipse Spiritus testimonium reddit spiritali nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, & heredes; heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimus, ut & conglorificemur. Ex istimo enim quod non sunt condignae

passiones hujus temporis ad futuram gloriam quae revelabitur in nobis.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

SCimus quod omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed & nos ipsi primitas spiritus habentes; & ipsi intrare nos gemitus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri. Spe enim salvi facti sumus.

SABBATO.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

SCimus quoniam diligenteribus Deum omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositorum vocati sunt sancti. Nam quos praescivit, & praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui; ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. Quos autem praedestinavit, hos & vocavit; & quos vocavit, hos & justificavit; quos autem justificavit, illos & glorificavit.

DOMINICA IV.

ADVENTUS.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

SI Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum; quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit? Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui justificat: quis est qui condemnnet?

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

Quis ergo nos separabit a caritate Christi? Tribulatio? an

angústia? an famæ? an nūditas?
an periculum? an persecutio? an
gladius?... Sed in his omnibus su-
peramus propter eum qui dilexit
nos.

F E R I A T E R T I A.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 8.

Certus sum enim quia neque
mors, neque vita, neque an-
geli, neque principatus, neque vir-
tutes, neque instantia, neque fu-
tura, neque fortitudo, neque alti-
tudo, neque profundum, neque
creatûra alia poterit nos separare à
caritate Dei, quæ est in Christo
Jesu Domino nostro.

F E R I A Q U A R T A.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 12.

O bsecro vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis
cörpera vestra hóstiam viventem,
sanctam, Deo placentem, ratio-
nabile obsequium vestrum. Et no-
lîte conformâri huic seculo, sed
reformâmini in novitâte sensu-
vestri; ut probetis quæ sit volun-
tas Dei bona, & benéplacens, &
perfecta.

F E R I A Q U I N T A.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 12.

Dico enim per gratiam quæ da-
ta est mihi, omnibus qui sunt
inter vos, non plus sapere quam
oportet sapere, sed sapere ad so-
brietatem, & unicuique sicut Deus
divisit mensuram fidei. Sicut enim
in uno corpore multa membra ha-
bemus, omnia autem membra non
eundem actum habent; ita multi
unum corpus sumus in Christo,
singuli autem alter alterius mem-
bra.

F E R I A S E X T A.
De Epistola ad Romanos.
Cap. 12.

Dilectio sine simulatiōne. Odien-
tes malum, adhærentes bono;
caritatē fraternitatis invicem dili-
gentes, honore invicem prævenien-
tes, sollicitudine non pigri, sp̄itu
ferventes, Dōmino servientes, spe
gaudentes, in tribulatiōne patien-
tes, oratiōni instantes, necessitati-
bus sanctōrum communicantes,
hospitalitatem sectantes.

DIE XXIV. DECEMBRIS.

I N V I G I L I A

N A T A L I S D O M I N I.

De libro Apocalypsis beati Joannis
Apóstoli.

Cap. 22.

+Qui justus est, justificetur ad-
huc, & sanctus, sanctificetur
ad huc. Ecce vénio citò.... Ego
sum radix & genus David, stella
splendida, & matutina. Et Sp̄i-
ritus, & sponsa dicunt: Veni....
Etiam vénio citò. Amen. Veni,
Dómine Jesu.

DIE XXV. DECEMBRIS.

I N N A T A L I D O M I N I.

De Epistola beati Pauli Apóstoli
ad Philipenses.

Cap. 2.

+Hoc sentire in vobis, quod &
in Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rapinam ar-
bitratus est esse se æqualem Deo;
sed semetipsum exinanivit, formam
servi accipiens, in similitudinem
hominum factus, & hábitu inven-
tus ut homo.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

De Epistola ad Romanos.

Cap. 12.

Benedicite persequéntibus vos:
benedicite, & nolite maledi-

cere. Gaudére cum gaudéntibus, flerē cum fléntibus: idipsum ínicē sentientes, non alta sapientes, sed humílibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vosmetipſos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantū coram Deo, sed etiam coram ómnibus homínibus.

DIE XXVII. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.

Cap. 12.

SI fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habentes: non vosmetipſos defendantes, caríſſimi; sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindicta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum; si fitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.

Cap. 13.

OMnis ánima potestáibus sublimioribus súbdita sit. Non est enim potestas nisi à Deo: quae autem sunt, à Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resistit potestáti, Dei ordinatiōni resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnatiōnem acquirunt: nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.

Cap. 13.

VIs autem non timére potestátem? Bonum fac; & habébis laudem ex illa: Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim

minister est, vindex in iram ei qui malum agit. Ideò necessitáte súbditi estote, non solùm propter iram, sed etiam propter consciéntiam.

DIE XXX. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.

Cap. 13.

IDeò enim & tribúta præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Réddite ergò ómnibus débita: cui tribútum, tribútum; cui veſtigal, veſtigal; cui timórem, timórem; cui honórem, honórem. Némini quidquam debeatís, nisi ut ínicē diligatis. Tu autem.

DIE XXXI. DECEMBRIS.
De Epístola ad Romános.

Cap. 13.

QUi díligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterabis: Non occídes: Non furáberis: Non falsum testimónium dices: Non concupisces. Et si quod est áliud mandátum in lege, in hoc verbo instaurátur: Díliges próxi- mum tuum sicut teipsum. Diléctio próximi malum non operátur. Ple- nitúdo ergò legis est diléctio.

DIE I. JANUARI. IN CIRCUMCISIONE DOMINI.
De Epístola ad Romános.

Cap. 13.

ABjiciámus ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus; non in comediatíonibus & ebrietáribus, non in cubílibus & impudicítiiis, non in contentiōne & emulatiōne; sed induímini Dóminum Jesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desidériis. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

DIE II. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 14.

Nemo nostrum sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vivimus, Dómino vivimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est & resurrexit, ut & mortuorum & vivorum dominétur.

DIE III. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Debémus nos firmiores, imbecillátes infirmórum sustinére, & non nobis placére. Unusquisque vestrúm próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiómem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me.

DIE IV. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Quæcumque scripta sunt, ad nos trám doctrinam scripta sunt; ut per patiéntiam & consolatiómem Scripturárum, spem habeámus. Deus autem patiéntia & soláti det vobis idipsum sápere in altérutrum secundùm Jesum Christum; ut uñánimes, uno ore honorificétis Deum, & Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

DIE V. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Scriptum est: Laudáte, omnes gentes, Dóminum; & magnificáte eum, omnes pópuli. Et rursus Isaías ait: Erit radix

Jesse, & qui exurget régere gentes; in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio, & pace in credendo; ut abundetis in spe, & virtúte Spíritus sancti. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

DIE VI. JANUARII.
IN EPIPHANIA DOMINI.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Audácius scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquam in memoriā vos redúcens: propter grátiam quæ data est mihi à Deo, ut sim minister Christi Jesu in géntibus; sanctificans Evangélium Dei, ut fiat oblátio Géntium accepta & sanctificáta in Spíritu sancto. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

DIE VII. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Probavérunt Macedónia & Acháia collatiómem aliquam fáceré in páuperes sanctórum qui sunt in Jerúsalem. Plácuit enim eis, & debitóres sunt eórum. Nam si spirituálium eórum partícipes facti sunt Gentíles, debent & in carnálibus ministrare illis. Tu autem, Dómine, miserére nostrí.

R. Deo grátias.

DIE VIII. JANUARII.
De Epistola ad Romanos.

Cap. 15.

Obscro vos, fratres, per Dóminum nostrum Jesum Christum, & per caritátem sancti Spíritus, ut adjuvétis me in oratióibus vestris pro me ad Deum: ut liberer ab infidélibus qui sunt in Judæa, & obséquii mei oblátio ac-

cepta fiat in Jerúsalem sanctis; ut véniam ad vos in gáudio per voluntátem Dei, & refrígerer vobiscum. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

DIE IX. JANUARII.
De Epístola ad Romános.

Cap. 16.

SAlutáte. . . . adjutóres meos in Christo Jesu, qui pro ánima mea suas cervíces supposuérunt; quibus non solus ego grátias ago, sed & cunctæ Ecclésia Géntium. . . Salutáte ívicém in ósculo sancto. Salútant vos omnes Ecclésia Christi. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

DIE X. JANUARII.
De Epístola ad Romános.

Cap. 16.

Rogo vos, fratres, ut observé-tis eos qui dissensiónes & offendícula, præter doctrinam quam vos didicistis, fáciunt; & declináte ab illis. Hujuscemodi enim Christo Dómino non sérviant, sed suo ventri; & per dulces sermónes sedúcunt corda innocéntium. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

DIE XI. JANUARII.
De Epístola ad Romános.

Cap. 16.

Vestra obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapien-tes esse in bono, & simplices in malo. Deus autem pacis cónterat sátanam sub pédibus vestris veló-citer. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobiscum. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

DIE XII. JANUARII.

De Epístola ad Romános.

Cap. 16.

EI autem qui potens est vos confirmáre juxtà Evangélium meum, & prædicatióne Jesu Christi, secundum revelatióne mysterii tempóribus æternis taciti (quod nunc patefactum est per Scriptúras Prophetárum secundum præceptum æterni Dei, ad obeditiónem fidei) in cunctis Géntibus cogniti, soli sapienti Deo, per Jesum Christum, cui honor & glória in sécula seculórum. Amen. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

DOMINICA PRIMA
post Epiphaniam, quæ est intrâ Octavam.

[*Ab hac die Lectiones præce-dentes quæ nondum lectæ sunt, de-seruntur, & sumuntur sequentes.*]
Incipit Epístola prima bœati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 1.

PAulus vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, & Sóstenes frater, Ecclésia Dei, quæ est Corinthis: Grátia vobis & pax à Deo Patre nostro, & Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grá-tia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu, quod in omnibus dí-vites facti estis in illo; ita ut nihil vobis desit in ulla grá-tia, ex-pectántibus revelatióne Dómini nostri Jesu Christi.

FE RIA SECUNDA.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

Fidélis Deus, per quem vocáti estis in societátem Filii ejus Jesu Christi Dómini nostri. Obse-

cro autem vos , fratres , per nomen Dómini nostri Jesu Christi , ut idipsum dicátis omnes , & non sint in vobis schísmata ; sítis autem perfecti in eódem sensu , & in eádem senténtia . Tu autem , Dómine , miserére nostrí .

R. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

SIgnificátum est enim mihi de vobis , fratres mei , ab iis qui sunt Chloës , quia contentíones sunt inter vos . Hoc autem dico , quod unusquisque vestrūm dicit : Ego quidèm sum Pauli , ego autem Apollo , ego verò Cephæ , ego autem Christi . Divísus est Christus ? Numquid Paulus crucifixus est pro vobis ? aut in nómine Pauli baptizáti estis ? Tu autem , Dómine , miserére nostrí .

R. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

Non misit me Christus baptizáre , sed evangelizáre ; non in sapiéntia verbi , ut non evacuétur crux Christi . Verbum enim crucis pereúntibus quidèm stultitia est ; iis autem qui salvi fiunt , id est nobis , Dei virtus est . Scriptum est enim : Perdam sapiéntiam sapiéntium , & prudéntiam prudéntium reprobábo . Tu autem , Dómine , miserére nostrí .

R. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

Nos prædicámus Christum crucifixum , Judæis quidèm scándalum , Géntibus autem stultitiam ;

ipsis autem vocátis Judæis atque Græcis , Christum Dei virtútem & Dei sapiéntiam : quia quod stultum est Dei , sapiéntius est homínibus ; & quod infirmum est Dei , fórtius est homínibus . Tu autem , Dómine miserére nostrí .

R. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 1.

VIdéte enim vocatiónem vestram , fratres , quia non multi sapientes secundūm carnem , non multi potentes , non multi nóbiles . Sed quæ stulta sunt mundi élégit Deus , ut confundat sapientes ; & infirma mundi élégit Deus , ut confundat fórtia ; & ignobília mundi & contemptibília élégit Deus , & ea quæ non sunt , ut ea quæ sunt destrúeret : ut non glorietur omnis caro in conspectu ejus .

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

Et ego , cùm venissim ad vos , fratres , veni non in sublimitate sermónis , aut sapiéntiæ , an-núntians vobis testimónium Christi . Non enim judicávi me scire áliquid inter vos , nisi Jesum Christum , & hunc crucifixum . Tu autem , Dómine , miserére nostrí .

R. Deo grátias.

DOMINICA II.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

Sapiéntiam lóquimur inter perfec-tos ; sapiéntiam verò non hu-jus séculi : . . . sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério , quæ abscondita est , quam prædestinávit

Deus ante sécula in gloriā nostrā, quam nemo príncipum hujus séculi cognovit: si enim cognovis- sent, nunquām Dóminum gloriā crucifixissent. Tu autem, Dómine, miserere nostrī.

R. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

Nos non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis; quæ & lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália compa- rantes. Tu autem, Dómine, mi- serere nostrī.

R. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 2.

Anímális autem homo non pér- cipit ea quæ sunt Spíritus Dei: stultitia enim est illi, & non potest intelligere, quia spirituáliter examinátur. Spirituális autem júdicat ómnia; & ipse à némine judi- cátur. Quis enim cognovit sensum Dómini, qui ínstruat eum? Nos autem sensum Christi habémus. Tu autem, Dómine, miserere nostrī.

R. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

Et ego, fratres, non pótui vo- bis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tanquām pá- vulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam: nondùm enim poterátis, sed nec nunc quidèm potestis; adhuc enim carnáles estis. Cùm enim sit inter vos zelus &

conténtio, nonnè carnáles estis, & secundùm hóminem ambulá- tis? Tu autem, Dómine, misere- re nostri.

R. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

Cum enim quis dicat: Ego qui- dèm sum Pauli; alius autem: Ego Apollo: nonnè hómines estis? Quid ígitur est Apollo? quid verò Paulus? Ministri ejus cui credi- distis, & unicuíque sicut Domi- nus dedit. Ego plantávi, Apollo rigávit; sed Deus incrementum de- dit. Tu autem, Dómine, misere- re nostri.

R. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

ITaque neque qui plantat est áli- quid, neque qui rigat; sed qui incrementum dat, Deus. Qui autem plantat, & qui rigat unum sunt. Unusquisque autem própriam mer- cédem accípiet secundùm suum la- borem. Dei enim sumus adjutóres; Dei agricultúra estis, Dei aedificá- tio estis.

SABBATO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 3.

Nescítis quia templum Dei es- tis, & Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei violáverit, disperdet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. Nemo se sedúcatur. Si quis vidétur inter vos sapiens esse in hoc século, stultus fiat, ut sit sapiens. Sapiéntia enim hujus mundi, stultitia est apud Deum. Tu autem.

DOMINICA III.
post Epiphaniam.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 4.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo, propter vos; ut in nobis discatis ne suprà quām scriptum est, unus adversus alterum inflétur pro álio. Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobiscum regnémus. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 4.

Puto enim quòd Deus nos Apóstolos novissimos ostendit, tanquām morti destinátos; quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 5.

OMNÍNO audítur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter gentes; ita ut uxórem patris sui aliquis hábeat. Et vos infláti estis; & non magis luctum habuistis, ut tollátur de médio vestrum qui hoc opus fecit. Ego quidèm absens córpore, præsens autem spíritu, jam judicávi. . . .

trádere hujúsmodi ~~carnem~~ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Jesu Christi. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 5.

NON est bona gloriatio vestra. Nescítis quia ~~medicinam~~ fermentum totam ~~malam~~ corrumpit? . . . Scripsi vobis . . . si his, qui frater nominátor, ~~et~~ fornicátor, aut avárus, aut idolis servíens, aut malédicus, aut ~~ebrius~~, aut rapax, cum ejúsmodi ~~nec~~ cibum súmere. . . . Auferte ~~malum~~ ex vobismetipsis. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 6.

AUDET áliquis vestrum habens negotium adversus alterum, judicári apud iníquos, & non apud sanctos? . . . Ad veredictum vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? . . . Jam quidèm omnínō delictum est in vobis, quòd judicia habetis inter vos. Quarè non magis iniuriam accípitis? Quarè non magis fraudem patímini? Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis; & hoc ~~fratibus~~. Tu autem, Dómine, miseré nostri.

R. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 6.

AHNESCÍTIS quia iniquum regnum Dei non possideant? Nolite errare: neque fornicáti, neque

idólis servientes, neque adulteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriosi, neque malé-dici, neque rapáces, regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuistis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nōmine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíitu Dei nostri. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

S A B B A T O.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

Nescítis quóniam cónpora vestrâ membra sunt Christi? Tollens ergò membra Christi, fáciam membra meretríci? Absit. An nescítis quóniam qui adhæret meretríci, unum corpus efficitur? ... Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatióne. Omne peccátum quodcumque fécerit homo, extra corpus est; qui autem fornicátur, in corpus suum peccat. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

D O M I N I C A I V.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 6.

An nescítis quóniam membra vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est, quem habétis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis prétio magno. Glorificáte & portáte Deum in cónpore vestro.

FERIA SECUNDA.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

Unusquisque próprium domum habet ex Deo; álius quidem

sic, álius verò sic. Dico autem non nuptis, & víduis: bonum est illis si sic permáneant, sicut & ego. Quòd si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quám uri. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

F E R I A T E R T I A.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

Hoc itaque dico, fratres: tem-pus breve est. Réliquum est, ut & qui habent uxóres, tanquàm non habentes sint; & qui flent, tanquàm non flentes; & qui gaudent, tanquàm non gaudentes; & qui emunt, tanquàm non possidentes; & qui utuntur hoc mundo, tanquàm non utantur: præterit enim figura hujus mundi. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

F E R I A Q U A R T A.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 7.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodò pláceat uxóri; & divísus est. Et múlier innupta & virgo, cóngitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta cónpore & spíritu. Quæ autem nupta est, cóngitat quæ sunt mundi, quómodò pláceat viro. Tu autem, Dómine, miserére nostrî.

R. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

Non sum liber? Non sum Apó-stolus? Nonnè Christum Je-

sum Dóminum nostrum vidi? Non nè opus meum vos estis in Dómino? Etsi áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum: nam signáculum Apostolátūs mei vos estis in Dómino.... Quis mīlitat suis stípendiis unquām? Quis plantat víneam, & de fructu ejus non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non mandúcat?

F E R I A S E X T A.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

Nescítis quóniam qui in sacrá-
rio operantur, quæ de sacrá-
rio sunt, edunt; & qui altári de-
férviunt, cum altári partícipant?
Ita & Dóminus ordinávit iis qui
Evangélium annúntiant, de Evan-
gélío vivere. Ego autem nullo ho-
rum usus sum. Non autem scripsi
hæc ut ita fiant in me: bonum est
enim mihi magis mori, quām ut
glóriam meam quis evacuet.

S A B B A T O.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

NAm si evangelizávero, non est
mihi glória; necéssitas enim
mihi incumbit: væ enim mihi est,
si non evangelizávero. Si enim vo-
lens hoc ago, mercédem hábeo:
si autem invítus, dispensátio mihi
crédita est. Quæ est ergo merces
mea? Ut Evangélium prædicans,
sine sumptu ponam Evangélium, ut
non abútar potestáte meâ in Evan-
gélio.

D O M I N I C A V.

post Epiphaniam.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

CUm liber essem ex ómnibus,
ómniū me servum feci, ut
plures lucrifácerem. Et factus sum

Judæis tanquām Judæus, ut Judæos
lucrárer.... Factus sum infirmis in-
firmus, ut infirmos lucrifácerem.
Omnibus ómnia factus sum, ut
omnes fácerem salvos. Omnia au-
tem fácio propter Evangélium, ut
párticeps ejus effíciar. Tu autem,
Dómine, miserére nostrí.

Rx. Deo grátias.

F E R I A S E C U N D A.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 9.

OMnis, qui in agóne contendit,
ab ómnibus se abstinet; &
illi quidem ut corruptibilem coró-
nam accípiant, nos autem incor-
ruptam. Ego ígitur sic curro, non
quasi in incertum: sic pugno, non
quasi áerem vérberans; sed castigo
corpus meum, & in servitútem ré-
digo, ne fortè cùm áliis prædicá-
verim, ipse réprobus effíciar. Tu
autem, Dómine, miserére nostrí.

Rx. Deo grátias.

F E R I A T E R T I A.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 10.

Nolo enim vos ignoráre, fra-
tres, quóniam patres nostri
omnes sub nube fuérunt, & om-
nes mare transfiérunt, & om-
nes eamdem escam spiritálem man-
ducáverunt, & omnes eumdem po-
tum spiritálem bibérunt. Sed
non in plúribus eórum benepláci-
tum est Deo: nam prostráti sunt
in deserto. Tu autem, Dómine,
miserére nostrí.

Rx. Deo grátias.

F E R I A Q U A R T A.

De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 10.

HÆc autem ómnia in figura con-
tingébant illis: scripta sunt
autem ad correptionem nostram;

in quos fines seculorum devenērunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentatio vos non apprehendat nisi humana. Fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis; sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut possitis sustinere. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A Q U I N T A.
De Epistola prima ad Corinthios.
Cap. 12.

DE spirituilibus autem nolo vos ignorare, fratres. Scitis quoniam cum Gentes essetis, ad simulacra muta prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio, quod nemo in Spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu. Et nemo potest dicere, Dominus Jesus, nisi in Spiritu sancto. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A S E X T A.
De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 12.

Divisiones vero gratiarum sunt, idem autem Spiritus: & divisiones ministracionum sunt, idem autem Dominus: & divisiones operationum sunt, idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

S A B B A T O.
De Epistola prima ad Corinthios.
Cap. 12.

SIicut enim corpus unum est, & membra habet multa; omnia autem membra corporis cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita & Christus. Etenim in uno Spi-

ritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus; & omnes in uno Spiritu potati sumus. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

D O M I N I C A V I .

post Epiphaniam.

De Epistola prima ad Corinthios.
Cap. 12.

NAm & corpus non est unum membrum, sed multa... Quod si essent omnia unum membrum, ubi corpus? Nunc autem multa quidem membra, unum autem corpus. Non potest autem oculus dicere manui: Operâ tuâ non indigo; aut iterum caput pedibus: Non estis mihi necessarii. Sed multò magis qui videntur membra corporis infirmiora esse, necessariora sunt. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A S E C U N D A.
De Epistola prima ad Corinthios.

Cap. 12.

Deu temperavit corpus, ... ut non sit schisma in corpore, sed id ipsum pro invicem follicita sint membra. Et si quid patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra: sive gloriatur unum membrum, congaudent omnia membra. Vos autem estis corpus Christi, & membra de membro. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A T E R T I A.
De Epistola prima ad Corinthios.
Cap. 13.

SI linguis hominum loquar, & Angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum velut aesonans, aut cymbalum tintiens. Et si habuero prophetiam, & noverim

mystéria ómnia , & omnem sciéntiam ; & si habúero omnem fidem , ita ut montes tránsferam , caritátem autem non habúero , nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas , & si tradídero corpus meum ita ut árdeam , caritátem autem non habúero , nihil mihi prodest. Tu autem , Dómine , miserére nostrí.

R. Deo grátias.

F E R I A Q U A R T A.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CAritas pátiens est , benigna est : cáritas non æmulátur , non agit péperàm , non inflátur , non est ambitiosa , non quærít quæ sua sunt , non irritátur , non cágitat malum , non gaudet super iniquitáte , congaudet autem veritáti : ómnia suffert , ómnia credit , ómnia sperat , ómnia sústinet. Tu autem , Dómine , miserére nostrí.

R. Deo grátias.

F E R I A Q U I N T A.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CAritas nunquām éxcidit , sive prophetiæ evacuabuntur , sive linguaæ cessábunt , sive sciéntia deftruétur. Ex parte enim cognoscimus , & ex parte prophetámus. Cùm autem vénérerit quod perfec-tum est , evacuábitur quod ex parte est. Tu autem , Dómine , miserére nostrí.

R. Deo grátias.

F E R I A S E X T A.
De Epístola prima ad Corínthios.

Cap. 13.

CUm essem párvulus , loquébar ut párvulus , sapiébam ut párvulus , cogitábam ut párvulus. Quan-dò autem factus sum vir , evacuávi

quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate , tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognosco ex parte , tunc autem cognoscam sicut & cógnitus sum. Nunc autem manent , fides , spes , cáritas , tria hæc ; major autem horum est cáritas. Tu autem , Dómine , miserére nostrí.

R. Deo grátias.

S A B B A T O.
De Epístola prima ad Corínthios.
Cap. 16.

VIgiláte , state in fide , viríliter ágite , & confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant. . . Si quis non amat Dóminum nostrum Jesum Christum , sit anáthema , Maran Atha. Grátia Dómini nostri Jesu Christi vobiscum. Cáritas mea cum ómnibus vobis in Christo Je-su. Amen. Tu autem , Dómine , miserére nostrí.

R. Deo grátias.

D O M I N I C A

S E P T U A G E S I M Æ.

Incipit Epístola secunda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Cap. 1.

PAulus Apóstolus Jesu Christi , . . Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi. . . Grátia vobis , & pax à Deo Patre nostro , & Dómino Jesu Christo. Benedictus Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi , Pater misericordiarum , & Deus totius consolatiōnis , qui consolátur nos in omni tribulatiōne nostra ; ut pos-simus & ipsi consolári eos qui in omni pressiūra sunt , per exhortatiō-nem quâ exhortámur & ipsi à Deo. Tu autem , Dómine , mísere-re nostrí.

R. Deo grátias.

F E R I A S E C U N D A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 1.

Non enim volumnus ignorare nos, fratres, de tribulacione nostra quæ facta est in Asia; quoniam supra modum gravati sumus supra virtutem, ita ut tandem nos etiam vivere. Sed ipsi in nobis me tipis responsum mortis habuimus, ut non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitat mortuos; qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit, in quem speramus quoniam & adhuc eripiet. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A T E R T I A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 1.

Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo, abundanter autem ad vos.... Spero autem quod usque in finem cognoscetis,.... quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Jesu Christi. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A Q U A R T A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 2.

Státui hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. Si enim ego contristio vos, & quis est qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? Et hoc ipsum scripsi vobis, ut non, cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia

meum gaudium omnium vestrum est. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

F E R I A Q U I N T A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 2.

Ex multa tribulacione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas; non ut contristemini, sed ut sciatis quam caritatem habeam abundanter in vobis. Si quis autem contristavit, non me contristavit; sed ex parte, ut non onerem omnes vos.

F E R I A S E X T A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 2.

Sufficit illi qui ejusmodi est, objurgatio haec quæ fit a pluribus; ita ut econtrariet magis donatis & consolemini, ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui ejusmodi est. Propter quod obsecro vos, ut confirmetis in illum caritatem.

S A B B A T O.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 2.

IDeo enim & scripsi, ut cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obedientes sitis. Cui autem aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donavi, si quid donavi, propter vos in persona Christi, ut non circumveniamur a satana; non enim ignoramus cogitationes ejus.

D O M I N I C A
S E X A G E S I M A.
De Epistola secunda ad Corinthios.
Cap. 2.

Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odorem notitiae suæ mani-

festat per nos in omni loco ; quia Christi bonus odor sumus Deo in iis qui salvi fiunt, & in iis qui pereunt : aliis quidem odor mortis in mortem ; aliis autem odor vitæ in vitam.

FERIA SECUNDA.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 2. & 3.

Non sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Dei ; sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur. Incipimus iterum nosmetipos commendare ? aut numquid egemus (sicut quidam) commendatitiis epistolis ad vos, aut ex vobis ?

FERIA TERTIA.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 3.

Epistola nostra vos estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur & legitur ab omnibus hominibus : manifestati quod epistola estis Christi, ministrata à nobis, & scripta non atramento, sed Spiritu Dei vivi ; non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnibus. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

FERIA QUARTA.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 3.

Fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum ; non quod sufficientes simus cogitare aliquid à nobis, quasi ex nobis : sed sufficientia nostra ex Deo est, qui & idoneos nos fecit ministros novi testamenti, non littera, sed Spiritu ; littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. Tu autem, Domine, miserere nostri.

R. Deo gratias.

FERIA QUINTA.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 4.

Non nosmetipos prædicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum : nos autem servos vestros per Jesum ; quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminacionem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Iesu. Tu autem, Domine, miserere nostri. R. Deo gratias.

FERIA SEXTA.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 4.

Habemus autem thesaurum istum in vasibus fictilibus ; ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur : aporiamur, sed non destituiamur : persecucionem patimur, sed non derelinquimur : dejicimur, sed non perimus ; semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporebus nostris. Tu autem, Domine, &c.

SABBATO.
De Epistola secunda ad Corinthios.

Cap. 4.

Propter quod non deficimus : sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpatur ; tamen is qui intus est, renovatur de die in diem. Id enim quod in praesenti est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operatur in nobis, non contemplabitibus nobis quæ videntur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur temporalia sunt : quæ autem non videntur, aeterna sunt.

DOMINICA

QUINQUAGESIMÆ.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

Scimus quóniam si terrestris dominus nostra hujus habitaciónis dissolváatur, quòd ædificatióne ex Deo habémus, domum non manu-factam, æternam in celis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitaciónem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupientes; si tamen vestiti, non nudi inveniámur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

NAm & qui sumus in hoc tabernáculo, ingemiscimus gravá-

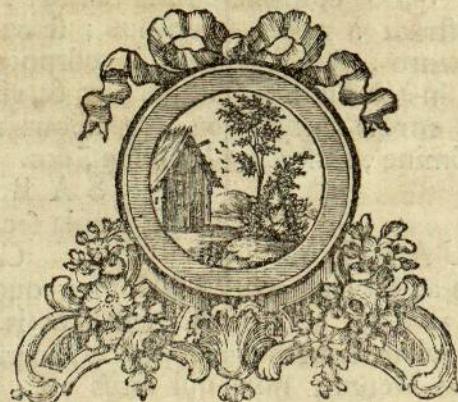
ti: eò quòd nólumus expoliári, sed supervestíri; ut absorbeátur quod mortálē est, à vita. . . . Audentes ígitur semper, scientes quóniam dùm sumus in corpore, peregriná-mur à Dómino, bonam voluntaté habémus magis peregrini-nari à corpore, & præsentes esse ad Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Epístola secunda ad Corínthios.

Cap. 5.

Et ideo conténdimus, sive ab-sentes, sive præsentes, placére illi. Omnes enim nos manifestári oportet ante tribúnal Christi; ut referat unusquisque propria cörpo-ris, prout gessit, sive bonum, sive malum.

INDEX PSALMORUM.

<i>Psalmi.</i>	<i>Paginæ.</i>
119 A D Dóminum , cùm tribulárer.	48
27 Ad te , Dómine , clamábo.	5
24 Ad te , Dómine , levávi.	32
122 Ad te levávi óculos meos.	62
28 Afferte Dómino , filii Dei.	96
77 Atténdite , pôpule meus.	53
48 Audíte hæc , omnes gentes.	90
118 B Éati immaculáti in via.	11
127 Beáti omnes qui timent Dóminum.	100
31 Beáti quórum remissæ sunt.	50
40 Beátus qui intélligit.	90
1 Beátus vir qui non ábiit.	2
111 Beátus vir qui timet Dóminum.	20
33 Benedícāt Dóminum in omni témpore.	72
103 Bénedic , ánima mea , Dómino : Dómine Deus.	24
102 Bénedic , ánima mea , Dómino ; & ómnia.	60
143 Benedictus Dóminus Deus meūs.	100
84 Beneditxisti , Dómine , terram tuam.	42
91 Bonum est confitéri Dómino.	28
95 C Antáte Dómino cánticum novum : cantáte.	33
149 Cantáte Dómino cánticum novum : laus ejus.	97
97 Cantáte Dómino cánticum novum ; quia.	33
18 Cœli enarrant glóriam Dei.	39
74 Confitébimur tibi , Deus.	92
110 Confitébor tibi , Dómine.... in concílio.	20
9 Confitébor tibi , Dómine.... narrábo.	51
137 Confitébor tibi , Dómine.... quóniam audisti.	74
104 Confitémini Dómino , & invocáte.	25
135 Confitémini Dómino , quóniam.... Confitémini.	29
106 Confitémini Dómino , quóniam.... Dicant qui.	40
117 Confitémini Dómino , quóniam.... Dicat nunc.	10
105 Confitémini Dómino , quóniam.... Quis loquétur.	26
15 Conserva me , Dómine , quóniam sperávi in te.	64
115 Crédidi , propter quod locútus sum.	74
4 Cùm invocárem , exaudívit me Deus.	22
129 D E profundis clamávi ad te , Dómine.	62
43 Deus , áuribus nostris audívimus.	82
49 Deus déorum Dóminus locútus est.	46

Index Psalmorum.

<i>Psalmi.</i>	<i>Pagine.</i>
62 Deus , Deus meus , ad te de luce vīgilo.	8
21 Deus , Deus meus , rēspice in me.	85
69 Deus , in adjutōrium meum intende.	73
53 Deus , in nōmine tuo salyum me fac.	80
71 Deus , judícium tuum regi da.	39
108 Deus , laudem meam ne tacúeris.	47
66 Deus misereáтур nostri.	70
45 Deus nōster refūgium & virtus.	97
82 Deus , quis sīmilis erit tibi ?	93
59 Deus , repulisti nos.	98
81 Deus stetit in synagóga deórum.	61
78 Deus , venérunt gentes in hæreditátem tuam.	51
93 Deus ultiónum Dóminus.	61
114 Dilexi , quóniam exáudiet Dóminus.	36
17 Díligam te , Dómine , fortitúdo mea.	3
38 Dixi : Custódiam vias meas.	75
109 Dixit Dóminus Dómino meo.	19
35 Dixit iustus ut delinquat.	56
52 Dixit insípiens.... in iniquitáibus.	34
13 Dixit insípiens.... in stúdiis suis.	63
140 Dómine , clamávi ad te.	49
7 Dómine Deus meus , in te sperávi.	37
87 Dómine Deus salútis meæ.	95
8 Dómine Dóminus noster.	31
142 Dómine , exaudi oratióñem meam ; áuribus.	95
101 Dómine , exaudi oratióñem meam ; & clamor.	84
20 Dómine , in virtúte tua lætabitur rex.	59
6 Dómine , ne in furóre tuo.... Misérere.	37
37 Dómine , ne in furóre tuo.... Quóniam.	88
130 Dómine , non est exaltátum cor meum.	63
138 Dómine , probasti me.	87
3 Dómine , quid multiplicáti sunt.	3
14 Dómine , quis habitábit in tabernáculo tuo.	38
89 Dómine , refúgium factus es nobis.	70
23 Dómini est terra , & plenitúdo ejus.	42
26 Dóminus illuminátiō mea.	71
22 Dóminus regit me.	72
92 Dóminus regnávit ; decórem indútus est.	8
96 Dóminus regnávit ; exultet terra.	42
98 Dóminus regnávit ; irascantur pöpuli.	34
133 E Cce nunc benedícite Dóminum.	23
132 Ecce quām bonum.	49
58 Eripe me de inimícis meis.	78
139 Eripe me , Dómine , ab hómine malo.	88

Index Psalmorum.

<i>Psalmi.</i>	3 <i>Paginæ.</i>
44 Eructavit cor meum verbum bonum.	96
144 Exaltabo te, Deus meus rex.	74
29 Exaltabo te, Dómine, quóniam.	6
19 Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	64
60 Exaudi, Deus, deprecationem meam.	78
63 Exaudi, Deus, orationem meam, cùm déprecor.	91
54 Exaudi, Deus, orationem meam, & ne.	77
16 Exaudi, Dómine, iustitiam meam.	93
39 Expectans expectávi Dómino.	83
80 Exultáte Deo adjutóri nostro.	68
32 Exultáte, iusti, in Dómino.	65
67 Exurgat Deus, & dissipentur.	65
F undamenta ejus in móntibus sanctis.	98
I nclína, Dómine, aurem tuam.	102
125 I n convertendo Dóminus.	36
10 In Dómino confido.	63
113 In éxitu Israël de Ægypto.	21
70 In te, Dómine, sperávi.... & éripe me.	80
30 In te, Dómine, sperávi.... Inclína.	58
J ubiláte Deo, omnis terra; psalmum.	6
99 J ubiláte Deo, omnis terra; servíte.	8
34 Júdica, Dómine, nocentes me.	44
42 Júdica me, Deus, & discerne.	59
25 Júdica me, Dómine, quóniam.	45
121 L ætátus sum in his.	49
145 L auda, áнима mea, Dóminum.	82
147 Lauda, Jerúsalem, Dóminum.	70
148 Laudáte Dóminum, de cœlis.	9
150 Laudáte Dóminum in sanctis ejus.	43
116 Laudáte Dóminum, omnes gentes.	95
146 Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	57
134 Laudáte nomen Dómini.	30
112 Laudáte, púeri, Dóminum.	20
120 Levávi óculos meos in montes.	36
M agnus Dóminus, & laudabilis.	98
131 M emento, Dómine, David.	100
56 Miserére mei, Deus, miserére mei.	94
55 Miserére mei, Deus, quóniam.	89
50 Miserére mei, Deus, secundùm.	101
100 Misericórdiam & judicium.	40
88 Misericórdias Dómini in æternum.	67
126 N isi Dóminus ædificáverit domum.	62
123 N isi quia Dóminus erat in nobis.	36

Psalmi.

- 36 Noli æmulári in malignántibus.
61 Nonnè Deo subiecta erit.
75 Notus in Judæa Deus.

*Paginæ.*46
91
92

QMnes gentes , pláudite mánibus. 33

PArátum cor meum , Deus. 69

QUàm bonus Israël Deus. 35

83 Quàm dilecta tabernácula tua. 71

2 Quare fremuérunt gentes. 2

41 Quemádmodùm desíderat cervus. 59

124 Qui confídunt in Dómino. 62

51 Quid gloriáris in malítia. 76

90 Qui hábitat in adjutório Altíssimi. 22

79 Qui regis Israël intende. 73

128 **S**Æpe expugnavérunt me. 86

68 **S**alvum me fac , Deus. 79

11 Salvum me fac , Dómine. 75

57 Si verè útiquè justítiam. 84

136 Super flúmina Babylónis. 37

TE decet hymnus , Deus , in Sion. 56

94 **V**Eníte , exultémus Dómino. 2

5 Verba mea áuribus pércipe , Dómine. 55

76 Voce meâ ad Dóniinum.... voce meâ ad Deum. 31

141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dóminum. 50

12 **U**Squequò , Dómine. 50

73 Ut quid , Deus , repulisti in finem ? 99

Index Canticorum Psalterii.

Benedícite , ómnia ópera. 8

Benedictus Dóminus. 9

Benedictus es , Dómine. 69

Collaudáte cápticum. 30

Incípite Dómino in tympanis. 94

Magníficat áнима mea. 21

Magnus es , Dómine. 57

Miserére nostrí , Deus. 43

Nunc dimittis. 23

Urbs fortitudinis nostræ. 81

F I N I S.

TABULA MODORUM CANTUS,

Nec-non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Psalmorum
& Canticorum, secundum omnes cujusque Modi differentias.

IN hocce Breviario quisque modus psallendi, quem vulgo sed improprie Tonum vocant, suo numero notatur ad Antiphonas. Variæ etiam uniuscujusque modi terminationes propriis litteris designantur: siquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxta initium cantus Antiphonæ, quod huic terminationi respondet, sicut vice versa initium cantus Antiphonæ respondere debet terminationi psalmodicæ secundum varietates in systemate S. Gregorii Papæ admissas.

Itaque terminationes aliae sunt completæ, incompletæ aliae. Terminations completæ, majusculis; incompletæ verò, minusculis litteris designantur. Terminatio completa illa est, quæ in singulis Psalmi versibus definit in legitimam toni sui finalem; id est, cuius ultimus sonus idem est ac ultimus sonus Antiphonæ quæ præcessit: verbi gratiâ, in primo & secundo modo terminatio in re vel in la, in tertio modo terminatio in mi; & sic de ceteris. Terminatio verò incompleta, seu suspensa, est illa quæ non in Psalmi versibus, sed in sola Antiphona perfectè terminatur; id est, cuius ultimus sonus aliud est ac ultimus sonus Antiphonæ ejusdem modi: exempli gratiâ, in primo modo, cuius Antiphonæ terminantur in chorda re, terminationes verò in la, in sol, in fa, &c.

Intonatio adhibetur tantum ad primum versum Psalmi; reliqui versus à dominante resumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & supra, ac in omnibus Dominicis, singuli versus inchoantur ut primus; nisi cantentur cum vulgo Faux-bourdon: tunc enim resumuntur à dominante ut in Psalmis. Cum autem in primo versu cantici Magnificat, intonatio & mediatio ut plurimum compleri non possit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus versibus recurrentum est ad intonationem & mediationem Psalmorum.

Mediatio fit in omnibus versibus eodem modo quo in primo, nisi sit dictio monosyllaba vel hebreæ non declinata.

Terminatio in omnibus versibus semper eadem est ac in primo versu. Omnis autem terminatio, quæ, ut supra dictum est, denotatur per litteras alphabeticas, ideo sic designatur, quia haec litteræ notis cantus respondent; ita ut, more Veterum, a designet chordam la, b chordam si, c chordam ut, d chordam re, e chordam mi, f chordam fa, g chordam sol.

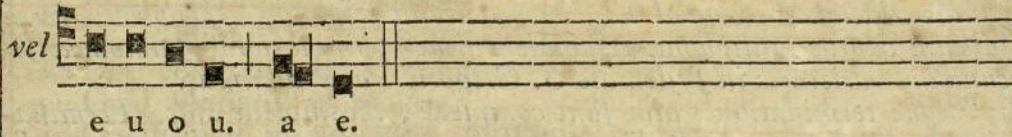
I. Modus cuius Antiphonæ definunt in chorda D, aliter dicta chorda re.

Di-xit Dominus Domino me-o: * Se-de à dextris me-is.

Se-cu-lo-rum. A-men. e u o u. a e.

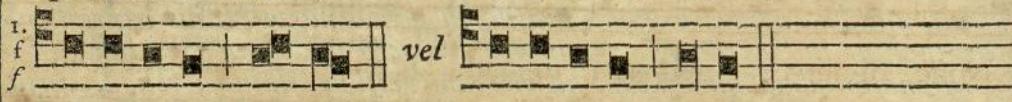

e u o u. a e.

Sequens definit pariter in D; sed cum ultimam syllabam reddat caudatam, fitque de primo, notatur per J. caudatum.

Spi-ri-tu-i sancto. e u o u. a e.

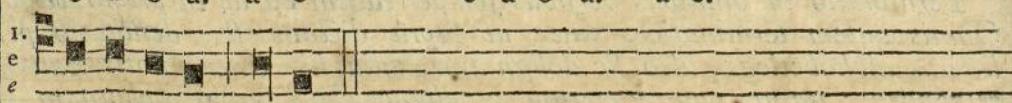
e u o u. a e. e u o u. a e.

i i ui a o i i ui a o.

e u o u. a e e u o u. a e.

e u o u. a e.

I. Modus in A. id est in la.

In ex-i-tu If-ra-ël de Ægypto, * domus Ja-cob de

po-pu-lo barbaro.

II. Modus in D. id est in re.

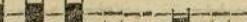
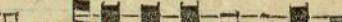
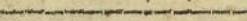
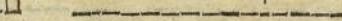
Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o : * Se-de à dextris
 me-is. i i u i a o. eu ou. a e.
 vel 2. e e
 eu ou. a e. i i u i a o.

II. Modus in A. id est in la.

Nunc di-mit-tis ser-vum tu-um, Do-mi-ne, * se-cun-dùm
 ver-bum tu-um, in pa-ce. eu ou. a e.

III. Modus in E. aliter in mi.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o : * Se-de à dextris
 me-is. eu ou. a e. i i u i a o.
 3. E. 3. a.
 i i u i a o. i i u i a o.

vel 3.
 euou. a e. euou. a e.
 3. 3.
 euou. a e. i i u i a o.

IV. Modus in E. aliter in mi.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à dextris
me-is. i i u i a o. eu o u. a e.
vel i i u i a o. i i u i a o.
eu o u. a e.
i i u i a o.

IV. Modus in A. aliter in la. prævio b. molli.

A musical score for Gregorian chant. The top staff consists of a single line of neumes on four-line red staves. The bottom staff has two lines of neumes, also on four-line red staves. Below the music, the Latin text "Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o : * Se-de à dextris me-is i i u i a o e u o ll - 3 e" is written in a cursive Gothic script. The first note of the second line is marked with a small '4.' above it.

V. Modus in C. aliter in ut.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à dextris
 me-is. i i u i a o. eu o u. a e
 vel c: i i u i a o. eu o u. a e
 vel e: i i u i a o. eu o u. a e

V. Modus in F. aliter in fa.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à dextris
 me-is. i i u i a o.

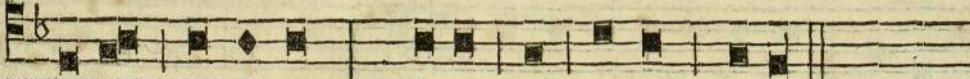
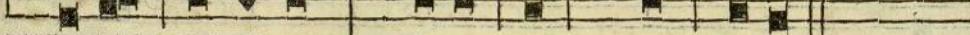
V. Modus in a. id est in la.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à dextris
 me-is. i i u i a o.

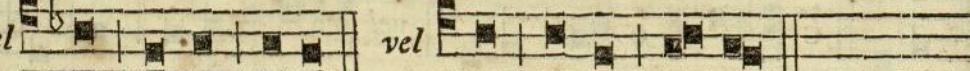
VI. Modus in F. aliter in fa.

6. Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à dextris
 me-is. e u o u. a e.

VI. Modus in c. aliter in ut, prævio b. molli.

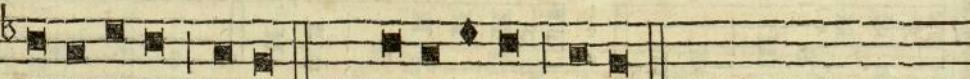
6.
c

Di-xit Do-mi-nus.... *Se-de à dextris me-is.

vel vel

A dextris me-is.

A dextris me-is.

e u o u. a e. i i u i a o.

6.
C

Nunc di-mit-tis fer-vum tu-um, Do-mi-ne, * se-cun-dùm

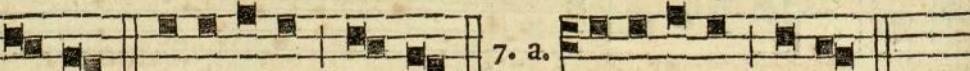

ver-bum tu-um, in pa-ce. e u o u. a e.

VII. Modus in G. vel G. aliter in sol.

7. G.
vel G.

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o : * Se-de à dextris

 7. a.

me-is. e u o u. a e. e u o u. a e.

7. b. 7. c.

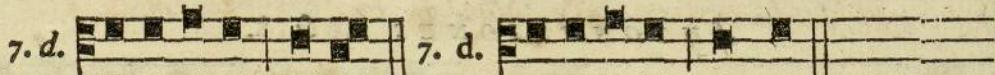
e u o u. a e.

e u o u. a e.

7. c. vel

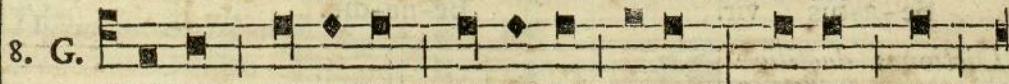
e u o u. a e.

e u o u. a e.

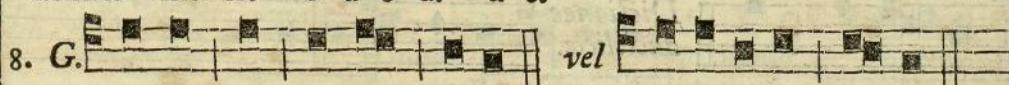
eu o u. a e. eu o u. a e.

VIII. Modus in G. vel G. aliter in sol.

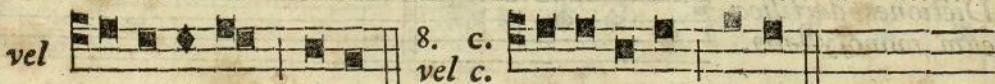

Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me-o: * Se-de à

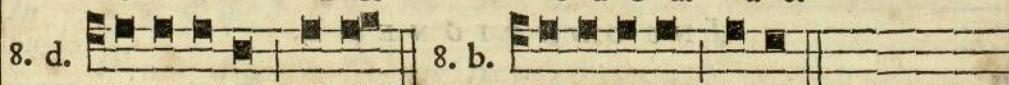
dextris me-is. eu o u. a e.

Se-de à dextris me-is. eu o u. a e.

i i u i a o. eu o u. a e.

eu o u. a e. eu o u. a e.

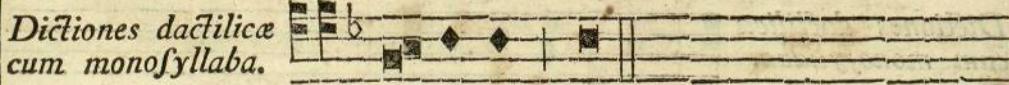
**VARIAE INTONATIONES,
MEDIATIONES ET TERMINATIONES
Psalmorum & Canticorum in octo Modis.**

INTONATIONES 1. & 6.

Lau-da-te.

Cre-di-di.

Di-li-gam-te.

INTONATIONES 2. & 8.

Dictiones dactilicæ.

Be-a-tus vir.

Be-ne-dic.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

E-ri-pe me.

INTONATIONES 3.

Dictiones dactilicæ.

Læ-ta - tus sum.

Cre-di - di.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Ju-di-ca me.

INTONATIONES 4.

Dictiones dactilicæ.

Ju-bi - la - te.

Usque-quò.

Dictiones dactilicæ n monosyllaba.

Di-li-gam te. E-ri-pe me.

INTONATIONES 5.

Dictiones dactilicæ.

Ad Do-mi-num.

Be-ne - dic.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Di - li-gam te.

INTONATIONES 7.

Dictiones dactilicæ.

Lau-da - te.

Do-mi-ne.

Dictiones dactilicæ cum monosyllaba.

Ju - di-ca me.

In Officio Feriali (excepto Tempore Paschali, & à Circumcisione ad Septuagesimam) Intonationes fiunt absolute à Nota dominante in directum, nec non in Officio Defunctorum.

In 1. & 6. modo.

In 2. modo.

In 3. & 8. modo.

Memento.

Be-ne-dic.

Con-fi-te-bor.

In 4. modo.

In 5. modo.

Ad Do-mi-num.

Cre-di-di.

Di-li-gam te.

In 7. modo.

Be - a-tus vir.

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ nunquam mutantur.

In 1. & 6. modo.

Ma-gni - fi-cat. Et e - re-xit.

In 2. & 8. modo.

Ma-gni - fi-cat. Be-ne - dic - tus. Et e-xul-ta-vit.

In 3. modo.

Magni - fi-cat. Et e - re-xit.

In 4. modo.

Ma-gni - fi-cat. Et e - re-xit.

In 5. modo.

Nunc di-mi-ttis. Qui-a vi-de-runt.

In 7. modo.

Mag-ni - fi-cat. Et ex - ul-ta - vit.

MEDIATIONES 1. modi in D. & 6. modi in F. & in c.

Lo-cu-tus sum.* Spe-ra-vi in te.* De-us Is-ra-el. *

MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec-non 3. & 7. modi nunquam attollitur ultima dictio[n]is syllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hic & alibi suo loco posita.

Ar-gentum & au-rum.* Pa-tri, & Fi-li-o.*

Do-mi-ne, non no-bis.* Ste-ri-lem in domo.

Mediatio communis.

in Ephra-ta.* fi-li - æ Ju-dæ.*

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monosyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infra.

Domu - i Is-ra - el.* Do-mi-nus ex Si-on.*

Do-mi-ne, Da-vid.* Do-mi-ni su-per vos.*

 magna qui po-tens est. * tu-o ar-gu-as me. *

MEDIATIONES 2. modi in D.

In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevate penultimam, si occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monosyllaba, tunc elevatio fit in ultima syllaba tantum.

 ta-ber-na-cu-lum Si-lo. * Jo-seph. * If-ra-él. * Da-vid. *

 tri-bu-lant me. * in me est. * il-lie es. *

Mediatio
communis.

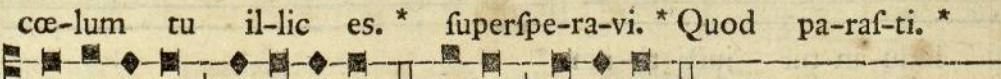
 in Ephra-ta. * tu-î, Ægypte. * fi-li-æ Judæ. *

MEDIATIONES 3. modi.

Nunquam attollitur ultima dictio syllaba, nec ulla brevis, sed precedens, ut sequitur.

 de-co-re-m indu-tus est. * tu-o ar-gu-as me.

 cœ-lum tu il-lie es. * super-spe-ra-vi. * Quod pa-raf-ti. *

 Altif-si-mi vo-ca-be-ris. * De-us If-ra-él. *

MEDIATIONES 4. modi.

Dictiones hebrææ & monosyllabæ attolluntur ut sequitur.

 Do-mi-ne, Da-vid. * De-us If-ra-él. * ex Si-on. *

tri-bu-lant me. * tu il-lic es. * i-ta ut non sint. *

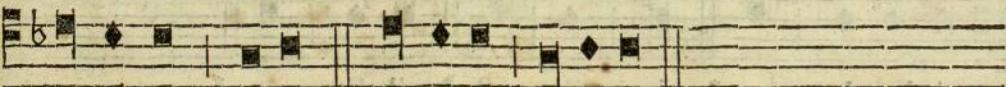

in Ephra-ta. * Fi-li-æ Ju-dæ. *

MEDIATIONES 5. & 8. modi fiunt ut in 2. modo.

MEDIATIONES 6. modi in C.

Dictiones hebrææ & monosyllaba attolluntur ut sequitur.

Do-mi-ne, Da-vid. * Do-mu-i If-ra-ël. *

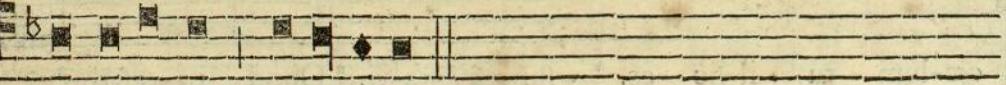
Do-mi-ni su-per vos. *

Sal-vum fac Regem. * servum tu-um, Domine. *

non frustra-bi-tur e-am. * auxi-li-um de Sancto. *

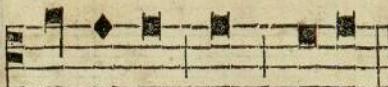
indu-an-tur justi-ti-am. *

MEDIATIONES 7. modi.

Nunquād attollitur ultima dictionis syllaba, nec ulla b̄revis, sed pr̄cedens, ut in 1. modo in A. & in 3.

be-nepla-ci-ta fac, Do-mi-ne. * i-ta ut non sint.

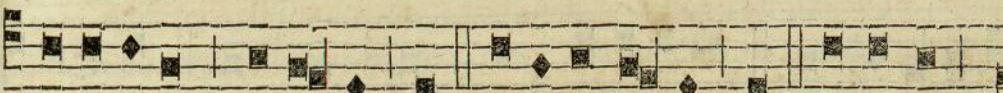
Do-mi-nus ex Si-on.*

*Mediatio
communis.*

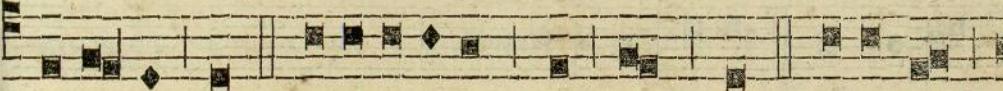

in te spe-ra-vi.* in Ephra-ta.*

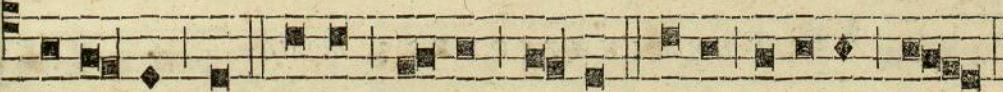
TERMINATIONES i. modi in D.

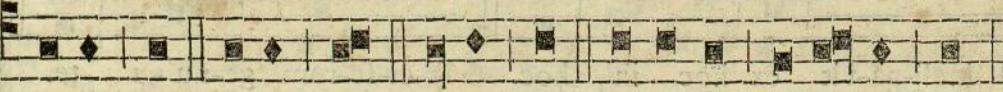
lu-ci-fe-rum ge-nu - i te. di-li-gen-ti-bus te. frumen-ti

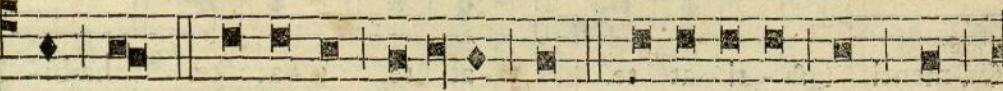
fa-ti - at te. ha-bi-ta-ti - o est in te. I-ni-quo

e-ri - pe me. nomen De - i Ja - cob. tu - a ju-di-ca me.

di-ca me. di-ca me. di-ca me, frumenti fa-ti - at te.

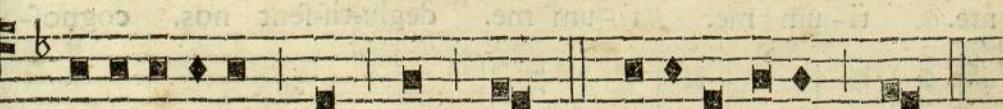

at te. frumenti fa-ti - at te. in-cli-na-vit ex hoc

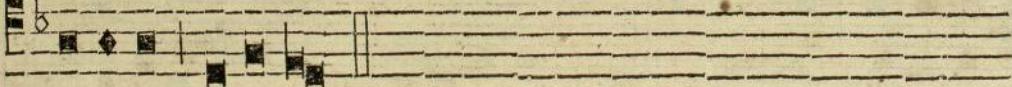

in hoc. tu - a corri-pi - as me.

TERMINATIONES i. modi in A.

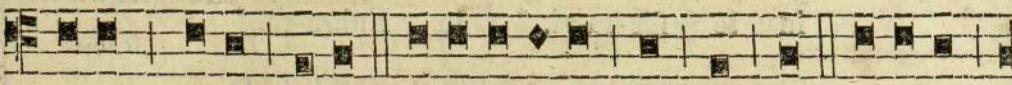

ha-bi-ta-ti - o est in te. di-li-gen-ti-bus te.

domu-i A-a-ron.

TERMINATIONES 2. modi.

nomen De-i Ja-cob. ha-bi-ta-ti-o est in te. frumenti

fa-ti-at te. Incli-na-vit ex hoc in hoc. di-li-gen-

ti-bus te. tu-a ju-di-ca me.

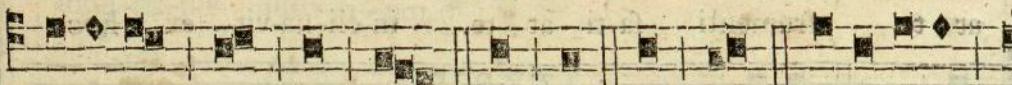
TERMINATIONES 3. modi.

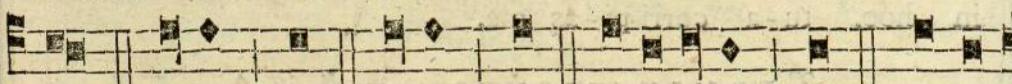
incli-na-vit ex hoc in hoc. lu-ci-fe-rum ge-nu-i te.

fru-menti fa-ti-at te. ti-at te. ti-at te. ha-bi-

ta-ti-o est in te. in te. in te. sci-ent-i-um

me. ti-um me. ti-um me. deglu-tif-sent nos. cognof-

ce-ret me. ex hoc in hoc.

TERMINATIONES 4. modi in E. & in A.

frumenti fa - ti - at te. ge - nu - i te. ti-men - ti-bus se.
Ju - di-ca me. E-ri-pe me. ex hoc in hoc. i-niquo
e-ri-pe me. corri-pi-as me. ha-bi-ta-ti-o est in te.
do-lo-so e-ru - e me. frumenti fa-ti - at te.

TERMINATIONES 5. modi in C. in F. & in a.

me-a lau-dabunt te. di-li-gen-ti-bus te. ha-bi-ta-ti-o est
in te. lu-ci-fe-rum ge-nu - i te. taberna-cu-la Ja-cob.
vit ex hoc in hoc. lu-ci-fe-rum ge-nu-i te. ha-bi-ta-
ti-o est in te.

*In terminationibus 5. modi in F. & in a. non attollitur Syllaba brevis,
nec ultima dictio-nis.*

tu-um in pa-ce. di-li-gen-ti - bus te. frumenti fa-

ti - at te. ha-bi-ta-ti - o est in te. ex hoc in
 hoc. frumenti fa-ti - at te. ha-bi-ta-ti - o est in te.
 De-i Ja-cob. domu - i A-a-ron. di-li-genti-bus te. tu-um
 in pa-ce.

TERMINATIONES 6. modi.

frumenti fa-ti - at te. ha-bi-ta-ti - o est in te. ex
 hoc in hoc. di-li-gen-ti-bus te. lu-ci-fe-rum ge-nu - i te.
 spe-ra-vi in te. Sci - enti - um me. tu-a ju-di-ca me.
 ha-bi-ta-ti - o est in te.

TERMINATIONES 7. modi.

Non attolitur syllaba brevis, nec ultima dictionis.

lu-ci-fe-rum ge-nu - i te. di-li-gen-ti - bus te. ha-bi-

ta-ti-o est in te. fru-men-ti fa-ti - at te. ti - at te.
 ti - at te. ti - at te. ti - at te. super-
 spe-ra - vi. non sum obli-tus. ex hoc in hoc.

TERMINATIONES 8. modi.

tu - a ju-di-ca me. tu - a ju - di-ca me. di-li-genti - bus
 te. incli-na-vit ex hoc in hoc. ta-berna-cu-lis Cham.
 tu - a ju-di-ca me. me-us es tu. cōr-ri-pi - as me.
 lauda-bunt te. ex hoc in hoc.

Modus cantandi Absolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.

Celebr.

Pa-ter noſ-ter. V. Et ne nos.... tenta-ti-o-nem. R. Sed...
 à ma-lo.

*Absolut.*A-da-pe-ri-at... preceptis su-is. *Lector:* Ju-be, Domne

be-ne-di-ce-re.

*Benedict.*De - us... Spi-ri-tum sa-pi-entia. *R.* Amen.*Lection.* Primo tempo-re.... lux orta est e-is.*Punctum quod præc. dictionem monosyll. vel hebraic. non decl.*

co-ram te. lo-cu-tum est.

in di-e Ma-di-an. Melchi-se-dech. usquequò.

Punctum admiratio-nis , & exclamationis.

quis nos vi-de-bit ? lau-do vos ?

pulchra in de-li-ci - is ! Tu au-tem... mi-se-re-re nostri.

LECTIO NES Isaiae & Jeremiæ, Tempore Adventus & Passionis , necnon Lectiones in ultimo Triduo Majoris Hebdomadæ , ac in Officio Defunctorum , terminantur sine responsione , ut sequitur.

Isaiae.

¶ Hæc di-cit Do-mi-nus De-us : Con-verti-mi-ni ad me ,

& salvi e-ri-tis.

Jeremiæ.

¶ Je-ru-sa-lem , Je-ru-sa-lem , converte-re ad Do-mi-
num De-um tu-um.

*In Triduo
Maj. Hebd.*

vo-bis tra-det me. per-fec-tum ef-fi-cit.

cùm ve-ne-ro , dis-po-nam. in hoc non laudo.

*In Officium
Defunctorum.*

non sub-sis-tam. horror in-ha-bi-tat.

*Oratio ,
Réspice.*

su-bi-re tormentum.

N E U M A T A (seu Jubili) quorum tabulam hic , ut quibusdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Ecclesiarum Libris colligitur instituta esse ut cantentur in fine Antiphonarum : ideo ad calcem Psalterii apposita sunt ; ibique quando & quomodo cantari debeant, simul cum aliis ad Psalmódiam attinentibus, fuse explicatur.

Enstige den nævne dødelig
dødelig dødelig dødelig

